

2100 76 10

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBRI.

Bei **I. M. Gebhardt** in **Grimma** erschienen
und sind durch alle Buchhandlungen zu beziehen:

v. Bese, Ueber arabisch-byzantinische Münzen,
Sendschreiben an F. de Saulcy in Metz. Mit 1 Titelvign.
gr. 8., 1840. broch. 8 π

v. Bese, Wendisch-deutsches Handwörterbuch
nach dem oberlausitzer Dialekte. Nebst einem
grammatischen Vorworte mit besonderer Rücksicht auf
Aussprache und Wortbildung. kl. 4., 1840. broch. 1 ϕ

**Catalogus librorum manuscriptorum qui in
bibliotheca Senatoria civitatis Lipsiensis
asservantur,**

Codd. occidentaliū linguarum descripsit **Dr. Nau-
mann.**

Diplomata collegit notisque instruxit **C. de Bese.**

Codd. hebraicos ac syriacos adiectis aliquot slavi-
cis descripsit **Dr. Delitzsch** et additamentis locu-
pletavit **Dr. Zuntz.**

Codd. arabicos, persicos, tureicos descripsit **Prof.
Dr. Fleischer.**

c. tabb. lithogr. XV, gr. 4., 1840, cart. Schreibpap. 22 ϕ

- - - - - Kupferdruckp. 38 ϕ

*Dieser von allen kritischen Zeitschriften als ausgezeichnet
genannte Catalog macht das gelehrte Publicum mit den
bisher verborgenen Schätzen der Leipziger Raths-Biblio-
thek bekannt und dürfte nicht allein Bibliotheken von
nur einiger Bedeutung, sondern auch allen Orien-
talisten wegen der trefflichen Arbeiten der Dr. De-
litzsch und Prof. Dr. Fleischer anzuempfehlen seyn. Jede
Buchhandlung liefert dieses Werk nach Verlangen zur
Ansicht.*

Delitzsch, Dr. Franz, Wissenschaft, Kunst, Ju-
denthum. Schilderungen und Kritiken. 8., 1838,
broch. 1 ϕ 12 π

Delitzsch, Dr. Franz, Jesurun sive Prolegome-
non in Concordantias veteris Testamenti
a Julio Fuerstio editas, libri tres
etiam sub titulo:

ישורון Isagoge in grammaticam et lexico-
graphiam linguae hebraicae contra Gesenium
et Ewaldum. Vel. gr. 8., 1838, broch. . 2 ϕ

Drumann, W., Historisch-antiquarische Un-
tersuchungen über Aegypten, oder: Die In-
schrift von Rosette. gr. 8., 1823. . 16 π

**Geschichte der Araber in Sicilien und Sicili-
ens unter der Herrschaft der Araber. In
gleichzeitigen Urkunden von diesem Volke selbst. Aus
dem Italienischen übersetzt von P. W. Hausleutner.
4 The. gr. 8., 1791. 92. 2 ϕ**

**Görres, K., Altdeutsche Volks- und Meisterlie-
der. Mit 1 Titelkupfer, Frauenlobs Grabmahl dar-
stellend. gr. 8., 1816, broch. 1 ϕ**

**Gotthold, Fr. A., Kleine Schriften über die
deutsche Verskunst. gr. 8., 1820, broch. 16 \times**

**Horst, Dr. Georg Conr., Deuteroskopie oder:
Merkwürdige physische und physiologi-
sche Erscheinungen und Probleme aus dem
Gebiete der Pneumatologie. Für Religions-
philosophen, Psychologen und denkende Aerzte. Eine
nöthige Beilage zur Dämonomachie wie zur Zauber-
bibliothek. 2 Bände. gr. 8., 1830, broch. 2 ϕ 12 \times**

**Kutzen, Prof. Dr. I. A., Perikles als Staatsmann wäh-
rend der gefahrvollsten Zeit seines Wirkens. gr. 8.,
1834. 18 \times**

**Kutzen, Prof. Dr. I. A., De Atheniensium im-
perio Cimonis atque Periclis tempore con-
stituto. Comment. geogr. et hist. 8., 1837. 4 \times**

**Weichert, Prof. M. Aug., De L. Varii et Cassii
Parmensis vita et carminibus. gr. 8. 1836,
broch. 3 ϕ**

*Die Reichhaltigkeit dieses trefflichen Werkes des bereits be-
kannten Verfassers möge der Conspectus zeigen:*

I. De L. Varlo Poeta.

**Exc. I. De diversis, qui Caesaris Augusti aetate vixe-
runt, Varis.**

**Exc. II. De Basis quibusdam Romanis ingenio scriptisque
illustribus.**

Exc. III. De C. Asinio Pollione, Tragoediarum scriptore.

Exc. IV. De Rabirio et Pedone Poetis.

Exc. V. De anno, quo Horatii Epistola ad Augustum scripta sit.

Exc. VI. De Graccho et Proculo Poetis.

II. De Cassio Parmensi Poeta.

Exc. I. De C. Nonio Asprenate.

Exc. II. De T. Labieno Oratore et Historico.

Exc. III. De loco Horatii Libr. I. Satir. I. v. 9 aqq.

**Exc. IV. De M. Tullio Cicero, M. Cos. filio, Horatii
commilitone.**

Exc. V. De Iulo Antonio, Triumviri filio.

1. Index scriptorum, qui vel illustrantur vel emendantur und 1. Index rerum et verborum erleichtern den Gebrauch des Werkes. —

Weichert, Prof. M. Aug., Imperatoris Caesaris Augusti scriptorum reliquiae. Post Jan. Rutgersium et Jo. Alb. Fabricium collegit, illustravit et cum aliorum tum suis adnotationibus instruxit. 4., 1841. broch. Fasc. I. 1 $\frac{1}{2}$ 16 $\frac{1}{2}$

1. Conspectus Fasc. I.

Lib. I. De Caesaris Augusti pueritia, magistris ac studiis.

Exc. I. De Caesaris Augusti nominibus, cognominibus ac titulis.

Exc. II. De aede Herculis Musarum eiusque conditio.

Exc. III. De Q. Salvidieno Rufo et M. Vipsano Agrippa, Apelloniensibus Augusti centubernalibus.

Lib. II. De Caes. Augusti poematis latinis et graecis.

Exc. I. De laeo Suetonii Aug. cap. 89.

Exc. II. De Augusti stirpe poetices studiosa.

Lib. III. De Caesaris Augusti orationibus et sermonibus.

Exc. I. De laeo Suetonii Aug. cap. 86.

Exc. II. De laeo Taciti Annal. libr. XIII. c. 3.

Lib. IV. De Caesaris Augusti epistolis, codicillis et libellis.

Wunder, Prof. M. Ed., Emendationes in Sophoclis Trachinias. gr. 8., 1841, broch. 1 $\frac{1}{2}$ 8 $\frac{1}{2}$

Wunder, Prof. M. Ed., De Scholiorum in Sophoclis tragoedias auctoritate. Part. I. gr. 4., 1838. 8 $\frac{1}{2}$

Unter der Presse:

Pjesnički hornych a delnych Lužiskich Serbow.

Ludu z erta napisane a z ich narodnymi hlosami, Njemskim pselozenjom, njedže potrjebnymi wuloženjami a z wopisanjom Serbow naložkow a wašnja a z psidawkow z jich hasničkow, bamžičkow a psisłowow wudate wot Leopolda Hawpta a Jana Ernsta Smolerja.

Volkslieder der Wenden in der Ober- und Nieder-Lausitz.

Aus Volksmunde aufgezeichnet und mit den Sangweisen, deutscher Uebersetzung, den nöthigen Erläuterungen, einer Abhandlung über die Sitten und Gebräuche der Wenden und einem Anhang ihrer Märchen, Legenden und Sprichwörter herausgegeben von Leopold Haupt und Joh. Ernst Schmalzer. 1. Heft in gr. 4. Velinp. . 1 $\frac{1}{2}$

Dieses Werk, von welchem das Manuscript bereits vollendet vorliegt erscheint in 2 Bänden in gr. 4. auf Velin, in Lieferungen von 10 Bogen à 1 Thlr., und wird complet aus circa 8 Lieferungen bestehen. Jeder Subscriber verpflichtet sich zur Abnahme des ganzen Werkes. —

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATON

LIBRI.

EDIDIT

D. F. G. SCHNEIDEWIN,
ANTIQ. LITT. IN ACAD. GEORG. AUG. PROF. P. E.

VOLUMEN I.

GRIMAE
IMPENSIS I. M. GEBHARDT.
—
MDCCCXLII.

Vendunt PARISIIS: BROCKHAUS ET AVENARIUS.
LONDINI: BLACK ET ARMSTRONG.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILL.

1911

1912

1913

1914

I. F. B O I S S O N A D I O,

PROFESSORI PARISINO,

I. G E E L I O,

PROFESSORI LEIDENSI,

A. W E I C H E R T O,

PROFESSORI GRIMENSI

D.

F. G. S.

PRAEFATIO.

Si verum est, quod nuper summus Lobeckius iecit, omnes festinasse videri, quorum alii libri extent praeter postumos, festinavi, non diffiteor. Sed brevis aevi admonebat fatum hominum doctorum qui his proximis aetatibus Martialis editiones volverunt complurium, antequam ad finem pervenissent extincorum, Hadr. Beverlandi, Th. Korttij, Fr. Oudendorpii, A. Roi, C. A. Boetigeri, Fr. Schmiederi, C. F. Culemanni, aliorum. Equidem immori Martiali nolebam. Quare spem resecui longam poetaeque per duo amplius saecula pessime habito et fere in desuetudinem eruditorum, quorum olim ingenia atque studia naviter exercuisset, adducto conatus sum lucem vitamque reddere et gratiam hominum reconciliare. Sed esto, festinaverim Lobeckio: certe opellam meam diu in sinu fotam non intemperantior protrusi.

Casu factum est, ut ad Martialis Epigrammata devenerim. Etenim cum Gottingae ante hos undecim annos in antiquarum litterarum studia incumberem, accidit, ut Culemanno illo quem

dicebam — is in hac Academia studia humanitatis profitebatur — subita morte extincto Schoenemannus meus me adiret, qui codicem Martialis Gudianum amico commodatum domum remitterem. Quem codicem cum tandem extorsissem ei qui res defuncti curabat — pertinaciter enim defendebat festivus homo, posse librum, quem Bibliotheca Wolfenbuttelana fortasse in duplo tenuisset, Culemanno iure emptionis cecidisse — tum igitur perlustrare coepi, mox captus delenimentis iocosissimi poetae lectionis varietatem mihi excerpti integram. Ex illo tempore interdum redibam ad Martialem, licet in longe dissitis studiis paene totus habitarem. De editione cogitavi tum demum, cum Boettigero mortuo A. Weichertum suam editionem senectuti seposuisse comperi. Ante hos igitur quinque annos coepi rei bene gerendae subsidia undique conquirere. Nec frustra. Nam tam insignem plurimorum hominum doctorum expertus sum benignitatem, ut luculentissimo apparatu quem dicunt critico comportato crisin aliquantum promovere licuerit. Quibus viris optimis quas grates et egi et ago maximas, habeo semper: ut referre aliquando aliquo modo possim, in votis est.

Verborum contextum offero multis nominibus emendatiorem. In quo conformando quid secutus sim explanatum in Prolegomenis est. Licet autem codices coacervarim plures quam

vel in maxime lectitatis et frequentissime editis poetis Latinis, et eos magnam partem perbonos, tamen interdum ad coniecturam confugiendum fuisse nemo admirabitur. Neque ego bonis coniecturis vel dicam emendationibus iisque quae omnes numeros veritatis habere viderentur, seu ab aliis excogitatis, sive a me repertis locum in ipsa verborum perpetuitate negandum putavi: apertis corruptelis nondum satis certo sanatis crucem praefixi. Excellunt autem divinandi felicitate in Martiale maxime Scaliger, Salmasius, Heinsius, Rutgersius, Scriverius, Gronovius. Levia criticorum commenta oblivioni tradiidi multorum multa.

Lemmata Epigrammaton non penitus abolevi, sed in inferiorem locum demovi, in XII. libris prioribus quidem. Nam verissime indicavit P. Scriverius *Animadverss.* p. 4. „Lemmata omnia, quae cum in hoc libello singulari, tum in duodecim libris Epigrammatum hodie leguntur, non sunt Auctoris, sed e cupressu aut lecytho sciolorum et ut plurimum dormitantium librariorum. Quibus quantum fidei adhibendum sit, vident mecum *Queis meliore luto finxit praecordia Titan.* Sine lemmatis ea Martialis ediderat, possideoque domi MSS. membranas, in quibus ea nusquam comparent. Critici pro libidine alius alia apposuit; ne miremur aliquando diversitatem lemmatum in diversis Codicibus. At

in Xenii et Apophoretis, id est lib. XIII. et XIV. auctorem apposuisse constat; tum quia ipse hoc indicat, tum quia sine illis maior pars distichorum ignoraretur.“ Similia scripsit in edit. altera anni 1621. p. 280. Ego non ex omnibus libris manuscriptis ubique attuli: quod et taediosum fuerat et prorsus inutile. Satis habui apposuisse titulos paucorum, sed vetustissimorum librorum. Interdum tamen ab hac regula recessi: in Spectaculorum libello etiam deteriorum codicum lusus commemoravi, quo intelligeretur, quid sibi in his nugis novicii librarii sumpsissent; in reliquis libris passim protuli quae vel utilitatem aliquam habitura essent, veluti ubi de vera nominum propriorum scriptura erat quaestio, vel risum moverent stolidorumque librariorum insipientem sapientiam aperirent. Veluti III, 14. pulchrum illud *De Orthocotio*; III, 35. *Ad Apicium*.

Codicum accurate minusve collatorum recensum ante singulos libros egi a capite *minutulorum commentariorum*. Ubi *reliquos* dico, praeter quos nominatim testor, dico eos, qui sunt accurate collati. In afferenda scripturae discrepantia religiosior fui quam quidam probabunt. Nam vel apertissimos scribarum lapsus in omnem saeculorum memoriam, quantum in me fuit, propagavi. Sed quid facerem? Optimorum errores saepe scintillam veri celant in

recentioribus plane obducti: pessimorum non raro docent, quo progressu vulnera occultiora singulis sint locis inflicta, quomodo orta vulgata, denique ad quod genus vitiorum librarii fuerint proniores. Quae observatio commodam habet et ad aliorum locos veterum scriptorum tractandos admonitionem. Verum singularia pessimorum peccata et nihil omnino profutura interdum delitescere iussi in tenebris. Sic, ut hoc utar, rationem orthographiae, qualem novicii libri monstrant, non ubique habendam esse certum fuit. Contra vetustorum librorum consuetudo et ad instituendam tuam normam observanda est et in condendam artem atque disciplinam cum doctis grammaticis communicanda. Ipse vetustissimorum codicum fidem ita amplexus sum, tamen ut ab incredibilibus caverem. Nam vetustiores libri ut multa integra custodiunt, quae in recentioribus labem novitatis traxerunt, ita vehementer falluntur, qui vel ea quae sana ratio reprobare toleranda et ex primigenio fonte fideliter derivata esse sibi persuadent. Possum ostendere, vel religiosos librarios praeter ceteros et in eodem archetypo describendo occupatos haud raro diversam voces scribendi rationem iniisse, uti in codicibus HRT manifestum est. Sunt alia, quae omnium scriptorum vetustioribus codicibus communia morem illorum saeculorum testentur, a consuetudine ipsorum scriptorum, nisi omnia fal-

lunt, remota. Sic vetustiores libri, puta saec. IX. X. XI., *assimilationem* quam vocant *prae-verbiorum in compositis* paene ubique neglexerunt. Quam asperitatem rudioris antiquitatis quis adducetur Martialis aevo duravisse et a cultissimo poeta fuisse ascitam? Contra alia temerarium fuerat respuisse, quae codicum paene unanimi consensu firmata non prorsus ab usu et ratione abhorrent. Dedi igitur ex libris aut omnibus aut praestantissimis *ordalio, artus, baca, caelum, causa, cena, cetera, Chatti, condicio, cocus et cocuntur, cotidie, cotidianus, cum* (quom, quoi, quor similia sunt recentissimorum librariorum deliciae), *cupressus, cygnus, damma, elleboros, fetus, genetrix, Gnidius, Gnosius, haedus, hallec, harena, harundo, haruspex, hедера, Hiberus, iantare et iantaculum, immo, Iollas, Iuppiter, lagona, litus, mille et milia* (vid. Mueller. in Varron. L. L. IX, 82. p. 224. Plinii testimonium proferentem, et L. F. Schmidt. C. Lucilii Satur. Libr. IX. Berol. 1840. p. 26.), ut *vilicus* et *vilica* — nec spernere debebam *anulus* —, *monimentum, murrina*, sed *myrrha*, licet optimi libri non distinguant; *nomisma, nummus, quotiens* et *totiens, paenitet, paulus, paulatim, piuna, Postumus, protinus, quattuor, Raeti, sollemnis, squalor, soboles, sucidus, succinus, sulphureus, tus, tempto* ut ubique *contemptus, demptus* simm. Interdum video me minus con-

stantem fuisse, veluti et *dicum* et *diconi* com-
parent; cum *clivom* dederim, reioci *antibus* et
quaedam similia vocalium sibi insidentium effugia,
quae erit cum oculos minus offendent. Sed v.
gr. *colgus* nonnisi in recentioribus occurrere me-
mini necdum exploratum habemus, quousque in
his tuto progrediare. Iure contempsisti *formonsus*,
sescenti, *querella*, *dampnum*, *decim*, *salim* (?):
immerito *opsonium* contra libros intuli. Debe-
bam fortasse non repudiare *belua*, *coniunx*, *in-
coho*, *deciens*, *Euhadne*, de quo dixit G. Ph.
E. Wagnerus ad Virgil. Aeneid. VI, 447.

In plerisque non sine laetitia video mihi
convenire cum viro doctissimo, qui in Orthogra-
phia Vergiliana modo ad nos allata difficillimam
quaestionem tam et caute et acute pertractavit,
ut haud pauca non apud Virgilium solum, sed
apud omnes scriptores Latinos dubitationibus iam
multo minus obnoxia esse videantur.

Martialis is scriptor est, ad quem penitus
intelligendum vel doctissimis grammaticis opus
sit commentario. Ad quem condendum satis
probabilem ego, qui me meo modulo ac pede
metiar, mihi deesse vires facile sentiebam viro
iuveni. Quare aut aliorum opes expectabam,
qui scirem Boettigeri commentarios in Weichertii
manus venisse, aut, ubi ea spes frustraretur, ipse
scribere confirmatis viribus statuebam. Nunc
cui omnia mea, hoc quoque debeo immortalis viro

C. O. Muellero, ut desideriiis hominum brevi possim satisfacere. Etenim Muellerus commentarios Fr. Schmiederi, praeceptoris sui, rectoris olim Bregensis, summo studio per multos annos apparatus ab heredibus praestantissimi viri impetravit cum editione nostra coniungendos. Quos ubi expolivero et additis quae addenda, demptis quae demenda, refictis denique quae refingenda videbuntur, satis concinnaverò, edam in publicum ea spe, fore, ut Weichertus et de suis et de Boettigeri copiis promat, si qua Schmiederianis non inscite iungi posse videbuntur. Universe aestimanti Schmiederi commentarii bonae frugis plenissimi sunt. Sed cum vir egregius in recensendo textu poetae aliam viam et a nostra diversam tenuerit meaque recensio saepe valde dissideat, nihil relinquitur, nisi ut multa de meo vel mutem vel addam. In quo ego pietatem tali viro debitam religiose observabo.

Scribebam Gottingae die XXIII. mensis Iulii
a. MDCCCXLI.

EXPLICATIO SIGLORUM.

<i>A</i> = Vossianus saec. XI . . .	vid. Prolegg. p. LXXII.
<i>a</i> = Wolfenbuteanus saec. XV.	LXIII.
<i>℥</i> = Anglicanus Innii	XXXIX sqq.
<i>α</i> = Aldina anni 1501.	XXXIV sqq.
<i>Arondellianus Gronovii</i> (cfr. litt. <i>Q</i>)	LVI sq.
<i>B</i> = Vossianus saec. XII.	LXXIII sq.
<i>b</i> = Berolinensis saec. XV.	LXVI.
<i>℞</i> = <i>Variae lectt. Beverlandi</i>	LVIII sq.
<i>β</i> = <i>Veneta Vindelini Spirensis</i>	XII.
<i>bodleianus Farnabii</i>	LIV sq.
<i>Bongarsianus</i>	XLIV, et LXXI.
<i>Bononiensis Amadutii</i>	XCI.
<i>C</i> = Vossianus saec. XIV.	LXXIV sq.
<i>c</i> = Vossianus saec. XV.	LXXV.
<i>D</i> = <i>Florilegium Dietzianum</i> saec. XIV.	LXVII.
<i>d</i> = <i>codex Ondendorpii</i>	Anall.
<i>℥</i> = <i>Pontani Danicus prior</i>	LII.
<i>E</i> = <i>Edinburgensis</i> saec. X.	LXXX sq.
<i>e</i> = <i>Excerpta Erfordana</i>	LXVII.
<i>F</i> = <i>Florentinus</i> saec. XV.	XCII.
<i>f</i> = <i>Florentinus alter</i> saec. XV.	XCII.
<i>℥. ℥l.</i> = <i>Florentinus Beverlandi</i>	LVIII.
<i>φ</i> = <i>editio Ferrariensis anni 1471.</i>	XIV sqq.
<i>Frisingensia Excerpta</i> saec. XI.	LXVII.
<i>G</i> = <i>Gudianus</i> saec. XII.	LXII sq.
<i>g</i> = <i>codex Ondendorpii chartaceus</i>	LXXVI.
<i>γ</i> = <i>editio vetustissima s. l. et a.</i>	XII.
<i>H</i> = <i>Hauptii Vindobonensis</i> saec. X.	LXVIII.
<i>h</i> = <i>Hannoveranus</i> saec. XV.	LXV sq.
<i>helmstadiensis</i> saec. XV.	LXV.
<i>i</i> = <i>Neapolitanus l. saec. XV.</i>	XCVIII.

x = Veneta a. 1480.	XXXIII.
l = Vossianus saec. XV.	LXXV.
λ = lemmata Domitii Calderini	XXIX sqq.
M = margo Bongarsii	LXXI sq.
m = Modianus saec. XV.	LXXVII.
margo Gryphii	XXXVIII.
margo Iuntinae Lemairii	LVII.
μ = Merulae Veneta a. 1475.	XXV sqq.
n = Neapolitanus II. saec. XV.	XCIX.
O = Romana a. 1473.	XVI sqq.
P = Palatinus optimus saec. XV.	XCVII.
ϙ = Palatinus ex testimonio Gruteri	XLIV sq.
p = Parisinus saec. XV.	LXXXVII.
palatinus alter saec. XV.	XLIV sq.
parisinus 8284. saec. XV.	LXXXVIII.
Pulmanni codex	XL et LXX.
Q = Arondellianus Gronovii	Anall.
q = Bruxellensis I. saec. XV.	LXXIX sq.
R = Vossianus saec. IX.	Anall.
r = Bruxellensis II. saec. XII.	LXXX.
s = Wolfenbottelanus saec. XV.	LXIV.
T = Thuaneus saec. X.	LXXXIII sqq.
V et V4. = Vaticanus saec. X. vel XI.	XCIV.
v.1. v.2. v.3. = Vaticani 1. 2. 3. saec. XV.	XCV sq.
Vindob. 1. 2. 3. = Vindob. 1. 2. 3. saec. XV.	LXVIII sqq.
Viennensis Gruteri saec. XII.	Anall.
W = fragmentum Perusinum Wittli saec. XII.	LXX sq.
w = Wolfenbottelanus saec. XV.	LXIV.
Ẃ = Puteaneus saec. X.	LXXXVI sqq.
ψ = Oudendorpii editio vetustissima	Anall.
z = Leidensis saec. XV.	LXXV.

PROLEGOMENA.

Tria potissimum esse video, quibus declarandis ut quasi via sternatur aditusque ad librum meum patefiat postulari a me possit, *Primum* enim historia critica Epigrammaton Martialis ita adumbranda erit, ut ostendatur, quas hi libri ex quo a poeta editi sunt per saeculorum decursum vicissitudines universe et generatim subierint. Huic narrationi Prolegomenon *primum caput* destinavi. *Deinde* accuratus recensensus eorum videtur codicum posse requiri, qui sunt adhuc et ab aliis et a nobis ad emendanda verba poetae adhibiti; eorum autem brevis notitia, qui per bibliothecas sparsi futuri editoris operam iuvare potuerint. Hoc argumentum *capite altero* pertractavi. *Postremo* nemo non intelligit necessarium esse, ut quae sit vel singulorum librorum vel universorum inter se cognatio quamque vim ad scripturae veritatem exigendam singulis libris librorumve familiis tribui par sit, dilucide explicetur. Cui gravissimae quaestioni ita satisfeci, ut *capite tertio* Epigrammaton librorum XIV. codices familiarum vinculis illigare et in ordinem suum redigerem; *quarto* autem eorum librorum aperirem origines virtutesque describerem, qui Spectaculorum quem dicunt libellum continerent. Is enim libellus a reliquis prorsus scungi debebat. Usum

in his Prolegomenis brevitatem ea sum, quam pateretur rei ipsius et novitas et gravitas. Eos vero, qui hoc libro utentur, hoc meo mihi iure videor rogare, ut quae exposui, laboriosa ea magis quam voluptuosa, antea percurrisse ne dedignentur. Id ipsorum plurimum vel ad rectius iudicandum vel ad errores meos facilius excusandos interesse cognoscent.

Caput Primum.

§. 1. M. Valerius Martialis Bilbili teneram iam aetate Romam delatus vel *iuvenis et puer* epigrammata luserat. Quos lusus pueriles ab hac collectione exclusos invito poeta perire non patiebatur Valerianus Pollius Quintus bibliopola. Vide Epigr. libr. I, 113.

Quaecunque lusi iuvenis et puer quondam
Apinasque nostras, quas nec ipse iam novi,
Male collocare si bonas voles horas
Et invidetis otio tuo, lector,
A Valeriano Pollio petes Quinto,
Per quem perire non licet meis nugis.

Quo testimonio ad epigrammata quaedam suppositicia vindicanda abusus est Lessingius Opp. T. VIII, p. 485 sqq. ed. Lachmann. Epigrammata ea, quae ipse poeta singulatim scripta post contracta evulgavit, primum publice recitare solebat. Quo fiebat, ut ab hominibus talium deliciarum studiosis rapta excriberentur. Vide II, 6., ubi Severus carpitur, qui recitata a poeta singula epigrammata avidè arripuerit Vitellianisque exciperet, efflagitatum a se librum fastidiat. Epigrammaton autem Martialis tanta erat fama, ut ipsius nomen summam videretur istiusmodi nugarum commendationem habere. Unde alii et in societatem eiusdem studii poetici veniebant et carmina sua, spurca illa et vilia, Martialis nomine venditabant. Vide X, 3.

Vernaenlorum dicta, sordidam dentem
 Et foeda linguae probra circulatoricis
 Poeta quidam clancularius spargit
 Et vult videri nostra.

Fidentinus contra Martialis epigrammata non aliter recitabat atque sua; quare is saepius per primum statim librum acriter vellitur, vid. I, 29. 53. 66. 72. Ad quem aggregandus est quem poeta I, 63. perstringit, Celer.

Nugas suas in libellos contractas singulis amicis inscriptas misit, veluti quartum

pagina dum tangi non bene sicea timet

Faustino, vid. III, 2. Ex singulis libellis paullatim succreverunt hi XIV. libri, quos etiam nunc habemus. Quorum libri novem priores Domitiano imperante editi sunt inter annos LXXXII. et XCV. post Chr., scripti omnes Romae, praeter librum tertium, quem poeta in Gallia Togata peregrinatus composuit. Libri X. Nerva, ut videtur, XI. XII. Traiano imperante emissi sunt; et liber XII. quidem postquam poeta patrios penates post septima lustra repetiit, intra annos XCVI. et CII. post Chr. Libri XIII. XIV. tempore priores Romae scripti sunt.

Mature epigrammaton fama lepidissimi poetae non urbis terminis continebatur, sed omnes Roma quas tenebat gentes late pervagata est. Et Romae quidem non legebantur solum, sed cantabantur. Vide V, 16.

Seria cum possim, quod delectantia malo

Scribere, tu causa es, lector amice mihi,

Qui legis et tota cantas mea carmina Roma.

VI, 61.

Laodat, amat, cantat nostros mea Roma libellos

Meque sinus omnis, me manus omnis habet.

Adde festivum epigramma VII, 51. de Pompeio Aucto, ex ordine prudentum, qui absentes Martialis tenebat decantabatque libellos ad taedium usque audientium.

Cum autem poeta septem priores, ut opinor, libros iunctim ederet libroque primo cum alia insereret tum

IV

PROLEGOMENON CAP. I.

epigrammata quaedam a fronte totius collectionis, statim primo epigrammate gloriari licebat:

Hic est quem legis ille, quem requiris
Toto notus in orbe Martialis
Argutis epigrammaton libellis.
Cui, lector studiose, quod dedisti
Viventi decus atque sentienti,
Rari post cineres habent poetae.

Et III, 95, 7.

Ore legor multo notumque per oppida nomen
Non expectato dat mihi fama rogo.

V, 13, 3.

Toto legor orbe frequens et dicitur „Hic est,“
Quodque cinis paucis, hoc mihi vita dedit.

VI, 82, 4.

„Tunc es, tunc“ ait „ille Martialis,
Cuius nequitias locosque novit
Aurem qui modo non habet Batavam?“

Confer VIII, 61, 3. Peregrini si qui in urbem venissent, requirebant Martialem; vid. XI, 24.

Si, quod Roma legit, requirit hospes,
Non deridet eques, tenet senator,
Laudat causicus, poeta carpit.

Et his cum Martialis carmina domum referre cuperent et aliis peregrinaturis commendavit poeta editionem habilem et in usum elegantiorum hominum institutam, quam artabat brevibus membrana tabellis, vid. I, 2.

Qui tecum cupis esse meos ubicunque libellos
Et comites longae quaeris habere viae,
Hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis,
Scriinia da magnis; me manus una capit.

Adde VIII, 3, 3.

Iam plus nihil addere nobis
Fama potest; teritur noster ubique liber.
Et cum rupta situ Messalae saxa iacebunt
Altaque cum Licini marmora pulvis erunt,
Me tamen ora legent et secum plurimus hospes
Ad patrias sedes carmina nostra feret.

Commemorat poeta ipse exemplaria sparsa per Gallias, Germaniam, Britanniam, Geticam, quas in terras vel hospites advexerant vel legiones Romanae. Sic Vienna

Allobrogi Galliae Narbonensis, quae nobilissima fuit et illo saeculo et posterioribus sedes litterarum, poetam Bibbilitanum in deliciis habebat. Vide VII, 88.

Fertar habere meos, si vora est fama, libellos
Inter dolicias pulchra Vienna suas.
Me legit omnis ibi senior iuvenisque puerque
Et eorum totius casta puella viro.

De Germania testatur IX, 84, 5., quod est carmen ad Norbanum scriptum:

Me tibi Viadelicis Raetus narrabat in oris
Nescia nec nestri nominis Arcos erat.

Denique XI, 3.

Non urbana mea tantum Pimpeide gaudent
Otia, nec vacuis moribus ista damus,
Sed meus in Geticis ad Martia signa praeis
A rigido teritur centurione liber,
Dicitur et nostros cantare Britannia versus.

In hac epigrammaton celebritate aemulorum poetarum livor auctorem in summa gloria famelicum arrosit nomenque ipsum poetae ei invidit, vid. VI, 64, 6. XI, 24, 8. Sed qui libellos ipsius vendebant bibliopolae, ii vero esse poetam senserant, vid. XIV, 194. Diversi diversa volumina diversasque editiones venalia habebant. Veluti I, 2, 5.

Ne tamen ignores, ubi sis venalis, et orres
Urbe vagus tota, me dace cortus eris.
Libertum docti Lucensis quaere Secundum
Limina post Pacis Palladiumque forum.

Et de eodem, ut videtur, I, 117, 10.

Contra Caesaris est forum tabernae
Scriptis postibus bino et inde totis,
Omnes ut cito perlegas poetas:
Illine me pete, nec roges Atrectum —
Hoc nomen dominus gerit tabernae —
De primo dubit alterove nido
Rasum pumice purpuraque cultum
Desariis tibi quinque Martialem.

Nobilior etiam Trypho, ad quem remittit empturientes IV, 72, 1.

Exigis, ut donem nostros tibi, Quinte, libellos.
Non habes, sed habet bibliopola Tryphon.

Separatim is vendebat Xeniorum libellum, vid. XIII, 3.

Omnis ia hoc gracili Xeniorum turba libello

Constabit unmmis quattuor empta tibi.

Quattuor est nimium? poterit constare duobus

Et faciet luerum bibliopola Tryphon.

§. 2. Epigrammata Martialis variis modis corrumpebantur. Prima librariorum nimis festinantium culpa fuit, altera eorum, qui poetae scriptis sua miscebant. Tenebat Martialis morem veterum, qui scripta sua dictare librariis consueissent, vid. I, 101.

Ille manus quondam studiorum fida moorum

Et felix domino uotaquo Caesaribus,

Destituit primos viridis Dometrius annos;

Quarta tribus lustris addita messis erat.

Sed poeta tamen ipse lusus suos tristi harundine emendabat et perpoliebat, vid. I, 3, 9.

Sed tu ne totieus domini patiaro lituras

Neve uotet lusus tristis harundo tuos.

Adde IV, 10, 7. Librarios autem, homines nummarios et mercenariae operae addictos, non leviter mendis suis libellos anpine descriptos commaculasse, aegre fert poeta II, 8. vitiorumque culpam ad se pertinere negat:

Si qua viduuntur chartis tibi, lector, in istis

Sive obscura uimis sive latina parum,

Non meus est error; nocuit librarius illis

Dum properat versus annumerare tibi.

Quod si uou illum, sed me poecasso putabis,

Tunc ego te credam cordis habere uibil.

Quare frequentibus erroribus moniti amatores poetae, qui archetypas vellent habere nugas, de quarum leporibus sane pronum erat detrahi incuriosorum librariorum stupore, ipsum poetam exemplaria emendare cogebant. Vide VII, 11.

Cogis me calamo manuque uostra

Emendare meos, Pudens, libellos.

O quam me uimium probas amasquo,

Qui vis archetypas habere nugas!

Septem priores libros suo calamo emendatos ad Iulium Martialem suum mittit VII, 17.

Ruris bibliotheca delicat,

Viciuam videt uude lector urbem,

Inter carmina sanctora si quis
 Lascivae fuerit locus Thalissae,
 Hos nido licet inseras vel imo
 Septem quos tibi misimus libellos
 Aetoria esamo sui notatos.
 Haec illis pretium facit litura.
 At tu munere delicata parvo
 Quae cantaberis orbe nota toto,
 Pignus pectoris hoc mei tuere,
 Iuli bibliotheca Martialis.

Sic factum est, ut statim ab ipsis quasi incunabulis diversa ferrentur et diversae fidei exemplaria. Accedit, quod poeta ipse decimum certe librum lima recenti rasum denuo publicavit. Vide X, 2.

Festinata prior decimi mihi cura libelli
 Elapsam manibus nunc revocavit opus.
 Nota leges quaedam, sed lima rasa recenti,
 Pars nova maior erit: lector, utrique fave.

Licet autem probabile sit, meliores libros posthac describi solitos esse decimique libri editionem alteram superasse ipsa illa verba manifestum reddant, tamen quaedam varietates scripturae vetustissimae esse videntur et, si non a poeta ipso profectae, certe iam ipsius aetate subortae.

Accedit alterum genus corruptelae. Etenim turbantur aliorum poetarum nugis Martialis germanae. Sic X, 100. poetae indignatio erumpit:

Quid, stulte, nostris versibus tuos mices?
 Cum litigante quid tibi, miser, libro?

Qualia *παρεμβεβλημένα* quaedam aperte sunt confutata et in Suppositicia ablegata; quaedam *ροθελος* suspicio attigit. Sed interdum difficillimum est, indubitatis argumentis vincere. Nec cuicumque datum est habere nasum. Et in tanta turba epigrammaton ipsi Martiali quaedam excidisse minus limata statuere par est.

§. 3. Martialis quod nugas suas duraturas dixit, augurium ipsum non fefellit. Nullo tempore prorsus in oblivionem abisse et de manibus hominum esse excussus videtur. „Virgilium suum“ vocabat Aelius Verus, per adoptionem filius Hadriani, vid. Ael. Spartian. Ael.

Ver. 2. Saeculo post Chr. tertio Aelius Lampridius Sev. Alex. 38. (vid. ad V, 29.) affert integrum epigramma. Inde a saec. IV. V. plures Grammatici ipsius testimonio utuntur, Mar. Victorinus, S. Pompeius Festus, Servius, Charisius, Priscianus alii. Martialis carmen II, 12, 4. videtur voluisse dicere D. Hieronymus Epistt. Famill. L. II, 18. p. 289. edit. Paris. 1687. „Cincinnatulos pueros et calamistratos et peregrini maris olentes pelliculas, de quibus illud Arbitri est: *Non bene olet qui bene semper olet.*“ Praefationem libri I. respexit Sollius Apollinaris Sidonius carm. IX.

Non Gaetulicus hic tibi legetur,
Non Marsus, Peto, Silius, Tibullus
Aut mordax sine fine Martialis.

Confer carmen XXIII. In idem aevum videtur incidere recensio poetae nostri per Torquatum Gennadium quendam Constantinopoli, ut credere licet, instituta. Saeculo VI. occurrit testimonium Lutatii, VII. Isidori Hispalensis. Saeculo IX. Lupus Servatius, abbas Ferrariensis poetae epigrammata notat, vid. XIV, 190.; saeculo X. Lindprandus, episcopus Cremonensis, legerat. Affert enim Legat. 63. apud Pertz. Monum. Germ. T. V, p. 362. carmen XIII, 14. „Sunt et caupones, quorum

*Incipit et claudit coenam lactuca tentorem,
Claudere quae vemas lactuca solebit avorum.*“

Fortasse in patria nostra eodem saeculo Martialis non ignotus fuit. Nam Thietmarus Merseburgensis Chron. libr. VI. fin. in Pertz. Monum. Germ. T. V, p. 836, 19. cum scripsit: *Ista dies pulchro signetur clara lapillo*, videtur Martial. IX, 52, 5. meminisse. Idem VI, 10. p. 809, 4. *recutitos Iudaeos* ex VII, 30, 5. repetiit. Quanquam utrumque ex commentatore Persii hauriri potuisse sententia est Lappenbergii Prooem. p. 728. Saeculo XII. Ioannis Saresberiensis opera monstrant in Anglia codices poetae extitisse. Saeculo XIII. in Gallia notum Martialem fuisse docent testimonia multa Vincentii Bellovacensis, quae in Analectis demum proferre licuit. Quanquam fatendum est, utrumque et Anglam

et Gallum potuisse uti Excerptis poetae, qualia iam ex antiquis temporibus frequentata fuisse certis quibusdam indicis colligimus. Sed inde a saec. IX. et X. integri codices poetae aetatem tulerunt complures, qui quanto studio ab eo inde tempore descripti fuerint multitudo recentiorum codicum testatur.

Verum priorum mediae aetatis saeculorum at tenuia extant testimonia in ipsius poetae appellatione posita, ita aliud arguit, quantam ipsius in arte sua principis nomen admirationem habuerit. Dico studia imitatorum, quae medio aevo eximie fervebant. Hinc in multis codicibus epigrammata Martialis nomen mentita comparent, sed quae omni habitu tamen doceant, nota fuisse germana poetae carmina. Nimirum Martialis nomen non iam artificis primarii fuit, sed ipsius studii habebat splendidissimam commendationem. In Graecis similiter accidit in Ceo Simonide. Neque tamen prorsus recte Burmannus in Anth. Lat. T. I, p. 237. haec scripsit: „Passim veteres Glossographi et saepius librarii in quaecunque incertorum incidebant epigrammata, Martialis nomen illis liberall manu praefigebant, si vel argumentum vel aetas id admittere videbatur.“ Non soli librarii id fecerunt. Sunt enim quaedam procul dubio ab auctoribus ipsis eo titulo exornata. Librariis quidem, ut exemplum ponam, debetur, quod Licinii Calvi carmen II. apud Weichertum Poett. Lat. Reliq. p. 132. in scholiis Lucani et Vossianis Iuvenalis ascriptum Martiali est. Quid quod vel Godefridi, prioris Wintoniensis, qui saeculo XII. ineunte floruit, *epigrammata satirica* in codice Florentino Martialis Epigrammatis adiuncta huius ipsius nomen prae se ferunt. Quanquam caute addidit scriptor *si sua sunt*. Vide Supposit XXIV. In codice Parisino (*p*) eadem inter librum XIV. et Spectaculorum libellum inserta leguntur, sed ut veri auctoris nomen ascriptum sit. Haec fere et similis est origo plerorumque eorum quae in Suppositiciorum sentinam reiecinus.

§. 1. Iam ante inventam artem chalcographicam accepimus doctorum quorundam Italarum studia nec a Martialis epigrammatis lectitandis et pro virili refingendis abhorruisse. Quorum unum maxime commemoramus, quem constat et studiosissime poetam nostrum legisse imitandoque expressisse et locos corruptos sanare aggressum esse. Est is Antonius Beccadellus, qui se a patria Panormitam vocari maluit, Academiae Neapolitanae conditor, de cuius vita et scriptis exposuit Tiraboscus Hist. Litt. Ital. VI, 2. p. 687 sqq. (Lib. III, cap. 1. §. 57. 58.) Vixit autem ab anno 1393 usque ad 1471. Qui ut scenas quasdam Plautinas consarcinavit, id quod primus docuit Fr. Ritschellius in Disputationis de Plauti Bacchidibus Vratislaviae anno 1836. editae p. 8. sq., ita Martialis epigrammata hic illic iniuria temporum attrita suis supplementis restituere conatus est. Quorum quaedam in codices novicios editionesque priscas transfusa nunc demum exagittavimus. Id ex codice ipsius manu correcto, qui nobis *a* vocatur, docui infra, ubi de Spectaculorum quem dicunt libello exposui, Prolegomenon capite quarto. Neque tamen Panormita solo ingenio confusus poetae succurrit, sed usus reperitur codice pervestusto. Id docet epistola quaedam eius ad G. Pontificem Laudensem in Gruteri Lampad. editione Lucensi ann. 1747. III, p. 112. „Avianum tuum et Martialem poetam non illepidum accepi. — Ceterum codicibus tuis et poetis oblectabor, quoad studia et voluntas tulerit tua: *exscribi enim liber non potest, adeo multis locis caducus et oblitteratus est.*“ Quo anno haec scripserit non patet. Codex *a* post annum demum 1444. ab eo correctus est. Et Spectaculorum libellus ex ipso illo caduco et oblitterato codice ipsius demum Panormitae si non opera, at memoria tamen instauratus esse in Italia videtur. Nam saeculi XI. XII. XIII. XIV. codices ignorant. Vetustus autem ille liber mox intercidit, quod cum omnis eius libelli forma qualis est in editionibus vetustissimis codicibusque noviciis cumulate arguit, tum

diserta testimonia fidem faciunt. Guarinus Veronensis, aequalis Panormitae — vixit enim ab a. 1370. usque ad a. 1460. — quid in emendandum explicandumque Martialem contulerit non constat. Commentarii ipsius extant manuscr. in Bibliotheca Panetti patrum Carmelitanorum apud Ferrarienses, vid. Baruffaldi Hist. Typogr. Ferrariens. (Ferrar. 1777. 8.) p. 30.

§. 5. Prelo exercere ab anno fere 1470. coepit Martialis. Mihi vero non est animus describere omnem turbam editionum ab eo inde tempore ad hanc aetatem natarum; actum enim agerem; sed qui eorum indicem volunt, eos ad Bipontinos, Ebertum, Schweigerum remitto. Nunc ea demum exempla recensebo eorumque virtutes quam potuero brevissime attingam, quae usum criticum habent.

1. Editio omnium princeps videtur ea esse quam (π) Ebertus Lex. Bibl. nr. 13224. ponit, Hainius Repert. nr. 10805., Panzerus Annal. T. II, p. 552. nr. 891. Est editio sine loco et anno, forma 4a., foliis 178., versiculis singularum paginarum 32. In primi folii prima pagina est:

ARBARA PI
RAMIDUM SILEAT MI
RACULA MEMPHIS.

In folio 178, b. extat: FINIS.

Audiffredus in Catal. edd. Romanar. p. 415. typos similes esse dicit iis quibus Lauerus anno 1471. Silium Italium expresserit; contra Dibdino Bibl. Spencer. T. IV. p. 532. Romae impressa est ab Udalrico Han. Exemplum rarissimi libri extat in bibliotheca Palatina Vindobonensi, quocum carmina I, 49. et III, 82. usque ad 93. contulit et scripturae discrepantiam ad me transmisit V. Cl. Stephanus Endlicher. Signavi littera π. Convenit huic editioni summatis cum Merulana recensione (μ), sed ut interdum tamen ad Romanam (O) vergat, interdum peculiariora offerat, quae tamen pleraque errores sunt typothetarum.

- (γ) 2. Altera editio sine loco et anno, forma 4a., est apud Ebertum nr. 13228., Hainium 10806., Panzerum T. IV, p. 159. nr. 786. Folia habet teste Dibdino et Hainio 187., teste Bruneto 178. Hunc vera referre confirmat Endlicherus. Singulae paginae habent 32. versiculos. In fol. 1, a. est Registrum et Plinii Epistola ad Priscum. Fol. 2, a. primus versus hic est:

ARBARA Pyramidum
sileat miracula memphis.

Ad calcem: FINIS.

Teste Dibdino Bibl. Spencer. T. II, p. 176. ante annum 1474. prodiit. Sed eundem sibi repugnare, cum ex edit. 1475, expressam dicit, notavit Ebertus. Habui Epigr. I, 49. III, 82. diversitates ab eodem Endlichero ex exemplari Vindobonensi enotatas. Signavi littera γ . Pertinet ad editionum deteriorum stirpem ut quae fere cum μ conspiret.

- (β) 3. Sequitur editio Veneta Vindelini Spirensis ex recensione Georgii Alexandrini, sine nota anni, forma 4a. maiore, quam anno 1472. impressam arbitrantur. Vide Ebertum nr. 13226., Hainium nr. 10809. Habet folia 181., singulae paginae versus 32. Folio 1, b. est: *Plinii Secundi ad Cornelium Priscum*. Fol. 2, a. *In Amphitheatrum Caesaris*. Fol. 181, b. finiunt septem versus Zovenzonii Istri. Fol. 180, a. est Merulae epistola ad Angelum Adrianum.

Scripturas huius editionis, quam Panzerus T. III, p. 66., nr. 11. pro principe habuit, Dibdinus Bibl. Spencer. T. II, p. 171. alteram esse editionem vult, ab Endlichero ex Vindobonensi exemplari consignatas habui ad I, 49. Notavi littera β . Cui ut universe cum μ convenit, quam ex β expressam dicunt Ebertus et Schweigerus noster Lex. Bibl. p. 593., ita non paucis locis alteram ab altera dissidere intellexi. Vide modo haec in paucis versibus exempla:

β	μ
I, 49, 5. Sterilemque calvum	Sterilemque canum
6. Vadaveronem	Vada Verone in
7. Boterdi	Botordi
9. Tepidi natabis lene congedi vadum	Tepida natabis lene Con- gedi vada
22. Laletaneam	Lacetaneam

Nihil tamen allatum vidi, quod non sit ex aliis vetustis exemplaribus enotatum.

Feruntur praeter haec tria exempla nullo anni indicio notata quaedam alia. Veluti quod recenset Schweigerus p. 592. forma quarta, fol. 180., versuum in quaque pagina 32. Fol. 1, a. extat Registrum, fol. 1, b. epistola illa Plinii. In Catalogo Bibl. Regis Angliae typi similes dicuntur iis, quibus Ugo Rogerius et Dominicus Bertochus, qui Bononiae circa annum 1473. artem suam profitebantur, usi sunt. Nisi forte eadem est, quam signabam γ littera.

Alteram sine l. et a., forma quarta, Ebertus notavit nr. 13230., Hainius 10807., versuum in unaquaque pagina 32. Fol. 1, b. est Plinii epistola; fol. 2, a. M. VALEBII MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER pm^o. Accedit vita Martialis a Domitio Calderino scripta. Quidam hanc editionem a Io. de Westphalia Lovanii impressam coniiciunt, uti Dibdinus Bibl. Spencer. T. II, p. 177. Morellius contra in Bibl. Pinell. T. II, p. 348. et Barnardus ad Vindelinum Spirensem referunt. Videtur haec rarissima esse editio nec a quoquam accuratius excussa, nisi quid de Grutero Scriveriove suspicari placebit, qui interdum editiones *exoletas* vel Calderini *veram* vel denique *principem* memorant, quarum scripturae editionum in nostris non semper repertae sunt.

Postremo de ea editione, quae apud Hainium est nr. 10808., apud Schweigerum p. 592., sine l. et a., versuum 32., quaque in fine habere fertur vitam a Calderino scriptam, nihil praeter haec constat.

Veniamus ad quattuor exemplaria vetustissima, quae cum anni nota non carent, tum accuratissime sunt excussa. Inter quae principem locum obtinet

- (φ) 4. Editio longe omnium rarissima Ferrariensis, Eberto nr. 13225., Hainio 10810., Schweigero p. 593., anni 1471., forma 4a., fol. 201., versuum 29. Fol. 1, a. est Plinii epistola. Ad calcem fol. 201, a. haec leguntur:

M. VALERII MARTIALIS APOPHO
RETA EXPLICIT FELICITER. LIBER
XIII. FINIS.

*Hic terminatur totū opus Martialis Valerii
Quod continetur in quatuordecim libris pr (sic)
tialibus Impressum Ferrariae die secūda Iulii
ANNO DOMINI M. LXXI.*

Hanc Ebertus post Baruffaldum Hist. Typogr. Ferrar. p. 28. ab Andrea Gallo expressam dicit. Schweigerus ab Andrea Belfortis ait. Dibdinus Bibl. Spencer. T. II., p. 169. pro principe habet. Librum Spectaculorum qui vulgo vocatur abesse affirmant ad unum omnes. Praesto est exemplum olim Is. Vossii, nunc bibliothecae acad. Leidensis, in quo prima quattuor folia Spectacula habent. Fol. 1, a. incipiunt hoc titulo:

M. VALERII MARTIALIS EPIGRAMMA
TON LIBER INCIPIT.

Qua de re exposuit Iac. Geelius, Vir Praestantissimus, in litteris ad me datis, cuius ipsa verba afferre placuit haec: „Quotquot inspexi Bibliographorum opera, hanc editionem describentium, librum spectaculorum initio abesse affirmant. In nostro autem adest: cum autem animadverterem, in magna paginarum similitudine litterarum formas discrepare a ceteris eius libri, continuo suspicatus sum, possessorem aliquem huius exemplaris inseruisse spectacula, desumpta ex una trium editionum antiquissimarum in quarto, quae praeter Ferrariensem commemorantur, nec mihi videre contigit (vid. Ebert. nr. 13224. 13226. 13228.) Verum si fides

habenda est Eberto, Bruneto, Hainio, aliis, de quo non dubito, plane discrepant et foliorum numero et versuum in paginis. Itaque superest, ut coniciamus, bibliopolam Ferrariensem folia ista quattuor, librum Spectaculorum continentia, typis describi curavisse addidisseque exemplis nondum divenditis. Quanquam litterarum formae in his quattuor foliis, ut dixi, differunt a ceteris, tamen prope accedunt eiusdemque typographi artificium referunt: tum idem numerus 29 versuum in paginis suspicionem movet, de industria aptatas esse libro, sine Spectaculis non satis integro. Haec si εὐστόχως divinavi, apparet nostrum exemplum rarissimum esse inter rara.

Verissime vero haec Geelius et εὐστοχώτατα. Exemplar hoc ex antiquis editionibus accuratius examinatis unum est, quod codicem aliquem nobilis prosapiae fideliter reddiderit, cum reliqua doctorum hominum commentis plus minusve sint inquinata. Quo magis doleo, quod in Leidensi exemplo quattuor folia desiderantur, quibus continebantur IX, 64, 2. usque ad 71, 6., XIII, 23, 1. usque ad 62., denique XIV, 6. usque ad 26. De bonis libris manasse verba huius editionis vel hinc intelligas, quod libri primi epigrammata in codicibus recentibus indeque ductis editionibus plurimis pessime perturbata in Ferrariensi locum suum tuentur una sola, si exceperis Perotti et Domitii commentarios. Nisi quod in Ferrariensi, quam φ littera designo, inter I, 47 et 48. locum habet epigr. IV, 25.

In margine Leidensis exempli manus antiqua ascripsit varietatem editionis a. 1480. et commentariorum Calderini; interdum scriptura pristina scalpello erasa illae sunt lectiones reductae, sed ut plerumque licuerit assequi, quid in Ferrariensi extiterit. Interdum tamen, ne quid dissimularem, cautionem addidi *ut videtur*. Liber a me ipso diligentissime collatus eximio usui fuit. Habuerat Beverlandus, qui vix semel tamen ad hanc editionem provocavit; habuit, ut videtur, Lemairius, qui quoties Ferrariensem testatur, paene toties

fallitur. Id exempli gratia interdum notavi, velut III, 3, 1, 5, 5., plerumque missam feci hanc familiarem homini secordiam.

Eminet φ scripturarum prorsus singularium multitudine. Ut I, 96, 13. 99, 15. 108, 1, II, 41, 9. III, 31, 4. Eadem non solum multis locis praestantissimorum codicum optimas scripturas suae auctoritatis accessione corroborat, velut cum Thuaneo (*T*) et Palatino (*P*) conspirat VII, 20, 2, 15. 21, 1, 64, 9. VIII, 15, 6. IX, 2, 6. 22, 2. X, 14, 8., adde IV, 66, 7. 75, 4. V, 19, 1., sed sola manum poetae integram praestitit cum alias saepius tum I, 109, 13. III, 32, 1. IV, 21, 2. 39, 6. et maxime insigni loco XI, 94, 3. Ut autem saepe cum codice Leidensi (*z*) prope ad optimi libri Palatini scripturas accedit, ita de huius praestantia saepiuscule degeneravit et ipsa contaminata importunis emendatorum commentis. Vide modo $\alpha\varphi$ scripturam ex errore Palatini natam VII, 45, 6. Omnino arte cohaeret eum codice illo *z*, quocum in singularibus prorsus scripturis innumeris locis concinit, veluti VIII, 6, 8. *nobile* $\alpha\varphi$, reliqui *debile*; VIII, 7, 2. *Ciuna* $\alpha\varphi$, reliqui *verba* et sic saepe. Scetet mendis typographicis: interdum monstra scripturae ostendit, uti III, 14, 3. *sportularum fabula* in φ est *fabarum sportula*. Si cum Romana (*O*) quibusdam locis praeter expectationem consentit, aliis longe plurimis toto caelo ab eadem recedit. Sic cum II, 65, 4. utraque praebet: *Illa est mortua dives Secundilla* pro *Illa, illa dives mortua est Secundilla*; et III, 82, 4. *contendit* pro *contendi* vel *contendo*; id ego casui tribuo, quem in veteribus libris saepe vix dominari et ego multifariam expertus sum. Contra III, 27, 1. iidem libri mirifice dissonant. Nampe ex fontibus plane diversis originem traxerunt.

- (O) 5. Proxima Ferrariensi est editio Romana anni 1473., Eberto nr. 13227., Hainio 10811. Quam cum ne Audiffredus quidem vidisset nec quisquam praeter Maittarium commemorasset, quinque in du-

bitationem vocavit Ebertus. Postea Schweigerus Addendis Lex. Bibl. p. 1347. duo exemplaria indicavit et I. C. Orellius omnem dubitandi copiam exemit. Repperit enim vir optimus in bibliotheca Basileensi exemplar editionis rarissimae idque accuratissime descripsit et maximam partem libri primi cum Argentiniensi a. 1595. collatam proposuit in libello: *Historia critica eclogarum ex Salustii Historiarum libris* edito Turici 1833. p. 31 sqq. De externa forma libri haec narrat: „Folia sunt 150.; singulae paginae habent 38. versiculos; nulla addita est, quam typographi dicunt, *signatura*, nullus *custos*, nulli paginarum numeri. Foliū primum sic incipit:

M. VALERII MARTIALIS EPIGRAM
MATON LIBER PRIMUS INCIPIT
FOELICITER.

DE AMPHITHEATRO.
Barbara pyramidum sileat
miracula Memphis:
Assiduus iactet nec Baby-
lona labor.

Littera initialis B picta est, non typo excusa. In fine fol. 150, a. haec leguntur:

Aspicias illustris lector quicumque libellos
Si cupis artificū nosse: lege.
Aspera ridebis cognomina teutona: forsan
Mitiget ars musis inscia verba virum:
Cōradus suneynheym: Arnoldus pānartzq' magistri
Rome impresserunt talia multa simul.

(Sic (*simul*) inversa littera u. In versu 2. excidit *nomina*.)

M. CCCC. LXXIII.

die ultima Aprilis.“

Hanc editionem a F. D. Gerlachio meo benigne Turicum transmissam meos in usus admirabili diligentia contulit suavissimus amicus Io. Honeggerus, Ueticone Turicensis, olim Academiae nostrae alumnus, nunc pro-

fessor Parisinus. Nec sine summo fructu liber excussus est. Quem cum Bipontini a Scriverio narrassent laudibus in caelum tolli, securi id repetierunt alii. Persuasere quippe sibi, Scriverii editionem principem dici Romanam. Falso. Nam ut interdum utraque congruit, ita Romana tot locis ab illa abit, ut, modo Scriverio fides constet, non possint non esse diversae. Gruterum tamen aliquot locis Romanam ob oculos habuisse infra animadverti.

Est autem haec editio varia quaedam et versipellis. Nam ut universe cum μ cognationem habet, ita eadem in singulis permultis ad optimam familiam eam quam *C, a.* vocavi, reflectit. Interdum bonitate reliquos libros omnes vincit, editos certe saepissime. Veluti VII, 87, 1. sola verum exhibet, adde praeter alia IX, 101, 19. X, 37, 10. 68, 5. XII, 57, 3. Nec paucas habet scripturas speciosissimas vel acumine sententiae vel exquisita virtute dictionis, tanquam II, 85, 4. *rallam* pro *rasam*; III, 82, 32. *Malaceonis* pro *Malchionis*; VIII, 30, 3. *temnat flammam* (cum Panormita) pro *teneat flammam*; IX, 3, 6. *Decertet* pro *Decidat*; VII, 1, 3. *Dum vacat hic* pro *Dum vacat haec*, abolita insolentiore assimilationis specie; X, 50, 7. *Cruribus* pro *Curribus*; adde VII, 67, 15. XIV, 119, 2. 94, 1. (*Nili* pro *vitri* ex 115, 1.) 131, 2. et luculentissimo documento X, 83, 9. *Quin tu simplicius senem fateris* pro *Vis tu simplicius senem fateri*.

Quam ego egregiam scripturam expulsa vulgata in ipsam verborum perpetuitatem asciscebam, nisi certissimum esse perspexissem, praefuisse huic editioni curandae hominem non indoctum, qui quae in codice bonae familiae, quem ad manus habuit, obscurata deprehendisset, suo periculo restituere tentaret. Ponam exempla clarissima, de multis pauca:

I, 82, 8. *Securo ruit* incruenta damno.

Familia *C, a.* *cecidit* per interpretationem: inde *O* — sic enim Romanam vocavi — *cadit*.

IX, 56, 7. Non iaculo, non *ense* fuit laesusve sagitta.

Pro *ense* in *X* irrepsit *asta*, in alios libros eiusdem familiae *hasta*. Hinc corrector Romanae vitiosum verum emendaturus, pessumdata sententia edidit:

Non iaculis *hastave* fuit laesusve sagitta.

X, 51, 5. Quos, Faustine, dies, *quales* tibi Roma *Ravennae*.

Alii *qualem* tibi Roma *Ravennam*. Confidenter *O*: *quales* tibi Roma *recessus*.

X, 63, 3. Bis mea Romano spectata est vita *Tarento*.

O: Bis mea Romano spectata est vita *theathro*.

X, 83, 8. *Cydae* stare putabis Hermerotem.

O: *Belle* stare putabis Hermeroten.

X, 20, 5. in *terris* quo non est alter Hiberis.

Quidam libri *incertis*; *O*: in *Celtis*.

VII, 64, 9. Vendere nec vocem *Siculis* plausumque theatris.

Familia *C,a*. *singulis*; *O*: *scenis*.

X, 93, 1. Si prior Euganeas *Clemens Helicaonis* *oras*.

O: Si prior Euganeas *ieris Eliconis in oras*.

IX, 44, 1. *Alciden* modo Vindicem rogabam
Esset cuius opus laborque felix.

O: *Alcides*, ut voluerat Lipsius, non perspecta structura satis pervulgata.

XI, 106, 1. Vibi Maxime, si vacas *habere*,
ubi *avere* coniecerunt verissime — id quod nulla haesitatione recipiendum fuerat —, *O* perverse *si vacas ab aere*; quanquam non defuere, qui id quoque de divinatione reponerent.

IX, 22, 5. Ut *Mauri Libycis* centum stant dentibus
orbes.

Familia *C,a*. Ut *mari Libycis*; *O*: Ut *Maurusiatis*.

XII, 32, 17. Qualem marina *misit* aura piscinae.

Familia *C, a*. aliique *iussit* vel *vissit* vel *inxit* vel *vixit*: audacter *O*: *spirat*.

Qui plura volent, eos adire iubeo XI, 74, 1. 49, 3. Praef. XII, 13. XII, 24, 4. 29, 1. et 18. XIII, 2, 1.

Quae cum pleraque omnia ex libro familiae *C, a*. ducta esse manifestum sit, eadem tamen editio saepe-numero ad apertas Merulae depravationes delabitur. Veluti solae editiones *Oμ*, et quae inde expressae *xa*, IX, 103, 2. *nupta* exhibent pro *nuda*; et, ut unum tantum addam exemplum, sed id centum aliis luculentius, XI, 49, 3. impudentissima Merulae hariolatio *Silius Arpino tandem succurrit agello* pro *Silius optatae succurrere censuit umbrae* Romanam quoque obsedit. Eandem invasit eadem epigrammaton libri I. confusio, quae ex *μ* in alia exempla dimanavit. Utraque hunc ordinem habet: I, 1—14. 48—103. 15—46. IV, 25—68. I, 104 usque ad finem. Quae res non aliam habet explicationem, nisi hanc, ut statuamus, editionem aliquam Veneta Merulae (*μ*) vetustiore operis fuisse traditam, exactam illam cum ad fidem codicis longe excellentioris, tum ad iudicium docti interpolatoris conformatam. Suspicio editionem fuisse non aliam atque *π*, quam ubi a *μ* abeat ad Romanam *O* vergere supra significabam.

Nec latet, e cuius recognitione defluerint ea quae docti hominis manum prodere dicebam. Namque Domitius Calderinus nullo auctoris nomine addito interdum scripturas in sola Romana (*O*) nunc repertas vel lenius vel acerbius taxat. Sic II, 35, 2. pro *In rhytio O* habet *Imbricio*, quod non damnat Domitius et in h. l. et XIII, 56; porro III, 17, 1. *sorptita O, scriblita* scite Domitius, qui alterum sugillat; X, 4, 12. *Nec te scire: legas Aetia Callimachi*. Sed *O*: *Nec te scire iuvat Ethia Callimachi*, intelligens *opus de moribus*, quod reprobatur Domitius, sani iudicii homo. Apertius adversarios suos vellicat Domitius XIV, 32.

40. 41. 82. aliisque locis. Idem in Epistola *ad clarissimum virum Laurentium Medicen Florentinum, Cormi Medicis filium*, iam in editione principe Commentariis suis praemissa inter alia haec conqueritur: „Postremo non defuit, qui lucubrationem nostram maledictis interpellaret. Quidam enim in meam de quodam loco sententiam edita epistola gravissime invectus est. Cui quid responderim in fine huius operis leges. Multa condonavi familiaritati, qua mecum olim coniunctus fuerat.“ In fine commentariorum iam in Romana principe anni 1474. (ego utor Veneta eiusdem anni) reperitur *Domitii Calderini Veronensis defensio cum re- criminatione in calumniatorem commentariorum in Martialem*, quos nondum ediderat, *ad Corelium, patris amplissimi Cardinalis Neapolitani nepotem*. Excerptam inde quaedam, quae omnia spectant ad eundem adversarium suum iniquissimum, quem supra tangit, Nicolaum Perottum, illo tempore episcopum Sipontinum. „Qui partim nuper coeperat invidere, partim odio habet iam diu, nullum detrahendi et insectandi finem facit. Quod quamdiu intra parietes ab eo actum est, apud te, Theodorum Nicolaum, praesulem Modrusiensium, aequissimo animo iniuriam tuli aut certe dissimulavi. Sperabam enim magnopere fore aliquando, ut cum suae aestimationis ac dignitatis rationem haberet, tum veteris observantiae meae. — Paullo ante epistola quadam iam pridem animum penitus exulceravit. Ita enim me lacessit, ita vocat in ius, ita accusat, ut silentium pro confessione sit futurum. — Non scripsit ad me, non passus est suo nomine epistolam reddi, sed quendam subornavit, qui ostenderet, mentitus se aliunde accepisse. — De *Myrina* quod refutavi scriptum — libet enim omnem disceptationem ad veritatem referre — id erat in nonnullis codicibus, qui ab ipsius recognitione defluerant. *Campis dives Apollo sic murinis*. Ita codices vetustissimi habent, quod aperte fatetur. Quid emendasti igitur, inquiet, *Semurinis*, quod in aliis codicibus mendose scriptum fuerat? Sic

murinis iussi scribere; nonne hoc est emendare? si dixi locum hunc apud poetam inversum me correxisse, non sum mentitus.“

Dicit IX, 42, 1., ubi sic *Myrinis*, quod ipsum exagitat Domitius, *O* et, si fides Iunio, X.

Post illa narrat Domitius haec iucundissima: „Superioribus diebus cum apud librarios ex *Martialis codice eius manu emendato nonum et decimum legerem* nonnullique auditores adessent, cum multa nos offenderunt, tum risu abstinere non potui, quom incidi in illud Epigramma, cui est initium:

*Vare Paractonias Latia modo vite per urbes
Nobilis et centum dux memorande viris,*

quod ipse ita correxerat: *lata modo voce per urbes Nobilis*. Simul dolui hominem tam imprudenter lapsum esse, cum libri antiqui scriptura *Latia vite* habeat et ita sit omnino legendum. — Monebis igitur statim depravatam locum recognoscat, ne uno exemplo compluribus menda imprimatur.“ —

Ostendit Domitius X, 26, 1., ubi sola *O: lata modo voce per urbes*. Aperto igitur testimonio docemur, Perotti istas esse correctiones. Illud ambiguum videri possit, utrum Domitius exemplar ipsum Romanum formulis expressum in mente habuerit, an exemplaria manu scripta, quae Perotti scripturis adhaeserint. Hoc tamen verius statues, maxime si memineris verba: „*id erat in nonnullis codicibus, qui ab ipsius recognitione defluxerant.*“

Nec posthac simultas ista inter Domitium et Perottum cessavit. Domitius suis commentariis Iuvenalis Vicentiae anno 1480. impressis subiecit *Defensionem adversus Brotheum Grammaticum, commentariorum Martialis calumniatorem*. In qua non ille solum Fidentinum, sic vocavit odiose Sabinum, Perotti satellitem atque ministrum, ineptulum hominem, male mulcat, sed maxime invehitur in Brotheum, h. e. Perottum, qui in epistolis suis — *epistolarum Romanarum ac Perusinarum duo volumina prae-*

dicat Pyrrhus Perottus in Epistola ad Federicum Urbinatem Cornu Copiae patrum a se emisso praefixa — Domitii commentarios vehementissime carpsisset. Illum in septem epistolis septem in commentariis Domitii loca labefactare studuisse. Quae excutit Domitius. Pleraque pars circa explicationem versatur, in duobus locis scriptura quaeritur. Etenim IV, 19, 8. Brotheus *Atlan* pro *Athan* scribendum defendebat. Ecce tibi *O* illud ipsum suscepit, nisi quod *Athlam* impressum est. De IV, 61, 1. sic commentatur Domitius: „Perlongam epistolam scribit in expositionem nostram illius loci

Sardonyea verum lychnitemque terunctum.

Ubi nos ita scripsimus: „Lychnites (Lychnides) lapides sunt a lucernarum splendore dicti, quem prae se ferunt. Contra lychnites dicitur marmur, quod lucernarum lumine sub terra fodiebatur. Varro auctor et Plinius. Codex antiquus habet lychnidemque terunctum. Ego autem legendum puto perunctum. — Illud accusas, quod lychnici scripserim pro lychnite. Ego non ita scripsi, id quod multis statim ostendi. — Sexcenti sunt codices commentariorum nostrorum, qui pro me testimonium dicunt.“ Brotheus contra stultissime *Verum* et *Terunctum* esse propria nomina contenderat, a quibus se gemmam accepisse diceret Mancinus, a Vero sardonycha, a Teruncto lychnitem. Idque ipsum rursus comparet in *O*, ubi totus versicalus sic scriptus extat:

Sardonicas Verum lychnitemque Terunctum.

Sed quod Domitius se *lychnidemque terunctum* ex antiquo codice protulisse testatur, id in impressis certe exemplaribus secus est. Extat enim ab initio non *Lychnides*, sed *Lichnici*; posthac: „codex antiquus habet *Lichnum terunctum*.“ Et paullo post: „Ex ea igitur metaphora *lichnum perunctum*.“ sed aliter voluisse honestissimum virum asseveratio ipsius fidem facit. Quare quae in notis criticis in eum locum posui, ea ex his emendanda erunt.

Quominus autem exemplum Romanum ab ipso Perotto curatum credamus, multa obstant. Nam et ea scriptura quam in commentariis primi libri epigrammaton sequitur Perottus — cognoscitur autem ea ex lemmatis demum, cum verborum contextus non sit additus — identidem a Romano exemplari abludit et in ordine carminum libri primi maxime inter se differunt. Nam cum Perottus pariter atque ϕ et Domitius sincerum ordinem custodierint — quod ipsum arguit, bonis eos libris usos fuisse —, prorsus cum μ conspirare *O* supra admonui. Scripturas autem Perotti, quantum quidem ex lemmatis expiscari licuit, in Analectis supplevi, cum in apparatu critico ipso securius transmissem. Mirifice enim ab excerptendi labore deterrebar molestissimi operis vel solo aspectu. Postea id quoque taedium pertinaciter devorandum duxi.

Restat igitur, ut ponamus, quicumque praefuit editioni Romanae curandae, ex Perottinis fontibus hortulos suos irrigasse. Is enim persona sua indignum ratus obscenum poetam publicasse, exemplar a se emendatum aliorum tamen usibus non invidebat. Id quod non coniectura ductus statuo, sed cum ex narratione Domitii manifestum esse putarim tum ex iis planissime apparere, quae Pyrrhus Perottus, Sipontini nepos, in Prooemio Cornu Copiae ad *Federicum, Urbini ducem et ecclesiastici exercitus imperatorem invictissimum* prodidit fol. 2, b. Unde haec apponenda visa sunt: „Cum iam supra quintum annum Pomponius Fortunatus [*h. e. Laetus*] ac plerique alii studiosi viri Nicolaum Perottum, Syonti Pontificem, patrum meum, hortati essent, ut M. Val. Martialem, optimum quidem poetam, sed *vicio librarium infinitis paene erroribus plenum* pro communi studiosorum utilitate *emendandum susciperet, aggressus ille hanc provinciam libens et corollarium addidit. Etenim lepidissimum poetam non modo emendavit, sed etiam interpretatus est.* — Adduci non potuit, ut lucubrationes suas in lucem proferret, *emendari duntaxat*

a suo ceteros codices passus est.“ Inde igitur Perottinae scilicet emendationes et in *O* derivatae sunt et in codicem Modianum (nobis *m*), ut puto, Romae anno 1468. exaratum. De Perotti opera aliquando plenius iudicari poterit, ubi codex ab ipso correctus, quem in Ambrosiana Bibliotheca latere infra narravi, exploratus erit.

Quae paullo uberius de Romana disputanda erant, si in brevius coegeris, haec sunt: Est ea a docto homine curata, qui editionem, ut videtur, π pro fundamento positam et ex codice familiae *C.a.*, saepe egregie, saepius ut errores librorum impudenter interpolaret, et ex recensione Perotti corrigeret. Quae cum ita essent, in usurpanda *O* cautione opus esse intellexi. Qua usus sum.

6. Sequitur exemplar Venetum anni 1475. forma (μ) maxima, in cuius calce haec leguntur: *Impressum Venetiis Impensis Ioannis de Colonia: sociique eius Ioannis manthen de Gherretzen. M. CCCC. LXXV.* Vide Ebertum nr. 13229., Hainium 10812., Schweigerum p. 593. Versavi exemplar splendidissimum bibliothecae nostrae academicae.

Praefuit huic editioni Georgius Merula Alexandrinus, quem Ios. Scaliger *hominem paedagogicae confidentiae et grammaticae maledicentiae*, Sriverius *canem Alexandrinum* vocant. Vide de eo praeter Tiraboscum Hist. Litt. Ital. VI, 2. p. 72. (libr. III, 52.) Apost. Zenum Dissertatt. Vossianar. T. II, p. 68 sqq. De opera Martiali a se praestita haec ipse iactat in epistola ad *Angelum Adrianum, Oratorem Regium*, quae est ad calcem editionis:

„Legimus, Angele iucundissime, scriptores veteres in conquirendis bibliopolis atque librariis, quorum fide ac diligentia quos emissuri essent libri describerentur, non mediocrem curam habuisse. Adeo solliciti erant, ut integra et castigata quae scripsissent suis temporibus

haberentur et eadem incorrupta atque fidelia ad posteros transirent. Quam diligentiam si posteriores aliqua ex parte servassent, non adeo acceptus per manus error increvisset, ut praestantium scriptorum pleraque volumina ad hoc aevi ita mendosa venerint, ut in illis intelligendis nec frequens lectio, nec pertinax studium conferre vel minimum possit. Quare cum in plurimis plane divinandum sit, intacta vel a doctissimis huiusmodi scripta quodammodo manent; id quod cum multis evenerit, tum in epigrammatis Martialis adeo multiplex et frequens vitium fuit, ut sive rerum varietate, sive reconditarum vocum significatione incognita, sive morum antiquorum ignoratione, etsi non mediocri eruditione viri in eo laborent, plurinia tamen tum obscura, tum ignota habeantur. *Quod opus cum nuper imprimendum foret peterentque nonnulli, ut eo perlecto si quippiam vel temporum iniuria vitiosum vel litteratorum quorundam arrogantia depravatum offendissem, id corrigerem et quoad possem in veram lectionem redigerem, diu equidem repugnaui, quippe qui in meipso plura ad hoc munus pertinentia desiderarem verereturque, ne dum rei litterariae prodesse cuperem tum maxime obessem. Nam immutato aut deraso verbo, cuius me lateret significatio, non solum sensus perverteretur, sed honesta forsitan dictio, pro qua veteribus, qui significanter locuti sunt, gratia habenda esset, penitus intercideret, atque in eam vituperationem incurrerem, qua nonnullos nostri temporis doctissimos viros taxari gravissime video. Sed quo magis onus hoc detractabam, eo magis urgebant, quia non solum ex lectione falsa poetae mens percipi non posset, sed inter varias et dissidentes quorundam emendationes quam potissimum reciperent ignorarent. Suscepi itaque onus quod recusare non poteram quodque ex sese laborem nobis alterum peperit pluris profecto profuturum. Nam facilitate nostra freti quod per nos castigatum fuit, id ut publice enarraremus effecerunt, vel ut discerent quibus rationibus quave scriptorum veterum auctoritate damnata frequenti scriptura*

nostram emendationem tueremur. Igitur altera nobis iniuncta est cura, et qui paullo ante in deprehendis corrigendisque iis quae mendosa videbantur laboravimus, nunc in percipiendo explicandoque epigrammaton sensu solliciti sumus. Sed legentes ut boni consulant quaeso et si per immutationem transmutationem, detractionem additionem et inversionem litterarum vel metri ratio confusa vel ex iis quae trita et pervulgata habentur depravatum quid fuerit, id mihi vitio non vertant, sed eorum indigentiam accusent, qui artificio praepositi sunt. Tum autem cum paucula quaedam mihi tum dubia tum ignota sint, de quibus nihil nos mutavimus, si varia et assidua lectione, ut fieri per studiosos solet, quid illa significant deprehenderint, iuvent et ipsi rem latinam et quae perceperint nobis vero ignorata notent atque subinde aperiant. Nam utcunque ad me scripserint, illis non potero gratias non habere maximas.“

Hactenus Georgius, modeste profecto, sed ut fides istis pollicitationibus haudquaquam respondeat. Et enim codices secutus novicios et ab hominibus librariis et studiosis pro re nata demutatos paene ubique ad mendosissima quaeque prolapsus est. Adde quod quasdam suas perversissimas coniecturas et recepit in ordinem verborum et postea a Domitio admonitus in errore perstitit seque fideliores codices habuisse auctores praeter rei veritatem testatus est. Veluti IV, 4, 5. *Lassi vardaicus quod evocati* Merula de suo *bardaici os* vel *bardiaci os* infarsit. V, 78, 3. *Non deerunt tibi, si soles nponivur* correxit: *Non deerunt tibi sessiles propinquae* idque portentum mordicus posthac defensitavit. III, 17, 1. pro *scriblita*, quod Domitius ex vestigiis codicum scite eruit, edidit *intrita*. II, 7, 3. pro *mimos* substituit *hymnos*. III, 25, 3. *Roga lavetur rhetorem Sabineum* ita deformavit, ut ederet: *Roga lavet uti rhetorem Sabinaeum*. IV, 61, 6. *Sardonicas auro* pro *Sardonycha verum* cum Panormita effinxit ex plerorumque librorum scriptura *Sardonicas verum*. II, 63, 4. contra libros omnes *haec mage luxuria est* pro

haec quoque luxuria est, quam tamen sribliginem cum aliis non paucis deinceps editiones propagaverunt. Nam cum Merulano textui semel adiecti essent commentarii Calderiniani centies repetiti, vulgatus factus est. Quod cum nec Iunius nec Gruterus nec ipse denique Scriverius — nam in reliquis non miror — sensissent, accidit, ut scripturae Merulanae non paucae per haec paene quattuor saecula notam censoriam feliciter elapsae locum suum, quem praeter aequum occupassent, tenuerint.

Ququam ne Merulana quidem exemplaria laude sunt sua defraudanda. Etenim cum Martialis ex iis sit scriptoribus, quorum consuetudo nunquam plane extincta fuit, casu poterat accidere, ut vel pessimi codices interdum bonas scripturas monstrarent. Sic V, 14, 11. ubi *Op* pessime *rectumque se stare* ostendunt, μ — ita enim notavi Merulanam — sola habet *Lectioque se stare*, quae scriptura a nullo posthac editore repudiata vel in nostro exemplo resedit, cum *Leitoque* ex nutibus librorum eliciendum fuisse sero intellexissem ad V, 25, 2. et 35, 5. (Nomen *Ἀήϊρος* iam in Iliade occurrit.) Sed proxime tamen ad verum accessit Merula. Libr. IX, 100, 17. *ter perfida* paene sola exemplaria Merulana cum Domitio servant; IX, 51, 3. sola vere *nam Tullus ad undas*, ad quod prope accedit unus P, qui *iam Tullus ad undas*, cum reliquos libros omnes invaserit pessima hariolatio *modo raptus ad umbras* vel *undas*. Quod vitium deprehendi ortum ex VI, 58, 3. *O quam paene tibi Stygias ego raptus ad undas*. Idem fons est multarum perversarum lectionum, quae vel optimos et antiquissimos codices ex praepostera similitum locorum memoria profectae dehonestant. Confer quae notavi ad II, 44, 6. 60, 3. 61, 8. 87, 2. III, 13, 1. 16, 5. 42, 4. 72, 2. IX, 11, 2. (*nuncupatur* pro *nominatur* in editiones omnes irrepsit ex 13, 1.) IX, 73, 2. 74, 2. cll. 100, 5. Libr. IX, 84, 5. *Raetus* in optimis libris factum est *raptas*, ex VI, 58, 3. Ex quo illud patet, vel optimos libros, puta saeculo X. antiquiores,

non fuisse immunes ab importunis correctionibus doctiorum lectorum librariorumve.

Redeo ad μ . Ea editio his praeterea locis paene sola veram poetae manum custodivit: IV, 8, 11., ubi sola cum *O* egregie *gressu timet ire licenti*; XI, 53, 3. sola μ cum Palatino (*P*) *matres*, reliqui *matrem*; XII, 48, 15. sola μ et Domitius cum *P* *magister* pro reliquorum *magistros*. Adde praeter alia XII, 94, 9. et XIV, 172., ubi recte *Sauroctonos* edidit et, quae ipsi rara avis fuit, a Domitii reprehensione bene vindicavit Merula.

7. Sed iam antequam haec altera Merulae editio (λ) exiret in publicum, prodierant commentarii Domitii Calderini, viri iuvenis quidem, sed graece latineque doctissimi eiusdemque elegantissimi, quos ille commentarios ex aliquo tempore magna cum laude auditoribus suis Romae ore tradiderat. De Domitii vita scriptisque exposuit praeter Tiraboscum l. c. VI, 2. p. 346 sq. (Lib. III, 63.) accurate Scipio Maffeus Veronae Illustratae T. I, p. 114 sqq. Quorum commentariorum exemplar princeps Romanum a. 1474. non vidi: usurpavi splendidissimum exemplar Venetum eodem anno ex Romano expressum, quod est bibliothecae nostrae academicae. Ad calcem legitur:

Domitii calderini veronensis commentarii in M. Valerium Martialem cum defensione finiunt: Impressi Venetiis opera et impendio Iohannis de Colonia Agripinensis: at (sic) Iohannis manthen de Gerretz: qui una fideliter degentes: eosdem impressores ad hoc duxerunt Anno salut. M. CCCCLXXIIII. Sequitur M. Lucidi phosphori Epigramma.

Misit Domitius commentarios suos ad *Iohannem Franciscum Lodovicum, principis Mantuani filium*. In epistola ad eum praemissa se a calumniis malevolorum quorundam, intelligit autem Perottum et Merulam, defendit, qui vel eo impudentiae progredi non erubuerint, ut „ea ab se accepta et sibi tradita fuisse insigni

mendacii vanitate affirmarint.“ Domitius vel „ex iis quae olim iactabant, tantum abfuit, ut quicquam probaret, ut ne ea quidem in commentariis usquam confutare libuerit.“ Percursis quibusdam istorum peccatis, ut *sorptita, Eliconis in oras* (vid. supra pag. XIX.) et *cuperent parcius esse sua*, quae est scriptura *Ophi* in XIV, 78, 2., haec addit: „Paratus est, ita me deus amet, ad editionem libellus, quo supra ducenta eorum errata et ea quidem cum puerilia, tum aperta collegimus.“ Sed is libellus ab ipso suasu amicorum suppressus fuit. Verum cum Domitii commentarii summo omnium studio excepti ubique merito celebrarentur, invidiae non temperavit Merula eodemque anno, quo Domitius 32. annos natus pesti occubuit, edidit paullo ante scriptam *adversus Domitii commentarios praefationem ad Marcum Antonium Maurocenum, equitem praeclarum*, Venetiis XII. Kal. Martias a. 1477. Adjuncta haec Merulana sunt commentariis eius in Iuvenalem editis Tarvisiae a. 1478. eodemque anno repetitis Venetiis. Quam posteriorem editionem ex bibliotheca nostra academica acceptam ad manus habeo. Amolitur Merula *ea quae in quibusdam suis annotationibus ipsius oppresso nomine levissimus homo maligne reprehenderit*. In plerisque fallitur, quaedam obtinuit, ut XIV, 172. Notulae Merulanae inde ab editione, opinor, Veneta a. 1491. discerptae et ad suum quaeque locum relatae cum Calderinianis iunctae sunt cum in aliis editionibus tum in Parisina a. 1617.

Verissime autem Gruterus ad XII, 74. *Putidam*, inquit, *Merulae auctoritatem prae industria Calderini despuo*. Salutaris fuit poetae opera Domitii, qui non solum primus verba poetae non raro obscuriora commentariis suis in summa re laudabiliter explanarit, sed et artem criticam scienter factitaverit. Nos, qui hoc nunc agamus, apponimus quae scripsit in altera epistola *ad clarissimum virum Laurentium Medicem Florentinum, Cosmi Medicis filium*, ubi de codicibus a se usurpatis haec habet: „Illud certe praedicare non

desistam et constantissime tueri, in iis M. Valerii Martialis commentariis, quos olim tuo nomine suscepi et nuper dicavi tibi, si minus ingenii et doctrinae, laboris certe et industriae nostrae laudem existere. Quinque habui codices vetustissimos et eos quidem admodum emendatos. Sed quaedam occurrebant aliquando adeo vel ambigua vel remota, ut una tantum dictio per complures dies saepe me suspensum tenuerit. Idem quam religiose codicum fidem suspexerit cum omnis critica opera eius loquitur, tum ipse professus est in *Defensione* his: „Antiquo in codice manus non parvam fidem obtineat necesse est, constans praesertim et ubique eadem.“ Unum alterumque ex codicibus illis cognovimus ex hoc sane memorabili testimonio Angeli Politiani, qui Miscellan. cap. XXIII. haec, quae spectant ad epigr. VI, 77, 7. „Ne surdis, quod aiunt, agatur testimoniis, in hac ipsa gentis Mediccae bibliotheca publica codex habetur vetustissimus Langobardis litteris, quem et Domitius olim Florentiae pellegit. Sed et Veronae mihi pagellas quaspiam antiquissimi item voluminis Bernardinus quidam, adulescens, ut tum visus est, haud illiberalis, Domitii propinquus, commodavit, cum quidem una esset mecum Baccius Ugolinus, absolutissimi vir ingenii candidissimique. Neque non Romae quoque volumen item Martialis Langobardis characteribus ostendit legendumque nobis indulgit Bernardinus Valla, vir et carminum studio et iuris scientia et generis nobilitate atque opibus praetereaque humanitate quapiam non vulgari celebrandus. Quin Florentiae quoque praeter hos alium codicem primae nobilitatis civis Pandulfus nobis Oricellarius semiveterem dedit utendum. In quibus utique singulis hanc quam dicimus scripturam reperias“ (*mulo dicit*).

„Neque autem diffitear, etiam illam superiorem (*gibbo*) in uno alteroque non plane novo exemplari vidiase me, sicuti in eo quod Romae in Palatina bibliotheca, mediae antiquitatis et item in altero tum quidem cum legebamur Francisci Saxetti Florentini negotiatoris,

nunc autem Thaddaei Ugoleti Parmensis, humani doctique viri, qui regi Pannonum Matthiae, regii prorsus animi principi, libros ornamentaque alia Florentiae, nobis ista prodentibus, procurabat. Nam in eo quem mihi nuper doctus utraque lingua vir, Bernardus Michelotius, ab nescio quo sibi Perusino commodatum dedit inspiciendum, *gibbo* scriptum corruptius annotavi.“

Ex his libris nunc unus tantum quod compertum habeam superest: is, qui Thaddaei Ugoleti Parmensis fuisse fertur, a quo ad Fulvium Ursinum pervenit, nunc in Bibliotheca Vaticana servatur. Qui liber, saec. X. vel XI. scriptus, cum a Politiano *mediae antiquitatis* vocetur, quantum vetustate priores illi antecesserint, colligere universe quidem licet. Ex quibus vetustissimis duos certe vidisse Domitium ex illa narratione colligimus. Eosdem vetustissimos ad XI, 29, 3. profert Politianus, quo loco cum familia C^a. et Palatino consentiunt, a Thuaneo recedunt, quem hoc quidem loco glossemati locum fecisse patet.

Domitii scriptura ex solis lemmatis frustatim concinnanda erat, cum textus ipse additus non sit. Ponit autem plerumque tacite scripturas sibi probatas, sed ut haud raro ad codices antiquos vel antiquissimos (ut II, 59, 4.) provocet, recentes vel malos vel mendosos reiiciat. Fuerunt inter illos haud dubie praestantissimi quidam, ex quibus longe emendatiora poetae verba haurire licebat, quam in exemplaribus impressis iactabantur. Saepe igitur Domitius, cuius scripturas 2 littera insignivi, facit cum optimis libris nostris, ut VIII, 6, 12. solus ad Thuaneum (T) et Palatinum (P) accedit; I, 30, 2. ad Palatinum, IX, 54, 5. ad Thuaneum. Nec raro solus verum suppeditavit, ut XIV, 41, 2. VI, 39, 20. aliisque locis. Scripturae diserte ex codicibus prolatae raro a nostrorum memoria omnium discrepant, sed vide II, 76, 2., ubi fortasse audiendi erant codices Domitii.

Mihi Domitianos commentarios perreptanti incundissimus fuit labor. Sed ne quis me in commemorandis

eius lectionibus identidem lapsum esse culpet, cavendum est, ne quis recentioribus eorum exemplaribus fidem adiungat. In quibus saepiuscule Domitii verba foede conculcata sunt. Sic Praefat. libri II. p. 76, 4. ante me edebatur: *quare tragoedi epistolam accipiant*. Solus λ et Palatinus ad verum duxerunt: *quare tragoedi atque comoedi epistolam accipiant*. Nam editio a. 1474. *Tragoedi comoedi*: tanquam lemma exhibet, editiones a. 1480. 1485. *Tragoedi: comoedi*, quasi Domitius insipidus fuerit, alterum altero explicaturus. Sed in editione Parisina a. 1619. vocis *comoedi* iam nec vola nec vestigium. Hoc instar omnium esto.

8. Contuli praeterea editionem Venetam Martialis (x) a. 1480., in qua prima textui accessit commentarius Domitii. Habui exemplar bibliothecae nostrae Academiae. Licet autem haec editio expressa sit ex Veneta Merulae a. 1475., tamen ubique ipsius scripturas commemorandas putavi. Nam hoc ipsum exemplar Venetum ita invaluit, ut quae inde usque ad annum 1500. factae sunt plurimae editiones, quod sciam, huius vestigia anxie presserint. Certe quas interdum evolvi editiones a. 1485. et 1503. Venetas in maximis minimis illam reddunt, si a quibusdam discesseris levidensibus mutationibus et typhothetarum erroribus. Id raro notabile visum est.

Editio a. 1480. passim ad commentarios Domitii, quibus oppleti margines sunt, correctæ est, veluti I, 83, 1. *Manuella* μ, *Mammeia* λx — x est signum huius editionis —; VII, 27, 3. *Cūster* μ, *Dexter* λx; VII, 87, 1. *lagoopode* μ, *lagopice* λx. Propius etiam ad emendatiorem textum admotum est nostrum exemplar singulari quodam artificio. Nam errores typhothetae tollere eosque locos, qui a Domitii scriptura discederent, typographus instituit conciliare ita, ut formulis excriberet vel singulas voces vel partes vocum in minutulis schedis, quae priori scripturae illinerentur. Idque in exemplari Gottingensi labore improbo perfectum est. Ipsa signa distinctionis frequenter mira ista ratione vel deleta

sunt vel apposita. Quare saepe *pr.x* et *corr.x* ponendum fuit. Litterae illae secundariae non plane respondent iis quibus editio expressa est, sed licet tenuiores sint, ex eadem tamen officina prodisse, certe saeculo XVI. antiquiores esse, facies earum mihi persuasit.

Ab hac editione, cuius pariter atque Merulanae scripturas accurate excerpit Herm. Duerrius, Brunopolitanus, olim auditor meus, ad Aldinam decem editiones perscribunt bibliographi: Venetas duas a. 1482., Mediolanensem a. 1482., qua in urbe iam a. 1478. Philippus de Lavania Venetam a. 1475. repetiverat; Venetam a. 1485., Mediolanensem a. 1490., Venetas a. 1491. 1492. 1493. 1495. 1498. Quibus cum commentarii Calderiniani adiuncti sint omnibus, a Venetarum textu priorum vix discessisse arbitreris. Quanquam Mediolanensium alterutram, licet et ipsae commentariis illis instructae sint, saepius desiderasse fateor.

- (α) §. 6. 9. Novus rerum ordo nascitur ab editione Aldina priore, quae anno MDI. Venetiis foras data est. Duxit Aldus textum ex *μx*, sed ut et scribendi interpungendique rationem pro more suo novaret et ex Calderinianis commentariis exemplaribusque *Of*, denique ex ingenio illarum scripturas corrigeret. Summam consideranti igitur Aldus textum pessimum propagavit, in singulis emendatum, sed eundem plurimis locis temere immutatum. Fama tamen Aldinarum typorumque splendor effecit, ut qui extiterunt proximis temporibus editores ab ipso abire nisi raro piaculum crederent. Quare cum reliquae paene omnes editiones Aldinam quasi matrem haberent, multa ab Aldo demum invecta vel a Iunio, Grutero, Scriverio recepta per omnes deinceps editiones duravere. Quam vim cum habuerint Aldinae, quarum priorem littera α distinxi, quaestio haec omnis enucleatius explananda visa est.

Proponam primum aliquot locos de multis et eos illustres, qui Aldum contra fidem librorum omnium

pro arbitrio orationem conformasse manifestant. Selegi autem potissimum ea, quae cum omnes deinceps editores fefellissent, a me demum expuncta sunt:

1. Spectacc. III, 11. est vox tamen una α
est urbs tamen una $\mu\chi$
2. Spectacc. XV, 8. cum laudis ferret, adhuc poterat α
cum laudis ferret, adhuc pateram $\mu\chi$
3. Libr. III, 3, 4. Aut aperi faciem vel tunicata lava α
Aut aperi faciem aut tunicata lava $\mu\chi$
4. Ibid. 75, 8. Quae non stat α
Quod non stat $\mu\chi$
5. Libr. V, 20, 11. Nunc vivit sibi neuter, heu, bonosque α
Nunc vivit neuter sibi bonosque $\mu\chi$
6. Libr X, 24, 11. Post haec tempora nec diem rogabo α
Post hunc nec horam nec diem roga-
bo $\mu\chi$
7. Ibid. 68, 5. Ζωὴ καὶ ψυχὴ lascivum congeris usque α
Ζωὴ καὶ ψυχὴ congeris usque $\mu\chi$
8. Ibid. 83. inter vers. 10 et 11. hunc infarsit:

Tonsor iam reliquos metat capillos.

His pauca addam, quae certissimum reddant, Aldo plerumque nonnisi $\mu\chi$ praesto fuisse, certe libros scriptos nusquam inspectos esse. Immutavit enim multa $\mu\chi$ vitia de suo, quae, si alios fontes adisset, aliter refingi debere intellecturus erat:

1. IV, 70, 3. Fieri putet posse quis Marumille? $\mu\chi$
Fieri putet potuisse quis Maronille α
Fieri putaret posse quis Marulline reliqui.
2. V, 14, 11. Equiti se sedere $\mu\chi$
Equiti sedere se α
Equiti sedere debebat.
3. V, 56, 2. Quaeris sollicitus diuque rogas $\mu\chi$
Quaeris sollicitus diuque tentas α
Quaeris sollicitus diu rogasque debebat.
4. VI, 35, 5. Ut tandem faties vocemque sitimque roga-
mus $\mu\chi$
Ut tandem facias vocemque sitimque roga-
mus α

XXXVI PROLEGOMENON CAP. 1.

Ut tandem *saties* vocemque sitimque ro-
gamus *reliqui*.

5. XII, 17, 9. cum *tam bene* vivat apud te. Ibi cum μx
omisissent forte *cum*, α edidit: *tam*
belle vivat apud te.

Postremo his adde infinitum numerum scriptura-
rum ab ipso prorsus confictarum. Quarum pars homi-
nibus doctissimis de fontibus vulgatae lectionis unice
securis non vulgares turbas excitavit. En pauca
exempla:

1. Spectacc. VII, 2. *nudo* α ex XI, 84, 10. docte inter-
polavit. Reliqui *nimio*.
2. I, 68, 6. *numen* α , *lumen* *reliqui*.
3. V, 24, 7. *sed* ferire α , *nec* ferire *reliqui*.
4. VI, 63, 7. *mea* fata α , *tua* fata *reliqui*.
5. IX, 12, 3. *mihi* α , *tibi* *reliqui*.

Est tamen ubi Aldus superiorum editionum scri-
pturas felicissime emacularit. Sic IX, 2, 8. *Haud sua*
ex μx scriptura *At sua* egregie effecit, quam eandem me-
dicinam adhibuit Horatio Sermm. I, 3, 20. Idem IX, 11,
4. *nidos olet* pro *nidus olet*, XIV, 179, 1. reposuit quod
in T postea repertum est. Adde XIII, 57, 2. Sed haec ipsi
propria bona numero pauca sunt si contuleris cum iis,
quae ex commentariis Domitii prudenter ascivit. De
quo fonte plerarumque emendationum ab Aldo pro-
fectarum dubitari nullo modo potest. Est enim ubi
ipsius scripturae ex perverso verborum Domitii in-
tellectu manaverint. Compara hos tres insignes locos,
de quorum ratione per annotationem admonui, VIII, 28,
22. 62, 8. X, 68, 5. Quorum medius locus vel Sca-
ligerum ad procudendam pessimam interpolationem
induxit.

Inspexisse Aldum potissimum λ , nec raro *Oq*, ut
extra dubitationem ponam, recensum agam aliquot lo-
corum, quos relictis μx auctoritate ad horum normam
redegit, partim falso, partim verissime:

$\mu\kappa$	α
Praef. Libr. I, p. 23, 17.	
theatrum meum	theatrum nostrum <i>ex</i> φ
I, 15, 8. remanent	remeant <i>O</i>
II, 86, 5. Galiambon	Choliambon <i>O</i>
III, 24, 5. et acuta	peracuta φ
VI, 8, 6. Dignum quid fa-	Dignum quid fatuo Severe
tus Severe fecit	fecit λ
10, 4. pudet et	pudeat λ
13, 4. liquor	decor $\lambda\varphi$
21, 10. parce deo	caede duos <i>O</i> $\lambda\varphi$
39, 20. Iamque lu-	Iamque hybridarum λ
bridarum	
58, 6. dolor	Pudens λ
74, 2. semitatus	segmentatus λ
77, 7. corpore gibo	compare mulo <i>ex Politiano</i> .
VIII, 56, 21. dictataque	ditataque <i>O</i>
78, 12. ne laceretur	nec laceratur <i>O</i>
IX, 32, 6. crassi mentula	crassi mentula Burdigali λ
Burdegala	
35, 5. carthis	Cattis λ
38, 1. laudes	Iudas $\lambda\varphi$
39, 3. sancta mei ge-	Sanctonici genita est λ
nita est	
44, 6. Lysippum	<i>Λυσίππου</i> α , Lisippu λ
64, 9. sagulis	Siculis $\lambda\varphi$
98, 2. profuit	profluit λ
X, 31, 9. Caesar	caesa <i>O</i>
83, 8. Hermerotem	Halmnyroten λ

Editio Aldina altera a. 1517. universe eadem est. Sed quod ab Heynio in Virgilio, in Iuvenale a Ruper-
 tio observatum est, editiones Aldinas scriptorum
 latinorum post a. 1515., quo anno obiit Aldus, repè-
 titas a prioribus discrepare et non raro meliora offerre,
 id in Martialem quoque cadit. Eorum pleraque ex λ
 poterant hauriri, veluti II, 59, 4. *dememinisse*; VI, 12,
 2. *ipsa Paule peierat*; VIII, 6, 12. *vividiusque merum*;
 lemma XIV, 207. *Cor bubulum* aliaque. Quaedam

coniectura nituntur, quarum XIV, 95, 2. *nam Myos iste labor* pro *nam meus iste labor* splendidissima est eademque verissima. Interdum prioris editionis errores male correcti, ut XII, 62, 13. *Ut sit his muu*, *Ut sit bis Aldina* altera; debuerat *Utque sit his*. Ex hac ego altera delibavi ea quae memorabilia viderentur. Sed fortasse quaedam me subterfugerunt.

In Aldinarum verba iuraverunt editores qui deinceps secuti sunt usque ad Hadr. Iunium omnes. Nisi quod Gryphianae, quae ab a. 1535. saepius repetitae sunt, quaedam nova attulerunt, sed ut Aldinas pro fundamento habuisse intelligas, vide XII, 62, 13. XIV, 202, 1. Ex his omnia proposui quae alicuius momenti essent, maxime ubi primae vel errores priorum vitavissent, ut XII, 59, 8., vel novos importassent. Editori codicum auxilia affuisse ~~notationes marginales~~ fidem faciunt. Earum pleraeque adeo excellunt bonitate et ita consentiunt cum Thuaneo, ut ex hoc ipso codice manasse iures. Quae interdum sunt ad alia epigrammata quam quae extant in Thuaneo annotata, raro ad illorum praestantiam aspirant, vid. IX, 13, 7. 27, 10. 37, 1. Ego ubique in testium numero citavi *marginem Gryphii*. Easdem scripturas nec Gruterus neglexit, qui tamen nusquam *Gryphii*, sed ubique *marginem Colinaei* citat. Ego Colinaeas vidi tres, a. 1528. 1533. 1539., sed vacui margines, nisi quod semel, si memini, *Glaniana* IV, 39, 6. pro *Gratiana* annotatum est. Hoc quid sit non habeo dicere. Ceterum Colinaeanae licet quaedam peculiaria habeant, ut I, 43, 12. *Poni aprum nobis: sic et*, quae in Gryphianis frustra quaeras, cum eadem in lectione modo exagitata XII, 62, 13. concordent, Gryphianas Colinaeanarum filias esse arbitror.

- (20) §. 7. 10. Nova ornamenta accepit Martialis inde ab anno 1559. per Hadrianum Iunium, Hornanum medicum. Eo enim anno prodijt prima Iuniana Basileae apud Petrum Pernam. Quae editio cum Iunio ipsi propter mendorum multitudinem improbaretur, anno 1566. alteram curavit emendatiorem, Ant-

verpiae apud Plantinum. Ego usus sum rata editione cuius hic titulus est: „*M. Val. Martialis Epigrammaton libri XII. Xeniorum liber I. Apophoretorum liber I.* Omnia ad vetustiorum codicum fidem diligenter emendata, scholiis in margine illustrata, apposita etiam varietate lectionum; ac demum decem epigrammatis ex eodem vetusto codice suis locis adiectis aucta, opera HADRIANI IUNII Medici. ANTVERPIAE, Ex officina Christophori Plantini. AN. M. D. LXVIII.“

Narrat Iunius in Dedicatione ad Ianum Doesam a Noortvviick inter alia haec: „Nactus olim ante annos complures lepidissimi poetae pervetustum ex abdito τῶν Βιβλιοτάφων specu in Anglia erutum exemplar, cum se mihi valde probasset ob lectionis varietatem et sententiarum argutiam“ sqq. Idem accuratiora in Epistola „*Ad Lectorem*“ haec: „Ne sis inscius, benigne lector, quid in hisce Epigrammatarii libris toties iam recusis praestitum sit, id latere te nolim, praeter Epigrammaton aliquot accessionem de manuscripto exemplari Anglicano (quod nota. V. in margine praefixa denotat) vetustae lectionis fidem me indicasse. — Nonnulla seorsum e Pulmanni codicis, quem ad me miserat, fide adnotavi: servata etiam est simili ratione Gallicanorum aliorumque codicum ratio, addita nota, al.“ Denique in Animadversionum libr. III, p. 182. (edit. Cornel. van Arckel Reterod. 1708.) codicem illum Anglicanum vocat „veterem suam manu exaratum.“ Rursus ibidem libr. II, p. 112. „Manuscriptus codex, quo vetustissimo emaculatissimoque ab amico quodam Anglo donatus fui.“

Ego codicis illius notam X esse volui. Sed cum in diversis exemplaribus Iunianis non ubique eadem sit lectionibus marginalibus nota praefixa, ut v. gr. in alia editione scriptura aliqua V. notam habeat, in alia non habeat: saepe dubium est, num recte ad X provocemus. Ego ea omnia X tribui, quae disertum haberent in una aliqua Iuniana V. signum vel quas ex eodem libro ductas esse familiae eiusdem librorum congruentia doceret:

Simpliciter *marginem Iunii* dixi, ubi fons lectionis incertus erat. *Codicem Pulmanni* totidem litteris perscripsi. Et X quidem, ut pro illius saeculi consuetudine, satis diligenter inspectus est; pauciora ex Pulmanni codice, paucissima ex *Gallicanis* allata sunt, velut II, 19, 2. Alias *cod. antiq.* ponit, ut I, 20, 4., *alius vet. cod.* XI, 91, 1., *codex Lutetiae* IX, 99, 7. et XI, 52, 18.

Pulmanni ille *codex* est unus omnium impudentissime interpolatus. Vide modo, ut his utar, I, 10, 4. 11, 1. 15, 1. 24, 2. 34, 2. II, 62, 4. Sed cavendum ab errore iam pervulgato est. Nam cum post Iunium ipse Pulmannus editionem curaret Argentinensem a. 1595. et Iunii marginalia scholiis suis aucta seorsum collocaret, evaluit, ut *codex X* ab omnibus postea editoribus *codex Pulmanni* vocaretur. Nos suum cuique reddidimus.

Hadr. Iunius Martialem ex libris suis, maxime ex X, permultis locis correxit, saepe tacite; multa in verborum textum recipere non ausus in margine annotavit. Sed nec Aldinam scripturam, cui suam recensionem superstruxit, ubique expulit, ubi et facile poterat et debebat, nec in expendendo codicis X pretio satis caute versatus est. Nam X est ille quidem bonus liber, qui ad familiam C, a. pertineat, sed idem mirifice ab integritate vetustissimorum eius familiae membrorum deflexit. Librarius enim aut corrector — nam Iunium manus secundae scripturas non curasse opinor — permulta suo ingenio in ordinem cogere conatus est, quae in vetusto exemplari, quod describebat vel ob oculos habebat, labem traxerant. Velut VII, 31, 2. cum in libro archetypo repperisset *Effluas* vel *Efflas*, posuit *Et furvas*, cum *Et flavas* oportuisset. Libr. II, 56, 1. ante Iunium recte vulgabatur *male audit*; ille *notatur* suffecit, procul dubio ex X. Nam eiusdem familiae libri vetustiores levi corruptela *ma laudit*, *me laudat* praebent, unde alii alia. Tamen istam apertam interpolationem ab

omnibus posthac editoribus fideliter custoditam nunc demum obliteravi. Libr. VI, 44, 5.

At si ego non *belle*, sed vere dixero quiddam, familiae *C, a.* antiquissimi non *velle* ex frequenti utriusque litterae confusione exhibent. Recentiores libri inde in errorem inducti:

At si ego non *vellem*, sed vere dixero quiddam. Ulterius gliscente vitio *℥*:

At si ego *nunc vellem* tibi vere *dicere* quiddam.
Cfr. XIII, 47, 1. XIV, 34, 1. Alia infra proposuimus, ubi de familiae *C, a.* codicibus data opera explicavimus. Iunius autem eximio exemplo comprobatur, quanta cautione opus sit, si quis veterem scriptorem ex uno aliquo libro emendare periclitetur. Nam saepe ea specie quadam veritatis fallunt quae, si omnem librorum cognationem perspexeris, mera librariorum commenta ad occultanda vitia scripturae in vetustis libris obvia excogitata esse intelligas. Quare satis iusta de causa a Grntero Scriverioque identidem Iunii recensio vapulat. Quorum Scriverius cum ad Libr. I, 6. dicit: „Iuniana hoc loco, ut etiam non paucis aliis, Martialem corruptit ac deformavit: vitio potius correctorum, quam illius viri longe omnium doctissimi,“ amice culpam in correctores confert, non vere. Imprudentior Iunius in recipiendis vel apertissimis *℥* interpolationibus reperitur fuisse. Sic ille III, 20, 15. pro *Titine thermis*, quae superiorum erat editionum scriptura, *Stertitne thermis* poetae obtrusit absurde, quod ex *℥* haustum arguit margo codicis *G.* Eiusdem farinae est quod ex eodem libro I, 49, 9. tacite inculcavit *Tepidum natabis lene Congedi vadum*; IV, 53, 6. *Cuique datis latrat obvia turba cibus*, vel versu oblatrante; IV, 10, 5.

Curre, sed instructum comitetur *pumice* librum pro: Curre, sed instructus: comitetur *Punica* librum. Quaedam a Iunio tacite novata cum vel Scriverii limam effugissent, omnia exemplaria ante hoc nostrum inferunt, ut II, 1, 6. *iste* pro *ille*.

Licet autem recensio Iunii, quae inde ab editione a. 1566. confusum in prioribus libris epigrammaton ordinem discrevit prima, haudquaquam ab omni parte probanda sit, hoc ipsi manet laudis, quod primus sordes vulgati ante se textus ope oodicis & saepe feliciter eluit ascriptisque diversitatibus scripturae instrumentum emendaturis non contemnendum suppeditavit. Quid ipse in textum receperisset tum demum notavi, cum a prioribus divortium fecit nullo in margine fonte scripturae indicato. Tum dixi *Iunianae*: contra ubi coniecturam periclitatus est, dixi *Iunius*. Octo illa epigrammata ex codice & protracta in Suppositiciorum farragine coniecimus cum Scriverio.

11. Ex editionibus Iunianam recensionem secutis non indigna commemoratu est Argentinensis, aere Lazari Zetzneri MDXCV. edita, quae *post Hadr. Iunium recognita et lectionis varietate doctissimorumque virorum observationibus accuratissimis illustrata* fertur in titulo. A pag. 381—453. extant marginalia Iunii, quibus suas quasdam leviusculas notas adiecit Theod. Pulmannus. Sequitur a p. 454—456. disputatio Lucae Fruterii e Verisimm. I, 9. petita; a p. 456—466. excerpta ex Iani Gulielmii Verisimilium libro III. Ianus Gulielmus saepe in partes vocat codicem ms., *quem ab optimo et eruditissimo theologo Iacobo Huttero habuit*. Cuius libri is (G)est cum G nostro consensus, ut eundem fuisse librum quovis pignore contenderim. Nisi quod Gulielmus priorem ab altera manu nusquam distinguit. Vide I, 78, 5. 96, 12. II, 46, 3. VI, 3, 1. 11, 3. VII, 28, 8. IX, 17, 3. et maxime IX, 49, 5. Paucis locis leviter utriusque libri memoria differt, ubi errasse Gulielmum nemo negabit. Idem alibi *membranas Colonienses* memorat, quae et ipsae sunt codex G, vide IX, 22, 2. Quaedam scite correxit Gulielmus, saepius a codice sibi imponi passus est, quem familiae C_a. accensendum non paucis locis praeter fas correctum esse infra demonstravi.

Illa excipiunt a p. 467 — 488. excerpta ex *Novantiquis Lectionibus Francisci Modii*, Epist. XXXIII. CIX. XXIII. Is usus est ad emendandum Martialem, cui operam parum adiutabilem praestitit, codice suo, de quo infra diligentius dicemus, littera m nobis notato. Denique a p. 485 — 491. finem faciunt *Christophori Coleri Franci Observationes et Castigationes in quaedam Martialis Epigrammata*. Is quaedam pauca insoite tentat, semel bisve *vet. cod. Iaminum* nescio quem antestatur, vid. XIV, 185, 2.

12. Pervenit iam narratio nostra ad laudatissimam editionem Iani Gruteri, quae Martiali persalutaris extitit. Titulus libri rarioris hic est:

„M. Val. Martialis Epigrammaton libri XV. hoc est, Spectaculorum liber I. Epigrammatum variorum libri XII. Xeniorum liber I. Apophoretorum liber I. Mille amplius locis serio correcti atque emendati a Iano Grutero, ope et consilio MS. Palat. Bibliothecae. Francofurti ex officina Paltheniana Sumtibus Ioniae Rhodii MDCII.“

Exemplar debeo bibliothecae Wolfenbütteleanae, quod olim fuit Cl. Salmasii; qui quae marginibus allevit, licet pleraque ab ipso posthac in diversis scriptis suis occupata sint, accurate notavi. Epistolae Gruteri Dedicatoriae ad *Ianum Dousam Nordovici dominum* subscriptum a. MDXCVI., ut eo anno liber prodisset, post novo titulo exornatus videatur. In illa Epistola affirmat, venire Martialem „multum mutatum a priore, plane sui meliorem, ope imprimis *vetustissimi exemplaris*, quod est in illustri Bibliotheca serenissimi Electoris Palatini.“ Accuratius Gruterus de omni apparatu emendationis exposuit anno demum MDCXVI. Nam cum Petrus Scriverius auctor fuisset Grutero, ut annotationes suas ipsi in editione sua repetendas committeret, obsecutus Gruterus addidit a p. 99 — 102. Scriv. edit. „Commissa et Omissa in Notis I. Gruteri ad Martialem“ et praeter illa a p. 103 — 138. „Appen-

diculam ad Martialem sive Notas aliquot repetitae lectionis.“ Cui appendiculae haec praefatus est:

„Ut domum Francofurto redii, nonnullis locis interpolavi schedas Martialis easque statim dedi describendas librario meo. Verum *ut haerebam in aliquo loco ideoque consulebam M. S. Palatinum eumque invenio discrepantem a manu prima descriptore Richardo Thompsonio, subito invasit ecce me furor totumque iterum a capite ad calcem percurri. Atque haec sunt, quae tumultuaria lectione in oculos incurrerunt. Interim centum alia fortean a me praetermissa. Sed quid? aliis occupabar, quam ut liceret diutius istis inhaerere. Ne autem ignores, mi Scriveri, quibus subsidiis editionem istam auspicatus sim, fuere praeter editiones aliquot veteres ad manum scripti codices quattuor: duo Bibliothecae Palatinae; quorum primus, instar omnium, iam denuo a me collatus, descriptus est ab homine litteras tantum pingere docto, non etiam intelligere; ideoque qui nihil de ingenio suo immutarit. Praeferebat autem censorem usque ad librum sextum Torquatum Gennadium, aevi Constantiniani. Altero rarius usus sum, quod esset recentior neque recederet ab editione Domitii Calderini; cuius item praeferebat notas sive commentaria. Tertius dicebatur fuisse Theodori Zwingeri, medici, dum fata deusque sinebant, celeberrimi. Quarto videbatur usus Franciscus Modius: certe ab ipso pervenerat in manus Zachariae Palthenii; ab eo ad me. Huic quadrigae accessit quoque editio Iuniana, ad fidem cod. Angl. emendata; cuius item margines variantibus aliquot lectionibus insigniverat amplissimus Bongarsius, descriptis quidem ex codice Gallicano, sed cuius possessoris haud item meminerat. [„Credo maximi Icti Cuiacii fuisse“ *Scriverius*.] Tegnagelinus quoque Vienna usque exemplar Caesareae Bibliothecae permiserat. Sed vix libuit inspicere, adeo undiquaque interpolatum erat a petulanti manu, qui Martiali affingere volebat nasum non suum. Etiam comitate A. V. Marci*

Velseri vidi fragmenta Valerii nostri in codice Frisingensi. Verum bonitate non accedebant ad Palatinum: cuius augustam maiestatem tu, pro ea qua me amas teneritudine, tueberis contra ronchos et sibilos Neoteritorum. Vale. Heidelbergae MDCXVI. VIII. Novembris.“

His Gruterns praesidiis varie usus est. *Frisingensia fragmenta* ne semel quidem in usum adhibita memini, raro *Viennensem* codicem, quo vix alter foedius interpolatus fuisse videtur, vid. II, 41, 10., ubi vel Scriverium in transvorsum rapuit; nec multo saepius *palatinum alterum*, paullo tamen saepius *tertium*, qui codices non supra vulgus deteriorum librorum eminent. *Quantum* saepius memorat, de quo infra erit locus accuratius dicendi pariter atque de *Bongarsii* notationibus marginalibus. Praeter codices supra enumeratos tribus locis mentionem factam vidi *codicis Io. Ulrici Iurisconsulti*, vid. II, 73. VI, 65, 3. et, quo loco cum Thuaneo facit, II, 82, 1. Respexit praeterea satis accurate commentarios Domitii et editiones aliquot vetustas, inter quas Romana (O) fuisse videtur, vid. IX, 3, 12. 20, 3. De *marginibus Colinaei* supra commemoravi p. XXXVIII. Denique prae reliquis omnem suam operam ab editione Iunii aptam esse voluit, cuius novationes fere in causa fuerunt, cur de Palatini sui scripturis admoneret. Iunianam castigare facile fuit. Grutero, cum Palatinus ille codex, cuius nutui non aliter acquiescebat, quam olim Pythagorae sui cohors discipulorum — ipsius verba sunt ad X, 98. — plane diversae familiae liber saepissime in alia omnia discederet,

Palatinum igitur suum *μάντιν ἀψευδῆ* veneratus est. Verum ipsius extat testimonium, se codicem illum non suis oculis usnrpasse fidemque habuisse Thomsonii Angli manni. Quod quam temere fecisset ipsum non fngit postea. Quapropter in *Notis repetitae lectionis* errores a se commissos saepe emendat. Quae cum ita sint, vide modo iactantiam et vaniloquentiam hominis ad IV, 82. „Puderet talia (*ipse* pro Iunii ille) monere,

nisi religionem in emendando Martiale praestandam putarem, etiam in minimis.“ Et ad V, 85. „Levisimum hoc fateor, sed nihil addendum, nihil detrahendum: arbitror classico auctori, cuius non reddatur ratio.“ Cave credas. Thomsonii collatione negligenter usus est: postea ipse *tumultuaria opera* Palatinum *se percurrisse* cum verbis testatur tum re ipsa. Quod mihi collato denuo libro praeclaro aperire licuit. Ubi autem Gruterus Palatinum advocaverat, *¶* sigillo usus sum; a cuius testimonio ubicunque dissonabat accuratissima collatio nostra, quod saepissime factum est, dissensum illum annotare non praetermini. Quae contra nunc demum ex Palatino enotata sunt, *P* littera distinxī. Quae ubi in quovis paene epigrammate numero plura esse videris, de *tumultuaria opera* Gruteri statues. Cui nolo in crimen vertere quod Palatinum suum praestantia libri et Torquati Gennadii subscriptione permotus *annosum* (ut VII, 71.) vel *vetustissimum* iactat: nam is error esse poterat. Videlicet librum saec. XV. non superare in recensu codicum infra narravi. Illud vero culpo, quod ubique *membranas Palatinas* crepat, ut fucum hominibus litteratis faciat. Chartaceus liber est.

Ab hoc igitur codice — cuius virtutes infra aequali lance ponderavi quodque esset temperamentum in eoque sequendo tenendum exposui — profectus Gruterus Martialem emendare aggressus est, scite hercle et ut novae recensitionis laudem ipsius editio mereatur. Sed cum Iunii perversitatem, qui se codicis *¶* auctoritati ultra quam fas fuerat mancipasset, vitabat, incidit in similem reprehensionem ipse. Palatinus enim quantumvis praeclarus codex, sed haudquaquam ubique certus dux et auctor, adeo aciem hominis perstrinxerat, ut non dubitaret haec profiteri ad II, 40. „Latum unguem recedere religio a membranis saeculi prisci.“ Et XI, 104. „Neque improbarem ego, nisi iurassem in verbis libri illius nostri vetustissimi.“ Quem sane in minimis saepe testatur, in rebus gravissimis altum silentium. Com autem se ita addixisset Palatino, saepius est a *P*. Scri-

verio, qui in emendatione poetae Iunio Gruteroque successit et dum bona utriusque sua facit, ab erroribus utriusque universe cavet, iure reprehensus. Qui saepe cum alias tum ad VIII, 44. professus est: „Palatinum cave incorruptissimum dixeris; in multis ridiculus est;“ ad VIII, 68. „Nollem admisisset Gruterus tam insulsam codicis Palatini scripturam. Mirum in modum viri quidam docti se membranis addicunt, in quibus multa futilia sunt et saepe centuplo peiora vulgatis. In lectione veterum codicum opus est delectu.“ Diversitatem scripturae textus Gruteriani non annotavi. Sufficiebat codicum ipsius memoria et notatio eorum quae Scriverius probasset. Coniecturas Gruteri ipsius nomine exornavi.

13. Emendandi poetae Bilbilitani provinciam post Gruterum gnaviter sustinuit Petrus Scriverius — nam Ramiresius de Prado Hispanus et Matthias Raderus nostras in unam interpretationem intenti codices non curarant —, qui quae Innii et Gruterus diversa uterque via et ratione inchoaverant, pro virili portione ad finem perduxit. Titulus editionis est:

„M. VAL. MARTIALIS NOVA EDITIO. Ex Museo Petri Scriverii. Lugduni Bat. apud Ioannem Maire. MDCXIX.“ Post ipsa verba poetae sequuntur novo titulo exornatae „P. SCRIVERII ANIMADVERSIONES in Martialem. Opus iuvenile et nunc primum ex intervalla quindecim annorum repetitum. Ibid. MDCXVIII.“

Haec postrema quorsum spectarent inter homines litteratos varie disceptatum est. Nam aliis quoque locis Scriverius ita loquitur, quasi iam XV. annis ante Martialem recensuerit. Sic ad II, 16. p. 71. „Ante annos quindecim et quod excurrit cum primum hunc auctorem recenserem;“ XIII, 20. „Edidimus iam ante tria lustra quem *Setia misit*;“ IX, 101. „Tantam absurditatem membranae optima detexerunt, quarum fide iam ante annos quindecim ita reposuimus;“ XI, 29. „Legimus atque edidimus olim viri magni — Scaligerum dicit — manum correctricem secuti.“ Iam in epistola ad I.

Isaao. Pontanum a. 1605. die XIV. Mai. Leidae scripta, quae extat post Andr. Alciati Tractat. contra vit. monast. Hag. Comit. a. 1740. p. 157. (Lugd. Bat. 1695. p. 225.) ait: „Ego in Martiale meo sex florenos in singula folia dedi et charta mihi seorsim persolvenda fuit.“ Haec omnia Ebertus Lex. Bibl. ratus est ad libellum pertinere hunc: „Anthologia Epigr. Martialis. Ios. Scaliger vertit graece, Petrus Scriverius publicavit. Lugd. Bat. 1603.“ Quae coniectura ut ab anni congruentia probabilis est, ita vix vera videtur esse posse. Etenim tria quidem carmina II, 16. IX, 101. et XI, 29., ad quae spectant notae illae Scriverii, a Scaligero graece versa, quod sciam, non sunt. Videturque Scriverius in priore illa sua editione Animadversiones addidisse, quod et ex titulo supra ascripto et ex hoc loco in Epistola illa ad Pontanum (cfr. Miscell. Observatt. VI, 1. p. 168.) clarescit. Nam de Xen. XIII, 104. locutus „Quis,“ inquit, „ibi Romulus sit non satis enucleant interpretes et mihi profecto haeret aqua. *Conieci in Animadversionibus meis M. Antonium Primum*, de quo Tacitus et Martialis non uno loco, intelligi.“ Huius sententiae in editis a. 1619. animadversionibus ne tenuissimum quidem vestigium deprehendas. Quare nihil iam relinqui video, nisi ut editionis illius prioris exempla prorsus interiisse credamus. Quae cum ipsius sumptibus impressa esset, fortasse numerus exemplarium perexiguus fuit.

Accessit autem Scriverius ad Martialem emendandum non solum subsidiis luculentissimis, sed et acumine ingenii et doctrinae ubertate atque elegantia si quis alius instructus. Multa Scaligeri ope subtilius enodavit, a quo et plura exemplaria acceperat manu ipsius annotata. Ipse in Dedicatione ad Iacob. Dyckium professus est: „Plus quam sexcentis locis Iuniana castigatiorem praesto. Factum id cum V. C. Iani Gru-teri tum mea diligentia atque opera.“ Valde dolendum est, quod de codicibus suis editionibusque vetustis nusquam accuratius rettulit. Plerumque per lancem saturam

codices appellat *vetustas*, *bonos*, *optimos*; *membranaeos*, *chartaceos*, immo *innumeros* ad X, 92, 7. Quos autem nomine addito distincte appellaverit, hos observavi:

1. *MS. Roelandii Antverpiani* ad I, 66, 12. et VI, 39, 7., sed ut ex Iano Douza se audisse dicat, quid in eo libro scriptum esset.

2. *Codex Dousanus* ad VIII, 14, 6. 59, 4. Eundem memorat Iunius ad VIII, 44, 10.

3. *Optimus codex Germanicus* ad VIII, 59, 4. "An *P* volebat?

4. *Codex Turonensis*, quo usus Turnebus, ad IX, 42.

5. *Codex Cuiacianus*, quem Gruterus *Bongarsianum* vocat, ad IX, 38. aliisque locis.

6. *Optimus codex Excerptorum* ad X, 73, 2.

7. *Codex semilacer Excerptorum* ad II, 79.

8. *Codex Florentinus*, quem contulit Richardus Thomsonus, ad V, 19, 8. IX, 1, 1. et alibi. Thomsoni coniecturas affert ad I, 109. IV, 29. „notatas in ore codicis sui.“ Hunc praestantissimarum lectionum fontem fuisse Scriverio mihi repperisse video. Codex enim dubitari nequit quin fuerit idem quem ego *F* littera notatum volui. Ubi *optimum codicem* testatur, plerumque *F* dicit, vide lemma V, 77. VII, 12, 9. Quanquam sic et *P* videtur appellasse, ut IV, 60, 1. VIII, 6, 12. 15, 1. VII, 20, 8. aut librum utriusque simillimum, velut III, 3., quod epigramma in *P* quidem non extat.

Denique commemorat *Excerpta variarum lectionum*, quae amici secum humanissime communicarint, vid. IX, 87, 5. Plerosque Scriverii libros ad familiam *C.* referendos fuisse docere videtur V, 86, 3. In afferendis varietatibus longe autem quam Gruterus negligentius versatus est. Nam editionem suam fere Gruterianae, cuius textum universe suscepit, supplementum esse voluit. Editiones veteres passim consuluit, sed interdum ita loquitur, ut appareat eum vix ultra Aldinam ascendisse, *lux* neglexisse, velut IX, 98, 2. Cognationem illorum librorum fidemque perspectam non habuit. Summis autem laudibus celebrat identidem *editionem omnium*

principem, de qua ad VIII, 75. „Instar optimi scripti est editio prima;“ ad IX, 92. „omnium editionum prima et primaria quaeque facile antistat milibus aliis trecentis.“ Quae praekoniam cum in Romanam (O) cadere statuissent Bipontini, omnibus id persuaserunt. Perperam. Nam interdum quidem Scriverii princeps cum O consentit, ut VI, 8, 6. VIII, 15, 4. IX, 85. bis, 99, 7. X, 11, 6. et qui locus maxime notabilis est, IX, 41, 8., ubi utraque pro *foeda* commisit *feba*. Contra tot locis diversa sequuntur, ut res valde ambigua reddatur. Expende modo hos locos:

Scriverii princeps: O:

I, 6, 5. utrisque utrique

VI, 25, 8. et patriae miles et et patris miles et esse decus
esse decus

IX, 87, 5. Nascam Zonas

95, 5. 6. omisi. habet O.

42, 1. Semuranis (μ) sic Myrinis

101, 7. afris undis

X, 19, 5. 6. inversi. recto ordine O.

Aliquando Ferrariensem dici opinatus sum, vid. IX, 92, 3. Sed ne eius quidem scripturae concordant, v. gr. VI, 8, 6. Scriverii princeps: *Dic numquid fatue Severe fecit*, contra ϕ : *Dignum quid fatuus Severe fecit*. Aut igitur Scriverius incredibili negligentia principem suam inspexit eiusque scripturas cum aliorum librorum confundit, aut editionem aliquam in manibus habuit ex iis, quas nemo dum curiosius perscrutatus est. Ego ubique ipsius Scriverii verba apposui sive de codicibus suis sive de editione principe loquebatur.

Scriverii recensionem palmam deferamus necesse est. Sed is quoque multa imprudentior propagavit quae omni codicum auctoritate destituta in vulgatis exemplaribus vel ex μ vel ex α ducta circumferebantur. Quorum quaedam supra tangebam ubi de Aldinae virtutibus sermo erat, vid. p. XXXV. Ingenue Scriverius ipse ad XIII, 5. confessus est: „Non libenter quicquam muto quod tolerari possit.“ Qui si fidem vetustarum editionum

suorumque codicum sedulo explorasset, saepe illarum sordibus spretis poetae verba longe emendatiora potuerat edere. Nunc mihi haec decerpta ex maioribus copiis contemplare, quae securius ex gregariis editionibus assumpsit :

II, 11, 5. Et dextra <i>μυα</i> <i>Scriv.</i>	Quod dextra <i>libri</i> .
36, 5. Sunt tibi crura	Nunc sunt crura
40, 3. modo	nunc
IV, 15, 1. nocte	luce
V, 16, 11. non hac veteres	non et veteres
19, 12. Flammataeve	Flammarisve
VI, 85, 10. nostros	totos
VII, 29, 6. pauca	parva
51, 3. quaeras	quaeres
IX, 47, 4. Praependet	Praependet sane
mento	<i>et aliter.</i>
XIV, 153, 1. dives	locuples

Curae secundae Scriverii extant in bibliotheca Leideusi, vid. quae dixi ad X, 2, 10.

Emendatiorem etiam edidit poetam suum anno 1621. Lugd. Bat. forma minima, quod exemplar ad hunc diem omnium est praestantissimum. Nam licet nuda exhibeantur verba poetae, si excipias varias lectiones in margine notatas perpauca, textus ipse multis locis ad integritatem longe est propius admotus: rarius Scriverio ad deteriora relabi placuit. Didici ex accurata collatione Palatini, pleraque nova eademque bona ex eo ipso codice vel simillimo ducta esse. Veluti IX, 75, 8. *misit* iam in ed. prior ex eo libro tacitus ascivit; III, 13, 1. *pullos* in altera recepit, prior retinuerat *nullum*. Illud aperte ex *P* hausit. Cuius libri Excerptis iam a. 1618. a Gruterianis diversis utebatur, vid. ad XII, 31. „Eandem in optimo Palatino legi testes mihi sunt Excerpta variarum lectionum.“ Praeterea non pauca coniecturae ope sustulit vitia et interdum felicissime. Quae post alteram haec repetitae sunt editiones Scriverii annis 1628. 1650. 1664. 1696., earum nullam mihi praesto fuisse

est cur aegre feram. Nam interdum in his quoque scripturam immutasse Scriverium suspicor.

Redeundum ad lustrandas copias annotationum editionis amplioris a. 1618. Praeter Gruteriana et Scriveriana insunt: *Cl. VV. Iusti Lipsii, Iani Rutgersii, I. Is. Pontani Notae in Martialem. Ad Petrum Scriverium. Ibid. MDCXIX.* Et Lipsii quidem litterae Lovania a. MDCIII. datae fere eadem continent quae sunt ab ipso prodita in Epp. Quaestt. I, 5. non admodum fructuosa. In Iani Rutgersii notis Hamburgi a. MDCXVIII. scriptis sunt optimae quaedam emendationes, ex quibus aliquot si ab ipso ordine verborum procul habuissem, verendum erat, ne ingenio praestantissimi viri iniuriam facerem. Vide III, 82, 33. IV, 61, 6. IX, 84, 5. Denique I. Is. Pontani Spicilegium ad Martialem scriptum est Hardervici a. MDCXVIII. Narrat Pontanus haec: „In Daniam cum nuper evocatus excurrissem essemque in eo, ut quaecunque ad historiam ac res Daniae illustrandas propius pertinerent, conquirerem atque indagarem, accidit ut illustris ac magnifici viri Christiani Friis instructissimam bibliothecam ingressus inter ceteros litteraturae elegantioris auctores Martialem in membranis reperirem.“ Ex hoc codice non pauca tum nova profert eaque paene omnia tanquam exquisita et pulchra commendat. At Pontani quoque disputatio eximio documento confirmavit, quam nihil agant qui unum aliquem librum venerati de universa librorum cognatione eoque quo cohaereant inter se vinculo parum solliciti sunt. Scripturae codicis illius — D notavi — adeo cum C nostro conspirant, ut si non idem codex sit, certe ovum ovo non possit similis esse. Vide modo, ut haec usurpem, I, 6, 6. 8, 3. 67, 2. II, 14, 3. VI, 93, 1. Nam ubi in diversa abeunt, id quod raro fit, ut VII, 12, 9., facile errorem subesse tibi persuadebis.

Praeter D Pontanus bis mentionem initit alterius codicis Danici. De quo p. 21. haec habet: „Nuper admodum ex Dania alterum MS. Cod. nobilissimi Cancellarii

Chr. Friis accepi,“ vide ad VIII, 59, 4. XIV, 199. Neuter codex hodie in bibliotheca Hafniensi, ubi quærebam, extat. Si illi codices in bibliothecam academicam illati fuerint, fortasse a. 1728. incendio esse absumptos me certiore fecit præstantissimus Madvigius. Nunc utrumque inter Leidenses servari a Pontano in Hollandia retentum suspicor. —

Post illa in Scriveriana extat a. p. 139 — 168. „*Io-
sephi Scaligeri diatribe critica, qua Theodori
Marcilii Commentarius notaeque in Epigrammata de
Caesaris amphitheatro et Venatione ordine expunguntur
auctorque pluribus locis illustratur.*“ Marcilium confutare
Scaligero pronum fuit. Crisin non admodum promovit.

Tum a p. 169 — 208. *Ioannis Brodaeï in
Martialem notae.* Pleraeque ad explicationem spectant,
sed interdum Brodaeus verba poetae scienter emaculavit,
ut IV, 14, 9. V, 18, 8. XIII, 54, 1.

Has subsequuntur *Hadrïani Turnebi notae* ex
Adversariorum libris decerptae. In quibus non solum
plurima rectius enarravit, sed etiam ad codices veteres
provocat. Unum ex iis *Turonensem* vocat Scriverius,
vid. supra p. XLIX. Repperi hos codices fuisse familiae
C, a. socios nec fere habere quod non in nostris quoque
extet. Neque tamen propterea neglexi.

Claudunt libram a. p. 267 — 280. Excerpta ex
Angeli Politiani Miscellaneis, ex quibus supra
p. XXXI. insignem de codicibus Martialis disputationem
narrationi nostrae interposuimus.

Triumvirum Batavorum coniunctis viribus Iunii,
Gruteri atque Scriverii effectum est, ut Martialis
epigrammata fere sine impedimento legi possent. Ego
absolutissimam Scriverii editionem alteram ad verbum
contuli variasque lectiones inter textum ipsum et commen-
tarios criticos consignavi, ut nulla mora intelligi posset,
quid ex nostra opera, qui Scriverio successimus, in
verba poetae rectius constituenda emolumenti profectum
esset. Centuplo plura futura erant, si vulgarium edi-

tionum nostraeque discrepantiam perpetua notatione sub-
licere voluissem. Nam cum posteriores editores incredi-
bili scriptoris damno a Scriverii arbitrio declinassent,
ego textum aliquanto propius ad Scriverium retraxi.
Superest ut addam epigramma *Ger. Ioann. Vossii*,
quo trium illorum doctorum hominum in Martialem
merita scite descripsit:

Hispanus foeda vates properabat ad Orcum
Tabescens scabie vulneribusque suis.
Non tulerant Belgae, sed eum triplicata reduxit
Iuni, Gruteri Scriverique manus.
Prima quidem virtus tollebat Iunia signum
Ad bene sperandum. Quis neget esse aliquid?
Attamen est quanto vatem praestantius lato
Bilbilicum penitus restituisse sibi!
Haec Critices bials laus servabatur ocellis,
Summis Grutero Scriverioque meis.

§. 8. 14. Illorum opera iuvicem a se apta ne
divelleretur, in hunc locum distuli quae de editionibus
aliquot intra idem tempus emissis dicenda habebam. Iam
a. 1615. Londini prodiit editio cum notis *Thomae
Farnabii*, quae deinde saepe est repetita. Textum
vulgarem nunquam fere recte emendavit. In editionibus
posterioribus saepe quaedam a Scriverio sua fecit,
saepius duci certissimo obsequi nescio quo torpore iugenii
noluit. Itaque textus ipsius ex bonis malisque nulla sana
ratione conflatus est. Vel sic Farnabii vestigia sequaces
editores pressisse sibi non dedecori fore arbitrati sunt. In
Epistola ad *Robertum Killigracum* Richardum Thom-
sonum, de quo supra p. XLIX. dixi, *si mortalium
alterum, magnam eminuisse Martialis lucem* celebrat.
Quod in quem finem fecerit non exputo. Nam neque
Thomsonus quidquam eorum quae in emendationem
poetae apparaverat publici iuris fecit neo Farnabius
Thomsonianis schedis usus offenditur. In Praefatione
Ad Lectores narrat Farnabius: „Hic agnosco me
secutum editionem P. Scriverii; consuluisse MS. unum
venerandae antiquitatis et fidei bonae in bibliotheca
Bodleiana, ut et alios duos codices *Oxonieneses*.“ Fal-

litor. Ex ipsa bodleianarum lectionum indole pervideram, fuisse codicem recentem et Italorum hominum ludibria expertum. Nec me ratio fefellit. Confirmavit enim sententiam meam *Thomas Gaisfordus*, qui in bibliotheca Bodleiana quinque vel sex codices extare asseverat eosque omnes saeculo XV. in Italia scriptos. Oxonienses illos duos singulis aliquot locis memorat Farnabius, ut III, 5, 5. Ego *bodleiani* nomine appellavi codicem illum *venerandae scilicet antiquitatis*, qui tamen VII, 12, 9. cum paucis optimis verae scripturae sponsor est. Quam illius laudem non silendam putavi.

15. In editione Parisina a. 1617. ab *Is. Casaubono* curata, qui tamen nihil de suo adiecit, praeter superiorum interpretum commentarios a p. 626 — 647. *Flosculi Annotationum Stephani Claverii* comparent. Is saepius *veterem codicem* citat; quas notationes cum non ubique accurate in meis notis proposuerim — nam ex solo Scriverio Lemairioque noram, unde fluxissent incertus — h. l. supplebo.

Spectacc. IV, 3. *Tradita Gaetulis* S. Marionis liber.

VI, b. 1. *Prostratum Nemees in vasta valle leonem* quidam codex.

Libr. I. Praef. p. 22, 8. *strigat* codex vetus (quem ego cum Scriverio codicem *Cagnerii* dixi, cum Claverius *Flosculos suos* inscripserit Petro Cagnerio.)

I, 53, 10. *offendit* duo libri.

114, 2. *tenet* vetus codex. (Nempe Iunianae *tenent*.)

115, 6. *cogitabas* et 7. *vives* vet. cod.

Libr. II, Praef. p. 77, 8. *togam saltanti inducere personae* „ubique“ invenit.

II, 8, 7. *quasi nos* vet. liber.

17, 5. *Non tondet? inquis. ergo quid faciet?* *radit.* vet. liber.

46, 3. *Sic tua compositis perlucet praela lacernis* vet. liber.

- Libr. II, 66, 8. *Dignior ut speculo* vet. liber.
 82, 1. *Quid foedas* vet. cod. (*Alias dixit*
Scriverius.)
- Libr. III, 5, 5. *primi qui limine tecti* vet. exemplar.
 38, 5. *Caius* vet. liber.
 67, 3. *Resina Venetoque pigriores* ex pri-
 scis vestigiis.
 68, 6. *dicat* vet. liber. (*Iunianae dicas.*)
 93, 18. *nupturire* vetus liber.
- Libr. IV, 15, 1. *luce* vet. codex.
 25. „Ante hoc Epigr. multa erant in alio
 codice ex libro I.“
- Libr. V, 37, 8. *nidelam* liber vetus excusus.
- Libr. VI, 42, 9. „Hic versus videtur esse transpositus
 ac duos sqq. recte sequitur in vet.
 libro.“
- Libr. X, 83, 8. *Hermeroten* vet. liber.
- Libr. XII, 21, 7.

*Te cito ridebit peregrini gloria partus,
 Romanam deceat quam magis esse nurum,
 vetus liber.*

(Id in nota tetigi, sed cum Lemairio ridiculo prorsus errore dixi
codicem Flosculi. Nempe ex *Flosculis Annotationum Claverii* deli-
 batum.)

Libr. XIII, 120. *Mista* vet. codex.

Libr. XIV, 196.

*Haec tibi quae fontes et aquarum nomina dicit
 Ipsa suis melius charta natabit aquis*
 ex optimis codicibus. —

In *Desiderii Heraldii* Animadversionibus bonae frugis
 plenis iam a. 1600. Parisiis editis, postea recognitis
 in ed. Parisina, saepius advocatur *Puteaneus codex*,
 idem qui mihi *X* est, et rarius *Petavianus*, ut IX, 44, 1. —

16. *Cornelii Schrevelii* editiones, quarum prima
 a. 1656. Lugd. Bat. foras data est, silentio praetermittere
 non possum. Accesserunt enim inde ab altera editione
 saluberrimae annotationes *Io. Fr. Gronovii*. Qui
 cum ex aliis codicibus — veluti ad I, 70, 11. duos me-

morat — tum ex *codice Arondelliano* profecit, de quo Elench. Antidiatrib. p. 213. Hand. 1., *MS. Pirckhaimerii* quondam, “ inquit, „ nunc illustrissimi comitis Arondelliani; cuius denuo inspiciendi copiam fecit mihi V. Cl. *Franciscus Iunius*. “ Anno 1653. ad Salmasium scribens Syll. Epp. T. II, p. 523. Burm. vocat *proximum bonitate post Palatinum Gruteri*, simul questus nefariam manum sibi omnes chartas, quae Excerpta illius codicis habnerint, furto abstulisse. Appellat autem varie *Noricum*, *Pirckhaimerii* — quo nomine a Scriverio nescio ubi memoratum vidi —, saepissime *Arondellianum*. Scripturas eius per varios Gronovii libros sparsas ut conquirerem omnes operam dedi. Nam in Schrevelianis haudquaquam omnes inveniuntur. Est codex gemellus Palatini, quocum in plerisque conspirat, vid. I, 104, 10. 93, 6. 89, 5. 90, 3. VIII, 18. IX, 61, 11. X, 4, 8. 12, 8. Vel propter XI, 8, 1., qui locus est in reliquis libris omnibus foedissimam depravationem passus, huius ope libri a Gronovio persanatum codex magni faciendus est. Quem tamen non valde antiquum fuisse habeo quomodo evincam. Mixta habet enim optimis ea quae arguant, doctiorem correctorem sibi aliquid iuris in conformandis verbis poetae sumpsisse. Veluti VI, 38, 1. in Palatino *trieteride*, omissa *plena*; Arondellianus *fretus* propinat, lacuna archetypi audacter expleta. Similiter VI, 41, 1. cum esset in libro vetustiore, ut in X, *lana* casu omissum, Arondellianus cum deterioribus *lauro* suffecit de suo. Valde dolendum, quod de scripturis boni codicis non usquequaque constet.

17. Post Gronovium nemo repertus est editorum quidem, qui apparatus criticum angere studuerit. Nam in externo splendore *Lemairiana* anno 1825. Parisiis edi coepta praeter negligentissimam editionum quarundam veterum nullo indicio arreptarum collationem nihil novi attulit nisi *marginem editionis Iuntinae*. Cui quae docta manus alleverat non omnia ex codicibus videntur hausta. Quaedam tamen aperte, ut IV, 8, 6. *excelsos* pro *extractos*, quod in Palatino legitur. Et IV, 17, 2. *vet. codex* diserte

memoratur. Schrevelii textum cum Bipontinis secutus est Lemairius, Lemairium signiferum habuit G. E. Weberus in Corp. Poett. Latt., qui nec Iunium, nec Gruterum nec denique Scriverium vidit. Adeo sordibus recentiorum splendori vetustorum editorum tenebrae inductae erant. —

18. Postremo hoc loco in censum veniunt homines docti, qui vel editiones poetae lepidissimi moliti instrumentum criticum conquisiverunt vel singularibus libellis criticis futurae editioni proluserunt. Ex illis est *Hadrianus Beverlandus*, Anglus, cuius Varr. Lectt. edidit *Io. Christ. Wernsdorfius*, Professor Helmstadiensis, in Ferd. Stoschii Mus. Crit. I, p. 48 sqq. et p. 387 sqq. In fronte exempli Collessiani ascripserat ipse: „*H. Beverlandus* cum variis MSS. contulit et Scriveriana lima fecit politiore[m] emendatioremque. Londini MDCLXXX.“ Fontes variarum lectionum in primis foliis indicavit his verbis: „*Cod. Vaticanus, Thuaneus, Florentinus, MS. chartaceus, editio antiqua Ferrariensis a. 1471.*“ Tenuit autem Beverlandus ita, ut aut nullum certi codicis signum adderet aut his uteretur: *Th.* vocat *Thuaneum*; *V* Vaticanum; *Fl.* Florentinum. Et hos quidem codices satis diligenter excussit, sed ut ex silentio nusquam quidquam colligi possit. Florentini ratio in ultimis libris rarissime habita. Interdum solum litteram *F* ponit. Putaram aliquando Ferrariensem ostendi. Vix recte, sed illud quoque signum Florentini esse mihi videor iure statuuisse. His accedunt signa quibus rarissime tamen usus est, *C*, ut X, 97, 3. (an *chartaceum* volebat?) et *M*, ut VII, 17, 6. 87, 5., qui *Mediolanensis* codex videtur fuisse, quem nominatim advocat XIV, 26, 1. Quas autem scripturas ex solo *T* enotari potuisse viderem, pressi silentio. Nam egregie falluntur qui codicis Thuanei scripturis *Beverlandi codicem* tanquam alterum testem apponunt. *Florentinum*, quem vidi eundem esse quem ego *F* dico, ubi *Fl.* dicit *Beverlandus*, §l. dixi; ubi *F*, posui §; *Vaticanum* § notavi. Etsi autem ubi *Beverlandus* nullo signo

singulos codices distinxit, plerumque tamen ex ipsa scripturae natura satis certo divinaveris, cui ea libro accepta referenda sit, tamen tutius visum est, univ-
erse B posuisse, omissa certi codicis auctoritate.

Non unum est exemplar illud Wernsdorfianum, quod notas Beverlandianas servaverit. Sunt eae in alia quoque exemplaria transcripta. Unum extat Leidae, v. infra; alterum possidet *Ios. Kehrein*, Moguntinus, vid. Zimmermanni Diar. antiq. Stud. 1834, nr. 146. p. 1176. (coll. Bardili ibid. 1835, nr. 84. p. 680.); tertium C. Lachmannus me certiore fecit esse penes virum consultissimum, Frid. de Savinio. Cuius exemplari — est autem Leidense a. 1661. — manu Almelovenii, ut visum Burmanno, variae lectiones allitae sunt. Specimen satis largum misit Lachmannus. Ex quo didici, Wernsdorfium accuratissime descripsisse et altero me exemplo tuto posse carere.

19. Beverlando comitem adiungo Antonium Roium (*de Rooy*), Hollandum, qui edidit: *Coniecturas Criticas in Diversorum poetarum Spectacula*, M. Val. Martialis Epigrammaton libros XIV. Traiecti ad Rhenum MDCCLXIV. In hoc libello praesidia codicum ad emendanda poetae verba non habebat. Praemissa autem est Epistola R. M. van Goensii, cui praesto fuit collatio Thuanei ab Is. Vossio facta et codicis Vossiani ad marginem Aldinae a. MDL. (MDL. debebat dicere.) Ille ut optimus codex, ita hic ad extremam barbariem corruptus est. Goensius tamen summa iudicii perversitate varias scripturas *optimas et vulgatis praestantiores tantum non semper* praedicare sustinuit. Praetermissa sunt a me *vossiani* libri decora haec: I, 49, 9. *Tepidum natabis lene cogendae vadum.* Ibid. 18. *Et in metas quae.* Liber quam ultra modum ineptiis afflueret sensisse videtur Vossius, qui non sit ultra I, 54. in comparando libro progressus. Quis sit ex Vossianis Leidae nunc servatis ignoratur.

Interim Roius plura rei bene gerendae subsidia nactus edidit a. MDCCLXXXVII. *Animadversiones Criticas in M. Val. Martialis Epigrammaton libros XIV. Harderovici Gelrorum.* Habuit trium librorum excerpta a Io. Schradero sibi donata: quae ille ab Abr. Gronovio acceperat: *Vossiani codicis*, qui incipiebat ab I, 59, 3. (nobis A); *alterius Vossiani* duabus columnis exarati (nobis B); *libri incerti* ad marginem editionis *bibliothecae Remonstratensium Amstelodami*, quae collatio ad librum IV. perducta erat, instituta, ut videbatur, cum codice Florentino, quia in p. 35. legabatur: *deest in Flor.* Obtulit idem Schraderus *varr. lectt. codicis Arondelliani* ad edit. Gryph. a. MDLIII. allitas, a Gronovio acceptas. Quas Roius rarissime citat. Usus est praeterea Beverlandi copiis et collatione *codicis hannoverani* librorum I — VI, 42. a Klotzio transmissa. Postremo accessit *κειμήλιον* quoddam a. MDCCLXXIII. in auctione librorum Withoffii Duisburgensis emptum. De quo Roium p. XI. exponentem audiamus: „Exemplar Gryphianum a. MDLIII. cum compluribus MSTis docta, forsitan D. Heinsii, manu, nec non ab eiusdem filio Nicolao collatum. In libri margine quamplurimas quantivis pretii emendationes et coniecturas suas N. Heinsius alleverat, quarum nonnullas hoc volumine exhibui, plures daturus, si edere M. licuerit. Dantur in hoc exemplari manu Nic. Heinsii *Excerpta Fr. Modii ex codice Weidneriano*“ (nobis m). — „Libri antiqui, quorum lectiones ad hanc editionem exhibentur, hisce notis insigniuntur: M. (Modian.) P. T. V. Vat., h. e. Puteanus, Thuanus et Vaticani codices. Horum Vaticanorum collatio altera extendebatur a principio libri I. usque ad VI., iterum ab XI, 50. ad finem libri XIV. Altera erat tantum libri XI. XII. Extabat et alia insuper collatio littera R signata, cuius vero codicis haec nota sit, indagare nondum potui. An forte Rottendorf. fuit, quali ad Aurel. Prudent. est usus?“ —

Hactenus Roius. De Heinsiano libro, quem Roii uxor post mortem mariti bibliothecae Leidensi donavit,

paullo explicatius disseram. Ascriptae sunt scripturae codd. *T* et *X* (*Puteanei*) satis accurate: tertium erravit *R*oius, cum Vaticanum interpretatus est. Est enim noster *B*, Vossianus. Qui autem in solis libris *XI*. *XII*. consultus est *Vat.*, non discrepare intellexi ab eo, quem *V* vel *V4*. appellavi. Denique qui *R* notam prae se fert, est profecto *Rottendorffianus*, nobis *G*ad. Hunc librum saepius Heinsius per editos a se libros illo nomine usurpat. *Excerpta Madiana* (*m*) a Graevio habuisse *N*. Heinsius in fronte libri annotavit. Ego ex his Heinsianis solas lectiones libri *Faticani* ad libr. *XI*. *XII*. deprompsi. Reliquos haud paullo accuratius collatos habebam.

Pretium libro hoc facit, quod vir praestantissimus non margines solum, sed quicquid ubique spatii superfluit, notis suis opplevit. Mihi ut ad voluptatem iucundissimum fuit, ita ad fructum uberrimum videre, quid Heinsio in locis difficilioribus expediendis in mentem venisset. Is enim non semel, sed repetitis vicibus Martialem tractavit: ascripsit diverso tempore singulis locis saepe duas, tres, quattuor et quinque coniecturas, rursus induxit ipseque male suo liberaliter appicto damnavit. Licet autem Heinsius praestantissima quaeque ex emendationibus suis, quarum incredibilis silva sponte ipsi subnascebatur, publicasset ipse *R*oiusque multa protulisset alia, tamen non parvam messem mihi faciundam reliquerunt. Nec vereor, ne nimis multa proferendo Heinsiani nominis immortalis gloriae male consuluisse indicer. Praestitit se eum, qualem aliunde novimus, elegantiarum rariorumque vel vocabulorum vel structurarum praeter fas captatorem; fontium scripturae non satis circumspectum iudicem; sed felicissimum ingenium assidua poetarum latinorum lectione subactum ea effecit, quae si non probabilia, certe multis nominibus memorabilia essent. Codicum fidei adeo incuriosus fuit, ut licet praegravem Thuanei auctoritatem agnovisset, inter *X* autem et *G* lectionibus iuxta consignatis qui esset nexus in oculos incurreret,

tamen ineptis novationibus libri *m* approbandi signum saepissime apponeret et libri *G* atque *B* indubitatis correctionibus hand raro faciles aures praeberet. Ego *paene* omnia quae crisin habebant interque ea protraxi, quae vel in textum inferenda erant vel magnam commendationem cum a vestigiis codicum tum ab interna necessitate habebant.

Ex ipsius coniecturis Roii, si infinitam turbam spectas, perpaucas; si pretium earum, permultas attuli. Fuit ille vir optimus, sed idem infelicissimus Criticorum, qui inaudita levitate vel sanissima quaeque lusibus suis vexare sibi indulserit. Neque mirum qui sexcenta moverit singula promovisse. Quam laudem lubenter tribuo. De Korttii, Boettigeri, Schmiederi copiis infra loquor.

Nunc his absolutis codicum recensurus agendus est. Quo munere ita fungar, ut qui codices hodie in singulis singularum Europae terrarum bibliothecis asservantur, simul enumerem.

Caput Alterum.

A. Codices bibliothecarum Germaniae.

1. Codices Wolfenbutterlani.

- (*G*) 1. Antiquissimus codicum Wolfenbutterlanorum — vulgo Guelferbytanos vocant — est Gudianus nr. 157., Eberto Cat. Codd. nr. 562., mihi *G*, membranaceus, formae quartae oblongae, binis in singulis paginis columnis scriptus, non ab eadem manu. Litterae hic illie evanidae, membrana crassa et subfusca; simillima prorsus species Leidensis *B*. Constat nunc foliis 37. Perierunt enim octo circiter folia, in quibus liber X. ab epigr. 5. ad finem, totus liber XI. et XII, 1 — 79. perscripti fuere. Lemmata manus secunda rubro colore

addidit. Eadem errores librarii, qui permulti sunt, corrigere aggressa est, addito fere *al.* aut *l* (*vel*). Ex prava multorum verborum scriptura non iniuria suspicere, librario alterum verba voce praeisse. Certe is nihil eorum quae concepit calamo mente perceperat, nisi singula verba. In posteriore parte codicem longe emendatius scriptum observavi. Ebertus saec. XIII. assignat, mihi XII. exeuntis videbatur. Spectaculorum quem vocant libellum non habet.

Ipsa contuli totum Gottingae a. 1831. Ante me contulerat N. Heinsius, qui *Rottendorffianum* appellat ad Ovid. Fastt. III, 675. et Adversariis p. 616. Nam a Bern. Rottendorffio ad Marq. Gudium pervenerat. Eundem a I. Gulielmio *membranas Colonienses* et *codicem Iac. Hutleri* vocatum supra docui p. XLII. Praeter hos Frid. Schmiederus versavit.

Pertinet liber egregius ad familiam codicum *C, a*. Sed optimorum parentum degener factus est vel filius vel nepos. Multa enim imprudens librarius, plura corrector imprudentior suo periculo in viam reducere prave ausi sunt. Raro solus verum conservavit, raro corrector perversam prioris manus scripturam scite emaculavit.

2. Alter codex est 50, 5. MS. Aug. 4., Eberto (*a*) nr. 564., mihi *a*, membranaceus, forma quarta octavae proxima, saec. XV. ineunte in Italia eleganter scriptus, foliorum 282. In calce ascriptum est: *Antoni Panormitae liber. Aurispae donum*. Hic codex partim manu prima, partim et plurimis quidem locis ab altera, quae et notulas aliquot satis pueriles in margines coniecit, emendatus est et variis lectionibus exornatus. Mihi liber cetera vulgaris propterea iuncundissimus fuit, quod Antonii Panormitae conamina — vid. supra p. X. — ex eo cognoscere limpidissimo fonte licebat. Eius enim ipsius manu correctum esse nihil dubitationis relictum est. De qua re commodius infra exponetur, cum de Spectaculorum codicibus dicam. Ceterum Panormita multa felicissime emendavit, inter quae sunt quae non

ex ingenio profecta sed ex praestantissimo aliquo codice patet. Vide VIII, 6, 12. XIII, 63, 2. (condere *corr. a cum P*); 66, 2. (periuro *cum P*); 68, 1. Galbina *cum P*); 84, 1. (adesus *cum optimis*); 99, 1. (despicit); 102, 2. (fasciosum); 105, 1. (mediae); 112, 1. (Setia); 119, 1. (Nonientana malum t. d. v. Bacchum); 120, 1. (quae sint); 123. (Massiliense). Haec ex Schmiederi schedis repetiit speciminis gratia. Nam ultimos libros huius codicis ipse non collatos habui. Libros quattuor priores ipse olim comparaveram; reliqua auditores quidam mei. Sed cum inter *a* et *w* summum consensum intercedere agnovissemus, alterum abieciimus. Sero poenituit; debueramus *w* mittere. Quae autem Panormita codice vetusto non adiutus ipse conatus est corrigere, ea saepe sunt in recentiores codices transumpta. Veluti VIII, 19, 2. pro *platanona ferae* margo *a nova prata ferae*. Id suscepere *bcmzq et pr.h.* Ceterum librarius affectabat formas priscae, ut solebant novicii Itali, *quom, quor, quoi, epistulam* et quae sunt reliqua.

- (w) 3. Tertius est codex 19, 26, 1. MS. Aug. 4., Eberto nr. 563., membranaceus, forma quarta, foliorum 227., anno 1446. scriptus Ferrariae per Theodericum Nicolaum Werken de Abbenbroeck. In usus meos contulit H. A. Ditzau, Emdensis. Hic liber — mihi *w* — ex ipso codice *a* descriptus est summa fide, sed antequam ille a docta manu Panormitae correctus esset. Quae ipsa librarii manus emendaverat, nec Werken neglexit. Patet igitur, Panormitam post annum demum 1446. codicem illum suum elimasse et codices Panormitae coniecturis infectos recentiores esse illo anno.

- (s) 4. Quartus codex est Gudianus 94., Eberto nr. 565., chartaceus forma maxima isque ab homine non Italo scriptus, saec. XV., foliorum 170. Multitudo vitiatorum, qua codex scatet, librarium arguunt nec magnopere doctum fuisse et non temerarium. Interdum tamen margo eas notationes monstrat, quae eruditum, ut illa aetate, hominem prodant, veluti X, 57. 59. Codex — mihi *s* — libris *aw* cognatus est ille quidem, sed ut

non raro praeter spem a peioribus ad bonos desciscat. In meos usus comparavit Frid. Schreiberus, Brunopolitanus. Hunc quoque Schmiederus habuit.

5. Quintus his accedit codex olim Helmstadiensis nr. 338., Eberto nr. 567., chartaceus, anno 1461. Ferrariae scriptus, qui inter multa variaque quaedam Martialis epigrammata complectitur. Quae mihi suppeditavit C. P. C. Schoenemanni mei liberalitas, qui reliquos codices pro insigni sua humanitate Gottingam transmisit.

Codices illos quattuor olim comparavit Theophilus Korttius eorumque diversitates marginibus Raderianae Mogunt. ann. 1627. intulit. Eisdem G. A. Boettiger exploravit, cuius excerpta nunc ad A. Weichertum venerunt. Korttius praeterea ascripsit, „*varr. lectt. MS. Ed. Gryphianae adiectas, quam habuit a Cl. Fabricio.*“ Est hic codex Thuaneus, de quo Fabric. Bibl. Lat. I, p. 462. Didici ex specimine libri Fabriciani nunc inter Hafniensis bibliothecae thesauros repositi, quod mecum Madvigius communicavit. Denique Korttius addiderat varr. lectt. editionum Aldinae, Gryphianae a. 1548. et Lips. a. 1498. editionis Xeniorum et Apophoretorum. Korttii liber a Goerenzio illatus est bibliothecae gymnasii Suerinensis. A Car. Wexio accepit Weichertus: ego lubenter carui. Ceterum hi sunt *sex illi codices* Ferd. Handii in Gronov. Diatrib. I, p. 146. Cfr. ad II, 79, 1.

Iudicium de libris Wolfenbottelanis sibi excidere passus est summus Lessingius Opp. T. VIII, p. 504. edit. Lachm. minus circumspectum. Qui cum haec dicit: „*Sie haben fast durchgaengig die Lesarten des Domitius und ganz eigene, welche Aufmerksamkeit verdienen, sind sehr dünne gesäet,*“ fallitur. Nam neque cum Domitii scripturis conspirare dici possunt et codex *G* a reliquis toto caelo diversus est.

2. Codex Hannoveranus.

Codex bibliothecae regiae est membranaceus, saec. (h) XV. eleganti manu in Italia scriptus, forma octonaria.

Spectaculorum libellus inter libros XII. et XIII. interiectus est. Adhaeret codici schedula Leibnitii, qui honorificentius de usu codicis statuit. „Videtur codex,“ inquit, „bonae notae, diligenter scriptus. Video, eum non raro consentire cum Palatino cod., quo usus est Gruterus.“ — Hoc iudicium deinde prolatis aliquot libri lectionibus et calculo suo probatis firmat. Pleraque non recte iudicavit. Excusabilis tamen error. Nam id mirandum non est, codicem Hannoveranum multa rectius scripta praestare, quam exemplaria ante Gruterum vulgata. Vel sic tamen est liber gregarins et Italicorum correctionibus refertus, simillimus libris *lpß*, qui antiquitus propius erant cum familia *C, a.* cognati, paulatim ab ista praestantia et saeculorum et librariorum culpa defluerunt. Peculiaribus bonis raro explendescit codex *h* — sic voco —, vilibus non raro conspicuus est. Solus exhibet verum aliquoties tamen, ut VII, 7, 5. Doctus lector multa in textu et in margine emendavit, multa recte, plura perperam.

Habui collationem codicis, qui mihi exiguo usui fuit, a beato Schmiedero marginibus Bipontinae ascriptam accuratissimam; alteram e schedis Boettigeri a Lenzio olim factam, minus accuratam. Libri primi partem pernegligenter excerptandam curavit Seebodius Bibl. Crit. Hildesiensis. 1820, VI. p. 492 sqq.

3. Codices Berolinenses.

- (b) 1. Codex Berolinensis primus — mihi *b* — in Bibliotheca Regia MSS. Latt. octon. form. nr. 8. est membranaceus, saec. XV. in Italia nitide scriptus, foliorum 184. In hoc codice pariter atque in *h*, quocum magnam similitudinem habet, praeterquam quod *b* erroribus scribendi longe magis refertus est, Spectacula extant inter libros XII. et XIII. Orthographia codicis pessima vel, ut cum ipso loquar, *pexima*, veluti *numptius*, *mictere*, *sagipta*, id genus alia scribit. Ubi ad meliores liber aggregatur, id quod perraro contingit, casu magis id

factum est, quam voluntate. Gemellus est Leidensis codex c.

Accuratissime contulit Schmiederus, cuius copiis usus sum.

2. Alter est codex MS. Diez. Occidental. nr. 60., (D) forma maxima, saec. XIV. Is inter *Flores Poetarum* continet fol. 27. rect. et 28. vers. *Proverbia Marcialis*. Quae meos in usus excerpsit C. Lachmannus. Ex antiquissimo libro ducta interdum mihi profuere, velut II, 53, 3. una sola veram scripturam monstraverunt. Sententias generales fere excerpsit quicumque excerpsit; nominibus gentilibus solet Christiana substituere, ut VIII, 9. pro *Sexte* dedit *Petre*. Alias nominibus exturbatis generalius verbum reposuit, ut XI, 67, 2. pro *Maro* dedit *bene*, XI, 68, 2. *bene*.

3. Terti libri, olim Erfordani, nunc Berolinensis (e) *Excerpta Martialis* nuper demum eiusdem Lachmanni benignitate ad me pervenerunt. Est is liber inter libros Lat. Theol. nr. 381., forma maxima, saec. XV. pessime scriptus. Post Lactantium extant ea *Excerpta* quae in *Analectis* rettuli. Immixti sunt aliorum poetarum versus, quos non omnes potui ad auctores suos referre.

4. Codex Monacensis.

Extat in Bibliotheca Regia Monacina codex olim Frisingensis, saec. XI. scriptus in membranis, qui fol. 118—119. versa. exhibet *Excerpta Martialis*. Posuit excerptor vel singula vocabula vel sententias vel denique integra epigrammata. Titulus est: MARTIALIUS EXENIORUM. Ex Spectaculis nihil inest; nec ultra VI, 44. procedere videntur. Certe nihil ultra enotavit L. Spengelius, qui intercedente Frid. Halmio apographum suum mihi cessit. Liber quaedam ministravit egregia, solus verum custodivit II, 7, 7.

Vidisse se *Fragmenta Frisingensia* a M. Velsero transmissa suprap. XLV. testatur Gruterus. Est autem idem, ut opinor, codex qui *Excerptum Tibulli* habet,

quam Spengelius Lachmanno, Lachmannus Dissenio nostro commisit, vid. Dissenii Praef. Tibulli p. IV. Nec alius videtur is ex quo a M. Velsero misso Publii Syri Sententias eximie auctas correxerit M. A. Muretus. Vide Mureti Oratt. Epp. et Poemata ed. I. E. Kappius. Lipsiae a. 1750. p. 148 sqq.

5. Codices Vindobonenses.

- (H) 1. Antiquissimus librorum Vindobonensium est is quem descripsit *Steph. Endlicherus* in *Catalogo Codd. Philologicorum Latt. Bibl. Pal. Vindobonensis* nr. CCXXVII. p. 121., mihi *H* notatus. Liber membraceus est, foliorum 73., forma octonaria. Continet praeter alia foliis 71—73. Martialis Epigrammata quaedam saec. IX. decimove scripta, Spectacc. 25. 26. 29. 27. 32. 28. Libr. I, 3. 4. Spectacc. 19. 20. 21. 22. 24. De hoc codice praestantissimo post Cramerum Scholl. Iuvenal. p. 568. et *Hauschronik* p. 219. dixit diligentissime Maur. Hauptius Praefat. Ovid. Halieut. p. VI sqq., cui variae lectiones l. c. propositae debentur. Adde quae de eodem codice a Sannazario saec. XV. in Italiam allato exposuit A. G. Zumptius Praefat. Rutil. Namat. p. XIV sq. Est liber gemellus Thuanei verissimeque Hauptius Quaestt. Catull. p. 3. „Cum hoc Sannazari libro,“ ait, „tantopere convenit Thuaneo codici, ut multis indiciis utrumque eadem fere olim continuisse atque ex eodem exemplo descriptum esse appareat.“ Sed ut Hauptius in Ovidianis hunc codicem Thuaneo etiam integriorem deprehendit, sic nos in Martiale. Veluti I, 3, 5. — ne quid de Spectaculis nunc loquamur — *rhonchi* vel *ronchi* in *H* abiit in *rünt*, in *T* longius progressa manus librarii inde fecit *fuerunt*, nempe ut vox esset latina, sententia periret. Tam pauca ex hoc eximio libro interitum evasisse sanequam dolendum est.

2. *Vindob.* 1., apud Endlicher. nr. CCXXXII. p. 124. est chartaceus, saec. XV., foliorum 255., forma

quarta. Continet libros XIV. cum Spectaculis, nisi quod in fine duo folia avulsa sunt. Fuit olim Ioannis Sambuci.

3. *Vindob.* 2. apud Endlicher. nr. CCXXX. p. 124. membranaceus, saec. XV, litteris initialibus pictis et auro distinctis, in fronte exhibens arma Io. Francisci Gonzagae I, Marchionis Mantuae, foliorum 211., forma quarta. Continet libros XIV. cum Spectaculis. Fuit et ipse olim Io. Sambuci.

4. *Vindob.* 3. apud Endlicher. nr. CCXXXI. p. 124. Est codex membranaceus, saec. XV., litteris initialibus pictis, foliorum 229., forma octava. Donaverat *Hieronymus Beck a Leopoldsdorfa*. MDLXVIII. *Richardo Steinnio Baroni Schwarzenavio*. Bibliothecae Palatinae e bibliotheca Windhagia accessit.

Hos tres libros in gratiam Schmiederi contulit ad libr. I. Praefat., epigr. 4. 16. 28. 50. 62. 77. 79. 80. 105. 114. C. E. Chr. Schneiderus, professor Vratislaviensis; postea Schmiederus ipse festinans excussit Spectacula, epist. ante libr. XII. Denique solum *Vindob.* 3. Schneiderus ad IX, 44—88., Schmiederus ad libros XII—XIV. et passim ad epigrammata quaedam reliquorum librorum. Ego *vindob.* 1. 2. excerpta quaedam repperi in schedis Boettigeri. Satis ex his enotatum variae lectionis. Nam *vindob.* 1. 2. sunt Sardi venales; *Vindob.* 3. est is quidem bonus liber, pertinens ad familiam *C.*, sed cuius librarius multa ex deterioribus libris suscepit, corrupta saepe suo ingenio emendare indulsit. In eo quidem religionem suam probavit, quod quae legere non poterat vel sibi insanabilia deprehendebat, neglexit signata lacuna. Sic in Spectaculis proximus bonitate est *HT*. In ultimis libris observasse mihi videor, librum saepe praeter expectationem Thuanei scripturis peregregiis calculum addere. Ego cum nonnulla ex his libris *Vindobonensibus* a Schmiedero enotata nunc demum repperissem, in *Analectis* supplere coactus sum.

5. Describit Endlicherus nr. CCXXIX. p. 122. Est codex membranaceus, saec. XII., foliorum 21. forma octava. Continet 224. Epigrammata. Pertinuit olim ad Theod. Pulmannum, qui eo in editione sua usus dicitur Endlichero. Pervenit deinde eius munere ad Io. Sambucum.

Diversus tamen hic codex ab eo esse debet, quem Iunius *codicem Pulmanni* usurpat. Is enim advocatur etiam in iis, quae Endlichero teste in libro Vindobonensi non extant. Codex collatus non est.

6. Codex Endlicheri nr. CCLXXXII. p. 165., membranaceus, saec. XII. foliorum 145. formae octavae exhibet inter complura alia fol. 27—33. Valerii Martialis selecta epigrammata numero 89. Inscriptio est: *Versus excerpti de libro Valerii Martialis*. Fuit olim *Sebastiani Tengnagelii*. Ab eo accepit Gruterus, cuius hic videtur fuisse liber Viennensis, quem supra dixi singulari nequitia interpolatum esse.

Postremo in codice CXIII. p. 55. Endlicher., membranaceo saec. X. extat fol. 76. rect. Epigramma IX, 97., quod deinde a manu saec. XII. est repetitum. Descripsit mihi *St. Endlicherus*.

6. Codex Godvicensis.

Godvici in Austria extat codex Martialis, teste laeckio in Seebodii Archiv. 1824, 3. p. 684. Multam operam frustra consumpsi, ut mihi certe paullo accuratorem codicis notitiam compararem.

7. Codex Wittianus.

(W) Carolus Wittius, Professor olim Vratislaviensis, nunc Halensis, folium codicis sub integumento veteris libri Perusiae a se repertum et Vratislaviam allatum Francisco Passovio commodavit, qui in Schmiederi usum contulit cum vulgari textu. Passovius in Epistola ad Schmiederum Vratisl. d. 23. Nov. ann. 1829. data saec. XIII. litteris minutis codicem

scriptum fuisse testatur. Continebantur illo folio libri X. epigr. 36, 7. — 41, 5. sed ut epigr. 39. praeter pauca verba iam legi nequiret et 38, 3. pariter atque 36, 6. abscisa essent. Lemmata olim colore rubro appicta plane evanuerant. Sola igitur epigrammata 37. 38. legi poterant. Subirascor scelestis manibus, quae egregium librum, Palatino per omnia simillimum, discerperunt. Notavi *W*.

8. Codex Casp. Barthii.

Caspar Barthius Adversariorum libr. XXXI, 1. ex *casca scheda sua*, quam et *fragmentum suum* vocat, tria profert ad I, 92, 7. II, 42, 1. III, 5, 12. prorsus solitaria.

Martialis Epigr. in membr. memorat *Index vetus Codd. Mss. bibliothecae Peutingerianae in Collegio Soc. Iesu ad Sanct. Salvatorem August. Vindelicor.*, quem edidit *Murrius* in Diariis hist. artt. XIII, p. 311—318. Vide *Hirsching.* de Biblioth. German. II, p. 92. Quo codice quid factum sit nescio. Putabam esse Pirckhaimer, de quo supra dixi p. LVII. — Codicem *vetustissimum et optimum, in quo habebantur varr. lectt. plane discrepantes ab omnibus codicibus, quibus utimur* refert Labbeus Nov. Bibl. MSS. Suppl. X, p. 371. a. 1652. cum aliis multis ex Anglia Parisios apportatum et nobili cuidam Germano venditum esse. Is liber quo devenerit ignoratur.

B. Codex bibliothecae Helveticae.

Extat in bibliotheca Bernensi exemplar Colinaei a. 1539. (Bongars. Poet. 93. G, 52.), cui duae manus doctae veterum librorum discrepantias ascripserunt. Prior litteris elegantissimis in titulo notavit: *Recens cum manuscripto codice vetustissimo diligenter collati*. Haec *Petrum Danielem* scripsisse monuit me C. G. Muellerus, Professor Bernensis, qui editionem mihi perhumaniter Gottingam transmisit. Codex fuit is ipse

quem ego *B* notavi, nunc Leidensis bibliothecae. — Altera collatio est a Bongarsio facta, qui in titulo ascripsit:

Sponte fui pauper, tam re quam nomine felix;

Quaesivi nomen, quaerat avarus opes.

(*M*) Haec non ex uno libro petita videri possunt. Plurima enim adeo cum *B* scripturis concordant, ut vix potuerint ex alio libro manare. Sed si Bongarsius, qui post Petr. Daniele sua ascripsit, id credidisset, inanem laborem non subiturus fuerat. Ueberioribus notationibus solos libros priores instruxit, deinde libros XIII. XIV. In quibus quae notata erant, *M* vocavi. Sed cum iisdem excerptis Gruterus Scriveriusque usi essent, quorum alter *Bongarsiani* codicis nomine vocat, alter *Cuiaciani*, ubi iam alteruter has scripturas apposuisset, idem nomen iuxta *M* cancellis septum apposui. Et Gruterus quidem alio utebatur exemplo, vid. p. XLIV. Scriverium hoc ipsum Bernense trivisse pro certo habeo. Aliter enim XIV, 183. et 219. non in errorem incidisset, quem locis illis notavimus.

Is codex, quocum libri XIII. XIV. collati sunt, fuit ex praestantissimis. Plerumque cum *T* et *P* conspirat; saepe peculiaria bona emicant. Quae in reliquis libris notata sunt, licet non contemnenda sint, ab illorum tamen praestantia absunt. Ego in Analectis — sero enim ad me pervenerunt — excerpti ea quae non essent ex *B* enotata; quae ex *B*, omisi.

Pauci versus Martialis continentur *Florilegio Sangallensi*, cuius specimen ex codice saec. XI. protulit Cramerus Praef. Scholl. Iuvenal. p. 15 sqq. Vide II, 82, 2. X, 10, 7.

C. Codices Hollandi.

(*A*) 1. Vetustate pariter atque bonitate inter codices *Leidenses* principem locum tenet codex olim Vossianus nr. 56., pagg. 373., membranaceus, saec. XI. vel XII. eximie scriptus, forma quarta minore. Ego *A*

notavi. In fronte legitur: *Danielis Rogerii s.* Inspexit codicem Scriverius, cuius manu ad XIII, 15. ascriptum est: „Fortasse *manhis* pro *mannis*. P. S.“ Commemorat Roius, contulit Oudendorpius, cui est V.1, in meos usus denuo libros I—XII. auditores quidam mei. Incipit ab I, 59. Reliqua amissa sunt, sed Spectacula nunquam habuit.

Est hic egregius codex gemellus codicis Puteanei (X), cuius praestantiam paene ubique consequitur, non raro superat. Cavit enim a quibusdam scribae libri X hariolationibus, qui verbum Latinum interdum exculpere tentavit, intellectum sententiae susque deque habuit. Velut I, 59, 3. pro *Lupi A* — sic voco — *Luci, X lucem*. V, 78, 3. *propinin* (προπίνιν) *A*, *propinqui X*. VI, 80, 5. pro *veris honos A venis honos, X venit honos* cum deterioribus. Uterque a librario fidelissimo et litteras tantum pingere docto ex uno eodemque archetypo descriptus est. Singulorum is vocabulorum litteras fere pessime diduxit, conflavit aut uno tenore scripsit quae discernenda fuerant. Correxerit manus antiqua, sed ea quoque a temerariis coniecturis abstinuit. Reliqui eiusdem familiae — *C, a.* — libri possunt ex neutro horum codicum fluxisse. Nam v. gr. II, 41, 11. *A* omittit ea quae reliqui habent praeter *pr. G*, qui codex saepe cum *A* in privis et singularibus congruit.

2. Codex olim Vossianus, nr. 121., saec. XII. (B) pagg. 363. in membrana subfusca scriptus, forma quarta, binis columnis. Codex multis partibus lacer et a bibliopecto perverse habitus ab eadem manu et ab altera, sed ea satis vetusta, rubro colore est correctus. Litterae tenues et exiles; librarius homo a litteris alienus fuit, sed qui non raro sibi scilicet sapere videretur. Habebat enim quem sequeretur codicem antiquissimis familiae *C, a.* persimilem, a cuius tamen simplicitate tum fere descivit, ubi is monstra verborum offerret vel versuum mensuram pessumdedisset. Tum scriba suo periculo rem gerere non erubuit. Hinc multa *B* habet peculiariora, raro feliciter reperta, plerumque flagitiose

novata. Infinita seges errorum ab ipso librario vel a sapientissimo correctore importatorum. Sic cum VIII, 11, 1.

Pervenisse tuam iam *tescit Rhenu* in urbem librarius pro *scit* aberrasset in *sat*, ex *sat Rhenu* corrector extudit *Saracenus*. I, 12, 10.

Quae *par tam* magnae non erat invidiae *B* vocabulis perperam copulatis *partam*. Quid corrector? Mirare caput hominis. Scripsit *partem* idque ut haberet unde aptum esset, *non erat* transformavit in *noverat*. Haec satis in gustu.

Collationes habui quattuor, Heinsii, qui saepe sibi huius codicis lusibus imponi passus est; Petri Danielis, tertiam Oudendorpii, cui est V.2, quartam eamque accuratissimam ab A. Fleckeisenio, Helmstaedensi, et C. Rosenbaumio, Brunopolitano, auditoribus meis, factam.

- (C) 3. Codex Vossianus membranaceus, folio minore, nr. 89., paginis 383. saec. XIV. in Germania scriptus. Mihi *C* vocatur. In hoc codice saepenumero metra ut prosa oratio scribuntur continua serie. Usum olim eodem Scriverium prodit ipsius manus ad VIII, 28. Codex initio lacer, desinens XIV, 177. Spectaculis caret.

Dixi supra p. LII., tantum esse huius libri cum Pontani Danico (D) consensum, ut idem codex esse videatur. Pertinet et ipse ad familiam *C, a.*, sed ut clarissimo exemplo demonstret, qua ratione progressu temporis auctaque librariorum temeritate ab optimis ducibus defectum sit. Nam librarius multa in archetypo per errorem corrupta emendabat pro captu suo, unde haud raro portenta scripturae orta, alias deliciae, quae nulla fide dignae de origine scripturae securos et fallere facile poterant et vero fefellerunt. Nam *C* fere in locis dubiis antesignanus evasit librorum recentiorum, veluti IX, 6, 4. *avari* in *A* factum erat *auri*, *C* aut vir emendavit, quod sequacium turba arripuit. Cfr. IX, 29, 9. 47, 8. 59, 19. Homini audaciam indignere v. gr.

VIII, 56, 15. ubi pro *Et libata dabat roseis X Et libat roseis* omissis intermediis litteris proclivi in tanta similitudine errore: *C* absurde *Libans Albani roseis*. Qualia singillatim enotata mirifice fallunt, quod in Pontano supra notavimus. Interdum tamen *C* verum servavit vel solus vel cum optimis, velut I, 87, 3.

Contulit Oudendorpius (V.3), cuius copiis usus sum.

4. Codex Vossianus folio minore, nr. 48., membranaceus, saec. XV. in Italia scriptus. Librarius negligentior fuit, qui frequenter ea posuerit, quae et intellectum excludant et versum perturbent. Coniunctissimus est *l* — sic notavi — cum *hp* 3; licet hi principio ad familiam *C, a.* accensendi sint. Rarissime hic liber profuit ad veram scripturam stabiliendam. Usus sum copiis Oudendorpii, cui V4. est.

5. Codex Vossianus chartaceus, nr. 1., forma (c) quarta, saec. XV. in Italia scriptus. Hic illic varia lectio notatur in margine. Fuisse olim P. Scriverii manu eius constat. Codex vulgaris nec ulla fere virtute a vitiis redemptus, cum *b* fere conspirans. Usus sum copiis Oudendorpii, cui C1. audit. Librarius cum ad III, 67, 7. pro *meridiana* in marginem coniecerit „*al. meruliana*,“ Merulam voluisse traducere opinabar. Vocavi *c*.

6. Codex bibliothecae publicae Leidensis, nr. 201., (z) paginis 333., forma octonaria, membranaceus, saec. XV. in Italia scriptus. Fuit olim H. Bleyenburghii. Usus sum collatione Oudendorpii (cui est *L*), qui eundem librum a. 1637. a N. Heinsio collatum annotavit. Vocavi *z*. Mirus codex, qui saepissime sua via et minime inepta incedat, cum Palatino haud raro conspiret vel solus vel una cum *φ*, quae est editio ex persimili fonte ducta. In maxime solitariis saepe *P* sequitur, ut IV, 14, 7. pro *vagus* uterque *piger*; XII, 97, 8. pro *blandis* habent *sentit*. Licet autem codex universe ita a *P* degeneraverit, ut fere *h/p* ab *XA*, contaminatusque sit multis scripturis cum pessimo quoque libro ipsi

LXXVI PROLEGOMENON CAP. II.

communibus, tamen egregia mihi officia praestitit dignaque est, qui ex grege vulgarium librorum eximatur.

- (g) 7. Codex Leidensis chartaceus (C2.), mihi g, ab Oudendorpio in Spectaculorum libro solo consultus est. De quo nihil praeterea constat.

Extant autem in bibliotheca Leidensi hi praeterea codices, quos ex schedis Geelii novi:

- a. Cod. Voss. fol. 106. XV. saec. initio lacer. Manus rec. annotavit. In charta.
- b. Voss. fol. 65. saec. XV. Initio aliquot foliis annotatus est. In charta.
- c. Voss. quart. 4. XV. saec. in Italia scriptus. In charta.
- d. Voss. quart. 10. XV. saec. in Italia scriptus. In charta.
- e. Bibl. Publ. Oct. 137, c. XV. saec. in Italia scriptus. In charta.

Illos septem codices supra descriptos anno 1741. contulit *Fr. Oudendorpius*, qui in marginibus Schrevelianae a. 1670. scripturae diversitates accurate annotavit. Editio ista est Oudendorp. libror. nr. 103. in bibliotheca Leidensi. Raro diligentiam desideres, modo discesseris ab anxia illa cura, cui vel apicem mediocrium librorum praetermisisse piaculum est. Ex silentio tamen non ubique licere colligi, quid in libris scriptum esset, docuit me nova collatio codicum *AB*. Apposita est schedula, in qua de locis aliquot librorum trium primorum Oudendorpius sententiam suam breviter consignavit. In quibus consensum librorum suorum unice sectatus est. Sic I, 15, 2. *canaque iura* commendat, quorum in locum quod in Farnabianas Schrevelianasque irrepserat *castaque iura*, omnes adhuc editiones deturpavit. I, 20, 2. *Expulit* his verbis vindicat: „homo ipse *expuit* dentes, non tussis, quae expellit.“ Et in hunc modum reliqua.

Codices Vossianos saepe *Burmanni* in libris a se editis commemorant. Instituit patruus collationem

septem codicum, vid. ad Suppositic. I. In quibus quaedam sunt cum nostris non conspirantia, velut II, 86, 2. —

8. *Codex Francisci Modii* hoc loco reponendus fuit. De quo Modius Novantiq. Lectt. Epist. XXXIII. ad *Io. Posthium*, Archiatrum Wirzeburgicum, haec scribit: „Dono dedit mihi his diebus *Io. Weidnerus* noster manu exaratum Martialis codicem; non quidem vetustum omnino illum, quippe qui Romae anno demum MCCCCLXVIII. scriptus fuerit, sed haud dubie ex bonae plane notae exemplari expressum.“ Postea Gruterus habuit, vid. supra p. XLIV.; Sriverius mentionem eiusdem facit ad I, 68. Ego usurpavi ex bibliotheca Leidensi acceptum exemplar Iunianae (XVIII. Perizonii D. 1. B.) Plantin. a. 1679., cuius oris Modius ipse scripturae diversitates illeivit. Testatur ipsius manus in fronte libri: „Contuli cum scripto libro Romae a. 1468. ex optimo exemplari membranaceo ut apparet. Wirzeburgi Kal. Maii MDLXXXIII. MS. fuit mihi donatus a Weidnero.“ Ex eodem exemplari, quod „Ex Legato Clariss. Iacobi Perizonii“ bibliothecae Leidensi illatum est, in suum exemplar varias lectiones festinantius transtulit N. Heinsius. Universe aestimanti Modius, qui tamen non ultra librum XII. processit, satis accurate officio suo functus est, nisi quod manifestos scribendi errores omisit. Silentium nusquam tamen testimonii loco habui. Longe certe nunc accuratius de scripturis libri constat, quam ex notis Gruterianis. Est codex intermedius quidam bonorum et deteriorum, descriptus ille et interpolatus ab homine non illitterato. Veluti Spectacc. IV, 3. Panormitae correctionem adoptavit. Est ubi cum *O* conspiret, ut II, 73, 2. in versu ficticio; VI, 52, 5. et aliis locis, vid. supra p. XXV.

Servantur praeterea in locupletissima bibliotheca Leidensi exemplaria edita viginti septem vel a doctis viris annotata vel collationibus codd. mss. instructa. Eorum indicem a Geelio transmissum in doctorum

LXXVIII PROLEGOMENON CAP. II.

hominum notitiam proferre visum est. Sunt igitur exemplaria haec:

1. Vetus editio. In charta inserta *Abr. Gronovius* hic illic de lectione et interpretatione disputavit. (Non magni pretii, ut videtur.)

2. Edit. in usum Delphini. Multa ascripsit marginibus *P. Burmannus patruus*: collatio inest codicum et varietatis diiudicatio.

3. Ead. editio. Passim quaedam annotavit *Ian. Broukhusius*.

4. Paris. 1607. Ascripta varietas codicis Vossiani, ut videtur.

5. Plantin. 1606. Ascripsit *Is. Vossius* varietatem codicis.

6. Lugd. Bat. 1619. Varietatem lectionis aliaque annotavit *I. Fr. Gronovius*.

7. Ead. editio collata cum cod. Parisino.

8. Ead. editio cum collatt. et nott. *H. Beverlandi*.

9. Amstelod. 1629. Quaedam contulit et annotavit *Is. Vossius*.

10. Edit. Sedan. 1624. Quaedam ascripsit *Is. Vossius*. Partim, ut videtur, proprium, partim alium codicem contulit.

11. Lond. 1633. Pauca ascripsit *I. Fr. Gronovius*: vel cod. vel edit. hic illic contulit.

12. Lugd. Bat. 1661. Hic illic ascripta sunt, ut videtur, ex aliorum commentariis decerpta.

13. Ingolst. 1602. Satis multa ascripsit *Scrivenerius*, fortasse non omnia in ipsius editione occupata.

14. Antv. 1579. „Collatus cum MS. partim membranaceo, partim chartaceo, in 4o. manu recenti: item cum chartaceo in 8o. oblongo: item cum edit. vetustissima s. l. in 4o.“ *Oudendorpius*.

15. Amstelod. 1621. Contulit *Oudendorpius* cod. Thuaneum.

16. Venet. 1501. Pars libri primi collata est. (Videtur collatio libri Vossiani, qua usus est Goen-sius, v. supra p. LIX.)

17. Paris. 1528. Ab initio libri VII. ad finem cum antiquo cod. contulit *N. Heinsius*. (Intellexi antiquum illum cod. fuisse nostrum X.)

18. Paris. 1544. Inscripit *I. Gruterus*, se anno 1601. contulisse cum MS., quod *Modius* Francofurti reliquisset (nobis m).

19. Lugd. 1610. Contulit *N. Heinsius* cum cod. Vaticano, ut videtur.

20. Eadem edit. Contulit hic illic *Is. Vossius* cum cod. Thuaneo.

21. Lugd. 1553. Hic illic varietatem annotavit *Abr. Gronovius*.

22. Lugd. 1559. Satis multa margini ascripsit *Ian. Dousa*.

23. Antv. 1579. Multa annotavit et contulit V. D. qui in Catal. vocatur *Ian. Dousa*. De quo dubitat *Geelius*.

24. Lugd. Bat. 1595. Quaedam annotavit *N. Heinsius* in charta inserta.

25. Lugd. Bat. 1592. et 1595. uno volumine. Quaedam hic illic adnotavit *Ruhnkenius*. (Ex quibus quae referebantur ad crisin, apposui.)

26. Francof. 1602. „Contuli hunc cum MS. Vienneſis Bibl. item cum fragmento Frisingensis Epātus.“ Haec fronti ascripsit *Ian. Gruterus*. [Quae ascripsit dabo in Analectis.]

27. Lugd. Bat. 1595. Contulit et annotavit *Ian. Dousa*.

D. Codices Belgici.

1. In Bibliotheca Bruxellensi codex est nr. 1543. (q) fol. saec. XV. nitide scriptus, multis glossis marginalibus ab eadem manu instructus. Scripsit codicem *Golenus van t' Sestich*. Haec mecum L. Bethmannus meus communicavit addito specimine diversae scripturae ex Spectacc. libro et libr. I, 1 — 13. excerptae. Unde perspexi, librum vix posse non ex Merulana Venet. 1475.

(μ) descriptum esse. Glossas illas conicio esse Domitii Calderini commentarios a Goleno Romae ex ipsius magistri ore exceptos. Quorum sexcenta exemplaria ab auditoribus descripta, circumferri Domitius supra p. XXIII. testatur ipse. (Talis fuit palatinus alter, vid. supra p. XLIV.) Liber prorsus inutilis, cuius specimen in Analectis posui.

- (r) 2. Codex Biblioth. Burgund. nr. 9805. fol. saec. XII. Olim *liber hospitalis S. Nicolai prope Cusam*. Codex binis columnis scriptus quinque foliis exhibet *Excerpta Martialis*. Delibavit Bethmannus quantum satis esset intellecturo, nihil magnopere ex hoc codice lucrì posse fieri. Proposui Excerpta sero allata in Analectis.

E. Codices Britannici.

1. Codex Edinburgensis.

- (E) Est in bibliotheca Facultatis Iuridicae Edinburgensis codex Martialis saec. X. scriptus, membranaceus, forma quarta. Cum hoc codice unum adhuc carmen I, 49, collatum habeo, repertum in schedis Boettigeri, cui Dalzelius, Professor Edinburgensis, procuraverat. Unde cum intellexissem, codicem ad optimos testes familiae C, a. pertinere, multa tentavi, ut integri codicis collationem nanciscerer meoque rogatu etiam complures amici quid precibus suis consequi possent periclitati sunt. Frustra omnes. Thomas Gaisfordus, qui codicem ipse versavit, haec mihi rescripsit: „Codex talis est, cuius usus magnus futuro editori esse possit. Eum forte fortuna nuper per Scotiam animi causa peregrinatus in manibus tenui; et licet exinde nihil quidquam enotarim, quod facere non neglexissem, si tuae ad me litterae paullo maturius pervenissent, satis mihi constat ex externo eius habitu et aspectu, dignum eum esse qui ad minutissimum usque apicem excutiat.“ Nuperrime tamen laetissima spes affulsit fore, ut libri

discrepantiae in meos usus enotentur. Etenim F. G. Welckerus meus, mortalium candidissimus, adiit E. L. Lushingtonem, Professorem Glasgoviensem, qui sibi partem codicis conferendam curaret. Isque rara humanitate haec de codice rescripsit, communicata secum a Gulielmo Hamiltone, Logicae Professore Edinburgensi, Viro Praestantissimo, qui se codicem in Welckeri gratiam excussurum officiose recepit: „Codex Spectaculorum libro caret; desunt libri X. Epigr. 57—72. In Scotiam advexit *I. Balsoun* (si recte lego) ineunte saec. XVII. In fronte ascripta haec: *Iacobus Marchant hunc librum possidet ex dono Francisci Dein....* (legi non potest nomen) *amici sui. Sedani 3 Dec. 1632.*“ Collatio si satis mature ad me pervenerit, in Analectis exhibebitur.

Fertur extare de hoc codice libellus sic inscriptus: „*John Graham Dalyeli* some account of an ancient manuscript of Martial's epigrams, illustrated by an engraving and occasional anecdotes of the manners of the Romans. 8. Edinburgh 1812.“ Triginta tantum exempla huius libelli impressa fuisse narrat Schweigerus Lex. Bibl. p. 603. Gaisfordus in litteris: „Dalyeli libellum semel tantum vidi; exemplar eius non possideo neque extat in bibliotheca nostra publica.“

2. Codices Oxonienses.

Perstrinxi supra p. LV., ubi de Farnabii libris exponebam, sex codices Martialis in bibliotheca Bodleiana servatos, recentes omnes et Italos. Catalogus Codd. Angl. et Hibern. tria tantum exemplaria exhibet, nr. 1810. (*Excerpta Martialis*), nr. 2187. (*M. libri XIV.*) et 2482. (*Epigr. Mart. satyrica* [sic] 138.)

3. Codex Cantabrigiensis.

Codicem C. C. C. Cantabrigiensem quinque vel sex locis commemorat Ios. Wassius in Sallustii editione ad Iugurth. 114. (vid. II, 19, 3.) et in Indice.

Quae protulit *Wassius*, salivam non moverunt. Adeo interpolationibus abundat, vid. instar omnium II, 56, 1.

Reliquos codices bibliothecarum Angliae nemodum accuratius perquisivit. Mihi hi praeterea innotuerunt:

1. In Bibl. Harleiana nr. 2700. extat cod. membran. *Martialis Epigrammaton* libros XIV. continens, saec. XIV. conscriptus. Vide Bibl. Harleian. T. II, p. 708.

2. In Bibl. Cottoniana est codex partim chartaceus, partim membranaceus, forma octava, qui exhibet *Martialis XII. librorum epigrammatum Coci epitomen* fol. 132, b. — 135. Vide *Planta* Catal. Codd. Cottonian. p. 566, a.

3. Codex membranaceus fol. saec. XV. extat in Bibliotheca Baronis *Phillips in Middlehill Worcestershire*, nr. 3549. Vide Catal. Biblioth. ab Haenelio recusi in *Iahnii* Nov. Annal. Suppl. 1840, VI, 4. p. 564.

4. In Bibl. Norfolciana teste Catal. Codd. Angl. et Hib. p. 77, a., nr. 3034. (135.) *Valerii Martialis Epigrammaton libri cum notis et emendationibus Torquati Gennadii*.

5. Ibidem inter libros Th. Galei nr. 5254. (220.) *Martialis* cum plurimis MSS. collatus. Cfr. ibid. p. 190, b.

6. In Bibl. Edvardi Bernardi nr. 7456. p. 227, b. commemoratur *Martialis cum Commentario*.

7. Ibid. nr. 7539. *Gennadius, Martialis et Manuscriptus*.

Tenet Bibliotheca Bodleiana duas editiones cum mss. collatas. Altera, olim P. Pithoei, est Lugdunensis a. 1535. Specimen variarum lectionum proposuit V. D. in Annal. Litterar. Helmstadiensibus a. MDCCCLXXXII. p. 97 sqq. a Brunsio Oxonii descriptarum. Ex quo patet, e Thuaneo esse lectiones depromptas. In margine alterius Basil. a. 1559. variae lectiones V. C. addito notantur. Ex his quoque lectio-

nibus quasdam delibavit V. D. I. c., quas apposui in Analectis.

F. Codices Francogallici.

1. Parisinorum codicum vetustissimus idemque longe(T) omnium praestantissimus est Thuaneus, quem *T* vocavi. Audianus C. B. Hasium in litteris ad Schmiederrum haec de codice egregio referentem: „Codex 8071. in fol. foliis 61. constans, primo Iac. Aug. Thuani, postea inter Colbertinos codd. nr. 1346., deinde inter Regios 5619. In eo continentur 1. fol. 2. recto (nam primum Evangelii fragmenta occupant) Iuvenalis Satirae tribus prioribus desideratis. 2. fol. 23. rect. Beati Eugenii Toletani carmina nonnulla. 3. fol. 24. rect. *Martialis Epigrammata selecta*. Incipiunt quaedam epigrammata ex libro de Spectaculis (?). 4. fol. 51. rect. Epithalamium Catulli. 5. fol. 51. verso usque ad finem sunt epigrammata et poemata passim in Anthol. Lat. Epigr., et poematt. occurrentia, edit. a Petr. Burmanno. Inter illa habes Pervigilium Veneris, Pentadii et Floridi et Luxorii multa, Ennodii et Damasi quaedam, Excerpta ex Senecae tragoediis, versus Eucheriae poetriae, Ovidii Halieutica, Gratii Cynegeticon, poema in laudem Solis a P. Pithoeo p. 445. ex hoc ipso codice editum, alia. Codex est sine mutilus, scriptus binis columnis, saec. X., a librario plane rudi atque barbaro.“

Hunc codicem qui versaverunt—factum id autem post renatas litteras a plurimis est—ad unum omnes laudibus in caelum tollunt. Primum vestigium libri in usum Martialis adhibiti mihi repperisse visus sum in notationibus marg. Gryphii, vid. supra p. XXXVIII. Deinde Is. Vossius contulit, qui ad Melam I, p. 63. scribit: „Optimus codex Thuani, iam ante octingentos annos“—liberalius Vossius—„exaratus, qui excerpta continet Martialis epigrammata.“ Idem in notis Catullianis identidem ad partes vocat. Postea D. Heinsius contulit; Nicolaus filius ubique honorificentissime

LXXXIV PROLEGOMENON CAP. II.

de eo sentit; deinde I. Fr. Gronovius, qui cum in Schreveliana, tum alibi laudat, vid. *Observatt. libr.* IV, 22. p. 782 sq. Platner. Post hos Beverlandus, tum Oudendorpius et quis non excussit? Extant in pluribus Bibliothecis collationes laudatissimi libri; veluti in Hafniensi repositum est exemplar illud Fabricianum, cuius supra meminimus p. LXV., *Libr. Fabric. impress. form. min. nr. 75.*; in Leidensi plures Thuanei collationes servari index docet supra propositus p. LXXVIII. sq.; de Bodleiano exemplari modo locutus sum p. LXXXII. Videndi praeterea de hoc codice *Catal. Codd. Thuan.* p. 459., *Burm. Anth. Lat. I*, p. LIII., *M. Haupt. Ovid. Halient.* p. XII. sqq., *Iul. Sillig. in Iahn. Annal.* 1828. T. VIII, 2. p. 201 sq., *Frid. Duebner. Zimmermann. Diar. Antiq. Stud.* 1837, 2. p. 20. et *Eichstadius Prooem. Pervigil. Veneris Ienae* 1839. editi. Qui minus magnifice de codice locutus sit novi unum Achaintrium Elencho *Codd. Iuvenal. T. II*, 34. nr. IV. „Adde Martialis libros tres tantum (!) et alia quaedam opuscula minimi pretii.“ Contra quae Boissonadius in *Nicet. Eugenian. T. II*, p. 287. „Thuanus continet inter alia Martialem fere integrum, quidquid dixerit nuper vir doctus.“

Ego praeter Heinsii et Beverlandi collationes habui pauca excerpta ab Hasio, pauciora a L. Ianio, Suevofurtensi, olim facta; illa ex schedis Schmiederianis, haec a Frid. Halmio transmissa. Plenissimam vero et exactam collationem dono accepi a I. Fr. Boissonadio. Nam cum Vir Egregius saepius per editos a se scriptores classicos Thuanei virtutes praedicasset, ipsi collationem paratam esse opinatus, ut illam usibus meis parumper concederet, ausus sum rogare. Collationem se non habere, sed statim codicem e bibliotheca Regia petivisse, ut voluntati meae satisfaceret, humanissime rescripsit. Post paucos menses allata est collatio. Viro illustrissimo eidemque candidissimo, qui antiquitatis scientiam singularem cum humanitate re ipsa coniunxit, ob tam eximiam benignitatem quas animus complecti potest maximas ago gratias.

Excerpta Martialis codex offert. Saepe ipsa difficillima carmina versiculosque singulos ignorat, vide, ut his utar, I, 54, 4. 5. III, 72, 6. Ipsum librarium demum paullo integriorem codicem, sed et ipsum iam compendifactum, coartasse inde suspicere, quod interdum lemmata quidem apposuit, epigrammata ipsa omisit, vide VII, 99. X, 80. XI, 76. Saepe epigrammata decurfat resectis omnibus iis quae aliquo modo abesse possint. Consequitur, ut saepe singulorum versuum vincula vel sustulerit vel importaverit, velut XII, 95. omissis vv. 1. 2. pro *Et versa*. 3. scripsit *Has*. Stupidissimus ceteroquis librarium, qui vix verba singula intellexisse videatur. Tam turpiter vel in apertissimis titubat. Sed idem hanc barbariem compensat summa religione vel dicam superstitione, qua vetusti exemplaris ductus imitatus est. Correctiones singulas pietatis gratia admisit, veluti I, 12, 12. *deum* maluit quam *deos* scribere. Idem odio plus quam Vatiniano in verba nupta saevit. Poterat epigrammata obscena omittere tota. Noluit, sed singula verba verecunde velat. Nam quoties verbum lascivum occurrebat, castus homo clanculum aliud subiecit. Sic I, 90, 6. 7. pro *fututor* posuit *adulter*, *turpes* pro *cunnos*; I, 77, 6. *Lingua nefas Carinus* pro *Cunnum Charinus lingit*; 91, 2. *medium* pro *moechum*; III, 60, 2. *tedimicus* pro *te clunibus*; 72, 5. *ungue* pro *inguen*; 6. *menstri* pro *cunsi*; ell. 87, 1. 2. XI, 78, 10. *mundus* pro *cunus*. In nominibus propriis saepe risum movet, velut III, 24, 13. *Turcus* pro *Tuscus* dedit; II, 2, 6. *castis* pro *Chattis*; IX, 35, 3. *pancorum* pro *Pacorus*. Sed haec mitto: nec in elementaribus non vacillat. Denique saepissime ille non verba scribit, sed imagines quasdam et umbras verborum.

Vel sic codex est unus omnium emendatissimus, si summam spectes, cuius vel errores pluris sunt quam reliquorum munditiae aestimandae. Infinitis locis unus solus veri sponsor est, a reliquorum bonorum partibus ubique stat; saepe ad verum manu ducit, rarissime, si aperta vitia exceperis, deteriora offert ceteris codicibus.

Veluti III, 91, 12. *cervo* expulit glossa *puero*; XI, 29, 3. *vitam* pro *murem*. Correctoris manum expertus rarissime est. Hic si integra carmina contineret, non essent magnopere alii libri circumspiciendi. Nunc quantum praestet reliquis omnibus, Spectaculorum libellus manifestum reddit; quem ego ex hoc demum codice plurimis locis emendavi; arguit Suppositic. I. Nam in reliquis libris novarum lectionum et probabilium numerus minor fuit, cum Grutero Palatinus, Scriverio alii libri boni non pauca suppeditassent, quae cum Thuanei scripturis conspirant. Codicem *H*, Thuaneo simillimum, huius virtutes vel superasse olim admonui supra p. LXVIII.

- (X) 2. Quem ego *X* signavi, codex est Bibl. Reg. Parisinae nr. 8067., membranaceus, in 46. quadrato, fol. 89., binis columnis, olim *Claudii Puteani*, ut liquet ex nota praefixa. Lemmata sunt maiusculis literis exarata, prima manu, non miniata. Liber de Spectaculis desideratur: primus liber sine ullo est titulo. Item epistola ad Lectorem libro praefixa. Membrana crassa est et flava. Scriptus est a diligentissimo librario saec. X.

Haec fere C. B. Hasius, qui codicem praestantissimum in Schmiederi gratiam accuratissime contulit. Primus, quod sciam, usurpavit Desid. Heraldus; tum D. Heinsius, cuius collationem habui; accedit tertia ex schedis Boettigeri a Geisslero Gothano a. 1786. negligentius facta. Hic codex cum Leidensi (*A*) et Edinburgensi (*E*) familiae *C, a.* non pater, sed caput est. Raro correctus est: librarius vel monstra verborum religiose ex archetypo derivavit, quae monstra posteriores librarii saepe praepostere domare in animum induxerunt. Neque tamen ex hoc ipso codice eiusdem familiae reliquos originem traxisse sunt quae evincant. Sic II, 68, 9. *ABCG* servant versum in *X* omissum; VII, 94. in *X* solum lemma superest, in reliquis epigramma ipsum. Denique saepe *X* plura epigrammata consociat, quae reliqui recte discriminauerunt.

Habuit archetypus liber litteris continuis scriptus genera quaedam vitiorum ex singularum litterarum confusionibus orta. Velut *c* et *g* fere non distinguuntur. Sic I, 33, 3. *X* pro *Non luget* dedit *Non licet*, *V* *Non liceat*, *B*, ut metri integritatem revocaret, *Non liceat*, *G* alia ratione idem consecuturus *Hoc licet hunc*, ad extrema provolutus *Q*: *Non dolet hic quisquis*. Adde *e* et *i* vocales saepissime in libro vetusto conflictantes. Hinc cum *X* I, 67, 2. pro *qui dicit* exhibeat *quidegit*, iam *A* ad *quid degit* delapsus est, *BG* ad *qui degit*, *CD* ad *quisquis agit*. Exquisita quaedam in posterioribus eiusdem familiae libris ad vulgarium exilitatem attenuata saepe solus custodivit illibata. Sic X, 35, 11, 12. unus suae familiae verum servat.

3. Quem *p* signavi, est codex Bibliothecae Regiae (p) nr. 8068., membranaceus, fol., foliorum 219., saec. XV. vergente scriptus, bona Italica manu ab homine non indocto. Continet 1. libros Martialis XIV. satis integros. 2. fol. 191. rect. Epigrammata satirica tributa Godfrido, monacho et Priori Wintoniensi, de quo vide Mansi Bibl. Lat. med. et inf. aet. T. III. Patav. 1754. p. 70. (Vide quae dixi supra p. IX. et ad Suppositic. XXIV.) 3. fol. 211. vers. librum I. Epigrm. Martialis inscriptum: *M. Val. Marcialis Amphitheatrum*. 4. fol. 216. rect. carmen Anonymi in laudem *ficus* sine titulo. Incipit: *Alma parens hominum tellus rerumque creatrix*. 5. fol. 218. rect. carmen item Anonymi de cena in villa Pallavicina sumpta, sine titulo. Incipit: *Stat vetus et multos domus haud habitata per annos*. 6. fol. 219. rect. Epitaphia brevia in Leonardum Aretinum, quorum primum incipit: *Siste pedem ad tumulum, qui fletis lumina: cuius Hic iaceant cineres, cuius et ossa, lege*.

Hactenus Hasius, qui diligenter contulit epigrammata librorum III. IV. ea, quae et in *Textabant*. Collationem integri codicis habui ex schedis Boettigeri, ab eodem Geisslero factam, sed minus accurate. Neque id aegre tuli. Est enim liber persimilis *fh18*,

principio familiae C, a. cognatus; sed qui saepe suis pedibus insistat nec raro in avia abripiatur. Raro profuit.

(parisiensis 8284) 4. Quartus est codex Bibl. Reg. nr. 8284. fol. 30., forma quarta, olim Tellerianus, saec. XV., membranaceus, egregie scriptus. Exhibet tantum 114. Epigrammata. Hunc Hasius contulit ad III, 34. 35. 113. IV, 42. III, 72. 75. 76. 85. 88. 92. IV, 84. E Boettigeri schedis accessere quaedam a Faehsio excerpta, ut I, 54. 64. 65. 85. 97. II, 56. IX, 73. X, 47. Codex ubique vulgaribus adhaeret.

Codex Bibl. Reg. nr. 8069., membranaceus, saec. XI., qui exhibet secundum Catalogum *Excerpta Martialis* aliorumque poetarum, teste Hasio anno 1809. diu iam desiderabatur. Nuper tamen Carol. Maninius descripsit et quaedam ex eo prodidit in Biblioth. schol. diplom. Paris. T. I, p. 522 sq. et Imb. Quicraturus ibid. T. II, p. 115 sqq. (Vide quae dedi post Incerti Auctoris de Figuris Versu Heroicis. Gotting. 1841. emissas p. 41 sqq.) Selecta Martialis epigrammata teste Lud. Ianio continet etiam codex 8072. De codice 7999. dixi ad Suppositio. epigr. XXV.

De codicibus sua aetate Parisiis servatis Is. Vossius ad N. Heinsium scribit in Syllog. Epist. Burm. T. III, p. 562. „Diu est quod Martialem e manibus deposuerim. Sed si tu etiam in eo corrigendo me invare volueris, aliquid audebo. Eius auctoris paucos codices vidi Parisiis, et ne illos quidem contuli nisi ex parte. Inter quos est codex Puteaneus (X); scriptus forma quadrata, at parum antiquus, ut videtur. Itaque sex tantum priores libros absolvi. Excerpta Martialis, quae extant in illo optimo cod. Thuaneo, satis diligenter examinavi, uti et alterum cod. epigr. satis vetustum, in quo itidem eius auctoris epigrammata aliquot habebantur, qui extabat in Bibliotheca Petavii Senatoris. In eiusdem quoque Senatoris Bibliotheca vidi alium codicem, illum quidem chartaceum, sed de quo tamen plura mihi promittam, quam de illo antiquo Puteaneo. Plures Martialis codices Lutetiae videre mihi non contigit.“

Ubi superiore loco de *X* loquitur, aperte quaedam exciderunt. Neque enim verum est quod refert et verba infra posita reluctantur. Fere scripserat: *antiquus, at parum emendatus*.

G. Codices Itali.

1. Codices Mediolanenses.

De codicibus Bibliothecae Ambrosianae, quibus ego thesauris frustra inhiavi, loquitur Is. Vossius in Epist. ad N. Heinsium apud Burmann. Syllog. Epist. T. III, p. 571. „Moraberis vero aliquanto diutius ea in urbe; nam et (nec?) singulis diebus patet ingens illa Bibliotheca Ambrosiana et invenies in ea quae tibi, ut arbitror, placebunt. Vidi in ea exemplaria duo vel tria Martialis, quibus tamen non sum usus. Unum aliquot tantum locis inspexi, doluitque quod non permiserit tunc valetudo; ut integrum conferrem. Est quidem istud in charta scriptum, sed tamen egregias ex eo lectiones haurire est. *Perottus*, qui bonam commentariorum suorum partem orae ascripsit, etiam varias aliquas lectiones ex alijs, ut puto, codicibus excerptas addidit. An etiam bonae notae sint alij Martialis codices, id dicere non possim.“ Rursus Vossius ad N. Heinsium Syllog. III, p. 565. „In Bibl. Ambrosiana Martialis ter MS. habetur. Unus codex ex iis in charta scriptus, cui varias lectiones et commentarios suos ad oram ascripsit *Perottus*, longe est optimus. Illum tantum aliquot locis inspexi. Alios duos, quamvis et illi sint boni, ut arbitror, vix vidi.“ Eadem tria exemplaria commemorat Montefalc. Bibl. Bibl. p. 502, b. „Martialis poemata, cum notis. Codex bombycinus. Item Epigr. antiqui characteris, bis, bombye.“ Nihil praeterea de iis rescivi. Nisi quod Beverlandus Spectacc. XXII, 5. *rapido ex Fl. et Med.* ascripsit, quod *Mediolanensem*, non *Mediceum* interpretor, cum Florentinum — qui tamen a *F* nostro Spectaculorum libello destituto h. l. diversus esse debet — addiderit.

XC PROLEGOMENON CAP. II.

Et XIV, 26, 1. aperte in auxilium vocat *codicem Mediolanensem*. (Vide nunc et Anall. ad XIV, 93.)

2. Codices Veneti.

J. Phil. Tomasinus Bibl. Venet. p. 104. memorat codicem Martialis apud V. C. Nicol. Crassum.

Alterum *Mittarellus* Bibl. Codd. Mss. Monasterii S. Michael. Venetiar. prope Murianum. Venet. 1779. p. 745. „M. Val. Martialis Epigrammata nitidissime scripta. Codex membran. fol. saec. XV. nr. 696. In primis et postremis paginis nonnihil iniuriae passus ab aquis pluviis.“

Ibid. Append. p. 276. recensetur exemplar Mediolanense a. 1478. cum spissis notis mss. *Federici Ceruti*, Veronensis.

3. Codices Patavini.

Codex cum Spectace. libro saec. XV. scriptus monstratur a *Tomasino* Bibl. Patav. Mscr. p. 25, a. et Montefalc. Bibl. Bibl. p. 486, a.

Alter erat penes *Nicol. Trivisanum*, vid. *Tomasin.* p. 107. Montefalc. p. 488, b.

Codices Patavini nunc dispersi sunt, vid. *Wetterum de Lucani Intpp.* T. III, p. LIV.

4. Codex Parmensis.

Bibliotheca Ducalis tenet codicem chart. form. 4. saec. XV. Vide *Blumii Bibl. Libror. Mss. Ital.* p. 235.

5. Codex Mutinensis.

Codicem saec. XV. in Bibl. Ducali servatum notavit in schedis suis C. O. Muellerns.

6. Codex Caesenas.

De codice Caesenate refert haec *Ios. Mar. Muciolus* in Catal. Codd. Mss. Malatestianae Caesenatis

Bibliothec. Fratr. Minor. Conventuall. Caesenaë 1780, II, p. 7. (Plut. I, nr. 9.) „*M. Val. Martialis Epigrammaton primus liber incipit.*“ Ad calcem libri ultimi scriptum iisdem characteribus legitur: *Haec quae sequuntur epigrammata Martiali falso sunt attributa; vetustissimi enim codices non habent, quanquam nonnulli ex recentioribus in prima totius voluminis fronte et habeant et posuerint. Laus Deo. In fine: Haec viginti et septem epigrammata, sive sint alterius, sive Martialis, favente deo expliciunt, cui semper unusquisque suppliciter pieque gratias pro acceptis a se beneficiis agat. Deo gratias.* Hoc Epigramma eiusdem codicis scriptor exaratum edidit: *unq. d. 2. unq. d. 11. Z.*

Hoc opus, o Lector, transcripsi Petrus Avorum, in 8101)

Quis Cennina est nomine dicta domus.

Error si quis inest, exemplar semina sevit;

Si secus esse putas, invidiosus abi.

In fine: *Absolutum hoc opus est IX. Kalendas Septembris anno ab Incarnatione Salvatoris nostri sexagesimo tertio supra millesimum quattercentesium. Laus Deo.*

7. Codex Bononiensis.

De quo Hier. Amadutius in Aneecd. Litterar. T. II, p. 379. „Commode V. Cl. Ioh. Aloysius Mingarellius Abbas communicavit Epigramma M. V. Martialis ex codice MS. membranaceo saec. XIV. bibliothecae S. Salvatoris Bononiae.“ Id Epigramma in Vind. 3. quoque repertum posui Suppositic. XXIII. Adiecit Amadutius scripturae diversitatem decem locorum ex libris VIII. prioribus decerptorum. Ex quibus satis superque claret, esse codicem familiae C_a. aggregandum, sed qui nihil admodum praeclari conservaverit solus. Ita enim degeneravit a vetustissimis familiae testibus, ut fere faciat cum libris CGX et maxime Vind. 3. Vide IV, 10, 1. 56, 1. Exscribendas illas lectiones ex Amadutii libro, quem apud nos frustra quaesiveram, curavit Welckerus meus.

8. Codices Florentini.

Florentia sex tenet codices. *Martialis Epigrammaton*: tres in Bibl. Laurent. Medicea, duo in Gaddiana, unum in Leopold. Laurentiana.

- (F) 1. Primus est Plut. XXXV. cod. 38., apud Bandinum Catal. Codd. Latt. Bibl. Laur. Med. T. II, p. 217. Continet codex — quem *F* notavi — *Epigrammaton* libros XIV. omisso *Spectaculorum* libro. Est membranaceus, forma quarta, saec. XV., sed ab antiquissimo fortasse descriptus exemplari, fol. 161.

Libro X. desunt Epigr. 57 — 72. et 88 — 91. Libro XII. desunt 2. 5. pars sexti, 11. 15. 26. 29. 36. 46. 78. (fere ut in familiae *C. a.* codicibus vetustioribus.) In calce librorum legitur: *Emendavi Torquatus Gennadius*. Libro XIV. deest 63. et 142. Subscriptum: *Torquatus Gennadius emendavit*.

Egregius liber, qui, licet identidem ad familiae *C. a.* societatem deflectat, univ[er]se cum *P* conspirat. Accuratissime collatum habui librum I. paene totum et IV, 55. a Viro Nobilissimo Franc. de Furia. Hic codex procul dubio ipse ille est, quem a Thomsono consultum interdum appellat, saepius tacite secutus videtur Scriverius, nec diversus a *Fl.* (gl. mihi) Beverlandi.

- (f) 2. Alter, quem *f* nota signavi, Plut. XXXV. cod. 39. apud Bandinum l. c. p. 119. continet *M. Valerii Martialis Coqui Epigrammaton* libros XVI. De libro XV. dixi Suppositia. XXIV., ubi pro *§* reponendum est *f*. Liber XVI. continet *Spectaculorum* libellum, in quo Epigr. VIII. cum IX. conflatum (vid. not. crit. l. c.). Inter Epigr. XXVI. et XXIX. quaedam ex aliis libris repetita intercedunt. (Nempe ea quae in libro I., ut factum in recentioribus libris, exciderant.) Codex est chartaceus, 4o. minor., saec. XV. In calce legitur: *Liber ser Anastasii Vespuccii ac Georgii Antonii eius fratris*. Fol. 241.

Inter primum et secundum distichon I, 104. inseruntur IV, 25—69., ut fere in *bh* aliisque noviciis libris. In calce: *Ego Torquatus Gennadius emendavi feliciter*. Sic et in sqq. usque ad libr. VII. inclus. In subscriptione libri III. additum: *Constantine feliciter floreas*.

Liber vulgaris, qui fere cum *hpb* faciat. Cum *p* id quoque commune habet, quod Godefridi Epigrammatis inter Martialis locum concessit, vid. supra p. LXXXVII. Ex hoc eadem accuratissime excerpta habui quae ex *F*, eiusdem humanissimi viri benignitate. Collatio librorum 1—9. servatur in Bibliotheca Hafniensi. Id didici ex specimine lectionum a praestantissimo Madvigio transmissio. Ceterum licet emendatorem Torq. Gennadium iacet et ipse, a *FP* tamen longissime disidet. De quo infra data opera exposui.

3. Plut. XXXV. cod. 37. Bandino l. c. p. 217. est membranaceus, fol., saec. XV., elegantissimus et ornatissimus, fol. 212. Non caret Spectaculorum libro. Adduntur Iuvenalis et Persii Satirae. Cum III, 63, 5. teste Bandino *Cantica qui Nili et qui* (cum nostro *I*) exhibeat, vel inde satis certo intelligas, cuius sit farinae. Collatus non est.

4. Bibl. Gaddianae Plut. XCI. cod. 29, 1. T. III, p. 763. est membranaceus in 4. minor. saec. XV., teste Bandino optimae notae, fol. 187. — *Optimae notae* non dixerim eum librum, qui I, 49, 9. monstret *Tepida natabis Line congendi vada*; V, 34. *Pallida ne nigras horrescat Herition umbras*. Praeterea confusa sunt Epigr. libri I, 17—42., quae inter 104. et 105. redeunt; statim sequuntur IV, 25—68. Inter XIII, 70. et 71. eadem exhibet duo epigrammata, quae in nota ad eum locum appinximus. (Unde apparet, Gronovio collationem libri praesto fuisse)

5. Ibid. 29, 2. Bandino l. c. p. 763. *M. Val. Martialis Epigrammaton libri*. Spectacula inter libr. XII. et XIII. reiecta. Codex est chartaceus, forma quarta, saec. XV., optime servatus, fol. 247. Pleraque

epigrammata titulis carent. Lectiones ab editis identidem discrepare collatio docuit Bandinum. Non magnopere desidero. Nam is quoque eandem epigrammaton libri I. confusionem habet, quam codex superior.

6. Recenset Bandinus Bibl. Leopold. Laurent. inter Strozianos T. II, p. 505. codicem CXXV., qui libros XIV. complectens chartaceus est, fol., saec. XV., fol. 153. „cum variis correctionibus, quae novae editioni moliendae magno usui esse possent, et notis perquam bonis instructus ab aliquo fortasse ex litterario ludo Angeli Politiani profecto, cum nomine possessoris in principio, nimirum *del Senatore Carlo di Tommaso Strozzi* 1670. nr. 532.“ Cum X, 56—72. et 88—91. desint, codicem ad familiam C, a pertinere manifestum est.

His accedit codex Riccardianus apud Lamium Catal. Codd. Bibl. Riccard. p. 279. „Martialis versus. Cod. Chart. in 4. M. III. nr. VII.“ Excerpta videntur.

9. Codices Romani.

(V4. = V) 1. Vaticanorum codicum vetustissimus — mihi V4. — est nr. 3294., forma quarta, fol. 99., membranaceus, saec. X. vel XI., ut videtur, scriptus. In fronte legitur: *Val. Martialis Thadaei Ugoleti Parmen.* Infra haec: *Marciale antichissimo di 800. ò 900. anni, della forma che è il Cesare della Vaticana, in pergamena in 4o. fol. Ful. Urs.*

Prima folia huius libri, quem supra p. XXXII. dixi iam *Ang. Politianum* ostendere, postea ab *F. Ursino* ad III, 91, 2. *vetustissimum ipsius* vocatum, longe recentiore aetate scripta supplent ea Epigrammata, quae in vetusto codice ipso desiderabantur. Post illa sequuntur Spectacula ab alia rursus manu saec. XV. addita. Tum demum a Praef. I. incipit vetus codex hoc libri I. titulo: *Valerius Marcialis Lectori suo Sal.*

Libr. X, 56, 7. 8. omissi a *Fulv.* demum *Ursino* suppleti sunt: tum codex deficit usque ad epigr. 73.:

Littera facundi (marg. rubr. *gratum* addit) *mihî manus* (suprascr. rubr. *pignus*) *amici Pertulit ausoniae dona se u rague togae.* Eodem libro: epigr. 87; 20. supplevit manus secunda, quae totum codicem ad aliorum librorum fidem, opinor, exactum rubro colore annotavit; tum omissis reliquis sequitur epigr. 92. Etiam XII, 26. 29. exciderunt. In folio membranaceo affixo legitur: „In quibusdam codicibus hoc legitur penultimum epigr. libri VIII. *Rure morans quid agam respondeo*“ sqq. Vide Supposit. I.

Ex hoc libro collata habui I, 4 — 11. 27. 32. 33. 45. 50. III, 15. IV, 1 — 3. 30. V, 21. 34. Praef. libri VIII. Repperi in schedis Schmiedermanianis a nescio quo diligenter non collata, sed plane exscripta. His accessit beneficio C. O. Muellerei I, 49. III, 17, 1. 2. Denique Heinsianum illud exemplar (vid. p. LX. sq.) suppeditavit collationem librorum XI. XII. Quem sat accurate suo munere functum intelligere potui ex schedis Guilielmi Abeken, viri doctissimi, Instituti Archaeologici ab epistolis, qui meo rogatu libr. XI, 1 — 12. ipse diligentissime contulit. In libris superioribus, ut ab reliquis Vaticanis distinguerem, V4. vocavi, in libris XI. XII. simpliciter V. Heinsio *Vat.* est; qui inter dum et tres alios Vaticanos inspexit. Sed illum per libros a se editos *Vaticanum antiquissimum* appellare solet.

Codicem ad familiae C, a. testes locupletissimos accensendum esse et scripturae eius et omissiones supra notatae declarant. Errores scribendi maximam partem correxit manus altera, partim scite, partim ad coniecturae periculum redacta parum feliciter. Quod autem in libris XI. XII. quaedam epigrammata in reliquis omissa servat, Heinsium puto non annotasse, ea manu recentiore suppleta esse. Integrum codicem contulit Alb. Dresselius, Magdeburgensis, qui ut collationem suam publici iuris faciat optabile est.

2. v1. vocavi codicem Vaticanum 2821., octav. (v1.) mai., chartaceum, pagg. 233., scriptum MCCCXLVII.

^o *V. M. Octobris Perusie*, ut ad calcem legitur. Codex totus negligenter scriptus manu secunda emendatus est. Collatam habui Praefationem libri I. ex schedis Schmie-derianis. Sed quovis pignore contenderim, hunc esse eum ipsum Vaticanum, quem contulit Beverlandus (nobis B). Nam etsi de Spectaculorum libello nihil annotatum video in schedis, quae a libro I. incipere dicant, illum inter libros XII. XIII. videtur habere, plane ut *k*, quocum pariter atque cum *lp* ubique fere consentit. Est ex deterioribus.

- (v2.) 3. v2. est codex Vaticanus 2822. membranaceus, forma quarta, saec. XV., pagg. 173. Post Plinii Epistolam sequitur Spectaculorum libellus hoc titulo: *Assentatoria ad Domitianum cesarem Vespasiani filium pro eius Amphitheatro*. Spectacula excipit *Epistola in qua se purgat contra obtretractores*.

Collatum habui Spectacc. I., Praef. libri I. et quaedam ex libr. I. excerpta. Haec ex schedis Schmie-derianis. Addidit C. O. Muellerus I, 49., quod est in codice I, 23., et III, 17. Codex si quis alius ubique maxime vulgaria offert.

- (v3.) 4. v3. est codex Vaticanus 3295., elegantissime scriptus, initialibus litteris eximie coloratis, saec. XV., membranaceus, fol. 161. Lemmata habet nulla, ad marginem colore rubro et atro correctus est. Incipit: *M. Valerii Martialis Epigrammaton ad DIVŪ Domitianum Caes. Augustum Germ. L. I.* Collata habui Spectacc. I. et libr. I, 117. 118. Liber plebeius.

5. Codex Vaticanus 2820. chartaceus, form. octav. minor., saec. XV., recentissimus et negligenter scriptus. Habet a fronte Spectacula. Collatus non est.

6. Codex Vaticanus 2823. form. octav., chartaceus, scriptus est ab *Oliverio Palladio Romae a. 1446*. Hic illic notae marginales variaeque lectiones et ab eadem et a recentiore manu ascriptae. Nec is exploratus est.

7. In Bibliotheca olim Palatina, anno 1621. in Va-(P)
ticanam recepta, extat nr. 1696. Palatinus ille optimus
Gruteri, de quo supra dicebam p. XLIV. sqq., quem
eundem commemorare videtur Blumius Bibl. Mss.
Ital. p. 128. Codex est chartaceus, fol. minor., saec.
XV. non vetustior. Spectaculis caret. Post Praef. libri I.
sequitur Epigr. *ad Catonem*, tum omissis epigr. 1. 2.
statim 3 sqq. Codex a religiosissimo homine satis emen-
date scriptus saepe correctus est colore rubro. Lemmata
post V, 82. nusquam appicta. Librarium Gruterus
dixit litteras tantum pingere doctum fuisse. Recte. Ve-
tustum quod sequebatur archetypum tam fideliter red-
didisse videtur, ut sibi vix quidquam mutare licere
putaverit. Sic, uno ut defungar exemplo, IX, 20, 6.
pro pia creta polo scripsit placeret apollo.

Subscriptiones quinque priores tantum libri conser-
vaverunt has: Libr. I. *Epigrammaton liber primus
explicit. incipit secundus. Ego torquatus gennadius
emendavi feliciter qui floreas.*

Libr. II. *Epigrammaton liber secundus explicit.
incipit liber tertius. Ego torquatus gennadius emen-
davi. lege feliciter.*

Libr. III. *M. V. Martialis Epigrammaton liber
tercius explicit. incipit quartus. Emendavi ego tor-
quatus gennadius constantine feliciter flores.*

Libr. IV. *Epigrammaton liber IV. explicit. in-
cipit liber quintus. Ego torquatus gennadius emendavi
floreas.*

Libr. V. *M. V. Martialis epigrammaton liber V.
explicit. incipit VI. Gennadius torquatus emendavi Con-
stantiū.*

In calce libri XIV. hos lusit versiculos scriptor
codicis:

Ut gaudere solet fessus iam nata (corr. nauta) labore,

Desiderata (Exoptata marg. m. sec.) diu littora nota videns,

Haud aliter scriptor viso iam sine libelli

Exultat laetus lassus et ipse quidem.

Codicem, Heidelbergae frustra quæsitum nec in codicum Vaticanorum schedis Schmiedermanis significatum Romae repperit is quem nunquam elugebimus, C. O. Muellerus, vir immortalis. Is I, 49. et quædam alia mihi excerpsit. Unde cum suborta suspicio esset Palatini, G. Abeken coniecturam meam verissimam esse singulari humanitate me certiore fecit. Eidem, cui in partem tamen laboris venit Aemil. Braunius, olim studiorum societate in Academia Georgia Augusta nobiscum coniunctus, nunc Instituto Archaeologico ab epistolis, eidem igitur debetur, quod iam ubique de præstantissimi libri scripturis constat. Nam nemo dubitabit, quin, ubi Gruteri testimonium et recentis collationis discrepant, longe sit maior fides nobis tribuenda. Gruterum enim supra vidimus quam negligenter usurpaverit thesaurum illum suum. Librorum I—IV. scripturas in Analectis supplevi, cum sero ad me perlatae essent. Reliquorum librorum discrepantiae in apparatu critico appositae sunt. Ego *P* vocavi. Sed ut facile iudicari posset, quid Gruterus attulisset, quid reticuisset, Gruteri testimonium *¶* signavi. Quod ubi simpliciter positum est, nostram collationem conspirare scito: ubi dissonabat, id notare consilium fuit. Verbi gratia IX, 33, 2. *Maronis* *¶* (? *Morionis P*). Et sic ubique. Confer quae supra dicta sunt p. XLVI.

8. In Bibliotheca Chisiana extant codices Martialis saec. XIV. XV. Vide Blumii Bibl. Libror. Mss. Ital. p. 177.

9. In Bibliotheca Ottoboniana „Lucani, Martialis multi. codd. XV“ Montef. Bibl. Biblioth. p. 187, b.

10. Codices Neapolitani.

- (1) 1. *i* est codex Neapolitanus is, de quo Catald. Iannellius in Catal. Bibl. Lat. ms. Mus. Borbon. (Neap. 1827.) p. 207. „Nr. CCC. est codex membranaceus in 40., amplo quidem et claro, sed non uno caractere

descriptus saec. XV. Insunt Martialis libri quot extant. Ad calcem haec: *Anno ab Incarnatione Domini MCCCCLXIX. die X. Iulii, Pontificatus S. D. N. D. Paulli Papae II. anno quinto, fuit finitum opus Valerii Martialis per me Radulphum Gertrudem clericum Remensis (Gertrudittum Remensem Muellernus) Dioecesis Notarium Apostolicum et Canonicum Corbeiensem, familiarem praestantis ac clariss. viri D. Antonii Tridentini Parmensis iuris doctoris et comitis Palatini ac poetae laureati. IV, F. 52.* Huius ego codicis, de vulgarium grege unius, scripturas ad I, 49. accepi a Muellero, qui et singulos aliquot alios locos inspexit, III, 17, 1. X, 68, 5.

2. n est codex nr. CCXCVIII. Iannell. p. 206., (n) chartaceus, fol., scriptus saec. XV. Praecedunt Spectacula. Ad calcem haec maioribus litteris: *M. V. M. Epigrammaton liber mei Roberti de Blanchellis de Armino XIV. et ultimus in Dei nomine finit. Amen. Laus Deo. Deinde: Bononiae ceteris atramento et ferro plane deletis. Postremo: Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento. Habet glossulas interlineares et marginales: lemmata primis tantum et postremis libris apposita. IV, F. 50.*

Eadem Muellernus ex hoc codice enotavit quae ex i. Cui virtute similis est et compar.

3 — 7. In eadem Bibliotheca quinque praeterea extant codices chartacei saec. XV. Vide Iannell. nr. CCXCIX. p. 207., nr. CCCI. CCCII. p. 208., nr. CCCIII. CCCIV. p. 209., nr. CCCV. p. 205. „Sylloge quaedam Epigrammaton.“ Quem codicem Montef. Bibl. Bibl. p. 233, a. commemorat, saec. XV., in Bibl. S. Ioannis de Carbonara Augustinorum, is nunc in Bibl. Regia Neap. videtur esse.

H. Codices Hispani.

1. Codices Matritenses.

In Bibl. Regia Laurentiana Escorialensi tres feruntur extare codices, Litt. E. Plut. III, nr. 16. Litt.

M. Plut. II, nr. 16. Litt. S. Plut. III, nr. 11. Videntur Nic. Antonius Bibl. Vet. Hisp. I, 13. p. 88, not. 2. In G. Haenelii Catal. Codd. p. 931. inter Escorialenses cod. chartaceus saec. XV. vergente ex ipsa Merulae Veneta a. 1475. descriptus memoratur, III, E. 18.

„Extitit quoque MS. in Olivariensi Litt. M. MS. p. 207.“ N. Antonius l. c.

2. Codices Toletani.

Tres codices membranaceos saec. XIV. XV. exhibet inter libros mss. Toletanos G. Haenelius l. c. p. 995.

Caput Tertium.

Hactenus et codices Martialis enumeravi breviterque significavi, quale singulorum pretium esset, et quid editores ad pristinam Epigrammaton formam restituendam singuli contulissent edocui. Flagitat suscepti operis ratio, ut iam apertum faciam, quae sit singulorum inter se librorum cognatio, quae familiarum communio, denique qualis singularum familiarum quasi dignitas et virtus. Nam his demum recte constitutis emendatio verborum poetae incerta fluctuare desinet et in quo hodieque multi opinantur lubricum et ratiunculis suum honorem constare, id ad certam artis formulam, universae quidem, revocabitur. Nemo id quod dixi ad hunc diem in Martiale facere conatus est. Nam superiorum saeculorum vel doctissimi grammatici in hoc quoque poeta ita sunt versati, ut ubi haesissent libros bonos mediocres, veteres recentes, sinceros interpolatos, prout casus obiecisset, inspicerent eorumque scripturas et ad vulgata exemplaria et ad suum saporem ponderarent. Qui cum omissa aequabili constantia ea demum ex libris suis annotassent, quae ipsis memorata digna

viderentur — visae autem sunt saepe quisquiliae, gravissima quaeque saepissime sicco pede transmissa —, de librorum quasi consortione atque ordine vix quicquam suspicari licebat. Sed ad rem veniamus.

§. 1. Ut in plerisque scriptoribus, sic in Martiale universe meliores et deteriores libros facile distinguas. Deteriorum autem librorum corraptelae non aliam in hoc quidem poeta habent originem, quam quod meliorum scriptura aut errore vitiata est aut per fraudem vel leviter corrupta prave corrigentium vel glossulas exolventium. Ego quo statim externa specie oculi criticorum ad meliores libros converterentur, hos litteris maiusculis designavi, deteriores minusculis. Scriptura in libris omnibus antiquitus constans et eadem quibus vel casibus paullatim degeneraverit vel machinis detorta sit, hi loci docebunt:

1. *) Libr. XII, 17, 3.

Gestatur tecum pariter pariterque lavatur.

Sic TP. Proximi bonitate libri familiae C, a. *tecum* (tectum XB) *pariterque lavabatur* (labatur AB). Nempe in alterius vicinia exciderat alterum *pariter*. Numeri amissi ut recuperarentur, quod antiquioribus librariis cordi non fuit, varias vias institerunt recentiores: plerique *Gestatur tecum sella pariterque*; I: *Gestatur tecum febris pariterque*; hS: *A te gestatur pariter tecumque*; codex incertus Anglicanus (vid. supra p. LXXXII.); *Gestatur tecum sella tecumque lavatur*.

2. III, 5, 5,

Protinus hunc primae quaeres in limine Tectae.

Familiae C, a. antiquiores testes: *Protinus hunc primae que in crimine tectae*; unus eiusdem stirpis receptior: *Protinus hunc primae res in crimine tectae*. Patet igitur, in communi familiae capite vocem *quaeres* minus distincte scriptam extitisse. Quid reliqui? Partim cum P recte exhibent *quaeres in limine*, corrigunt

*) praefixi his locis, qui in T (Thuaneo) extant.

tamen cum eodem *primi—tecti*; *O*, quae editio est ad codicem familiae *C,a.* exacta, *quaeras in limine tecti*. (Nimirum cum editor *quae* invenisset, *quaeras* de suo fecit, cum *quaeres* debuisset.) Codex *p*: *primum quaeres in limine tecti*. Maiores turbas omissa forte vocis *quaeres* alterutra syllaba dedit in aliis codicibus. Nam awq: *Protinus hunc adeas primaеque in vimine (crimine wq) tecti* (vel *tectae*); denique priscæ editiones susceptis utriusque classis vitiis:

Protinus hunc adeas primique in limine tecti.

3. * VI, 32, 3.

Damnabit multo staturum sanguine Martem.

Sic *TP* et, nisi quod *staturam*, z. Leviter corrupti *XAB*: *multos saturum (aturum AB)*. Reliqui *saturum* ad numerorum legem retracturi vel *saturum iam* vel *saturatum* vel *saturatam* finxerunt.

4. * VII, 12, 9.

Ludimus innocui: scis hoc bene; iuro potentis.

Sic *TPF*. Sueto ipsis vitio libri *XA* in similis confinio syllabae *is* lapsi dederunt: *innocuis hoc bene*; *G innocuis hoc pene*; *C innocuis verbis hoc bene*: vel *innocuis verbis hoc iuro* vel *Ludimus, innocuus hoc iuro* vel *Ludimus innocui, verbis hoc iuro* turba reliqua.

5. * VI, 52, 5.

Sis licet, ut debes, tellus placata levisque.

Sic *TPFG*. Ex proclivi permutatione litterarum *i* et *t*, *is* et *es* *XAB* monstrant: *Sis licet videbis*. Id perperam interpretati reliqui scripserunt: *licet indebitis*, *licet usque sibi*, *licet inde sibi*, *licet inde illi*, *licet imposito*.

6. * III, 4, 7.

Quando venit? dicet. Tu respondeto, poeta.

Sic *TPCO* cum aliquot ex deterioribus. Nec aliter voluit *A*, qui dedit: *Quando veniae dicit tu responde poeta*. Excidit enim *to* propter finitimum *po*. Iam scriptor codicis *X*, cui idem ante oculos fuit, ut syllaba

perdita restitueretur, si infarsit, *Quando si veniet dicit responde poeta*; paullo aliter succurrebant *GAp*: *Si quando veniet dicet responde poeta*; rursus aliter *B*: *Et quando veniet dicens responde poeta*.

7. * VIII, 6, 12.

Largius Aeacides vividiusque merum.

Sic *TPF* et pauci alii. Facili lapsu *A* et *pr.B* omissa syllaba *di*: *viviusque*. Iam *corr.B*: *vivius atque*; *G* man. *pr.* *vivusque*, *corr.* *et bibit usque* cum *X*; *ebibitisque merum* iam codicem *X* infecit, quod mirere, cum aliis. Reliqui autem omnes *et bibit ipse* vel *et bibit ille*.

8. * VI, 50, 3.

Obscenos ex quo coepit curare cinaedos.

Optime Beverlandus ex scriptura *T*: *ex cocepit* elicit manum poetae. Addicunt, si nutus prudenter interpretere, *XP* et *pr.AB*, qui *Obscenos coepit*, cum *quo*, quod *co* scriptum erat, a sequentis vocis initio absorptum esset, casus autem *ex* voculam hausisset. Hinc librarii variis artificiis defectum reparant, aut duplicato voc. *coepit* sic: *Obscenos coepit, coepit curare cinaedos*; aut *Obscenos coepit postquam*, aut *Sed postquam coepit* aut denique *Obscenos postquam coepit*.

His adde VII, 74, 8. et considera mihi * I, 29, 4., ubi similiter accidit atque ultimo illo loco. Nam cum *T* daret:

Si dici tua vis, eme ne mea sint,

omnis sententiae ratio postulavit, ut illo indicio nixus reponerem:

Si dici tua vis, en, eme ne mea sint.

Nec aliorum ducunt vestigia reliquorum librorum, qui in locum extriti a proximo *eme* vocabuli *en* suffecerunt varie *hic*, *haec*, *hoc*. Iam ut poeta I, 2, 3. verissime dixit:

Hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis,
ita isto loco pronomen demonstrativum vim sententiae evertit.

Sed haec sufficiant. Nam studiosi semel moniti quid rei sit commentariorum criticorum nutus facile ipsi assequuntur. Nos verbis pepercimus, cum, ex ordine consignatis scripturae discrepantiis, res ipsa loqueretur. Ut autem illis in locis, modo quos tractabam, gradus quidam corruptetarum conspici poterant, ita sunt plurimi loci, in quibus diversarum familiarum incorrupti libri conspirant, varie titubant deteriores vel quod novos errores importarunt vel ob praeposteram mutationem. Potiores quosdam hac tabula repraesentabo:

<i>Optimi (TXP):</i>	<i>Deteriores:</i>
I, 3. 7. iactas	captas, raptas
92, 7. scripta *	trita
II, 66, 4. saevis icta	sectis icta, ulta, laeta; saevis laeta, aegra, ulta.
VIII, 59, 4. piperata	piceata
IX, 17, 7. iuvenale	iuvenile
IX, 47, 6. rigidam	rigidum
103, 2. alio nuda La- caena cygno	cygno nuda (vel nupta) La- caena alio
X, 48, 9. tonsile	sectile
XI, 58, 1. tentumque	tensumque, certumque, te- cumque
59, 11. sub umbras	sub undas
84, 14. pyctae	picta
XIII, 92, 2. mattea (vel si- militer)	bestia vel gloria.

Ubi autem nunc TXP diversa praebere videntur, saepe re accuratius pensitata intelligitur, summam esse optimorum testium concordiam. Id paucis exemplis confirmabo. Sic X, 13, 10. *Cotta* TP, reliqui *Tucca*. Sed cum in lemmate X quoque *Ad Cottam* monstret, antiquitus libros omnes consensisse et quod turba habet deteriorum, id errore unius librarii partum esse, in confessis est. Sic plane XI, 98, 1., ubi *Flacce* P (*T* non habet id epigramma) *Basse* reliqui. Sed lemma in *XAC Ad Flaccum*. Postremo XII, 12, 2. *Pollio* TP,

Postume reliqui. Sed lemma codicum familiae *C,a*. *Ad Polliam* (vel *Pollam*) vitii originem manifestat.

Infinitus est numerus locorum, ubi si errores calami leniter emendes, optimi sani et unanimes, deteriores contra absurde corrigendo depravarunt. Quanquam interdum, ubi attentum scribam lectoremve sententia ipsa commonefaceret, a vitiis vetustiorum caverunt. Nam omnes libri pleni errorum, vetustissimus quisque maxime. Sed optimorum errores impunitatem habent ab oscitatione librariorum et sermonis sententiaeque ignorance; qui si quando vitia corrigere ipsi periclitabantur, tam sinistre egerunt, prorsus ut intelligas, nihil eos nisi verba latine sonantia quaesivisse; reliquorum autem errores censuram merentur propter emendandi quaevis et demutandi effrenatam licentiam, quae haud raro externae cuiusdam speciei lenociniis falleret.

§. 2. Verum non licet consistere in dirimendis optimis codicibus ab iis qui paene ubique deteriora ostendunt. Inter ipsos enim optimos *trium diversarum familiarum* distinctio elucet. Licet autem sic fere dispescere:

I. Codices meliores.

Familia A: *TH*, qui soli Spectaculorum libellum ab importunis hariolationibus vacuum servarunt.

Familia B: *PF* et, ut videtur, *MW* et *Arondeillianus*. Hi libri Spectaculorum libello carent. *PF* a Torquato Gennadio emendati.

Familia C,a. *XABCEGVX* (D) et ex parte *O*. Hi libri praeter *O* Spectaculorum libello carent. Unius archetypi scripturam alii fidelius, alii minus fideliter referunt.

Familia C,b. *fhlpB Vind. 3.* et *Bononiensis*. Hi libri primitus ex eodem archetypo ducti fere omnes Spectaculorum libellum aliunde acceptum assuerunt. Iidem familiae notas

saepe scripturis ex alio fonte petitis occultarunt. et novis erroribus commissis correctionumque licentia sumpta a sinceritate classis *C, a.* defecerunt, sed ut univ[er]sae pristina communio aperte prodatur.

II. Codices deteriores.

Inter hos codices sunt quidem, qui artiore vinculo inter se nexi sint, ut *zq*, *Om*, *bc*, *saw*, sed ut vix familiae investigari possint. Nam hi libri omnes saec. XV. demum orti praeter vitiorum sibi propriorum copiam inter diversas meliorum familias varie fluctuauit. Pertinent huc libri reliqui praeter meliores supra indicatos omnes. A quibus familiam *C, b.* non distraxissem, nisi illius socii originem tamen suam aliquanto clarius ostentarent.

I. Codices meliores.

Familia A.

§. 3. Familiae, cum codicis *H* exigua particula conservata sit, unus *T* testis habetur, sed is locupletissimus. Interdum *M* accedit, h. e. is liber, unde Bongarsius hausit ea quae ad libros XIII. XIV. allevit. Sed propius is tamen ad *P* admovendus visus est. Thuan[us] autem praestantia, de quo supra explicavi p. LXXXIII sqq., qui vetustissimi archetypi — profecto saec. IX. vetustioris — et fide dignissimi ductus summa superstitione refert, non solum eo censetur, quod ubique reliquorum librorum bonorum virtutes aequat, sed maxime eo, quod permulta a reliquis omnibus vel oblitterata erroribus vel interpolationibus dissimulata salva et integra custodivit aut solus aut cum uno alterove codice alio. En recensum aliquot locorum, quos non curiose conquisivi, sed ut casus obtulit usurpo. Vel ex his patebit, reliquos Thuan[us] luci vel interpolando vel labendo mirifice officisse.

*T:**Reliqui.*

I, 43, 6. Punica grana	Punica mala
II, 5, 3. disiungunt	distinguunt
III, 24, 2. focis	tuis, satis, sacris
31, 4. massa	mensa, mappa
65, 8. passa	parta, sparsa
99, 3. Non nocuos	Innocuos
IV, 31, 1. iste tibi	esse tibi
32, 10. Hippodame	Hippodamus
V, 16, 13. iuvat et laudabimus	satis laudabimus <i>vel</i> satis laudabimur <i>vel</i> satis est, laudabimus (laudabimur)
50, 3. velis	potes, putes, paras, petis
VI, 8, 1. Praecones	Praetores
32, 4. tota	iuda, mula, multa, nuda
64, 3. deprensa	rubicunda
VII, 35, 4. nuda	nulla
VIII, 21, 4. axe	igne
IX, 20, 3. Felix o quantis	Felix quanti, O felix quantis, Felix quae tantis
XI, 21, 3. intacta	impacta
39, 10. temperat ira sua	abstinet ira manum (manus)
XII, 17, 9. Cum recubet pulchre	Cum sit ei pulchre <i>vel</i> Cum sit tam pulchre
19, 2. domi	foras <i>vel</i> foris
31, 8. dapes	domos
94, 5. Calabris	doctis
10. palma	fama
XIV, 37, 1. Selectos	Constrictos, Constructos.

Pleraque ex his ita sunt comparata, ut primo aspectu cuius appareat, quantopere Thuanei memoria reliquorum omnium testimonia deprimat. Quare vel nutibus egregii libri malui obtemperare, quam reliquorum clamoribus aures applicare. Sed cum librum mendis scatere iam supra notarim, periculum est, ne interdum praeiudicata quadam bonitatis opinione seductus reliquorum fidem

iniuria spraverim, amplexus sim id quod librarius Thua-
nei imprudentior per socordiam peccarit. Sed non
multos eiusmodi locos repertum iri confido. Universe
hic liber mihi pro fundamento emendationis fuit, quem
ubique fieri nullo sententiae sermonisve detrimento
poterat, sum secutus. Vincit enim reliquos omnes fere
ita, ut Urbinas Isocrateos, Parisinus & Demosthenicos,
Ravennas et Venetus Aristophaneos reliquos.

Familia B.

§. 4. Alteram familiam constituunt codices *PFW*,
codex Arondellianus et, ut opinor, *Bongarsianus*. Sed
cum codicis *W* pertenu fragmentum aetatem tulerit,
Arondellianus non satis accurate sit excussus, *Bongar-*
siani denique memoria valde incerta sit, nos disputa-
tionem in duobus illis libris aestimandis (*PF*) conti-
nebimus. Uterque a Torquato Gennadio quodam
emendatus dicitur *). Quae hoc testantur subscriptio-
nes — vid. supra p. XCVII. — librorum culpa sunt
mutilatae. Integrior reliquis est subscriptio codicis *P*
libro III.; *Emendavi Torquatus Gennadius. Constantine,*
feliciter flores (floreas). Ut in gratiam Constantini,
quem Gruterus (vid. supra p. XLIV.) imperatorem in-
tellexit, se emendavisse dicat. Nam quod libri V. sub-
scriptio suadere videtur, ut urbem in qua emendaverit,
Torquatum annotasse censeamus, quod fere in aliis scri-
ptoribus addi solet, — credo autem Constantinopoli vi-
xisse — ea vereor ne manu librarii temere sit corrupta.
Est quidem ibi: *Gennadius Torquatus emendavi Con-*
stantiē, sed reliqui loci arguunt, librum quod scri-
bere debuerat *Constantine*, *floreas* perperam decurtasse.
Inde ab illo libro lemmata pariter atque subscriptiones
in *P* neglecta sunt, non quod Gennadii opera ibi sub-
stiterit, sed librarii industria eius, qui haec rubro colore
addere debebat, languescebat. Docet *F*, qui vel libro

*) Si recte conicio, codices illi duo Anglicani quos supra posui
p. LXXXII. nr. 4. 7., et ipsi a Torq. Gennadio emendatum textum
Martialis praebent.

XIV. subscriptum habet: *Torg. Gennadius emendavit et f*, qui cum in extremis singulis libris monstret: *Ego Torg. Gennadius emendavi feliciter*, in libro III. addit: *Constantine, feliciter floreas*. Nempe librarii recentiores nec vim istiusmodi notationum intelligebant et supine transferebant in sua exemplaria. Conpara modo quae de Livianorum codicum corruptelis disseruit Drakenborchius T. VII, p. 321 sqq.

§. 5. Quod M. Valerium Probum fecisse scribit Suetonius Illustr. Gramm. c. 24., ut *multa exemplaria contracta emendare ac distinguere et annotare curaverit*, idem instituerunt plurimi homines docti ultimis saeculis imperii Romani. Nam cum iam Cicero, Seneca, Gellius — vid. locos apud Burmannum in Valesii Emendatt. p. 180. — ipseque Martialis de stupore librariorum, qui verba scriptorum corrumpant et vitient, conquesti sint, quid vergente imperio factum esse putabimus, cum studiorum ratio angustioribus finibus concluderetur, sermonis autem emendati usus in dies magis magisque raresceret? Et cum paullatim exterae gentes cum Italis se miscuissent, sermonem latinum multis modis infectum esse satis constat. Quae contagione auctores classicos corripere et laudabili litterarum amore sedulo caverunt homines et doctissimi, ut illa aetate, et summis honoribus functi. Novimus non paucos scriptores, quorum opera inde a saeculo p. Chr. III. illorum operam experta sunt *). Auctores autem harum recen-

*) Breviter complectar scriptores latines, qui emendatorum subscriptiones offerunt. Sunt hi: 1. Plautus ex recensione Calliopii. 2. Terentius ex recensione eiusdem. 3. Virgilius ex rec. Turcil Rufii Aproniani Asterii. 4. Horatius ex rec. Vettii Agorii Basilii Mavertii. 5. Lucanus ex rec. Pauli Constantinopolitani. 6. Martialis. 7. Sedulius ex rec. eiusdem Asterii qui Virgilium emendavit. 8. Iulius Caesar ex rec. Iulii Celsi Constantini et Flavii Licerii Firmiani Lupicini, vid. Bandinum Catal. Codd. Latin. Bibl. Laur. Med. T. II, p. 839. et Schneiderum de Bell. Hisp. Script. p. 6. 9. Livius ex rec. Nicemachi Dextri et Victoriani. 10. Tacitus ex rec. Sallustii. 11. Appuleius ex rec. eiusdem. 12. Val. Maximus ex rec. Rusticii Helpidii Domauli. 13. Fronte

sionum, si fas est ita dicere, cum fere essent homines illustrissimi, his deberi credimus, quod posteriorum saeculorum librarii in summa re fideliter illa ipsa exemplaria ab iis emendata describerent.

Illi quaeritur quid secuti fuerint, utrum sua scriptoribus obtrudere non dubitarint, an eo enisi sint, ut fides vetustorum exemplarium integra praestaretur expulsiis librariorum erroribus. Et universe quidem bene sperare iubet id quod veteres cum Graecos tum Latinos summum videmus in eo posuisse studium, ut codices vetustissimos et fide dignissimos contraherent, non vanae luxuriae iactantiaeque gratia, sed ut de scriptura ipsorum auctorum certo constaret. Id nube exemplorum contra rumusculos a F. A. Wolfio sparsos probavit Lehrsius de Aristarchi Stud. Homer. p. 366 sqq. Similiter emendatores illos adeo videmus codicum emendationum scripturae observantes fuisse, vix ut singulorum audaciae locus videatur concessus fuisse. Nam apographa vitiosa emendabant *altero contra legente vel conferente**). Hoc est, alter librum a vitiis librariorum

ex rec. anonymi, vid. Niebuhr, p. 95. 112. 131. 152. aliisque locis. 14. Priscianus ex rec. Flavii Theodori Constantinopolitani, vid. Fr. Osaan. Symbol. Hist. Litt. T. II, p. 148 sqq. 15. Martianus Capella ex rec. Seouri Melioris Felicis Asperi. 16. Maerobius ex rec. Aurelii Memmii Symmachi.

*) Sio Marciano Capellae subscriptum: *Securus Melior Felix Asper Comes Consist. Rhetor U. R. ex mendosissimis exemplaribus emendabam contra legente Eleutherio Scholastico discipulo meo Romae ad Portam Capenam Cos. Paulini V. C. Antiquissimis Horatii codicibus: Vettius Agorius Basilus Maevortius V. C. et inl. excom. dom. excons. ord., conferente magistro Felice, oratore urbis Romae. Vide Bentlei. Praef. p. X., Peerlkamp. p. XIX sq. Nec aliorum valent haec vetusto Maerobii codici subscripta apud Sirmundum ad Apollin. Sidon. Epist. V, 15. Aurelius Memmius Symmachus V. C. emendavi Ravennae cum Maerobio Plotino Eudoxio, h. e. contra legente Eudoxio. Id ubi neglectum, notabant interdum librarii, veluti codicis Lucani Cassellani scriptor: Paulus Constantinopolitanus emendavi manu mea solus, vid. Weberi Lucan. T. III, p. X.*

purgandum recitabat, alter socius adhibebatur ad librum vetustiore legendum scripturaeque discrepantiam annotandam. Vide Apollinar. Sidon. Epist. V, 15., Burmann. ad Vales. l. c. Veluti Nicomachus Dexter se Livium *ad exemplum parentis sui* emendavisse dicit, vid. Drakenborch. l. c. Graecis in simili re *παρ-αναγιγνώσκειν* dicitur, ut apud Plutarchum Vitt. X. Oratt. p. 841, F. rogatione Lycurgi factum narratur, ut ὁ τῆς πόλεως γραμματεὺς *παραναγιγνώσκει τοῖς ὑποκρινομένοις* fabulas Aeschyli, Sophoclis, Euripidis. Neglexerant id ipsum in Aristotelis *βιβλιοπῶλαι* *τινες γραφεῖσι φαύλοις* *χρώμενοι* *καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες*, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων *συμβαίνει* *τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων* *βιβλίων* *καὶ ἐνθάδε* *καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ*, verba Strabonis sunt XIII, 54. p. 609. (T. V, p. 387. Tzschuck.). Tantum igitur abest, ut libri *ἀδιόρθωτοι* digni sint maiore fide, ut qui subscriptione emendationem contestantur, longe praestare videantur. Quamquam quis neget, fieri aliquando potuisse, ut singuli in singulis scriptoribus plus sibi iuris arrogarent? Quod in perpaucis potest aliquatenus diiudicari, cum fortuna paucissimos codices superstites esse voluerit antiquiores illis, qui certi emendatoris nomen prae se ferunt.

Exemplis aliquot illustribus licet id quod dixi comprobare, codices emendatos a scribendi erroribus vacuos esse et verba scriptoris integriora servare. Sic quod codex Florentinus Taciti, qui Annalium libros VI. priores solus habet, a vitiis gravioribus satis immunis est, gratia habenda est Sallustio cuidam, qui in fine dicitur: *Ego Sallustius legi et emendavi Romae felix Olbio et Probrino V. C. Coss. in foro Martis controversias declamans oratori Endelexio. Rursus Constantinopoli recognovi Caesario et Attico Coss.* Sic teste Bandino haec in codice scripta, Catal. Codd. Lat. Bibl. Laur. Med. T. II, p. 835. Confer I. A. Ernesti Praef. Tacit. T. I, p. XVI. Bekker. Eadem fere Appuleio subscripta refert Bandinus T. II, p. 4. et Sirmondus Apollin. Sidon. IV, 8. p. 44. In Graecis Demosthenis

codex Σ διόρθωται. Et est is liber consensu omnium longe praestantissimus, cuius de origine nuper subtilius quam alii explicavit Herm. Sauppius noster Epist. Crit. ad God. Hermannum p. 49 sq. Emendatores igitur optimos libros prudenter selegisse eosque emendate describendos curasse videntur. Tu si claro documento intelligere volueris, quid sit liber ἀδιόρθωτος, Velleianas lacinias cum codice Tacitino committes. Consentientem mecum habeo P. Hofm. Peerlkampium, qui Praef. Horat. p. XXII sq. coniunctam Mavortii et Felicis operam in eo constituisse censet, *ut emendarent tantum corruptelas in singulis vocabulis a festinatione et imperitia describentium ortas*. Nec contra valent quae Orellius collegit Praef. Horat. II, p. VL

Sic est profecto. Narrat Petr. Summontius, attulisse Sannazarium in Italiam codicem Solini *authore ab ipso, quod iam titulus indicat nec eius negat vetustas, et recognitum et editum*, vid. Pontani Opp. T. II, fol. 102, b. Ald. Virgilii codicem Medicum emendavit Turcius Rufius Apronianus Asterius V. C. et Inl., qui anno p. Chr. 494. consulatum gessit. Qui quid praestiterit ipse docet in epigrammate post Bucolica scripto, vid. p. 13. Foggini. LEGI ET DISTINXI CODICEM FRATRIS MACHARII V. C. NON MEI FIDUCIA SET EIUS. CUI SI ET (corrīgunt SCILICET) AD OMNIA SUM DEVOTUS ARBITRIO. Tum ipsius epigrammatis initio profitetur:

*Distinxi emendans, gratum mihi munus amici
Suscipiens, operi aedulus incubui.*

Vide Bandinium l. c. T. II, p. 291., Burmann. Anth. Lat. II, p. 187. (T. I, p. 371.), Meyer. Anth. Lat. nr. 281. In verbis poetae ipsis interdum comparet manus Mavortii, modesta illa et religionem fideliter servans. Quanquam haec scribentem non fugiant dubitationes Heynii T. IV, p. 607 sq. ed. Wagner.

Sed in paucis illis scriptoribus, quorum codices supersunt et vetusti, emendati ab aliquo grammatico et vetustiores etiam non emendati, cavendus error est, ne,

si forte emendatorum scripturae, ut recentiorum, praestantia non emendatorum vincuntur, continuo in emendatores istos culpam conferamus. Veluti Fr. Ritschellius, amicus suavissimus, postquam repperit, codices Plauti Palatinos et Ursinianum ex recensione Calliopii fluxisse, Palimpsestum Ambrosianum non item, Callioppio tribuit ea, quae a Palimpsesto discrepant. At id aetatis potius discrimen est fontisve principis multorumque deinceps librariorum commune peccatum *).

§. 6. In Martiale — nam de singulis singillatim quaeri debere intelligo, modo illa universe teneantur quae exposui — fieri prorsus nequit, ut Torquati Gennadii opera collatis libris ab ipsius recensione remotis iuste censeatur. Novimus ex codicibus saeculo XV. non antiquioribus. Ponamus, Terentii codices Calliopianos superesse saec. XIV. et XV. non excedentes: quis tandem Calliopii textum sponderet qualis esset? Nam recentiores librarii, licet diversos fontes miscerent, subscriptiones tamen vetusti libri non patiebantur perire. Id eximie corroborat codex *f*, qui raro ab interpolatis libris familiae *C, a.*, quales sunt *h/p* 23 dissentit idemque Torquati Gennadii nomen iactat. Et ipsi *PF*, licet saepius conspirent, saepe mirifice dissident. Communem fontem arguunt v. gr. haec:

*) Non plane subscribo iis quae Ritschellius praecipit cum in Disputat. de emendat. fabb. Terentii, Vratislaviae a. 1838. p. 10 sq., tum in Epistola ad God. Hermannum in Zimmermanni Annuall. Philoll. 1837, nr. 92. p. 746. Ibi haec disputat: „Der Palimpsest des Plautus verhaelt sich zu der Recension des Callioppus, von der die Palatinischen Hdschr. nebst der Ursinischen die aelteste Quelle sind, wie der Codex Vaticanus des Virgilius zu dem Mediceischen oder wie der Bembinus des Terentius zu dem Basilicanus, dem Ambrosianus, dem Roemischen Miniaturencodex. So wenig die Virgilische Kritik mit der Befolgung des Mediceus ohne Zuziehung der Vor-Asterischen Recension abgeschlossen ist, so wenig werden wir uns beim Plautus mit der Recension des Callioppus, die für uns doch immer nur die Geltung eines subjectiven Standpunctes hat, beruhigen dürfen, selbst wenn wir sie in solcher Integrität und vermöge einer so alten Quelle hatten, wie die Virgilische des Asterius.“

<i>PF:</i>	<i>Reliqui:</i>
VI, 2, 1. serae	sacrae
3, 6. toto	totam
nubit <i>F</i> : nubit <i>P</i>	nebit
13, 7. renovetur	revocetur
21, 8. virum	lorem
28, 6. innocens (λ)	integer
30, 4. rogatus	moratus
42, 18. Martiave	Martiaque
88, 2. Sosibiane	Caeciliane
VII, 13, 1. solibus (<i>Arondell.</i>)	collibus
34, 8. Quid te tot	Ut quid tu <i>vel aliter.</i>

Conferantur eorundem librorum scripturae Libr. I, 49.
IV, 55., ubi utrumque accuratissime collatum habemus.
Longe maior eorum numerus locorum, ubi diversa sequuntur. Veluti

<i>F:</i>	<i>P:</i>
Praef. I, p. 23, 11. scribit	scripsit
I, 10, 1. venustus	gemellus
15, 10. fluent	fluunt
18, 6. toxica vina	toxica saeva
20, 3. ventre gulaque	ventri gulaeque
26, 4. bibis	petis
27, 2. Qui nunc est	Quincunces
VI, 21, 10. parce deo	caede duos
32, 3. saturatum	staturum
47, 3. ab amne	ab antris
Praef. VIII. <i>habet.</i>	<i>omittit.</i>

Gennadii recensionem ex his apparet restitui non posse. Quanquam *P* universe aestimanti longe integrior videtur testis; *F* contra ad familiam *C, a.* multo propius admotum esse cum scripturae non paucae docent, tum epigrammata eadem libro X. omissa, vid. supra p. XCII. Si Gennadii recensionem ex antiquioribus fontibus haurire liceret, non dubito quin optimum et tutissimum ducem haberemus. Nunc *PF* non effugerunt eandem calamitatem, qua libri recentiores fere conflictati sunt,

ut librarii non unum exemplar fideliter describerent, sed scripturis aliunde corrogatis contaminarent. Dixeris ipso temporis progressu codicum scripturas a pristina bonitate delapsas esse. Nam in certissimis indicibus summae praestantiae Palatini sunt quae confirmant, recentiorum librorum contagionem hunc quoque hic illie attigisse. Veluti statim ordo epigrammaton libri I. turbatus est. Nunc *P* est quasi intermedius quidam inter familias *A*, *C,a* et deteriores. Quare cavendum, ne ubique tanquam oraculum adores. Quanquam in locis dubiis et controversis, iis maxime, qui in *T* desunt, unus saepe salutem fert.

Solus *P* his locis, quos rei demonstrandae gratia forte selegi, veram manum poetae servavit:

P:

Reliqui:

IX, 2, 2. sola om. *XABG*: digna *X*, laesa *reliqui*.
(Hoc loco in archetypo familiae *C,a*. casu exciderat evanueratve *sola*. Id librarius codicis *X* aliter atque reliqui de suo reddiderunt. Deteriores a familia *C,a*. stetisse intelligas.)

X, 4, 8. dicere vita „meum vita om. *XA* et *pr.G*: quis-
est.“ que *X*, rite *l*, iure *reliqui*.

(Solus *P* cum *Arondeiliano* offert quod res ipsa requirit. In reliquorum librorum scripturis vel error versatus est vel diversorum conatus id quod interciderat in archetypo reparandi. Hoc quoque loco omniam reliquorum librorum forma a familia *C,a*. apta est.)

VII, 14, 5. quas quam

47, 1. Sura summe

71, 2. et gener atque nepos et gener atque socer

Haec hactenus. Sed ut intelligatur, *P* propius a *T* abesse quam a familia *C,a*., locos consignabo aliquot, ubi soli *TP*, quibus interdum addere licet *F* et unum alterumve de deterioribus ex simili fonte correctum, conspirant in scripturis exquisitis:

TP:

Reliqui:

I, 13, 2. strinxerat

traxerat

39, 5. mirator

imitator

h *

CXVI PROLEGOMENON CAP. III.

I, 87, 4. redit	venit
II, 40, 2. fraudes	mores
VI, 43, 9. urbis	urbi
47, 3. ab antris	ab antro, ab anna <i>similiter</i> .
80, 8. Tonailibus	Textilibus <i>et similiter</i> .
IX, 52, 5. tanto	tanta, tanti.
X, 14, 8. venit quando selibra mihi	quando missa selibra mihi est
25, 3. durusque tibi fortisque	fortisque tibi durusque
XI, 22, 9. marem	mares
37, 3. tuus	tuis
54, 6. eras	erat
56, 1. mortem—laudas	laudas—mortem
99, 5. magnis <i>T</i> , ma- gni <i>P</i>	gemina
XIV, 146, 1. Cosmi	nardi

Nunc contra eorum locorum delectum proponam, qui infectum esse codicem *P* labe deteriorum librorum et interpolatorum clare loquantur. Sic VIII, 68, 5.

Condita perspicua vivit vindemia gemma cum *vivit* in libris aliquot vetustioribus, ut *X* et *pr.B*, in *vidit* abisset casu, *P* reliquam orationem huic vitio assimilata propinat:

Condita perspicuam vidit vindemia gemmam.

Et VI, 39, 20. *PF* *Iam Niobidarum* licentius conformarunt ex corruptissima optimorum scriptura, quae satis aperte eo fert, quo paucissimi tuto ducunt *Iamque hybridarum*. Imposuit mihi ipsi emendator Palatini fontis, quanquam ab initio, licet accurata libri collatione destitutus essem, diffidebam isti auctoritati, II, 14, 13.:

thermis iterumque iterumque iterumque lavatur, quod credulus fovi. Indignor factum. Nam optimorum vestigia — *T* non habet — *termis* (*ternis pr.B*) *iterum iterumque* docent *ternis iterum thermis iterumque* antiquam fuisse scripturam, a qua vetustiores solito more deflexerunt propter verborum contiguorum similitudinem. Conferendum est Epigr. X, 51, 12., ubi

triplices thermae, h. e. Agrippinae, Titianae, Neronianae. Postremo IX, 84, 5. interpolatam fuisse originem Palatini docet. Nam cum vetustissimorum scriptura *raplas* id occultet quod sententiae tenor flagitat *Raelus*, *P* ex interpolatione *moestus* recepit. XIII, 91, 2. pro *munera rara dapes* quod offert *munera cara garum*, id ex XIII, 102, 2. praepostere repetitum est, de quo genere vitiorum explanavi supra p. XXVIII.

Certissimum autem argumentum, *P* saepe ad deteriorum sordes declinasse, in familiae *A* et *C, a.* consensu positum est. In quo consensu dubio caret, utri parti fides sit maior. Contemplemur hos locos:

*Fam. A et C, a.**P et deteriores:*

IV, 49, 1. 2. Nescit — vocat	Nescis — putas
IX, 17, 3. rata vota (voce)	sua vota
25, 6. petat	tegam
26, 8. metuit	metuat
32, 6. crassae — Burdigalae	crassi — Burdigali
47, 8. dogma quod est	dogma facit
50, 3. bis senis	bis denis
53, 3. volumus (volenti)	iubemus
54, 10. ad astra	in astra
74, 1. tantum pueri	pueri tantum
2. parva	prima
X, 11, 6. multum	ut multum
31, 1. ducentis	trecentis
6. comes	voras

Mira interdum *P* et deteriorum singularis concordia, Veluti II, 27, 3. *cito* omittunt *Pbs*; VII, 31, 10. 11. Anvertunt *Pbcmw*; XI, 49. deest in *Pasu*. Libr. VII, 28, 3. pro *Tartessiacis* cum *b*, quocum saepe *P* solitarios scribendi errores communes habet, exhibet *Tartis iaceq*.

Igitur Palatino locum iuxta familias *A* et *C, a.* concessi ita, ut quae scripturae sua se virtute commendarent, haud cunctanter susciperem, id quod in his maxime factum est, ubi reliquorum bonorum scripturae

satis certa vestigia eiusdem lectionis conservassent. Contra ubi solus in alia abiret, vel speciosa spreui, non tam quod Gennadianae recensionis scrupulus quidam resideret, sed quod verendum erat, ne recentioris aetatis commentis circumveniret. Malui adhaerescere libris vetustate cum fide coniuncta commendatis. Ceterum ubi familia *B* et *C, a.* in iis quae *T* non habet, concordēs sunt, reliquorum omnium consensus tanti non est, ut ab illis discedamus. Nec negari potest, ubi *T* deficiat, saepe unius *P* beneficio veram scripturam acceptam referendam esse. Nimirum saepe accidit, ut familiae *C, a.* archetypum ipsum labem traxisset. Iam ubi deteriores ab eodem fonte promanaverunt aliorumque fontium scripturas non immiscabant, nec ab illis veram scripturam expectari posse patet. Unde saepe uni *P* suus honos, (ad quem paene ubique, si recte iudico, Arondelliani consensus aggregandus esset, si librum Palatini gemellum accuratius collatum haberemus.) Vide modo haec a me demum ex *P* protracta, a Grutero cum sexcentis aliis penitus ignorata, V, 65, 4. VII, 78, 2. VIII, 51, 13. IX, 15, 1. X, 12, 8.

Familia C.

§. 7. Quos supra ad hanc familiam ascripsi codices omnes ex uno libro nunc perduto ductos esse summus in ipsis vitiis consensus ostendit. Idem externis argumentis demonstratur. Etenim non pauca in his codicibus desiderantur omnibus; nisi quod de quibusdam minus accurate collatis non constat, recentiores autem quidam quae desiderabantur aliunde asceverunt. Veluti *hpB Vind. 3.* saec. demum XV. scripti Spectaculorum libello aduecti sunt. Vetustiores has habent lacunas: omittunt Epist. ante librum II. *XABCG pr. V* et, ut opinor *X*, ex quo nihil certe enotavit Iunius; III, 31. *XABCG* (de *BV* et *Vind. 3.* non constat.) nec quidquam ex *X* affertur; XII, 14. et 15. *XABCI Vind. 3.*, sed *X* certe 15. habuit, *V* utrumque, sed procul dubio a manu sec. suppletum, ut in Epistola ante libr. II.

factum vidimus. Porro XII, 26. 29. omittunt *XABCVP* et *Vind.* 3. nec quidquam ex *X* attulit Iunius. Vasta lacuna vetustiores libros omnes huius familiae foedavit libr. X, 57—72., *XABC(G)Elp* et eosdem ibid. 88—91. Priore loco in archetypo videtur folium integrum intercidisse. De *X* dubitari potest; ad priorem locum quaedam notantur, ad alterum nihil. De *V* et *Vind.* 3. non constat. Adde XI, 96., quod epigramma in *XACiq* omissum; credo, quod librarius natione Germanus stomachatus gentis suae dedecus ab archetypo exulare iussisset. Turbant iidem huius familiae codices I, 84, 4; 109, 15. 16. XII, 4, 6. aliisque locis. Inter ipsos autem diversos quasi gradus bonitatis distinguas. Nam vetustissimus quisque archetypum fidelissime cum omnibus mendis descripsit, posteriores aleam coniecturalem audacius ludebant, a qua ne vetustiores quidem prorsus abhorruisse multa manifestant; recentissimi ab iisdem initis profecti aliorum fontium haustus non expalluerunt. Nullas autem horum librorum ex uno aliquo eorum qui servati extant descriptus esse potest; sunt qui non, ut *XA*, ex ipso vetusto libro, sed ex alio inde petito profuixisse videantur. Artior quaedam cognatio intercedit inter *XA*, *XC*, *AG*, *C Vind.* 3. *X(D)* et *Bononiensem*, *EV*; ut videtur; *fhlpB*. Veluti *AG* omittunt VI, 80; 8. III, 37. Cfr. IX, 92; 6. 8. Ut autem alter altero fidelior in singulis, sic universe optimi iidem et vetustissimi sunt *XAE* et *pr. V*, quorum *A* interdum vel vetustior *X* vincit; ut III, 20; 7. *An en* in *AB* est *An t*; omissa lineola; in *X An*. Cfr. VIII, 6, 12. 7, 4, 12; 1. alia. Sed etiamsi omnes librariorum errores humanae infirmitati condonaveris, ad Thunaei tamen praestantiam nullo pacto aspirare iudicabis; vel *P* saepissime post se relinquit. Deteriorem fontem sunt secuti, licet per vetustam. Illud autem eximio fortunae beneficio evenit, ut librorum tam arte cognatorum tantam multitudinem diversis deinceps saeculis ortorum simul haberemus. Equidem haud scio an nullus sit scriptor, in quo iuxta

enumeratis cognatorum codicum lectionibus clarius illustratur, quae habuerint fata libelli. In Martialis enim codicibus familiae *C.a*, ab atavo ad seros nepotes vix unum membrum desideres. Universam autem memoriam horum librorum si coninctam in uno conspectu posueris, quid in archetypo ipso scriptum extiterit ubique fere certissime effeceris. Rursus patet, consensum horum librorum omnium, licet numero sint permulti, in pravis scripturis et ipsa sententiae ratione convictis impune contemni. Is enim consensus nihil declarat aliud, nisi vetusti libri errorem cum fide summa esse propagatum. Sed vetustus ille liber barbaro calamo vitiosissimus factus erat, non temeraria coniectandi lubidine. Recentiores contra librarii, qui suo cerebello nimis confiderent, cum verba depravata esse intelligerent, remedium in promptu habere didicerant. Unde accidit, ut ubi vetustissimi libri huius familiae simulacra quasi quaedam verborum ostendunt, recentiorum testimonia toto caelo diversa sint et ab illis et inter semetipsa. Quae res ut multas dubitationes haberet, si unum solum librum vetustum, alterum recentem eiusdem stirpis haberemus, ita nunc, cum omnem errorum progressum suis vestigiis persequi liceat, in clara luce versatur. Si qui autem grammatici, cum in librum isto modo correctum incidissent, scripturis interdum blandis hercle et fucato nitore splendentibus patulas aures praebuerunt, ii quam saepe erroris laqueis irretiti fuerint supra per exempla commonstravi. Quales errores ne quem nunc seducant successione horum librorum patefacta tantum est in posterum. Ceterum inficiandum non est, non paucos errores superiorum a recentioribus esse prudenter vitatos et interdum scite correctos, veluti VIII, 21, 11.

Iam, Caesar, vel nocte veni: stent astra licebit.

Sic *GX*, cum *XAB* omisso *st* dedissent: *venient astra*; correctari recentiores *veni sint* commenti sunt, quod vel *P.* et *Arondellianum* invasit. Rectius *GX* egisse *Thuanei* scriptura documento est, qui habet *veni te-
net.* Pariter I, 42, 4.

Credideram fatis hoc docuisse patrem.

Sic G χ : in X reliquisque vetustioribus cum *fatis* abisset in *satis*, varie syllabulae defectus sartus est, *satis hoc edocuisse, te docuisse, sic docuisse, vos docuisse*. Arguit occultationem vitii T, qui *satis hoc docuisse* simpliciter et candide offert.

Sed ut quivis indicare facillime possit, quo vinculo illi quos dixi libri contineantur, de sexcentis locis perpaucos sumpsi et eos rei demonstrandae maxime idoneos. Qui omnes docebunt, casu fere peccasse vetustissimos, scientes et voluntate recentiores.

1. Libr. III, 23, 1.

Omnia cum retro pueris opsonia tradas.

XAG: *Omnia cum pueris retro obsonia tractas.*

B: *Omnia cum pueris tu retro obsonia tractes.*

C: *Omnia cum pueris retroque obsonia tractas.*

lpr.h aliique: *Omnia cum pueris retrahens (vel retrahens pueris) obsonia tradas.*

2. III, 18, 2. *Cum te exuraris XAB* casu pro *te excusaris*. Sed G χ *Cum tu exuraris*, sede vitii non perspecta.

3. IV, 5, 1. *Vir bonus et pauper.*

XAB: *Vir vanus et pauper* (commutatis b et v litteris)

G: *Vir vanus pauper* (ut metro satisfaceret.)

χ : *Vir vagus et pauper* (idem alia via consecutus.)

Recentiores vel caute vitarunt vel ex aliis fontibus id quod verum est eruerunt.

4. IV, 5, 4. *pavidos tristi.*

XAB et pr.G: *pavido stricti*

corr.G: *pavido stricta.*

χ : *pavidos stricta.*

C: *pavidos scisti.*

(c: *paucos tristi.*)

5. III, 68, 7. *Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam.*

CXXII PROLEGOMENON CAP. III.

- XAG:** *Schemate nec dubio per te nominat illam.*
- B:** *Schemate nec dubio per te nunc nominat illam.*
- X:** *Schemate nec dubio per te cognoverat illam.*
6. VIII, 78, 2. *Indica quos cuperet pompa, Lyae, tuos.*
- A:** *Indica quos cuperet pompa lyae tuos.*
- X:** *Indica quos cuperet pompalae tuos.*
- C:** *Indica quos cuperet Pómpiliane tuos, quod praeivit C pessimis. Reliqui errorem XA declinarunt.*
7. VIII, 73, 1. *Instanti, quo nec sincerior alter habetur.*
- XABG:** *Stant quo nec sincerior alter habetur. (Excliderat I et rursus post t i.)*
- CAB:** *Stantoni, Sanctoni, Statori sqq.*
- bhp:** *Stat cōfinna quo nec*
8. IX, 84, 9. *Omne tibi nostrum quod bis trieteride iuncta.*
- XA:** *Omne tibi nostrum quo bis trieteride*
- C:** *Omne tibi nostrum quod bis trieteride lectus.*
- Gp:** *Omne tibi nostrum quod (quoy) bis trieteride plena. (Plena supplevit librarius ex VI, 38, 1.)*
9. XI, 20, 4. *Fulvia constituit, se quoque uti futuam.*
- X:** *Fulvia constituit, se quoque ut futuam.*
- Cp:** *Fulvia constituit, se quoque quod futuam.*
- bhp:** *Fulvia constituit, se quoque vult futuam.*
- X:** *Fulvia constituit, se quoque ego futuam.*
10. XI, 46, 5. *Quid miseris frustra cunnos culosque lacessis.*
- XA:** *Quid frustra cunnos culosque lacessis.*
- Cm** *Ergo quid frustra cunnos culosque lacessis.*

- M:* *Quid igitur frustra cunnos culosque laceris.*
- X:* *Quid frustra cunnos culosque laceris inepte.*
11. X, 20, 3. *Tu mihi simplicibus, Mani, dilectus ab annis.*
- XA:* *Tu mihi simplicibus mansuetus ab annis.*
- C:* *Tu mihi simplicibus semper mansuetus ab annis.*
- X:* *Tu mihi simplicibus causa es mansuetus ab annis.*
12. IX, 20, 7. *Curetes texere Iovem crepitantibus armis.*
- G:* *Curetes texere Iovem crepitantibus armis.*
- A:* *Cure exere Iovem sqq.*
- X:* *Curti texere Iovem sqq.*
- X:* *Contexere Iovem Cretes sqq.*
- C:* *Cretenses texere Iovem sqq., quod turbam sequacium traxit.*
13. IV, 26, 3. *Tricenos puto bis, videnos ter puto nummos.*
- XA:* *Tricenos puto vis (bis X) denos ter puto nummos.*
(vis in videnos a praegresso bis, quod vis scripserant, absorptum, ex cenos coegit denos fieri.)
- G:* *Tricenas puto vis denos tibi puto nummos.*
- B:* *Tricenas puto vis puto nummos.*
- C:* *Tricenos puto bis et denos ter puto nummos.*
- X:* *Tricenos puto bis de nostris, computo nummis.*
14. IV, 53, 6. *Cui dat latratos olivæ turba cibi.*

CXXIV PROLEGOMENON CAP. III.

- XAG et pr.B: Cui datus (Dacus G) latrat obvia turba cibos.*
corr.B: Cuique datus latrat obvia turba cibos.
C: Cui dat et usque latrat obvia turba cibos.
℥: Cuique datis latrat obvia turba cibis.
15. X, 45, 3. *Hoc tu pingue putas et costam rodere mavis.*
XA: Hoc linguae putas et costam (quostam X) r. m.
Chlp: Hoc elingue putas sqq.
℥: Hoc languere putas sqq.
16. III, 50, 5. *Alter porrigitur dum fercula prima morantur.*
A et pr.B: Alter pergetor dum sqq.
corr.B: Alter perge torum dum sqq.
pr.G: Alter perletor dum sqq.
Reliqui: Alter perlegitur dum sqq.
17. XIV, 34, 1. *Pax me certa ducis placidos curavit in usus.*
X om. placidos: ℥ dociles, C quondam, proprios hpB.
18. III, 19, 3. *Huius dum patulos alludens temptat hiatus.*
XA: Huius dum patulos adludet temptat hiatus.
B: Huius dum patulos alludit temptat hiatus.
G℥: Huius dum patulos alludere temptat hiatus.
19. III, 20, 16. *An impudici balneo Tigillini?*
XAG: An inpu dicibus in eo Tigillini.
C: An in pumicibus num Tigillini.
B: An in podicibus meo Tigillini.!!

Ohe, iam satis est! Vetustissimis igitur huius familiae testibus, utpote universe non nisi erroribus calami et vitiis maiorum suorum deformatis summam esse auctoritatem tribuendam patet. Reliqui nusquam non cum cautione usurpandi, cum emendandi licentia plus minusve in iis grassata sit.

II. Codices deteriores.

Reliqui libri omnes, de quibus quidem exploratius constet, saeculo XV. scripti sunt, plerique in Italia. Hi Spectaculorum libellum initio illius saeculi ex diuturna oblivione vindicatum offerunt paene omnes. Videlicet inde a saec. XI. usque ad XV. solius familiae *C,a*. codices frequenter sunt descripti. Nec aliunde hi sunt codices orti paullatimque demutati. Quod uno exemplo demonstro, quo non clarius alterum. Libr. IX, 1, 1.

Note, licet nolis, sublimi pectore vates.

Sic *PF* satis aperte. Cum autem in *XABG* prono errore, non emendandi voluntate haec ita depravata essent:

Note (Notae) lucebis (licebis ABG) sublimi sqq., *X* impudenter *Late lucebis* effinxit, reliqui autem omnes *Non te celabis* (celibis ϕ). Quod quis dubitabit quin nonnisi ex errore vetustorum testium familiae *C,a*. originem trahere potuerit? Ita est profecto. Hi libri non iam a primordio sunt ex archetypo illius familiae, sed ex recentioribus codicibus varie detortis derivati. Multa hi libri, ut a scribis non indoctis exarati, quae in antiquioribus sunt male mulcata, bene in integrum restituerunt. Sed non omnia, in quibus familiae suae pristinae vestigia reliquerunt, suo Marte egisse putandi sunt. Nempe dubitari prorsus nequit, quin Itali saec. XV. libros familiae *C,a*. tum vulgo celebratos ex aliis libris familiarum *A* et *B* interpolaverint. Hoc factum esse docet Spectaculorum libellus et carmen supposit. I., quae in familiae *C,a*. libris

omissa ex codice pervetusto familiae *A* (neque ex ipso *H* neque ex *T*) suppleta sunt, aut a capite aut ad calcem noviciorum librorum. Porro Italos deteriores codices ad meliorum normam exegisse docent complures codices, quorum margines scripturas optimas optimorum codicum praeter spem ostendunt. Quales libros habemus v. gr. *a* et *vindob.* 1. Tu mihi vide locum illustrem XII, 50, 1.

Daphnonas, platanonas et aërios pithonas.

Sic ex *T* scripsi, ad quem prope accedit *P*. Vestigium eiusdem lectionis agnoscas in scriptura *XAB: et aërios cyparissos*. Nam reliquos omnes *et aërias cyparissos* commaculavit. Hanc scripturam minus exquisitam librarii Itali sequebantur, a libris suis ex familia *C, a* deflexis ministratam. Iidem cum in codice familiae *A* vel *B* alteram repperissent nec quorsum tantopere ab altera recedens scriptura spectaret intellexissent, vel in marg. notarunt, ut *vindobonensis* 1. *herios pithonas*, vel praegresso epigrammati extremo addiderunt, ut *bchlzq, Platonianas etherios phythonas*.

Sunt igitur hi libri ἀλλοπρόσβαλλοι quidam, qui modo ad hanc, modo ad illam familiam transiliant; modo ad depravatissima quaeque delapsi, modo sapienter ad optimorum memoriam deprehenduntur attemperati. Alter altero peior: mixtura varia. Sic supra narravi, libros *zq*, licet pariter atque ceteri bona confusa malis praebent, tamen saepius ad optimos codices familiarum *AB* sese applicare. Extremos deteriorum accurate quidem collatorum *bc* non immerito dixeris. Gradus quosdam dignitatis inter hos constituere difficillimum est propterea, quod non sunt, ut familiae *C, a* libri, perpetua quadam successione a se invicem apti, sed liberior vagati omnia perverterunt. Quare in crisi sunt auxiliarii quidam, qui quae hic illic bona servaverunt in optimis non reperta, aut *ῥεῖλα μόλῳα* servarunt, aut quod liber vetustus familiae *AB* ab ipsis excussus singula emendatius scripta exhibebat quam nostri, aut denique quod scriptores doctiores ex tenore universi car-

minis et ex lege sermonis errores superiorum scienter emendaverunt. Praeterea hoc praestant, ut bonorum librorum et minus interpolatorum virtutes clarius explendant.

Caput Quartum.

Minus implicata eorum quaestio codicum est, qui Epigrammaton librum, praecedente Grutero nunc *Spectaculorum* inscriptum, continent. Etenim duò tantum hodie extare videntur libri veteres, qui saeculum XV. superant, alter integer, alter bona sui parte orbatus, *TH*: saeculo XV. demum ortorum infinita turba est. Uterque saeculo X. descriptus est ex eodem fonte, h. e. ex libro antiquissimo eoque vel annis vel casu aliquo arroso et lacunoso. Librariorum eadem paene in eodem stupore religiositas vel dicam superstitio. Rarus dissensus: utri palmam deferas, dubius haereas, cfr. XX, 2. XXI, 8. XXII, 2. XXIII, 2. 3. XXIV, 2. XXV, 1. et 4. XXVI, 1. lemma XXVII. Universe tamen librarius Thuaneus omissione syllabarum et confusione frequentius peccavit. Archetypum quod sequebatur uterque compendifactum erat. Nam post carmen XXIX. uterque statim ad Libr. I, 4. transiliunt. Sed quod in reliquis libris suspicabar supra p. LXXXV. librarium codicis *T* ipsum quaedam omisisse vel per negligentiam vel taedio laboris adductum, id in hunc quoque libellum convenit. Ignorat enim XX, 4. XXV et XXV, b. tum XXX., quae cum servata sunt in *H*, in archetypo non defuisse apparet. Epigramma X. a *T* omissum in fragmento codicis *H* non reperiri acerbe fero. In eo libro fuisse, dum integer esset, certum est. Alias non haberent libri novicii Italorum, qui sunt ad unum omnes ex libro *HT* simillimo derivati. Sed neque ex *T* ipso ducti esse possunt: alias ea carmina quae in eo libro non extare dicebam non haberent; neque rursus ex *H*,

CXXVIII PROLEGOMENON CAP. IV.

quem ipsum exeunte demum saec. XV. a Iacobo San-
nazario ex Heduarum usque finibus atque e Turonibus
in Italiam advectum esse Petri Summontii testimo-
nio discimus, v. Pontani Opp. T. II, fol. 102, b. Ald.
et Maur. Haupt. Ovid. Halieut. p. XXIII sq. Adde
quod, si *H* fontem adire licuisset, non neglecturi fue-
rant epigr. 29. 30.

In Italia igitur saec. XV. initio ex diuturna sae-
culorum oblivione emersit liber pervetustus, qui hunc
libellum in doctorum hominum notitiam reduceret. Tum
ei in nova exemplaria transcripto a librariis varia sedes
assignata est, cum alii ab initio Epigrammaton collo-
carent, quo loco in libro vetusto illo repperissent; alii
ad calcem reiicerent omnis libri, alii denique aliis locis
interponerent. Codex ille nostro *T* conjunctior fuit
quam *H*: etenim in Italorum libris desideratur Epigr.
XXX. pariter atque in *T*. Id ex nostris libris solus
H conservavit. Quanquam ab altera parte *T* ignorat
Epigr. XXV. et XXV, b., quae in *H* extant et exti-
terunt in archetypo Italorum. Codices autem Itali ex
uno eodemque libri vetusti apographo dimanarunt. Alias
primarii errorem librarii XXVII, 8. 9. omittentis de-
clinavissent reliqui. Et archetypum quidem ipsum brevi
post evanuit, ut saec. XV. medio nemo hominum do-
ctorum nisi novicios libros nosset. Testis N. Perot-
tus, qui in *Brevi commemoratione vitae M. Val. Mar-
tialis*, quae est post Pyrrhi Perotti Praef. Cornu
Copiae fol. 2. vers. Ald. haec professus est: „*Haec
epigrammata*, in quibus Spectacula et ludos sui temporis
describit, *in antiquis codicibus non reperiuntur*, haud
tamen dubium est, Martialis esse.“ Nec aliter doctus
ille scribe, qui anno 1463. librum Caesenatem exaravit,
supra p. XCI. Adde quod neque Domitius neque
Politianus in libris antiquissimis suis hunc libellum
habuerunt. Alter enim nusquam a vulgo recedit, alter
Miscellan. cap. LII. in Epigr. I, 4. Italorum figmentum
Dissimuletque deum enarrat. Unde P. Summontius
codicem *H* iure suo *novae atque incognitae emenda-*

tionis tamque a vulgaribus diversum, ut hunc certo atque legitimo partu natum, reliquos vero liceat spurios existimare. Usum tamen eius libri ab Italis illius aetatis non video factum esse.

Hunc autem epigrammaton libellum aliquando fuisse longe pleniorē demonstrat id, quod Florilegia vel Excerpta suggerunt quaedam carmina, quae olim hanc sedem tenuisse perspexerunt cum Iunio Scaliger atque Scriverius. Nostra aetate unus intellexit Fr. Duebnerus in Zimmermanni Annall. Philoll. 1837, nr. 2. p. 20. Epigrammata ista ex libro vetere P. Danielis et Excerptis Vossianis eruta partim in *D* (h. e. Florilegio Berolinensi) et Excerptis Erfordanis reperta antiquissimo tempore facta sunt ex libro nondum ab excerptoribus contracto. Nam *HT* nihil nisi Excerpta exhibent et ipsi cum iisque libri novicii ex gemello codice prognati. Vidi in exemplo Bernensi illo, de quo explicavi supra p. LXXI sq., schedulam, in qua Bongarsius ipse haec ascripserat: „Reperi etiam hos duos versus cum eiusmodi inscriptione, in V. Cod. nunquam antea editos“ (vid. XXXII): „*Excusatio ad Cesarem pro versibus ad eum missis nondum satis exactis:*

Da veniam subtilis non displicuisse meretur

Festinat Caesar qui placuisse tibi.

Desunt quoque in impressis hi duo versus, quos in eodem V. C. reperi cum hac inscriptione: *De Victoria maioris et minoris* (vid. XXXI.):

Cedere maioris virtutis fama secunda est.

Illā gravis palma est, quam minor hostis habet.“

Haec Bongarsium ex alio codice atque P. Danielis repetiisse vel lemmata docent.

Lacunas libri archetypi codices Itali partim fideliter referunt, ut is liber qui minus quam reliqui correctorum est effrenatam licentiam expertus, Vindob. 3., partim pro suo quisque modulo librarii sunt explorare conati. Quae supplementa quominus quis ex libris vetustioribus ducta opinetur, impedimento est vel varietas ipsa conaminum istorum. Artifices loquitur opus v. gr. III, 11.

IV, 3. VI, b, 1. et 4. XXVII, 2. Et unum quidem istorum coniectorum flagrante crimine deprehensum tenemus. Nimirum Gruterus testatur ad Epigr. VII, 7. „Ms. tertius nec distichon istud agnoscit nec sequens. visitur quidem in quarto, sed tali cum nota: *Hos quattuor versus esse Panormitani.* et vero me volente pro talibus exulaverint aetatem. ite igitur Morboniam.“ Calidius Gruterus. Versus istos exhibet Teosque ex gemello suo habent Itali plerique. Nam quod quidam praetermittunt, hoc causae est, quod locum inde a lacuna totum omittere maluerunt. Nempe Panormita unum versum septimum ita redintegrabat:

Denique supplicium *dederat necis ille paternae.*

Ut non quattuor *versus*, sed quattuor *verba* esse Panormitae vel dixerit librarius quarti codicis (m) vel debuerit dicere. Et illud supplementum quotquot libri arripuerunt, ex Panormitae recensione profluxerunt. Veluti Merula ab eius partibus et hic stat et saepissime stetit. Non autem mentitum esse illum librarium, qui Panormitam auctorem illorum verborum notaverat, docet ipse ille a Panormita correctus liber Wolfenbottelanus—vid. supra p. LXIII sq.—qui a pr. man. omissa illa verba habet ab altera. (Habet etiam m, qui codex est scriptus Romae a. 1468.) Panormita quid sibi in mutandis verbis codicis sui sumpserit coarguant hi loci: I, 7. 8. III, 9. XV, 2. 8. XXI, 5. XXVII, 5. (ubi nunc demum ipsius hariolationem extirpavi.) XXVIII, 8. (ubi cum *Horruit* abisset in *Orruit*, pars inde extricavit *Obruit*, Panormita duce sententia *Abnuit*, quod et ipsum nunc demum loco suo movi.) Quaedam bene correxit, velut XXIV, 3. *Ne te pro Nec te* et quaedam alia.

Nec Scriverius et Scaliger quales libros inspexerint in occulto est. Vide I, 3. VII, 3. XVI, b. 3. et maxime IV, 3., ubi quod illi in libris *omnibus melioribus* vel in *omnibus* adeo repperisse testantur

Tradita Gaetulis,
id Panormitae deberi a demonstrat, qui codex a

m. pr. tenuerat id quod et in *T* extat et in Italicorum archetypo extitisse evidentissimum est, *Traducta est getulis*. (Quam scripturam etiam Domitius ante oculos habuisse cognoscitur ex Defensione sub fin., ubi vitii patrocinium suscepit.) Lemairius autem quod ad XII, 3. *membranas quasdam antiquissimas* crepat, nihil est. Italicorum recentium *porcus* est, quod vindob. 2. docet.

Ne quis tamen Panormitae soli omnia imputet, alios quoque grammaticos eandem incudem tutudisse arguunt et supplementorum varietates et quod in *a*, antequam Panormitae manum passus est, quaedam iam comparent de divinatione reposita. Veluti I, 4. *Dis-simuletque deum*; XXVII, 2. et VI, b. 4. lacunae audacter expletæ.

Quod in reliquorum librorum codicibus lubricum est statuere, a qua radice tria illa bonorum genera librorum pullulaverint et quomodo paulatim rami se diffuderint, in hoc libello facillimum est. Stemma librorum, in quo Ω signabo communem trium vetustorum parentem, hoc est:

Ω

H T et Italus liber vetustus

Reliqui libri saec. XV.

Consectorium est ex iis quae disputavi, reliquis esse omnibus fidem derogandam praeter *HT*. Neque tamen dissimulari debet, non pauca novicios codices emendatiora ostendere quam illos, saepe scribarum suorum oscitatione depravatos. Sic II, 11. *T* omittit *sibi*; reposuisse Italos ex ingenio diversitas scripturae monstrat; II, 12. *Dilecte T*, *Deliciae Panormita*, ut videtur, primus; XII, 3. *mortis T*, *matris Itali*; XIII, 6. *soluta* recte pro *salute*, *fera* pro *fama*; XV, 5. *spectandum mole* pro *spectando mole* et XV, 1. *famae* pro *sume*; XVI, b. 3. *confer* pro *conferre*; XVIII, 4. *non* pro *nec*; XXII, 3. *promissi* pro *promissa*; 6. *impositas* pro *imposita*; XXIII, 6. *I nunc* pro *Nunc*; *moras* pro *mores*; XXVIII, 8. *ire* in *HT* omissum scite reductum est

CXXXII PROLEGOMENON CAP. IV.

Ex quibus unum alterumve si quis ex archetypo ipso propagatum defenderit, non magnopere refragabor; sed vix quicquam video, quin vel leges numerorum vel sententiae ipsius ratio facile admonuerint de correctione. Unam omnium elegantissimam emendationem, post ab Andrea Alciato factam, iam libri $\alpha\phi$ nescio unde sumptam obtulerunt; dico 1, 2. *Assyrius* pro *Assiduus*. (Duo illi libri hic quoque identidem consentiunt, vid. IV, 2. XV, 3. XXII, 4. XXVI, 6.) Cum igitur in plerisque epigrammatis huius libri in solius *T* incorrupta fide critico receptaculum relictum sit, non obscurum est, nec nisi caute ab illo esse recedendum nec iudicandi libertatem sanamque rationem librario uni omnium et religiosissimo et ineptissimo nancipandam esse. Veluti in nominibus propriis restituendis rationem potius quam errores librarii sequi praeoptavi, ut I, 3. *Iones* pro *honores* (h. e. *Hiones*) necesse fuit reddi auctori. Unus est locus XVII, 4., ubi quod *T* praebet:

nostrum sentit et ille deum,

suspicio sponte subrepat, esse a pio monacho interpolatum, hominis delicias aliis locis consideranti. Res tamen incerta. —

His dudum scriptis codicis *R* facta copia est, qui ad *HT* tertius adiungendus est. Qui sententiam nostram de huius libri ratione egregie confirmavit. Vide de eo nos explicantes in Praemonendis Analectorum.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER.

Diversitas scripturae exemplaris Scrive-
riani secundis curis emendati MDCXXI. — M.
Val. Martialis, et aliorum fortassis Epigrammata de Specta-
culis; extra ordinem reliquorum librorum. —

Apparatus criticus. — Inscriptiones: EX LIBRIS M.
VALERII MARCIALIS EPIGRAMMATON BREVIATVM T: M.
VALERII MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER PRIMUS INCI-
PIT FOELICITER O: M. VALERII MARTIALIS EPIGRAM-
MATON LIBER INCIPIT φ: Liber primus Epigrammaton incipit
g: Bilbilitani poetae ingeniosi liber primus Epigrammaton incipit
feliciter x: M. Valerii Martialis epigrammaton liber duodecimus
explicit. Ejusdem decimus tertius incipit h: Marci Valerii Marci-
alis poetae clari *ἐπιγραμμάτων* liber primus incipit. Lego felici-
ter anw: M. Valerii Martialis Epigrammatum opus μ: M. V.
Martialis Epigrammata α: nullus titulus in bn: M. Valerii Mar-
tialis Spectaculorum liber Gruterus: M. Val. Martialis (ut
vulgo creditur) de Spectaculis libellus Scrivenerius in editione anni
MDCXIX.

„Ipse opus suum in hunc ordinem redegit quo legitur praeter primum
librum: qui totus in spectaculis laudandis versatur. Nam nec in
antiquis codicibus prima fronte ponitur: nec absur-
dum iudicari debet diversis locis et temporibus edita singulis
spectaculis Epigrammata in unum tandem librum redacta fuisse.“
Domitius Calderinus. Ante librum I legitur hic libellus in
HTagsmwx Vindob. 3. vindob. 1. 2. Oppuxa: post libri IV, 3. in
tertio Gruteri: post libr. XII: in bh: ad ultimam caeleem in D
p et bodleiano. Diversae hominum doctorum de auctore libelli
sententias sub examen vocavit Iosephus Kehrein in Jahnni
Nov. Annalt. 1837. Supplem. IV, fasc. 4. p. 541 sqq.

Collati sunt accurate: HTO abghnoxpuxa et helmstadiensis; minus ac-
curate: mp Vindob. 3. vindob. 1. 2., Gruteriani, Scriveneriani, Far-
nabii bodleianus, Ogenii vossianus, Beverlandi vatikanus; aliquot
locis inspecti w2. 3. Non habent hunc libellum XABCGelIKDφ.

A. EYBENHJAM

I.

- Barbara pyramidum sileat miracula Memphis,
 Assyrius iactet nec Babylona labor;
 Nec Triviae templo molles laudentur Iones,
 Dissimulet Delon cornibus ara frequens;
 5 Aëre nec vacuo pendentia Mausolea
 Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
 Omnis Caesareo cedit labor Amphitheatro,
 Unum pro cunctis fama loquetur opus.

II.

- Hic ubi sidereus propius videt astra colossus
 Et crescunt media peggmata celsa via,
 Invidiosa feri radiabant atria regis
 Unaque iam tota stabat in urbe domus.
 5 Hic ubi conspicui venerabilis Amphitheatri
 Erigitur moles, stagna Neronis erant.
 Hic ubi miramur velocia munera thermas,

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI. — 1, 2. Assiduus 4. Dissimuletque deum 7. cedat 8. prae loquatur

Apparatus criticus. — I. De Amphitheatro T: In amphitheatrum Caesaris x vulgo: nullum lemma in q. 1. pyramidum T sileant bawv2. vindob. 1. et pr.a: si legant g mensis s 2. Assyrius q et Andreas Alciatus: Assirius x: Assurius Salmasius: Assiduus reliqui. iactat pr.v3. 3. molles templo v3. Iones Scaliger, Salmasius, Heinsius: honos b: honores reliqui: molis gaudet honorum Scriverii „MSS.“ 4. Dissimulet Delon Io. Fr. Gronovius et Heinsius: Dissimulet deion T: Dissimiletque deum w: Dissimulatque deum v2: Dissimuletque deos pr.h: Dissimuletque deum reliqui. 6. Chares μ: Mares O: oures w et pr.a: vates h, corr. in margine: vatis b: untis s: turres ad astra B ferat s 7. cedit Tbw Vindob. 3. vindob. 2. q et pr.h: caedat O: cedat reliqui. labor] laus margo Vindob. 1. 8. prae gvw2. vindob. 1 et corr.a loquetur Th: loquatur reliqui.

II. De operibus amphitheatrum ciuentibus T: De operibus circa amphitheatrum h bodleianus: Plaudit Caesari g: Ad Caesarem Oq: In opera publica Caesaris vulgo. 1. sydereus μx propior margo Gryphii. videt] subit Heinsius. colossus T 2. peggmata qx 3. fieri T: ferri O 4. orbe s 5. amphitetrus T 6. molles s: mollis, corr. mollis, T 7. haec baw et pr.a marmura A

Abstulerat miseris tecta superbus ager.
 Claudia diffusas ubi porticus explicat umbras,
 Ultima pars aulae deficientis erat.
 Reddita Roma sibi est et sunt te praeside, Caesar,
 Deliciae populi, quae fuerant domini.

10

III.

Quae tam seposita est, quae gens tam barbara, Caesar,
 Ex qua spectator non sit in urbe tua?
 Venit ab Orpheo cultor Rhodopeius Haemo,
 Venit et epoto Sarmata pastus equo,
 Et qui prima bibit deprensi flumina Nili,
 Et quem supremæ Tethyos unda ferit;
 Festinavit Arabs, festinavere Sabæi,
 Et Cilices nimbis hic maduere suis.
 Crinibus in nodum torti venere Sicambri,
 Atque aliter tortis crinibus Aethiopes.
 Vox diversa sonat populorum, tum tamen una est,
 Cum verus patriæ diceris esse pater.

5

10

IV.

Turba gravis paci placidaque inimica quieti,
 Quae semper miseris sollicitabat opes,

III, 9. tortis

11. sonat; populorum est vox tamen una,

8. tectus x 9. porcius m 10. erant T 11. Reddita
 sibi Roma est bs: sibi om. T: tibi g cessar T 12. Delitiae a;
 Deliete b: Dilecte Tw et pr.a: Dilecti h, corr.in marg. delitie fuerat
 g dominis z

III. De consensu nationum T: Ad Caesarem q: De gentium con-
 fluxu et congratulatione vulgo. [Apponit helmstadiensis.] 3. hor-
 ptheo T culta helmstadiensis. rodopheius T: rodopeius μ hamo T

4. exposito h, corr.marg.: „al.“ exposito g 5. deprehensi
 sw et corr.a: apprensi helmstadiensis: immensi margo Iuntinae Lemai-
 rii. nylli helmstadiensis. 6. Et quæ g saprema T 7. festi-
 nare T 8. Cliniees O: caliees helmstadiensis. nymbis O: trim-
 bis s hic manduere T: immadnere g 9. torti Tb helmstadiensis
 sw et pr.sw: tortis reliqui. 10. torti helmstadiensis. 11. so-
 nant μ tum tamen una est T: hic tuæ tamen una est b: populorum;
 et tamen una est h et helmstadiensis: hec tamen una est s: et vox
 tamen una est bodleianus: est (et pr.g) urbs tamen una Oagwqμx: est
 vox tamen una a 12. Quam q: Quom aw: Quam O

IV. De delatoribus Tq: De delatoribus missis in exilium O: Ad
 Caesarem quod expulit delatores vulgo. Gruteri codex teritis accommodat
 Caesari Traiano collocatum post X, 28. 2. sollicitabat Th: sollicita-
 vit x p

Tradita Gaetulis, nec cepit harena nocentes:

Et delator habet quod dabit exilium.

IV, b.

Exulat Ausonia profugus delator ab urbe:

Haec licet impensis principis annumeres.

V.

Iunctam Pasiphaen Dictaeo credite tauro.

Vidimus, accepit fabula prisca fidem.

Nec se miretur, Caesar, longaeva vetustas:

Quidquid fama canit, praestat harena tibi.

VI.

Belliger invictis quod Mars tibi servit in armis,

Non satis est, Caesar, servit et ipsa Venus.

IV, b, 2. Impensis vitam V, 4. donat VI, 1. saevit
2. saevit

3. Traducta. ē. getulis T: Traducta est Getulis Obghsw et pr.a: Tradita est Getulis z: Traducta est Geticis (Getitis φ) bodleianus φ et margo g: Tradita Gaetulis m vindob. 1. („ni fallor“ Schmiederus) μx et corr.a, „omnes meliores scripti codices“ Scriverii, „omnes scripti codices“ Scaligeri: Traducta est Gyāris cum Merula α: Traducta est titulus Lipsius: Traducta est catulis Graevius in Syllog. Epist. Burmann. IV, p. 101. Vide Handium in Gronovii Diatrib. Stat. II, p. 211. 4. auxilium bs et pr.a.

IV, b. A priore segregant Scaliger, Scriverius, Heinsius, Rutgersius Varr. Lectt. V, 15. 2. Haec licet inipensis principis adnumeret T: Impensis vitam principis annumeres (adnumeret μ) reliqui.

V. De Phasi Phae T: Ad Caesarem φ: De Pasiphaes spectaculo vulgo. [Apponit helmstadiensis.] 1. phasiphaem T: Passiphaem μ: Pasiphen bgφ et helmstadiensis: Pasiphem hs: Passifem aw 3 Nec si φ: Nec iam g: Ne se Heinsius. 4. praestat T: donat reliqui. Vide XXVIII, 10.

VI. De IVL APREL (Idibus Aprilibus Gronovius: Kal. Apr. Beverlandus.) qua die omnes venatio per mulieres confecta est T: Ac Saesarem φ: Feminae in Amphitheatro cum leone certamen vulgo. [Apponit helmstadiensis.] 1. 2. servit ThB et „quidam scripti“ Gruteri: saevit reliqui. 1. in victis φ sibi saeviat armis helmstadiensis.

VI, b. **P**rostratum vasta Nemees in valle leonem
Nobile et Herculeum fama canebat opus.
Prisca fides taceat: nam post tua munera, Caesar,
Hoc iam femineo

VII.

Qualiter in Scythica religatus rupe Prometheus
Assiduam nimio pectore pavit avem,
Nuda Caledonio sic viscera praebeuit urso
Non falsa pendens in cruce Laureolus.
Vivebant laceri membris stillantibus artus
Inque omni nusquam corpore corpus erat.
Denique supplicium
Vel domini iugulum foderat ense nocens;
Templa vel arcana demens spoliaverat auro,

VI, b, 1. Nemees et vasta in valle. 4. Haec iam feminea vidimus: acta manu. VII, 2. Assiduam vivo viscere
3. pectora 7. supplicium dederat necis ille paternae,

VI, b. De venatrice quae leonem primae formae venabulo excepit T: De ea quae leonem venari exceperat Vindob. 3.: reliqui VI. et VI, b. constant in unum. Nisi quod helmstadiensis solum VI. ascripsit. Discernenda esse Epigrammata viderat Scriuerius. 1. Prostratum vasta nemeis (Nemees Is. Possius in Catull. p. 127.) in vallae T: Prostratum Nemees et vasta in valle (et vasta velle m) Omnia: Prostratum nemeis (Veneris s) et vasta in valle abhuzozp 2. Nobile erculeum T: Nobilis Herculeum Heinisius. teuebnt b 4. Hoc iam femineo dedi: Hoc etiam femineo T: Haec iam feminea vidimus (dicimus b) acta manu reliqui.

VII. De Laureolo T: De Laureolo q: Poena Laureoli vulgo. 1. In scythia p (non l) in sithea abno: et snythiag relegatus h Prometheus T 2. Assidunmg vivo pr. h: niveo vossianus: qudo a pascit h 3. Calidonio Oabgnopx et pr. h: Calydonio q viscera] pectora pua et margo p prebit T „In uno membranaco cadice, itemque in altero chartaceo legitur: Nuda Caledonias sic pectora praebeuit ursus. Ita ut auctor forte voluerit: Caledoniis . . . ursis. Scriuerius. 5. membris] nervis, fibris, venis Heinisius. stillantibus] salanticus g. arctus O 7. Denique supplicium T Vindob. 3. bsw et pr. a: versus 7. 8. 9. 10. omittit O; Gruteri tertius, Perottus et l: „non sunt carmina Martia.“ margo h: „hi quattuor versus sunt Panormitani“ margo m: supplicium fuit hoc nam (ueque corr. s: quia h) legerat aurum h: supplicium scelus (sceleri q) par venit acerbum q: supplicium dederat necis ille paternae pua et corr. a 8. iugulum x 9. arcana q

- 10 Subdiderat saevas vel tibi, Roma, faces.
 Vicerat antiquae sceleratus crimina famae,
 In quo, quae fuerat fabula, poena fuit.

VIII.

Daedale, Lucano cum sic lacereris ab urso,
 Quam cuperes pinnas nunc habuisse tuas!

IX.

Praestitit exhibitus tota tibi, Caesar, harena
 Quae non promisit praelia rhinoceros.
 O quam terribilis exarsit pronus in iras!
 Quantus erat taurus, cui pila taurus erat!

X.

- Laeserat** ingrato leo perfidus ore magistrum,
 Ausus tam notas contemnerare manus,
 Sed dignas tanto persolvit crimine poenās,
 Et qui non tulerat verbera, tela tulit.
 5 Quos decet esse hominum tali sub principe mores,
 Qui iubet ingenium mitius esse feris!

VIII, 2. pennas IX, 2. promisti 3. terribiles
 4. Quantus erat cornu,

10. Subsiderat *q* 11. Viserat *h* nomina sumus „MS Codex
 S. Maronis, quo usus Stephanus Claverius.“ *Scrivenerius*.

VIII. De Daedalo *T* vulgo: Ad Daedalam *q*. 1. sic laceratus *h*: sis laceratus *q*: dum dilaceraris *Heinsius*. 2. pinnas *T*: pennas reliquit. tunc *z*

IX. De rhinocerontis pugna prima *T*: De Rhinoceronte *q*: De Rhinocerote vulgo. „Sunt qui iungi velint superiori“ margo *h*.

1. Praestitit *T* sibi *p* 2. promisi *pr.a*: promiserat *s*: premisit *h*: praesit *b*: promisti *Scaliger*. rhinoceros *Tbμ*: rhinocerons *pr.h* 3. terribiles *pr.g* et *corr.x* pronus] primus *q* 4. Quantus] Taurus *s* taurus cui pila taurus erat *T*: cornu cui pila taurus erat *b*: cum cornu cum pila taurus erat *h*: cornu cui pila taurus erat reliquit.

X. Omittit *T*: De Leone *q*: De leone qui magistrum morderat *h*: De leone qui gubernatorem offendit vulgo. 2. contemnerare *O*: contaminare *Indobon*. 3. *μ* 4. qui docet *pr.g*

XI.

Praecepta sanguinea dum se rotat ursus harena,
 Implicitam visco perdidit ille, fugam.
 Splendida iam tecto cessent venabula ferro,
 Neo volet excussa lancea torta manu;
 Deprendat vacuo venator in aëre praedam,
 Si captare feras aucupis arte placet.

XII.

Inter Caesareae discrimina saeva Dianae
 Fixisset gravidam cum levis hasta suem,
 Exiluit partus miserae de vulnere matris.
 O Lucina ferox, hoc peperisse fuit?
 Pluribus illa mori voluisset saucia telis,
 Omnibus ut natis triste pateret iter.
 Quis negat esse satum materno funere Bacchum?
 Sic genitum numen credite: nata fera est.

XIII.

Meta gravi telo confossaque vulnere mater
 Sus pariter vitam perdidit atque dedit.
 O quam certa fuit librato dextera ferro!
 Hanc ego Lucinae credo fuisse manum.
 Experta est numen moriens utriusque Dianae,
 Quaque soluta parens quaque pereempta fera est.

XII, 3. Exsiliit

XI. De urso viscato *T*: De urso *q* et vulgo. 1. de se uo
 2. implicita *T*: iam plicitam *g*: implicitus margo Gryphii. pro-
 didit *Heinsius*. 3. recto *hp*: terso margo *m* 4. volat *h*
 excusa *q* 5. deprehendat *uoum* et *pr.a*: deprehendit *hq* va-
 cuos *b* 6. Sic *gqum* et *pr.a*

XII. De apro pregnantē per cuius vulnus excidit partus *T*:
 De sue, quae ex vulnere peperit *O* et vulgo: De Sue Pregnante *q*.
 1. sua *T* 2. cum] eius *T* asta *Tgz* 3. Exiluit *T*:
 Exiliit vel Exsiliit *religui*. [partus] porcus *Vindobon*. 2. „membranae
 quaedam antiquissimae“ (?) *Lemairius*. — misere de vulnere mortis *T*
 4. Lucina *T* huc *T* 7. neget *g* esse] ense *T* matris
 de fauce *g* 8. Si *corr.a* nomen *T*

XIII. Idem *T*: De eadem *q* et vulgo. 1. confossa *s*: confusa-
 que vulnera *pr* 2. Sub pariter *q*: Suspirans vitam *Vindobon*. 3.
 3. fuit] sui *Heinsius*. 6. salute parens quaque percmta (*corr.*
perempta) fama est *T*: qua resoluta *Iustina Lemairii*. est am, *b*

XIV.

Sus fera iam gravior maturi pignore ventris
 Emisit fetum, vulnere facta parens;
 Nec iacuit partus, sed matre cadente occurrit.
 O quantum est subitis casibus ingenium!

XV.

Summa tuae, Meleagre, fuit quae gloria famae,
 Quantum est! Carpophori portio fusus aper.
 Ille et praecipiti venabula condidit urso,
 Primus in Arctoi qui fuit arce poli,
 5 Stravit et ignota spectandum mole leonem,
 Herculeas potuit qui decuisse manus,
 Et volucrem longo porrexit vulnere pardum:
 Praemia cum tandem ferret, adhuc poterat.

XVI.

Raptus abit media quod ad aethera taurus harena,
 Non fuit hoc artis, sed pietatis opus.

XIV, 1. pignora XV, 2. Quantula Carpophori
 4. axe 8. cum laudis ferret,

XIV. *T. consuet. cum XIII.* De eadem *q* et vulgo. [Omittit hoc Epigramma *Vindobon.* 3.] 1. pignore *T* et *Scribnerius*: pignora reliqui: matoro pignore *Camillus Nicotius*: maturi pondere *Heinsius*. 2. vulnere *μ* 4. [Afferit *D.*] sibiis eausibus *T*: subditis *μ*

XV. De Carposoro qui pariter inmissos aprum ursum leonem pardum coufecit *T*: De Meleagram (sic) *q*: De Carpophoro venatore vulgo. 1. tua Meleagre *T* qui gloria *mB* famae] sumo *T*: palmæ *B* 2. Quantum est! Carpophori dedi: Quantum est corpori: forl (Carpophori *μ*: Carpophori *u*: Carphori *bp Vindobon.* 3. et *pr.h*: Carposori *su* et *pr.a*) *T Vindobon.* 3. *bpμ* et *pr.ahn*: Quanta est Carpophori *Ox Vindobon.* 1.2. *q* et *corr.agn*: Quota est Carpophori *corr.h*: Hic quota Carpophori *m*: Est quota Carpophori *a*: Nec est Carpophori *pr.g*: Quantula Carpophori *Iunius*. 3. Hic et *axp* 4. quae fuit *bp* et *pr.a* axe poli *Scaliger* et *Heinsius*. 5. spectando *T*: molle *u* 6. domuisse *vossianus*: meruisse *q* 7. bardum *dB* 8. tandem ferret, adhuc poterat *scripsi de meo*: laudem ferre adhuc poteram *TB*: laudem (*corr.h* laude) ferret adhuc poteram: (poterant *z*) *hz*: laude ferret adhuc poteram (poterant *s*) *dsu* et *pr.a*: laudis ferre adhuc poterat *g*: laudis ferret adhuc poteram *O Vindobon.* 1.2.3. *qm* et *pr.u*, *corr.a*: laudis ferret, adhuc poterat *u* et *corr.x*.

XVI. De Hercule qui insidens tauro raptus est *T*: De Hercule Bapto *q*: De Hercule lasidente tauro ad coelum raptu vulgo. 1. habet *μ*: ablu *g* quod ethera *T*: quod ad hectera *dz* 2. apertas *T*

XVI, b.

Vexerat Europen fraterna per aequora taurus:
 At nunc Alciden taurus in astra tulit.
 Caesaris atque Iovis confer nunc, fama, iuencos;
 Par onus ut tulerint, altius iste tulit.

XVII.

Quod pius et supplex elephas te, Caesar, adorat
 Hic modo qui tauro tam metuendus erat,
 Non facit hoc iussus nulloque docente magistro:
 Crede mihi, nostrum sentit et ille deum.

XVIII.

Lambere securi dextram consueta magistri
 Tigris ab Hyrcano gloria rara iugo,
 Saeva ferum rabido laceravit dente leonem;
 Res nova, non ullis cognita temporibus,
 Ausa est tale nihil, silvis dum vixit in altis;
 Postquam inter nos est, plus feritatis habet.

XVI, b. Cum superiore epigrammate iunctum. 3. Roma,
 iuencos: XVII, 4. numen sentit et ille tuum.

XVI, b. Idem T: reliqui constant cum XVI. 1. Europem
 bw: Europam h. 2. Ad annc T Alcidem Obghwof et pr.a colit
 abazux: vehit mB et var. lect. a. 3. confer nunc, fama, in-
 vencos Heinsius: conferre nunc stama iuencos T: confer nunc
 stegma (corr. stemma) iuencos h: confer nunc seema iuencos margo
 m: cum fert nunc stegma iuencos vindobon. 1: cum fert nunc schema:
 iuenci Beverlandi „MS“: confert (quom fert w: cum fert agz) nunc
 stegma (stagma w: stigma s: stegma b vindobon. 2: stemma gq) iuventus
 (inventas b) abghwzq vindobon. 2: confer nunc stemma iuventus Opma
 confert Vindobon. 3. omissis reliquis: seema aut stoma palatinus al-
 ter: seema, seoma, stema, stoma „et similiter“ codices Scriverii
 Roma iuencos Scriverius: Stella iuencos Rutgersius. 4. tulerit b

XVII. De elefanto qui cessarem adoravit T. Ad. Casarem q:
 De supplice elephanto vulgo: cum XVI. constant abaz: „puta aliud
 epigramma“ margo a. 1. Qui pius x elephana T. 2. tau-
 ras s. 3. iussu Vindobon. 3. 4. nostram sentit et ille deum
 T Vindobon. 3. codex Scriverii et Beverlandi F: nostram sentit et
 ille Iovem bodleianus: numen sentit (sensit g) et ille tuum reliqui.

XVIII. De tigride adversus leonem missam T. De tigride et
 leone q et vulgo. 2. hytarno s. 3. rapido: Obghwzq Vin-
 dobon. 3. m et pr.a. 4. nova om. b. nec Tp. coudita h. 5.
 nil T. 6. Postquam in terris g.

XIX.

Qui modo per totam flammis stimulatus harenam
 Sustulerat raptas taurus in astra pilas,
 Occubuit tandem cornu potiore petitus,
 Dum facilem tolli sic elephanta putat.

XX.

Cum peteret pars haec Myrinum, pars illa Triumphum,
 Promisit pariter Caesar utraque manu.
 Non potuit melius litem finire iocosam.
 O dulce invicti principis ingenium!

XXI.

Quidquid in Orphea Rhodope spectasse theatro
 Dicitur, exhibuit, Caesar, harena tibi.
 Repserunt scopuli mirandaque silva cucurrit,
 Quale fuisse nemus creditur Hesperidum.
 5 Affuit immixtum pecori genus omne ferarum
 Et supra vatem multa pependit avis.

XIX, 3. cornuto ardore
 pecudum

XX, 1. Dum

XXI, 5.

XIX. De elephanto (elefanto *T*: Elephanto *q*) et tauro *HTq*:
 De tauro et elephante vulgo. 2. Sustulerat *Opus* 3. cornu
 potiore *Heinsius Adversarius* p. 526: cornuto adore *HTabso*: cornuto
 ardore *Omphusa* et var. lect. a: cornuloque ardore *g*: cornuto ab
 oro *hB* et margo a: cornuto abs ore *hodleianus*. potitus *mB*:
 petito *g* 4. tollit *g* sic] sibi *hio* et *pr.a* putat] tulit *z* *Rut-*
gersius Farr. Lectt. V, 15. huc retrohendum arbitrabatur fragmentum
Epigr. XXXI.

XX. De Myrino et Triumpho *HTq*: De pari gladintorum vulgo.
 1. Cum *Ha* (quom) *huoz vindobon.* 1. 2. et *pr.g*: Dum reliqui. *Niri-*
num T 2. Promisce pariter enassar *II*: Promisti *Iantina Le-*
mairii. utramque manum *Heinsius*, *Soriverius*, *Rutgersius*. 4.
om. T

XXI. De Orphea *HT* vulgo: De Orphea ad Caesarem *q* 1. Ro-
 dope *HTOb*: *om. q* 2. exhibuit *HTbq* caessar *II* 4. diei-
 tar *g* hesberidum *q* 5. Affuit *Heinsius*. immixtum *HT*: immi-
 xtum *pa* pecori *HTghmp Vindobon.* 3. et *Beverlandt* „*MS. a* pecorum
huoz et *pr.a*: pecudi *vindobon.* 2: pecudum *Quo*, duo *Grutéri*, *pa* et
corr.a ferarumque *corr.a*

Ipsē sed ingrato iacuit laceratus ab urso.

Haec tamen, haec res est facta ita, ficta prior,

XXI, b. omittit

Orphea quod subito tellus emisit hiatu,

Versa - miramur? - venit ab Eurydice.

XXII.

Sollicitant pavidī dum rhinocerotā magistri

Seque diu magnae colligit ira ferae,

Desperabantur promissi praelia Martis;

Sed tandem rediit cognitus ante furor.

Namque gravem cornu gemino sic extulit ursum, 5

Iactat ut impositas taurus in astra pilas.

XXI.

8. ut res est facta, ita ficta alia, XXI, b. omittit.
XXII, 4. Sed tamen is rediit 5. gemino cornu
urum

8. Haec tamen, haec res est facta ita, ficta prior *scripsi de meo*:
Haec tamen haec (baeo om. H) res est facta ita pictori a HT:
Haec (Nec dñ) tamen ut res est (et d) facta ita ficta (picta h, corr.
marg.: fida Beverlandi „MS.“) alia (alia est a) Oobghswzqmu: ver-
sum suspectat Gronovius.

XXI, b. Idem HT: reliqui Epigramma om. 2. Versa miramur
T: Versam is amur H, sed inter versam et is aliquid litterae gra-
sum: Miramur? versa Gronovius: Cur sic miramur? Hauptius.
Thressa, miramur? vel Miramur? Thressa Heinsius Adversarii p.
527. Euridice HT

XXII. De rhinocerotis pugna secunda HT: De Rhinocérônho
(sic) q: De rhinocerate vulgo. 1. dum] qum q rhinocerotā
HT: rhinoceronta abg et pr.h 2. colligi H 3. Desperabantur
HT: Desperabantur q: Desperabantur p: Desperabantur B: Di-
spectabantur dñc promissa T: promissa H 4. Sed tandem
(tandem pr.H) rediit (redii Vindobon. 3) HT hp Vindobon. 3: Sed
tamen rediit d: Sed tamen hñc rediit mñ: Sed tamen is rediit
Ongswpx: Sed tamen is rediit xq 5. gradem H: gravi ge-
minum Bocharius. cornu gemino HT abghswq: gemino cornu Opua:
cornu rabido B: cornu rapido mñ Vindobon. 3. et Beverlandi „Fl.
et Med.“ urum Douza et Heinsius. 6. iactat HT nt] ubi q
E. in posita T: in posita H: iactat impositas g: iactet ut impositas
O: obpositas Lipsius in Senecam de Ira III, 30. a antulcon idit

Norica iam certo venabula dirigit ictu

Fortis adhuc teneri dextera Carphori:

Ille tulit geminos facili cervice iuencos,

Illi cessit atrox bubalus atque bison.

5 Hunc leo cum fugeret, praeceps in tela cucurrit:

I nunc et lentas corripe, turba, moras.

XXIV.

Si quis ades longis serus spectator ab oris,

Cui lux prima sacri muneris ista fuit,

Ne te decipiat ratibus navalis Enyo

Et par unda fretis, hic modo terra fuit,

5 Non credis? specta, dum lassant aequora Martem.

Parya mora est: dices „Hic modo pontus erat.“

XXV.

Quod nocturna tibi, Leandre, pepercerit unda,

Desine mirari: Caesaris unda fuit.

XXIII, 1. Dorica quam certo XXIV, 5. spectes,
dum laxent

XXIII. Nullum lemma HT Vindobon. 3. De Carphoro q et
vulgo. 1. Norica HT Vindobon. 3: Oriem (om. littera initiali) q:
Dorica reliqui. iam de meo scripsi: tam HT: quam reliqui. ictu
H. 2. de carphori T: dextera carphori H. Carphori m. 3.
facile Tgz cervici T. 4. Ille T caessit H. bubalus T.
bubulus s. biron Tabs et pr. h: bisron q: vison O et corr. h. 5.
Nunc q. 6. I om. HT mores HT

XXIV. De naumachia priore (priorae H). HT: De Naumachia
q et vulgo. 1. adest Oabghswox. servus B. 2. sacris T
ista HT et Douxa: ipsa q: ipsa reliqui cum tribus Gruteri.
3. Ne te ssa et corr. a: Nec te HT Oabghswox et pr. q: Neu te
g: Hoc te b detineat g. ratibus navalibus h. Enyo HT: Enyo
h: Ethryo b: Ethryo qw: anio q: erio s: hemo B. 4. nuda
a freti g haec hp. hic quod modo q. 5. specta HT: spec-
tes reliqui: resta vel persta Heinsius. lassant Tahw: lassant H:
laxant Obs: lassent q et pr. a: laxent gpxa et corr. a: laxat et
vossianus. 6. punctus p.

XXV. Om. T Perottus et Domitius Calderinus: De Leandre
H et vulgo: Ad Leandrum q. 1. nocitura tibi Vindobon. 3:
tibi nocturna s. 2. caessaris H.

XXV, b.

Cum peteret dulces audax Leandros amores

Et fessus tumidia iam premere tur aquis,

Sic miser instantes affatus dicitur undas:

„Parcite dum propero, mergite cum redeo.“

XXVI.

Lusit Nereidum docilis chorus aequore toto

Et vario faciles ordine pinxit aquas.

Fuscina dente minax recto, fuit ancora curvo:

Credidimus remum credidimusque ratem,

Et gratum nautis sidus fulgere Laconum.

Lataque perspicuo vela tumere sinu.

Quis tantas liquidis artes invenit in undis?

Aut docuit lusus hos Thetis aut didicit.

XXVII.

Saecula Carpoporum, Caesar, si prisca tulissent,

XXV, b. 1. Leandrus 4. dum redeo. XXVI, 3.

minax, nexu fuit 8. lusus hoc

XXV, b. Om. T, Perottus et Domitius Calderinus: cum XXV.

conflatum in libris praeter Vindobon. 3. et O „De eodem: „segregan-

dum vidit Scrivenius: „Duo Epigrammata perperam in unum coalu-

ere, Distichon prius de Leandro Naumachiario, singulare Epigramma

esse, et a reliquis separandum censeo cum Grutero et Codd. MSS.,

quos quatuor hic conspirantes habeo. Tetrastichon quod sequitur, at-

textum a quodam scholastico non inrudito, inclinat animus suspicari.

Non illud de spectaculo ullo est, quemadmodum praecedens. „Margo

h: „Aliud Ep. et non est Martialis.“ 1. Leandros H: „Leander

pr.h: Leandrus reliqui. 2. pressus pr.z: nimium B tumidis]

doridis pr.g 3. misser H adfatus H umbras pr.h 4.

enim redeo H: dum redeo reliqui.

XXVI. De natatoribus HTq et vulgo. 1. Nereidum Tno et

pr.a duleis g: facilis q et „MS“ Beverlandi: Thetidis B 2.

pinxit b: tinxit h: cinxit vel strinxit Heinsius. 3. recto fuit,

ancora Antonius Reius: aethro H („e littera non certa“ Hauptius)

T: morsu B: nexu, fuit reliqui: hamo subit Heinsius. 4. Crede-

dimus bis HT rerum p 5. Et rancum p Laconas Heinsius.

6. conspicio mqpB tumeris sinum H 7. Qui tantas

Heinsius, arundis pr.h 8. Insos hos theatis T: lussos hostetis

(corr. thetis) aut dedicit H: lusus hunc Thetis Heinsius.

XXVII. De Carpoporo (Capororo T) qui XX nrsos (ireos T) pa-

riter inmissos (inmissos T) confecit HT: De Carpoporo q: Blanditur

Caesari vulgo. In H est post Epigr. XXVIII. 1. 2. om. b 1.

Sedula carpoporo s Carpoporum Tq: Carporum H caessar H

si Caesar g

-, barbara terra fera,
 Non Marathon taurum, Nemeae frondosa leonem,
 Arcas Maenaliū non timuisset aprum.
 5 Hoc armante manus hydrae mors una fuisset,
 Huic percussa foret tota Chimaera semel.
 Igniferos possit sine Colchide iungere tauros,
 Possit utramque feram vincere Pasiphaes.
 Si sit, ut aequorei revocetur fabula monstri,

XXVII, 2. Iam nullo in monstribus orbe fuisset opus. 5.
 Haec armata manus 7. Ignipedes posset sine Colchide
 vincere tauros, 8. 9. omissi.

2. om. s. *Vindobon.* 3. et *pr. h.*: Noa Amarathon cum barbara terra fera (ferat *T*) *HT*: Iam nullum in monstribus (a monstribus *ux* et *bodleianus*: iam monstribus *q*: monstribus *ah*) orbe (urbe *ux*) fuisset opus *Oughmpz vindobon.* 2., palatinus alter et *q. m. a.*: „*Afanifestum* puto cohaesisse hunc versum cum reliqua oratione scriptumque fuisse feram: sed quod additum fuerit adiectivum nomen certo indagari nequit quoniam totius versiculi initium ex proximo semere translatum est.“ *Hauptius*: Non Afra Antaeum barbara terra ferat *Gronovius*: Noa Diomedis equos barbara terra ferat *Is. Vossius* in *Catullum* p. 127.: Iam aut monstribus barbara terra ferat *Beverlandus*: Non ulla lactet barbara terra feras *Heinsius*. 3. Noa amarathon *HT*: Noa Marathan * frondosa leon.. *H* 4. Arcas maenaliū *H*: Arcas Maenaliū *O* noa tennisset aper *Vindobon.* 3. 5. Hoc armante manus *HT* *Vindobon.* 3. et margo *Gryphii*: Haec armante manu *b. w. z.* et *pr. a.*: Haec armatae manus *p*: Haec armante manu *h*: Haec armata manus *Oggmua* et *corr. a.*: Haec animata manus margo *Raderi*: Nec armata manus *h* mors sisteret una *Vindobon.* 3. hydrae mors una tulisset *Heinsius*. 6. Hinc *b* *Vindobon.* 3. et *bodleianus*: Nec *pr. h.* percussa *T* chymera *H*: Mimera *O* 7. Igniferos *HT h* *Vindobon.* 3. et margo *Gryphii*: Ignipedes *b*: Ignipedes reliqui: Eripedes *vossianus*: Aenipedes *Heinsius* ad *Ovidii Heroid.* VI, 32. possit *HT*: posset *g*: posset reliqui. chaolide *T*: colchide *H* iungere *Gronovius*: vincere *libri*. 8. 9. 10. Possit (corrigit *Posset*) utramque (utramque *T*) fera (ferae *T* *Boissonadio*, fera *Gronovio* et *Heinsio*, utramque feram *Beverlando testibus*.) vincere pasiphaes (pasiphaes *H*): Si situs (Si sit ut *Heinsius* et *Beverlandus*.) aequorei revocetur fabula monstri *Haesou* insolvet (Hesionem solvet *Vossius* et *Heinsius*) solus et *Andromedan* *HT*: reliqui versus 8. 9. omittunt: Posset utramque feram (utramque feram *Hauptius*) vincere Pasiphaes. Cetus et aequorei revocetur fabula monstri, Solveret Hesionem solus et *Andromedem Gronovius*.

Hesionen solvet solus et Andromedan. 10
 Herculeae laudis numeretur gloria: plus est:
 Bis denas pariter perdomuisse feras.

XXVIII.

Augusti labor hic fuerat committere classes
 Et freta navali sollicitare tuba:
 Caesaris haec nostri pars est quota? vidit in undis
 Et Thetis ignotas et Galatea feras;
 Vidit in aequoreo ferventes pulvere currus
 Et domini Triton isse putavit equos;
 Dumque parat saevis ratibus fera praelia Nereus,
 Horrui in liquidis ire pedestris aquis.
 Quidquid et in Circo spectatur et Amphitheatro,
 Dives Caesarea praestitit unda tibi. 10

10. Solvere et Hesionem solus et Andromeden. XXVIII.

1. Augusti laudes fuerant 6. ipse 8. Abnuit pedester

10. Solvere et (Solveret h et Vindobon. 3.) Hesionem (Hesionen
 μα: Ezonidem O: Exonidem s: Exonidem abw: Aesonidem ghx et si-
 militer in q videtur fuisse:) solus et Andromeden (Andromaden Oagswz)
 reliqui. 11. numeretur O: numeratur agsw Vindobon. 1.2.3.

XXVIII. De Naumachia minore HT: De Spectaculo Navali q:
 De Naumachia vulgo. In II XXVII. XXXII. XXXIII. 1. labor
 hic fuerat HT Vindobon. 3. et bodleianus: fuerat labor hic Bever-
 landi „C. V.“: landes haec fuerat b: laudes fuerat sw: landes
 quod erant x: laudes fuerant reliqui: „In quibusdam membranis Au-
 gusti labor hic fuerat. Alias: Augusti laus haec fuerat.“ Scriver-
 rius. 3. haec] hoc vel at Heinsius. nota II: ceta T (h. e.
 ceta.) 4. tethis T: ectis sw et pr.a Galathea μm feras]
 vias B 5. cursus g 6. domi HT: dūi q: dominum b: At-
 que denm Vindobon. 3.: dominos Heinsius. isse HT Vindobon. 3.
 bodleianus et „MS. notae optima“ Scriverii: esse „alii“ Scriverii:
 ipse reliqui. 7. ferat proelia T: saeva proelia ba et pr.a: sua
 proelia tres Fossani apud Burmannum in Ovidii Amores II, 6, 27:
 freta pressa h Nerreus HT: Neroi x 8. Horrui HTm Vin-
 dobon. 2. 3. bodleianus, q „C. V.“ Beverlandi, margo a et „bonus
 idem ille codex“ Scriverii: Obruit agsw: Obrui b: Abnuit Opua et
 corr.a in liquidas — aquas m ire om. HT pedestris HTabghmswz
 et „C. V.“ Beverlandi: pedester Opua 9. Quidquid H: Qne-
 quod T et amphitheatro] ab amphitheatro: amphitheatro HT
 10. Caesarea HT: Caesaris — sali vel Caesar io. — tibi Hein-
 sius: Caesaris hoc dives Claverius. praestitit H

Fucinus et dirio thosantur stagna Neronia;

Hanc norint unam saecula naumachiam.

XXIX.

Cum traheret Priscus, traheret certamina Verus

Esset et aequalia Mars utriusque diu,

Missio saepe viris magno clamore petita est;

Sed Caesar legi paruit ipse suae.

Lex erat, ad digitum posita concurrere palma:

Quod licuit, lances donaque saepe dedit.

Inventus tamen est finis discriminis aequi:

Pugnare pares, succubere pares.

Misit utrisque rudes et palmas Caesar utrisque:

Hoc pretium virtus ingeniosa tulit.

Contigit hoc nullo nisi te sub principe, Caesar:

Cum duo pugnarent, victor uterque fuit.

XXX.

Concita veloces fugeret cum damma molossos

11. pigri

XXIX, 9. utrique — utrique.

11. Fucines *HT* diri *Heinsius*; tigris *HT*: pigri reliqui. ta-
ceatur s. 12. norunt *Th* *Vindobon.* 3. q et pr.v3.

XXIX. „Publicavit princeps Scaliger in *Catalectis* (I, p. 211.):
extatque in collectione veterum Poetarum Pithecaea (II, p. 62 sq.). Marti-
ale dignissimum est, et hoc nomen praeferebat lemma miniatum in antiquo
Codice Excerptorum in membrana; unde accepit vir Illustris, cuius fide nos
haec confidentius asserimus, et iure optimo ad librum Spectaculorum refe-
rimus. Epigrammatibus etiam aut Fragmentis sequentibus in iisdem mem-
branis, ipso teste, praenotatum erat minio, M. VALERI MARTIALIS.
Scriverius. Omittunt reliqui: in T transversa lineola interposita sequi-
tur I, 4. Extat in *Burmanni Anthol.* III, p. 470., ubi haec notavit edi-
tor: „Inter Excerpta Martialis habet etiam vetus *Vossii codex*, quem
contulit *Heinsius*.“ et in *Henr. Meyeri Anthol.* 201. MARTIALIS,
DE PRISCO ET VERO schedae Scaligeri: De Prisco et Vero gla-
diatoribus vulgo. 5. positam concurrere palmam schedae Scaligeri.

9. utriusque schedae Scaligeri et Excerpta *Vossiana*: utrisque
margo Scaligeri: utrique Scaliger. 11. nisi tibi principio Excerpta
Vossiana.

XXX. De damma quam Caesar dimisit *H*, (in quo est inter Epigr.
XXVII. et XXVIII.) Excerpta *Vossiana* et schedae Scaligeri: De dama
et canibus *Scriverius*. „Hoc quoque Epigramma in veteri codice prae-
ferebat nomen Martialis.“ *Scriverius*. Extat in *Burmanni Anthol.*
III, 17., in *Henr. Meyeri Anthol.* 202. 1. damma *H*: dama reliqui.

Et varia lentas necteret arte moras,
Caesaris ante pedes supplex similisque roganti
Constitit, et praedam non tetigere canes.

.....

5

Haec intellecto principe dona tulit.
Numen habet Caesar: sacra est haec, sacra potestas,
Credite: mentiri non didicere ferae.

XXXI.

Cedere maiori virtuti fama secunda est.
Illa gravis palma est, quam minor hostis habet.

XXXII.

Da veniam subitis: non displicuisse meretur
Festinat, Caesar, qui placuisse tibi.

XXX, 2. varia obliquas 6.7.8. separati sunt.

XXXI, 1. virtutis

2. Et varia lentas *Heinsius*: Et varia lentus *H*: Et varia luntas *Schedae Scaligeri et Excerpta Fossiana*: Et varia lyncas necteret arte mora margo *Schedarum Scaligeri*. 4. Constat *H* 6. 7. 8. addit *H* et *Schedae Scaligeri*: *Scrivener* in margine editionis *Scaligeri* hexametris sic videbatur restitui posse: Damaque quae rabidis cessisset praeda Molossis. In editione anni *MDCXIX*. iunxit loco hexametri spatio vacuo relicto, in altera diremit: in *Animadversionibus* deletis versu 5. conflabat. 6. Hanc *H* teste *Cramero* *Hauschronik* p. 216, 217. 7. est haec *H*: est vis reliqui. 8. di cere, inter di et cere craso e, *H*.

XXXI. Ad Caesarem vulgo. „Sequentia duo disticha in manuscriptis *Martialis* fragmentis reperta, et a *Iano Douza* subministrata, quod ab auctoris genio non viderentur aliena, adscribenda duxi, quorum primum maioris fuisse Epigrammatis finis videri potest.“ *Hadrianus Iunius*. „Acceperat vero *Douza* (quod memini ex ipsomet audivisse) a *Petro Daniele Aurelianensi*. Quare hoc Epigramma et reliqua sequentia,“ (dicit *XXIX* sqq.) „*Martialis* esse, et ad hunc Librum pertinere, non est quod dubitemus. Indoles stili, argumentum, et, quod caput est, auctoritas vetustissimi libri, quem *Scaliger*, *Pithorus*, alique triverunt, id suadent. Erat autem ille Codex omnium emendatissimus, ut qui paucissima haberet menda.“ *Apponit D*: apud *Iunium XXXII*. praecedit: „Continuabantur XXXI et XXXII. in membranis sub nomine *Martialis* hoc ordine: Da — tibi. Cedere maiori.“ *Scrivenerius*. In *D* plura *Excerpta* sunt interiecta: praecedit autem XXXI. Extat in *Burmanni Anthol.* III, 18., in *Henr. Meyeri* 203. Cfr. supra ad *Epigr. XIX*.

1. virtutis *D*: virtutis reliqui: victoris *Scrivenerius*: maioris virtutis fama ferenda est *Schmiederus*: virtutis fama secunda est *Heinsius*.

XXXII. Ad Caesarem vulgo. [*Apponit D*.] Extat ibidem Epigrammati XXXI. praepositum.

XXXIII.

Flavia gens, quantum tibi tertius abstulit heres!
Paene fuit tanti, non habuisse duos.

XXXIII. *Scholiasta Iuvenalis Sat. IV, 38.* „Cum Vespasianus et Titus et Domitianus Flavia ex gente fuerint, Domitianus ultimus illorum et dissimilimus imperavit. Meminit hoc Valerius Martialis in Epigrammate, his vero sibi fuit (Val. Martialis III. Epigramma enimvero sic fuit *Seriverius*, quod his versibus fuit *Burmannus*): Flavia — duos.“ *Receptum in Anthol. Burmanni II. 94., Henr. Meyeri 199., Wernsdorfii Poet. Lat. Minn. III, p. 95.*

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBRI XIV.

$$K(\mathbb{C}^{n+1}/G) = \mathbb{C}[x_1, \dots, x_{n+1}] / (F_1, \dots, F_n) = \mathbb{C}[x_1, \dots, x_{n+1}] / (F_1, \dots, F_n, x_{n+1}^2 - 1).$$

$$(\frac{1}{2} \pi, \pi)$$

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER I.

Diversitas scripturae exemplaris Scriv-
eriani secundis curis emendati MDCXXI. — M.
Val. Martialis Epigrammatum liber primus. Ad lectorem
epistola.

Apparatus criticus. — Inscriptiones: Valerii Mar-
tialis Epigrammaton liber I incipit. Valerius Martialis lectori
suo salutem *G colore rubro*: M. V. Martialis epigrammaton liber
primus incipit (*om. a: foeliciter addit h*) *δηφα*: M. V. Martialis
primus liber Epigrammatum finit. Secundus incipit *μ*: M. Val.
Martialis Coqui Epigrammaton Lib. I. incipit *f*: Q. Valerii
Martialis ad lectorem epistola. Lege feliciter *s*: M. Valerius
Marialis Lectori suo salutem *Fdp*: Valerius Martialis Lectori-
bus Salutem *O*: Praefatio ad lectorem *e*: Valerius Marialis
Lectori *B*: *carent titulo Xalwz*: *de reliquis non constat*.

„In plerisque antiquis exemplaribus MSS praefationi huius appietum
est lemma sive epigraphe huiusmodi: M. Val. Martialis le-
ctori suo S. Alias: M. Val. Martialis Coquus le-
ctori S. Et sic disserte quidam codex non infimae vetustatis,
sed notae, ut ita dicam, Opimianae. Hinc in Latino veteri Glos-
sario MS hoc cognomento Martialis aliquoties citatur; neo aliter
Ioanni Saresberienſi in Nugis Curialibus non uno loco, aliisque
seculis. Etiam, quod mirere, nisi illud omne de Martiale em-
blema sit, Aelio Lampridio Vita Alexandri Severi cap. XXXVIII.
Haec Scriverius. Ex nostris codicibus nonnisi pauci iique saeculo
XV. non vetustiores et in Italia scripti Coquum monstrant, f in
titulo quem supra ascripsimus, aut in subscriptione libri I, et in
titulo libri secundi, helmstadiensis denique anni 1460. ad Epigr.
VII, 63. De Glossario illo Latino MS. vide ad Epigr. III, 77.
et ad Epigrammaton Martiali affectorum appendicem Epigr. XIX.
Ioannes Saresberienſis ter vocat vel Coquum vel M. Coquum, vide
ad Epigr. I, 69. III, 55. IV, 56.: Martialem simpliciter in
Nugis Curialibus semel, vide ad Praefationem Libri Primi, semel
in Metalogico, vide ad Epigr. I, 16. Apud Lampridium Cocum

Spero me secutum in libellis meis tale temperamen-
tum, ut de illis queri non possit quisquis de se bene
senserit, cum salva infimarum quoque personarum re-
verentia ludant; quae adeo antiquis auctoribus defuit,
5 ut nominibus non tantum veris abusi sint, sed et magnis.
Mihi fama vilius constet et probetur in me novissimum
ingenium. Absit a iocorum nostrorum simplicitate ma-
lignus interpretes nec epigrammata mea scribat. Improbe
facit qui in alieno libro ingeniosus est. Lascivam ver-

6. in me nunc novissimum

deberi interpolationi docti Itali, qui editionem principem Mediola-
nensem curavit, docui ad Epigr. V, 29. Videtur igitur cognomen
illud a scriptoribus infimae aetatis excogitatum, si non a doctis
Italis saeculi XF. fictum. Nam et libri vetustiores — de suis
fides sit penes Scrivarium — et scriptores antiqui a Plinio Iunior
ad Isidorum Hispalensem prorsus ignorant. Fontem appellationis
Scrivarius frustra indagabat: ego ex perversa interpretatione Epigr.
VI, 60, 8., ubi vide libri I scripturam, ortam videri disputavi in
Zimmermanni Diario Antiq. Stud. 1840, nr. 44. p. 363 sqq.
Adde interpolationem Coqui in libro c Epigr. I, 112, 2. Simi-
liter Propertio Nautae agnomen inditum ex corrupta scriptura
Eleg. II, 24, 38. De similibus aliis lusibus vide C. Barthii
Advers. VI, 1.

Accurate collati sunt libri TXA (inde ab Epigr. 60.) BCD Excerpta
Frisingensia, GHQ abehlsweymal et ad maximam partem libri Ff
et V4: minus accurate PMAmp, Vindobonenses 1. 2. 3., libri Gruteri-
ani, Scrivariani, Beverlandi, Roii. Alii in singulis Epigrammatis consulti
infra perscripti sunt. Quibus Epigrammatis stellula (*) praefixa est,
ea sola in T extare scito.

1. me consecutum G: me secuturum abehlvi.2. vindobon.1.2.
xµα et pr.f, corr.p: me consecuturum Vindob.3. in bellis w et
pr.a temperamentum tale F 3. infimarum BCw et pr.a: salva
quoque infimarum esp: salva infimarum personarum quoque F: salva
infimarum quoque gentium vossianus. 4. reverentia om.x lau-
dant bv1.µ: ludat margo vl. adeo om. a authoribus a: do-
ctoribus G 5. feris O sed etiam magnis GOcµµα: sed
magnis s 6. Et mihi Fs: At mihi COxµµα et margo p: Et mihi
fama melius constat ut probetur vossianus. in me] meum C nunc
novissimum abehlsweymal v1.2. vindob.1.2. q: non vilissimum, nobilissi-
mum, inuocentissimum coniecturae. 7. ab iocorum vindob.2.: a
locorum sw et pr.a simplicitate om. B 8. Interpretes O epy-
grammata BG scribat mea bshv1.: inseribat Heinsius: strigat co-
dex vetus Cagnerii. 9. in om. abehlsweymal v1.2. vindobon.1.2. q et
pr.p Verba Absit usque ad ingeniosus est apponit D: Io. Sarsbe-
riensis Nugar. Curiall. p. 694. ed. Amstelodamensis a. 1664. „Quia,
ut ait Martialis, improbo facit, qui in alieno libro ingeniosus

borum veritatem, id est epigrammaton linguam, excu- 10
sarem, si meum esset exemplum: sic scribit Catullus,
sic Marsus, sic Peto, sic Gaetulicus, sic quicunque
perlegitur. Si quis tamen tam ambiciose tristis est, ut
apud illum in nulla pagina latine loqui fas sit, potest
epistola vel potius titulo contentus esse. Epigrammata 15
illis scribuntur, qui solent spectare Florales. Non intret
Cato theatrum meum, aut si intraverit, spectet. Videor
mihi meo iure facturus, si epistolam versibus clusero:

Nosces iocosae dulce cum sacrum Florae
Festosque lusus et licentiam vulgi,
Cur in theatrum, Cato severe, venisti?
An ideo tantum veneras, ut exires?

13. praelegitur 17. theatrum nostrum 18. clusero.

est." Lascivam verborum veritatem $\Phi XBCFGO$ Vindobon. 3. m \mathcal{N}
et Bongarsianus: Lascivam verborum licentiam $abfhpz$ v1.2. vindobon.
1.2. $\phi\mu\alpha$, v. Praefationem libri VIII.: Lascivam vero verborum licen-
tiam i: Lasciviam verborum licentiam ew : Lascivam verborum liber-
tatem Heinsius: erit qui malit vernilitatem. 10. id est om. $bcnp$
et $pr.h$: epigrammaton id est linguam vindob. 2.: id est super licentiam
scriptum v1. epigrammaton BG: $\epsilon\pi\gamma\rho\alpha\mu\acute{\alpha}\tau\omega\nu$ s: $\epsilon\pi\gamma\rho\alpha\mu\acute{\alpha}\tau\omega\nu$ a:
Epigrammatum ϕ : om. w vindob. 1. vacuo spatio relicto. lingua ϕ :
linguamque B 11. meum si c: meum b scribit $XBCFGO$
Vindob. 3. m: scripsit $abcfhlpz$ v1. vindob. 1. 2., bodleianus et $\phi\mu\alpha$
Catulus π 12. Peto XF Getulius b et $pr.f$: Getulicus w:
Getulius o: Getatulus v1.: „al. petalus“ margo c. 13. praelegitur
Iustus Lipsius. est om. $bcv1$. et $pr.h$ 14. in nulla in ulla
v1. cloqui f 15. esse contentus Vindob. 3. 16. Flo-
res C 17. meum] nostrum cf (suprascripto „vel meum“) $hmpz$
v1. $\phi\mu$ 18. meo iure] iure $bhv1$. epistolam w et $pr.a$ meis
versibus: clusero $COchlpz$ v1.2. $\phi\mu\alpha$ et $pr.f$: clusero reliqui cum
D. Valete omnes addit O.

In libris $XBCFGM$ (quem secutus est Iunius) hic est ordo, ut post
Epigr. I. II. sequatur id quod reliqui statim post praefationem ha-
bent: sequitur III. In X post Epigr. II est spatium vacuum circiter
versuum quattuor, post quod sequitur epigramma illud Ad Catonem,
quod est sine titulo. In O post Epigr. Ad Catonem sequitur I. III.
II. Margo vindobon. 1. „Hi versus quod continui sunt cum epi-
stola.“ Lemma: Ad Catonem G vulgo: Ad M. Catonem c 1.
Nosces s: Nosce Xb dulces a sacrum cum flore G 2. volgi
FPaw 3. Quor aw 4. An ideo] Ideone Heinsius. tantum]
tamen C

I.

- H**ic est quem legis ille, quem requiris,
 Toto notus in orbe Martialis
 Argutis epigrammaton libellis:
 Cui, lector studiose, quod dedisti
 5 Viventi decus atque sentienti,
 Rari post cineres habent poetae.

II.

- Q**ui tecum cupis esse meos ubicunque libellos
 Et comites longae quaeris habere viae,
 Hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis:
 Scrinia da magnis, me manus una capit.
 5 Ne tamen ignores ubi sim venalis, et erres
 Urbe vagus tota, me duce certus eris:
 Libertum docti Lucensis quaere Secundum
 Limina post Pacis Palladiumque forum.

III.

- A**rgiletanas mavis habitare tabernas,
 Cum tibi, parve liber, scrinia nostra vacent.
 Nescis, heu, nescis dominae fastidia Romae:
 Crede mihi, nimium Martia turba sapit.

II, 7. Secundi

I. Nullum lemma in Xw: Titulus Martialis vel (om. F) ad Lectorem FG. [Ad Epigr. I—V. collatus est P.] 1. Sic C

2. Totus sw et pr.a: Tota notus in urbe vossianus. 3. ἐπιγράμματα as: vacuum spatium relictum in w: epigrammaton B: epigrammata G 4. Quoi a: Qui w 5. Vivendi decus atque sentiendi XC

II. Ad Lectorem X. 1. Quod tecum sw et pr.a: Qui te concupisse F ubique] quicunque c 2. quaeris] cupis ds
 3. Hos me F: Hos lege h et pr.f artat XBFObpgm et pr.n: adstat sw: addat pr.a, ut videtur: artat reliquit. 4. Serinea s de magnis sw et pr.a 5. nisi sim s 6. Urbi X 7. Secundi es et Ios. Scaliger. 8. Lamina w paucis sw et pr.Ga forum] tholum Heinsius.

III. * Nullum lemma in HT: Ad librum suum X. 1. Argiletanas F tabernas O: latebras de (,al. tabernas⁴¹) f (supra)ser. tabernas p (margo tabernas). 2. Cum te pr.F: Quom tibi e vocent pr.P 3. fastigia pr.f

Maiores nusquam rhonchi iuvenesque senesque 5
 Et pueri nasum rhinocerotis habent.
 Audieris cum grande sophos, dum basia iactas
 Ibis ab excusso missus in astra sago.
 Sed tu ne totiens domini patiare lituras
 Neve notet lusus tristis harundo tuos, 10
 Aetherias, lascive, cupis volitare per auras:
 I, fuge; sed poteras tutior esse domi.

IV.

Contigeris nostros, Caesar, si forte libellos,
 Terrarum dominum pone supercilium.
 Consuevere iocos vestri quoque ferre triumphi
 Materiam dictis nec pudeat esse ducem.
 Qua Thymelen spectas derisoremque Latinum, 5
 Illa fronte precor carmina nostra legas.
 Innocuos censura potest permittere lusus:
 Lasciva est nobis pagina, vita proba. *Conf. ad Tit. 10*

III, 7. iacta, 10. arundo IV, 8. proba est.

5. nunquam *h* rhonehi] rñnt *H*: fuerunt *T* iuvenisque senis-
 que *XBG* et *pr.p* 6. Et pueri] „*At. quod*“ *c* rhinoeerontis
a: rhinoceruntis *φ*: rinoeerotis *P*: rinoeerontis *HTXFBchls*: rinoee-
 roncis *B*: rivoeerontis *w*: rhinocherotis *p*: rinoeerotas, ut videtur,
G. 7. eum] tum *XCep* et *corr.f*: dnm *l*: tam *Oabhsuwp* et
pr.f pasia *T* iactas *HTXBF* *Vindob.* 3. *befhlpgllXp* Bongarsia-
 nus et manu altera *corr.a*: captas *COwx* *vindob.* 1. 2. *μνα*: raptas *s*
 et *pr.a*: iacta *Scrivenerius*. 8. excusso *x* missis *T* 9. to-
 tiens domini *HTXBFGOpμ*: domini totiens *Cbshpsx*: toties domini
reliqui. potiare *F* 10. noet *w* et *pr.a*: novet *P* lnsos *T*:
 lnsos (*corr. lusus*) *H* harundo *HTXBFObh*: arundo *reliqui*. tuos
H 11. aetherias *F*: aetherens *B* *Vindobon.* 1. 2. 3. *OPadchlpauxμna*
 12. I fuge sed] Fuge sed *H*: Effuge sed *B*: Vel fuge si *T*
 tutior] otior *G* in rasura: tutius *Vindobon.* 3.

IV. * Ad Caesarem *HTX*. 1. Contingeris *φ* et *pr.b*: Cor-
 rangeres *V4*. 3. Consueve *pr.P* nostri *G* quoque] quam *T*:
 iam *Heinsius*: voluitne *T* qua? fere *μ* 4. pntet *P* 5. Thi-
 melen *OPV4*: Thymelem *φμμ*: Thimelem *BGabhu*: Tymelem *p*: Ti-
 melem *f*: Temelen *T* dirisoremque *T*: tirisorem *s* 6. fronte]
 forte *XF4*. 7. potest] „*al. solet*“ *a*: solet *c* (margo „*al. po-*
 test) *hmu2.xp* et *pr.f*. 8. proba est *FOPbcpnozqμna* et *pr.a*:
affert D versus 7. 8. *Ausonius* *Edyllio XIII.* sub fin. p. 213. *Bipont.*
 „Lasciva est nobis pagina, vita proba, ut *Plinius* dicit.“

V.

Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis:
Vis, puto, cum libro, Marce, natare tuo.

VI.

Aetherias aquila puerum portante per auras
Illaesum timidis unguibus haesit onus:
Nunc sua Caesareos exorat praeda leones
Tutus et ingenti ludit in ore lepus.
5 Quae maiora putas miracula? summus utrique
Auctor adest: haec sunt Caesaris, illa Iovis.

VII.

Stellae delictum mei columba,
Verona licet audiente dicam,
Vicit, Maxime, passerem Catulli.
Tanto Stella meus tuo Catullo,
5 Quanto passere maior est columba.

VIII.

Quod magni Thraseae consummatique Catonis
Dogmata sic sequeris, salvus ut esse velis,

VIII, 2. talis

- V. Ad Marcum X 1. Quo tibi P naumachias *Q^uo et pr.^a*
VI. De aquila et puero X. 1. Aetherias *BOabhsioyuka*
aquilla φ portare μ et pr.^x per aures O 2. Illaesum
X^Fu et pr.^a timidis „quidam scriptus“ Scriverii, haesit] exit
vossianus. honus *BCG^b* 3. exercet *F. D.* in margine edit,
Argentinæ MDXCV. quae *Gottingae* est: exarmat margo *Iuntinae*
Lemairii, leones] „al. triumphos“ e 4. insonti *Heinsius,* ludis
G: ludat corr.*h* 5. summis s et pr.*F* utrisque *Fabhlpsuozppna*
pr.f et „meliores libri“ Scriverii eiusdemque „editio princeps“: utrim-
que *V4.* et *Heinsius:* uterque „al. utrisque“ e 6. actor *C^D*
VII. Ad Maximum X. 1. delitium *F^hshw^p* mei] mel
V4. 3. Vincit *xp* 4. suo ex: „al. tuo“ e 6. passer *F*
VIII. * Ad Decianum TX. 1. Quid corr.*f* Thraseae O:
Traseae *G^bhw^q* consummatique *T^{ab}hw^u* et pr.^x 2. salvus et
esse *vossianus:* tal ut esso *B:* talis ut esse *XCG^u* et pr. *V4.*

Pectore nec nudo strictos incurris in enses,
 Quod fecisse velim te, Deciane, facis.
 Nolo virum facili redimit qui sanguine famam,
 Hunc volo, laudari qui sine morte potest.

5

IX.

Bellus homo et magnus vis idem, Cotta, videri:
 Sed qui bellus homo est, Cotta, pusillus homo est.

X.

Petit Gemellus nuptias Maronillae
 Et cupit et instat et precatur et donat.
 Adeone pulchra est? immo foedius nil est.
 Quid ergo in illa petitur et placet? Tussit.

XI.

Cum data sint equiti bis quina nomismata, quare
 Bis decies solus, Sextiliane, bibis?
 Iam defecisset portantes calda ministros,
 Si non potares, Sextiliane, merum.

X, 4. appetitur Tussis.

3. non nudo s decurria CD: concurris I 4. Detiane w:
 Daciaue G 5. Nolo facili virum pr.F4.: Non facili virum X:
 Non facili vir est C redemit T teste Iasio: redimen G [5. 6. ap-
 ponit D.] 6. Nunc q

IX. Ad Cottam X. 1. Cocta bfv2.w 2. At qui bcfhx

X. * De Gemello et Maronilla (Marouilla BG) TBG: De Ve-
 nusto et Maronilla XO: De Venusto F. 1. Petit Gemellus ve-
 nustus nuptias XBCGF4.: Petit Venustus nuptias FO4 2. pro-
 catur Heinisius. 3. pulchra est] pulchra I nihil est TObiswq et
 pr.a: nil fedius est G: nihil m 4. Quid igitur abohiswz, bod-
 leianus et pr.f appetitur Oabcfhlmsw, bodleianus, quina et codices
 Gruteri: placet et petitur G ussit T: tussis bodleianus, codex Pul-
 manni et corr. F4.f; „praetuli tussis, etsi in plerisque tussit“ Scri-
 verius: tu scis C

XI. * Ad Sextilianum TX. 1. siut] sunt T teste Hein-
 sio. bis quinq; Obcfhlmswquina: bis vna codex Pulmanni: bis
 bina q et var. lect. f nomismata XBFV4. et corr.f: numismata w:
 numismata reliqui. 2. Quatiliane B et pr. F4. 3. portantis
 Oabfhlmsw: portanteis a: potantes codex Perizonii in Sueton. Tiber.
 42. calda] tela q 4. potases T „sed et potest legi potares,
 cum saepe r et a eodem modo formentur“ Boissonadius: portares
 CG morum pr.F4.

XII.

- Itur ad Herculeas gelidi qua Tiburis arces
 Canaque sulphureis Albula fumat aquis,
 Rura nemusque sacrum dilectaque iugera Musis
 Signat vicina quartus ab urbe lapis.
- 5 Hic rudis aestivas praestabat porticus umbras,
 Heu quam paene novum porticus ausa nefas!
 Nam subito collapsa ruit, cum mole sub illa
 Gestatus biugis Regulus esset equis.
- Nimirum timuit nostras Fortuna querelas,
 10 Quae par tam magnae non erat invidiae.
 Nunc et damna iuvant; sunt ipsa pericula tanti:
 Stantia non poterant tecta probare deos.

XIII.

Casta suo gladium cum traderet Arria Paeto,
 Quem de visceribus strinxerat ipsa suis,
 „Si qua fides, vulnus quod feci non dolet,” inquit;
 „Sed quod tu facies, hoc mihi, Paete, dolet.”

XII, 1. Herculei gelidas

XIII, 2. traxerat

XII. * De Regulo TX. 1. Itur] Intus T teste Heinsio et
 Beverlando. ab *su* et *pr.a* Herculeas gelidi T: Herculei gelide
 G: Herculei gelidas reliqui. qua] quam T: qui F Tyburis *μκα*
 2. Albana G fumat] sonat *dp*: pulsat *ch* et *pr.fz* 3. Rura]
 Antra *em vossianus*: delictaque s 4. vicinas „al. vicina“ e:
 vicinas T Impis] Incens *vossianus*. 5. aestivas] antiquas λ praes-
 tabat] praebebat G porticus] rusticus e anas *Fabfhpw*. *Aron-*
dellianus, var. lect. e; umbras in margine apw 6. poene T: pene
 Opa: bene *μκ* ingens „al. novum“ e 7. collapsa F: cum-
 lapsa TX molle Gbx: mille φ sub ipsa fh 8. bigunis *pr.B*
 isset *hms* et Heinsius. aquis C 9. tennit X: rennit *Hein-*
sius. vestras φ querellas TXB 10. partem *supraser*. „vel
 partem“ B non erat] „vel noverat“ B: non fuit x 11. Nunc]
 Hunc X teste Heinsio: Nunc tot *vossianus*. dampna TBG vi-
 vant φ 12. denm T

XIII. * De Arria epeto T: De Arria et Paeto X 1. tra-
 heret XB Aria x Peto Tφ: Paeto Bw: Peto G 2. strin-
 xerat T: traxerit X: traxerat reliqui. ipse *μκ* sui s 3. fecit
su et *pr.a* inquit B: inquit G 4. Sed tu quod F facias
 abnux: facis h Pete T: Poete B: poctae w: peto φ

XIV.

Delicias, Caesar, iususque iocosque leonum
Vidimus, hoc etiam praestat harena tibi,
Cum prensus blando totiens a dente rediret
Et per aperta vagus curreret ora lepus.
Unde potest avidus captae leo parcere praedae?
Sed tamen esse tuus dicitur: ergo potest.

5

XV.

mihi post nullos, Iuli, memorande sodales,
Si quid longa fides canaque iura valent,
Bis iam paene tibi consul tricesimus instat,
Et numerat paucos vix tua vita dies.
Non bene distuleris videas quae posse negari,
Et solum hoc ducas, quod fuit, esse tuum.
Expectant curaeque catenatique labores,
Gaudia non remanent, sed fugitiva volant.
Haec utraque manu complexuque asserere toto:
Saepe fluent imo sic quoque lapsa sinu.
Non est, crede mihi, sapientis dicere „Vivam:“
Sera nimis vita est crastina: vive hodie.

5

10

XV, 3. tricesimus

10. fluunt

XIV. * Ad Caesarem X. 1. iocususque b 2. hos etiam
 pr.f. harena omnes praeter q. Et sic ubique. 3. praensus X:
 prehensus h. totis (totiens F) adeunte XF 4. lupus s 5. leo]
 quoque c 6. potes X

XV. Ad Iulium sodalem suum X. 1. numerande codex
 Pulmanni; „Id etiam in Vindob. 3. extare videtur.“ Schmiederus s.
 sodalis F et teste Heinsio X. 2. longo p: eana fides longaque
 iura l 3. pene mihi pr.p tricesimus BCFGb: tricessimus Xf:
 tricesimus reliqui. instat] extat o 4. vix tua] iam tibi c
 5. quae] quod abefhmsw vindob. 1. 2. zuna 6. dicas demz
 vindob. 2.; ducis Vindob. 3. 7. curaeque] quor eque q: eue b
 catenatique q 8. [Apponit D.] remment s: remeant Oa: re-
 manent reliqui cum duobus Gruteri. fugitivi s: fugitura p 9. com-
 plexu asserere C: complexa est asserere q tuto, ut videtur, G 10.
 fluent BFGQpX Vindob. 3. et corr.f: fluunt X Cadehimpwzuna, co-
 dices Gruteri et pr.f. immo a: uno Gw laxa B [11. 12. ap-
 ponit D.] 11. vive pr.f

XVI.

Sunt bona, sunt quaedam mediocria, sunt mala plura
Quae legis hic: aliter non fit, Avite, liber.

XVII.

Cogit me Titus actitare caussas
Et dicit mihi saepe „Magna res est.“
Res magna est, Tite, quam facit colonus.

XVIII.

Quid te, Tucca iuvat vetulo miscere Falerno
In Vaticanis condita musta cadis?
Quid tantum fecere boni tibi pessima vina?
Aut quid fecerunt optima vina mali?
5 De nobis facile est, scelus est iugulare Falernum
Et dare Campano toxica vina cado.
Convivae meruere tui fortasse perire:
Amphora non meruit tam pretiosa mori.

XIX.

Si memini, fuerant tibi quattuor, Aelia, dentes:
Expulit una duos tussis et una duos.

XVIII, 6. saeva mero.

XIX, 2. Expulit

XVI. Ad Avitum X. [Apponit Io. Saresberiensis Prolog. *Meta-log.* p. 4.] 1. male B plura] multa c 2. Quae legis: haec h et corr. a: Qui legis haec m et corr. bh non sit Xp amice pr. f.

XVII. Ad Titum X. 1. Tytus BG atticare no et pr. a: agitare de et pr. p 2. saepe om. s 3. Tite BG qua q fecit pr. F: quam tacet colonus *Scrivenerius*.

XVIII. Ad Tuccam X. 1. halerno s 1. 2. *Priscianus VI*, 14, 73. (I, 268. *Krehl.*) „Mustus quoque musti excipit *Probus*, quod tamen mobile videtur, cum veteres et feminino et neutro genere inveniuntur hoc protulisse. *Martialis in primo*: Quid — cadis?“

3. proxima c 5. Des nobis n scelus hoc u et pr. a 6. toxica s: *Corsica Heinsius*. vina cado *XBCFGXDM* et corr. f: vina mero O: saeva mero reliqui. Confer *LX*, 36, 4.

XIX. Ad Aeliam X. [In codicibus *Vindobonensibus CXVIII.* (saec. XIII.) et *CXXIX.* (saec. XV.) *Endlicher*. hoc Epigramma inter *Virgiliana* extat hoc titulo: „Versus Virgilii de nutrice sua.“ *Idem de Thuanco* testatur *Henr. Meyerus Anthol. Praef.* p. XXV.] 1. Elya G 2. Expulit *XBCFGafhpuzp* et *hodleianus*: Expulit *Osmia*: Abstulit *dom*: Extudit *Heinsius*.

Iam secura potes totis tussire diebus:
Nil istic quod agat tertia tussis habet.

XX.

Dic mihi, quis furor est? turba spectante vocata
Solus boletos, Caeciliane, voras.
Quid dignum tanto tibi ventre gulaque precabor?
Boletum qualem Claudius edit, edas.

XXI.

Cum peteret regem decepta satellite dextra,
Ingessit sacris se peritura focis.
Sed tam saeva pius miracula non tulit hostis
Et raptum flammis iussit abire virum.
Urere quam potuit contempto Mucius igne,
Hanc spectare manum Porsena non potuit.
Maior deceptae fama est et gloria dextrae:
Si non errasset, fecerat illa minus.

5

XXII.

Quid nunc saeva fugis placidi lepus ora leonis?
Frangere tam parvas non didicere feras.

XX, 3. tanto ventrique gulaeque

3. secura] tussire ϕ totis] enuctis G 4. Istic nil : Istic
quid agat G : istic quod habet C : tibi quod tollat X : sibi quod tollat
margo f .

XX. Ad Caecilianum X . 1. quid G 2. Solos O 3.
Qui id G tanto tibi ventre gulaque $XBCFGX$: tanto tibi ventri
(corr. ventrique) gulaeque a : tanto ventri gulaeque $Obohlsw$: tanto
ventrique (veneri *bodleianus*) gulaeque $xppua$, *Gruteriani et bodleia-*
nus. 4. ut qualem „codex antiquus“ Iunii.

XXI. De Porsena X . 1. Dum *anwum* (non λ) a 2. In-
gessit $XBCGbbmzq\phi X$: Iniecit reliqui: Iniecit sacris se peritura ro-
gis *Heinsii codex Chartaceus Bibliothecae Mediceae*. 3. tulit ho-
stis] „al. saevit hospes“ c 4. Ereptum h : Ereptum et *Heinsius*.
virum] domum ch 5. Mutius $quua$: *Musellus B* 6. hac a

Servius in Virg. Aen. VIII, 646. „Porsenna unum n addit metri
causa, unde et penultima datus accentus est. Nam Porsena dictus
est, *Martialis*: Hanc—potuit.“ 7. decepta X fama est tibi
gloria O : fama tibi est et gloria w : fama tibi et gloria *pr.a* 8.
peccasset *cmz* fecerit G

XXII. * De Caesare et leone T : De lepore et leone X . 1.
Quid nunc saeva *Findob. 3.*: Quidnam saeva *Heinsius*: Quid non
saeva *Deuxa*: Quid nunc saeve *Scaliger*: Quid nunc? saeva *Grute-*
rus. placide w ore T

Servantur magnis isti cervicibus ungues

Nec gaudet tenui sanguine tanta sitis.

- 5 Praeda canum lepus est, vastos non implet hiatus:
Non timeat Dacus Caesaris arma puer.

XXIII.

Invitas nullum nisi cum quo, Cotta, lavaris

Et dant convivam balnea sola tibi.

Mirabar, quare nunquam me, Cotta, vocasses:

Iam scio, me nudum displicuisse tibi.

XXIV.

Aspicias incomptis illum, Deciane, capillis,

Cuius et ipse times triste supercilium,

Qui loquitur Curios assertoresque Camillos:

Nolito fronti credere: nupsit heri.

XXV.

Ede tuos tandem populo, Faustine, libellos

Et cultum docto pectore profer opus,

Quod nec Cecropiae damnent Pandionis arces

Nec sileant nostri praetereantque senes.

- 5 Ante fores stantem dubitas admittere Famam

Teque piget curae praemia ferre tuae?

Post te victurae per te quoque vivere chartae

Incipiant: cineri gloria sera venit.

XXV, 5. dubitasne

3. servamur *pr.f* 4. tenui] parvo *G* 6. timiat *T*: Ne
timeat *Heinsius*. Dachus *b*: doctus *XC*

XXIII. * Ad Cottam *TX*. 3. nunc quam *G*: me nunquam
¶ 4. [Apparit *D*.]

XXIV * Ad Decianum *TX*. 1. illum ¶: hilum *Am*: byllum
bcx et corr. a: ilum *a* Deciane *B* 2. Quis *w* 3. Cu-
rios] Varos *codex Pulmanni*. assertoresque *T* 4. here *Heinsius*.

XXV. Ad Faustinum *X*. 2. Excultum *dh* bonus *C* 3.
neque *ex* dampnent *Db*: damnant *aw*: dampnant *G* artes *dh* et
pr. a 4. nostris *Fav et pr. a* ammittere *F* 5. foras *G* teste
Heinsius. dubitasne *Scribnerius*. 6. pudet *B* 7. prae te *p*:
pstat te *C* 8. „Alii rara“ *Heraldus*. venit] datur *Am*

XXVI.

Sextiliane, bibis quantum subsellia quinque

Solus: aqua totiens ebrius esse potes;

Nec consessorum vicina nomismata tantum,

Aera sed a cuneis ulteriora bibis.

Non haec Pelignis agitur vindemia praelis

5

Ūva nec in Tuscis nascitur ista iugis,

Testa sed antiqui felix siccatur Opimi,

Egerit et nigros Massica cella cados.

A copone tibi faex Laetana petatur,

Si plus quam decies, Sextiliane, bibis.

10

XXVII.

Hesterni tibi nocte dixeramus,

Quincunces puto post decem peractos,

Cenares hodie, Procille, mecum.

Tu factam tibi rem statim putasti

Et non sobria verba subnotasti

5

Exemplo nimium periculoso:

Μισῶ μνάμονα συμπόταν, Procille.

XXVI, 3. numismata
μονα συμπότην

4. petis.

XXVII, 7. μνά-

XXVI. Ad Sextilianum X. 3. confessorum s et pr.a: consessorum G: concessorum Cφμ: confessorum h nomismata XBFG et pr.a: numismata reliqui. 4. bibis XBCFGXφ et var. lect. aw: petis reliqui. 6. Una s: Ūva sed h Thuscis φ 7. sociatur s Opimi F 8. et] ut bchlswx et pr.a Mascica X: Masilia pr.a 9. A] At h copone XF: quopone G: caupone reliqui. faex] foelix pr.h Lalaetana X: Laletana B: Laletanta F: Saletana i: Leletuna φ: Labetana bcsz et pr.h: Labatane a: Labatena w

XXVII. Ad Procillum X. 1. nocte tibi Gφ 2. Quincunces X: Qui nunc est BFG et var. lect. aw pata Gruterus. decem peractos] noctem parari o 3. Cenare δ Porcille c: Procille as 4. falsam pr.a: foedam bch et var. lect. w 7. Misomme monasypoten XFO et pr.V4.: Mis omne monas hipotem G: misonnemenasym potem B: his omne monas impotem pr.h (μισοῶ μνάμονα σῦποτεν procille corr.h): Misinna monaci intorem (nitote aw) asw: Mei sinna monaci nitoten δ: Misinna sententia monaci intoten c: om. φμ: μισω μνάμονα (μνάμονα a) συμπότην κα et corr.V4.: μνάμονα συμπόταν Heraldus. Procillae X: προκύλλε κ: προκύλλε a: Procille ab

XXVIII.

Hesterno foetere mero qui credit Acerram,
Fallitur: in lucem semper Acerra bibit.

XXIX.

Fama refert nostros te, Fidentine, libellos
Non aliter populo quam recitare tuos.
Si mea vis dici, gratis tibi carmina mittam:
Si dici tua vis, en, eme, ne mea sint.

XXX.

Chirurgus fuerat, nunc est vespillo Diaulus.
Coepit quo poterat clinicus esse modo.

XXXI.

Hos tibi, Phoebe, vovet totos a vertice crines
Encolpus, domini centurionis amor.
Grata Pudens meriti tulerit cum praemia pili,
Quam primum longas, Phoebe, recide comas,
5 Dum nulla teneri sordent lanugine vultus
Dumque decent fusae lactea colla iubae;
Utque tuis longum dominusque puerque fruantur
Muneribus, tonsum fac cito, sero virum.

XXIX, 4. haec eme, XXXI, 6. fuscae lactea colla
comae:

XXVIII. De Acerra X. 1. fecere XG credidit F: diem
(h. e. dicit) B

XXIX. * Ad Fidentinum TX. 3. gratis G matam pr.a
4. en, eme scripsi de meo: eme T: hoc eme XBCb: hic eme
G: haec eme reliqui. ne mea] quod mea C

XXX. De Diaulo X. 1. Chirurgus G: Chirurgicus c et pr.h
vispillo XCFGBhtzφ: hypillo c Dialus h 2. quo φl et Li-
psius Epp. Quaest. I, 5.: quod reliqui. potuit x clinicus] divitis c

XXXI. * De Encolpo TX. 1. Hos Heinsius. Foebē X
totoos φ: toto G: tonsos margo Iuntinae Lemaitrii: tortos Au-
relianus. 2. Encolpos Fz: Encolpus G: Encholophus c 3. sqq.
om. T: „apparet aliud esse Epigramma“ Heinsius. 3. Gnava
Heinsius. Prudens c praetia φ: prelia pr.b 4. recide dho
et pr.a: rescide corr.a: rescinde c 5. sordent teneri φ vultus
Fab 6. fuscae Ae colle φ comae X 7. fruatur Oxyphus:
fruantur reliqui cum X 8. tonsum] fac cito C facito F

XXXII.

Non amo te, Sabidi, nec possum dicere quare:
Hoc tantum possum dicere, non amo te.

XXXIII.

Amissum non flet cum sola est Gellia patrem,
Si quis adest, iussae prosiliunt lacrimae.
Non luget quisquis laudari, Gellia, quaerit,
Ille dolet vere, qui sine teste dolet.

XXXIV.

Incustoditis et apertis, Lesbia, semper
Liminibus peccas nec tua furta tegis,
Et plus spectator quam te delectat adulter.
Nec sunt grata tibi gaudia si qua latent.
At meretrix abigit testem veloque seraque
Raraque Summoeni fornice rima patet.
A Chione saltim vel ab Alide discis pudorem:
Abscondunt spurcas et monumenta lupas.

5

XXXIV, 7. vel Laide

8. monumenta

XXXII. Ad Savidium X. 1. Non amo te Sabidi *affert Mar-
rius Victorinus I, 5, 19, p. 32. Gaisford.* Savidii *XBCGF4. Xhi
acc]* non l

XXXIII. De Gellia G: De Gallia *XF4: De Galla B* 1.
Omissum b Amissum non flet cum sola es X Gallia *XF4.2: Galla
patrem („vel maritum“ B) BC* 3. Non luget quisquis *COabcm
snozpuna, Gruteriani et corr.F4.p: Non licet quisquis X: Non licet
cit quisquis pr.F4: Non liceat quisquis B: Hoc licet buae quisquis
G: Sic luget quisquis hi bodleianus et pr.p: Non dolet hic quisquis
Iunius (ex X?) Gallia XBF4.2* 4. [Apponit D.]

XXXIV. * De Lesbia T: Ad Lesbiam X. 2. Luminibus
BG *facta aw (margo furta) et codex Pulmanni.* 5. abielt *pr.e
[6.7. om. T.]* 6. Summoeni P: Summeni * et margo p: Sum-
memi O et corr.h: Summemiai X: Si memini *CGabchiswzqpa et X:
Submoto B* 7. Chyone q: Ethione G ab Alide *ahwq (corr.
Laide): ab Allide s: ab Aulide O: ab lade P: ab laude X: a laude
CGX: ab auide B: ab Elide h et corr.x: ab Ellide b: ab helide e:
ab helide xpa et Gruteri tres: vel Laide l: vel Leda Scriberius: vel
ab Hellade Beverlandus: vel ab Aeme Heinsius.* 8. et] *baec
μνα monumenta bha: monumenta reliqui.*

Numquid dura tibi nimium censura videtur?

10 Deprendi veto te, Lesbia, non futui.

XXXV.

Versus scribere me parum severos
Nec quos praelegat in schola magister,
Corneli, quereris: sed hi libelli,
Tanquam coniugibus suis mariti,

5 Non possunt sine mentula placere.

Quid si me iubeas talassionem

Verbis dicere non talassionis?

Quis Floralia vestit et stolatum

Permittit meretricibus pudorem?

10 Lex haec carminibus data est jocosis,

Ne possint, nisi pruriant, iuvare.

Quare deposita severitate

Parcas lusibus et iocis rogamus,

Nec castrare velis meos libellos.

15 Gallo turpius est nihil Priapo.

XXXVI.

Si, Lucane, tibi vel si tibi, Tulle, darentur

Qualia Ledaei fata Lacones habent,

Nobilis haec esset pietatis rixa duobus,

Quod pro fratre mori vellet uterque prior,

XXXV, 11. Nec possunt

10. Deprehendi *Taw*: Abscondi *z* et *var. lect. c* futui] subigi *T*

XXXV. Ad Cornelium *X*. 1. ne *X* 2. Ne quos *X*

perlegat *abchlmwzppuxa*: praelegat *reliqui cum p*. scola *XBGdb*

3. queris *μ* et *pr.x* sed hi *G*: sed ii *Quia* 6. iubeat *b*

7. om. *b* 8. Qui *hφ* vesti *b*: veseit *XB* 9. mere-

triciulis *dhmz* 11. Nec possunt *φabcmwzpxm* et *palatinus alter*.

13. Parees *α* luxihus *s* 14. cestare *C* 15. est Priapo

nihil *XBC*: nihil est Priapo *Gc*

XXXVI. Ad Lucanum et Tullum *X*. 1. Galle *B* da-

retur *z* 2. Laedei *X*: Ledaeci *φ* facta *pr.b* Laconis *ch*
et *pr.b*

Diceret infernas et qui prior isset ad umbras: 5
 „Vive tuo, frater, tempore, vive meo.“

XXXVII.

Ventris onus misero, nec te pudet, excipis auro,
 Basse, bibis vitro: carius ergo cacas.

XXXVIII.

Quem recitas meus est, o Fidentine, libellus:
 Sed male cum recitas, incipit esse tuus.

XXXIX.

Si quis erit raros inter numerandus amicos,
 Quales prisca fides famaue novit anus,
 Si quis Cecropiae madidus Latinaeque Minervae
 Artibus et vera simplicitate bonus, 5
 Si quis erit recti custos, mirator honesti
 Et nihil arcano qui roget ore deos,
 Si quis erit magnae subnixus robore mentis:
 Dispeream, si non hic Decianus erit.

XL.

Qui ducis vultus et non legis ista libenter
 Omnibus invideas, livide, nemo tibi.

XXXVII, 2. Bassa, XXXIX, 5. imitator

5. et qui] hic qui I: si qui corr.p et margo Iunii: si quis abehswozpxna
 undas bñz (in quo umbras var. lect.) et var. lect. c

XXXVII. * Ad Bassum Ts: Ad Bassam vel De Bassa reliqui.

1. bonus TBG 2. Basse Tq: Bassa reliqui. vivis pr.h
 carius] carait T: clarius B cavas pr.h

XXXVIII. Ad Fidentinum X. [Apponit D.] 1. Fidentie q

XXXIX. * Ad Fidentianum T: Ad Decianum X. [1. 2. apponit
 D.] 1. Et quis D caros awz („al. raros“ x): nostros G

2. avos DGabchaopna: savos O: anus-reliqui cum Xp 3.
 Cycropiae B madidus X: malidas pr.w: medius B Litinaeque s

[4. Apponit D.] Et quis erit vera simplicitate bonus D verua
 Heinsius. 5. custos recti I mirator Tp et margo Gryphi: imi-
 tator reliqui. 6. arcanos C 8. Ne valeam si non margo

Iuntinae Lemairii. Deccaus T

XL. Ad Lividum X. [Apponit D.] 1. Qui rugas margo Iun-
 tinae Lemairii. et non om. D 2. invide c et corr.a cum Eugra-
 phio in Terent. Andr. IV, 1, init. „Martialis: Omnibus invideas, ia-
 vide, nemo tibi.“

XLI.

- Urbanus tibi, Caecili, videris.
 Non es, crede mihi. Quid ergo? verna,
 Hoc quod transtiberinus ambulator,
 Qui pallentia sulphurata fractis
 5 Permutat vitreis, quod otiosae
 Vendit qui madidum cicer coronae,
 Quod custos dominusque viperarum,
 Quod viles pueri salariorum,
 Quod fumantia qui tomacla raucus
 10 Circumfert tepidis cocus popinis,
 Quod non optimus urbicus poeta,
 Quod de Gadibus improbus magister.
 Quod bucca est vetuli dicax cinaedi.
 Quare desine iam tibi videri
 15 Quod soli tibi, Caecili, videris,
 Qui Gabbam salibus tuis et ipsum
 Posses vincere Testium Caballum.

XLI, 2. verna es. 4. sulfurata 11. Urbicus
 12. improbis 13. loquax 17. Possis Sestium

XLI. Ad Caecilium X. [In *asw* bis extat: in *aw* post *XV* et *CIH*, in *s* post *XV* et *XL*, sed versus 1. 2. 3. om. posteriore loco *s* et *pr.a*: in *ſ* erant soli 1. 2. 3.] 1. Urbanis μ Caecilia X: Caccile G 2. verna XBCG: verna es reliqui. 3. Hoc quid ϕ transtiberinus $\mu\alpha$ 4. sulphara Be: sulfura ϕ fractes ϕ 5. Permittat *w* loco priore et *pr.b*: Permittit *s* et *pr.a*: Pernacta *e* vitis (sic) G quod iocosae ϕ 6. Vendis G madidae *asw* et *pr.h*: maadidae b: calidum Heinsius. 7. dominus viperarum C 8. salariorum C 9. tomacla Oxa et corr.h: thomacla *pr.p*: thumacla B: thomatla X: thomatla corr.p: thomatha l: tomata *pr.h*: thumata C: thinaatha G: tumabla abcmwz: tamata corr.a: plomata ϕ raucos G: raucis hsw et *pr.ap* 10. Circumfert G: Circumfert $\mu\alpha$ trepidis *s* priore loco. coqus h: coquus ϕ 11. optimus X 12. Cadibus XBCGbhsw et priore loco a: gradibus $\mu\alpha$ „Al. improbis“ margo Iunii et Heinsius. 13. dicax XBCGOA: edax abcmprwz ϕ : loquax $\mu\alpha$ et margo p cynaedi XBGa 14. desino *w* et *pr.a* 15. solus *pr.e* [15—20. om. p.] 16. Qui] Quod adhuc Gabbam B: Galba l: Galbam reliqui. Vide X, 101. et Winckelmannum in Plutarchi Amator. p. 181, Heinrich. in Iuvenal. Sat. V, 4. 17. Posse ϕ : Possis Seruierius idque fortasse extat in Cz, ex quibus nihil notavit Oudendorpius. vincere] inde esse decp et priore loco *w*: sine esse *pr.h* Testium abohlmwz ϕ : Testius μ : Tertium X: Tercium B: Tectiam CG: Tettium O et teste Heinsio X: Sestium κ : Sextium α Gaballum z

Non cuicumque datum est habere nasum:

Ludit qui stolidi procacitate,

Non est Testius ille, sed caballus.

20

XLII.

Coniugis audisset fatum cum Porcia Bruti

Et subtracta sibi quaereret arma dolor,

„Nondum scitis“ ait „mortem non posse negari;

„Credideram, fatis hoc docuisse patrem.“

Dixit et ardentes avido bibit ore favillas:

5

I nunc et ferrum, turba molesta, nega.

XLIII.

Bis tibi triceni fuimus, Mancine, vocati

Et positum est nobis nil here praeter aprum,

Non quae de tardis servantur vitibus uvae

Dulcibus aut certant quae melimela favis,

Non pira quae longa pendent religata genesta

5

Aut imitata breves Punica grana rosas,

Rustica lactantes nec misit fiscina metas

Nec de Picenis venit oliva cadis:

20. Sestius XLII, 4. satis hoc vos docuisse
XLIII, 5. lenta 6. mala 7. lactentes

18. nasu X 19. Ludis G solita abchmswzq 20. Testius Xabchmswzqμ: Tertius XB (qui tamen Tottius habere videri potest.): Tectius CG et „codex antiquus“ Domitii: Tettius O et teste Heinsio X: Sostius π: Cestias α

XLII. * De Porcia TX. 1. factum T Portia XCbchmswzq
2. tibi pr.w dolo corr. 3. Nundum s uegari] uecari
superscr. T 4. satis hoc docuissio GX: satis hoc docuissio T:
satis hoc edocuisse ChqplD: satis hoc te docuisse abeno: satis hoc
vos docuissio XOppa: satis hoc sic docuissio B 5. ardentis
X 6. l om. T molestia X

XLIII. * In Maeciaum T: Ad Maecium X. 1. Sis no:
Scis a vindob. 1., sed margo Bis 2. est om. C heri XB 3.
tardis] tendis s sorvant tibi b 4. certat s melimella wma:
melimela μ: melimeua G: mellimela b 5. leata Oμma: longa
reliqui cum Xl relegata bu et pr.a genestra s: genista XBOr
et corr.a 6. brevis X grana T: mala reliqui. 7. Rustici
s lactentes GOrmswzq et corr.ah fuscina XBGOw et pr.a: fa-
stina b: sasinā T: Sassiaa Heinsius Adversarius p. 274. At obstat
rustica. meatas Oachoz 8. Pyceus B

- 10 Nudus aper, sed et hic minimus qualisque necari
 A non armato pumilione potest,
 Et nihil inde datum est; tantum spectavimus omnes.
 Ponere aprum nobis sic et harena solet.
 Ponatur tibi nullus aper post talia facta,
 Sed tu ponaris cui Charidemus apro.

XLIV.

Lascivos leporum cursus lususque leonum
 Quod maior nobis charta minorque gerit
 Et bis idem facinus, nimium si, Stella, videtur
 Hoc tibi, bis leporem tu quoque pone mihi.

XLV.

Edita ne brevibus pereat mihi cura libellis,
 Dicatur potius, *τὸν δ' ἀπαμειβόμενος*.

XLVI.

Cum dicis „Propero, fac si facis,“ Hedyle, languet
 Protinus et cessat debilitata Venus.
 Expectare iube: velocius ibo retentus:
 Hedyle, si properas, dic mihi, ne properem.

XLV, 1. charta

9. negari *T* 10. amato *T*: parmato *Salmasius*. pomillione
TOapσμ et pr.h 11. est aut tantum *T teste Heinio*, est ut tan-
 tum teste *Fachio*. expectavimus *Tδchz* 13. fata *b* 14. Et
 tu *c* imponaris *c* Caridemus *BGbhqμna*: Claridemus *T*

XLIV. Ad Stellam *X*.2. carta *G*: cartha *B*XLV. De libro sno *X*.

1. charta *Ohlqμna et suprascr.*
V4. libellus *μ* 2. Dicetur *φ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος om. φ et*
pr.h: tonda pamibomenos *O*: tonda pamibomenon *XCGV4. abclnoz*:
 tondat amibomenon *B*: *τὸν δ' ἀπαμειβόμενος corr.h*

XLVI. Ad Edylen *X*: Ad Hedilem *B*: Ad Edilam *G*: Ad Edi-
 lum *asw*: Ad Hedylum *Scriverius*. 1. 4. prope i: propera
Vindob. 3. si] sic *CGh* Hedyle *as*: Edyle *XCclaz*: Hedile *B*: Edile
Obhwpx: Helide *μ*: Aedile *as*: Edila *G*: Aedila *Iunius*: Hedyla
Bentlius. lingue *s* 2. cesset *s* 3. velotius *X* 4. nec
 properem *X*

XLVII.

Nuper erat medicus, nunc est vespillo Diaulus:

Quod vespillo facit, fecerat et medicus.

XLVIII.

Rictibus his tauros non eripuerunt magistri,

Per quos praeda fugax itque redditque lepus;

Quodque magis mirum, velocior exit ab hoste

Nec nihil a tanta nobilitate refert.

Tutior in sola non est cum currit harena,

Nec cavea tanta conditur ille fide.

Si vitare canum morsus, lepus improbe, quaeris,

Ad quae confugas ora leonis habes.

XLIX.

Vir Celtiberis non tacende gentibus

Nostraeque laus Hispaniae,

Videbis altam, Liciniane, Bilbilin,

Equis et armis nobilem,

XLIX, 3. Bilbilim

XLVII. De Diaulo medico X. [Apponit D.] 1. Paulus Exc. Festi p. 369, 1. Mueller. „Martialis: Qui fuerat medicus, nunc est vespillo Diaulus.“ 1. nunc est om. φ 1. 2. vispillo BCGbchlwozq et pr.a Diallus D: Dialus h 2. fecerat] non facit c

XLVIII. * De leone et lepore TX. 1. hiis b irripuerunt s 2. fugat z idque G 3. velocius Gφ et Iunius: velociter hs: velocior reliqui cum Gruterianis. 4. e tanta T: Cum nil a tanta nobilitate Iunius: mobilitate Scriuerius. 6. Deccaveat tanta conditor T tanta] sola b 7. morsum s: om. aw lepus lepus improbe X 8. At quae X: Atque T cum fugias μ

XLIX. [Collati sunt EFPV4. f, i, n, v2. vindob. 1. 2. 3. βγπ.] Ad Licinianum XBCEFGV4. cfhXφ, palatinus alter, Bongarsianus et libri Turnebi Adversar. XXIII, 24.: Ad Licentianum abs vind. 1. w: Ad Licencianum a: Ad Licianum Om v2. vindob. 2. μα: Ad Lucianum lz: Ad Lucilianum φ. 1. tacendo X 2. nostra eque O: nostrae salus vossianus. hispanie i videbis Videbis (sic) i 3. Liciniane XBCEFGV4. fhlmXφ, palatinus alter, Bongarsianus, Turnebianus: Luciniane φ: Licentiane abs vindob. 1. w et margo f: Liciane COim vindob. 2. αα: Litiane n Bilbilin XEPV4.: Bilbilam v2.: bilblim bilbilim i: om. bs et pr.a: Bylbilim φ: Bilbilim reliqui. 4. Aquis Hispani.

- 5 Senemque Catum nivibus et fractis sacrum
 Vadaveronem montibus,
 Et delicati dulce Botrodi nemus,
 Pomona quod felix amat.
 Tepidi natabis lene Congedi vadum
 10 Mollesque Nympharum lacus,
 Quibus remissum corpus astringas brevi
 Salone, qui ferrum gelat.
 Praestabit illic ipsa figendas prope
 Voberca prandenti feras.

5. Sterilemque Calvum nivibus
 Vobisca

7. Boterdi

14.

5. Senemque catum *XBCGV4XΔ* et *Turnebiani*: Senemque eanum *EO Vind.* 3.: Senemque calvum *h* et margo *f*: Sterilemque eanum *ipyμκ*: Sterilemque eanum „editio exoleta“ *Gruteri*: Sterilemque calvum *ΦFabefimmswzqπβ* et *corr. x*: Sterilemque calvum *pr. n*: Senemque Calvum (coll. *IV*, 55; 2.) *Vossius ad Melam III*, 1., quod verum arbitror: Senemque Cūnum *Raderus et Heinsius in Sil. Ital. IV*, 233.: Senemque opacem *Heinsius MS.* nivibus] nublus *i* et fractis *Iunius*: e fractis *vindob.* 2.: e fractis *n*: e fractis reliqui, sacrum] *sa pr. i*: saxum *corr. i*: seabrum *Heinsius*. 6. Vada Veronem *διγκαλ* et *corr. h*: Vada Neronem *uo* et *pr. ah*: Vada Verone in *Gμ*: Vada Veronem in *n*: Vada Varonem *vindob.* 1. *u2.* et *corr. a* montibus] eolibus *Heinsius*. 7. dedicati *m*: delicatum *pr. f*: delicatis *i* Boterdi *Φfabcln vind.* 1. *wβx*: Botordi *u2.* *Vindob.* 2. *μκ* et *pr. f*, *in rasura i*, margo *h*: Bitordi *vossianus*: Botrodi *Omλa*: Botridi *φ*: Boleti *BCEV4. Vindob.* 3. *hX*, *Turnebiani* et margo *f*: Boleti *G*: duleedo leti *X*. 8. Pomoria *i* Post hunc versum libri praeter *αββγμκ* novum Epigramma „Ad Linum“ vel similiter inscriptum incipiunt. 9. Tepidi natabis lene (line *π*) Congedi (Congedi *vind.* 1. *β*: Cogedi *F*: Cogendi *zπ*) vadum *Fzβπφ* et *pr. vind.* 1: Tepidum natabis (natabis *G*) Line Congedi (Congredi *G*) vadum *Gm*: Tepidum natabis Line (lene *Ensw* et *corr. V4.*) Congedi (Congedi *cw*: Congdi *E*: Cogendi *n*) vadum *XBEV4. csw*: Tepida natabis lene (Line *COβfhq* et *corr. a*: leve *i*) Cogedi (Congedi *Olμκ*: Congendi *abf*: Cogendi *i*: Congredi *h* et *corr. f*) vada *COβfhilμκaly* et *corr. vind.* 1: Lepida natabis Line congendi vada *vindob.* 2.: Tepidum natabis lene Congedi vndum *Iunianae*. 10. molesque *XE* lympharum *Om* laeus] vndus *pr. G* 11. corpus] tem-
 pus *corr. f* astringas *XBCEFGV4. fhs*: astringes *OPβcitrwzv2.* *vindob.* 1. 2. *α* et *corr. n*: astringens *βγμκ*: astringitur *φ* breve *P* et *pr. n*: aqua *pr. B* 12. gelat] gerebat *G* 13. ipsas *φ*: apissa *Heinsius*, figendas *e*: figendas voces prope *v2.* 14. Vobis capram (capram *E*: capras *i*) dentiferas *FPI*: Vobis erga *G*: Voberca *XBCV4. Oh v2. φβγμκ*, duo *Gruteri* et *Turnebiani*: Vobercha *b*: Uberca *s*: Voverca *i*: Vobesa *E vindob.* 1.: Voberta *Vindob.* 2. 3. *pla* et *corr. f*: Voborta *pr. f*: Voberga margo *Vindob.* 3.:

Aestus serenos aureo franges Tago 15
 Obscurus umbris arborum;
 Avidam recens Dercenna placabit sitim
 Et Nutha, quae vincit nives.
 At cum December canus et bruma impotens
 Aquilone rauco mugiet, 20
 Aprica repetes Tarraconis litora
 Tuamque Laletaniam.
 Ibi illigatas mollibus dammas plagis
 Mactabis et vernas apros
 Leporemque forti callidum rumpes equo, 25
 Cervos relinques villico.
 Vicina in ipsum silva descendet focum

17. rigens

25. rumpens

Voborea ex: Noberca n: Loberca w prudenti G: pudenti pr.B:
 preudenti a: praedanti „ex vestigiis Vaticanis libri“ Heinisius in Clau-
 dian. Fescenn. 11. 15. aestos O frange stagio Pi: frangestago
 pr.V4.: frangens Tago G vindob. 2. na 16. Obscuris FGO
 Vindob. 3. bshlan 17. Aridam vossianus. recens XBEG V4.
 Vindob. 3. Ahsq: ingens F et vossianus: rigens reliqui cum P. Der-
 cenna (P) vind. 2. z et palatinus alter: Dercenn XF: Dircenna Pi
 vindob. 1. βρυκκα et corr.a: Dircena corr.h: Dircia pr.a: Dircenda
 n: Derceta G: Dereolta BF4. et Turnebiani: Dereta X: Descicita
 E: Dircenta O et corr.f: Dircenia pr.f: Dircemia b: Dirceta C
 Vindob. 3. ch v2. w: Directa s et vossianus: Directam i: Dircenna
 q: Illece vel Illece λ placebit pr.i sitim] semen B et pr.V4.
 18. Et] Quao In: om. O Nutha PFz et margo vindob. 1.:
 mitha s: Nymeam XBEG V4.: Niveam G: Nemetas ben: Nemeta
 vindob. 2. βρυκ et corr.af: Nemete m: Nemeas Chluwq et pr.af:
 Nemeas O: Nemea i v2. vindob. 1. la: om. Vindob. 3. quae om. l.
 in rasura i 19. Et c vindob. 2. z quom Pfiwq December B
 bruma] umbra v2. impetens n 20. mugiet pr.P 21.

apsca (sic) G repeten BPilw et pr.a Tarrachonis B: Tarraconis
 bhiz litora] iuga de et pr.f 22. Laletaniam XBEG V4. Ola:
 Laletaniam n: Laletanneam Cefyqx et corr.h: Lacetaniam PF
 vindob. 2., Gruteri alter pr. manu et corr.m: Lacetaneam ailsu v2.
 vindob. 1. xpm: Laetaneam f: Lactaneam b: Baletanum pr.h et
 marg. f 23. iligatas XEF mobilibus var. lect. c dammis
 plagas BCEGV4. Vindob. 3. w et pr.a: damnis plagas XFq: dam-
 mas vel damas plagis reliqui. 24. Mactavis E: lactabis v2.w
 vernas XBEGcimpwλλu(P), Bongarsianus, palatinus alter et pr.V4.
 a, corr.fhi: vernos CFOPbn vindob. 1. 2. xβapμua 25. Lepo-
 rem et forti i forti om.h calidum ai vindob. 1. w et pr.G rum-
 pens hm: rupes v2.: rumpet i 26. reliquens X Vindob. 3.
 villico XBEG V4. n 27. Vicina silva in ipsum s

- Infante cinctum sordido;
 Vocabitur venator et veniet tibi
 30 Conviva clamatus prope;
 Lunata nusquam pellis et nusquam toga
 Olidaeque vestes murice;
 Procul horridus Liburnus et querulus cliens,
 Imperia viduarum procul;
 35 Non rumpet altum pallidus somnum reus,
 Sed mane totum dormies.
 Mereatur alius grande et insanum sophos:
 Miserere tu felicium
 Veroque fruire non superbus gaudio,
 40 Dum Sura laudatur tuus.
 Non impudenter vita quod reliquum est petit,
 Cum fama quod satis est habet.

L.

Si tibi Mistyllus cocus, Aemiliane, vocatur,
 Dicatur quare non Taratalla mihi;

37. Mercetur

L, 2. Dicetur

28. Infante d: In fronte margo d et corr.f: Ni fonte y eiactus
 XBCEGPV4.baps v2. wxy et pr.afh vindob. 1.: tinctum vindob. 2.
 29. Venabitur venator (margo Vocabitur) n: Venabitur voca-
 tus XBE (venabitus) GF4. X: Veniet vocatus C Vindob. 3. bh
 30. Corvina vossianus. 31. Limata Vindob. 3. 32.
 Oliadaeque w veste s muricae Paf vindob. 1.2.: mirice π 33.
 Procul om. q orridus π: olidus libertus vossianus quacrolus
 EPw 35. pavidus i: squalidus Heinsius. somnum G 36.
 dormies w et pr.ai 37. Mereatur XBE (mereatus) FGF4.
 Vindob. 3. P, Bongarsianus et Gruteri tertius: Mercatur Cabefhilms
 v2. vindob. 1. 2. wxyπqμx et pr.n: Mercetur Ola et corr.n et
 sanum FP sophos q 38. infellicium i 39. Veroque] Vero
 corr.G 40. Surra μ: Scura corr.f: scurra i 41. impuden-
 ter XE: imprudenter q: non impudente vita quae reliquum impetit
 vossianus. vitae P et corr.f quod reliquum est om. vindob. 2.:
 quod relicum est BEV4. (margo: „vel reliquum“): reliquum vita
 quod est bc 42. Quom Op et pr. vindob. 1.: Quem Pπ et corr.a
 vindob. 1.: Quam πγμx fame i

L. * Ad Aemilianum TX. 1. Mistillos Tw: Mustillos
 BGF4. bh: Mystillos margo h coqus h: coquus del 2. Dica-
 tur TXGq: Dicetur reliqui. Taratulla e et pr.h: Taratilla absw:
 Terat alla XC

LI. *Quintiane*

Non facit ad saevos cervix, nisi prima, leones.

Quid fugis hos dentes, ambitiose lepus?

Scilicet a magnis ad te descendere tauris

Et quae non cernunt frangere colla velis.

Desperanda tibi est ingentis gloria fati:

Non potes hoc tenuis praeda sub hoste mori.

LII.

Commendo tibi, Quintiane, nostros —

Nostros dicere si tamen libellos

Possum, quos recitat tuus poeta —:

Si de servitio gravi queruntur,

Assertor venias satisque praestes,

Et, cum se dominum vocabit ille,

Dicas esse meos manumque missos.

Hoc si terque quaterque clamitaris,

Impones plagiaro pudorem.

LIII.

Una est in nostris tua, Fidentine, libellis

Pagina, sed certa domini signata figura,

Quae tua traducit manifesto carmina furto.

LI, 4. velint

LII, 3. Possim

LI. * De leone et lepore *T*: Ad leporem et leonem *X*. 1. le-
onis *T* 2. ambitiosa *T* 3. a te *B* descendere *T* 4. Et-
que non *T*: Et quem non *X* contemnunt *Heinsius*. tangere *Cp*
velis *TC*: velint reliqui. 5. facti *TI*

LII. Ad Quintianum *X*. 1. Quinciane *B*: Quintiliane. *acsw*
2. si tamen dicere *absw* 3. Possim *z* 5. Adsertor
X: „vel assector“ *c* vadesque *Heinsius*. 6. Et cum dominum
pr.G: Et cum te dominum *corr.G*: Et cum se donum *q* 8. Haec
si *q*

LIII. * Ad Fidentinum *TX*. 1. tua Fidentine] o Fiden-
tine *ebhi vindob.* 1. (margo tua) *z* 2. dominis *T* si grata *T*
3. crimina *XBGHX* et *Turnebus Adversar. XIII, 24.* [4.5.
om. *T*.]

- Sic interpositus vitio contaminat uncto
 5 Urbica Lingonicus Tyrianthina bardoeucullus,
 Sic Arretinae violant crystallina testae,
 Sic niger in ripis errat cum forte Caystri,
 Inter Ledaeos ridetur corvus olores,
 Sic ubi multisona fervet sacer Atthide lucus,
 10 Improba Cecropias offendit pica querelas.
 Indice non opus est nostris nec iudice libris,
 Stat contra dicitque tibi tua pagina „Fur es.“

LIV.

Si quid, Fusce, vacas adhuc amari, —
 Nam sunt hinc tibi, sunt et hinc amici —
 Unum, si superest, locum rogamus,

LIII, 4. vili contaminat uncto 6. Aretinae 11.
 nec vindice

4. Sic interpositus (interpositus G) vitio contaminat uncto
XBCGO pr.h et Turnebus Adversar. XXIII, 25.: Sic interpositus
 vili contaminat uncto z: Sic interpositus vili contaminat uncto
corr.h: Sic interposito (interpositus *pr.t*) villis (villis s) contaminat
 uncto (nocte blma) abelsuuxa P, palatinus alter, *Scrivieri MSS. B*
et corr.m: Sic incomposito vili contaminat uncto p: Sic intercepto
 vili contaminat uncto q: Sic interpositus villo contaminat uncto
 „ex codicibus minus interpolatis“ *Heinsius in Claudian. Eutrop. I,*
276. 5. Urbica *corr.a* Ligenicus *μ*: Longonens s Tyria-
 uina G: Tiriautina *dh*: Tyrintina *q*: Thiriautina *XB* bardo en-
 eullus *Gsp* et *corr. h*: hardo eucullus *B*: bardaeocullus *b*: barda
 eucullus *aw* et *pr.h* 6. Arretinae *Bbw*: Arentinae *a*: Aractinae
T: Carretinae *G*: Arrectinae *C* crystallina *μ*: crustalina *XB*:
 cristallina *bw*: christallina *T* 7. errat cum forte] errat cum
 forte *c*: certa cum fonte *b* Caistri *TO*: Chaistri *b*: Cabistri *B*
 reddetur *pr.p* 9. malta sona *T*: dulcisona *Heinsius*, Attide
Caelius et margo h: Attide *b*: Atide *GO*: Actide *XB*: Actile *z*:
alite T pr.h et margo Gryphii. 10. coetrophia *T* effendit]
 „In aliis est effundit“ *Scrivieri*: affundit, offundit, ebundit *con-*
iecturac. pycia *B* querellas *TB* 11. Indice] iudice *h* nec iu-
 dice *XBCOM* abelsuuxq: nec indice *TG*: nec vindice *hpm* 12.
Sat h: Sed contradicit tibi quae tibi pagina fur est *G*

LIV. Ad Fuscum X: Ad Fuscum P. Praet. in Dacis „*CV* et
MSS. Iuvenal.“ *Beverlandus*: [Collatus est parisinus 8284.]
 1. vocas *G* 2. hic tibi *XB* sunt et hinc et hinc *G*: sunt hinc
 et *B* 3. Imum qui *Heinsius*. iocum *X*: locus *z* [4. 5. 6. 7. 8.
 apponit *D*: Nullum quod tibi sit—vetus sedalis.]

Nec me, quod tibi sim: novus, recuses:

Omnes hoc veteres tui fuerunt,

Tu tantum inspicere qui novus paratur

An possit fieri vetus sodalis.

LV.

Vota tui breviter si vis cognoscere Marci,

Clarum militiae, Fronto, togaeque decus,

Hoc petit, esse sui nec magni ruris arator,

Sordidaque in parvis otia rebus amat.

Quisquam picta colit Spartani frigora saxi

Et matutinum portat ineptus Ave,

Cui licet exuviis nemoris rurisque beato

Ante focum plenas explicuisse plagas

Et piscem tremula salientem ducere seta

Flavaque de rubro promere mella cado?

Pinguis inaequales onerat cui villica mensas

Et sua non emptus praeparat ova cinis?

Non amet hanc vitam quisquis me non amat, opto,

Vivat et urbanis albus in officiis.

LVI.

Continuis vexata madet vindemia nimbis:

Non potes, ut cupias, vendere, copo, merum:

LV, 13. me non amet

LVI, 2. cuperes

caupo

4. si b: sum parisinus 8284. $\mu\alpha$
men φ 7. vetus] novus s

6. Tu tamen G: Tum ta-

LV. Ad Frontonem X.

1. tua μ et pr.x

3. petet

abhux φ suis Heinsius. amator BC

4. Sordida quae w: So-

briaque Casp. Barthius.

5. Quisnam — colat — portet Heinsius.

6. avem XBCw et pr.a: matutinam — avem s

7. Quoi

1. exuviis nemoris rurisque beato φ et pr.a: exuviis nemoris ru-

risque beati s: exuti nemoris rurisque beati XBCGObhlz (margo

exigui) et var. lect. c: exigui nemoris rurisque (ruris nemorisque c)

beati cpw $\varphi\mu\alpha$ et corr.a: exculti Heinsius.

8. Ante focus corr.x

exposuisse XBCG μ plagas] vias B

9. saeta X

11. in

aequales μ villica X: vilia B

12. temperat] praeparat Hein-

sius. 14. urbanus XBC albus] emptus margo Iuntinae Lemairii.

LVI. Ad cauponem X.

1. manet Bch nobis pr.B

2.

cuperes COabhlpsw $\mu\alpha$: velles φ

copo Xbchz φ aliique: caupo vulgo.

LVII.

Qualem, Flacce, velim quaeris nolimve puellam?

Nolo nimis facilem difficilemque nimis.

Illud quod medium est atque inter utrumque probatur:

Nec volo quod cruciat, nec volo quod satiat.

LVIII.

Milia pro puero centum me mango poposcit:

Risi ego, sed Phoebus protinus illa dedit.

Hoc dolet et queritur de me mea mentula secum

Laudaturque meam Phoebus in invidiam.

5 Sed sestertiolum donavit mentula Phoebo

Bis decies: hoc da tu mihi, pluris eman.

LIX.

Dat Baiana mihi quadrantes sportula centum.

Inter delicias quid facit ista fames?

Redde Lupi nobis tenebrosaue balnea Grylli:

Tam male cum cenem, cur bene, Flacce, laver?

LVII, 3. probamus
lavor?

LVIII, 3. mecum

LIX, 4.

LVII. Ad Flaccum X. *Exstat in Anthologia Burmanni III, 261.*
(Tom. I, p. 685.) 1. quaeris om. w nolimque p [3. 4. ap-
ponit D.] 3. Illud] Unum libri Burmanni. atque] quodque l et
libri Burmanni: atque ex utriusque B probatur XBGqμ et libri Bur-
manni: probatum bch: probamur l: probamus reliqui. 4. quod
cruciet λ et libri Burmanni: quae cruciat z: quae cruciet em: quam
cruciat corr.h quod satiet libri Burmanni: quae satiat z: quae sa-
tiet em: quam satiet corr.h

LVIII. De puero et mangone X. 1. Milia libri plerique om-
nes: Filia G pro puero ter centum G 3. Haec dolet Oφ hoc
queritur G de me] dolet hoc abchpswzμna mecum sawzμna: se-
cum reliqui cum λλ 4. ia om. X: mea Phoebus iu invidia B
5. sextertiolum Gahw: sextiolum b

LIX. * Ad Flaccum TX. 1. Baiona T tibi aw quadrante
XABC 3. Rete T Luci AGl: Lyci margo A: lucem X: vi-
cem B Grilli TBOδhwμn: Gralli vel Grolli, ut videtur, G 4.
cur] cum G laver T et vossianus: labor Ab: biho pr.h: labor
reliqui.

LX.

Intres ampla licet torvi lepus ora leonis,
 Esse tamen vacuo se leo dente putat.
 Quod ruet in tergum vel quos procumbet in armos,
 Alta iuvenorum vulnera figet ubi?
 Quid frustra nemorum dominum regemque fatigas? 5
 Non nisi delecta pascitur ille fera.

LXI.

Verona docti syllabas amat vatis,
 Marone felix Mantua est,
 Censetur Apona Livio suo tellus
 Stellaque nec Flacco minus,
 Apollodoro plaudit imbrifer Nilus, 5
 Nasone Peligni sonant,
 Duosque Senecas unicumque Lucanum
 Facunda loquitur Corduba,
 Gaudent iocosae Canio suo Gades,
 Emerita Deciano meo:
 Te, Liciniane, gloriabitur nostra,
 Nec me tacebit Bilbilis.

LXII.

Casta nec antiquis cedens Laevina Sabinis
 Et quamvis tetrico tristior ipsa viro

LX. De lepore et leone X. 1. torvi] placidi h 3. aut
 quos bchl: vel quod G prorumpet X. 4. iamentorum h et pr.f
 figit ibi G: viget μ: fidet φ 5. Quod t dominum nemo-
 rum Oabshuoz: nemorum regem dominumque G: nemorum om. s
 6. selecta m: delecta „i. e. quam delectat“ Salmasius MS.

LXI. Ad Licentianum auctores nnde nascantur X. 1. doctis
 B: 3. Apono XAB: Aponi bmx vindob. 1. et corr.ah: Apponi
 Ovindob. 2. Levio X snu t 4. Stellaque bs et pr.f: Atolla
 margo a 5. Apollodoro μx. plaudet t: gaudet XABCO
 Vindob. 3. X. umbrifer s: Apollodoro tibi papyrifer Nilus margo
 Iustinæ Lemairii. 6. Nasonem BGhlz et pr.p 7. Dnos
 corr. G unicumque] unum B 11. Teleci ane X erasis duabus
 litteris: Tolo ciniano A: Te Litiniano B: Toleciano G: Te Lioiano
 vindob. 1. za et corr. a: Te Luciniane b: Te Luciane fhφ: Tele-
 ciano Vindob. 3.

LXII. * De Levina T: De Lebina X. 1. Laebina XAC
 2. ipsa] illa ?

- Dum modo Lucrino, modo se permittit Averno,
 Et dum Baianis saepe fovetur aquis,
 5 Incidit in flammās iuvenemque secuta relicto
 Coniuge Penelope venit, abit Helene.

LXIII.

Ut recitem tibi nostra rogas epigrammata. Nolo.
 Non audire, Celer, sed recitare cupis.

LXIV.

Bella es, novimus, et puella, verum est,
 Et dives, quis enim potest negare?
 Sed cum te nimium, Fabulla, laudas,
 Nec dives neque bella nec puella es.

LXV.

Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba
 Et dici ficos, Caeciliane, iubes.
 Dicemus ficus, quas scimus in arbore pasci,
 Dicemus ficos, Caeciliane, tuos.

LXIV, 3. Sed dum

3. semper mittit B: se praemittit a 5. in om. pr.B 6.
 paene lope T: penelope μ veniet A et pr.B: venit et corr.B Thy-
 mele GX Bononiensis.

LXIII. Ad Celerem X.

LXIV. * Ad Fabullam X: Ad Fabulam T. [Collatus est parisi-
 nus 8284.] 2. Et om. s 3. Sed cum TXABCGI: Sed
 quom φ: Sic dum parisinus 8284.: Sed dum reliqui. 4. neque
 bella] nec bella Csz et pr.a neque puella Tδfhμ: nec puella ucc
 bella es dw

LXV. Ad Caecilianum X. [Collatus est V4. et parisinus 8284.]

1. Dum λ ficos aenopus 2. Et dixi parisinus 8284. et
 pr.B ficos Babenopus et pr.h Tetilliane V4. et pr.B: Laetiliane
 codex Charisii. iubes] putas Charisius. 3. Dicemus codex Cha-
 risii loco priore. ficos corr.a quasumus pr.B 4. Dic-
 amus codex Charisii utroque loco et Prisciani Erlangensis alter.
 ficos XGzφ et Priscianus loco priore. Tangit hoc carmen So-
 sipater Charisius Instit. Gramm. I, p. 75. Putsch., p. 54. Linde-
 mann. „Farro de ficu se suspendit dicendo dedit multis licentiam, ut
 haec et has ficus dicerent, quod usurpare maluimus propter cacempha-
 ton, de qua re Martialis elegantissime loquitur. At enim: Cum

LXVI.

Erras meorum fur avare librorum,
 Fieri poetam posse qui putas tanti,
 Scriptura quanti constat et tomus vilis.
 Non sex paratur aut decem sophos nummis:
 Secreta quare carmina et rudes curas
 Quas novit unus scrinioque signatas
 Custodit ipse virginis pater chartae,
 Quae trita duro non inhorruit mento.
 Mutare dominum non potest liber notus.
 Sed punicata fronte si quis est nondum
 Nec umbilicis cultus atque membrana,
 Mercare: tales habeo; nec sciet quisquam.
 Aliena quisquis recitat et petit famam,
 Non emere librum, sed silentium debet.

5

10

LXVI, 3. constet

dixi—tuos.“ *Rursus* p. 103. *Putsch.*, p. 73. *Lindemann.* „*Ficus vitium esse corporis, proinde declinari debere quasi pomum. Martialis in Laetilianum locantis nobis occurrit exemplum, nam ita loquitur: Cum dixi—tuos; ut sit δούδερον dictum, quavis quidam ficus vitium esse velint.*“ *Probus Institutt. Gramm. II*, 1, 41. (*Lindemann. Corp. I*, p. 121.) „*Haec ficus, huius fici, pomum. Sic Martialis: Dicemus ficos quas constat in arbore natas; et huius ficus: Dicemus ficus [Caeciliae tuos].*“ *Denique Priscianus VI*, 14, 76. (*I*, p. 270. *Krehl.*) „*Etiam hic ficus vitium corporis quartae est. Martialis in primo Epigrammaton: Cum dixi—tuos. Ex quo ostendit (ostenditur codex Halbersiadensis a Th. Schmidio meo inspectus) et vitium et fructum posse quartae esse declinationis, genere autem differre.*“ *Rursus VI*, 16, 83. (*I*, p. 277. *Krehl.*) „*Martialis in Epigrammatibus: Dicemus ficos quas scimus in arbore nasci.*“

LXVI. Ad Cerylum X: Ad Cerilum ABCH: Ad Cherilum G:
 Ad Choerylum O: Ad furem suorum librorum φ 1. fur] fuit
 b: furaverē B 2. tanta pr.B: tanto Gronovius. 3. Strictura
 B constat XABCGelz et corr.a: constet reliqui. tomus in rasura
 φ: tomulus p: domus bpx 4. nummis sophos s 5. Secrete
 tas s quare G cura s: „al. cartas“ o 6. Quos s novit
 ianus φ scrinio signatas G 7. pater chartae] parte chartae
 z: partae XB 8. trita] credo e: tria X duro] duo XAG et
 pr.Bw: doli (?) corr.B: elivo C non om.c horruit XAB 10.
 punicata G est om. do 11. Nec φ umbilicis XABCG
 bchlsw et pr.a: umbilicis reliqui: umbilicos Heinsius. cultus] cultos
 XB membrana B 12. habeo XABCGφ et codex Roelaxdii:
 abeo φ: ah hero z: ab eo reliqui: Labeo Douza. 13. fama φ
 petit XABGOzφ: cupit margo m: quaerit reliqui.

LXVII.

Liber homo es nimium, dicis mihi, Choerile, semper.
In te qui dicit, Choerile, liber homo est.

LXVIII.

Quidquid agit Rufus, nihil est nisi Naevia Rufo.
Si gaudet, si flet, si tacet, hanc loquitur.
Cenat, propinat, poscit, negat, inquit: una est
Naevia; si non sit Naevia, mutus erit.
Scripserat hesternum patri cum luce salutem:
„Naevia lux“ inquit „Naevia lumen, ave.“
Haec legit et ridet demisso Naevia vultu.
Naevia non una est: quid, vir inepte, furis?

LXIX.

Coepit, Maxime, Pana qui solebat,
Nunc ostendere Canium Tarentos.

LXVIII, 5. Scriberet LXIX, 1. quae solebat, 2.
Terentos

LXVII. * Ad Cerylum TX: Ad Cotilum φ 1. disci X
1. 2. Caerule T: Chaerule μα: Cerile XABb et pr.h: Ceryle XB
versu altero: Choeryle O: dicunt hoc Cotile multi φ 2. quis
dicit I: quid egit X: quid degit pr.A: qui degit BG et corr.A:
quisquis agit D: quisquis agis C Choerile] Cotile φ homo liber
O es XBCz

LXVIII. * De Rufo et Nevia TX. Affert Ioannes Saresberiensis
Nug. Curiall. p. 452. Amstelod. „Desipit Rufus in Naevia (venit
editio princeps, ut infra in carmine), a qua eum (enim editio princeps)
teste Coquo nullus casus avertit (avertit editio princeps.) Nam Quic-
quid“ sqq. 1. agis x Rufus x nihil] non i nisi om. T
aut loquitur Saresberiensis editio princeps. 3. negat] rogat
bhm et pr.f induit φ: annit margo Iuntinae Lemairii. 4. Nae-
via] Rufus B Naevia mntas] Nevius mutus G 5. Scripserat
T: Scriberet reliqui. aeterna X salute T 6. inquit G:
inquit B nomen α: lumen libri cum Hpm et Gruteri tertio. have
T: habe ABCG: ait x 7. Hanc corr.af dimisso e 8.
una] vana T furis] fuit B

LXIX. Ad Maximum X. [Omittunt Epigramma ex.] 1. Ce-
pit μα Pana qui O et Domitii commentarii ad III, 20, 21.: Pana-
que AB: Pana quae reliqui. 2. Terentos α

LXX.

Wade salutatum pro me, liber: ire iuberis

Ad Proculi nitidos, officiose, lares.

Quaeris iter, dicam: vicinum Castora canae

Transibis Vestae virgineamque domum;

Inde sacro veneranda petes Palatia clivo,

Plurima qua summi fulget imago ducis.

Nec te detineat miri radiata colossi

Quae Rhodium moles vincere gaudet opus.

Flecte vias hac qua madidi sunt tecta Lyaei

Et Cybeles picto stat Corybante torus.

Protinus a laeva clari tibi fronte Penates

Atrique excelsae sunt adeunda domus.

Hanc pete, nec metuas fastus limenque superbum;

Nulla magis toto ianua poste patet,

Nec propior quam Phoebus amet doctaeque sorores.

Si dicet „Quare non tamen ipse venit?“

LXX, 5. Pallatia

10. tholus.

11. Protenus

LXX. * Ad librum suum TX. 1. saluator bfh. 2. Ad
procul iunidos T: Ad poculi nitidos AG: Ad procul initido i: Ad
procul in nitidos B: officiosi A: „al. ambitiose“ e 3. Inter-
dicam su vicinam su et pr.a 4. Vestes G: Vestas XAB
5. In sacro C: Inde sacra T: venerando XA: repetes sacro
veneranda l: Palatia Anbhzum: Palacia BC: Pallatio X: Pallatia
vulgo. Servius in Virgil. Aen. VIII, 51. „Si a balatu hoc nomen ve-
nerit, Pa longum est, sicut Martialis ponit plerumque.“ clibo T:
divo Xio 6. Plurima] Aurea margo Iuntinae Lemairii. quao
l: summa (corr. summi) fulgit T 7. radiata Gryphianae.
miri radiata coloris T: miro radiata colossi P: miro ra-
diata coloro margo Gryphii. 8. Quae thodium in rasura φ:
Quae rodia T 9. hae] haec T: Licei G 10. Ci-
beles GOB: Cibelles w: Cibellae corr.s: Cibeles pr.s: crudeles T
picto] paro l: Corybate B: Chorybate X: Coribante TOBux:
Choribauto Gw: torus Th: thoros Cbcw et pr.af: chorus m: to-
lus X: colus B et pr.l: tholus reliqui. 11. tibi fronte XABC
IzqX corr.f et duo Gronovii: tibi fonte T: tibi uote G: sub fonte
bh et pr.f: sub fronte reliqui. Penatis corr.B 12. excelsa X
13. Hao Iunius nec metuas XABGlo: ne times m: ne
motuas reliqui: non motuas Gruterus. factus A: lumen T 14.
mains T: pater pr.B 15. proprior XABu: potior T: Nevo prior
C: quam om.T: qua l: quod φ: Phoebus T: amet TXABCGwql,
pr.a et corr.f: amat reliqui. [16. om. pr.A] 16. veni G

Sic licet excuses „Quia qualiacunque leguntur
Ista, saluator scribere non potuit.“

LXXI.

Laevia sex cyathis, septem Iustina bibatur,
Quinque Lycas, Lyde quattuor, Ida tribus.
Omnis ab infuso numeretur amica Falerno,
Et quia nulla venit, tu mihi, Somne, veni.

LXXII.

Nostris versibus esse te poetam,
Fidentine, putas cupisque credi?
Sic dentata sibi videtur Aegle
Emptis ossibus Indicoque cornu;
5 Sic quae nigrior est cadente moro,
Cerussata sibi placet Lycoris.
Hac et tu ratione qua poeta es,
Calvus cum fueris, eris comatus.

LXXIII.

Nullus in urbe fuit tota qui tangere vellet
Uxorem gratis, Maeciliane, tuam,
Dum licuit: sed nunc positis custodibus ingens
Turba futurorum est: ingeniosus homo es.

LXXI, 1. Naevia sex calathis LXXIII, 2. Caeciliane

[17. 18. om. T.] 17. Sic dicit pr. A: Si licet X et pr. B: Sit licet pr. a: Scilicet CXX et corr. B legentur q

LXXI. Ad Somnum X. 1. Laevia XABCG et corr. f, p et Bongarsianus: Aevia om. littera q: Livia Vindob. 3.: Naevia reliqui. quathis A: quatlis pr. B: qualatis corr. B: qualathis Bongarsianus et „quaedam membranae“ Scrieveril: pateris G Vindob. 3: cyathis reliqui cum p et, ut videtur, X. 2. Lydae XA 3. numeratus s

LXXII. Ad Fidentium X. 1. te om. G 2. credis XB 3. demptata B tibi XACGp 5. caudente bñsw et pr. a mauro bchdp 6. Cerussata AG Licoris XAμκ: liquoris B 7. et tu] et G: etiam abempwzusa 8. eri comatus X: heri comatus pr. B: heria comatus corr. B

LXXIII. * Ad Caecilianum X: Ad Mecilianum T 1. velleit T 2. Mecilliane T: Caeciliae reliqui. 4. futurorum XGw et pr. AB: fututorum x: salitorum T cs] est TB

LXXIV.

Moechus erat: poteras tamen hoc tu, Paula, negare.
Ecce vir est: numquid, Paula, negare potes?

LXXV.

Dimidium donare Lino quam credere totum
Qui mavult, mavult perdere dimidium.

LXXVI.

❶ mihi curarum pretium non vile mearum,
Flacce, Antenorei spes et alumne laris,
Pierios differ cantus citharamque sororum;
Aes dabit ex istis nulla puella tibi.
Quid petis a Phoebō? nummos habet arca Minervae; 5
Haec sapit, haec omnes fenerat una deos.
Quid possunt hederæ Bacchi dare? Palladis arbor
Inclinat varias pondere nigra comas.
Praeter aquas Helicon et sarta lyrasque dearum
Nil habet et magnum, sed perinane sophos. 10

LXXVI, 3. cantusque chorosque 7. possent

LXXIV. * Ad Paulam TX. 1. Moechus] Medius T
2. nunquam 2

LXXV. * De Lino TX. [Apponit D.] 1. 2. Dimidium T 1.
dare sw et pr. a quam credere] quam perdere pr. f 2. mavult
fio quam perdere G.

LXXVI. De Flacco X. [In a vindob. 1. w ante versum tertium
novus titulus: „Quod poetae nihil lucri habent.“] 2. Anthenorei
µx: Antenorei φ et om. z 3. differt pr. G cantus citharam-
que XABCG Vindob. 3. X: cantus chorosque c: cantusque choros-
que reliqui. sororum] sonantem CD 5. ad Phoebō X 6.
capit Heinsius haec super haec omnes margo Iuntinae Lemairii.
omnis Oawµxa una] unda pr. G deos] dies sw et pr. a nummos
habet arca Monetæ; Haec sapit, haec omnes temperat una deos
Marklandus in Statii Silv. III, 3, 105. 7. Quod A Bachi qµx
Pallados Oabhtwz et corr. c 8. vario Schmiederus: gravidas
vel varas Heinsius. ponere m pigra Heinsius. 9. Lieon
XABCG: Elycon wµx lyraque h et pr. b decorum AEO Vindob. 3.
µxa, et corr. f: dearum reliqui cum µm: decorum Heinsius. 10.
sed perinane XOm longarsianus: sed per inane BCGφ: sedper mane
A: „vel semper in ore“ m: semper inane reliqui.

Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permesside nuda?

Romanum propius divitiusque forum est.

Illic aera sonant: at circum pulpita nostra

Et steriles cathedras basia sola crepant.

LXXVII.

Pulchre valet Charinus, et tamen pallet.

Parce bibit Charinus, et tamen pallet.

Bene concoquit Charinus, et tamen pallet.

Sole utitur Charinus, et tamen pallet.

5 Tingit cutem Charinus, et tamen pallet.

Cunnum Charinus lingit, et tamen pallet.

LXXVIII.

Indignas premeret pestis cum tabida fauces

Inque suos vultus serperet atra lues,

Siccis ipse genis flentes hortatus amicos.

Decrevit Stygios Festus adire lacus.

5 Nec tamen obscuro pia polluit ora veneno

Aut torsit lenta tristia fata fame,

11. cum Cirra *XAB Vindob.* 3. φ : cum Cyrra *corr. a*: cum cythara *Obhw et pr. a vindob.* 2. Permesside nuda *PB et corr. az*, „*velificante aura optimi codicis*“ *Scrivarii*: „*al. Parnaside nuda*“ 1: Permessides unda *s*: Permessidis nuda *XABG*: Permessidos unda *COchlmprwpxa et pr. a*: Permesside lymphæ *Bongarsianus et codex Iani Gulielmii Verisimill. III, 19.* 12. proprius *XBs*: proprium *A*: proprium *CG*: potius *Heinsius*. divitiumque *XABC* est *om.* *vindob.* 1. 2. 3. et *corr. a* 13. et circum φ : ad circum pulpita *XABf*: ad circum et pulpita *Gabhs vindob.* 1. 2. 3. *wz et pr. e*, et *codex Iani Gulielmii l. e.*

LXXVII. * Ad Carinum *T*: De Carino *X.* 1. Carinus *ubi-que TXBbshpuxa et pr. A* 2. Parce] Pulchre *acmsuz* 3. Bene concoquit *AG*: Bene conquoquit *b*: Pulchre coquit *d* 4. *om. abehwpuxa*: inverso ordine 5. 4. *O* 5. Cutem tingit *Cp* Tiu-*guit XABGfz*: Fingit *Heinsius*. 6. Cumnum *aw*: Cymium *G* linguit Carinus *bhpxa*: Lingua nefas Carinus *T* et tamen] *om. C*: ideo *lp*

LXXVIII. De Festo *X.* 1. pestes *AB* lurida *pr. e* 2. suos *Pbchnz*: ipsos *reliqui*: pios *Heinsius*. 3. ipsa *C* genus *Heoteus pr. b* hortatur *fp* 4. Festos *x* locos *e* 5. tantum φ obscure *B* palluit *G* et *codex Gulielmii Verisimill. III, 19.* ore *pr. B* 6. facta *pr. A*: ora *C* famem *XA et pr. B*: famos (?) *corr. B*

Sanctam Romana vitam sed morte peregit

Dimisitque animam nobiliore viam

Hanc mortem fatis magni praeferre Catonis

Fama potest: huius Caesar amicus erat

LXXIX.

Semper agis causas et res agis, Attale, semper

Est, non est quod agas, Attale, semper agis

Si res et causae desunt, agis, Attale, mulas

Attale, ne quod agas desit, agas animam.

LXXX.

Sportula, Cane, tibi suprema nocte petita est.

Occidit puto te, Cane, quod una fuit.

LXXXI.

A servo scis te genitum blandeque fateris,

Cum dicis dominum, Sosibiane, patrem.

LXXXII.

Haec quae pulvere dissipata multo

Longas porticus explicat ruinas,

LXXXI, 1. E servo

7. Sanctam A: Sancta λ et corr. h Romanam XABbcfhi vindob. 1. 2. w. Scp. et Romana G: Sanctam. et Romanam Vindob. 3.: Romano vitam sed more Heinsius. 8. vita XEp et Bongarsianus: vitam A: rogo achwz vindob. 1. 2. $\mu\alpha\alpha$, var., lect. b et Gruteriani: via reliqui cum, $\alpha\lambda$ et aliquot Scrivorianis. 9. praestare s: 10. erat] habat B

LXXIX. Ad Attalum X. 1. Semper] Spureas, at videtur, corr. w 2. Si non est ϕ 3. desiat G Vindob. 3. bdx nullas C et margo f. 4. quid C Vindob. 3. bch agis vindob. 2. asinam behlpaz et pr. a, margo f et vindob. 1.

LXXX. * Ad Canum TX. 1. Sportula - T suprema BGa petitata est T

LXXXI. * Ad Sosibianum TX: Ad Sosibianum ϕ . 1. A servo TXABCGO Vindob. 3. λ : Servo (om. littera initiali) ϕ : E servo reliqui, blandeque] planeque Heinsius, 2. Sosibianus ϕ

LXXXII. De Regulo X.

- In tanto ~~neest~~ absoluta casurū
 Tectis nam modo Regulus sub illis
 5 Gestatus fuerat recesseratque;
 10 Victa est pondere cum sub repente;
 Et postquam domino nihil timebat,
 Securo ruit incruenta damno.
 Tanta, Regule, post metum querelae
 10 Quis curam neget esse, te deorum,
 Propter quem fuit innocens ruina?

LXXXIII.

Os et labra tibi lingit, Manneia, catellus:
 Non miror, merdas si libet esse cani.

LXXXIV.

Uxorem habendam non putat Quirinalis,
 Cum velit habere filios, et invenit
 Quo possit istud more: fuit ancillas
 Domumque et agros implet equitibus vernis.
 Pater familiae verus est Quirinalis.

LXXXII, 3. En quanto
 5. familias

LXXXIV, 2. Cum vult
 17. 2. 1.

3. In tanto XABCGO et „plerique“ codices „scripti“ Seriverit:
 En quanto reliqui: Heu quanto vel Vitato vel En tanto Seriverius.
 absoluta] obvoluta Heinzius. 4. Rugules x 5. repe-
 rente z 7. Dominum sorpua et pr.a 8. ruit] cecidit
 XABCG: cadit O non cruenta G: cruenta XC 9. Tutae Ianus
 Rutgersius Varr. Lectt. VI, 11, mecum q. querellae 10.
 curas pr.f

LXXXIII. * Ad Maneiam TX. 1. Maneia TG: Mammeia x2:
 Mancela q: Manuella asopia. tui b 2. minor p et pr.x „De-
 sunt aliqua“ margo f. alia manu. merlas si libet comedere q

LXXXIV. Ad Quirinalem X. 2. vult fuxa et corr.a 3.
 „at. potuit“ e 4. Domumque] Domum ex [Post versusum 4. in
 XABCG desunt versus quinque, extremus huius Epigrammatis et quat-
 tuor priores sequentis, nullo intervallo: om. totum Epigramma 2.]
 5. Pater familias m2, pr.e et corr.f versus e 20. 24. 25. 26. 27.

LXXXV. idem De praeco parisi

Venderet exultos colles cum praeco facetus

Atque suburbani iugera pulchra soli,

„Errat“ ait „si quis Mario putat esse necesse

Vendere: nil debet, fenerat immo magis.“

„„Quae ratio est igitur?“ „Servos ibi perdidit omnes 5

Et pecus et fructus, non amat inde locum.“

Quis faceret pretium nisi qui sua perdere vellet

Omnia? Sic Mario noxius haeret ager.

LXXXVI.

Vicinus meus est manuque tangi

De nostris Novius potest fenestris.

Quis non invidet mihi putetque

Horis omnibus esse me beatum,

Iuncto cui liceat frui sodale?

Tam longe est mihi quem Terentianus,

Qui nunc Niliacam regit Syenen.

Non convivere, nec videre saltem,

Non audire licet, nec urbe tota

Quisquam est tam prope tam proculque nobis. 10

LXXXV, 5. ubi 6. amet

LXXXV. De Mario *Ouxa*: De Praecone *As*. [*Collatus est parisinus* 8284.] 1. oculos *s* coles *parisinus* 8284. 2. sub urbani *μ* culta *dehimpz*: „*al. parva*“ *m* 3. esse] *ista margo Iustinæ Lemairii*. 4. immo] *ergo belm* 5. ibi *XABCO* et tres *Scrivarii*: ubi *reliquit*. omnis *awm*: omneis *Oa* 6. Et puerus *b* cum fructus *φ* 7. nisi quis *parisinus* 8284.: sua qui *s* prodere *i* 8. Marius *i*: maior *pr. b* et *var. lect. c* agro *ei* ago *pr. b*

LXXXVI. * De Novio (Nevio *T*) micropsico *TXB4*: De Novio micropisco *A*: De Novio et micropisco *C*: De Novio micropsico *f* 1. mananque *T*: manu qui *s* 2. Nevius *T* 3. patetque *T* 5. Tanto *hm* et *var. lect. c*: Lucto *b*: „*pato melius Santo*“ *margo b* frigi *T*: fari *G* sodali *Bi* 6. Tam longa *T*: iam longo *A*: iam longo *G* mihi] nobis *h* 7. Nilicam *s*: Milliacam *AB*: Illiacam *f*: Villiacam *w* Syenem *awm*: Syenē *φ*: Suenen *T*: Sienem *BGBh* 8. convivere *B* non videre *abcfhmwxp* et teste *Heinsio T*: sed videre *i* saltim *T*

Migrandum est mihi longius vel illi.

Vicinus Novio vel inquilinus

Sit, si quis Novium videre non vult.

LXXXVII.

Ne gravis hesterno fragres, Fescennia, vino.

Pastillos Cosmi luxuriosa voras.

Ista linunt dentes iantacula; sed nihil obstant.

Extremo ructus cum redit a barathro.

5 Quid quod olet gravius mixtum diaspasmate virus

Atque duplex animae longius exit odor?

Notas ergo nimis fraudes deprensaque furta

Iam tollas et sis ebria simpliciter.

LXXXVIII.

Alcime, quem raptum domino crescentibus annis

Lavicana levi cespitè velat humus,

Accipe non Pario nutantia pondera saxo; mol

Quae cineri vanus dat ruitura labor,

LXXXVII, 3. ientacula: sed nihil obstat, 4. venit

11. Grandum T

12. vel] ut bh et pr.f

13. volt f

LXXXVII. * Ad Fescenniam TX.

1. fragres TXAB: fragres G; fragres COBswp. Fescennia absq: Fescula μa: Vescenia

2. Pastillos c luxuriosa A: luxoria T varas pr.B

3. iantacula Tsw et pr.a: iantacula φ: ientacula XABCG: gentacula corr.Bi. ientacula reliqui. obstat G: obstant T: obstat reliqui.

4. Hesterno φ raptus T et pr.p: raptu bi ructus φ redit T: venit reliqui. baratro Ti baratas, ut videtur, G: ab aratro B: quia veniat barathro margo Iustinæ Lemairii.

5. Quicquid olet T: solet w diaspasmate G et corr.h: diaspasmate T: de pasmate o virus] „al. viam“ o

6. Et duplex φ

7. Notas pr.B deprensaque T: furta] lingua (corr: lingua) B

8. tollas T sic ebria semper eris margo Iustinæ Lemairii.

LXXXVIII. * Ad Alcimum puerum sepultum T: Ad Alcimum X.

1. Alcime Gskp: Alcime φ

2. Lavicana TXABGO: Labicana s: Lubeicana l: Libycana b et pr.h: Labicana reliqui.

3. Aspicie bhs Pario ACOabchlwμX et Gruteri „gemini libri“

Parvo Ts et margo Gryphii: pno φ: Pario XBG: Phario mxa „ita habet antiquus codex“ Domitius. nutantia] „vel micantia“ z pon-

dere AGer munera m. saxa o

4. Om.C: in ABG („in MSS. multis“ teste Oudendorpio) est post versum 7. In G post versum 7. spatium unius versus. vanus] manus G cui cura T

Sed faciles buxos et opacas palmitis umbras 5

Quaeque virent lacrimis roseida prata meis.

Accipe, care puer, nostri monumenta doloris: 2

Hic tibi perpetuo tempore vivet honor.

Cum mihi supremas Lachesis perneverit annos, 10

Non aliter cineres mando iacere meos.

antiqua charta, non undecim versibus et dimidio

antiqua charta LXXXIX. non vir ibi vult

Garris in aurem semper omnibus, Cinna,

Garrere et illud teste quod licet turba.

Rides in aurem, quereris, arguis, ploras, 10

Cantas in aurem, iudicas, taces, clamas.

Adeone penitus sedit hic tibi morbus, 5

Ut saepe in aurem, Cinna, Caesarem laudes?

antiqua charta XC. non vir ibi vult

Quod nunquam maribus cinctam te, Bassa, videbam

Quodque tibi moechum fabula nulla dabat,

LXXXVIII. 5. fragiles 7. laboria LXXXIX,

2. Garris et illud 5. penite

5. faciles TXABCGI: fragiles reliqui. buxus BG: busos s: buxe topacas A umbris s 6. Quaeque iurent w: Quaeque rigent l rosida s: roseida φ: humida muna et margo p: roseida reliqui cum Xp, Arondelliano, bodtriano. 7. Accipe care] Aeam pecore T monumenta XAG: monumenta x: momenta T (teste Hein- sio) et pr.B: fomenta Heinsius: monumenta reliqui. laboris x (margo doloris) X et „libri veteres“ Scriverit. 8. tibi] ubi s vivit Tuna: vivet reliqui cum φm 9. Cum mi supremas Lachesis pervenerit annus T perneverit ABCObhza: praevenerit ei: perve- nerit reliqui.

LXXXIX. Ad Cinnam X.

1. Garris G aures φ 2. Garrero XABCGOlsoφ et margo b, pr.a: Garrite b: Garris reliqui.

3. queris h anguis G 3. 4. sic contrahit w: Rides in aurem, iudicas, taces, clamas.

4. iudicas x clamas taces e 5. Adeo nec μx: Adeo ne α: Adeoque Arondellianus. penitet φ: pe- nite Gruterus. sedet Bel tibi hic CGφ 6. Anna pr.B: om. G

XC. * Ad Bassum Hermaphroditum T: Ad Bassam Hermaphrodi- tam X: Ad Bassam Kerna editam B.

1. cinctam „in scriptis, etiam Culaeciano“ Scriverit: cunctam T: iuncta μ: iunctam reliqui. videmus l 2. Quod mihi mecum G: Quod tibi medium T mecum φ

- 2 Omne sed officium circa te semper obibat huius
 3 Turba tui sexus, non adeunte viro;
 5 Esse videbaris, fateor, Lucretia nobis:
 At tu, proh facinus, Bassa, fututor eras.
 Inter aergeminos audes committere cunnos
 11 Mentiturque virum prodigiosa Venus.
 Commenta es dignum Thebano aenigmate monstrum,
 10 Hic ubi vir non est, ut sit adulterium.

XCI.

Cum tua non edas, carpis mea carmina, Laeli.
 Carpere vel noli nostra vel ede tua.

XCII.

- Saepe mihi queritur non siccis Cestus ocellis,
 Tangi se digito, Mamuriane, tuo.
 Non opus est digito: totum tibi Ceston habeto,
 Si deest nil aliud, Mamuriane, tibi.
 5 Sed si nec focus est nec nudi sponda grabati
 Nec curtus Chiones Antiopesve calix,

XCI, 6. pro

XCII, 5. nudi nec

3. Omnes sed p: Omnis et abchnoz, parisinus 8284., *mu* et *Aronellianus*: Omne sed reliqui cum *mā* et margine Gryphi: Come sed officium Sealiger. 4. Turbati sexus B: Turbari sex T adeunda l et margo Iuntinae Lemairii. 5. fateor om. T 6. Ad tu q: Sed tu bhpz proh XOaw: pro reliqui. fututor w: fututor corr. B: adulter T 7. se om. T committere w: comittere q: cynnos G: turpes T 9. Commota A: Convoluta *μ* est XAcq 10. non sit ep ut] at *μ*: qui margo Iuntinae Lemairii.

XCI. Ad Laelium X [Apponunt Excerpta Frisingensia.] 1. capis B mea] nostra h

XCII. * Ad Mamurianum TX. 1. Cestos XABCG^{mu}: Questus s: Cestus reliqui. ocellis TG 2. Tangis se T: Tangis eum G digyto s 3. digitis h tantum T 4. aliat pr. B. Marmuriane G 5. nec nudi Tbh et quidam Oudendorpii: audi vel s: nuda nec *mu*: uudi neo reliqui. grabatti X^{mu}: crabacti s 6. Ne s et pr. a cestus T: curras ch Chyones q: Ciones X: Chionis AC: Duones T: Vones B Antiophisve T: Antiopesque XABG Vindob. 3.

Cerea si pendet lumbis et scripta lacerna

Dimidiasque nates Gallica braca tegit,

Pascaris et nigrae solo nidore culinae

Et bibis immundam cum cane pronus aquam: 10

Non culum, neque enim est culus, qui non cacat olim,

Sed fodiam digito qui superest oculum.

Nec me zelotypum nec dixeris esse malignum:

Denique paedica, Mamuriane, satur.

XCIH.

Fabricio iunctus fido requiescit Aquinus,

Qui prior Elysias gaudet adisse domos.

Ara duplex primi testatur munera pili:

Inscriptum est, titulo quod brevior leges:

Iunctus uterque sacro laudatae foedere vitae,

Famaque quod raro novit, amicus erat.

XCIV.

Cantasti male, dum fututa es, Aegle.

Iam cantas bene; basianda non es.

7. trita 8. palla XCIH, 2. abisse 4. legis:

7. Cerea *T* scripta *TXACG* et corr. *B*: scripta pr. *B*: stricta *lsw*, bodleianus et pr. *a*: trita *Obchpqpuna*, margo *A*, corr. *a*: lumbis elumbis acerna codex Barthii *Adversarii XXXI, 1*: sorta *Ouden-dorpius*: scruta lacernae Ianus *Rutgersius*. lucerna *T* 8. Gal-
liga pr. *T* braca *Heinsius*: praeda *T*: plaga *A* (margo palla) *G*: palma *O*: palla reliqui. regit *s* 9. nigrae vel tigræ *T* colinae *µ*
11. 12. Non culum digito, neque enim est qui non cacat olim Culus, (Culum *G*) sed fodiam *XABCGO Vindob.* 3. *µ*: Non culum, neque enim est culus (cuius *T*: est om. *chl*: culus est *b*) qui non (non om. *s*) cacat (caca *w*) olim, Sed fodiam digito reliqui cum *µ* et bod-
leiano. 13. Nec] Non *Tc*: Neu *Heinsius*. zelothipum *T* di-
peris *s* 14. paedica *µ*. Mammuriane *Gb*: Mamorione *z*

XCIH. De Aquino X.

1. Labricio *G* iunctus *B* Aquinis pr. *B*: amicus *bcs* 2. adesse *B*: abisse *µ* *Oaswuna* 3. praemi *µ* 4. Inscriptum est *X*, „meliores *MSS.*“ *Scriverii*: Plus tamen est *µ* *Obchpqpuna*: Inscriptum titulo reliqui cum *Vindob.* 3. *µ*, bodleiano et margine *a*. quod] quem *µ* brevitate *s* leges *ACG Vindob.* 3. *lφ* et „meliores *MSS.*“ *Scriverii*: legas *X*: legis reliqui. 5. Functus *µ* *apuna* sacrae *h* laudato foedere *Gh*: laudatur foedere *z*: laudatae pondere vitae *ArondeUianus*. 6. Famamque *µ* raros *ux* et *ArondeUianus*: qua raros *Gronovius*: quos raros *Roius*. no-
vit] notus *c* eras *B*: erant *Heinsius*.

XCIV. Ad Aeglen X.

1. dum] quom *µ* 2. Iam] Nunc *z* bene cantas *b*: cantas male *c*

XCIV. * Ad Aelium X: Nullum lemma T. 1. clames pr. A

Quod clamas semper, quod agentibus obstrepis, Aeli,

Non facis hoc gratis: accipis, ut taceas.

XCVI. Ad Scazonem X. 1. est molestum asu non om. G

Si non molestum est teque non piget, scazon,

Nostro rogamus pauca verba Materno

Dicas in aurem sic ut audiat solus.

Amator ille, tristium lacernarum

5 Et baeticatus atque leucophaeatus,

Qui coccinatos non putat viros esse

Amethystinasque mulierum vocat vestes,

Nativa laudet, habeat et licet semper

Fuscos colores, galbinos habet mores.

10 Rogabit, unde suspicer virum mollem.

Una lavamur: aspicit nihil sursum,

Sed spectat oculis devorantibus draucos

Nec otiosis mentulas videt labris.

Quaeris quis hic sit? Excidit mihi nomen.

XCVI, 10. Rogabis

XCIV. * Ad Aelium X: Nullum lemma T. 1. clames pr. A
Aeli XAφ: Aeli T: Hely G: Heli xμa: Eli reliqui. 2.
Non agis G: Non facias p

XCVI. Ad Scazonem X. 1. est molestum asu non om. G
pudet hz scaton G: sazón b: staton aw 2. Mamerto B
3. sic audiat A et pr. B: sic quod audiat G 5. leuco-
paeatus XAB: leucopaeatus O: leuco peatus G: leucopetatus h:
leucophaeatus x: leucopalicatus b: leucopalliatu c 6. coccin-
natos bw: coccinnatos XB: coccinnatus AG 8. laudet hμa:
laudet reliqui cum φm 9. galbanos pμa: gabinos φ habent
w φ et corr. a 10. Rogabis hmz: suspicarer G, ut videtur:
suspicietur φ mollem] malum B 11. susum XABG et Bon-
garsianus: suum C: fuscum bchp et corr. a 12. Sed spectat]
Despectat AG et codex Iani Gulielmi Verisimill. III, 19.: Sed
suspectat belw et pr. a: Respectat Heinsius: traucos b: crau-
los c 13. mentula s: labris] plantis φ 14. hic qui
sit ?

XCVII.

Cum clamant omnes, loqueris tunc, Naevole, tantum,
 Et te patronum causidicumque putas.
 Hac ratione potest nemo non esse disertus.
 Ecce, tacent omnes: Naevole, dic aliquid.

XCVIII.

Litigat et podagra Diodorus, Flacce, laborat.
 Sed nil patrono porrigit: haec cheragra est.

XCIX.

Non plenum modo vices habebas,
 Sed tam prodigus atque liberalis
 Et tam lautus eras, Calene, ut omnes
 Optarent tibi centies amici.
 Audit vota deus precesque nostras
 Atque intra, puto, septimas Kalendas
 Mortes hoc tibi quattuor dederunt.
 At tu sic quasi non foret relictum,
 Sed raptum tibi centies, abisti
 In tantam miser esuritionem,
 Ut convivia sumptuosiora,

XCVII, 1. tu. XCVIII, 2. cheragra.

XCVII. * Ad Nevolum TX. [Apponit D: collatus est parisinus 8284.] 1. Cum] Dum X clamant B tunc TXABCDGKbp: tu tum A: tu reliqui. tantum] semper huxa et parisinus 8284.: tamen O: tantum reliqui cum Xp, palatino altero et m 3. Haec ratione potest nemo non esse disertus. T

XCVIII. [In φ praecedit XCIX.] Ad Flaccum X. 1. Diodorus w et pr.a 2. Sed nihil AGh haec] hoc φ cheragra XAB: chiragra w et pr.a: cyragra G: podagra Cb: chiragra reliqui.

XCIX. * Ad Calenum avarum TX. 1. modum T viciens T habebas X 2. prodietus atque liberabit T 3. E tam G latus TO erat w 4. Optarentur T 5. Audiit mu et teste Heinsio T: Audi h deos X et pr.B precesque φ 6. puto VII Rtt T: septima kalendas G Calendas μ 7. Mori est .|||. dederunt T haec tibi h 8. [Om. G] si quasi XB ferat T 9. Sed raptum Tp abiisti b 10. miser] missus G esuritionem TB

- Toto quae semel apparas in anno,
 Nigrae sordibus explices monetae,
 Et septem veteres tui sodales
 15 Constemus tibi plumbea selibra.
 Quid dignum meritis precemur istis?
 Optamus tibi millies, Calene.
 Hoc si contigerit, fame peribis.

C.

Mammas atque tatas habet Afra, sed ipsa tatarum
 Dici et mammaram maxima mamma potest.

CI.

- Ille manus quondam studiorum fida meorum
 Et felix domino notaque Caesaribus,
 Destituit primos viridis Demetrius annos:
 Quarta tribus lustris addita messis erat.
 5 Ne tamen ad Stygias famulus descenderet umbras,
 Ureret implicitum cum scelerata lues,
 Cavimus et domini ius omne remisimus agro:
 Munere dignus erat convaluisse meo.
 Sensit deficiens sua praemia meque patronum
 10 Dixit ad infernas liber iturus aquas.

XCIX, 17. Optemus

12. appares T 13. Nigrae] Nudae c sordibus *suo et pr.a*
 explicis T 15. plumbeas elibra T; plumbeosa libra G; plum-
 beo sedili φ 16. precentur s in istis T 17. Optamus T;
 Optemus *abchmswma* φ; Optamus *reliqui*. milies XG *Obhuma*
 18. Hoc secum tegerit T

C. ? De Afra TX 1. tathas et tatharum μx habet Afra]
 à habet G Afra Tφ 2. mama T

CI. De Afra Demetrio XA: De Afro Demetrio μxa 1. fida]
 cura c 3. Distituit X viridis mx: viridesque XABCGIφ: vi-
 rides *reliqui*. 5. Nec tamen x: Ne tantum c astygias φ
 7. Canius φ agro G: ergo s 8. convaluisse A 9. Sentit
 φ sua] haec B munera h neque μ

CII.

Qui pinxit Venerem tuam, Lycori,
Blanditus, puto, pictor est Minervae.

CIII.

„Si dederint superi decies mihi milia centum“
Dicebas nondum, Scaevola, iustus eques,
„Qualiter o vivam, quam large quamque beate!“
Riserunt faciles et tribuere dei.
Sordidior multo post hoc toga, paenula peior, 5
Calceus est sarta terque quaterque cute:
Deque decem plures semper servantur olivae,
Explicat et cenas unica mensa duas,
Et Veientani bibitur faex crassa rubelli,
Asse cicer tepidum constat et asse Venus. 10
In ius, o fallax atque infitiator, eamus:
Aut vive aut decies, Scaevola, redde deis.

CIV.

Picto quod iuga delicata collo
Pardus sustinet improbaeque tigres
Indulgent patientiam flagello,

CII. Ad Licorem *XAB*: Ad Licorum *G* 1. Lychori φ

CIII. Ad Scaevolam *X*. [*Versus* 1—8. *apponit D.*] 1. tibi
milia *D* 2. iussus *z*: visus *bcp*: factus *µα*: iustus *reliqui cum*
ϕλ equis *AG* 3. viverem? large] laute *lφ* quamve *s*: quam
w 4. Miserunt *A* (*margo* Riserunt) *Gbch*: Auserunt *X*: Hause-
runt *BC*: Anxerunt *D*: Audierunt *Heinsius*. 5. postoc *X*: post
haec *Gwλφ*: posthac *l*: post hec multo *D*: multo est post hoc *h*
6. e sarta *Heinsius*. bisque quaterque *XABCDG* 7. De-
que deee *pr.B*: Deque tribus *Heinsius*. semper] tibi nunc *bchz*
8. et mensas unica cena *D* 9. Beientani *A* sex *G*
grassa *µα* Subelli (*margo* Rubelli) *A*: Sabelli *G* 10. citer
XB 11. [*Apponunt Excerpta Frisingensia*.] Iniuſto *XAB*: In-
viso *w*: liviso *Excerpta Frisingensia*. falax *X* 12. viveant
pr.B decies milia redde *G* reddeis *pr.B*: redde eis *b*: redde
tuis *C*

CIV. De venatione leonum et leporum *X*. [*In φ praecedit CV.*]

1. (P)icta φ delicato *pr.B*: deligata *Heinsius ad Claudian.*
Cons. Mall. v. 325. 2. improba eque tygris *G*: improbatque
tigres *s* 3. Indulget φ

- Mordent aurea quod lupata cervi,
 5 Quod frenis Libyei domantur ursi
 Et, quantum Calydon tulisse fertur,
 Paret purpureis aper capistris;
 Turpes esseda quod trahunt bisontes
 Et molles dare iussa quod choreas
 10 Nigro bellua nil negat magistro:
 Quis spectacula non putet deorum?
 Haec transit tamen, ut minora, quisquis
 Venatus humiles videt leonum,
 Quos velox leporum timor fatigat.
 15 Dimittunt, repetunt amantque captos
 Et securior est in ore praeda,
 Laxos cui dare perviosque rictus
 Gaudent et timidos tenere dentes,
 Mollem frangere dum pudet rapinam,
 20 Stratis cum modo venerint iuvenis.
 Haec clementia non paratur arte,
 Sed norunt cui serviant leones.

CV.

In Nomentanis, Ovidi, quod nascitur arvis,
 Accepit quotiens tempora longa merum,

CIV, 5. freno

CV, 1. agris,

4. aura l cervi] cornix s 5. freno abhucwq vindob. 1. 2.
 Lybiei Xq: Lipici B 7. Par et suqum et pr. a cape-
 stris G 8. Turpe esseda A: Turpes exedras corr. B: Tortures
 esseda G quod trahunt] que carpunt e visontes XACQzq, corr. B
 ah, var. lect. e: nisontes pr. h: isontes beow et pr. Ba 9. quod
 om. z iussa] lapsa q 10. Nigra O velua XA: veina pr. B:
 ve illa corr. B: belua Op nihil XABG: non Arondellianus Grono-
 vii Elench. Antidiatr. II, p. 213. Hand. 11. Qui spectacula AC
 et pr. B non pudet pr. B: non putat l 12. Haec] Nec q ut]
 et z: om. q 16. in orae X 17. rictus l: rictos pr. A
 19. putet ACG 20. Stratis cum] Stractis quod A: Stricto quod
 p venerunt B: venerit abhucq: suaverint et creverint Heinsius,
 21. dementia w arce X 22. Sed norunt domini iudo-
 lem leones margo Junstinae Lemairli.

CV. Ad. Ovidium X.
 XABCGMq: agris reliqui.

1. Numentanis elsw et pr. a arvis
 2. Accipiet corr. a

Exiit annosa mores nomenque senecta
Et quidquid voluit, testa vocatur anus.

CVI.

Interponis aquam subinde, Rufe,
Et si cogeris a sodale, raram
Diluti bibis unciam Falerni.
Numquid pollicita est tibi beatam
Noctem Naevia sobriasque navis
Certae nequitias fututionis?
Suspiras, retices, gemis: negavit.
Crebros ergo licet bibas trientes
Et durum iugules mero dolorem.
Quid parcis tibi, Rufe? dormiendum est.

CVII.

Saepe mihi dicis, Lucii carissime Iuli,
„Scribe aliquid magna: desidiosus homo es.“
Otia da nobis, sed qualia fecerat olim
Maecenas Flacco Virgilioque suo:
Condere victuras temptem per saecula curas
Et nomen flammis eripuisse meum.

CVI, 8. bibas licet CVII, 5. tentem per saecula
chartas

3. Exiit *A* nomen moresque *Gez* 4. volui *Heinsius*.

CVI. Ad Rufum *X*. 1. Interponis *xl* aquas *c* Rufe
2. Et sic *c* sodali *corr. B* 3. Dilutibilis *XGluop* et
pr. a: Lymphati bibis *m* unctam *G*: unam *q* 4. Non quid polli-
citam est *q* es *XC* et *pr. B*: om. *l* 5. Nocte *s* nenia *μ*: ve-
nia *κ* navis] maius *q*: manus *h* et *corr. B* 6. Certae *XOq*
fututionis *OGbchw*: fututionis *s* 7. recitas *l* genus *q* ne-
gabit *XABCGq* et *Iunianae*: negabat *l*: negavit *reliqui* cum *q*
8. licet bibas *XABGq*: bibas licet *reliqui*. 9. durius *q* do-
lorem *XABCGOXpzzq*: pudorem *reliqui*.

CVII. * Ad Mucium *T*: Ad Lucium *X*. 1. dicis mihi *A*
clarissime *GOcho* 4. Maecenas *X*: Maecenas *μκ*: Maecenas *qa*
Virgilioque *TAB* suis *Heinsius*. 5. tentem *TXBG*: ten-
tem *reliqui*. chartas *kl* et *var. lect. c*

In steriles nolunt campos iuga ferre iuveni:
Pingue solum lassat, sed iuvat ipse labor.

CVIII.

- Est tibi sitque precor multos crescatque per annos
Pulchra quidem, verum transtiberina domus:
At mea Vipsanas spectant cenacula laurus,
Factus in hac ego sum iam regione senex.
5 Migrandum est, ut mane domi te, Galle, salutem:
Es tanti, vel si longius illa foret.
Sed tibi non multum est, unum si praesto togatum:
Multum est, hunc unum si mihi, Galle, nego.
Ipse salutabo decima te saepius hora:
10 Mane tibi pro me dicet AVETO liber.

CIX.

- Issa est passere nequior Catulli,
Issa est purior osculo columbae,
Issa est blandior omnibus puellis,
Issa est carior Indicis lapillis,
5 Issa est deliciae catella Publi.

7. campos nolunt CVIII, 10. avere

7. [Apponunt Excerpta Frisingensia: 7.8.D.] nolunt campos
Tabchswz et Frisingensia: campos nolunt reliqui. inventi φ

8. Pingue μ laxat et

CVIII. Ad Gallum X. 1. multos] longos φ 2. transty-
berina μ et corr.B: transtiberiam w 3. Et mea w Bipsanas
XB: Dipsanas AEGHlapp: Dipssanas b: Dispanas c: Dypanas Oeym
et pr.a 4. in ao pr.B sum om.φ 6. Est tanti BGchlsdφ
alla foret A: aula foret GX 7. non nimium est s si] sic
φ praesto] forte h togarum w et pr.a: „al. rogatum“ l

8. [Om. pr.A.] un unum (sic) φ: hoc unum corr.B si tibi Oeym
9. decuma X te saepius XABCGX: te serius l: vel serius
reliqui.

10. dicet XABCGX, Bononiensis, aciswzφ et pr.p: dicat
Obhuna et corr.p Aveto CGXφ et Bononiensis: Aveto X: Averte
AB: Avare b: Avere reliqui.

CIX. De catello et Publio pictore X. 1. Ipsa ubique abc
wzqμ et pr.B. Sed verum l. Hpsa φ nequior s: non nequior φ
4. lapillis φ: capillis XA: capellis B 5. dilicie pr.B:
delitiis φ Publii s

Hanc tu, si queritur, loqui putabis;
Sentit tristitiamque gaudiumque.
Collo nixa cubat capitque sonnos,
Ut suspiria nulla sentiantur;
Et desiderio coacta ventris 10
Gutta pallia non fefellit ulla,
Sed blando pede suscitatur toroque
Deponi monet et monet levare.
Castae tantus inest pudor catellae,
Ignorat Venerem; nec invenimus 15
Dignum tam tenera virum puella.
Hanc ne lux rapiat suprema totam,
Picta Publins exprimit tabella,
In qua tam similem videbis Issam,
Ut sit tam similis sibi nec ipsa. 20
Issam denique pone cum tabella:
Aut utramque putabis esse veram,
Aut utramque putabis esse pictam.

CX.

Scribere me quereris, Velox, epigrammata longa.
Ipse nihil scribis: tu breviora facis.

CIX, 7. Sentis 13. monet et rogat 19. videbit
20. Issa

7. tristitiam gaudiumque s 8. nexa XABCGma et aliquot
codicum⁶. Scriverii. carpitque dhs et pr. ac 10. coapta x: coata s
11. Gucta h: Culta x 13. Depono pr. B monet et monet
φ: rogat et monet XGXs: monet et rogat ABCOalmuozuxa et Gru-
teri tertius: lubet et rogat bchp elevari ABG: lavari XOnbchmpφ
uxa et Gruteri tertius: levare primus dedisse videtur Aldus in exem-
plari 1517. 14. Castus x [15. 16. om. XABCG: 15. 16. 14.
transponit L.] 17. tota φ 18. Pictam uxa 19. ipsam
adeptuozφ 20. sit] si φ Issa m et margo h: ipsi Heinzius.
21. Ipsam behpsazφux et pr. B 22. [Om. A et pr. p.] veram] vivam G

CX. * Ad Velocem TX.

1. Scibere A queris pr. Bbā

2. scribens G: Tuque nihil scribis: tum breviora facis margo
Iuntinae Lemairii: breviora φ

CXI.

Cum tibi sit sophiae par fama et cura laborum,
 Ingenio pietas nec minor ipsa suo:
 Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum
 Et qui miratur, Regule, tura dari.

CXII.

Cum te non nossem, dominum regemque vocabam:
 Nunc bene te novi: iam mihi Priscus eris.

CXIII.

Quaecunque lusi iuvenis et puer quondam
 Apinasque nostras, quas nec ipse iam novi,
 Male collocare si bonas voles horas
 Et invidetis otio tuo, lector,
 A Valeriano Pollio petes Quinto,
 Per quem perire non licet meis nugis.

CXIV.

Hos tibi vicinos, Faustine, Telesphorus hortos
 Faenius et breve rus udaeque prata tenet.

CXI, 1. par cura et fama

CXII, 2. Cum bene

CXI. Ad Regulam X. [*In XABCGφ praecedit sequens Epigramma.*] 1. par forma O: par fame pr. z laborum XABCGφ: reorum Heinsius: dcorum reliqui. 2. ipse c suo φXABCGφ: tuo reliquis. 4. Et qui ratur X iura XABCGφ: iure O

CXII. Ad Priscum X. [*Apponunt Excerpta Frisingensia.*] 1. Dum Gryphianae: Dum te non noram margo Iuntinae Lemaitrii. non ossem μ: nuoc nossem w: te nossem s regem domionumque G

2. Nunc abhymptozφ et Frisingensia: Dnm XABCGi: Cum Opza et fortasse o: Ut Heinsius. Priscus] coquos e eras pr. c

CXIII. Ad Lectorem X. 1. quondam puer abchswz 2. Arpinasque bc: Rapinasque lswφ et pr. a: Nostrasque rapinas z vestras φ nec om. behsw et pr. Ba: quas ipse nec novi φ 4. collocare XA: om. φ velis φ 5. A Valleriano w: A Voleriano l: Auleriano b: Aureliano c potes swz et pr. a: putes φ 6. nugis om. XABCG

CXIV. Ad Faustinum X. 1. Faustile w Thelesphorus ABChμk: Thelephorus z: Telesponis s: Thelespoois aw hortus X: ortos h: ortus BG 2. Faenius dμk: Feolus XABCG: Fennius z breberus XABC: brevis G ntaque pr. B: vadaque C

Condidit hic natae cineres nomenque sacravit

Quod legis Antullae, dignior ipso legi

Ad Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras: 5

Quod quis non licuit, vivat, ut ossa colat.

CXV.

Quaedam me cupit, invidi Procille,

Loto candidior puella cygno,

Argento, nive, lilio, ligastro:

Sed quandam volo nocte nigriorem,

Formica, pice, graculo, cicada. 5

Iam suspendia saeva cogitabas:

Si novi bene te, Procille, vives.

CXVI.

Hoc nemus aeterno cinerum sacravit honori

CXIV, 5. Et Stygias CXV, 2. cygno CXVI
ante XV.

3. hic natae] hiato 4. Antillae O et corr. a 5. Ad
(At A) Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras XABC et unus
Seriverii: Ae Stigias aequum fuerat pater isset ad undas G: Et
Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras X: Et Stygias aequum
fuerat patrem ipse sub umbras O: Ad Stygias aequum fuerat pater
isse sub umbras I: Et Stygias aequum fuerat pater ire sub umbras
Pbehx: Et Stygias aequum fuerat pater ire sub umbras Sedtiger:
Et Stygias aequum fuerat patrem (pater wq) isse (praecisse margo
a) sub umbras aswppuna: Ad (Et Heraldus) Stygias aequum fuerat
prior isset ut (ad Heraldus) umbras Heraldus et Heinicus in Ovid.
Heroid. I, 101: iret ut umbras „alias“ Seriverius. 6. Quod
quia XABCGOwq: Sed quia reliquit. vivat ABCGabhpsqP, pala-
tinus alter et Bongarsianus: iuvat XOW: vivit cluxa et ossa behz
et corr. a colit q

CXV. * Ad Procillum TX. [In X praecedit CXVI.] 1.

Quidam z cupit (sic) T Procille T et pr. A: Procylle q 2.
Loto TC et „MSS“ Seriverii: Lota z: Toto, reliquit. cygno TBb:
cygno corr. a 3. Argentio q lilio T 4. Theodorus Mar-
cellius transponebat 3. 6. 5. 7. Sed quandam] Sed quandam q: Quen-
dam T nigrorem T 5. piseo z gragulo XB 6. suspi-
ria asw cogitabis asqum 7. Si te bene novi bz: Si te novi
w Procille b et pr. A: Procylle q vivis XACG et Iunianae:
cupis B: vives reliqui cum Gruterianis et marginis Iunii.

CXVI. * De sepulcro Antillae T: Ad Procillum X. [Exat in
Anthol. Lat. IV, 245., Tom. II, p. 184. Burmann., 204. Henr. Meyer.]

1. aeternum T cinerem bhsu et pr. a honori TPbchmas:
honore reliqui.

Faenius et culti iugera pulchra solida
Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulcro,

Hoc erit Antullae mixtus uterque parens.

- 5 Si cupit hunc aliquis, moneo, ne speret agellum:
Perpetuo dominis serviet iste suis.

CXVII.

Occurris quotiens, Luperce, nobis:

„Vis mittam puerum“ subinde dicis,

„Cui tradas epigrammaton libellum,

Lectum quem tibi protinus remittam?“

- 5 Non est quod puerum, Luperce, vexes.

Longum est, si velit ad Pirum venire,

Et scalis habito tribus, sed altis.

Quod quaeris propius petas licebit.

Argi nempe soles subire letum:

- 10 Contra Caesaris est forum taberna

Scriptis postibus hinc et inde totis,

Omnes ut cito perlegas poetas.

Illinc me pete, nec roges Atrectum, —

Hoc nomen dominus gerit tabernae, —

- 15 De primo dabit alterove nido

CXVI, 2. pauca

2. Faenius *XAmx*: Fennius *TBColq*: Fennius *z*: Fanius *w*: Foenius reliqui. pulchra *TXABCGU* et codices *Labbei*: pauca reliqui.

3. regitur *z* cito] soli *w* et *pr.a* suis *om.T* Antilla et 4. Antillae *O* et *pr.a* 4. Hoc feret vel Hoc fert *Heinsius*: Hoc fert *Labbeus*. mistus *μ* 5. moneo peret *T*: moneo ne spernat *h* agello *pr.B* 6. dominus *AC* serviat *Opuxa* suis *XABC*

CXVII. Ad Luperum *X*. [Collatus est *v3.*] 2. Vin' *Heinsius*. 3. *ἐνταφιασίων* *as*: *om. w* 4. tibi quem *G* 5. cur puerum *v3.* 6. velis *XABCGlq* Pirum *XBOhqm*: Pyrum reliqui. venires *b* 7. schalis *φ* 8. petas propius *ABG*: petes propius *XC*: propius quaeras petas *s*: propius quaeras *bh*: quaeras propius *c* 9. nempe] nunc *b* solet *φ* laetum *X* et *pr.B*: lotum *corr.B* 10. tabernae *v3.*: tabernacula *pr.B* 11. Scriptis *pr.B* hinc] huic *w*: hic *pr.B* 12. Omnis *abhv3.w* citos *s* 13. Illinc *XABCGO*: Illuc *φ*: Illuc reliqui. petes *XABGc* ne *cha*: me *C* „scripti“ *Scriverii*, *Lipsius*: nec reliqui cum *Gruterianis*: si *Heinsius*. Atrectum *O*: Arectum *Gl*: Arrectum *XABC*: attractum *φ* 15. dabitur alterum venum do *G* alterone *μ* nido nomen *bsw* et *pr.a*: nomen nido *pr.h*

Rasum pumice purpuraque cultum
 Denariis tibi quinque Martialem.
 „Tanti non es“ ais? Sapis, Luperce.

CXVIII.

Cui legisse satis non est epigrammata centum,
 Nil illi satis est, Caediciane, mali.

CXVIII, 2. Caeciliane

16. Rapsom *X* pumice *w* purpuraque *w* et *pr.a* 17. Denariis *XA* et *pr.B*, *corr.a* 18. Tantum *pr.B* non escas *G*
 Luperce *z*

CXVIII. * Ad Caedicianum *XA*: Ad Cedicianum *TBC*: Ad Seditianum *GX*: Ad Decilianum *P*: Ad Caecilianum *reliqui*. 1. Cum *TG*: Quoi 1 2. sat *s* Caediciane *XA*: Cediciane *TBCGO*: Seditiane *X*: Caeciliane *reliqui*. —

Subscriptiones: M. VALERI. MARTIALIS. EPIGRAMMATON. LIBER. EXPLICIT. (liber primus finit *O*). INCIPIT. SECUNDUS. FELICITER. *XO*: M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER. PRIMUS EXPLICIT. INCIPIT SECUNDUS EIUDEM. *φ*: M. (om. *G*) Valerii Martialis liber primus epygrammaton (epigramaton *b*) explicit. Incipit secundus. (secundus incipit *b*) *Gb*: Marti Valerii Martialis liber primus explicit. Incipit secundus. Lege feliciter *s*: Finis primi libri Marci Valerii Marcialis Coci. Liber primus explicit. Incipit secundus. Lege feliciter. Doctrinam tene, reliqua fuge. Sunt enim non satis honesta plerumque *aw*: Marci Valerii Martialis (Marcialis *s*) epigrammaton liber secundus *muo*: nulla subscriptio in *TABb*: de reliquis non constat.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER II.

„Quid nobis“ inquis „cum epistola? parumne tibi praestamus, si legimus epigrammata? quid hic porro dicturus es, quod non possis versibus dicere? Video quare tragoedi atque comoedi epistolam accipiant, quibus pro se loqui non licet: epigrammata curione non

Diversitas scripturae exemplaris. Scriviani secundis curis emendati MDCXXI. M. Val. Martialis Epigrammatum liber II. Ad Decianum epistola. 4. atque comoedi om.

Apparatus criticus. — Epistolam omittunt XABCG et pr.V4., ubi manus secunda ascripsit in imo margine. — Inscriptiones: AD DECIANUM. Valerius Martialis Deciano suo sal. p. h; Martialis Decimo suo salutem b; M. Valerii Martialis Epigrammatum Liber II. Valerius Martialis Deciano suo s. et; (M)ARCUS Valerius Martialis. Deciano suo. Sal. q; Ad Decianum. M. V. Martialis Deciano suo salutem s; Valerius Martialis Coecus Deciano suo salutem. Rursus: V. Martialis Detiano suo salutem au; Ad Detianum μ; nulla inscriptio epistolae in Ozm.

Accurate collati sunt libri TXABCD, Excerpta Frisingensia, GO obchlawzpmuall; minus accurate iidem quos primo libro nominavi. Libros in singulis locis inspectos infra indicavi.

1. inquis om. x parum enim tibi abchwB; „al. nou“ c
2. hic om. l; me c
3. daturus y est s et pr. a versibus] verbis basu et pr. a dicere versibus q. Fortasse dicere delendum.
4. quare tragoedi atque comoedi scripsi: qua tragoedia aut qua comoedia y; quare tragoedi comoedi l; quare tragoedi aut quare comoedi Gruterus; quare tragoedi reliqui.
5. pro se] posse q

egent et contenta sunt sub lingua. In quacunque pagina visum est, epistolam faciunt. Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam et in toga saltantis inducere personam. Denique videris, an te delectet contra retiarium ferula. Ego inter illos sedeo qui protinus reclamant. 10 Puto me hercule, Deciane, verum dicis. Quid, si scias, cum qua et quam longa epistola negotium fueris habiturus? Itaque quod exis sis. Debeant tibi si qui in hunc librum inciderint, quod ad primam paginam non lassi pervenient. 15

I.

Ter centena quidem poteras epigrammata ferre,

Sed quis te ferret perlegeretque, liber?

At nunc succincti quae sint bona discite libelli.

Hoc primum est, brevior quod mihi charta perit;

Deinde, quod haec una peragit librarius hora, 5

Nec tantum nugis serviet ille meis;

Tertia res haec est, quod si cui forte legeris,

Sis licet usque malus, non odiosus eris.

6. sua, id est mala, lingua. 7. Noli, rogo, 8. saltantem I, 2. perlegeretve, 6. iste

6. sua, id est mala libri praeter Om

7. epistolam b et pr.a

8. et in (et de la Ps et corr. a: et deinde de hox et pr.p) toga saltanti inducere personam Phobolus et Gruteri tertius: et in toga saltantem inducere personam optimus. Scriberis et deinde togam quere saltantis personam q: et tandem toga saltanti inducere personam O: et togam saltanti inducere personam m: et togam saltanti inducere personam la: et in toga saltantis inducere personam Pontanus. 9. videres de: videas aswquma: videris reliqui sum Pm retianum I. 10. ferbia z: om.e: ferula contra retiarium q Ego] Ergo q inter eos O 11. mehercule O: me hercules abclsq: me herculus I. 12. qua om.b epistula pr.a fuerit c 13. si quid s 14. nunc in librum q 15. non lapsi abclsq: et pr.c pervenerint pr.c

I. * Ad librum suum TX. 1. quidam T. 2. ferre pr.B perlegeretve P 3. At] Et w succinctim X quas sit Tr

quae sunt XABCOlquma et Iunianae. noae b et bodlianus.

4. Hoc] Hac B breviter s carta Tbh et corr.B: carte pr.B

5. haec una G peraget XACG: peragit B 6. Non tantum G:

Hec tantum q serviet] servit et bcl iste meis Iunianae. 7. est

haec p iogeres XA: legere O 8. [om. pr.B] Si licet AB:

Scilicet G:

- Te conviva leget mixto quincunce, sed ante
 10 Incipiat positus quam tepuisse calix.
 Esse tibi tanta cautus brevitae videris?
 Hei mihi, quam multis sic quoque longus eris!

II.

- Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen,
 Scipio quod victor quodque Metellus habet;
 Nobilius domito tribuit Germania Rheno,
 Et puer hoc dignus nomine, Caesar, eras.
 5 Frater Idumaeos meruit cum patre triumphos,
 Quae datur ex Chattis laurea, tota tua est.

III.

- Sexte, nihil debes, nil debes, Sexte, fatemur.
 Debet enim, si quis solvere, Sexte, potest.

IV.

- Quam blandus es, Ammiane, matri!
 Quam blanda est tibi mater, Ammiane!
 Fratrem te vocat et soror vocatur.
 Cur vos nomina nequiora tangunt?

II, 6. Catts

9. misto *ms* quincunce *pr. A*: quicunque *G* si ante *q*: sedante *s*: sedente *b* 10. quam] quod quam *q* 11. captus *Oabehmswz*
 12. Ei mihi *XAG* et *corr. B*: Heu mihi *ms* (non *l*): Et mihi *pr. B*: Hei quam multis *q*: Hei hei vel Eheu *Gruterus*.

- II. * Ad Caesarem *TX*. 1. Certa *wp* dedit] dabit *l*: debet *pr. x* Africa *G*: Aphrica *O* 2. habent *Heinsius*.
 3. domino *XAB* theno *s* 4. nomine] munere *abchw* erat *x*
 5. Frater] Caesar *c* Idumeos *T*: Idimeos *s*: Hidumeos *b*: Idneos *pr. B* 6. Chattis *scripsi*, vide *I. Grimm*, in *Grammat. I*, p. 172., *Mythol. Germ.* p. XXII.: Chathis *A*: Chathis *X*: Chatis *C* et *pr. B*: Chartis *Y*: Carthis *Bongarsianus*: Cathis *qGdm*: Cattis *O* et *margo a*: Catiss *supm*: Castis *T*: Daehis *p*: Dacis *achtpm* et *corr. Bn*.

III. Ad Sextum *X*. [Apponunt *D* et Excerpta *Frisingensia*.]

1. Sexte utrumque *om. Frisingensia*. nil] nihil *pr. Ah* solvere] reddere *s* Sexte] vera *Frisingensia*.

IV. Ad Amianum *X*.

1. Amiane *ABCdhqmu*: Aviane *l*: Aminiane *w* 2. Ammiana *B*: reliqui ut *versu* 1. 3. rogat *del*

Quare non iuvat hoc quod estis esse? 5
 Lusum creditis hoc iocumque? Non est:
 Mater quae cupit esse se sororem,
 Nec matrem iuvat esse nec sororem.

V.

Ne valeam, si non totis, Deciane, diebus
 Et tecum totis noctibus esse velim.
 Sed duo sunt quae nos disiungunt milia passuum:
 Quattuor haec fiunt, cum rediturus eam.
 Saepe domi non es, cum sis quoque, saepe negaris: 5
 Vel tantum causis vel tibi saepe vacas.
 Te tamen ut videam duo milia non piget ire,
 Ut te non videam quattuor ire piget.

VI.

¶ nunc, edere me iube libellos.
 Lectis vix tibi paginis duabus
 Spectas eschatocollion, Severe,
 Et longas trahis oscitationes.
 Haec sunt, quae relegente me solebas 5

IV, 7. Matrem V, 3. distinguunt VI, 3. λοχα-
 τοκόλλιον

6. Ludum amw credidit q locumque s 7. Matrem Scri-
 verius „addicentibus MSS.“ se om. sw et pr.B

V. * Ad Decianum causidicum X: nullum lemma T. 1. Nec
 valcam clp Deciane T 2. Inter quartum et quintum habent
 A et pr.B. 3. disiungunt T: distinguunt B: distinguunt vel
 distingunt reliqui. passuum d 4. editurus B eam] co margo
 Gryphii: eram G 5. saepe om. d: quandoque margo d
 6. vagas T 7. piget] pudet z

VI. Ad Severum X. 1. In hunc XB cedere X: aedere O
 lubes q et corr.B libelle z 3. Spectas eschatocollion Sal-
 masius ad Vopisci Firm. p. 704.: Spectas eschatocollion O: Spectas
 λοχατοκόλλιον a et margo p: Spectas aeschatocollion l: Spectas
 εσχάτοκόλλιον margo h: Spectas eschatocollion G: Spectasses catō
 collion (collion a: collion p: coleon h: caleon μ) XABCachipsawxμ
 et membranae Seriverii: Expectasses catō collion d: spatium vacuum
 in q 4. Quid longas amw trahes l oscitationes m
 5. legente e

- Rapta exscribere, sed Vitellianis.
 Haec sunt, singula quae sinu ferebas
 Per convivia cuncta, per theatra,
 Haec sunt aut meliora si qua nescis.
 10 Quid prodest mihi tam macer libellus,
 Nullo crassior ut sit umbilico,
 Si totus tibi triduo legatur?
 Nunquam deliciae supiniore.
 Lassus tam cito deficiis viator,
 15 Et cum currere debeas Bovillas,
 Interiungere quaeris ad Camenas.
 I nunc, edere me iube libellos.

VII.

- Declamas belle, causas agis, Attale, belle,
 Historias bellas, carmina bella facis,
 Componis belle mimos, epigrammata belle,
 Bellus grammaticus, bellus es astrologus,
 5 Et belle cantas et saltas, Attale, belle,
 Bellus es arte lyrae, bellus es arte pilae.
 Nil bene cum facias, facias tamen omnia belle,
 Vis dicam quid sis? magnus es ardalio.

6. Raptim scribere 12. triduo tibi VII, 7.
 facis attamen ardelio.

6. Rapta exscribere *pas*: Raptim scribere *margo a et Gryphinae*: Rapta scribere *reliqui*. sed Vitellianis] sed Vitellianus *q*: tu Vitellianus *l* 8. concta *x* 9. Hac *A* 11. umbelico *pr. A* 12. Sit *pr. B* totus] soli *q* 13. „*Alas nusquam*“ *Scriberius*. dilicioae *X* supiniore] tibi supersunt *q* 14. Lapsus *ch* deficit *XABCGq*: deficiis *b* 15. eurrente *z* Boullas *B* 16. Inter lungere (iugere *μ*) *GOmas*: „vel Intermittere“ *m* 17. In hunc *XB* cedere *X*

VII. Ad Attalum *X*. 1. Ne clamas *pr. b* agit *pr. B*
 2. Historias facis *z*. [*Versus 2—8. apponunt. Excerpta Frisingensia.*]
 3. Componis *A* mimos *x*: minimos *u*: hymnos *μ*: numero *X* epigrammate *X* 5. Et belle saltas et cantas *Frisingensia*. cantas] quantas *B* 6. es om. *AB* et *pr. z*: et *a* pylae *X* 7. facias tamen *Frisingensia et Schmiederus*: facis tamen *XAlhuo* et *pr. a*: facis et tamen *Cb*: facis haec tamen *G et MS Seriverii*: facis attamen *reliqui*. *Interpungebatur in fine versus.* 8. quis sis *ch*: qui sis *l* ardalio *XACeDB*: ardalio *Frisingensia*: ardalio *beaz*: artialio *pr. B*: artialio *corr. B*: ardulio *G*: ardelio *reliqui*.

VIII.

Si qua videbuntur chartis tibi, lector, in istis
 Sive obscura nimis sive latina parum,
 Non meus est error: nocuit librarius illis
 Dum properat versus annumerare tibi.
 Quod si non illum, sed me peccasse putabis, 5
 Tunc ego te credam cordis habere nihil.
 „Ista tamen mala sunt.“ Quasi nos manifesta negemus:
 Haec mala sunt, sed tu non meliora facis.

IX.

Scripti, rescripsit nil Naevia, non dabit ergo.
 Sed puto quod scripsi legerat: ergo dabit.

X.

Basia dimidio quod das mihi, Postume, labro,
 Laudo: licet demas hinc quoque dimidium.
 Vis dare maius adhuc et inenarrabile munus,
 Hoc tibi habe totum, Postume, dimidium.

XI.

Quod fronte Selium nubila vides, Rufe,
 Quod ambulator porticum terit seram,

XI, 2. serus,

VIII. Ad lectorem X. 1. lector, in istis] carmina lector
 ch 4. adnumerare XA 6. cordis] mentis margo suntinae
 Lemairii. [7. 8. apponunt Excerpta Frisingensia.] 7. quae si ma-
 nifesta negemus XABCB: quae si manifesta negamus Iunianae:
 si non manifesta negemus O: quasi nos manifesta negemus reliqui
 cum Frisingensibus et duobus Gruteri: quasi si manifesta negemus (no-
 gamus Gruterus) „ex optimis membranis“ Heinsius in Ovid. Heroid. I.
 IV, 111. et Gruterus. Volebat Heinsius „ex vestigiis optimarum mem-
 branarum“ dicere.

IX. * Ad Neviam TX. 1. rescripsit φ null] nihil A et
 pr. B: mihi G non] nil φux 2. quod] quae i legerit μx:
 legerat reliqui cum φm.

X. * Ad Postumum TX. [Versus 1. 2. apponit D.] 1. Bas-
 sia T quod] quae φ et Iunianae: quod reliqui cum X et Gruteria-
 nis. libro pr. b 2. licet] sed b et pr. h hinc] hoc i 3.
 minus adhuc et inenarrabile T

XI. * Ad Rufum de Silio cenipena T: Ad Rufum de Silio ce-
 nipeta X. 1. Selaum z: Sillum T nobile z Ruffe α [Fer-
 rus 2. 3. om. T.] 2. sterit B: seram XABCGOuwzφ „sic fere“
 libri Gruteri: sera B: serra bch: nero a: serus μx

- Lugubre quiddam quod tacet piger vultus,
 Quod paene terram nasus indecens tangit,
 5 Quod dextra pectus pulsatur et comam vellit:
 Non ille amici fata luget aut fratris,
 Uterque natus vivit et precor vivat,
 Salva est et uxor sarcinaeque servique,
 Nihil colonus vilicusque decoxit.
 10 Maeroris igitur causa quae? Domi cenat.

XII.

Esse quid hoc dicam, quod olent tua basia myrrham
 Quodque tibi est nunquam non alienus odor?
 Hoc mihi suspectum est, quod oles bene, Postume, semper:
 Postume, non bene olet qui bene semper olet.

XIII.

Et iudex petit et petit patronus.
 Solvas censeo, Sexte, creditori.

XIV.

Nil intemptatum Silius, nil linquit inausum,

4. tangit indecens nasus; 5. Et dextra XIV,
 1. intentatum

3. Lugubrem c: Languore *bodleianus* et B quidam Op: quodam *bodleianus*. 3. piget G 4. poene T nasus indecens (indicoet T: impiger t) tangit TXABCGbhlq: nasus tangit (tangis pr.) indecens sw: tangit indecens nasus Oapuxa: tergit indecens nasus *Vaticanus Heinsii in Claudian. Rufin. I. praef.* 4. 5. Quod extra T: Et dextra $\mu\alpha$ pulsatur pectus comam et c velit TA et pr.B: velat G 6. fato pr.B: funus φ lugent G [7. 8. 9. om. T.] 7. Utrique G precor] pater φ vivat c. 8. et om. φ 9. vilicusque AB: villicusque reliqui. 10. ergo z causa quae? Domi cenat XAB: causa quae est? Domi cenat COabchmuqpxa et Gruteriani: causa quod domi cenat GA: causa domicena est T: quae causa est? domi cenat (quod domi cenat c) esz

XII. * Ad Postumum TX. [Apponit D post X, 2.] 1. basia TX myrram Op: mirram T: mirram Da: mirra XABG 2. Quodque] Quid G est om. Dl nunquam] semper $\mu\alpha$: tibi est semper est non φ 3. suspectum quod oles G

XIII. Ad Sextum X.

XIV. Ad Paulinum de Silio XABG. 1. intemptatum XABG: intentatum reliqui. Silius X nil inquit XAct: nil linquit G: nil inquit B

Cenandum quotiens iam videt esse domi.
 Currit ad Europen et te, Pauline, tuosque
 Laudat Achilleos, sed sine fine, pedes.
 Si nihil Europe fecit, tum Septa petuntur, 5
 Si quid Phyllyrides praestet et Aesonides.
 Hinc quoque deceptus Memphitica templa frequentat,
 Assidet et cathedris, maesta iuvenca, tuis.
 Inde petit centum pendentia tecta columnis,
 Illinc Pompeii dona nemusque duplex. 10
 Nec Fortunati spernit nec balnea Fausti,
 Nec Grylli tenebras Aeoliamque Lupi.
 Nam thermis iterumque iterumque iterumque lavatur.
 Omnia cum fecit, sed renuente deo,
 Lotus ad Europae tepidae buxeta recurrit, 15
 Si quis ibi serum carpat amicus iter.
 Per te perque tuam, vector lascive, puellam,
 Ad cenam Selium tu' rogo, taure, voca.

6. Phyllyrides 7. Hic quoque 13. iterum cun-
 ctis iterumque 15. Europes

2. iam] se corr. h 3. Europem BGhuq et pr. a 4. [om.
 pr. B.] et sine hm et corr. b 5. nihil] mihi φ Europae uis
 tunc GOabchlas Ut nihil Europe profectum est Heinsius. 6.
 Phyllyrides φa; Phyllyrides Gahue; Phyllyrides Xlhx; Phyllyrides Ob;
 Phyllyridis s praestat bchlx Essenides w 7. Hic l Mel-
 phitica G templa] sacra lmq frequentat] fatigat x, margo fre-
 quentat 8. Adsidet XA cathedris A: quathedris l; captedris
 x iuventa aue 9. testa pr. B: testa margo B coleus s
 10. Illic sp et pr. AB Pompei Gabua; Poupei B 11. Fasti
 bchpx 12. Grilli XAB 13. thermis iterumque iterumque
 iterumque POamsux; thermis iterumque iterumque lavatur do; thermis
 (teruis pr. B) iterum iterumque lavatur XAB; thermis iterum toties
 iterumque CD; thermis iterum cunctis iterumque. Glppuna; cunctis
 iterum thermis iterumque h ternis Heinsius; an teruis iterum
 thermis iterumque? labatur AG et pr. B: lavantur eaz; laudatur
 pr. p 14. cusecit l 15. Laetus φ Europae XABC: Eu-
 rete G: Europes reliqui. trepide O: tepida abchsuazux; tepidae-
 que C busseta b: bureta hinc posuerunt Excerpta Frisingensia.
 17. Te propterque tuam φ perque] quaeque G lassive O
 18. tu] te lq rogat aure pr. B

XV.

Quod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis, Horne, non superbe.

XVI.

Zoilus aegrotat: faciunt hanc stragula febrem.

Si fuerit sanus, coccina quid facient?

Quid torus a Nilo, quid Sidone tinctus olenti?

Ostendit stultas quid nisi morbus opes?

5 **Q**uid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omnes.

Vis fieri sanus, stragula sume mea.

XVII.

Tonstrix Suburae faucibus sedet primis,

Cruenta pendent qua flagella tortorum

Argique letum multus obsidet sutor.

Sed ista tonstrix, Ammiane, non tondet,

5 **N**on tondet, inquam. Quid igitur facit? Radit.

XVIII.

Capto tuam, pudet heu, sed capto, Maxime, cenam,

Tu captas aliam: iam sumus ergo pares.

XV, 2. Herme,

XVII, 5. inquis? ergo quid facit?

XV. Ad Hormum X. 1. tuam G 2. Horne, *dehæ*:
Herme *µα* et corr. a non] nec φ

XVI. * Ad Zoylum egrotantem T: Ad Zoilum aegrotantem X.
1. Zoilus * hanc] sibi i stragula O: tragula B: fragula
C 2. fuerat i: fueris O coctina T 3. tholus aw: tho-
rura Nilo s sindone *ΓΟσφµα* et margo b olente Cbchz: olent
AB: tinctu solent X: cinctus vel cultus Gruterus: cinctus novit l: tigus
Domitius. 4. stultas G: sculptas pr.h: stratas i quis T:
nil *Heinsius*. 5. demittit *Alp* Machaones l: Macabones T:
Mechaones G: Machaona sonet XB et pr.A omnis *Οβλµα*:
omneis a 6. fragula C summe Ob

XVII. Ad usum X. 1. 4. Tonsor *Pulmannus*. Suburrae
Bbwa 2. flagella forum b: flagellatorum pr.h 3. multis
b et pr.c sator AG: sudor e 4. Amiane *Οβλµα* 5. in-
quis Osz quid igitur *XABCGH*: quid ergo *αβλµοφµα*: ergo
quid Oc

XVIII. * Ad Maximum TX. 1. Capta G set B. 1. 8.
Maxime bh 2. alias *αβλµοφµα*

Mane salutatum venio, tu diceris isse
 Ante salutatum: iam sumus ergo pares.
 Sum comes ipse tuus tumidique anteaambulo regis, 5
 Tu comes alterius: iam sumus ergo pares.
 Esse sat est servum, iam nolo vicarius esse.
 Qui rex est, regem, Maxime, non habeat.

XIX.

Felicem fieri credis me, Zoile, cena:
 Felicem cena, Zoile? deinde tua?
 Debet Aricino conviva recumbere clivo,
 Quem tua felicem, Zoile, cena facit.

XX.

Carmina Paulus emit, recitat sua carmina Paulus.
 Nam quod emas, possis dicere iure tuum.

XXI.

Basia das aliis, aliis das, Postume, dextram.
 Dicis „Utrum mavis? elige.“ Malo manum.

XXII.

Quid mihi vobiscum est, o Phoebe novemque sorores?
 Ecce nocet vati Musa iocosa suo.

3. ipse b [5. 6. om. T.] 5. iam comes q ipse] usque
Heinsius. timidique G: tumidoque bchlq regi bchlq [7. 8. ap-
 ponit D.] 7. Esses adest servum T: Esse suum satis est I:
 Esse sat est servo *Heinsius.* nolo] modo s virarius T 8.
 [Apponunt *Excerpta Frisingensia.*] Quid rex T Maxime] Postume
XABCDGI et Frisingensia.

XIX. * Ad Zoilum T [1. 2. om. T.] 2. cena Zoile deinde
 tuam XABC: cenam Zoile dando tuam Chl, *bodleianus et „lectio*
Gallioana“ margo Iunii: coenam Zoile damno tuam q 3. Arcino
 T clivo] duro s: lecto *MS Hassii in Saltust. Ing. CXIV.*
 4. fecit pr.B

XX. De Paulo X. 1. recita pr.B paulis pr.B [2.
 et XXI, 1. om. B.] Non quod G

XXI. * Ad Postumum TX. 1. aliis das] das nobis c
 2. navis elego T: malis *Heinsius.* malo malum w

XXII. * Ad Apollinem de Postumo T: De Postumo X. 1.
 nobiscum C est Phoebe bes et pr.A

Dimidio nobis dare Postumus ante solebat
 Basia, nunc labro coepit utroque dare.

XXIII.

- Non dicam, licet usque me rogetis,
 Quis sit Postumus in meo libello,
 Non dicam: quid enim mihi necesse est
 Has offendere basiationes,
 5 Quae se tam bene vindicare possunt?

XXIV.

- „Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum,
 Squalidus haerebo pallidiorque reo:
 Si iubeat patria damnatum excedere terra,
 Per freta, per scopulos exulis ibo comes.“
 5 Dat tibi divitias. „Ecquid sunt ista duorum?“
 Das partem? „Multum est.“ Candide, das aliquid?
 Mecum eris ergo miser: quod si deus ore sereno
 Annuerit, felix, Candide, solus eris.

XXV.

Das nunquam, semper promittis, Galla, roganti.
 Si semper fallis, iam rogo, Galla, nega.

XXIV, 6. des aliquid.

3. vobis ϕ 4. cepit *HO*

XXIII. De Postumo *X*. 2. Quid sit *ABCGclp*: Qui sit
aswx 4. ostendere *bclpB* et *corr.a* 5. uncare *baw* pos-
 siut *l*

XXIV. * Ad Candidum *TX*. 2. Squalidus *a*: Squalidior
pr.ch aerebo *T*: Squalidior erebo ϕ : errabo vel horrebo *Heinsius*.
 3. iubeas *corr.a*: invat μ et *pr.x*: iubet e patria *corr.x* pa-
 triam *T* 4. scopulos *T* 5. Dant *B*: Det *Heinsius*. Ecquid
Oaa: et q ϕ : et quid reliqui. deorum *XABCG* 6. patrem *bq*
 et *pr.h* est *om.C* des aliquod ϕ 7. eris *om. pr.A*: ergo
 eris *corr.A*: es ergo *abeswxB*: eris igitur *l*: ergo miser es *mu*:
 eris ergo miser cum reliquis *Xp* Quid *Heinsius*. 8. Adnuerit
TA: Advans *G*: Annuit *o* felix ϕ

XXV. Ad Gallam *X*.

XXVI.

Quod querulum spirat, quod acerbum Naevia tussit,
Inque tuos mittit sputa subinde sinus,
Iam te rem factam, Bithynice, credis habere?
Erras: blanditur Naevia, non moritur.

XXVII.

Laudantem Seliū cenae cum retia tendit
Accipe, sive legas, sive patronus agas:
„Effecte! graviter! cito! nequiter! euge! beate!“
Hoc volui: facta est iam tibi cena, tace.

XXVIII.

Mideto multum qui te, Sextille, cinaedum
Dixerit et digitum porrigito medium.
Sed nec paedico es nec tu, Sextille, fututor,
Calda Vetustinae nec tibi bucca placet.
Ex istis nihil es fateor, Sextille: quid ergo es? 5
Nescio, sed tu scis res superesse duas.

XXVIII, 4. Vetustillae

XXVI. * Ad Bithinicum TX. 1. sperat T acervum XABz
cervum T Nevia TX: venia w 2. suos *αβχλς* sputa] spurca G: deinde h
reliqui cum Xp et margine Gryphii. sputa] spurca G: deinde h
3. terram factam B: terre factam de et pr.h: terre factum
l: terrae foetam B: cererem fietam φ Bithynice BOh: Bithyniae
a: Bitinaice μx credit G 4. Venia T: Vinia G

XXVII. De Saelio XA: De Selio G [Epigrammata XXVII—
XXIX. om. φ] 1. Saelium A: Senium G cenae Seliū dum
h ponit l, vide Burmannum in Ovid. A. A. I, 45. 3. Effecte
a: Effecte Iunius: Effecte l: Affecte c: Affectus m: Effecte reliqui
cum p: Effecte Lipsius. cito om. pbs 4. est om. l tacet μx
et „codex antiquus“ Domitii.

XXVIII. Ad Sextillum X. 1. Sextile δμx, ut versu 3. 5.
eynaedum Oa: synodum G: emendum b 2. Dixerit pr.b
porigito B 3. Sixtillē A 4. Vetustina Oμx: Vennstine
B [5. 6. XABCG hoc loco omissos interponunt Epigr. XXIX, 8—10.]
5. nil XABG 6. ut scis x super esse O

XXIX.

- R**ufe, vides illum subsellia prima terentem,
 Cuius et hinc lucet sardonychata manus,
 Quaeque Tyron totiens epotavere lacernae
 Et toga non tactas vincere iussa nives,
 5 Cuius olet toto pinguis coma Marcelliano
 Et splendent vulso brachia trita pilo;
 Non hesternum sedet lunata lingula planta,
 Coccinea non laesum pingit aluta pedem,
 Et numerosa linunt stellantem splenia frontem.
 10 Ignoras quid sit? splenia tolle, leges.

XXX.

- M**utua viginti sestertia forte rogabam,
 Quae vel donanti non grave munus erat.
 Quippe rogabatur felixque vetusque sodalis
 Et cuius laxas arca flagellat opes.
 5 Is mihi „Dives eris, si causas egeris“ inquit.
 Quod peto da, Gai: non peto consilium.

XXIX, 5. Marcellano
 fidusque 6. Cai

10. quis sit?

XXX, 3.

XXIX. Ad Rufum X. 1. Ruffe κα tenentem *Olpyna et pr.h* 2. et hinc m nocet AG: et ignescit *Heinsius Adversaria* p. 616. sardonichata XBOμκ: sardonychata α: sardonichata bh: sardonichata Gw 3. quotiens bchl lacernae ACb 4. toga] coma x 5. pinguis μ Marcelliano XObhl: Marcellino GB: Marcelliano pr.B: Marcelliano reliqui: Marcelliano Salmasius. 6. vulso abew tota B 7. hesternum X: externa Obh: externa vel hesternum m: extrema μna: hesternum cum reliquis XPl. lingula Olpμκ 8. Coccinea δ: Cochinea h pingit Pabchmpuozμκ (pingit) B: cingit reliqui: stringit *Heinsius*. aluta s: aluta B 9. numero salinat B stillantem *Lipsius*. 10. Ignosceas I quid sit XABCGchlswμκ: qui sit x: quis sit Oab „et optimus liber scriptus“ *Seriverii*: quid sint lp tolle] unde I legas XBC

XXX. * Ad Gajum TX. 1. sextertia bh: sextertia G 2. manus A erant abhlzB et *Gryphianae*. 3. fidusque PObchipsμκ: felixque cum reliquis margo *Gryphii*. verusque T: vetus A 4. lapsas c archa Xh frugellat b 5. Is x inquit B 6. Cai TXABGAb: Cai reliqui.

XXXI.

Saepe ego Christinam fufui. Det quam bene quaeris?
Supra, quod fieri nil, Mariane, potest.

XXXII.

Lis mihi cum Balbo est, tu Balbum offendere non vis,
Pontice: cum Licino est, hic quoque magnus homo est.
Vexat saepe meum Patrobas confinis agellum,
Contra libertum Caesaris ire times.
Abnegat et retinet nostram Laronia servum,
Respondes „Orba est, dives, anus, vidua.“
Non bene, crede mihi, servo servitur amico:
Sit liber, dominus qui volet esse meus.

XXXIII.

Cur non basio te, Philaeni? calva es.
Cur non basio te, Philaeni? rufa es.
Cur non basio te, Philaeni? lusca es.
Haec qui basiat, o Philaeni, fellat.

XXXI, 1. Chrestillam XXXIII, 4. Te qui basiat,
hic, Philaeni,

XXXI. Ad Marianum X. 1. Christinam XACwpa: Cris-
tinam BGOabq: Christinam „vetus codex“ Domitii: Chrestillam
cxm: Cristillam hm 2. Do qua bene G: Sod quam bene abq
fieri] tribui Heinzius.

XXXII. * Ad Ponticam caesidicum X: nullum lemma T.
1. Ballo T: Balba pr.w 2. cum Licino est] cum Licino epua
et pr.x: cum Licinio b: cum Licino est reliqui cum Gruterianis et X
3. Vexat] Vorax w: Vorsat margo Iuntinae Lemairii. Protha-
bas x: Probas c: Protas B et pr.a: Portas b: Piotas s: Procax
corr.l 4. Contra] Contrita A 5. Laaronia GX: Latonia
lppu: Latronia B et pr.B: Letonia abew: Lectoia lx 6. Or-
bata est A vidua est m [7. 8. apponit D.] 8. Est liber
pr.A qui velit H essemus A

XXXIII. * Ad Philenia T: Ad Philenoa X. 1. Phileno
XABCGowp ubique. 2. rufa es ABGina: russa os X: rustica
es C 3. [om. φ.] Post hunc versum Cuiacianus inserit haec:
Cur non basio te Philaeai? falsa es. In B eadem leguntur pro versu
quarto. 4. [om. T.] Hec qui basiat, o Philaeai, (basiato X:
basiat te A:) fellat (fallat A) PXA: Hic qui basiat, o (te G)
Philaeni, fellat Gs: Hic te qui basiat, Philaeni, fellat belp: Te qui
basiat, o Philaeai, fellat Cæ: Te qui basiat, is, (hic lx: om. Owu
et pr.x) Philaeai, fellat Oahwzpa: Sod qui te basiat Phileno fellat φ

XXXIV.

- Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus,
 Tres pateris natos, Galla, perire fame.
 Praestatur cano tanta indulgentia cunno,
 Quem nec casta potest iam decuisse Venus.
 Perpetuam dii te faciant Philerotis amicam,
 5 O mater, qua nec Pontia deterior.

XXXV.

- Cum sint crura tibi simulent quae cornua lunae,
 In rhytio poteras, Phoebe, lavare pedes.

XXXVI.

- Flectere te nolim, sed nec turbare capillos,
 Splendida sit nolo, sordida nolo cutis;
 Nec tibi mitrarum nec sit tibi barba reorum:
 Nolo virum nimium, Pannice, nolo parum.
 5 Nunc sunt crura pilis et sunt tibi pectora setis
 Horrida, sed mens est, Pannice, vulsa tibi.

XXXIV, 5. faciant dii te XXXVI, 5. Sunt tibi
 crura

XXXIV. Ad Gallam X. 1. redemptis *pr.B* 2. Tris
Oabchwz notos *G* Galle *B* 4. decuisse *o* 5. Perpetuo
G te dii *AG*: Di te perpetuam *λ* 6. Pontica *abchwzφX*,
Arondellianus et pr.h

XXXV. * Ad Phoebum TX. 1. sunt *XAB*: sic *φ* cura
Aφ simulent *TXBbh* et *pr.a* 2. In rhytio *a*: In brathio *T*:
 In rbitio *φμx* et margo *hp*: In rhidio *pl*: In brutio *h*: In Brythio
B: In rytthio *A*: In rityo *X*: In rithio *Gw*: In irio *B*: In brutio *b*:
Imbricio O et Domitius in editione Veneta 1480.: Umbricio *c*: In
 rictu margo *X*: In rivo *Vindob*. 3.

XXXVI. Ad Pannicum X. 1. Pectere *behipzφμx* et *corr.a*:
 Flectere reliqui cum *φ* et codice *Hutteri in Iani Gulielmii Verisimill.*
III, 17. 2. Sordida sit nolo, splendida *z* 3. mitrarum]
 „al. mimorum“ *c* 4. viri *Heinsius*. 5. Nunc tibi crura
φμx: Nunc sunt crura *G*: Nunc sunt crura (curra *A*) reliqui cum
φ, *Bongarsiano et m.* et sunt tibi] et nunc sunt *G* saetis *A*:
om.z 6. Orrida *X* volsa *XABOabchwzμx*

XXXVII.

Quidquid ponitur hinc et inde verris,
 Mammas suminis imbricemque porci
 Communemque duobus attagenam,
 Mullum dimidium lupumque totum
 Muraenaeque latus femurque pulli
 Stillantemque alica sua palumbum.
 Haec cum condita sunt madente mappa,
 Traduntur puero domum ferenda.
 Nos accubimus otiosa turba.
 Ullus si pudor est, repone cenam:
 Cras te, Caeciliane, non vocavi.

XXXVIII.

Quid mihi reddat ager quaeris, Line, Nomentanus?
 Hoc mihi reddit ager: te, Line, non video.

XXXIX.

Coccina famosae donas et ianthina moechae:
 Vis dare quae meruit munera, mitte togam.

XL.

Uri Tongilius male dicitur hemitritaeo.

XXXVII. * Ad Caecilianum cenipetam TX. 1. Quicquid
 T vertis *anw* 2. suminis Oμw: summis b: sumis w: sumen
 φ 3. [om. T.] atagenam Oμw: attacenam z 4. Mullum μ: Nul-
 lum Op lupumque] aprumque φ 5. Muraenae latus s [6. 7.
 8. 9. om. T.] 6. Stillantemque XABGobhμw et pr. G halyca
 XABGObhμw: halyca B 7. Hoc condita φ 9. Nos] Nee
 h accubimus O 10. depono φ 11. Caeciliane te T vo-
 cavi φ XABCGOμwula, palatinus alter, pr. a et margo h: vocabo T
 behpμw et corr. a: videbo φ

XXXVIII. * Ad Linum TX. 1. Quod mihi redat pr. B
 Nomentanus Line quaeris *lmw* nomen lanus φ 2. reddet AB
 „vel ne videam“ margo G manu secunda.

XXXIX. De moecha X. 1. Cocina b formosae s et
 pr. a: fastosae Roius. et iacinthina chl et margo a: et iacintina
 b: et lautina s: iacintina z: hincinthina φ

XL. * De Tongilio goloso T: De Tongillio giloso X. 1.
 Viri XB Tongilius s emitriteo TXABGh: hermitritaeo Oa:
 thermitriteo w: hemitritaeo b

Novi hominis fraudes: esurit atque sitit.

Subdola tenduntur crassis nunc retia turdis,

Hamus et in mullum mittitur atque lupum.

5 **Caecuba** saccetur quaeque annus coxit Opimi,

Condantur parco fusca Falerna vitro.

Omnes Tongilium medici iussere lavari:

O stulti, febrem creditis esse? Gula est.

chre: **XLI.**

„Ride si sapis, o puella, ride“

Pelignus, puto, dixerat poeta,

Sed non dixerat omnibus puellis.

Verum ut dixerit omnibus puellis,

5 Non dixit tibi: tu puella non es,

Et tres sunt tibi, Maximina, dentes,

Sed plane piceique buxeique.

Quare si speculo mihique credis,

Debes non aliter timere risum,

10 Quam ventum Spanius manumque Priscus,

XL, 2. mores 3. crassis modo XLI, 6. Nam
tres 10. vatius manumve lippus

2. Novi] Non *u* fraudes *Tymzq* et *Gruteri*; *tertius*; mores
reliqui cum D. [3. 4. apponunt *Excerpta Frisingensia.*] 3. ten-
duntur *XC* modo *Opxa*; nunc *reliqui cum X*: nunc crassi tendun-
tur *Frisingensia*. turdis] cervis *T* 4. Hamis *Tw* milvum
Frisingensia; mulum *ux* 5. sancentur *CSB*; sicientur *ux*; sicient-
ur *T*: sicecentur *Obchsuzq*; coquentur *l*: saccetur *reliqui cum*
„omnibus MSS^{ct}. Scriverii. annis *pr.G* *Opimi Tuxa*; *Opimis z*:
Opimus reliqui; *Opimius Roius.* 6. Condatur *X*; Conduntur
Tp fusa *GB* et *MS Scriverii*; nigra *Oq* *Palerna viro s*
7. lassere *T* teste *Heinsio*. levare *s* 8. Quod stulti *c*

XLII. * Ad Maximinum T; Ad Maximinam X. [1—8. om. T.]
 1. Vide si sapis G o om. φ 2. puto] petto B 4.
 [om. pr. G.] Verum ut] Verum c: Quamvis *μαα*: Verum ut reliqui
 cum „optimo codice duobusque aliis“ Scriverii. 5. Ante v. 4. b
 6. Nam tres Tp, sed vide ad v. 12. Maxima a: Maxima b
 7. plani G picaeque X buxacique T: bureique b: „al. rubei-
 que“ c 9. risum] tussim φ 10. Qui ventum T Panius T
 Spamus φ: vacuus Viennensis Gruteri: vattius Scriverius. manumve
 Pabchpsz et Viennensis: maniumve w Crispus H: lippus Viennensis.

Quam cretata timet Fabulla nimbū,
 Cerussata timet Sabella solem.
 Vultus indue tu magis severos,
 Quam coniux Priami nurusque maior.
 Mimōs ridiculi Philistionis
 Et convivia nequiora vita,
 Et quidquid lepida procacitate
 Laxat perspicuo labella risu.
 Te maestae decet assidere matri
 Lugentive virum piumve fratrem,
 Et tantum tragicis vacare Musis.
 At tu iudicium secuta nostrum
 Plora, si sapis, o puella, plora.

XLII.

Zoile, quid solum sublato podice perdis?
 Spurcius ut fiat, Zoile, merge caput.

13. induito

20. Lugentique virum piumque

11. Quam] Quae T creata Os: creta tabula timet φ Fabulla nimbū Cerussata timet em. A et pr. G. Fabulla] Fabula TO: tabula bms: tabella almpax 12. Cerussata Xφ: Cerusa timet B: q cerussata G Tabella Tφ In T versus sic se excipiunt: 10. 12. 11. 6. 7. 13 sqq. 13. Vultus ab indue tam G: finge tuos X: indulto Heinsius. saevos T 14. Quo coniux Priami T: Quam coniux (sic et hūx) Prami X: Quam coniux Primi AB 15. Mimmos b: Mimmios w Philistionis abctsw 16. nequiae T 17. epida x 18. Lassat φ perspicuo pr. B: prospicua, corr. prospicuo T: perpetuo bcl tabella clp: puella XAB: puellas G risit μx 19. Te mestiae T adsidere TX mari T 20. Lugentive Tp: Lugentemque abctswφ: Lugentique reliqui. virum] urium φ piumve T: piumque reliqui. 21. E tantum T vagare T: vocare XB 22. Ad tu T: Aptu XAB: Aptum C et pr. G: At tuum t: Aut tu Heinsius. 22. 21. transponit w.

XLII. Ad Zoilum X. 1. solum φ sublato s: salute b: sublato corr. a: sublato B: soluto h: pardis codex Barthil Adversaria XXXI, 1. unde is fecit quid solio sublato podice parcis? 2. Spurcior pφB: fias XABCB: „ah, faciat“ G: merge B: terge Heinsius.

XLIII.

- Κοινὰ φίλων haec sunt, haec sunt tua, Candide, κοινά,
 Quae tu magniloquus nocte dieque sonas:
 Te Lacedaemonio velat toga lota Galaeso
 Vel quam seposito de grege Parma dedit,
 5 At me quae passa est furias et cornua tauri,
 Noluerit dici quam pila prima suam.
 Misit Agenoreas Cadmi tibi terra lacernas:
 Non vendes nummis coccina nostra tribus.
 Tu Libyco Indis suspendis dentibus orbes:
 10 Fulcitur testa fagina mensa mihi.
 Immodici tibi flava tegunt chrysendeta mulli:
 Concolor in nostra, cammare, lance rubes.
 Grex tuus Iliaco poterat certare cinaedo,
 At mihi succurrit pro Ganymede manus.
 15 Ex opibus tantis veteri fidoque sodali
 Das nihil et dicis, Candide, κοινὰ φίλων?

XLIII, 5. furiosi cornua

XLIII. Ad Candidum X. 1. Κοινὰ φίλων haec sunt, haec sunt tua, Candide, κοινὰ Ψαω: Coena philon haec sunt (exsunt A et pr.G) tua Candide coena XABG: Κοινὰ φίλων haec sunt tua semper Candide κοινὰ X: Candide κοινὰ φίλων (vel coena philon) haec sunt tua Candide κοινὰ (κοινὰ bis μ: πάντα Cpa) COΧηρμα et Graecis omissis δ: Candide τα των φίλων κοινὰ, πάντα haec sunt tua Candide π: (C)andide (spatium vacuum) haec sunt tua candide (spatium vacuum) φ 2. magnilocus AB: magniloquis X: magnificus c 3. lata pr.G: leta pr.h 4. supposito s terra dedit XABCG et margo aw, vide Epigr. XLVI, 6.: „in manuscripto (X) lectio est ambigua mihi propter implicitum litterarum tractum, Creta an Acerra legendum sit.“ Hadrianus Iunius, 5. Ad me B furios et CGO: furia sed XAB: furia et Ψ: furiali Gruterus: furiosi reliqui cum bodleiano. 6. prima pila w sua l 7. Agenoridae Iunianae. Catmi B 8. vendens s: vendas G 9. Libyco Xφ orbis X 10. testa XABG: „al. testa“ margo G facina h 11. chrysendeta X: chrisendata μ: chrisendo tamulli w: crisendeta O: crisendita δ: crysendata φ: ebors endeta A: chorus sendetam ulli B: chorus endera pr.G muli α 12. gammare φμ: camare X: cammere B: camero δ: camere pr.G „al. gamare:“ tam mare sw: tam mane pr.h 13. Crestans B poterit corr.φ cartare A: cantare pr.G 15. fidique pr.A 16. nihil A κοινὰ φίλων om. δωφ et pr.π: coena philon XABGO: κοινὰ φίλων μ: κοιμαφίλου corr.π

XLIV.

Emi seu puerum togamve pexam
 Seu tres, ut puta, quattuorve libras,
 Sextus protinus ille fenerator,
 Quem nostis veterem meum sodalem,
 Ne quid forte petam timet cavetque, 5
 Et secum, sed ut audiam, susurrat:
 „Septem milia debeo Secundo,
 Phoebō quattuor, undecim Phileto,
 Et quadrans mihi nullus est in arca.“
 O grande ingenium mei sodalis! 10
 Durum est, Sexte, negare, cum rogaris,
 Quanto durius, antequam rogeris!

XLV.

Quae tibi non stabat praecisa est mentula, Glypte.
 Demens, cum ferro quid tibi? Gallus eras.

XLVI.

Florida per varios ut pingitur Hybla colores,
 Cum breve Sicaniae ver populantur apes,
 Sic tua suppositis collucent praela lacernis,

XLVI, 3. pellucent

XLIV. Ad Sextum feneratorem X.

1. Emis * et corr. B:

Emit h: Eum margo a: Cum aw togamque l 2. tris p

ut puta XBCel: vel puta Pabswz: ut puto AGO: vel puto reliqui.

4. nosti x 6. sed ut xl Iunianae: sic audiam pr.B:
 sic ut reliqui, ex I, 96, 3. audiat X 8. Phoebō vel sw
 quattuor et undecim C undecim q: decem c. Phileco X 9.
 nullum c 11. Sexte] septem q negare] rogare l eum] quod
 c rogeris Oabhtozuma 12. rogaris C

XLV. Ad Clyptum X.

1. preciosa est G Clypte X:

Clypte B 2. cum testa margo Iuntinae Lemairii. eris q

XLVI. * Ad Nevolum TX.

1. ut pingitur] ubi pingitur B:

depingitur l: ut tingitur aswq Hilba w 2. Sicaniae T: Si-
 caviae μ populatur s 3. subpositis B: subpostas T: sepositis
 codex Iani Gulielmii Veristmill. III, 7. et pr.G: compositis X col-
 lucent BG et codex Gulielmii: conlucent TXAC: perlucet Opw:
 perlucet vel pellucent reliqui. praela Ta: prela Olasw et „optimi
 MSS“. Gruteri: teeta μ: praeda Gryphianae: prata reliqui cum
 X et codice Gulielmii. laecervis q: lateralis T: laecernas pr.x: la-
 certus w: racemis margo m

- Sic micat innumeris arcula synthesibus,
 5 Atque unam vestire tribum tua candida possunt,
 Appula non uno quae grege terra tulit.
 Tu spectas hiemem succincti lentus amici
 Proh scelus! et lateris frigora trita times.
 Quantum erat, infelix, pannis fraudare duobus,
 10 Quid metuis? — non te, Naevole, sed tineas?

XLVII.

Subdola famosae moneo fuge retia moechae,
 Levior o conchis, Galle, Cytheriacis.
 Confides natibus? non est paedico maritus:
 Quae faciat duo sunt: irrumat aut futuit.

XLVIII.

Coponem laniumque balneumque,
 Tonsorem tabulamque calculosque
 Et paucos, sed ut eligam, libellos:
 Unum non nimium rudem sodalem

8. trita mei 10. Quid renuis?

4. Sic laet h innumeris T: immuneris φ syndysibus x
 [5.6. om. T.] 5. toa vellera Cbchlzpxa: tua eandide m et pr.G:
 tua candida reliqui cum φ, Bongarsiano et codice Gulielmii. possiat
 Heinsius. 6. Apula XABCbel nou uiveo Hginsius. 7. Tu
 expectas d: Suspectas o succencti pr.G lactus e 8. lateri
 behlB: later T tuta Ozpxa et margo p: tua φ: trita reliqui cum
 tribus Gruteri, X et codice Gulielmii: times pr.C: mei Scriverius.
 9. erat om, T fraudere w et corr. a 10. Quid metuis?
 T et Roii collatio Amstelodamensis: Quod metuis Cφ: Quid renuis
 φXGOpazl et margo m: Quod renuis (renuois A) ABAm: Quem
 renois behlB et margo a: Non metuum a: Non metuas wpxa non
 te] monte T: mortem Cawpxa Nevule aw: Nevele (pr.G: Noe-
 vele A tineas] times Xcφ et pr.x: timpas, corr. tiupas, T

XLVII. * Ad Gallum TX. 1. formosae claz et pr.ap
 rethia (corr. retia) moethue T 2. Levior oconeis T: Levior o
 coachis XAC et corr.G: Levior est conchis B: Leoloto concis b:
 Leuior conchis hw Gallaei theriacis T: cythariacis aw et pr.Gh:
 titheriacis XB [3. 4. om T.] 3. Confides XACG et Iunianae:
 Confidis reliqui cum Gruterianis. 4. irrumat ahw aut] et hp

XLVIII. Ad Rufum X. 1. Coponem sp 2. Tonso-
 remque O tabulasque h calculumque s 5.6. transpositi a Iunio.

Et grandem puerum diuque laevem
 Et caram puero meo puellam:
 Haec praesta mihi, Rufe, vel Butuntis,
 Et thermas tibi habe Neronianas.

5

XLIX.

Uxorem nolo Telesinam ducere: quare?
 Moecha est. Sed pueris dat Telesina. Volo.

L.

Quod fellas et aquam potas, nil, Lesbia, peccas.
 Qua tibi parte opus est, Lesbia, sumis aquam.

LI.

Unus saepe tibi tota denarius arca
 Cum sit et hic culo tritior, Hylle, tuo,
 Non tamen hunc pistor, non auferet hunc tibi copo,
 Sed si quis nimio pene superbus erit.
 Infelix venter spectat convivia culi
 Et semper miser hic esurit, ille vorat.

5

XLIX, 1. 2. Thelesinam et Thelesina LI, 3.
 caupo

5. purum p 6. Et om.s cara B 7. Bitontis *πρῆμα*:
 Bitonti c: Bytuntis O: Bisunti *Iacobus Bononiensis*. 8. Et the-
 runas G

XLIX. * De Thelesina T: De Telesina X. 1. Thelesinam
 G 2. set B da pr.B

L. Ad Lesbiam X. 1. fallas X et quam XAB: et quod
 G potes w: potes s mi Lesbia G 2. est om. XA: qua
 tibi opus parce Lesbia B summis O

LI. Ad Chyllum X: Ad Hylum A. 1. archa G 2.
 Hyle *Ορμα*: Hile bh: Ille XBGaswq 3. aufert b hoc φ
 caupo s et margo a 4. penne a erit] est *Heinatus*. 5.
 culo pr.B 6. exurit bh

LII.

Novit loturos Dasius numerare: poposcit
Mammosam Spatalen pro tribus: illa dedit.

LIII.

Vis fieri liber? mentiris, Maxime, non vis:
Sed fieri si vis, hac ratione potest.
Liber eris, cenare foris si, Maxime, noles,
Veientana tuam si domat uva sitim,
5 Si ridere potes miseri chrysendeta Cinnae,
Contentus nostra si potes esse toga,
Si plebeia Venus gemino tibi vincitur asse,
Si tua non rectus tecta subire potes.
Haec tibi si vis est, si mentis tanta potestas,
10 Liberior Partho vivere rege potes.

LIV.

Quid de te, Line, suspicetur uxor
Et qua parte velit pudiciorem,

LII, 1, loturas

LIII, 2, potes.

LII. De Dasio Spatale X. [Om. hoc Epigramma pr.G.] 1. Movit *aw* loturos *ϕXBCG Oclpwzua* et corr. *h*, pr. *x* et, ut videtur, *φ*: litturos A: leturos b: lecturos pr. *h*: loturus s: loturas *αλ*, tres Gruteri et corr. *x*: licturas Iunianae. Dasius] Clausius o numerare] „al. munerare“ G 2. Mammosam XA Spatalem *Gφux*: Spattalem B: Spattale X: Spatelem *abhsu* illa] una b

LIII. * Ad Maximum TX. 1. libera mentiri XB et pr. A: liber mentiri, corr. ac mentiri, G Maxime a 2. Set B potest T: potes reliqui. [3. 4. 9. 10. apponit D.] 3. Maxime] Scevole D noles D: nolles XABCGw et in rasura a: nolis reliqui: tolles Heinsius. 4. si movet pr. G: si fovet Heinsius: uva] illa B 5. chrysendata Osw: crysendata φ: chrisendeta T Cinnae T: Cynnae x 6. si potes esse toga om. pr. B 7. genio pr. b iungitur B: iungitur Heinsius in Ovid. Remed. Amor. 407. axe c 8. 9. transponunt AB 8. tectus x tecta] tanta XBC [9. 10. om. pr. Cl.] 9. Nec tibi T: Hoc tibi si ius est, in te si tanta potestas Heinsius. 10. Parto T

LIV. Ad Linum X. 2. pudicior est pr. G: puditiorem X: pudicitorem Bbchlw, vide Burmann. in Anthol. II, p. 505.

Certis indicis satis probavit,
Custodem tibi quae dedit spadonem.
Nil nasutius hac maligniusque est.

5

LV.

Vis te, Sexte, coli: volebam amare.
Parendum est tibi: quod iubes, colere:
Sed si te colo, Sexte, non amabo.

LVI.

Gentibus in Libycis uxor tua, Galle, male audit
Immodicae foedo crimine avaritiae.
Sed mera narrantur mendacia: non solet illa
Accipere omnino. Quid solet ergo? Dare.

LVII.

Hic quem videtis gressibus vagis lentum,
Amethystinatus media qui secat Septa,
Quem non lacernis Publius meus vincit,
Non ipse Cordus alpha paenulatorum,

LV, 2. coleris. LVI, 1. notatur LVII, 4.
Codrus

3. Et certis *A* indicis *pr.a* probabit *BC* et *pr.G* quae
tibi *s*: tibi quem *bch* 5. nasutius *w*: nasutius *q* hac] *ae*
X maligniusque est] maligniusque *XABCG*

LV. Ad Sextum *X*. 1. volebam *XABCw* et *pr.G* amari
c 2. Parendum *pr.G* colere *XBCq* et *corr.G*: colore *A* et
pr.G: coleris *reliqui*. 3. te *om.l* Sexte colo *Oabchsnq*

LVI. * Ad Gallum *T*: Ad Gallum de uxore *X*. 1. Denti-
bus *aw* Lybicus *T*: Libicus *X* male audit *TCOabchlmprwzmu*,
parisinus 8284. et *corr.G*: ma laudit *AB*: mala *pr.G*: me laudit *X*:
Galle audit *q*: notatur *Iunianae*: laborat *codex Cantabrigiensis Hassii*
Indic. Sallust. s. v. Immodicus. 2. foedae *aw*: sordet *q*
crimen *Tasw* 3. mea *s* narratur *T* nam solet *h*: non *om*.
pr.b: si solet *corr.b* ille *s* 4. Acceperet *T*: Omnino accipere *G*

LVII. De micropsico divite *X*: De M. Cropsico *z* 1. lentum
pr.G media qui secat Septa *Opux* et *corr.a*: media quem secat
secta (saetta *A*: seta *G*) *XABG*: media qui (*pr. qula*) secat via *l*:
mediam qui secat viam *reliqui cum B* 3. lacernis] cernis
XABC: erinis „vel cernis“ *G* Publicus *c* vincit meus *s*
4. Cordus *XABG*: Codrus *reliqui*.

- 5 Quem grex togatus sequitur et capillatus
 Recensque sella linteisque lorisque:
 Oppigneravit modo modo ad Cladi mensam
 Vix octo nummis annulum, unde cenaret.

LVIII.

Pexatus pulchre rides mea, Zoïle, trita.
 Sunt haec trita quidem, Zoïle, sed mea sunt.

LIX.

Mica vocor: quid sim cernis, cenatio parva:
 Ex me Caesareum prospicis ecce tholum.
 Frange toros, pete vina, rosas cape, tingere nardo:
 Ipse iubet mortis te meminisse deus.

LX.

Uxorem armati futuis, puer Hylle, tribuni.
 Supplicium tantum num puerile times?

7. Claudii modo ad mensam LIX, 4. dememinisse
 LX, 2. dum puerile times.

5. Que B 6. lintheisque O 8. modo modo ad Cladi
 (Gladi φ : Claudii A) mensam φA et *Salmasius de mod. usur. p. 701.*
et Exercit. Plin. p. 149.: modo ad Cladi (Claudii corr.B) mensam
 XBCGelsw φ : modo ad mensam Cladi (Claudii b) bh: Claudii modo
 ad mensam a: ad modo Cladi mensam $\mu\alpha$: ad Cladi (Clandii mz)
 modo mensam Omz: Oppignoravit Claudiam modo ad mensam *Hein-*
sus Adversarii p. 529. 8. Vix] Bis φ numinis B anulum
 paene omnes. cenarat „vel cenaret“ G

LVIII. * Ad Zoillum T: Ad Zoilum X. 1. Vexatus bch φ
 mea] me h

LIX. De cenatione micæ X. 1. Pica l: Mensa G qui
 sim c: quem sim z 2. Et me a tholum] „al. diolum“ G:
 torum bch φ et pr.h: totum w 3. Fringe G thorum bch φ
 et pr.G rosas] „thoras vel togas“ margo b cape rosas h
 tingere ABCGaz: cingere c: tinge O: et ungere vel tangere *Hein-*
sus. Scande toros: pete vina: rosas cape, et ungere nardo margo
 Iuntinæ Lemairii. 4. te timuisse decus pr.G: dememinisse „hoc
 est oblivisci: ita habet codex vetustissimus cum manu librariorum:
 hactenus lectum meminisse“ Domitius. Vide *Vossii Aristarch. III, 39.*
p. 889. edit. Halens.

LX. Ad Hyllum X. Hyle Opua: Hile bh 2. tantum]
 facti α num GO et corr.A: nec $\alpha\varphi$ et Bononiensis: dum reliqui.
 puer hile b et pr.h: puer hille (pr.G hile) BCGOcl φ : puer ille
 pr.B: puer Hyle OA: puer Hylle XAsw et Bononiensis.

quidem fateor, cumnum fatuisse pilosum;
 agis iucundum lingere saepe glabrum.

Vae tibi, dum ludis, castraberis. An mihi dicis
 „Non licet hoc?“ Quid? tu quod facis, Hylle, licet?

LXI.

Cum tibi vernarent dubia lanugine malae,
 Lambebat medios improba lingua viros.
 Postquam triste caput fastidia vespillonum
 Et miseri meruit taedia carnificis,
 Uteris ore aliter nimiaque aerugine captus 5
 Allatras nomen quod tibi cunque datur.
 Haereat inguinibus potius tam noxia lingua:
 Nam cum fellaret, purior illa fuit.

LXII.

Quod pectus, quod crura tibi, quod brachia vellis,
 Quod cincta est brevibus mentula tonsa pilis:
 Hoc praestas, Labiene, tuae — quis nescit? — amicae.
 Cui praestas, culum, quod, Labiene, pilas?

3. castrabere. iam mihi dices, LXI, 6. datum est.
 7. tua noxia LXII, 4. quem, Labiene,

3. qui ludis *Bononiensis*. laudis *pr.p* castraberis *AG*: castraveris *X*: castrabere reliqui. an „vel iam“ *G*: an *corr.A*: at *Heinsius*: iam reliqui, fortasse ex 63, 4. dicis *XABCG*: dices reliqui. 4. quid] dic vel quis *Heinsius*. hoc quod tu *Bp* quod licet *Hylle* facis *c*

LXI. De infame *X*. 1. dubia] tenera *abchmwxp* et *codex Pulmanni*. 2. medius *A* 3. vespillonum *COclux*: vispillonum *BGsz*: vispillonum *Xabhwq*: bis pillonum *A* 4. metuit *Heinsius*. 5. minimaque *AGIsu*, *Flennensis Gruteri* et *corr.a*: minimique *B*: miseraque *N*: nimia *q* aerugine *XBCGM* et *Flennensis*: aurygine *A*: aurigine *O*: rubigine *huxl* et „al. rubigine“ *c*: rudigine *q* 6. datur *XABCGO*: datum est reliqui cum *pm* et *Bongarsiano*. 7. unguinibus *XAB* iam noxia *XX*: via noxia („vel iam“ *G*) *BG*: viam noxia *A*: tua noxia *Clp*: tibi noxia *Heinsius*. 8. fallaret *pr.BG*: falleret *hp* purior illa fuit] fecerat illa minus *m* (ex *I*, 22, 8.): tristior illa fuit *q*

LXII. * Ad Labienum *TX*. 1. velis *a* 2. levibus *O* pillis *T* 3. perstas *O* Lavieno *T* quis] qui *T* 4. quod] *TXABGOIX*: quid *s*: quem reliqui: Labiene *asx*: Laviano *T* pilis *X* Cum vellis culum, cui Labiene facis? *codex Pulmanni*.

LXIII.

Sola tibi fuerant sestertia, Miliche, centum,
 Quae tulit e sacra Leda redempta via.
 Miliche, luxuria est, si tanti dives amares.
 „Non amo“ iam dices: haec quoque luxuria est.

LXIV.

Dum modo causicum, dum te modo rhetora fingis
 Et non decernis, Laure, quid esse velis,
 Peleos et Priami transit et Nestoris aetas
 Et fuerat serum iam tibi desinere.
 5 Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,
 Si quid habes animi, si quid in arte vales.
 Si schola damnatur, fora litibus omnia fervent,
 Ipse potes fieri, Marsya, causicus.
 Eia age, rumpe moras: quo te sperabimus usque?
 10 Dum quid sis dubitas, iam potes esse nihil.

LXIII, 4. haec mage
 storis annos 8. potest

LXIV, 3. transti vel' Ne-
 9. spectabimus

LXIII. Ad Milichum X. 1. fuerat s: fuerunt *Gryphianae*.
 1. 3. Milliche h: Milliee φ: Meliche *asupina* 2. redepta G
 3. si tanti] stanti B: staute X amaris *Obchmswpxux* (non
 λ) 4. Sed nou iam dices φ haec] hoc m mage *μα* et corr. n:
 magna pr. n et Veneta 1485.: quoque cum reliquis AB et λ

LXIV. * Ad Laurum causicum TX. [Versus 1—4. et 9. 10.
 apponit D.] 1. Dum te causicum D dum te mihi O: tum
 te modo T rethora TA: rechora D 2. dum decernis D
 discernis s Laure TXABCDoxX: Taure reliqui. quid] quis
 XB et corr. G: quod b 3. transti X: trausti *Scrivierius*. et
 Nestoris TXABCDGOMφ: ut Nestoris φ: vel Nestoris reliqui cum X.
 aetas] annos X et „nonnulli“ *Scrivierii*. Nectoris D En Peliae
 et Priami transisti et Nestoris annos *Heinsius*. 4. fue erat T:
 fuerit corr. a serum D: secum φ desiderare pr. G: dinere pr. B:
 deserere D 5. periant et B rethores T: rethores φ 6.
 Si quis T arce pr. B 7. Discola T 8. potes TXφ: po-
 test reliqui. Marsua T: Marsia XBOpxua 9. Heia TX: Eya
 D quod te D sperabimus DGOlwXφB et *Bongarsianus*: spera-
 vimus TXABCDhφ: spectabimus *apsuxa*: spectavimus c: quo de-
 sperabimus *Heinsius*. 10. quis sis XABCDφ: qui sis C

LXV.

Cur tristioreni cernimus Saleianum?
 An causa levis est? „Extuli“ inquit „uxorem.“
 O grande fati crimen! o gravem casum!
 Illa, illa dives mortua est Secundilla,
 Centena decies quae tibi dedit dotis?
 Nollem accidisset hoc tibi, Saleiane.

5

LXVI.

Unus de toto peccaverat orbe comarum
 Annulus, incerta non bene fixus acu.
 Hoc facinus Lalage, speculo quo viderat, ulta est
 Et cecidit saevis icta Plecusa comis.
 Desine iam, Lalage, tristes ornare capillos,
 Tangito et insanum nulla puella caput.
 Hoc salamandra notet vel saeva novacula nudet,
 Ut digna speculo fiat imago tua.

5

LXV, 2. inquis, LXVI, 4. sectis 6. Tangat
 8. tuo

LXV. Ad Saleianum X. 1. cernis G Saleianum PA:
 Saleianum XBCGI: Salerianum reliqui. 2. lenis au Extuli
 cla: Extulit ABCGOaswzqpx: inquis extulit bhp et quidam Ouden-
 dorpiani: antulit X inquit XABCG: inquis reliqui. 3. gra-
 vem] grandem B 4. Illa illa] illa GO: est mortua dives
 Op Secunda illa B 5. deciesque mihi q 6. Nollet pr.h
 accidisse q haec o Saleiano et Saleriano iidem qui versu 1.

LXVI. * Ad Lalagen TX. 1. torto Heinsius in Ovid.
 Amorr. I, 14, 18., in exemplari suo delevit. 2. inserta Heral-
 dus. 3. Lalage X: Lalaie B: Lulages C quod Tchwoqpxa:
 quod I 4. Et cecidit] Caeditur et Heinsius Adversarius p. 521.
 saevis icta TXAB: sectis icta GOlszqpxa: sectia ulta C et
 margo ab: sectis laeta bch et pr.ao: saevis laeta corr.a: „aegra
 vel ulta“ margo au Plecussa T: Phlogusa PabhmwqB et Don-
 garsianus: Plegusa Opx 5. Desine tam Iunianae. Lalage X,
 quod reponit Heinsius Adversarius p. 524. tristis abhw: tristes a
 onerare XAB (honere) CG 6. Tangit T et Vaticanus
 Heinsii: Tangito Heinsius l. c.: Tangat reliqui. et insanum] vel
 sanum s 7. salamandra O nocet bno: „alii voret“ margo b
 vel] et c saeva] nnda bchB nonvaenla T: novacla h
 8. Dignior ut speculo codex vetus Cagnerii. tua Tabepszqpx
 et pr.Gx: tuo reliqui: Ut digna (vel indigna ut) speculo fiat imago
 suo Heinsius l. c.

LXVII.

Occurris quocunque loco mihi, Postume, clamas
 Protinus et prima est haec tua vox „Quid agis?“
 Hoc, si me decies una conveneris hora,
 Dicis: habes puto tu, Postume, nil quod agas.

LXVIII.

Quod te nomine iam tuo saluto,
 Quem regem et dominum prius vocabam,
 Ne me dixeris esse contumacem:
 Totis pilea sarcinis redemi.
 5 Reges et dominos habere debet
 Qui se non habet, atque concupiscit
 Quod reges dominique concupiscunt.
 Servum si potes, Ole, non habere,
 Et regem potes, Ole non habere.

LXIX.

Invitum cenare foris te, Classice, dicis:
 Si non mentiris, Classice, dispeream.
 Ipse quoque ad cenam gaudebat Apicius ire:
 Cum cenaret erat tristior ille, domi.
 5 Si tamen invitus vadis, cur, Classice, vadis?
 „Cogor“ ais: verum est; cogitur et Seliuss.
 En rogat ad cenam Melior te, Classice, rectam.
 Grandia verba ubi sunt? si vir es, ecce, nega.

LXVII. Ad Postumum X. 2. prima] proxima XA: haec
 tua est proxima vox B 3. si me] mihi si X cum veneris
 XBx et corr. A 4. tu om. dsu quid w

LXVIII. Ad Olenum X. 1. salutae pr.G 2. Quem]
 Quod B Quem regem dominum deum prius p 3. Non me
 pB 4. pilea XAb 7. Quod] Que h 9. [Om. Xb et
 pr.p.] reges h

LXIX. * Ad Classicum cenipetam TX. 1. et 5. Clasice
 T dices XA 3. caenam T Apitius Oμκα: aptius s
 4. illa pr.B 6. ait XABG: agis μκ 7. Classice: recta
 m: resta margo a 8. ubi] tibi pr.G es om. h: est T ecce]
 esse (h. e. edere) Heinsius.

LXX.

Non vis in solio prius lavari
 Quenquam, Cotile: causa quae, nisi haec est,
 Undis ne fovearis irrumatis?
 Primus te licet abluas, necesse est,
 Ante hic mentula, quam caput, lavetur.

LXXI.

Callidius nihil est te, Caeciliane: notavi,
 Si quando ex nostris disticha pauca lego,
 Protinus aut Marsi recitas aut scripta Catulli.
 Hoc mihi das, tanquam deteriora legas,
 Ut collata magis placeant mea? Credimus istud: 5
 Malo tamen recites, Caeciliane, tua.

LXXII.

Hæsterna factum narratur, Postume, cena
 Quod nollem — quis enim talia facta probet? —
 Os tibi percisum quanto non ipse Latinus
 Vilia Panniculi percutit ora sono:
 Quodque magis mirum est, auctorem criminis huius 5

LXXI, 1. Candidius 2. legis, 4. Haec mihi
 5. illud

LXX. Ad Cotilum de Solio X. 2. Quenquam *w* et *corr. a*
 2. haec] *sic e* 3. Vadis *ue pr. G* irrumatis *XBasq*
 4. Prius *te absq*: Te primus *ma*: Te prius *μ*: Te primum *λ*: Primus
te reliqui cum φm 5. Ante] *Au o* huic *φ* lavatur *XABCo*
et pr. G

LXXI. * Ad Caecilianum TX. 1. Callidius *margo Gryphii*:
 Gallidius *T*: Candidius *reliqui*. 2. Si] *Sed s* disticha *TXBGObh*
parva i lego *TObhaz, Arondellianus et alter Gronovii Observatt.*
II, 15. p. 256., vide Weichertii Poett. Lat. Reliq. p. 248.: legis re-
liqui. 3. Marci *φ* 4. Haec mihi *Clpuxa*: Hoc mihi *reliqui*
cum Arondelliano et m dexteriora „alii tetriona“ *o* leges *i*: le-
gens Heinsius. 5. Et *Arondellianus.* collata *TXB* placeat
XA mea] *tua φ* istud *TXABCGOIX*: illud *reliqui*.

LXXII. * Ad Postumum TX. 1. Hæsterna *TXA* caena
T 2. probat *φ* 3. percisum *pr. A*: praecisum *TOchipwuxa*
et pr. a: praecisum est *φ*: percisum *s*: „alii percussus“ *margo b*:
percisum reliqui cum φ et teste Heinsio T quantum non *hpx*:
non quantum e 4. Villia *T* Penniculi *z et pr. h*: annicula,
corr. anniculi, G 5. auctoris *o* criminis] sceleris *h*

Caecilium tota rumor in urbe sonat.
Esse negas factum: vis hoc me credere? credo.
Quid, quod habet testes, Postume, Caecilius?

LXXIII.

Quid faciat vult scire Lyris: quod sobria: fellat.

LXXIV.

Cinctum togatis post et ante Saufeium
Quanta reduci Regulus solet turba,
Ad alta tonsum templa cum reum misit,
Materne, cernis? invidere nolito.
5 Comitatus iste sit precor tuus nunquam.
Hos illi amicos et greges togatorum
Fusciculus praestat et Faventinus.

LXXV.

Verbera securi solitus leo ferre magistri
Insertumque pati blandus in ora manum

LXXIII. quid? sobria fellat.

6. orbe XB et var. lect. G sonant B 7. negat $\mu\alpha$
haec w 8. Quicquid T: Quicquid ϕ habes X

LXXIII. De Lyride X. [In G manus secunda supplevit in margine.] Quod faciat $\mu\alpha$: „vel Quid facias“ G vulscire pr.B: „vel vis“ G quod XABbchp $\phi\mu\alpha$ et, ut videtur, Gruteriani: quid reliqui et codex Io. Utrici Icti apud Gruterum. sobria] fortia XABCG

2. Gaudeo: quid faciet (facies bodleianus) ebria (hebra O) facta Lyris addunt Om et bodleianus.

LXXIV. Ad Maternum X: De Saufeio G 1. Centum ϕ et margo p rogatis X post et inde $\mu\alpha$ Saufelum $\phi\alpha\omega$: Saufelum sz $\phi\mu\alpha$: Sauphelum bh 2. regalis X sola Iunianae.

3. Ad lata cosmum ϕ : tensum c rerum c 5. tuus sit precor G pretor bh 6. Hoc pr.B 7. Fusciculus a et corr.G: Fusticulus A: Fusciculus XBCl et pr.G, corr.a: Furiculus pr.a: Ruficulus Oz: Ruriculus bchsw: Ruritoleus, ut videtur, ϕ : Ruriculus $\mu\alpha$ B: Fusciculus Scripserius. Favcutius G et pr.A

LXXV. * De leone et pueris TX. 2. Insertumque pr.B

Dedidicit pacem subito feritatē reversa,
 Quanta nec in Libycis debuit esse iugis. ib. 11^{ty}
 Nam duo de tenera puerilia corpora turba, 5
 Sanguineam rastris quae renovabat humum,
 Saevus et infelix furiali dente peremit:
 Martia non vidit maius harena nefas.
 Exclamare libet: crudelis, perfide, praedo,
 A nostra pueris parcere disce lupa! 10

LXXVI.

Argenti libras Marius tibi quinque reliquit.
 Cui nihil ipse dabas, hic tibi verba dedit.

LXXVII.

Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,
 Utilis ungendis axibus esse potes.
 Hac tu credideris longum ratione colossum
 Et puerum Bruti dixeris esse brevem.
 Disce quod ignoras: Marsi doctique Pedonis 5
 Saepe duplex unum pagina tractat opus.
 Non sunt longa quibus nihil est quod demere possis,
 Sed tu, Cosconi, disticha longa facis.

LXXVI, 2. is tibi

3. Dididicit *pr.B*: Deditit *κ*: Et didicit *T* 4. Lybicus *X*: Libicis
T debuit] dicitur *φ* 5. iuvenilia *φμ* 6. rastris *G*
 revocabat *l* 7. furioso *behlφB* 8. non] nuno *p* harena]
 habere *B* nephas *Gb* 9. licet *C* 10. nostris *B*

LXXVI. * De Mario *T*: Ad Marium *X*. 1. quinque] Quinte
Ramlerus. reliquit *B*: relinquit *Tl* 2. Cu *pr.B*: Cum *TGac*
 nil *beh* ipse *om. pr.B*: „nonnulli codices habent Isse“ *Domitius*.
 dabat *XABO* hic] is *asφμκ*: hic reliqui cum *B*.

LXXVII. * Ad Cosconiam *TX*. 1. Vosconi *s* epigrammata
T 2. ungendis *Tlφ*: urgendis *l* assibus *Opp* 3. Ac
 tu *XAB* colosum *T*: colosson *XABCabcnoφ* 4. Et puerum
 puerum bruti *T* disceris *s* 5. Dis quod *T* 6. Saepe]
 Sed *beh* tractet *c* 7. nil *Bφμκ* et quidam *Oudendorpii*: nou
 c quid *c* 8. Sestu *s* disticha *TBGObh*

LXXVIII.

Aestivo serves ubi piscem tempore quaeris?
In thermis serva, Caeciliane, tuis.

LXXIX.

Invitas tunc me, cum scis, Nasica, vocatum.
Excusatum habeas me rogo: ceno domi.

LXXX.

Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit.
Hic rogo non furor est, ne moriari, mori?

LXXXI.

Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit:
Cum tamen haec tua sit, Zoïle, sandapila est.

LXXIX, 1. vocasse. LXXXI, 2. Dum tamen
sandapila.

LXXVIII. Ad Caecilianum de thermis frigidis X. 1. Le-
stivo w

LXXIX. Ad Nasicam X. 1. tum lꝛꝑ sis cs Nassica
Bw vocasse „codex semilacer, in quo tantum quaedam selecta Mar-
tialis Epigrammata“ Scriverii: vocatus o: vocatum reliqui cum sex
codicibus Handii in Gronovii Diatr. Stat. I, p. 146. 2. Excu-
satum habeas; me voco: ceno domi. Handius. In margine b ascriptum
est: „Invitatio Perusina.“

LXXX. De Fannio X. 1. Sannius as: Samnius w 2.
[Apponunt Excerpta Frisingensia.] Hic] Hee OX: Haec XABC: Dic
Itius. non] num ꝑB

LXXXI. Ad Zoilum X. 1. Larior w exaphoris XABGO
bhꝑ: ex aforis w et pr.a licet pr.B 2. Dum Scriverius: Cum
libri cum Bononiensi et codice Gronovii Observatt. II, 15. p. 257.
haec] hee de est om. lꝛꝑa: habent praeter reliquos Xꝑm, Bono-
niensis, quidam Scriverii et Gronoviani. [Apponit Florilegium Sangal-
lenae apud Cramerum Praef. Schell. Iuvnal. p. 16. Cum tamen haec
tua sit, Zoïles scandapila est.]

LXXXII.

Abscisa servum quid figis, Pontice, lingua?
Nescin tu populum quod tacet ille loqui?

LXXXIII.

Foedasti miserum, marite, moechum,
Et se, qui fuerant prius, requirunt
Trunci naribus auribusque vultus.
Credis te satis esse vindicatum?
Erras: iste potest et irrumare.

5

LXXXIV.

Mollis erat facilisque viris Poeantius heros:
Vulnera sic Paridis dicitur ulta Venus.
Cur lingat cunnum Sículus Sertorius, hoc est:
Abs hoc occisus, Rufe, videtur Eryx.

LXXXII. 1. Abscissa servum quid figis 2. Nescis
LXXXIV. 1. Poeantius 4. Ex hoc

LXXXII. * Ad Ponticum TX. 1. Abscisa TXABCGOwφ
et pr.a: Abscissa reliqui. servo bchzB: servicio num l quid figis
T et codex Io. Utrici apud Gruterum: quod figis margo Gryphii: quod
fugis P: quid lingis XABCGOa, corr. m et „meliores codices“ Scri-
verii: quod figis w: figis quid l: fugias (fugies h) quid bchpspxna
et pr.m, Gruteri tertius et margo a et Iunii: fugias quin φ: quid
foedas „alias“ teste Scriverio: quod lingis Ianus Rutgersius: subigis
quid vel servo quid fides Heinsius: servi quid fringis Scaliger. Po-
tice B: Postume h 2. Nescin Beverlandus: Nesci T: Nescis
reliqui.

LXXXIII. De marito et moeche X. 1. miserae l Et se
qui puxa et, ut videtur, Gruteriani: Et si qui XABGO (Etsi) alpw
et Iunianae: Es si qui a: Esse qui bh: Esequi s et bodleianus: Et
sint qui z: Et qui C: Et qui iam φ: Et si qui Heinsius. prius]
miser o requiris O: queruntur μx 3. Truci pr.B: Truncis
Obhlpspxm et in rasura a vultus ab 5. irrumare asz

LXXXIV. De Poeantio X. 1. eras pr.l Poeantius φa:
Poetanthius de 3. Novum Epigramma in XABCGbchlzφ: Ad Ru-
fum X: De Sertorio lsz connum C 4. Abs s et Guyetus ad
Lucan. Phars. IV, 719.: Ab XABGbhcz: Ex reliqui: Esse huie
Roius. Ruffe na herix bh: eris φ

LXXXV.

Vimine clusa levi niveae custodia coctae,
 Hoc tibi Saturni tempore munus erit.
 Dona quod aestatis misi tibi mense Decembri,
 Si quereris, rasam tu mihi mitte togam.

LXXXVI.

Quod nec carmine gloriior supino
 Nec retro lego Sotaden cinaedum,
 Nusquam Graecula quod recantat echo
 Nec dictat mihi luculentus Attis
 5 Mollem debilitate Galliambon:
 Non sum, Classice, tam malus poeta.
 Quid, si per graciles vias petauri,
 Invitum iubeas subire Ladan?
 Turpe est difficiles habere nugas
 10 Et stultus labor est ineptiarum.
 Scribat carmina circulis Palaemon,
 Me raris iuvat auribus placere.

LXXXV, 1. clausa LXXXVI, 2. lege 8. Ladan?
 dam?

LXXXV. * Ad amicum TX. 1. clausa aboz: clausa reliqui.
 niveae A: niveae T: nivea φ: nivinae I: „vel vineae“ corr. B:
 nitidae bcB et pr.h: nitidi x coetae TOakwzla et codex Scriverii:
 coctae φ: coptae bpxuB et corr.o: coeptae XABG: ceptae C: septae
 I et var. lect. B: captae pr.o 3. aestate bchiam et pr.p
 4. queris T: quaeris bpxua rasam] ralam O

LXXXVI. Ad Classienm X. 1. supremo, „alii superbo, I
 2. retro] lectum Fossianus Burmanni in Ovid. Trist. II, 4,
 11. Sotadē BG: Sotadem abhpxua 3. garrula Roius. re-
 centat Gryphianae: recineret, ut videtur, φ eccho bh 4. dicta
 bnoφ luculenetus b: lutulentus φ et pr.a: lutulentus G, margo
 „vel luenlentus“: leenulentus pr.A Aetis abhsu: Athis Gux
 5. debilitatem bs Galliambon w: Galliambon μx: Gallialbon b et
 pr.h: Callialbon, margo ualliambov, h: Colliambon margo p: Cbo-
 liambon Oa 7. gracilis XB et var. lect. G: gratilis B: glaci-
 les x Petauri margo Gryphii. 8. Ladan XAGO et corr.B:
 Lalam bc: Ladam reliqui. 10. ineptiarum x 11. circulus
 Xφ 12. iunat φ

LXXXVII. *origo to*

Dicis amore tui bellas ardere puellas,
Qui faciem sub aqua, Sexte, natantis habes.

LXXXVIII.

Nil recitas et vis, Mamerce, poeta videri.
Quidquid vis esto, dummodo nil recites.

LXXXIX.

Quod nimio gaudes noctem producere vino,
Ignosco: vitium, Gaure, Catonis habes.
Carmina quod scribis Musis et Apolline nullo,
Laudari debes: hoc Ciceronis habes.
Quod vomis, Antoni: quod luxuriaris, Apici:
Quod fellas, vitium dic mihi cuius habes?

XC.

Quintiliane, vagae moderator summe iuventae,
Gloria Romanae, Quintiliane, togae,
Vivere quod propere pauper nec inutilis annis,
Da veniam: properat vivere nemo satis.
Differat hoc patrios optat qui vincere census
Atrique immodicis artat imaginibus.

LXXXVII, 2. Phoebe, XC, 2. Quintiliane,

LXXXVII. Ad Sextum X. 1. Didis x 2. Quid B:
Cum i faciam pr.B sub qua i Sixte G: Phoebe *chpax*: Sexte
cum reliquis Xp, Bongarsianus et Gruteri tertius, eacantis XABCG
mu X, Bongarsianus et Gruteri tertius: natantis reliqui cum p. Con-
fer III, 89, 2.

LXXXVIII. * Ad Mamercum TX. 1. Mamerte as
2. Quicquid TXBbxa esto vis A recitas TC

LXXXIX. * Ad Gaurem TX. 1. Quid B produce T:
perducere B 2. Ignoco T: Egnosco x 2. Gaure] grave
pr.G: Gaurem w 3. Appolline T 5. Antonii b 6.
om.C

XC. * Ad Quintilianum de ociosa vita TX. 1. Quintiliane
omnes quod sciam. vage q summae Aw 2. togae s 3.
annus pr.B 4. De venia B 6. Atria qui D in modicis
T artat TXABCGOabcpux: aptat bodleianus: artat reliqui.

- Me focus et nigros non indignantia fumos
 Tecta iuvant et fons vivus et herba rudis.
 Sit mihi verna satur, sit non doctissima coniux,
 10 Sit nox cum somno, sit sine lite dies.

XCI.

- R**erum certa salus, terrarum gloria, Caesar,
 Sospite quo magnos credimus esse deos,
 Si festinatis totiens tibi lecta libellis
 Detinuere oculos carmina nostra tuos,
 5 Quod fortuna vetat fieri, permitte videri,
 Natorum genitor credar ut esse trium.
 Haec, si displicui, fuerint solatia nobis;
 Haec fuerint nobis praemia, si placui.

XCII.

- N**atorum mihi ius trium roganti
 Musarum pretium dedit mearum
 Solus qui poterat. Valebis, uxor.
 Non debet domini perire munus.

XCIII.

- „**P**rimus ubi est“ inquit „cum sit liber iste secundus?“
 Quid faciam, si plus ille pudoris habet?
 Tu tamen hunc fieri si mavis, Regule, primum,
 Unum de titulo tollere iota potes.

7. Ne s focus pr. T: rogus *XABCGI*: torus *Oudendorpius*.
 9. tibi *Oudendorpii* nescio quis. coniux *TBhpa* 10.
 Sic s: Eit T: nox] mox T: mihi G cum] co pr. B sono s
 sine lite] sine liti T: sine late „vel labe“ B Sit mihi cum somno
 nox, sine lite dies *Rois*. FINIT EX II. INCIPIT EX III. T

XCI. Ad Caesarem X. 1. Verum G corte O 2. qui
 „vel quo“ B 3. festinasti B 4. Detinere s: Detenuere h
 oculos B 5. fortuna vetat] natura negat e 7. displi-
 cuit B fuerunt l

XCII. Ad uxorem X. 1. vis s 3. iam valebis *bcip et*
 pr. h: valebit q 4. domine X: dominiae AC: pominie B: po-
 minie G: domino *Iunianae*.

XCIII. Ad Regulam X. 1. inquit pr. G 3. maius b

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER III.

I.

Hoc tibi quidquid id est longinquis mittit ab oris
Gallia Romanae nomine dicta togae.
Hunc legis et laudas librum fortasse priorem:
Illa vel haec mea sunt, quae meliora putas.
Plus sane placeat domina qui natus in urbe est: 5
Debet enim Gallum vincere verna liber.

II.

Cuius vis fieri, libelle, munus?
Festina tibi vindicem parare,
Ne nigram cito raptus in culinam
Cordylas madida tegas papyro

Diversitas scripturae exemplaris Scrive-
riani secundis curis emendati MDCXXI. —
II, 4. Cordyllas

Apparatus criticus. — *Accurate collati sunt iidem libri
qui libro II. Minus accurate iidem praeter p, qui quidem accurate
collatus est in his Epigrammatis, quae extant in T.*

1. * Ad lectorem TX. 1. quidquid id est] quicquid idem
T: quicquid est X et pr.B horis G et corr.B 4. haec pr.B
Illa vel haec mea sunt: quae meliora putas? Douza. 5.
placeas b et pr.c domina om.s 6. liber XB

II. Ad librum suum X. 2. parare pr.B 3. captus s
4. Cordylas XO: Cordilas AGbchiquus: Cordillas a: Cordidas BC:
„vel Cortinas“ B madidas debilis et pr.a togas p in papyro x

- 5 Vel turis piperisque sis cucullus.
 Faustini fugias in sinum? sapisti.
 Cedro nunc licet ambules perunctus
 Et frontis gemino decens honore
 Pictis luxurieris umbilicis,
 10 Et te purpura delicata velet
 Et cocco rubeat superbus index.
 Illo vindice nec Probum timeto.

III.

Formosam faciem nigro medicamine celas,
 Sed non formoso corpore laedis aquas.
 Ipsam crede deam verbis tibi dicere nostris:
 „Aut aperi faciem, aut tu tunicata lava.“

IV.

Romam vade, liber: si, veneris unde, requiret,
 Aemiliae dices de regione viae.
 Si, quibus in terris, qua simus in urbe rogarit,
 Corneli referas me licet esse Foro.

IV. V. III. collocat. III, 1. velamine 4. vel
 tunicata IV, 3. rogabit,

6. Faustim φ 7. Credo sup nunc] non φ 8. fron-
 tes $\mu\alpha$ et pr.G 9. Pietus B luxurioris s umbilicis pr.h
 11. [om. pr.G.] cocco h: cocco pr.A: croco apsw B: croceo
 al rubeas XABCG φ iudex φ 12. iudice XABCG φ pro-
 brum B

III. * Ad eam quae faciem formosam habuit (formosam habet
 X) TX. [In xl IV. V. III.] 1. Formosam T faciem] for-
 mam pr.G medioam me pr.B: velamine „optimus“ Scriuerii. velas
 Beluxa et optimus Scriuerii: vela obluoz φ : celas reliqui cum Am
 et codice Scriuerii. 2. Sed] At pB formoso T: formose X
 formosam sup et pr.a aquam φ et pr.h 3. credere b 4.
 operi XABCGabch sup aut tu] dedi: vel pa: aut reliqui cum B:
 Detego vel faciem vel margo Iuntinae Lemairii. tunica T leva X

IV. * Ad librum suum T: Item ad librum suum X. 1.
 valde A requirit T φ : requirent Heinsius. 2. Aemiliae T: Et-
 miliae b: Aemiliane s 3. qua simus in orbe C: quo simus in
 orbe D rogarit T et margo Iuntinae Lemairii: rogavit A: ro-
 gabis h: rogarint Heinsius: rogabit reliqui. 4. Corneli T φ et
 corr.B

Cur absim, quaeret: breviter tu multa fateri: 5
 „Non poterat vanae taedia ferre togae.“
 „Quando venit?“ dicet: tu respondeto: „Poeta
 Exierat: veniet; cum citharoedus erit.“

V.

Vis commendari sine me cursurus in urbem,
 Parve liber, multis, an satis unus erit?
 Unus erit, mihi crede, satis, cui non eris hospes,
 Iulius, assiduum nomen in ore meo.
 Protinus hunc primae quaeres in limine Tectae, 5
 Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille, lares.
 Est illi coniux, quae te manibusque sinuque
 Excipiet: tu vel pulverulentus eas.

7. Si, quando veniet? dicet: responde, Poeta
 V, 5. primi quaeres in limine tecti 8. vel si

5. quae breviter A: breviter quaeret XBGφ: Cur absim bre-
 viter quaerenti multa, fateri Heinsius. 6. sanno bh: „vel variae“
 λ praemia o 7. Quando (Si quando x) venit? dicet, tu re-
 spondeto TCOabchlmwzqμx et Gruteriani: Quando venias dicit tu
 responde A: Quando si veniet dicit, responde X: Quando veniet
 dicit tu respondeto x: Si quando veniet (venit p) dicet responde
 GpX: Et quando veniet diceus responde B et Bongarsianus. Varia-
 bant codices Scriverii. Si quando veniet, die respondeque, poeta vel
 Si quando veniet dicent, tu redde, poeta Heinsius. poetae AB
 8. cytharedus Op: eitharoedis AB: cytharohedus T

V. Ad eundem X. 2. eris Ccp 3. cui] an b. erit
 XABGφ 4. Iulius B: Iulius φ: Cuins X: Cuius et hlpB
 5. Protinus] Pro pr.G primae queres in limine Tectae Gronovius
 in Senecae Apocolocynt. p. 350. et Heinsius: primae quae in erimiae
 Tectae XABG: primae res in erimine Tectae C: primi quaeres
 (quaeras O) iu limine teeti PObchlazB et Farnabii codex alter:
 primum quaeres in limine teeti p: adeas primeque iu erimine teeto
 wφ: adeas primaeque in vimine teeti (corr. teets: limine teeti
 margo) a: adeas primique iu limine teeti μx: primi qui limine
 teeti vetus codex Cagnerii: Protinus hunc primae quaesitum i li-
 mine Tectae Heinsius in Ovid. Fasti. VI, 192. Idem Heinsius
 primaeque in limine Tectae „ex vestigiis Vaticanis libri“ in Clau-
 dian. III Consul. Honor. 10. In margine suo intabab: Protinus i,
 primae quere hunc iu limine Tectae. 6. renuit: Dampnis
 λ: Dampnis a: Daphrus μ: Dampnis wφ uune] non φ temet B
 ille] ipse C 7. Illic iux pr.A: illic coniux „vel illi“ G
 coniux XBGOμx 8. tu vel XABCGOo: tu vel ai μ et
 pr.x: tu si corr.x: vel ai reliqui.

- Hos tu seu pariter sive hunc illumve priorem
 10 Videris, hoc dices „Marcus avere iubet,“
 Et satis est: alios commendet epistola: peccat
 Qui commendandum se putat esse suis.

VI.

- Lux tibi post Idus numeratur tertia Maias,
 Marcelline, tuis bis celebranda sacris.
 Imputat aetherios ortus haec prima parenti,
 Libat florentes haec tibi prima genas.
 5 Magna licet dederit iucundae munera vitae,
 Plus nunquam patri praestitit ille dies.

VII.

- Centum miselli iam valete quadrantes,
 Anteambulonis congiarium lassi,
 Quos dividebat balneator elixus.
 Quid cogitatis, o fames amicorum?
 5 Regis superbi sportulae recesserunt.
 Nihil stropharum est: iam salarium dandum est.

9 hanc illumve

11. Hoc satis est.

VI, 6. illa

9. seuper iter d et pr.h: cum pariter q hunc illumve *XABCG*q: hanc illumve reliqui. 10. habere *XABG* 11. Et satis est *XABCG*: Id satis est *Heinsius* in *Ovid. Amor.* III, 8, 60.: Hoc satis est reliqui. commendat *BOpwoμyua*: commendet reliqui cum corr.m pecca μ [Peccat — suis apponit D.] 12. suis] sibi „casea scheda“ *Casp. Barthii Adversaria XXXI, 1.*

VI. Ad Marcellinum X. 1. narratur B 2. celebrando *XABCG*bhq 3. aethereos *Oq* allique. 4. genas] uegas *XABG* („al. genas“) aw: rosas *Cq* et margo aw 5. dederis *cap* locundae *BGOahμn* 6. Ille *XABCG*h: ulla *Paehmewz*: illa reliqui.

VII. Ad quadrantes X: Ad Misellium G. 2. Anteambu-
 bonis, ut videtur, q: Antambulouis *XAG*: Antambulouis B: Anteam-
 bulonis s: Anteambulariis (Anteambularii corr.h) dh congiarium O
 lapsi *sup* q et pr.a 3. Quod si videbat *XABCG*q elixus
 corr.a: elixius q 4. Quod cogites o fames q 5. sportula
 pr.B 6. Nil q stropharum *μx*: scropharum *abcmwz*: scroffia-
 tum O

VIII.

Thaïda Quintus amat, quam Thaïda? Thaïda luscā.
Unum oculum Thaïs non habet, ille duos.

IX.

Versiculos in me narratur scribere Cinna.
Non scribit, cuius carmina nemo legit.

X.

Constituit, Philomuse, pater tibi milia bina
Menstrua perque omnes praestitit illa dies,
Luxuriam premeret cum crastina semper egestas
Et vitiis essent danda diurna tuis.
Idem te moriens heredem ex asse reliquit: 5
Exheredavit te, Philomuse, pater.

XI.

Si tua nec Thaïs nec lusca est, Quinte, puella,
Cur in te factum distichon esse putas?
Sed simile est aliquid: pro Laide Thaïda dixit.
Dic mihi, quid simile est Thaïs et Hermione?
Tu tamen es Quintus: mutemus nomen amantis: 5
Si non vult Quintus Thaïda, Sextus amet.

XI, 3. dixi.

VIII. De Quinto X. 1. Thaidia ter G amat. verum quam
Thaïda? luscā abehswz

IX. De Cinna X. 2. [Versum om. μ.] leget b

X. Ad Philomusum X. 1. Philomuse A 2. per quas
μs omnis ABGφ 3. premet G 4. Et] Ex pr. G: E φ
vitiis] vituīs b esset XBChawzφ et pr. a danda] damna φ: tanta
Gronovius. diuturna B 5. reliquid B 6. Exheredavit b
Philomuse μs

XI. Ad Quintum X. 1. nec Thaïs est nec lusca, Quinte,
bh Quinta B 2. distichon X: disticon BGGb putas] doles
B 3. Sed] Sic X pro Thaidē Laide a: pro Thaidē Thaïda
Bsw: Laide pro Thaïda l dixit XABCom: dixi μ et pr. m: dixi
D: dici codex Pulmanni: dixi reliqui. 4. Hermionie boh: Her-
mioniae w 5. Tu non es Quintus initemus uomen nomen amantis
G 6. amat XABG

XII.

- Unguentum, fateor, bonum dedisti
 Convivis here, sed nihil scidisti.
 Res salsa est bene olere et esurire.
 Qui non cenat et ungitur, Fabulle,
 5 Hic vere mihi mortuus videtur.

XIII.

Dum non vis pisces, dum non vis carpere pullos
 Et plus quam putri, Naevia, parcis apro,
 Accusas rumpisque cocum, tanquam omnia cruda
 Attulerit. Nunquam sic ego crudus ero.

XIV.

Romam petebat esuritor Tuccius
 Profectus ex Hispania.
 Occurrit illi sportularum fabula:
 A ponte rediit Mulvio.

XIII, 1. pisces 2. patri 3. coquum

XII. * Ad Fabullum TX. [1. 2. om. T, affert Priscianus X, 4, 24. (I, p. 491. Krehl.)] 2. heri aliquot codices Prisciani; heres AB edisti C 3. falsa TCG („al. salsa“) hq bodleianus. exurire p 4. cenat] tentat P: tentat Gruterus. nagitur XABG Fabullae A: Fabule T 5. vero Gryphianae. mortuus mihi z

XIII. * Ad Naeviam TX. 1. Dum non vis pisces TABG: Dum (Cum c) non vis pisces abesoz et pr.h: Dum non vis leporem Oppiana et corr.h, margo aw: Dum pisces leporem dum non vis carpere XC dum nos vis capere pullos T: leporem dum carpere non vis B: dum non vis carpere mullos (mullum Opa: mulum μ) reliqui. Videtur interpolatum ex III, 77, 1. 2. 2. Mullos et plus quam B putri Heinisius Adversarius p. 479. et in Petron. p. 182: patri libri. In B manu altera deletum est patri. 3. Accusas T: Accusa pr.B cocum TXABCGz: coquum reliqui. 4. Attulerint z Nusquam φ

XIV. De Tuccio X: De orto cocio al. de Tuccio G: De Orthocotio hz, vide vers. 1. 1. patebat pr.G esuritor] exuritor * esurit orto cocius A: esurit (corr. esuritor) orto cotius (corr. Tuccias) G: esuritor cococius B: esurit ortocotius bhw: esurit theoretius c Tuscus X: Tutius μa: Totius corr. Titius lq 3. sportulatum s fabulla XABGμ: fabarum sportula φ 4. Ad ponte X: Ad pontem B redit XABGOactwφ Milvio Oubclpnozzpμa: Molvio corr.h: Milvio (margo: „al. Mulvio“) G

XV. *De Cordo X.*

Plus credit nemo quam tota Codrus in urbe.

„Cum sit tam pauper, quomodo?“ Caecus amat.

XVI.

Idas gladiatores, auctorum regule, cerdo,

Quodque tibi tribuit subula, sica capit.

Ebrius es: neque enim faceres hoc sobrius unquam,

Ut velles corio ludere, cerdo, tuo.

Lusisti corio: sed te, mihi crede, memento

Nunc in pellicula, cerdo, tenere tua.

XVII.

Circumlata diu mensis scriblita secundis

Urebat nimio saeva calore manus;

Sed magis ardebat Sabidi gula: protinus ergo

Sufflavit buccis terque quaterque suis.

XVI, 1. Dat 3. nec enim faceres id 5. Lu-
sisti. satis est:

XV. De Cordo X. 1. credet *XABC*: nemo credit „vel
credet“ *G*: credat *abohino* *B* *q* tota quam *G* Cordus *XABGV4*. *q*.
„Mutitum Epigramma“ *Heinsius*.

XVI. Ad cerdonem X. 1. gradatores *b* credo *pr.A*
2. tribui *AB* sabula *lz* sica *BOb*: sica *μ* 3. neque
XABCbchlazq: nec reliqui. hoc] haec *w*: id *Opxa* 4. Velles
ut *X* 5. corio *XABCGHIXB*: satis *a*: fatis margo *Iuntinae Le-*
mairii: satis est reliqui. credo *pr.G* 6. Hunc in *X* ludere
cerdo tua *q*

XVII. De Sabidio X. 1. Circumiacia *bch* (margo Circumlata)
le2. wB et *pr.a*: Circummieta *s* diu mensis] dimensis *XAGV4*. et
pr.B scriblita] „Inscripta. dictio haec depravata est, in novis codicibus
omni ex parte, in vetustissimis non omnino. Nam vetusti codices sic ha-
bent: Scribit ita. Quod ita emendandum censeo Scribitilla (edit. 1480.
Scriblita). Hoc magis placet, quam aut Intrita aut Sorptita“ *Domitius*.
Idem in editione 1480. „Antiquus codex ita habet: Circumlata
diu mensis scriblita secundis.“ — scriblita *a* et *corr.A*: scribit ita
XABG: sribilita *V4*. et margo *i*: sorptita *O*: inscripta *PCabclm*
v2.wp2XB, Bongarsianus, Gruteri „editio omnium princeps“ et *pr.A*:
intrita *μ* et margo Bongarsiani. secundus *AG* 2. serva *i*:
cena *m*: scaeva *q* colore *s* et *pr.a* 3. Savid] *G*: Sabidae *s*

4. Sufflavit *XABCG*

- 5 Illa quidem tepuit digitosque admittere visa est,
Sed nemo potuit tangere: merda fuit.

XVIII.

Perfrixisse tuas questa est praefatio fauces.

Cum te excusaris, Maxime, quid recitas?

XIX.

Proxima centenis ostenditur ursa columnis,

Exornant fictae qua platanona ferae.

Huius dum patulos alludens temptat hiatus

Pulcher Hylas, teneram mersit in ora manum.

- 5 Vipera sed caeco scelerata latebat in aere

Vivebatque anima deteriore fera.

Non sensit puer esse dolos, nisi dente recepto,

Dum perit: o facinus, falsa quod ursa fuit!

XX.

Dic, Musa, quid agat Canius meus Rufus:

5. digitos ϕ amittere $XABCG\phi$ 6. menda C

XVIII. * De Maximo T : Ad Maximum X . 1. Perfrin-
xisse XBI et var. lect. G : Perfrixisse $Abhs$: Prefixisse $acwx$ et corr. G :
Prefexisse pr. G questa TA praefatio T 2. Cum te excus-
sare T : Cum te excusares l : Cum te exararis XAB et var. lect.
 G : Cum tu exararis GX eur recitas? ϕ

XIX. * De Hyla T : De ursa X . 2. pictae $Obchlmazpua$
qua] quam T : quo pr. h : qui X plata nona pare G : plantanona
pare XA : planta napare (corr. plantanona) B : platanos operae a in
rasura; platanos operae w : pratra nova ferae s : nova pratra ferae
 $bcms\phi$ et pr. h , margo a 3. alludens T : adludet XA : alludit
 B : alludere GX temptat $TXABG\phi$: tentat reliqui. hyatus p :
hitus hh 4. Hylas $Tbh\phi$: lias pr. B : Ylas corr. B 5. Vi-
spersa B set B caeco] celo T scelerata] caelata vel celata
 $XABCGX$ iacebat T teste Heinsio. aere $TXABC\phi$ et var. lect.
 G : ore reliqui. Vipera caelato sed caeca latebat in ore Ouden-
derpius. 6. [om. b] animam pr. G fera] vera pr. h 8. pe-
rit] putat Cw et pr. a : petit corr. a falsa] saxa w : ausa mu et in
rasura p : falsa reliqui cum ϕXmh et Bongarsiano. fuit] facit
margo Raderi.

XX. Ad Musam de Canio X .
ninus b Rufus $b\phi$: Russus l

1. Dic mihi Musa G Can-

Utrumne chartis tradit ille, victuris
 Legenda temporum, acta Claudianorum?
 An quae Neroni falsus astruit scriptor?
 An aemulatur improbi jocos Phaedri, 5
 Lascivus elegis an severus herois?
 An in cothurnis horridus Sophocleis?
 An otiosus in schola poetarum
 Lepore tinctos Attico sales narrat?
 Hinc si recessit, porticum terit templum 10
 An spatia carpit lentus Argonautarum?
 An delicatae sole rursus Europae
 Inter tepentes post meridiem buxos
 Sedet ambulatve liber acribus curis?
 Titine thermis an lavatur Agrippae 15
 An impudici balneo Tigillini?
 An rure Tulli fruitur atque Lucani?
 An Pollionis dulce currit ad quartum?
 An aestuantes iam profectus ad Baias
 Piger Lucrino nauculatur in stagno? 20
 „Vis scire quid agat Canius tuus? Ridet.“

2. Verumne *uq* tradidit *XB*; tradat *lq* et *pr.G* 3.
 tempora *x* Cladianorum *XB* 4. abstruit *c*: astrit *pr.B*:
 asseruit *MB* 5. leces *A*, *pr.G*, var. lect. *aw*: licos *XC*:
 iocens *s*: Phaedri *h* 6. eligis *μ*: elegi *x* severis *B*: eroys
G: herels *XB* 7. An cothurnis *AB*: An cothurnis *X* 8. Spho-
 cleis *A*: Phocleis *B*: Sepholes *s* 8. eccians *μ* 9. tinctus
behu: tinctis *pr.G* Antioes *B*: Anthioes *X*: Atticos *abhu*
 narret *lx*: narrat *bs* 10. Hic *B* terit *A* 11. agro
 nantarem *uo* et *pr.a* 12. solas *X* 13. tepentes *B*: post
 meridie *XAC* 14. Sed et *pr.G* ambulatque *XABCGlp* acri-
 bus] gravibus *l* 15. Titine *Opna* et Gruteriani: Petine *ACG*
amus: Petiene thermas, ut videtur, *q*: Petine *X* et *corr.B*: Pe-
 ctine *be*: Pectine *l*: Stertine *MB* et margo *G*: Stertit in *p*: Ster-
 titve *Oxenensis* Farnabii. 16. An impudici balneo] An in pu-
 dicibus in eo *XAG*: An in pedicibus meo *B*: An in punicibus num
C Tigellini Ramiresius. 17. [Om.*x*.] rara *XABG* Tullii
B: Tuli *A* struitur *B* 18. Polieus *Opn* currit ad] cur-
 ritat *bsB*: curitat *s*: curat *q* quadrum *X* 19. aestuantis
XABG 20. nauculatur *qXBomq*: nauculatur *A*: navicla-
 tur *μ*: navicator *pr.G*: naculatur *l*: angulatur *corr.G*: navicla-
 tur *Gryphianae*: laeulatur *Cabahus* 20. tuus] mens *s*

XXI.

Proscriptum famulus servavit fronte notatus.
Non fuit haec domini vita, sed invidia.

XXII.

Dederas, Apici, bis trecenties ventri,
Et adhuc supererat centies tibi laxum:
Hoc tu gravatus ut famem et sitim ferre
Summa venenum potione perduxisti.
5 Nullum est, Apici, tibi gulosius factum.

XXIII.

Omnia cum retro pueris opsonia tradas,
Cur non mensa tibi ponitur a pedibus?

XXIV.

Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras

XXII, 4. perduxisti. 5. Nihil est, Apici, te gulosius factum. XXIII, 1. obsonia

XXI. De domino et famulo X. 1. In φ erasis litteris vulgata ascripta est. Proscriptus XBGh servavit Ch: signavit c: serva non G 2. hoc φ domini] donum b et corr. a vita] culpa i

XXII. Ad Apiciani X. 1. Apici, bis] Apicius B: Apici bos XC trecentias XB: trecentia C: tricenties x: ter trecenties Budaeus et Meursius. 2. Et XABCGOctpx: Adhuc φ : Sed reliqui. superat Gbq luxum XBCGI: luxu bchzX: luxit B 3. ut] ne Opna: om. a ferre Pacaw: ferres reliqui. 4. Summa X: Sumpta Heinsius. perduxisti Scriverius in editione 1619. et Heinsius: perduxit XABCGbB et „membranae“ Scriverii: bibisti φ : duxisti reliqui. 5. Nullum] Nil Onupna et pr. a: Nihil x: Nullum reliqui cum bB: Nihilum Heinsius. Apici, tibi] tibi, Apici, G: Apici te Scriverius.

XXIII. Ad enenipetam avarum X. 1. pueris retro XAG: pueris tu retro B: pueris retroque C: pueris retrahens bB et pr. h: retrahens pueris cl absonia w: obsonia libri. tractas XACGlm: tractes B

XXIV. * De aruspice hircanoso T: De aruspice hircanoso X. 1. nocensque C rosas T et corr. b stat, corr. dum stat, B

Hircus, Bacche, tuis victima grata focis.
 Quem Tuscus mactare deo cum vellet haruspex,
 Dixerat agresti forte rudique viro,
 Ut cito testiculos et acuta falce secaret, 5
 Teter ut immundae carnis abiret odor.
 Ipse super virides aras luctantia pronus
 Dum resecat cultro colla premitque manu,
 Ingens iratis apparuit hernia sacris.]
 Occupat hanc ferro rusticus atque secat, 10
 Hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus
 Talibus et fibris numina prisca coli.
 Sic modo qui Tuscus fueras, nunc Gallus haruspex,
 Dum iugulas hircum, factus-es ipse caper.

XXV.

Si temperari balneum cupis fervens,
 Faustine, quod vix Iulianus intraret,
 Roga, lavetur, rhetorem Sabineium.
 Neronianas hic refrigerat thermas.

XXIV, 2. grata sacris. 5. sed acuta XXV,
 4. refrigeret

2. Hircus pr.G Bacche O: Baccæ TXBb grata] sacra z
 (margo grata): digna ipB. et bodleianus. focis T. et margo Gryphii:
 satis Arondellianus Gronov. Observat. II, 15. p. 258.: tuis z. et
 pr.G: sacris reliqui. 3. Thuseus φ aruspex T 4. ru-
 deqns T 5. Ut duo testiculos Eldickius apud Santenium in Te-
 rentian. Maur. p. 136.: Forſice testiculos Heinsius. et accuta T:
 peracuta φa: sed acuta Seriverius: praecuta Heinsius: et acuta
 reliqui cum D et Arondelliano: fortasse curvata. 6. immundae
 * obiret asw: haberet T odor B: ador b 7. pronus] pri-
 mum l 8. premitque manu TXCOpμna: cultro manu (supra-
 scriptum colla, additum que) premit que colla (sic) A: manumque pre-
 mit BGdehlpz: premitque manus sw et pr.a 9. hircus XABc:
 hyrcus sw et pr.a: hircania T 10. hanc] hac A: ac XB: hoc
 T ferre pr.T atque] ante sw et pr.a 11. antiquo XA et
 pr.B 13. Turcus T: Thuseus φ 14. vigilas s hyrcum
 p: ipsum b es] est Tb ipse] ecce pr.h

XXV. Ad Faustinum X. 1. temperi pr.G: temperali
 B: temptari l balneo φ 2. villanus pr.G: vulcanus φ
 3. Roga lavetur (habetur φ) rhetorem Sabineium (sic XABa: Sabi-
 unum reliqui) XABCGOchmzφ, Pulmanni codex, φ et corr.a: Roga
 lavetur rhetor cum l: Roga lavet ut rhetorem Sabinaeum (Sabineium
 b) bsw: Roga lavet ut rhetorem Sabinaeum μa: Roga lavetur hic
 rhetor Sabiniensis X 4. Neronianis pr.B hic] hinc c: is Opμna
 et corr.a refrigeret c: refugeret pr.G: effrigerat φ

XXVI.

- P**raedia solus habes et solus, Candide, nummos,
 Aurea solus habes, murrina solus habes,
 Massica solus habes et Opimi Caecuba solus,
 Et cor solus habes, solus et ingenium.
 5 Omnia solus habes — hoc me puta velle negare! —
 Uxorem sed habes, Candide, cum populo.

XXVII.

- N**unquam me revocas, cum sis prior ipse vocatus:
 Ignosco, nullum si modo, Galle, vocas.
 Invitas alios: vitium est utriusque. „Quod?“ inquis.
 Et mihi cor non est, et tibi, Galle, pudor.

XXVIII.

- A**uriculam Mario graviter miraris olere.
 Tu facis hoc: garris, Nestor, in auriculam.

XXIX.

- H**as cum gemina compede dedicat catenas,
 Saturne, tibi Zoilus, annulos priores.

- XXVI, 2. myrrhina 5. nec me puto XXVII, 1.
 venias cum saepe vocatus: 4. nec tibi

XXVI. Ad Candidum X. 2. murrina XB: murrina G: mir-
 rina bh: myrrina Opx: myrrina μ: myrrhina Aa 3. Opima λ:
 Opimia Heinsius. 5. hoc me puta velle negare p: hec me
 („vel te“ G) puto velle negare XBCG Obhlspuna et corr. A: hec me
 velle negare pr. A: hoc me puto posse negare w: hec me puta (corr.
 me puta) posse negare a: hoc nec puto velle (posse m) negare cmz:
 hoc nec puto posse negari Modius: hoc nec puta velle negare Grute-
 rus 6. sed] quod m

XXVII. Ad Gallum X. 1. venias cum saepe vocatus
 Oaswuna et margo p: eum sis prior (prius h) ipse vocatus reliqui
 cum XB 3. alios: vitium est] alle (alies G et corr. B) fuit dum
 est (est om. AG) XAB et pr. G utrumque l et bodlicianus: utrumque
 B que] om. b Quid huc 4. Utor mihi cor non est tibi pr. G:
 Et mihi cor nec corr. G et tibi] nec tibi ABCbhtz

XXVIII. Ad Nestorem X. 2. Nestor garris q

XXIX. Ad Saturnum de Zeile X. 1. deducit b: dicat
 sw catena s: catheaeas μx: canus pr. B 2. Zeiles annulus
 μ: annulus xm

XXX.

Sportula nulla datur; gratis conviva recumbis:

Dic mihi, quid Romae, Gargiliane, facis?

Unde tibi togula est et fuscae pensio cellae?

Unde datur quadrans? unde vir es Chiones?

Cum ratione licet dicas te vivere summa,

Quod vivis, nulla cum ratione facis.

5

XXXI.

Sunt tibi, confiteor, diffusi iugera campi

Albanique tenent praedia multa lares,

Et servit domino numerosae debitor arcae

Sustentatque tuas aurea massa dapes.

Fastidire tamen noli, Rufine, minores:

Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet.

5

XXXII.

An possim vetulam quaeris Matrinia: possum

Et vetulam, sed tu mortua, non vetula es.

dortmuy

XXXI, 2, Urbanique 3. dominae numerosus
4. mensa XXXII, 1. Num possim

XXX. * Ad Gargilianum TX. 1. Hortula x 2. Dio
mihi] Quid mihi XABC et pr.G quid Romae] om. T: quod Ro-
mae b 3. tibi togula est T fuscae pr.p: apricae Hein-
sius. 4. unde vir] inde vir φ: vir bc Echiones b: Eschiones e: Chione
haw et pr.a 5. discas C 6. Quod] Quid A et pr.T
vidis T

XXXI. * Ad Rufinum fastidiosum T. [Omissum Epigramma in
XABCG: XXXI. ante XXX. habet φλ.] 1. diffusi T 2.
Albanique Tφ: Urbanique reliqui. tenes praedia culta lares Hein-
sius. 3. Asservit s domino TψchlpφB: dominae reliqui.
numerosae hplφB: numerosa T: numerosus reliqui: fortasse num-
mosae. 4. snas s cltre Hein- sius in Burmanni Syllog. Epi-
st. II, p. 823. massa T: mappa φ: mensa reliqui. 5. Fastidere
O 6. Didimus plus Philomelus T

XXXII. Ad Matriniam X. 1. An possim φ et Heraldus:
An possum X: Non possum w: Num possum O: Num possum Hein-
sius: Non possum reliqui. quaeris φX, Hein- sius et Heraldus: que-
reris reliqui. Matrina μ et pr.x: Matria B: Maternia φ 2.
sed tu] non tu B mortua b mortua mortua es pr.A: mortua
nontula es B et corr.A

Possum Hecubam, possum Niobam, Matrinia, sed si
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

XXXIII.

Ingenuam malo, sed si tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima condicio est:
Extremo est ancilla loco: sed vincet utramque,
Si facie nobis haec erit ingenua.

XXXIV.

Digna tuo cur sis indignaque nomine, dicam.
Frigida es et nigra es: non es et es Chione.

XXXV.

Artis Phidiacae toreuma clarum
Pisces aspicias: adde aquam, natabunt.

XXXVI.

Quod novus et nuper factus tibi praestat amicus,
Hoc praestare iubes me, Fabiane, tibi:
Horridus ut primo te semper mane salutem
Per mediumque trahat me tua sella latum,

3. Niobem, XXXVI, 3. semper te

3. Hecuba *G*: Hecuben *cl* Niobam *XABG*: Niobem *δλμκ*: Niobē *φ*: Nioben *reliqui*. Maternia *φ* 4. Nondum erit] Nondum erat *B* et *pr.w* anis *w* nondum] non *κ* erat *XBw*

XXXIII. De ingenna et libertina et ancilla *X*. [*In abchsww cum XXXII. conflatum: post XLII. habet λ.*] 1. mallo *A* ipsa *B* 2. conditio *s* 3. set *B* 4. facie *c*: facies *φ*

XXXIV. * Ad Glone *T*: Ad Chionen *X*. 1. tuo] tu *κ* indigna *c* 2. Frigida est *X*: Ericcida est *B* non *cs* *em*. *XABG*: nigra es, et tamen es *C*: non *cs* es Chione *T*

XXXV. De mcebanico *X*: Ad Apicinm *λ*. [*G habet in margine, sed manu vetusta.*] 1. Aris *XABG* Pidiacae *XABG*: Pidiacae *s* clarum] Apici *λip*: rarum *Heinsius*. 2. Pisces] Respices *A*: Respicias *XBCG* apicis „*al.* aspicias“ *BG*

XXXVI. * Ad Favianum (Fabinianam *X*) sterilem amicam *TX*. 1. nonis *T* 2. tibi me Fabiane iubes *pφ* Faniane *μ*: Faniane *A* 3. et primo *φ*: in primo *s*: ut primis *l* te semper *T*: semper te *reliqui*. 4. mediumque] medium *T* trahit *A*

Lassus ut in thermas decima vel serius hora 5
 Te sequar Agrippae, cum laver ipse Titi.
 Hoc per triginta merui, Fabiane, Decembres,
 Ut sim tiro tuae semper amicitiae?
 Hoc merui, Fabiane, toga tritaque meaque,
 Ut nondum credas me meruisse rudem? 10

XXXVII.

Frasci tantum felices nostis amici.
 Non belle facitis, sed iuvat hoc: facite.

XXXVIII.

Quae te causa trahit vel quae fiducia Romam,
 Sexte? quid aut speras aut petis inde? refer.
 „Causas“ inquis „agam Cicerone disertior ipso
 Atque erit in triplici par mihi nemo foro.“
 Egit Atestinus causas et Civis: utrumque 5
 Noras, sed neutri pensio tota fuit.
 „Si nihil hinc veniet, pangentur carmina nobis:
 Audieris, dices esse Maronis opus.“

XXXVII, 2. iuvat hoc facere. XXXVIII, 3. disertius
 5. Caius

5. Lapsus clypeo 6. sequor T laber Tw: labor s Titi]
 citi bB: lacu X et suprascr. A 7. Decembris b 8. tyro
 Tq 9. tritaque] trita G meraque XABCGlq 10. un-
 dum *

XXXVII. Ad amicos felices X. [Apponit D, in G est a m. sec.
 in margine additum, omissum in A.] 1. noseis s: noseere l
 amicos l 2. facite XBCq: facere reliqui. Fortasse rectius sic
 distinxeris: sed iuvat: hoc facite.

XXXVIII. * De Sexto cauidieo T: Ad Sextum cauidieum X.

1. te om. XA 2. superas XB 3. inquit q et corr. a
 agas corr. b Cicerone disertior T: disertior XABCGlqX: di-
 sertius reliqui. 4. tripliti G 5. Civis μ: Caius O, margo
 m et Gruteri tertius: Marcus X: Civis reliqui cum q. 6. Nou
 oras T sed] et l neutri] novit G tuta vel certa margo lun-
 tinae Lemaitre. 7. hic A venient T: Si nihil inveniet Gry-
 phianae. pangentur TQpuxa: tanguntur pr. G: tanguntur reliqui, v.
 Burmannum in Ovid. Amm. III, 12, 17. 8. dicis T ecce e

- 10 Insanis: omnes gelidis quicunque lacernis
 Sunt ibi, Nazones Virgiliosque vides.
 „Atria magna colam.“ Vix tres aut quattuor ista
 Res aluit, pallet cetera turba fame.
 „Quid faciam? suade: nam certum est vivere Romae.“
 Si bonus es, casu vivere, Sexte, potes.

XXXIX.

Mliaco similem puerum, Faustine, ministro
 Lusca Lycoris amat. Quam bene lusca videt!

XL.

Mutua quod nobis ter quinquagena dedisti
 Ex opibus tantis, quas gravis arca premit,
 Esse tibi magnus, Telesine, videris amicus.
 Tu magnus, quod das? immo ego, quod recipis.

XLI.

Mserta phialae Mentoris manu ducta
 Lacerta vivit et timetur argentum.

XL, 3. Thelesine

9. gelidis ϕ : gelididis T 10. Sunt tibi $XCip$, bodleianus, $\phi\mu\alpha$:
 Sunt ibi *reliqui* cum Ψm Vigilosque T vides] putes? \mathcal{B} et *Hein-*
sius. 11. nix w treis a aut] sunt s 12. Res aliud A :
 Res aliud XB pallet et A : pallat T [13. 14. om. T .] 13.
 facerem l est om. l 14. es om. A : est s : Si casu bonus es
 vivere B

XXXIX. * Ad Faustinum TX . 1. puero *Gryphianae*.
 magistro $\phi\mu\alpha$: ministro *reliqui* cum *Gruterianis*. 2. Lusta A :
 Iusta B Licoris T *aliique*.

XL. * Ad Helesinum T : Ad Thelesinum X . [In $XABG$ *hæno*
praecedit XLI.] 1. quid X quinquaginta $\phi\mu\alpha$ 2. quas]
 quis XB 3. Esse tibi laete si (laeti A) magnus viveris (vivis
 B) XBC et *pr. A* videris] *ulnerus pr. G* 4. Tum *Iunianae*.
 magnos $XABC$ immo quod recipies l : immo ego quod ca-
 piam ϕ

XLI. Ad phiola X . [*Hoc Epigramma om. ϕ .*] 1. duetat
 $\mathcal{H}a$ et *pr. a*: docta *Roius*: ductae *Heinsius*: docti *H. Böttius Sitv.*
Cris. p. 99. 2. vivum G

XLII.

Momento rugas uteri quod condere temptas,
 Polla, tibi ventrem, non mihi labra linis.
 Simpliciter pateat vitium fortasse pusillum:
 Quod tegitur, magnum creditur esse malum.

XLIII.

Mentiris iuvenem tinctis, Laetine, capillis,
 Tam subito corvus, qui modo cygnus eras.
 Non omnes falles; scit te Proserpina canum:
 Personam capiti detrahet illa tuo.

XLIV.

Occurrit tibi nemo quod libenter,
 Quod, quacunque venis, fuga est et ingens
 Circa te, Ligurine, solitudo,
 Quid sit, scire cupis? Nimis poeta es.
 Hoc valde vitium periculosum est.
 Non tigris catulis citata raptis,
 Non dipsas medio perusta sole,

5

XLII, 1. tentas,
 2. cygnus

4. maius

XLIII, 1. Lentine

XLII. * Ad Puellam *T*: Ad Pollam *X*. 1. Fomento *Al*:
 Tomento *hß*: Nomento *a*: Omento (*om. littera initiali*) *φ*: Memento
bsw et margo a veteri s: ventri pr.h contendere *X*: tendere *C*:
 credere *φ* temptas *TXGp*: tentas *reliqui*. 3. Simplici uter
 pateat *pr.A* [3.4. *apponit D.*] forsitan *D* pusillum est *XAB*
CDGlpφ 4. tegitur] creditur *c* magnum *T*: maius *reliqui*.
Vide III, 72, 2. credimus D malum] nefas *XABCDGlpφXß*

XLIII. Ad Laetinum *X*. 1. Lentine *lφμνα*: Licine *asw*
 2. cicnus *O*: scignus *G* 3. omnis *Oablsωμκ*: omneis *a*
 fallis *Oalsωμκ* sit *Gκ* calvum *l* 4. capita *μ* et *pr.κ*
 detrahit *Ccμκ*: detrahat *B*

XLIV. * Ad Ligurinum poetam *T*: Ad Ligorinam poetam *X*.
 1. qui *T* nemo tibi *φ* 2. quicumque *T* figa *B*
 3. Ligurgine *A*: Lygurine *μκ*: solitudo Ligurgine *X* 4. Quod
 sit scire *bsωμκ*: Quod si scire *XCσφ* et *corr.G*: Quod scire *AB* et
pr.G: Quod scit scire *pr.a* 5. vicinum *l* est vitium pericu-
 losum *z* 6. cirata *μ* 7. Nec dipsas *XABCGlφ* dypsas
Oμκ: ipsas *T*

- Nec sic scorpius improbus timetur.
 Nam tantos, rogo, quis ferat labores?
 10 Et stanti legis et legis sedenti,
 Currenti legis et legis cacanti.
 In thermas fugio: sonas ad aurem.
 Piscinam peto: non licet natare.
 Ad cenam propero: tenes euntem.
 15 Ad cenam venio: fugas sedentem.
 Lassus dormio: suscitās iacentem.
 Vis, quantum facias mali, videre?
 Vir iustus, probus, innocens timeris.

XLV.

- Fugerit an Phoebus mensas cenamque Thyestae
 Ignoro: fugimus nos, Ligurine, tuam.
 Illa quidem laeta est dapibusque instructa superbis,
 Sed nihil omnino te recitante placet.
 5 Nolo mihi ponas rhombos mullumve bilibrem,
 Nec volo boletos, ostrea nolo: tace.

XLIV, 8. scorpius

XLV, 1. an mensas Phoebus

8. Non sic *XABCGlφ* scorpius *AB*: scorpīo *s*: scoepius *T*: scorpius *reliqui*. impius *cX* (*margo X* improbus): ingeus, *corr.* igneus, *G* 9. ferret *ex* 10. Et tanti *A*: Et tante, *corr.* tanta, *B* 11. tacenti *cl* 12. sonas ad aurem] tenes euntem *XBCGlφ* et *pr.A*: tn tenes euntem *pB*: sonas in aurem *X* 13. peto] poetae *T* licet] sinis *XABCGlφXB* 14. Ad coenam *φ*: Ad coenam *Heinsius*. tenes euntem] sonas in aurem *XBCGlφXB* et *pr.A*: fugas petentem *Weberus*. 15. fuga *A* et *pr.B*: fugit *T* edentem *XOlφqDφ*, *corr.c* et *Gruteri Viennensis*: tendentem *pr.C*: A coena venio; teas euntem *Weberus*. Ego versum 15. *delendum censeo*. 16. Lassus *T*: Lapsus *c*: Laxus *b* suscita *pr.B* 18. Vis *φ* probus iustus *p*: iustus bonus *abchmwxz*

XLV. * Ad eundem *TX*.

1. Phoebus mensas *TXABCGlφ*: Phoebus cenam mensasque *p*: mensas Phoebus *reliqui*. Tycstae *X*: Tiestae *B*: Thiesthae *T*: Thycstis *μνα*: Thiestis *Oabhw* 2. Ignosco *x* nos om.*x*: non *XABGφ* 3. Ista *abchswzφ* laeta *B* dapibus *s* instructa] inrumrueta *T* 5. rhombos *T*: rumbos *aw*: rhombos *s*: rhombum *Ohpφμ*: rumbum *b*: rembum *G*: rhombum *reliqui*. mullumve *Tμνα*: mullumque *apw* 6. [Apponunt *Frisingensis*.] Nec volo] Nolo *op*: Haec volo *w* holae-
 tos *X*: letos *A* et *pr.B*: lechacos *corr.B* hostrea *XA*: hostraea *B*

XLVI.

Exigis a nobis operam sine fine togatam.

Non eo, libertum sed tibi mitto meum.

„Non est“ inquis „idem.“ Multo plus esse probabo:

Vix ego lecticam subsequar, ille feret.

In turbam incideris, cunctos umbone repellet; 5

Invalidum est nobis ingenuumque latus.

Quidlibet in causa narraveris, ipse tacebo:

At tibi tergeminum mugiet ille sophos.

Lis erit, ingenti faciet convicia voce:

Esse pudor vetuit fortia verba mihi.

10

„Ergo nihil nobis“ inquis „praestabis amicus?“

Quidquid libertus, Candide, non poterit.

XLVII.

Capena grandi porta qua pluit gutta

Phrygiumque Matris Almo qua lavat ferrum,

Horatiorum qua viret sacer campus

Et qua pusilli fervet Herculis fanum,

Faustine, plena Bassus ibat in reda,

5

XLVI, 11. praestabit

XLVII, 5. rheda

XLVI. * Ad Candidum TX. 1. opera O 2. mitte
pr.B 3. esse] este XA et pr.BG: est T 4. lectica XB
subsequar] „vel si sequar“ B ipse φ: illa corr.B ferat O:
refert margo feret, h: sed tibi mitto meam l 5. ineideres pr.h:
inciderit z cuneos Turnebus *Adversarii* XIII, 15. 19. et *Heinsius*
in *Sil. Ital.* IV, 144. umbone] umbo pr.A: tuus umbo G et corr.A:
quos umbo B 6. ingeniumque Tux: ingenuumque pr.B latos
A et pr.G 7. Quilibet Tbe: Qualibet φ causa vel causa
TXABCghzφ: causam bpb: caussis vel causis reliqui. narra-
beris bch: recitaveris O 8. At tibi] Addit ibi XA et pr.G:
At (om. tibi) φ ter geminum O sopos A: sopor B 9. eou-
vitia Tφ 10. vetuit „vel veeuit“ B 11. uihil] mihi T
vobis A praestabit XBCz et corr.a 12. libertas pr.G

XLVII. Ad Faustinum X. 1. fuit l 2. Frigiumque
G: Phrygieque O: Phrygiumqua φ alme abchlsuB lava „vel
lavat“ B: lavit pr.A ferro XB et var. lect. G: fretum pr.h:
fertum „vetus codex“ *Carrionis in Valer. Flacc. VIII*, 239.
3. Horatiopum A: Horaclooum B: Oratorum Opus viget Op
5. Basus B: lassus C reda XABG: rheda reliqui.

Omnes beati copias trahens ruris.
 Illic videres frutice nobili caules
 Et utrumque porrum sessilesque lactucas
 Pigroque ventri non inutiles betas.

- 10 Illic coronam pinguibus gravem turdis
 Leporemque laesum Gallici canis dente
 Nondumque victa lacteum faba porcum.
 Nec seriatim ibat ante carrucam,
 Sed tuta foeno cursor ova portabat.

15 Urbem petebat Bassus? immo rus ibat.

XLVIII.

Pauperis extruxit cellam, sed vendidit Olus
 Praedia: nunc cellam pauperis Olus habet.

XLIX.

Veientana mihi misces, ubi Massica potas:
 Olfacere haec malo pocula, quam bibere.

XLVIII, 1. 2. Ollus

XLIX, 1. tibi Massica ponis,

6. Omnis *XBG* *Oabchlpwqum*: Omnes *a* copia „vel copiam“
B ruris] viris *AGs*: iuris *XB* ruris trahens (trahent *b*) *bchl*
 7. frutice *Ob*: frutici *s*: frutices *cl* nobilis *m*: nobiles
 11. 8. porrum *x* sectilesque *margo a et Gryphii*, lattugas
s: lectugas (*margo lactugas*) *a*: lattugas *w* 9. beatas *b*
 10. coram *b* tarris *AB*: thuris *pr.G*: turdis *corr.BG* 11.
 Gallici canis dentes *A*: Callicanis dentem *baw*: Gallicanis dentibus
XCh: dentibus canis Galli *Heinsius*. 12. victa] visa *margo*
Gryphii: visui *Vaticanus Heinsii Adversarii* p. 524.: victati *XBC*:
 victicti *A*: fresa *Heinsius*. fabo *XBC* porrum *cl* 13. ca-
 rucam *bq* 14. tuta] fulta *Heinsius*. cursor] turas *e* 15.
 Romam *XABCGOma*: Urbem reliqui cum *pm*. immo rus] immo-
 ros *A et pr.G* ibat *om.o*

XLVIII. Ad Olum *X*. 1. extruxit *ahw*: extraxit *s*
 sellam *pr.G* vendidit *A* Olus *XGBhw*: Holus *x*: Hollus *q*: *om*.
A et pr.B: illam *corr.B*: Ollus reliqui. 2. Praetia *X*: Pretia
ABCG paupe tusolus habet *A*: pauper tu solus habet *pr.B*: pau-
 peris solus habet *i* Olus *XObhw et corr.B*: Holus *x*: Hollus *q*:
 Ollus reliqui.

XLIX. * Ad Rufum *TX*. 1. Veientana *Ts* nuscoc *q*
 ubi] tibi *pa*: tu *swq et codex Seriverii*: ubi reliqui cum *Gruterianis*,
optimo Seriverii et B. potas *B*: potes *corr.sw*: bibis *h* 2.
 [Apponunt *Frisingensia*.] mallo *X*

L.

Haec tibi, non alia, est ad cenam causa vocandi,

Versiculos recites ut, Ligurine, tuos.

Deposui soleas, aſſertur protinus ingens

Inter lactucas oxygarumque liber.

Alter porrigitur, dum fercula prima morantur:

5

Tertius est, nec adhuc mensa secunda fuit.

Et quartum recitas et quintum denique broma.

Putidus est, totiens si mihi ponis aprum.

Quod si non scombris scelerata poemata donas,

Cenabis solus iam, Ligurine, domi.

10

LI.

Cum faciem laudo, cum miror crura manusque,

Dicere, Galla, soles „Nuda placebo magis,“

Et semper vitas communia balnea nobis.

Numquid, Galla, times, ne tibi non placeam?

LII.

Empta domus fuerat tibi, Tongiliane, ducenis:

Abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.

Collatum est decies. Rogo, non potes ipse videri

Incendisse tuam, Tongiliane, domum?

L, 6. venit.

7. denique librum.

10. Coenabit

L. Ad Ligurinum X. 1. ne alia G 2. 10. Lygurine *μνα*
3. soles G protinus apponitur *lpß* 4. oxygarumque φ:
ostygarumque X: ostigarumque ACG: ostiarumque B: ostrigerumque
lpß: origanumque *abesw* et *pr.h* 5. porrigitur XCMÐ et margo G:
perge tor A: pergetor, corr. torum B: perletor *pr.G*: perlegitur reli-
qui. dum] cum ex 6. Testius A est] adhuc est c: en Hein-
sius. neque *abchaz* fuit XABCGtpq: om.c: subit Heinsius: venit
reliqui. 7. quarta *pr.B* recitas] ponis *lpß* B broma XCD:
bruma AGtpß et duo Scriverii: bruma „vel bruma“ B: librum reliqui:
drama Heinsius: deinde poema Idem. 8. Putridus Xhpß et var.
lect. G es *acswz* et *pr.B* quotiens c 9. non] cum GÆ: Quod
nisi mox Heinsius. donas] damuas Gruterus.

LI. * Ad Gallam TX.

3. ballea G

LII. Ad Tongilianum X.
ducenis Scriverius.

1. cluentis *pr.B*: ducentis reliqui:

2. hac XA urbem s

3. deciens XO

rogo om.l potest A

LIII.

Et vultu poteram tuo carere
 Et collo manibusque cruribusque
 Et mammis natibusque clunibusque,
 Et, ne singula persequi laborem,
 5 Tota te poteram, Chloe, carere.

LIV.

Cum dare non possim quod poscis, Galla, rogantem,
 Multo simplicius, Galla, negare potes.

LV.

Quod quacunque venis, Cosmum migrare putamus
 Et fluere excusso cinnama fusa vitro,
 Nolo peregrinis placeas tibi, Gellia, nugis.
 Scis, puto, posse meum sic bene olere canem.

LVI.

Sit cisterna mihi, quam vinea, malo Ravennae,
 Cum possim multo vendere pluris aquam.

LVII.

Callidus imposuit nuper mihi copo Ravennae:
 Cum peterem mixtum, vendidit ille merum.

LIII. Ad Chloen X. 2. curribusque $\omega\mu$ 3. [om. s.] natibus B 4. prosequi I 5. Cloe XBO $\theta\eta\phi\mu\kappa$ carerem z

LIV. Ad Gallam X. 1. possum $G\eta z$: possis quod posco ϕ negantem pr. B: Galla, roganti C $\theta\eta\eta\mu\phi\theta\phi$ et pr. a 2. Multos A

LV. * Ad Gelliam TX. 1. quancunque X: quancunque AB Cosmum] cosinum ϕ : casinum b et margo h putamque XB et pr. a: putemque C: putemus corr. a 2. excussa ϕ cynuama p fusca Heinsius. viro ϕ 3. placat B 4. Saresberiensis Nug. Curiall. p. 547. Amstelod. „Peregrinos odores non nisi dissolutis et amatoribus convenire Comicus et Coquus docent.“ 4. Scis T ϕ C $\theta\eta\eta\mu\kappa$ et margo Gryphii: Sus XAG: Suputo, corr. Subputo, B: Sic reliqui. tam bene B

LVI. * Ad Bassum T: Ad Ravennam X. 1. Sis pr. B mallo TX 2. [om. z et pr. l.] Dum m: Nam ano possem G: possum ano multo vendere multo pluris T

LVII. * De copoue TX. [In $\eta\mu\theta\mu\kappa$ et pr. l. cum LFI. conflatum.] 1. [om. z et pr. l.] Calidus A caupo TB et pr. a: cāpo G Ravenuse O 2. mistum O ϕ : mustum ab $\eta\mu\mu\kappa$ viudidit T [LFI. LVII. LV. collocat l.]

LVIII.

Baiana nostri villa, Basse, Faustini
 Non otiosis ordinata myrtetis
 Viduaque platano tonsilique buxeto
 Ingrata lati spatia detinet campi,
 Sed rure vero barbaroque laetatur. 5
 Hic farta premitur angulo Ceres omni
 Et multa fragrat testa senibus auctumnis.
 Hic post Novembres imminente iam bruma
 Seras putator horridus refert uvas:
 Truces in alta valle mugiunt tauri 10
 Vitulusque inermi fronte prurit in pugnam.
 Vagatur omnis turba sordidae chortis,
 Argutus anser gemmeique pavones
 Nomenque debet quae rubentibus pinnis
 Et picta perdix Numidicaeque guttatae 15
 Et impiorum phasiana Colchorum;
 Rhodias superbi feminas premunt galli
 Sonantque turres plausibus columbarum;
 Gemit hinc palumbus, inde cereus turtur,
 Avidi sequuntur vilicae sinum porci 20

LVIII, 12. cortis

14. pennis

20. villicae

LVIII. Ad Bassum X.

1. Balana XABGb Bassa z

2. oeiosus μ 3. viduana pr.a platana ω et pr.as tonsileque
 X et pr.B: tonxeli p bnsseto s 4. lata B 5. fero m:
 mero s barbaraque pr.B litatur X 6. farta hz somai
 XA et corr.B: sonni pr.B 7. multas XC et corr.B: multos
 AG fragrat A: flagrat XBCGachhw: flagat b: flagrant s testas
 XBC selibus, corr. senius, A: senilis autumnus m 8. im-
 mense A: vemente s: eminente e 9. portator, corr. po-
 tator, B orridus B 10. Trudes pr.B velle X 11.
 purit X: furit B ad pugnam X 12. Vagat i omnisque
 B chortis XGzq: cohortis BCchipsuB et pr.a: certis reliqui.
 13. gemeique μ : gemineique Xw pavones A 14. No-
 men z dedit μ ux rudentibus Csw et pr.a pinnis XACbhsu et pr.a:
 pms G: penis B: pennis reliqui. 15. Numidicaeque G guttatae
 μ : guttae bchipsu, pr.B et var. lect. G 16. phasiana Qabux:
 phasianae ABCG 17. Rhodias] Que Rhodia C: Rhodia XAB et
 pr.G superbis XABC minas ABCG promunt XC: produunt X
 18. Sonanturres z et pr.A turtures BG 19. tereus bs et pr.a
 20. secantur hz vilicae XB et pr.G: villici i: villicae reliqui.

- Matremque plenam mollis agnus expectat.
 Cingunt serenum lactei focum vernae
 Et larga festos lucet ad lares silva.
 Non segnis albo pallet otio copo,
 25 Nec perdit oleum lubricus palaestrita,
 Sed tendit avidis rete subdolum turdis
 Tremulave captum linea trahit piscem,
 Aut impeditam cassibus refert dammam.
 Exercet hilares facilis hortus urbanos
 30 Et paedagogo non iubente lascivi
 Parere gaudent villico capillati,
 Et delicatus opere fruitur eunuchus.
 Nec venit inanis rusticus saluator:
 Fert ille ceris cana cum suis mella
 35 Metamque lactis Sassinate de silva;
 Somniculosos ille porrigit glires,
 Hic vagientem matris hispidae fetum,
 Alius coactos non amare capones.
 Et dona matrum vimineo ferunt textu
 40 Grandes proborum virgines colonorum.

24. caupo,

28. damam

31. villico

21. annus X: anus B: anius C: agna z 22. se renam q:
 sesenum XBCG et pr.A: se circum Ohip et corr.A: Cinguntque cir-
 cum bodleianus. lutei lp, bodleianus, h et margo h 23. festo
 ABI et pr.G: lare AB et pr.G: „vel in lare“ B 24. abbo
 pr.B: alto Heinsius. caupo XACGI: caupo Ba 25. lubricus
 pr.B: palaestrita w: palaestritus pr.B: palaestita q 26. Sed
 cecidit l avidis rete] avidis te pr.B: avid te pr.G 27. Tre-
 mulaque h et corr.b: Tremula ut pr.b 28. dammam XABh:
 dampnam G: damam reliqui. 29. ilares Xq fotilis l ortus
 XG et pr.B: ortos corr.B: hormis y urbanos XpX et corr. BG:
 urbanos AC et pr.BG: umbras reliqui. 30. lascivi q 31.
 villico XAB: villico reliqui. 32. delicatus pr.B: delicato l et
 pr.G fremitur pr.G 33. Non venit X 34. melle l
 35. Metamque l Sarsinate margo a: Saxinate xq: Sassinatilis, de
 silva Heinsius in Sil. Ital. VIII, 463. „e vetusto exemplari:“ Sas-
 sinatis, e silva Roius: Sassinate: de silva vulgo. 36. Somni-
 culosus A ille] isto Heinsius. 37. Hino hswz et pr.a hi-
 spade w: spartiacae. o phoetum q 38. Alios XABCo coatos
 s: choactos pr.G: coctos b capone w 39. Et amatrum XABC:
 Et ova matrum mxq et Douza. vimineo B: vimine offerunt Hein-
 sius et Scripserius. textu G: testo ez: cisto h (corr. margo) B:
 casto p

Facto vocatur laetus opere vicinus;
 Nec avara servat crastinas dapes mensa,
 Vescuntur omnes ebrioque non novit
 Satur minister invidere convivae.
 At tu sub urbe possides famem mundam
 Et turre ab alta prospicis meras laurus,
 Furem Priapo non timente securus.
 Et vinitorem farre pascis urbano
 Pictamque portas otiosus ad villam
 Olus, ova, pullos, poma, caseum, mustum.
 Rus hoc vocatur †, an domus longe?

45

50

LIX.

Sutor cerdo dedit tibi, culta Bononia, munus,
 Fullo dedit Mutinae: nunc ubi copo dabit?

LX.

Cum vocer ad cenam non iam venalis ut ante,

51. Rus hoc vocari debet, LIX, 2. caupo LX,
 1. vocor

41. Fato s 42. servat] struas XAG et corr.B: stuas
 pr.B: astruit, corr. struit, C: serut b: servit collatio Amsteloda-
 mensis: servit crastinae dapi Roius: fortasse servans. crastina iq
 mensas b 44. Fatus (Fatur G) ministri XABCG: Satur mini-
 stro l: Fatus Heinsius: Vacuus Roius. 45. Attus sub urbe B
 famam μ et pr.BG nudam φ 46. [om.z.] ablata w et pr.a
 moras XAB: mores „al. moras“ G: moros X: foras C
 47. Eurem Priapo XBC: Euremque Priapo A: Curemque Priapo G:
 Furemque Priapo Iunianae: Furem Priapo reliqui cum P et Scriver-
 rianis. timentem A: timenti b: timentis w et pr.a 48. vini-
 tore XAB passis x: pascereis sw et pr.a urbane XBC: subur-
 bano pr.G: urbanus corr.G 50. Ollus x: Holus XABCG
 pullus A et pr.G caseus A et pr.G: caseos Bφ 51. Rus hoc
 vocatur XABCG: Rus hoc vocari debet reliqui: Rus hoc tibi voca-
 tur Roius: Rus hoc vocatur? an tua in domo villa est? vel an domi-
 tuae villa est? Heinsius: Hoc, Basse, rus vocatur an domus longe? ego.
 longa Iunius.

LIX. * Ad sutorem cerdonem T: De sutore cerdone X.

1. credo C: cedo w: tibi cerdo dedit b Robonia c 2. ubi]
 tibi Tabchlsuwp et margo Gryphii. copo XACOabchlpzqxuxaP: caupo
 reliqui.

LX. * Ad Ponticum TX. [1.2. apponit D, 1—8. Frisingensia,
 ubi v. 5. interponitur Glaphirus, v. 7. Pütidula.] 1. vocer TDw:
 vocor reliqui. non tam XABCDGOuxa: non iam reliqui cum Pm
 et Frisingensibus. venaris D: verealis „vel veneraris“ G

- Cur mihi non eadem, quae tibi, cena datur?
 Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino,
 Sugitur inciso mitulus ore mihi.
 5 Sunt tibi boleti, fungos ego sumo suillos.
 Res tibi cum rhombo est, at mihi cum sparulo.
 Aureus immodicis turtur te clunibus implet,
 Ponitur in cavea mortua pica mihi.
 Cur sine te ceno, cum tecum, Pontice, cenem?
 10 Sportula quod non est, prosit: edamus idem.

LXI.

Esse nihil dicis quidquid petis, improbe Cinna:
 Si nil Cinna petis, nil tibi, Cinna, nego.

LXII.

- Centenis quod emis pueros et saepe ducenis,
 Quod sub rege Numa condita vina bibis,
 Quod constat decies tibi non spatiosa supellex,
 Libra quod argenti milia quinque rapit,
 5 Aurea quod fundi pretio carruca paratur,
 Quod pluris mula est, quam domus empta tibi:

4. mytilus

7. Cereus

2. Cum *Dm*: Quom *w* 3. Hostrea *XB* summis *p* 4. Sugitur *TXOmzqpx*, *Frisingensia* et duo *Gruteri*: Suggitur *abew* et margo *Gryphii*: Surgitur *s*: Subditer *h*: Summitur *p*: Sumitur *reliqui*. mitulus *TABO*: mitulus *Xc*: mirtulus *p*: mutilus *Gabhuozqpx* et *Frisingensia*: myrtulus *l*: mutylls margo *h*: myrtillis *B*: vitulus *C*: mytilua *a* 5. pusillos *TOabchmswz B* et margo *Gryphii*: pusilos *q* 6. rhombo stat mihi *T*: rhombo est, est mihi *m*: rhombo est, tu mihi *b*: rhombo est, et mihi *asw*: rumbo est: at mihi *q* spatulo *chlpzq*: spatula *m*: spalo *b* 7. *Cereus margo Iunii*. immodicis *TG*: immodicus *Frisingensia*. turtur] turdus „optimus“ *Scrivierii*. te clunibus] tedimicus *T* 10. quod] quae *T* et margo *Gryphii*: *om. q* edantis *pr. B*

LXI. Ad Cinnam *X*. [*Apponunt Frisingensia*.]

2. petas *B*

LXII. * Ad Quiatum *X*: nullum lemma *T*.

1. ducentis *za*

2. Quod suguuma *T* candita *p* vina] musta *G* bilis *Ts*

3. speciosa *Cea* suppellex *Tx* 4. Libraque *T*

5. fungi *w* et margo *a* caruca *b* 6. nulla *µna*: ulli margo *Gryphii*. tibi] mihi *Heinsius*.

Haec animo magno credis te, Quinte, parare?
Falleris: haec animus, Quinte, pusillus emit.

LXIII.

Cotile, bellus homo es: dicunt hoc, Cotile, multi.

Audio: sed quid sit, dic mihi, bellus homo?

„Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines,

Balsama qui semper, cinnama semper olet;

Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat,

5

Qui movet in varios brachia vulsa modos;

Inter femineas tota qui luce cathedras

Desidet atque aliqua semper in aure sonat,

Qui legit hinc illinc missas scribitque tabellas,

Pallia vicini qui refugit cubiti;

10

Qui scit, quam quis amet, qui per convivia currit,

Hirpini veteres qui bene novit avos.“

Quid narras? hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus?

Res pertriosa est, Cotile, bellus homo.

LXII, 7. credis magno LXIII, 9. recipitque
14. praetricosa

7. magno credis *TXABCGOpuna*: credis magne reliqui.
8. haec] hic l. emit] erit l

LXIII. Ad Cetylum X. 1. Doctile b. 'belles pr.B. hoc
dient s. Codile G. 2. dic mihi] Cotile B. 3. pexos Gry-
phianae: flexe Iunianae. dirigit O. erinos B. 5. Cantus q.
Nulli, corr. „Nili vel Lini“ G: Nyli q: Lini BC. qui Gaditana]
et qui Gaditana l: qui et Gaditana abhsuoz: qui Gaditani XA et
pr.B: Gaditanique corr.B: Gaditana (om. qui) C. susurrat G.
6. vomet A. varios] Phrygies Heinsius *Adversarii* p. 615. brachia
X. volsa XABC et corr.G. modos] cheres Phcpq et margo h:
theros aw. brachia lnat gladiatoriam artem q. priore loco. 7.
tota qui luce] qui nocte dieqno „codex vetus“ Seriverii. quathedras
q. 8. Desidet q. priore loco, — ubi verba atque aliqua — Qui legit
exiderunt. atque aliqua] et vacua Heinsius *Adversarii* p. 520. s
atque atque w. ore h, corr. margo. 9. missa XA: musas pr.G
scribit quoque bellas aw: recipitque tabellas „optimus“ Seriverii.
10. Pellia bw. cubita pr.B. 11. amat Ah et pr.G.
12. nevis s. auos G. 13. Quid narras? hec est Cetylus homo
bellus XA: Quid narras? hec est Cotile bellus homo G: Quid nar-
ras? hoc est bellus Cotile homo pr.B, homo Cotile bellus corr.B:
hoc est homo bellus Cotile semper CD: 13. 14. sic contrahit priore
loco q: Quid narraa hec est cotile bellus homo. 14. [Appennunt
Frisingensis: G. habet in margine.] pertriosa A: praetricosa G et

LXIV.

Sirenas hilarem navigantium poenam
Blandasque mortes gaudiumque crudele,
Quas nemo quondam deserebat auditas,
Fallax Ulixes dicitur reliquisse.

- 5 Non miror: illud, Cassiane, mirarer,
Si fabulantem Canium reliquisset.

LXV.

Quod spirat tenera malum mordente puella,
Quod de Corycio quae venit aura croco;
Vinea quod primis cum floret cana racemis,
Gramina quod redolent, quae modo carpsit ovis;
5 Quod myrtus, quod messor Arabs, quod sucina trita,
Pallidus Eoo ture quod ignis olet;
Gleba quod aestivo leviter cum spargitur imbre,
Quod madidas nardo passa corona comas:

LXIV, 4. Ulysses
succina 8. sparsa

LXV, 3. floret cum 5.

Scrivenerius: petricosa xl: praetiosa unus *Scrivenerii*: preciosa *parisinus* 8284.: perthridia ch: perthryeosa q: perthreosa reliqui cum *Gruterianis*, D et *Frisingensibus*. Cottile *Frisingensia*. homo] homo es l

LXIV. * Ad Caslanum T: Ad Cassianum X. 1. hilares X
ponam XA et pr.B: moras X 2. Blandasque A crudelem
XAC 3. quodam G disserebat margo a 4. Fallat T
Ulysses asiopa: Ulyxes x datur b 5. illud] illut A: hoc,
illud hp: hoc id l Cassiane XB et pr.G mirare x 6. Can-
num w: Cannum bp: Scannum c

LXV. * Ad Diadamenum TX. 1. Quod erat T malum
tenera abchpswz 2. Corytio q: Coritio Tbp: te Corytio m:
Corricio G quae venit] pervenit T 3. primus T cum floret
T: floret cum reliqui. Vinea quod primis florens Campana racemis
Heinsius *Adversaria* p. 488. 4. quod] quae eq uvis XA et
pr.B: avis corr. B, idque novit Domitius: apis Cp „multi codices“
Domitii et „membranae quaedam“ *Scrivenerii*. 5. mirtus TB
messis Heinsius. Araps T sucina T: succina reliqui. 7.
quid XA et pr.B aestuo A aestivo leviter enim] et violae vitro
quod C conspargitur T imbr l: imber w et pr.a: imo XABC:
uno „al. imo“ G 8. Quid XA et pr.B madida q et pr.G:
madidis Gryphianae et corr. B: mardida T nardo pr.T: nardos
A et pr.G passa T: pasta B: paria XABC et pr.G: sparta
corr.G: sparsa reliqui.

Hoc tua, saeue puer Diadumeno, basia fragrant.

Quid, si tota dares illa sine invidia?

10

LXVI.

Par scelus admisit Phariis Antonius armis:

Abscidit vultus ensis uterque sacros.

Illud, laurigeros ageres cum laeta triumphos,

Hoc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat.

ntoni tamen est peior, quam causa Pothini:

5

Hic facinus domino praestitit, ille sibi.

LXVII.

Cessatis, pueri, nihilque nostis,

Vatreno Rasinaque pigriores,

Quorum per vada tarda navigantes

Lentos tingitis ad celeuma remos.

Iam prono Phaethonte sudat Aethon

5

Exarsitque dies, et hora lassos

Interiungit equos meridiana.

LXVII, 1. mostis 2. Vatreno 4. figitis ad celeuma

9. saeuae T: saeuae l: saeva Opua: caro corr.a basia T
fragrant TAB: fragrant Caeazpμ: frangunt l 10. Quod T
illa] mille Heinsius.

LXVI. Ad Romam de Antonio X. [Confer Henr. Meyeri Anthol. Lat. 558.] 1. amisit de Phariis] Pharis w: parvis XAB: partis des et pr.h: pactis B 2. Ascindit des et pr.a: Abscindit corr.a: vultus Xab 3. laeta] Roma B 4. Hic tibi G loqueris φ eras h 5. Antonii sw et pr.a es b Photial BCGObhhuazpua: Phothini μ: Fotini a

LXVII. Ad pueros nautas X. 2. Vatreno φXABC: Vetro 2: Vetro w: Vatro, Vatreno, Votrina codices Scriuerli: Vetro reliqui: Vatreno Scriuerius, Heinsius et Cluverius Hal. Antig. I, 35. Rasinaque φ: Res inique XABCG et „scripti“ Scriuerli: Resinaque l: Resinaque reliqui: remoraque margo Gryphii ex coniectura Io. Bapt. Pii: Eridanoque Cluverius: Tesinaque Scriuerius: Natist-que (sic), coll. Plin. N. H. III, 18., Heinsius. pinguiore h 4. cingitis φ: digitis μ: figitis a: fugitis Gryphianae: fingitis B: tingitis vel tinguitis reliqui cum Xpm et Bongarsiano. celeuma Scriuerius. 5. Phetonte Gab: Phoetonte h: Foetonte XB et Aethon b: Oethon sw 6. ora B lapsos bchpsw B et pr.a 7. aequos A: equas pr.B meridiana] „al. meruliana“ c

- At vos tam placidas vagi per undas
Tuta luditis otium carina.
10 Non nautas puto vos, sed Argonautas.

LXVIII.

- Huc est usque tibi scriptus, matrona, libellus.
Cui sint scripta rogas interiora? mihi.
Gymnasium, thermae, stadium est hac parte: recede.
Exuimur: nudos parce videre viros.
5 Hinc iam deposito post vina rosasque pudore
Quid dicat, nescit saucia Terpsichore:
Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam,
Quam recipit sexto mense superba Venus,
Custodem medio statuit quam vilicus horto,
10 Opposita spectat quam proba virgo manu.
Si bene te novi, longum iam lassa libellum
Ponebas, tantum nunc studiosa leges.

9. Tutae carinae. LXVIII, 5. Hic 9. villicus
12. totum nunc studiosa legis.

8. Ad G: A duos b: Aut O placidas] „vel pavidas“ B
9. Tutae Oabhpawuxa, Scriuerii editio princeps et quidam Oudendorpiani. luditis] ducitis Heinsius. carinae XABCGobchiswuxa et Scriuerii editio princeps. 10. Hic on autas G: Non nautas pr.B vos om.b Argonautos X.

LXVIII. * Ad matronam pudicam TX. 1. Hoc XAB et pr.G: „vel Hic“ G: (H)ic φ aestus que T 2. sunt ABGI inferiora hlpB et corr.c 3. Gymnasium et therme studium („al. stadium“) est G recedo w 4. Exuimur] „al. Ex viis“ c viros] mares XABCGX 5. In XABCG 7, 8. 5. 6. se excipiunt. Hinc TXABGabhlpaw: Hic reliqui. post una T: postuma pr.B 6. nescit dicat c dicas XABG Terpsicore TΟμνα: Therpsicore pφ: Tersichore XA: Tersicore Gb: Tersithore B: Thersicore ah 7. Schemate TXB: Semate A: Stemate φ: Stegmate s: Stemmate dh nec] non Iunianae. sed aperte] per te XAG: per te cognoverat X: per te nunc nominat B 9. medio quam ponit G quem l et pr.a villicus XB: villicus reliqui. 10. qua μ: quem w et corr.a proca T 11. iam longum G lapsa s: bassa corr.φ 12. tantum Tc: totum reliqui. leges XABGO corr.a et Iunianae: legis reliqui.

LXIX.

Omnia quod scribis castis epigrammata verbis
 Inque tuis nulla est mentula carminibus,
 Admiror, laudo, nihil est te sanctius uno:
 At mea luxuria pagina nulla vacat.
 Haec igitur nequam iuvenes facilesque puellae, 5
 Haec senior, sed quem torquet amica, legat.
 At tua, Cosconi, venerandaque sanctaque verba
 A pueris debent virginibusque legi.

LXX.

Moechus es Aufidiae, qui vir, Scaevine, fuisti;
 Rivalis fuerat qui tuus, ille vir est.
 Cur aliena placet tibi, quae tua, non placet uxor?
 Numquid securus non potes arrigere?

LXXI.

Mentula cum doleat puero, tibi, Naevole, culus,
 Non sum divinus, sed scio quid facias.

LXXII.

Vis futui, nec vis mecum, Saufeia, lavari.
 Nescio quod magnum suspicor esse nefas.

LXX, 3. cui sua non placet

LXXII, 2. suspicor

LXIX. * Ad Cosconium TX. [Omittit κλ.] 1. epigramata
 T verbis] libris φ 2. ventula T mentula epycarminibus z
 3. nil c te] et T 4. Ad A et pr.G luxoria T va-
 cet T 5. Haec ergo φ nequam iuvenes TXABCGlφ: iuvenes
 nequam reliqui. 6. torret Heinsius.

LXX. Ad Schevinum X. 1. Schevine X: Cervine bchz et
 pr.a: Cervine ωμνα et corr.a: Cesine φ: Scaevine reliqui cum X.
 3. quae sua C: cui sua Bongarsianus et alius quidam Scriverii,
 var. lect. B: cum tua z et corr.c: quo tua Heinsius. non om.b
 placeat z

LXXI. * Ad Nevolum TX. 1. Nevo G 2. sum] so-
 lum T sed] si XAŹ facitis CO

LXXII. * Ad Saufeiam TX. 1. futui] subigi T Saufela
 φba: Saufella αἰσω: Laufeia O: Laufella φμνα: Lauphella p: Lauf-
 fella parisius 8284.: Laufalla z: Faufella m 2. quid TXABC
 ipw et corr.a maius XABCGŹ, v. III, 42, 4. suspicior μ

- Aut tibi pannosae dependent pectore mammae,
 Aut sulcos uteri prodere nuda times;
 5 Aut infinito lacerum patet inguen hiatus,
 Aut aliquid cunni prominet ore tui.
 Sed nihil est horum, credo, pulcherrima nuda es.
 Si verum est, vitium peius habes: fatua es.

LXXIII.

- D**ormis cum pueris mutuniatis,
 Et non stat tibi, Phoebe, quod stat illis.
 Quid vis me, rogo, Phoebe, suspicari?
 Mollem credere te virum volebam,
 5 Sed rumor negat esse te cinaedum.

LXXIV.

- P**silothro faciem levas et dropace calvam.
 Numquid tonsorem, Gargiliane, times?
 Quid facient unguēs? nam certe non potes illos
 Resina, Veneto nec resecare luto.
 5 Desine, si pudor est, miseram traducere calvam:
 Hoc fieri cunno, Gargiliane, solet.

3. pendent a pectore

LXXIII, 1. mutuniatis

3. dependent pectore *TXABGOXip* et *margo Gryphii*: dependent a pectore *C*: pendent a pectore *reliqui*. 4. utero *h* 5. laterum *w* et *pr.as* inguen *parisius* 8284.: ungue *T* 6. cunni] cynici *XA*: cini *G*: cynia „vel cutini“ *B*: monstri *T*

LXXIII. Ad Focbum *X*: Ad Gallum *pr.G* 1. mutuniatis *XACGabeix*: mutumatis *B*: mutiniatis *ϕ*: mutinatis *w*: mutomatis *s*: mutoniatis *reliqui*. 2. stabat *B*: stas *b* Phoebe *om.x*: Galle *XABCGX* illi *G* 3. Phoebe] sepe *B* 4. te *om. sps*

LXXIV. Ad Gargilianum *X*. 1. Psilothro *Ohm*: Psiloptro *x*: Psilthro *aw*: Psilotus *G*: Silothro *b*: Si lotis *c* faciem levas *s*: faciem lavas *XAOϕeua* et *pr.B*: faciemque levas *m*: faciemque lavas *CGahpax* et *corr.B*: faciem lavasque *b*: facieque lavasque *w* dropoco *x*: dropice *awp* 2. Gargiliane *sw* 3. Quid facient unguēs? *ϕObhimszpl* et *pr.a*: Quid faciant unguēs *c*: Quid facie tingues *XAB*: Quid faciem tingues, *corr.* tinguis, *G*: Quid faciem tingis *reliqui*. nam] non *Cm* illos] ulla *X* 4. Rasina *c* desecare *i* 5. deducere „al. traducere“ *G* 6. Gargiliane *s*

LXXV.

Stare, Luperce, tibi iam pridem mentula desit,
 Luctaris demens tu tamen arrigere.
 Sed nihil erucae faciunt bulbique salaces,
 Improba nec prosunt iam satureia tibi.
 Coepisti puras opibus corrumpere buccas:
 Sic quoque non vivit sollicitata Venus.
 Mirari satis hoc quisquam vel credere possit,
 Quod non stat, magno stare, Luperce, tibi!

LXXVI.

Arrigis ad vetulas, fastidis, Basse, puellas,
 Nec formosa tibi, sed moritura placet.
 Hic, rogo, non furor est, non haec est mentula demens?
 Cum possis Hecubam, non potes Andromachen.

LXXVII.

Nec nullus, nec te delectat, Baetice, tardus,
 Nec lepus est unquam, nec tibi gratus aper;
 Nec te liba iuvant, nec sectae quadra placentae,
 Nec Libye mittit, nec tibi Phasis aves:

LXXV, 8. Quae non

LXXVI, 3. non est haec

LXXV. * Ad Luperum TX. 1. primum i deit X
 3. arucae T bullique XBC 4. Inproba T 5. Cepisti
 GO pluras T opicus Scaliger et Lipsius. 6. venit margo
 Gryph. sollicita TA 7. hoc] est x 8. Quod] Quae
 hwa stat] scit m

LXXVI. * Ad Bassum TX. 2. sed] nec parisius 8284.
 placent h 3. rogo] credo i haec est TABabhu: non hec
 mentula parisius 8284.: est haec reliqui. 4. Hecubam TOTgma:
 Hecubem p: Hecubē Ga: Hecuben XCchsz: Hecaben B: Haec aben
 A: Haec upere w Andromacen XA: Andromacē B: Andromachē
 Ga: Andromachem s

LXXVII. Ad Baeticum X. 1. Non c mulus qus
 2. lupus m et var. lect. aw: letus s 3. saecte A: secta obsw
 4. Libie XB: Libia pr.a nec tiphasis A avos XAB („vel
 aves“ B) [5. 6. apponunt Priscianus VI, 4, 20. (I, p. 233. Krehl.)
 et Frisingensia.]

- 5 Capparin et putri cepas hallice natantes
 Et pulpani dubio de petasone voras,
 Teque iuvant gerres et pelle melandrya cana,
 Resinata bibis vina, Falerna fugis.
 Nescio quod stomachi vitium secretius esse
 10 Suspitor: ut quid enim, Baetice, saprophagis?

LXXVIII.

Minxisti corrente semel, Pauline, carina.
 Meiere vis iterum? iam Palinurus eris.

LXXIX.

Rem peragit nullam Sertorius, inchoat omnes.
 Hunc ego, cum futuit, non puto perficere.

LXXX.

De nullo loqueris, nulli maledicis, Apici:
 Rumor ait linguae te tamen esse malae.

LXXVII, 5. alece 10. suspicer saprophagis?
 LXXX, 2. quereris,

5. Capparis *XABCGabhsuB*: Cappares *O*: Capparin *Frisin-*
gensia. putris *bqB*: putres *h* hallice *XABG*: allece *Frisin-*
gensia: alecte *q*: alece *reliqui*. natantis *XABG* 6. apponit
Glossarium vetus latinum Scriverii: „Petaso, petasonis: perna, baconus.
Martialis Coquus: Et pultem dubiam de petasone voras.“ dubio]
 medio *Cq* detasone *pr.B*: depecasone *G* 7. iuvat *XABCGq*
 gyres *O* melandria *XOuxa*: malandria *ABGabhlsuz*: melcin-
 dria *q*: qunandria *C* 8. Resitana *C*: Res innatabilis: Fallerna
B 9. quid *G* vitium] tibi nunc *q* 10. Baetiae *μ* sa-
 propthagis *qXABG*: saprophagis *Olsla*: sacrafagis *p*: coprophagis
Gruteri tertius et m: *καποφαγεις* *z* et margo *c*: coprophagis *ωμν* et
corr.a: fugis apros *bh*: figis apros *CqB*

LXXVIII. * Ad Paulinum *TX*. 1. Mixisti *XA* et *pr.B*:
 Minsisti *bw* et *pr.a*: Misisti *s*: „vel Meiisti“ *G* 2. Meigere
T: Gegeré, margo Meyere, *G*: Mingere *C* Pallinurus *T*: Palyn-
 urus *q*

LXXIX. De Sertorio *X*. 1. incoat *pr.a*: inchoat *bq*: in-
 vocat *s* omnem *cz*: omnis *bw* 2. Nunc *q*

LXXX. * Ad Apicium *X*: om. lemma *T*. 1. loqueris *T*:
 quereris *reliqui*. nullum *T* 2. agit *T*

LXXXI.

Quid cum femineo tibi, Baetice Galle, barathro?

Haec debet medios lambere lingua viros.

Abscissa est quare Samia tibi mentula testa,

Si tibi tam gratus, Baetice, cunnus erat?

Castrandum caput est: nam sis licet inguine Gallus, 5

Sacra tamen Cybeles decipis: ore vir es.

LXXXII.

Conviva quisquis Zoili potest esse,

Summoenianas cenet inter uxores

Curtaque Leda sobrius bibat testa:

Hoc esse levius puriusque contendi.

Iacet occupato galbinatus in lecto

Cubitisque trudit hinc et inde convivas

Effultus ostro sericisque pulvillis.

Stat exoletus suggeritque ructanti

Pinnas rubentes cuspidesque lentisci,

Et aestuanti tenue ventilat frigus

Supina prasino concubina flabello;

LXXXII, 4. contendo.

7. pulvinis

LXXXI. Ad Baeticum X.

1. Quicum X baratus G

3. „Ad eundem“ novum lemma in behmz. Abscisa ABCGq et pr.a

Fumina B: Semina b

4 iam XIBGq erit B

5. capud

B Gallis pr.B

6. Cibiles G vires BO: „vel voleus“ B

LXXXII. Ad Rufum de Zoilo X. [Collatae sunt πy.]

1.

Zoile b: Zoilo h Zoili quisquis Oynuma Summenianas h: Sum-

memianas O: Samemianas q: Summemmianas XA: Summennanas s:

Summernianas b: Summem uuanos (corr. uuanas) G: Fum memmia

uas B: Sumenianas πyua: Sumen muiamas w: Sumen mianas (corr.

muanis) α ceuet] „vel scevet“ G: sedet margo h: stet tenuis h:

stetur s: tenet is b

3. Curta quae AG

Lede GOn: Laede

XA sobrios pr.G

4. levis γμ contendi XABCGX: con-

tendit Oq: contendo reliqui.

5. Lacet pr.B: lacetque XACGq

oenpato O galbinatus bB et pr.ah: galbauatus COCwπγγμua

et corr.ah

6. Cubitisque trudit X: Cubitis trudit α

7. Et

faltas boh: Effluet μ siriceisque π pulvillis XABCGOq et

MSS. Seriverti: pulvinis reliqui.

8. extoletus A ructanti bnoB

et pr.a: luctanti q

9. Pumas X: Spianas p: Spinas iB: Pia-

uasque b cuspidesve Heinsius. leutissi bB

11. Suspina π

fraxino c flabello b

- Fugatque muscas myrtea puer virga.
 Percurrit agili corpus arte tractatrix.
 Manumque doctam spargit omnibus membris;
 15 Digni crepantis signa novit eunuchus,
 Et delicatae sciscitator urinae
 Domini bibentis ebrum regit penem.
 At ille retro flexus ad pedum turbam
 Inter catellas anserum exta lambentes
 20 Partitur apri glandulas palaestritis
 Et concubino turturum nates donat;
 Ligurumque nobis saxa cum ministrentur
 Vel cocta fumis musta Massilitanis,
 Opimianum morionibus nectar
 25 Crystallinisque murrinisque propinat.
 Et Cosmianis ipse fusus ampullis
 Non erubescit murice aureo nobis
 Dividere moechae pauperis capillare.
 Septunce multo deinde perditus stertit.

16. suscitator

18. ipse

25. myrrhinisque

12. murcen *XB*: thurea vel myrrhea *Heinsius*. 13. tacta-
 trix *bs* 14. Dextramque doctam *q*: Manumque dextram *lpB*
 15. crepans *pr.B* 16. sciscitator *qXABCpX*: suscitator
reliqui. 17. penem *a*: penem *B* 18. Ad *A* ille *XAB*
CGq et *Iunianae*: ipse *reliqui*. 19. aserum *γ*: anserum *b*
 labentes *XBC*: lambentis *Oabho* 20. Partitur *B*: Pascitur *X*
 grandulls *Ac*: glandula *Cb* palaestricis *ahs*: palaestrinas *e*:
 palestrias *b* 21. concubinae *lpsq*: concubinis *C* natis *bu*
 donat] subleuat *c* 22. Ingurumque *b* saxa nobis *a*: nobis
 assa *m*: nobis fixa *e*: vappa *Heinsius*. comministrentur *A* et *pr.G*:
 comministrantur *q*: cuministrant *b*: cum ministratur *Heinsius*.
 23. Vel] Ut *e* cocta *pr.B*: coita *w* furnis *bc* muxta *A*: mista
w Massilitanis *O*: Massilitanus *w*: Massilitanus *q*: Massilianis
hpsyma: Maxilianis *bc*: Massillanos (sic) *π* 24. Opimianum
π: Opimianum *pr.G*: Opimionum *l*: Opimianus *bs*: Opimianus *A*
 morionibus *pr.G*: moribus *pr.p*: marionibus *l* 25. Crystallinis-
 que *γ*: Crystallinisque *X*: Crystallinis *Glq*: Crystallinis *b* mirri-
 nisque *BOn*: myrrinisque *γ*: myrrinisque *q*: mirtinisque *bsw* et
pr.a: myrtinisque *corr.a* pinat *G* 26. Cosmianis *w*: Cosmanis
q fuscus *XACOhlmz* et *corr.G*: fuscus *B*: fuscis *bcB* et *pr.G*:
 fastis *w* et *corr.a*, *pr.s*: fasis *q*: fastis *corr.s*: fusus *reliqui*. *am-*
 pullis *π*: ampollis *AB*: campullis *ahs*: capillis *c* 27. Nec obchinos
 28. capit lore *XABG*: capitale *ChlnoqB* et *corr.a* 29.
 perlitus, percitus *Heinsius*.

Nos accubamus et, silentium rhonchis
 Praestare iussi, nutibus propinamus.
 Hos Malchionis patimur improbi fastus,
 Nec vindicari, Rufe, poscimus: fellat.

LXXXIII.

Ut faciam breviora mones epigrammata, Corde.
 Fac mihi, quod Chione: non potuit brevius.

LXXXIV.

Quid narrat tua moecha? Non puellam
 Dixi Tongilion. Quid ergo? linguam.

LXXXV.

Quis tibi persuasit nares abscondere moecho?
 Non hac peccatum est parte, marite, tibi.
 Stulte, quid egisti? nihil hic tibi perdidit uxor,
 Cum sit salva tui mentula Deiphobi.

33. Nec vindicare, Rufe, possumus: fellat.

LXXXIII, 1. Cocles. 2. potui LXXXV, 1. abscon-
 dere 3. hic tua 4. sui

30. accubamus m ranobis q 31. nutibus XAB: nutibus
 C et pr.e: naribus bq 32. Nos m et corr.a Malchionis B:
 Malchionis A: Malchionis O potimur s: potimus b: potimus et im-
 probis bh: improbos e faustus XAB: „vel fastus“ B 33.
 vindicari Doblmswq et corr.a: vindicare reliqui. te Rufe a et
 „codex antiquus“ Domitii: poscimus Ianus Rutgersius: possumus
 XABCs: possumus reliqui.

LXXXIII. Ad Cordum X. 1. Corde XCGM: Cordre A:
 Cordex AB: Codex abschw: Cobox q: Cocles Ompa 2. Chi-
 onae Heinzius: Echione b potuit XAGX: potui reliqui. „brevius“
 oro lats XA: cretius G: petuore tuis BC 34. * 111/111

LXXXIV. Ad Congilionem X. 1. puella q 2. Dixit
 Congilion XBGO: Congylian A: Tongilion abschw lingua s:
 linguam Ba

LXXXV. * Ad maritum zelotypum TX. 1. Quid O
 narres pr.G: naris T: nates abschw abscondere TXABCGp: abscon-
 dere reliqui. 2. hanc pr.G: hoc q 3. nil XAGG tibi
 T: tua reliqui: sibi Heinzius. 4. tui XABCAbhhpnz: tibi
 Tnpa et parisinus 8284.: sui Oem: sibi q Deiphobi p: Deiphoebi
 XA: Deiphobi BCGbhl: Dioi phonbi T: Dei phebi (corr. phobi) hinc
 apponunt Frisingensis.

LXXXVI.

Ne legeres partem lascivi, casta, libelli,
 Praedixi et monui: tu tamen, ecce, legis.
 Sed si Panniculum, si spectas, casta, Latinum, —
 Non sunt haec mimis improbiora, — lege.

LXXXVII.

Narrat te, Chione, rumor, nunquam esse fututam
 Atque nihil cunno purius esse tuo.
 Tecta tamen non hac, qua debes, parte lavaris:
 Si pudor est, transfer subligar in faciem.

LXXXVIII.

Sunt gemini fratres, diversa sed inguina lingunt.
 Dicite, dissimiles sunt magis, an similes?

LXXXIX.

Utere lactucis et mollibus utere malvis:
 Nam faciem durum, Phoebe, cacantis habes.

XC.

Vult, non vult dare Galla mihi, nec dicere possum,
 Quod vult et non vult, quid sibi Galla velit.

LXXXVII, 1. rumor, Chione, LXXXVIII, 2. sint

LXXXVI. * Ad castam TX. 1. Nec legeres T: Delegeres *sw et pr. a* lascivi] praedixisti T 2. et om. s. ecce] usque *margo Iustinæ Lemairii*. 3. Panniculum G: Panniculum A
 ai spectas casta] spectas et casta T: expectas b 4. Non fait s
 haec mimis] haec minimis b: haec munis q: ista nimis p: ista minus t

LXXXVII. * Ad Chionē T: Ad Hionē X. 1. Narra *pr. B*
 Chione rumor T: rumor Chione reliqui. fututam] solitam T
 2. Adque B Atque mihi monstro T 3. qua] quae T
 4. subligare T: subligat b

LXXXVIII. De geminis fratribus X. 1. diversi XA
 sub inguina qw 2. Discite *pr. a* sunt XAB et var. lect. G:
 sint reliqui.

LXXXIX. Ad Foebum X. 1. lactucis s mollis X
 2. durum, corr. dure, B Faebe B

XC. De Gallā X. 1. dare om. A 2. Quod vult] Quid
 vult X: Quid vult BGI: Quae vult Cp et Heinsius. Idem Quam contexit.

XCL

Cum peteres patriae missicius arva Ravennae,

Semiviro Cybeles cum grege iunxit iter.

Huic comes haerebat domini fugitivus Achilles,

Insignis forma nequitiaque puer.

Hoc sterilem sensere viri; qua parte cubaret

Quaerunt, sed tacitos sensit et ille dolos.

Mentitur, credunt: somni post vina petuntur:

Continuo ferrum noxia turba rapit

Exciduntque senem, spondae cum parte iaceret;

Namque puer pluteo vindice tutus erat.

Suppositam quondam fama est pro virgine cervani,

At nunc pro cervo mentula supposita est.

XCII.

Ut patiar moechum, rogat uxor, Galle, sed annu-

Huic ego non oculos eruo; Galle, ¹duos? abba!

XCIII.

Cum tibi trecenti consules, Vetustilla,

XCI. 1. Misitius 9. spondae qui parte iacebat;

11. fama est, quondam

1. *De amissione et archigalli* T: *De amissione et arorigallia*
 X: *amissio impetore* v. *missio* TX *ABOG*: *missio* de *abog*: *Missi-*
tionis reliquif. 2. *Cyboles* T: *Cibiles* pr.G: *congrege* X: *quom-*
grege b T: 3. *Achillas* T: pr.B: *Achilles* *dhm* *ndm* 4. *inquit-*
liaque bno et pr.B: 5. *acoreles* A: *stereles* T: pr.B: 6. *Quarent*
 pr.G: 7. *thecitas* pr.B: 8. *Mentitus* X: *petitur* } *riquet* *vel*, ad
Ovidendorpium, *ruinas* *vel*, ad *Heinsius legif*, *petitus* B: 9. *pho-*
xim pr.B: 10. *Exciditque* XABC: *Incidentque* T: *semen* T: *in-*
eam T: *qui reliquit* } *parce* B: *hiaceret* T: *hiacbat* reliquif. *in* b A
 10. *putido* *hmo* pr.A: 11. *Suppositum* T: *Supposita* XABC: et
 pr.G: } *vel* *Suppositus* A: G: *in* *quendam* *hmo* et *ABOG*: *sup-*
et *quendam* reliquif. *in* *virgine* } *protigim* G: *verve* XABC: et
 pr.G: } 12. *Ac ut* B: pr.B: *cervo* XABC: } *antiquiores* *libr*
Senecii, *vetustissimus* *Patii Ursini* (h. e. F.) ad *Festum* v. ad *Sevri-*
et Petrus Crinitus de *honesta disciplina* XA, *8a* *seculo* *Hugo* *Gre-*
tius *Syllog.* *Epistol.* *Burm.* II, p. 385: *puero* reliquif. *in* *mucho* *hmo*

XCII. • Ad Gallum T: Ad Gallum de Galla X. 1. p. 141
TB mecum G Galla X

XCIII. * De Vetustilla T: Ad Vetustinam X. [Colloca. m. 24]
 dist. 1. recenti pr. B: tricenti 24. Vetustilla. T: Vetustina reliq.

- Et tres capilli quattuorque sint dentes,
 Pectus cicadae, crus colorque formicae,
 Rugosiorum cum geras stola frontem
 5 Et araneorum cassibus pares, mammas;
 Cum comparata rictibus tuis ora
 Niliacus habeat corcodilus angusta
 Meliusque ranae garriant Ravennates
 Et Atrianus dulcius culex cantet
 10 Videasque quantum noctuae vident mane,
 Et illud oleas quod viri capellarum,
 Et anatis habeas orthopygium macrae
 Senemque Cynicum vincat osseus cunus;
 Cum te lucerna balneator extincta
 15 Admittat inter bustuarias moechas;
 Cum bruma mensem sit tibi per Augustum,
 Regulare nec te pestilentia possit
 Audes ducentas nuptuire post mortem

XCIII, 8. crusculumque 5. araneorum 7. cro-
 codilus 9. Adrianus 12. orthopygium 18. nu-
 ptum ire

2. quattuorve Oabewm sint em. abewm 3. siccadae O:
 siccadae π crusculumque ππμα: cruscula colorque l: crus color-
 que reliqui cum PMm, Bongarsiano et plerisque Scriverii, 4.
 Rugosiorum T: Rugosiorumque c congeras XBis: cum foras si
 aggeras C frontem om. b et pr.h 5. Et om. c araneorum
 TXAa: arachnearum c: araneorum reliqui. mamillas T 6.
 rictibus O: rictibus l 7. Niliacensis T: Nil lacus s. corcodi-
 lus scriptis corcodrillus T: crocodrillus Xb: cocodrillus ACChipp:
 crocodilus BOm: crocodilus π 8. garriant b: et pr.a: ga-
 rriant s. ravē nates G 9. Atrianus TXABG. et margo Gryphus
 Adriacus obew: Hadrianus B: Adriaticus Opzpm: Hadriacus p:
 Adrianus reliqui: culix T 10. noctua videt TOabehipmzpmz
 12. habes φ orthopygium Ol et corr.m: orthopygium h: or-
 topygiū φPB: orthopygium pr.m: ertopygiū obne: hertopygium
 Bongarsianus: hertopygium XABCG: orthopygium T: ertopygium c:
 eropygium margo. a: orropygium pma: uropygium a matre b: et
 pr. d [13. 14. 15. am. T.] 13. cyonum Rois: Zenona cyonica
 vincat osseum Heinze. 14. lacerna BC 15. Amittat pr.B
 bustuarias c: bustianas 16. Cur non bruma mense φ
 sit tibi mensem s Augustum pr.B 17. relegare π: ac te φ
 pestilenties Guyetus ad Lucan. Phars. IV, 243. possis B
 18. Audes TXABGO et Gruteriani: var. lect. c: Gaudes reliqui.
 ducentas T: ducentis X: et pr.B: ducentis c nuptuire TA: num-

Virumque demens cineribus tuis quaeris, bon)
 Prurire. Quid, sarrire si velit saxum? 20
 Quis coniungem te, quis vocabit uxorem,
 Philomelus aviam quam vocaverat nuper?
 Quod si cadaver exigis tuum scalpi,
 Sternatur a Coride archielinico lectus,
 Talassionem qui tuum decet solus,
 25 Ustorque taedas praeferat novae nuptae:
 Intrare in istam sola fax potest cunnum.

XCIV.

Esse negas coctum, leporem, pocisque flagella,
 Mavis, Rufe, cocum scindere, quam leporem.

XCV.

Nunquam dicis ave, sed reddis, Naevole, semper,

24. a Coricle clinico. XCIV, 2. coqum

tuire XBC: nuptum ire GOalpuagmua et corr.h: nuptas ire c:
 nuptis ire b et pr.h: nupturo et luvius: ire nuptum Gryphianae.
 mortis] noctes ls: „vel noctes“ l 19. funeribus CD
 20. [sem. T.]. Quid B: sarrire si velit ex et Gryphianae: si sarrire
 velit. inulpa et pona.h: si satiras velit p: si satira: (satyro b: si
 om. pr.Ga) AGabus et pr.h: si sanire velit p: si sathiro velit var.
 lect. apud Domitium: si satiari velit XBC et var. lect. G: si satiari
 velit O: salire si velit. Ratus: surire si velit H. Grotius. Burm.
 Syllog. Epp. II, p. 384. An Quid? sarrire quis velit — T xaxum
 pr.B 21. te quis TXABCGawzq: et quis behlsB: quis te re-
 liqui. vocavit de et pr.a: uxores T 22. Philomelis C:
 Filio meus T roverat pr.h: vocavit Gmua: vocaverit a: necaverat
 p [23—27. om. T.] 23. exiges beh: scarpil XAB et var. lect.
 G: sculpi b 24. Sternatura X: Sternatura B a Coricle h: et
 Scaliger Ausonian, Lecti, II, 4: Acoride la: Achoride p ar-
 chielinico scripsi: clinico Scaliger: tibi clinio G: tridinio p: archiglo
 b: artetinio c: aridino pr.a: ridmo w: tridinio reliqui. 25
 Thalassionem XBGO: Taxallionem b: Tassallionem pw: Thalassionem
 oikua dicit Gmua: docet B solus] solvi x 26. Ustorque
 XA: Ustor quae B: Ut torquet (corr. torque) G: Ustorque C: Ul-
 troque av: thedas] cedas av: cedas h: cedo s: proferat iq
 27. sola om. p: sex b et pr.a: sex s

XCIV. Ad Rufum X.

1. leporem coctum B: pocisque X
 frabella b 2. cocum XABCG: coqum p: coqum reliqui.
 caedere GX

XCV. * Ad Nevolum T: Ad Naevolum X.

1. discis M
 have ab: habet T: rides abmoxp

- Quod prior et corvus dicere saepe solet,
 Cur hoc expectas a me: rogo, Naevole, (dicas)
 Nam puto me melior, Naevole, nec prior es.
 5 Praemia laudato tribuit mihi Caesar: interque
 Natorumque dedit iura paterna triumph; in bono
 Ore legor multo notumque per oppida nomen
 Non expectato dat mihi fama rogo
 Est et in hoc aliquid: vidit me Roma tribunum
 10 Et sedeo: qua te suscitavit Oceanus, si ni
 Quot mihi Caesareo facti sunt munere cives,
 Nec famulos totidem suspicor esse tibi.
 Sed paediaris, sed pulchre, Naevole, ceves
 Iam iam tu prior es, Naevole: vincis, ave.

XCVI.

Lingis, non futuis meam puellam
 Et garris quasi moechus et fututor.
 Si te prendero, Gargili, tacebis.

XCVII.

Ne legat hunc Chione, mando tibi, Rufe, libellum.
 Carmine laesa meo est, laedere et illa potest.

XCV, 3. exspectes

4. nec melior

2. prius T corvus TzP, Bongarsianus, margo Gryphii et corr. B; curvus XAG, pr. B et scripti Scriuerii: curvis asu et „editio omnium princeps“ Scriuerii: Curvis reliqui. 3. expectes XOabchmsw et P Nevola pr. G 4. me melior Cp: ne melior XA: nec melior reliqui. Naevole] nec vole T [5. 6. om. T.] 6. triumph] d. m. f. rogo q 8. expectatos dat mihi fama rogos XABG: expecta d. m. f. rogo q 9. Est et] Esset abchmsw: Est id, id est, aliquid Heinsius. vidi A tributum Cp 10. qua se e. Oceanus. bh 11. Quod BGq: Quam bh Caesaris G 12. suspicior totidem famulos esse tibi p famulos pr. B [13. 14. om. T.] 13. cives pr. G 14. si μ: sic α: tu reliqui cum, A et Gruterianis. babe XABC et pr. G

XCVI. Ad Gargillum X. 1. nec o 3. probendero ba: prendero XA: praetendere „vel praetendoro“ B Garrili BG: Gargilo pr. s; Gargille bwy et pr. s

XCVII. Ad Rufum X.

2. est em. Cq T ipsa Opus

ХСVІІІ.

Sit culus tibi quam macer requiris?

Paedicare potes, Sabelle, culo.

XCIX.

Trasci nostro non debes, cerdo, libello.

Ars tua, non vita est carmine laesa meo.

Non nocuus permittit sales. Cur ludere nobis

Non liceat, licuit si iugulare tibi?

41 C.F.R. 101.11.

Cursorem sexta tibi, Rufe, remisimus hora.

Carmina quem madidum nostra tulisse reor.

Imbribus immodicis caelum nam forte ruebat.

Non aliter mitti debuit iste liber.

XCVIII ante XCVII. | **XCLIX, 3, lancuque**

XCVIII. Ad Labellum X. [*Om. G. ante XCVII. Adlab. X.*]

1. Sicular Δ : Sic. culus pr.B. tibi culus ase ... 2. potes. qm. w

XCIX.* [Ad eardem TX. 1. crede d. 3. Non nocuos
T: Innocens 10; Innocens reliqui. permitti B laedere XABCG
almu 4. Non licet] TXABCGlp: Non licet On licet licet
TXABCGe: vigilare XB et pr. 4 tunc cum obui on

C. Ad Rufum X. 1. misimus XABG 2. Camina G

4. the chr

Subscribit T. FINIT. EX. III. INCIPT. EX. V. 7271 (1)

[illegible]

[The page contains faint, mostly illegible markings or bleed-through from another document.]

MARTIALIS

Veneranda memoriae ipsi auctor

libro, collato, etoq. emendat.

M. VAL. MARTIALIS

collato, etoq. emendat. non oritur in

omni auctoritatis sed non, aut et

EPIGRAMMATON

Veneranda memoriae ipsi auctor

LIBER IV.

omni auctoritatis sed non, aut et

non collato, etoq. emendat.

Caesaris alma dies et luce sacratiores illa,

Conscia Dictaeum qua tulit Ida Iovem;

Longa, precor, Pylioque veni numerosior aevo

Semper et hoc vultu vel meliore nite.

5 Hic colat Albano Tritonida multus in auro

Perque manus tantas plurima quercus est;

Hic colat ingenti redeuntia saecula iustro

Et quae Romuleus sacra Tarentus habet.

Magna quidem, Superi, petimus, sed debita terris;

10 Pro tanto quae sunt improba vota deo

Diversitas scripturae exemplaris Serive-

riani secundis curis emendati MDCXXI. —

I, 8. Terentus

Apparatus criticus. — Collati sunt libri iidem qui in
libr. III.

1. Ad Caesarem X. [Collatus est V4.] 1. et luce] quae
luce φ ipsa B et pr.V4.: omni X et pr.G 2. quae Opw: qui
α Yda G 3. Pyllique Cwφ, pr.1 et corr.Ba aevi XA
et pr.BGV4. 4. vultu X nitae X: vitae w 5. Hoc
Bbhx et pr.V4: Hac Heinsius. culat pr.B Tritonida XB: Trico-
nida φ cultus Cabbhauzφμua: pictus o: multus reliqui cum XφA
arvo z 6. erat A et pr.G 7. Hac Heinsius. eolo C: co-
lor bezφ et pr.A saecula] tempora h 8. Romuleos C san-
cta i Tarentos BCOV4: Tarentos X: Terentus μua: Terentos λ:
Tarentos reliqui cum Gruterianis. 9. et debita XABCGV4.φ
10. improbo B

Spectabat modo solus inter omnes
 Nigris munus Horatius lacernis,
 Cum plebs et minor ordo maximusque
 Sancto cum duce candidus sederet.
 Toto nix cecidit repente caelo:
 Albis spectat Horatius lacernis.

III.

Aspice quam densum tacitarum vellus aquarum
 Defluit in vultus Caesaris inque sinus.
 Indulget tamen ille Iovi, nec vertice moto
 Concretas pigro frigore ridet aquas.
 Sidus Hyperborei solitus lassare Bootae
 Et madidis Helicen dissimulare comis.
 Qui siccis lascivit aquis et ab aethere ludit,
 Suspicio has pueri Caesaris esse nives.

IV.

Quod siccae redolet palus lacunae,
 Crudarum nebulae quod Albularum,
 Piscinae vetus aura quod marinae,
 Quod pressa piger hircus in capella,

II, 1. omnis 3. plebi

II. De Horatio X. [Collatus est V4.] 1. Expectat c;
 (S)pectat q̄ modos A et pr. BGV4. omnis abw: omnis a
 2. mimus hq; mimus dñ: mimos chw: nummos as Oratius (et
 versu 6.) Opua 3. miror pr. B 4. cederet q; sederent
 Heinsius. 5. coelo repente l 6. expectat de

III. De Caesare et nivibus X. [Collatus est V4.] 1. tacit-
 tarum dh bellus XAC et pr. BGV4. 2. Defluit hq; Deplust
 Heinsius. inque] atque Gbhq sinu q 3. muto ds et pr. G
 5. Hyperboreis XACG et corr. B laxare l Bootes, xq:
 Bootis l: Boete GOa: Boetes bps et pr. h 6. Helicē B: Ellicen hq
 7. Quis — ludit? Gryphianae. lascivis ei: lassivit μm: lacinm
 G 8. dives μ

IV. * Ad Bassam TX. 1. siccare dolet paulus T sitae
 s: si b thalua XABCG lacimae μm 3. maximae so {5—10.
 ons. T.]

- 5 Lassi vardaicus quod evocati,
 Quod bis murice vellus inquinatum,
 Quod ieiunia sabbatariarum,
 Maestorum quod anhelitus reorum,
 Quod spurcae moriens lucerna Ledae,
 10 Quod ceromata faece de Sabina,
 Quod vulpis fuga, viperae cubile,
 Mallem quam quod oles, olere, Bassa.

V.

- Vir bonus et pauper linguaque et pectore verus,
 Quid tibi vis, urbem qui, Fabiane, petis?
 Qui nec leno potes nec commissator haberi,
 Nec pavidos tristi voce citare reos;
 5 Nec potes uxorem cari corrumpere amici,
 Nec potes agentes arrigere ad vetulas,
 Vendere nec vanos circum Palatia fumos,
 Plaudere nec Cano, plaudere nec Glaphyro.
 Unde miser vives? „Homo certus, fidus amicus.“
 10 Hoc nihil est: nunquam sic Philomelus eris.

IV, 5. Bardaici os quod 7. Sabbatariorum V, 9.
 fidus, certus

5. vardaicus *XABG*: bardaicus *pp*: bardaicus *C*: bardiacus
Oabchlsuwl et Aldina 1517.: bardaici os *ux*: bardiaci os *a* et „fide-
 liores codices“ (?) *Merulae*. exoleti *B*: advocati „fideliores libri“
Merulae. 6. vis *ABabsw* et *pr.G* bellus *AG* et *pr.B* inqui-
 nabam *z* 7. sabbatariarum *XXABGbl*: sabbatariorum *reliqui*.
 8. Nostrorum s quod] que *φ* hanelitus *AOabuxa*: avelitus
G 9. Laede *X*: taedae *A* et *pr.G* 11. volpis *B* fugavi
 perire cuvile *T* cubilo *O* 12. Mallem *bhφB* et „quidam co-
 dices“ *Scrivert*: Malem *T*: Malim *T* teste *Heinsio*: Malles *reliqui*.

V. * Ad Fabinum *T*: Ad Fabianum *X*. 1. Vir vanus et pauper
XAB: Vir vanus pauper *G*: Vir vagus et pauper *X* versus *XABG*:
 veris *Heinsius*. 2. qui] quid *clφ* Faviane *TA* 3. commissa-
 tor *T* et *var. lect.* *G*: comessator *BCclzφ*: comesator *X*: commessa-
 tor *abhpuxa*: commesator *O* 4. pavidō stricti *XAB* et *pr.G*: pa-
 vido stricta *corr.G*: pavidos stricta *X*: pavidos scisti *C*: paucos tristi *e*
 deos *X* et *var. lect.* *G* 7. circum *Tm* et *Gryphianae*: vanos
 scis scibta palatia *φ*: circa *reliqui*. furnos *ch* 8. Cano *X*:
 Vano *var. lect.* *G*: Plano *ThB* Glafiro *Tp*: Glapyro *XAB*
 9. homo certus, fidus amicus *T*: homo fidus, certus amicus (amicis
B) *reliqui*: fidis certus amicus *Heinsius*. 10. nunquam] numquid
aliquis ex Oudendorpianis: unquam *φ* Philo meus *T*: Philomelus
XAB: Philosemus *C*

VI. *Ad Malisianum X.*

Credi virginē castior pudica
Et frontis tenerae cupis videri,
Cum sis improbior, Malisiane,
Quam qui compositos metro Tibulli
In Stellae recitat domo libellos.

5

VII. *Ad Chillam X.*

Cur here quod dederas, hodie, puer Hylle, negasti,
Durus tam subito, qui modo mitis eras?
Sed iam causeris barbamque annosque pilosque:
O nox quam longa es, quae facis una senem!
Quid nos derides? here qui puer, Hylle, fuisti,
Dic nobis, hodiē qua ratione vir es?

5

VIII. *Ad Eufemum de horis nominandis X.*

Prima salutantes atque altera conterit hora,
Exercet raucos tertia causicos:
In quintam varios extendit Roma labores,
Sexta quies lassae, septima finis erit:
Sufficit in nonam nitidis octava palaestris,
Imperat extractos frangere nona toros:
Hora libellorum decima est, Eupheme, meorum,
Temperat ambrosias cum tua cura dapes,

5

VIII, 6. excelsos

VI. Ad Malisianum X. 1. castiore *A* et *pr.B* 2. te-
neri *XAB* 3. Malasiane *G*: Macelliane *Gryphianae*: Macelliane
„alii“ *Scriverii*: Massiliane *Oachsuzpna* 4. Tibulli *X*

VII. Ad Chillam X. 1. et 5. heri *XABCs* et *pr.a* Hile
Chzyna et *Frisingensia*, quae apponunt hunc versum: *Yle b* 2.
tam] quam *m* qui] quid *X* et *pr.AB* 3. pillosque *φ*

VIII. Ad Eufemum de horis nominandis X. 1. conterit
XABCG: distinct *margo Iunii*: continet *reliqui*. 2. causicos
pr.A 3. extendis *pr.h* 4. lapsis *c* erat *XACp* 5.
in novam *Abφ* 6. Imperat excelsos scandere *margo Iuntinae Le-*
mairii. nona] nova *O*: et ipsa *B* 7. Eupheme *absw*: Eufeme
B: Eufene *h* 8. umbrasas *B* cum] cur *l* tua cura] sua
Musa Heinzius.

- Et bonus aetherio laxatur nectare Caesar
 10 Ingentique tenet pocula parca manu.
 Tunc admitte iocos: gressu timet ire licenti
 Ad matutinum nostra Thalia Iovem.

IX.

Soetae filia Clinici, Fabulla,
 Deserto sequeris Clytum marito
 Et donas et amas: ἔχεις ἀσώτως.

X.

- Dum novus est et adhuc crassa mihi fronte libellus,
 Pagina dum tangi non bene sicca timet,
 I puer et caro perfer leve munus amico,
 Qui meruit nugas primus habere meas.
 5 Curre, sed instructus: comitetur Punica librum
 Spongia; muneribus convenit illa meis.
 Non possunt nostros multae, Faustine, liturae
 Emendare iocos: una litura potest.

IX, 2. Clitum

X, 1. neque adhuc rasa

9. Multi aethereo. lassatur αλφβ 10. timet „vel teret“
 c. parva b: quarta pr.h: rapta c: larga X 11. gressu timet
 ire licenti Ορμα: gressum (gressu φλ) metire licenti φXACGλ
 et pr.B: grossum metire licetbit X: gressum (gressu h) metire li-
 centem αλμσφ et corr.B: gressu mictere licenter b: gressum mittere
 licentem c 12. [Apponunt Frisingensia.]

IX. Ad Fabullam X. 1. Soetae sw et pr.a: Coetae pr.h
 et corr.a: Toetae z: Noetae bel: Octae (om. littera initiali) φ clu-
 nici bhs Fabulla BO: Labulla reliqui. 2. Desertos A: De-
 sertis pr.B Clytum Xl: Cletum aw: Clitum reliqui. 3.
 ἔχεις ἀσώτως (ἀσώτως a et margo h) a et corr.hu: echis aso-
 tos XBO: ethisa sotos ACG: ethisao sothos (sectos s) aw:
 ethisao sothos (scithos b) bh: ethisacos oethos B: „corruptius in
 ci“ Oudendorpius: vacuum spatium in μφ

X. Ad Faustinum X. [Om. hoc Epigramma G.] 1. nec ad-
 huc μu: neque adhuc a: adhuc o: et adhuc reliqui cum XB et Bo-
 noniensis. crassa mihi scripsi de meo: non rasa fronte X et Bo-
 noniensis: rasa mihi reliqui. a fronte A 2. nou] dum C potest
 „n. timet“ h 3. caro] tacto c 5. instructos pr.A: in-
 structum Cel pumica B: instructum comitetur pumice librum Iuni-
 anae. 6. Spongia A 7. nostras μ

XI.

Dum nimium vaho tumefactus nomine gaudes
 Et Saturninum te pudet esse, miser,
 Impia Parrhasia movisti bella sub ursa,
 Qualia qui Phariae coniugis arma tulit.
 Excideratne adeo fatum tibi nominis huius, 5
 Obruit Actiaci quod gravis ira freti?
 An tibi promisit Rheneus quod non dedit illi
 Nilus, et Arctois plus licuisset aquis?
 Ille etiam nostris Antonius occidit armis,
 Qui tibi collatus, perfide, Caesar erat. 10

XII.

Nulli, Thai, negas, sed si te non pudet istud,
 Hoc saltem pudeat, Thai, negare nihil.

XIII.

Claudia, Rufe, meo nubit Peregrina Pudenti:
 Macte esto taedis, o Hymenaeae, tuis.
 Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo,
 Massica Theseis tam bene vina favis;
 Nec melius teneris iunguntur vitibus ulmi, 5
 Nec plus lotos aquas, litora myrtus amat.

XI, 2. miser esse pudet:

XI. Ad Saturninum X. 1. Cum h. vane q. tumefactus
 pr.B 2. te pudet esse miser XABCSq. et Iunianae: te miser
 esse pudet reliqui cum Gruterianis. 3. Parasia G 4. Fariae
 q. 5. adeo] animo A. fatum I. 6. Obrui q. Actiaci pr:
 Adriaci var. lect. I.; Oceani des. ira] unda mq. 7. Rheneus]
 Themis de et pr.h. 8. Arctois as: Arctois d. agris c. 9.
 Ille tamen mallet Gruterus.

XII. Ad Thaidem X. [Om. hoc Epigramma q.] 1. negat
 XA sed] et B 2. Hoc] At m.

XIII. Ad Rufum X. [In XABGq. praecedit XIV.] 1. Plan-
 dia G; Landia (om. littera initiali) q. meo] modo q. nupsit
 Oabchlwazpuxa. Prudenti w et pr.a: parenti XABCS. 2.
 estote diis A: estote diis B o Hymenaeae] Himenaeae O: o Hyme-
 naeae q. 3. rara] grata c. sua pr.A: Syro Schmiederus.
 4. Maxica A. 5. medius d. 6. lotus alv. lotos Oha: lotus
 des. aqua corr.B. amat] aquas s.

Candida perpetuo reside, Concordia, lecto,
 Tamque pari semper sit Venus aequa iugo,
 Diligat illa senem quondam, sed et illa marito
 10 Tum quoque cum fuerit, non videatur anus.

XIV.

Sili, Castalidum decus sororum,
 Qui periuria barbari furoris
 Ingenti premis ore perfidosque
 Fastus Hannibalis levesque Poenos
 5 Magnis cedere cogis Africanis:
 Paulum seposita severitate,
 Dum blanda vagus alea December
 Incertis sonat hinc et hinc fritillis
 Et ludit tropha nequiore talo,
 10 Nostris otia commoda Camenis,
 Nec torva lege fronte, sed remissa
 Lascivis madidos iocis libellos,
 Sic forsitan tener ausus est, Catullus
 Magno mittere passerem Maroni.

XV.

Mille tibi nummos hesternae luce roganti

XIII, 9. et ipsa 10. Tunc XIV, 4. Astus
 9. ludit rota XV, 1. hesternae nocte

7. residom s: residet COshw, corr. a et var. lect. B 8. sis
 Gryphianae. 9. Diligit s illa] ille l: ipsa Oabehnwxmna: illa
 reliqui cum X8 et] ut q illa] ille G: ipsa Oabehnwxmna
 maritum s et pr. a 10. Tam XABCawxp: Tunc reliqui.

XIV. Ad Silum X. 4. Astus Pm Annibalis XB8a: Ad-
 nabilis m saevosque B et pr. p Poenos] plenos XA et pr. B
 5. [om. Cp.] cedo ne cogit XA et pr. B Africanus X
 6. Paululum q deposita Oamwpxna: semota G 7. va-
 gus] piger z 8. [om. q.] et inde CaB et pr. a 9. ludet
 G tropha Brodacus: ropa z: papa Pa: pompa su et bodleianus:
 ora B: tota e: rota reliqui, vide Meinekium in Cratini Fr. Pylaeae
 IV. p. 113. 12. Lascivos madidis h 13. forsitan te o
 tenera usus X et pr. BC: teneram ausus corr. B: tenerae ausus
 corr. C 14. Neroni l

XV. * Ad Caecilianum TX. 1. externa XAB8cw et pr. a
 luce] nocte mna

In sex aut septem, Caeciliane, dies,
„Non habeo“ dixi: sed tu causatus amici

Adventum lancem paucaque vasa rogas.
Stultus es? an stultum me credis, amice? negavi 5
Mille tibi nummos, milia quinque dabo?

XVI.

Privignum non esse tuæ te, Galle, novercae
Rumor erat, coniux dum fuit illa patris.
Non tamen hoc poterat vivo genitore probari.
Iam nusquam pater est, Galle, noverca domi est.
Magnus ab infernis revocetur Tullius umbris 5
Et te defendat Regulus ipse licet,
Non potes absolvi: nam quæ non desinit esse
Post patrem, nunquam, Galle, noverca fuit.

XVII.

Facere in Lyciscam, Paule, me iubes versus,
Quibus illa lectis rubeat et sit irata.
O Paule, malus es: irrumare vis solus.

XVIII.

Qua vicina pluit Vipsanis porta columnis
Et madet assiduo lubricus imbre lapis,
In iugulum pueri, qui roscida tecta subibat,
Decidit hiberno praegravis unda gelu:

2. me Cecilliane X: Mecilliane A 3. abeo TG

XVI. * Ad Gallum TX. 2. erit XC et pr.B coniunx
XBhpμμα 3. poterit b vino A et pr.B 4. usqua
corr.x: nusque μ et pr.x 6. defendet pr.a

XVII. Ad Paulum X. 1. Lyciscam φ: Lyciscum bez et corr.a
2. illē ex et corr.a fit margo Iustinæ Lemairii ex „vetere
codice.“ iratus ex et corr.a: irator pr.B 3. irrimare bs

XVIII. * De puero stillicidio iugulato TX. 1. placuit T
Vipranis A et pr.G: Ipsanis φ: Dipsanis μ: Dispanis O sporta
XACG: sportula pr.B colonis φ 2. Emadet μ: Et manet
XACGφ et pr.B 3. In] Et s: templa μα: tecta reliqui eum
Gruterianis. 4. iberno T pergravis abolitus

- 5 Cumque peregisset miseri crudelia fata,
 Tabuit in calido vulnere mucro tener.
 Quid non saeva sibi voluit Fortuna licere?
 Aut ubi non mors est, si iugulatis aquae?

XIX.

- Hanc tibi Sequanicae pinguem textricis alumnam,
 Quae Lacedaemonium barbara nomen habet,
 Sordida, sed gelido non aspernanda Decembri
 Dona, peregrinam mittimus endromida:
 5 Seu lentum ceroma teris tepidumve trigona,
 Sive harpasta manu pulverulenta rapis;
 Plumea seu laxi partiris pondera follis,
 Sive levem forsam vincere quaeris Athan:
 Ne madidos intret penetrabile frigus in artus,
 10 Neve gravis subita te premat Iris aqua.
 Ridebis ventos hoc munere tectus et imbres:
 Nec sic in Tyria sindone cultus eris.

XVIII, 8. mors non XIX, 8. levem cursu vincere quaeris Atham: 12. tutus eris.

6. vulnere *X* et *pr.A* 7. [*Apponunt Frisingensia.*] Qui non
T sceva *I* tibi volunt *Frisingensia.* 8. non mora *pr.B*: mors
 non *Owuna* est *om. T* iugulatus *corr.G*: iugulatur *X*

XIX. * Ad Sequanicum de veste *T*: *lemmate carent XB*.

1. Hae *XA* et *pr.B*, *corr.G*: Haec *pr.G* Secanice ϕ pingum *X*
 testricis *XABGb* alumna *XAG* et *pr.G* 3. aspernanda *T*
 4. peregrina *bclswu* endromidam *O*: endromia *XAG*: endromian *C* et *pr.B*: endromiam *corr.B*: endromidem *pa*: endromydem *ux*: endromaedam *T*: endromeda *bq* *fl.*: andromida *ek*: andromeda *sB*: andromedam *w* et *pr.a* [5. 6. 7. 8. *om. T*.]
 cereuma *w* et *pr.a* trepidumve *B* 7. laxis *Cl*: lassi *pr.h*:
 laxpsi *s* patiris *X* pondera] praemia *h* 8. Sive levem forsan ϕ et *corr.BG*: Sive levem fortis *pr.G*: Silenen forsam *pr.B*:
 Si levem fors *XAC*: Sive levem cursum *lp*: Sive levi cursu *O*:
 Sive levem cursu reliqui. Athan *XABpU* et *fl.*: Atham *Gswquma*
 et *pr.a*: Athlan *Oh*: Atlan *B*: Atlam *z*: Athlam *c*: Athalam *b*
 11. imbris *X* 12. Non sic *Iunianae*. sidone *XAG* *b* et *fl.*:
 sydone *z*: syndone ϕ cultus *XABCGXl*: tectus *margo Iuntinae*
Lemairii: tutus reliqui.

XX.

Dicit se vetulam, cum sit Caerellia pupa:
 Pupam se dicit Gellia, cum sit anus.
 Ferre nec hanc possis, possis, Colline, nec illam:
 Altera ridicula est, altera putidula.

XXI.

Nullos esse deos, inane caelum
 Affirmat Selius probatque, quod se
 Factum, dum negat haec, videt beatum.

XXII.

Primos passa toros et adhuc placanda marito
 Merserat in nitidos se Cleopatra lacus,
 Dum fugit amplexus: sed prodidit unda latentem,
 Lucebat, totis cum tegeretur aquis.
 Condita sic puro numerantur lilia vitro,
 Sic prohibet tenuis gemma latere rosas.
 Insilui mersusque vadis luctantia carpsi
 Basia: perspicuae plus vetuistis aquae.

XX, 1. 2. puppa et puppam 3. Coline, XXI,
 3. negat hoc XXII, 5. Candida

XX. * Ad Collinum TX. [1. 2. apponunt *Frisingensia*.]

1. Dicit i Cerellia TG^{pno} et *Frisingensia*: Caerelia X^{usa}: Ceirellia B: Cerelia ad: Cherellia B pupa et versu 2. pupam TXAC abehz, *Frisingensia* et pr.B: puba et pubam corr.B: puppa et puppam reliqui.

2. Dicit se pupam codex Oudendorpii. Gallia TG
 3. hac T Colline TXABGehlq: Coline reliqui. 4. ridicula est alteri T putidula pr.C: putidula est es

XXI. De Segio X et reliqui cum FL et B: De Legio G: De Seliio φ
 1. Solos esse z 2. Selius φ: Celius μsa: Segius reliqui.
 3. hanc XABabchw et Iunianae: hoc reliqui cum Gruterianis: hos Barthius in *Claudian*. p. 1079.

XXII. * De Cleopatra natratice T: De Cleopatra X. 1. passas T et] nec h et FLB marita pr.B 2. Miserat Gryphianae. se] sed T 3. sed] se G 5. Candida B Candida O, margo Gryphii et T teste Heinsio. 6. prohibet T tenuis ACGφD et „aliquot libri“ Scriverii: teneras Iunianae: teneras reliqui. 8. Basia] Oscula GB perspicuo T

XXIII.

- D**um tu lenta nimis dinque quaeris,
 Quis primus tibi quisve sit secundus,
 Graium quisve epigramma comparabit:
 Palmam Callimachus, Thalia, de se
 5 Facundo dedit ipse Brutiano.
 Qui si Cecropio satur lepore
 Romanae sale luserit Minervae,
 Illi me facias, precor, secundum.

XXIV.

- O**mnes quas habuit, Fabiane, Lycoris amicas
 Extulit: uxori fiat amica meae.

XXV.

- A**emula Baianis Altini litora villis
 Et Phaethontei conscia silva rogi,
 Quaeque Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno
 Nupsit ad Euganeos Sola puella lacus,

XXV, 4. sola

XXIII. De Bruttiano X. 1. Cum ex lente l 2. Qui
 abhuc tibi] fido Heinsius. quive Ohqum 3. Graium quisve
 Scriberius: Graium quique O: Gratumque reliqui: Graium dumque
 Epigramma comparatur Heinsius. comparavit OszB: comparavit
 Schmiederus. 5. ipsa XABz Bruciano B: Bructiano abzu
 6. sic dehas et pr.p: Sed si corr.p: ait l 7. sales XABGadelphusphi:
 scolae fl. 8. facis AB secundus z

XXIV. * Ad Fabianum de Lleoride T: Ad Fabianum X.
 1. Omnis Oadhuom: Omnis a quos q Faviane T 2. mea T

XXV. * Ad Aquileiam TX. [In aliquot libris turbatus est ordo
 Epigrammatum: in q Epigr. XXV. bis extat et Libr. I, 49. et hoc
 loco: in ams XXV—LXVIII. extant post I, 42., in O post I, 47.,
 in bh post I, 104., in p post I, 99., in ex XXV—LXVIII. in
 libro I. " Quidendorpius.] 1. Amula T Altinia Heinsius.
 2. Et Phetontei Tabhu: Et Phoetontei z: Et Phaethon et X: Et
 pheton (corr. phetontei) G: Et Pheton (Foeton B) et AB [conscia]
 cons B: conscientia XA et pr.G silva] ripa Heinsius. rigi A
 et pr.G 3. Antenoreo X Dryaclum q priore loco. pulcher-
 rime l Phano q priore loco. 4. Auganeos z Sola Pignorius:
 sola vulgo: lota Heinsius.

Et tu Ledaëo felix Aquileia Timavo, 5
 Hic ubi septenas Cyllarus haurit aquas:
 Vos eritis nostrae requies portusque senectae,
 Si iuris fuerint otia nostra sui.

XXVI.

Quod te mane domi toto non vidimus anno,
 Vis dicam, quantum, Postume, perdiderim?
 Tricenos, puto, bis, videnos ter, puto, nummos.
 Ignosces: togulam, Postume, pluris emo.

XXVII.

Saepe meos laudare soles, Auguste, libellos.
 Invidus ecce negat: num minus ergo soles?
 Quid, quod honorato non sola voce dedisti
 Non alius poterat quae dare dona mihi?
 Ecce iterum nigros corrodit lividus unguis. 5
 Da, Caesar, tanto tu magis, ut dolent.

XXVIII.

Donasti tenero, Chloe, Luperco

6. hausit 7. portus requiesque XXVI, 4. Igno-
 scas: XXVII, 2. non minus ergo soles.

5. tu hedeo φ priore loco: tu Lethaeo C: tu deleo pr.a: videleo
 w Aquileia T: Aquileia p et φ altero loco: Aquilei X Timavo
 T: Timano (Tymano priore loco) φ : Tymanio B: Timavi B
 6. Hoc φ priore loco. Cyllarus φ priore loco. haurit XABG et
 Iunianae: anrit T: ansit $\delta\mu$: hausit reliqui cum Gruterianis. 7.
 portus requiesque Opus et φ priore loco.

XXVI. * Ad Postumum X: nullum lemma in T. 2. quan-
 tum om. T 3. Tricetos φ : Tricenis T vis AB et pr.G:
 Bis puto tricenos Heinzius. videnos ter puto] denos ter puto XA:
 denos tibi puto G: et denos ter puto C: de nostris computo num-
 mis X: puto videnos bis ter s: videnos puto ter numos b: videnos
 ter om.B 4. Ignosce to togulam postume plurimos emo T:
 Ignosce en Heinzius.

XXVII. Ad Augustum X. 2. nega b num XA (sed corr.
 na) BGX et corr.a: non COpuma et var. lect. B: an pr.a: ant l:
 cui behmswB solet m 3. honorato w et pr.a 4. dare
 om. pr.B: dona dare φ : bona dare a et pr.w 5. [Apponunt
 Frisingensia.] corrosit margo a: contorsit OabchpswmaB invidus s

XXVIII. Ad Cloen X. 1. Cloe Obhquua: Cloen B

- Hispanas Tyriasque coccinasque,
 Et lotam tepido togam Galaesio,
 Indos sardonychas, Scythas zmaragdos,
 5 Et centum dominos novae monetae,
 Et quidquid petit usque et usque donas.
 Vae glabraria, vae tibi misella:
 Nudam te statuet tuus Lupercus.

XXIX.

- Obstat, care Pudens, nostris sua turba libellis
 Lectoremque frequens lassat et implet opus.
 Rara iuvant: primis sic maior gratia pomis,
 Hibernae pretium sic meruere rosae;
 5 Sic spoliatricem commendat fastus amicam,
 Ianua nec iuvenem semper aperta tenet.
 Saepius in libro numeratur Persius uno,
 Quam levis in tota Marsus Amazonide.
 Tu quoque de nostris releges quemcunque libellis,
 10 Esse puta solum: sic tibi pluris erit.

XXX.

Baiano procul a lacu recede,

XXVIII, 4. smaragdos XXIX, 7. memoratur
 XXX, 1. monemus

2. Hyspauas $\mu\alpha$ 4. [Praecedit versum tertium in $\mu\alpha$.] sardouycas $\chi\phi$: sardonicas $B G b h \mu \alpha$; sardomias s : sardonicos c Scytas δ : Scitas $B G a$ et alii: Schytas X zmaragdos X et corr. A : zamaragdos pr. A : smaragdos reliqui. Vide Weichertii Poett. Latt. Reliq. p. 169 sqq. 5. numeros $C a b c h l p s w z \mu \alpha \beta$: dominos reliqui cum $\chi \phi \lambda$. 6. petis e usque et usque] usque pr. B
 7. Vae—vae] Ut—ut c glabrarya ϕ : glabraria δ : glabararia $O c h$ et corr. a , pr. p missella $\delta \alpha$: miscella β 8. Nudam $X A B$ destituet Heinsius. tutus A

XXIX. Ad Pudentem X . 1. Opstat X 2. Lectorem pr. B laxat $c l p$ [3. 4. apponit D .] 3. ponis w et pr. a
 5. faustus $c x \lambda$ et pr. h , corr. G : fatus μ : scistus pr. G : Fastus Iunianae. 7. numeratur $X A B G \chi a b c h l p s w z \mu \alpha \beta$: memoratur reliqui.
 8. Marcus $X A B C G$ Amazonida pr. h 9. relegens Heinsius. quaecunque $h \mu \mu \alpha$ 10. putas s et pr. b : putes $O a l p w$ et corr. b puris pr. B

XXX. Ad piscatorem X . [Collatus est $V 4$.] 1. a acu alacris ϕ

Piscator; fuge, ne nocens recedas.
 Sacris piscibus hae natantur undae,
 Qui norunt dominum manumque lambunt
 Illam, qua nihil est in orbe maius.
 Quid, quod nomen habent et ad magistri
 Vocem quisque sui venit citatus?
 Hoc quondam Libys impius profundo,
 Dum praedam calamo tremante ducit,
 Raptis luminibus repente caecus
 Captum non potuit videre piscem,
 Et nunc sacrilegos perosus hamos
 Baianos sedet ad lacus rogator.
 At tu, dum potes, innocens recede
 Iactis simplicibus cibis in undas,
 Et pisces venerare delicatos.

XXXI.

Quod cupis in nostris dicique legique libellis
 Et nonnullus honos creditur iste tibi,
 Ne valeam, si non res est gratissima nobis
 Et volo te chartis inseruisse meis.
 Sed tu nomen habes averso fonte sororum
 Impositum, mater quod tibi dura dedit;

8. Lybis improbus 16. dedicatos. XXXI, 2.
 esse tibi,

2. fugies o recede *XABCGV4.lq*: monemus reliqui. 3.
 hae natantur] enantantur *XBF4*. 4. labunt *X* 6. Quid quid
A: Quicquid *XV4*. et *pr.B*: Quicquid *C*: Quisque *corr.B* 7.
 Vocem] Nomen *O* 8. Lyby simpas *A*: Libis imipus *XC*: Li-
 misimibus *B* et *pr.V4*: Libys improbus *margo m* 12. perosus
XV4. et *pr.B* hamos *φ*: annos *CI* 13. Balanos *sw* latus *φ*
 rogator *X* et *pr.BV4*: rogatum *φ*: rogare *IB*: rogatque *corr.B*
 15. supplicibus *vel* illicibus *Heinsius*. civis *XA*: tuis (*margo*
 „al. cibis *vel* abis“) *G*: amis *C*: hamis *dh* in nudis *ex* 16.
 bene rare *XAB* et *pr.G*: siue errare *deliqB* et *pr.p* dedicatos
Ghlyma et *corr.p*: delicatos *cum* reliquis *V4.φXBm*.

XXXI. * Ad Hippodamum *TX*. 1. Quid *pr.G* 2. non
 nule *G*: non nullis *sw* bonus *A* iste *T*: esse reliqui. 3.
 Ne] „vel Non“ *B* 5. averso fonte *TGsz* et *pr.a*: averso fronte
XA et *pr.B*: adverso fonte *hp*: adverso fronte *cl* et *pr.b*: aversum
 fonte *Ompwma* et *corr.a*: aversa fronte *CB* et *margo G*, var. lect.
B: adversa fronte *corr.b* sororem *pr.A* 6. sibi *XABC* et *pr.G*

Quod nec Melpomene, quod nec Polyhymnia possit,

Nec pia cum Phoebos dicere Calliope sinat:

Ergo aliquod gratum Musis tibi nomen adeptus:

10 Non semper belle dicitur Hippodame ap. *non*

XXXII.

Et latet et lucet Phaethontide condita gutta,

Ut videatur apis nectare clusa suo.

Dignum tantorum pretium tulit illa laborum:

Credibile est ipsam sic voluisse mori.

XXXIII.

Plena laboratis habens cum scrinia libris,

Emitis quare, Sosibiane, nihil?

„Edent heredes“ inquis „mea carmina.“ Quando!

Tempus erat iam te, Sosibiane, legi.

XXXIV.

Sordida cum tibi sit, verum tamen, Attale, dixit,

Quisquis te niveam dixit habere togam.

10. Hippodamus.

7. Melpomene XB Polymnia φ: Polymnia TXBOabwus: Polimnia Ghp: Polymnia X 8. Nec tua Heinsius. cophobe pr.B Calliope O 9. aliquid Gb et pr.a: aliud Heinsius. Musis gratum φ adops XA et pr.B: adeptus pr.G: adoptes corr.G: adoptem „vel adaptem“ corr.B 10. bella T teste Heinsius. Hippodame dedi: Ippodamo T: Hypodamus Xb: Hypodamus p: Hippodamas pr.B: Hippodamnas B: Hippodamus reliqui.

XXXII. * De apo gutta arboris inclusa TX. 1. Phaeton- tido TX et alii: Phaetontido Bz et alii: Phaetontide aw 2. clusa TABG: clausa reliqui. 3. labori XA et pr.BG

XXXIII. * Ad Sosidianum T: Ad Sosibianum X. 1. scri- nea b 2. Emitis T: Et mittis b 3. Et dent a mea] me X et pr.B 4. erit Gφ

XXXIV. * 1 Ad Attalum T: Ad Attalam X. 1. dixit TY: diels XABO et pr.G: dicit reliqui. 2. dixit T: diels reliqui.

XXXV. *damas* *ABObh* *μ* *damas* *TX*

Frontibus adversis molles concurrere dammas

Vidimus et fati sorte iacere pari.

Spectavere canes praedam stupuitque superbus

Venator, cultro nil superesse suo.

Unde leves animae tanto caluere furore?

Sic pugnant tauri, sic cecidere viri.

XXXVI. *damas* *ABObh* *μ* *damas* *TX*

Cana est barba tibi, nigra est coma: tingere barbam

Non potes, haec causa est: sed potes, Ole, comam.

XXXVII. *damas* *ABObh* *μ* *damas* *TX*

„Centum Coranus et ducenta Mancinus,

Trecenta debet Titius, hoc bis Albinus,

Decies Sabinus alterumque Serranus;

Ex insulis fundisque tricies solidum,

Ex pecore redeunt ter ducena Parmensi: “

Totis diebus, Afer, hoc mihi narras

Et teneo melius ista, quam meum nomen.

Numeres oportet aliquid, ut pati possim:

XXXV. 1. *damas* *ABObh* *μ* *damas* *TX* 5. *animi*

XXXV. * De pugna damarum (*dammarum* X) TX. 1. *aver-*
sis Tp concurre T *dammas* *ABObh* *μ* *dammas* TX: *damas* re-
liqui. 2. *fatis* arte T: *fato* sorte *μ*: *fato* forte X *tacere* b
 3. *stipnitque* z *superbis* XB 4. *nihil* h 5. *animae*
 T: *animi* reliqui. 6. *viri*] *feri* vel *truces* *Heinsius*.

XXXVI. Ad Olum X: Ad Ollam φ. [„Nota pro Sebeldo qui tingit
crines“ *margo* b.] 1. *tinguere* *ABGz*: *tingere* *Vossius in Valer.*
Flacc. VI, 710. 2. *putes* b *cana* *abchmnsq* est] es *XA*
 sed] si l. Olle φ.

XXXVII. * Ad Afram TX. 1. *Coracinus* *XABGφ* et *Iuni-*
mae: *Coratinus* p: *Coranus* C *ducente* T *Nancians* G 2.
Trecenta T *dedit* pr. G *Titus* *μ*: *Cithius* A: *Cithius* G *hoc*
 sed G [3. 4. 5. om. T.] 3. *Sabellus* *Oabchmnsq* *alter-*
um est φ *Serranus* *Opus*: *Setions* φ: *Cerranus* B 4.
tricies *XA* *solidum* *XABCGlmsq* B et pr. a: *solidum* b
 5. *ter*] per *XABCG* *ducenta* *COsq* *Parmeni* *XABCG*: *Pa-*
rinensi or *Parmensi* l: *permensi* aw 7. *ipsa* φ 8. *Nume-*
ras et *portet* T: *fortasse* *Numerare* oportet. *possum* T

Cotidianam refice nauseam nummis.

- 10 Audire gratis, Afer, ista non possum.

XXXVIII.

Galla, nega: satiatur amor, nisi gaudia torquent:
Sed noli nimium, Galla, negare diu.

XXXIX.

- Argenti genus omne comparasti,
Et solus veteres Myronos artes,
Solutus Praxitelus manum Scopaeque,
Solutus Phidiae toreuma caeli,
5 Solutus Mentoreos habes labores.
Nec desunt tibi vera Gratiana,
Nec quae Callaico linuntur auro,
Nec mensis anaglypta de paternis.
Argentum tamen inter omne miror,
10 Quare non habeas, Charine, purum.

XXXVII, 9. Cotidianam XXXIX, 2. Myronis
8. Praxitelu manus 6. Gratiana,

9. Cotidianam TAG et corr.B: Cotidiana X: Cotidianam pr.B:
Quotidianis e: Quotidianam pua: Quotidianam reliqui. retice T
(reice teste Heinsio): respice s nummis G

XXXVIII. Ad Gallam X. 1. Gallea G patiatu XBo et
pr.Ga: sociatur p et var. lect. G aia] ubi p et var. lect. G
torpent var. lect. B et corr.a 2. nimium noli i: nolit nimium s

XXXIX. Ad Charinam X. 2. veteris Heinsius. Mironos
XABCG: Myronis p: Myronis reliqui. artes B 3. Praxi-
telus XAB et Seriverii „optimus“: Praxitelae Heinsius: Praxitelis
reliqui. manum XABCGz: manus reliqui. Scopaeque B 4.
[om. p.] caeli] clavi ascriptum in marg. p 6. ferra margo
Gryphii: aera e: bera Pithocus Adversar. XVI, 1. Gratiana p et
„quidam scripti“ Seriverii: Gratiana p Oabchmpuaxu, Gruteri ter-
tius, Seriverii „optimus“ et B: Gratiana XABCG: Gratiana G:
Gratiana s: Gratiana a: Gratiana Salmasius. 7. Callaico Oppua
et margo h et Junii: Callaico Iunianae: Callaico B: Callaico abchluz
et pr.A: Callaico XBC: Callaico AG: Callaico p: Callaico s
linuntur Gdeno 8. anaglypta XB: anaglypta A: anaglypta G:
anaglypta e: anaglypta paternis baw et pr.ak: anaglypta tedeae paternis
p: anaglyptades paternis corr.a: anaglyptades paternis s 9. inter
om. p 10. habes pua Carine XBhp putum Gryphianae:
calum m

XL. *XL. Atria Pisonum stabant cum stemmate toto*

Et docti Senecae ter numeranda domus;

Prætulimus tantis solum te, Postume, regnis:

Pauper eras et eques, sed mihi consul eras.

Tecum ter denas numeravi, Postume, brumas:

Communis nobis lectus et unus erat.

Iam donare potes, iam perdere plenus honorum,

Largus opum: expecto, Postume, quid facias.

Nil facis, et serum est alium mihi quaerere regem.

Hoc, Fortuna, placet? Postumus imposuit. 10

XLII.

Quid recitaturus circumdas vellera collo?

Conveniunt nostris auribus ista magis.

XLII.

Si quis forte mihi possit præstare roganti,

Audi, quem puerum, Flacce, rogare velimus

Niliacis primum puer hic nascatur in oris:

Nequitias tellus scit dare nulla magis.

XLII, 2. illa XLII, 1. posset 3. puer is

XL. Ad Postumum X. 1. stegmate *chs* et *pr. a* noto vel avito
Heinsius: 2. Scenicae *µ* 4. sed *Clq* et mihi *φ* 6. lo-
ctus nobis *bhs* 7. pendere *m*; reddere Heinsius. plenus] solus *c*:
totus „vel solus“ *m* honores *chm*; honore *b*: honoris Heinsius.
8. opem *pr. c* quod *φ* 9. servum *A* 10. Fortunae
placet hoc *B*, probatum Handio in Gronovii *Diatr. Stat. I*, p. 202.

XLII. Ad poetam X. 1. Quid circumdaturus circumdas vin-
cula *c* circumdans *µ* callo *pr. G* 2. ista *XABG* et Iunianae:
illa reliqui.

XLII. * Ad Flaccum de forma pueri T: Ad Glaucom X. [Col-
latus est parisinus 8284.] 1. possit T: posset reliqui. iocanti

XBC: locanti AG^φ et Iunianae: roganti reliqui cum Gruterianis.

2. Flace B iocare XB: locare *ϕACGabcwzµma*, parisinus 8284.:

rogare cum reliquis Gruteri tertius et corr. m 3. puer his X et

Iunianae: puer s: puer is Seriverius: puer hic reliqui cum Seriverii

„editione princeps“ et parisino 8284. horis T 4. Nequitiam

Oabchswzµma et parisinus 8284.: Nequitia T sit parisinus 8284.

- 5 Sit nive candidior: namque in Mareotide fusca
 Pulchrior est, quanto rarior iste color.
 Lumina sideribus certent mollesque flagellent,
 Colla comae; tortas non amo, Flacce, comas,
 Frons brevis atque modus leviter sit naribus uncis,
 10 Praestans rubeant aemula labra rosis
 Saepe et nolentem cogat nolique volentem,
 Liberior domino saepe sit ille suo;
 Et timeat pueros, excludat saepe puellas:
 Vir reliquis, nisi sit puer ille mihi.
 15 „Iam scio, nec fallis: nam me quoque iudice verum est:
 Talis erat“ dicis „noster Amazonicus.“

.1.1.

XLIII. *Coracinae* *Coracinae* *Coracinae*

- Non dixi, Coracine, te cinaedum: timere me
 Non sum tam temerarius nec audax,
 Nec mendacia qui loquar libenter.
 Si dixi, Coracine, te cinaedum, idem atque si dixi
 5 Iratum mihi Pontiae lagonam,
 Iratum calicem mihi Metili.

9. breviter

16. dices

XLIII, 5. lagonam

5. Mareotide *XA*: Mareotide *T*: Mareotida *B*: Mareotide *δῆπου*
 et *pr.A*: Nilotide *c* 6. iste color] esse solet *Oabchmpnoz*
 7. Luna *s* mollesque *Xp* et *pr.B* fragellent *δ* 9. leviter
T: breviter reliqui. 10. Praestans *Xbs* et *pr.B*: Praestans
 corr. *B* rubeat *XA* et *pr.B* 11. Saepe nolentem *i*: Saepeque
 nolentem *Iunianae*: Saepe et nolentem reliqui cum *p*: lolitque *pa-*
risinus 8284. 12. ipse *δὲ* *hinz* 13. excludat *pr.G* 14.
 Vis (Vir *A*) reliqui tui (tulmet *B*) sit *XABG* 15. ne *Tp*
 falles *T*: facilis *XABCG* nam me] in me *Heinsius*: me nunc
O: me *pr.a*: in me *w*. iudice] dicere *δ* et *var.* lect. *c*
 16. dicis *T*: dices reliqui. Amazonicus *B*: Amazonius corr. *G*

XLIII. * Ad Coratinam (corr. Coracinaum) *T*: Ad Coracinaum *X*.

1. Coracine *pr.G* 2. non audax *s*: 3. mendacia *T*:
 audacia *c* [4. 5. 6. om. *T*] 5. Pontico vel Pontiae *δῆπου* et
pr.a: Pontico corr. *a* lagonam *XA*, *pr.B* et *var.* lect. *G*: lagonam
 corr. *a*: latonam *δὲ* *hinz* et *pr.a*: latonam *μ*: lagonam reliqui.
 6. Iratum calicem *c*: Iratum calicem *δῆου* et corr. *a* Metili *p*: *δὲ* *hinz*:
 Metilli (met illi *G*) *BGOch* et palatinus alter: Metylli *l*: Metelli
XCippona et margo *G*

Iuro per Syriōs tibi timores, 10
 Iuro per Berecynthios furōres,
 Quod dixi tamen, hoc leve et pusillum,
 Quod notum est, quod et ipse non negabis,
 Dixi te, Coracine, cunnilingum.

XLIV.

Hic est pampineis viridis modo Vesbius umbris,
 Presserat hic madidos nobilis uva lactus,
 Haec iuga, quam Nysae colles plus Bacchus amavit,
 Hoc nuper Satyri monte dedere choros,
 Haec Veneris sedes, Lacedaemone gratior illi,
 Hic locus Herculeo numine clarus erat,
 Cuncta iacent flammis et tristi mersa favilla,
 Nec superi vellent hoc dicuisse sibi.

XLV.

Haec tibi pro nato plena dat lactus abetra,
 Phoebe, Palatinus munera Parthenius.

8. Berecynthios 9. pusillum est 10. negavi
 Vesvius 6. nomine

7. [om. G, ante versum 6. ponit w.] Syrius T: Syros corr. a
 timores X^o et pr. x 8. Berecynthios XG^a: Berecincios B:
 Berecynthios T: Gererontios s: Geremuthios w et pr. a: Berecynthios
 et Berecynthios reliqui. 9. Quid dñs w huc XAB et pr. G: om.
 p: vel est B breve T pusillum est Hippus 10. negavi
 h 11. Dixi Coracine w et pr. a: Dixi coracine te Gs: Coracine
 dixi te b 12. cunnilingium Ow et pr. a: cunnilingum XG: mus-
 allium T

XLIV. * De Vesbio (Vesio X) mente TX. 1. Hinc XA
 et pr. B Vesvius XO^s et codex Carrionis in Valer. Flacc. III,
 209: Vesius C, vide Interpp. Sil. Ital. XII, 152. 2. Praes-
 serat X: Praeserat T ova AB et pr. G: una s^{ux}: gna b 3.
 Nise XG: nisi B plus] plus hac XAB: modo B^s Bacchus TB:
 Baccus s: Baens Gb 4. Satiri XB: Satiri T chorus XAB
 5. Hoc XABG Veneris] demonis B 6. numine XABG
 φ: nomine reliqui.

XLV. * Ad Phœbum de neribus. (muneribus Boissonodius) pro
 puero T: Ad Foebum X. 1. Hoc b ubi s plana s lectus
 baw et pr. a acera p: acerrat s 2. Foëbe B Palatinos T
 Partenius XB

- Ut qui prima novo signat quinquennia lustro,
Impleat innumeras Burrus Olympiadas.
5 Fac rata vota patris: sic te tua diligit arbor
Gaudeat et certa virginitate soror.
Perpetuo sic flore mices, sic denique non sint
Tam longae Bromio, quam tibi, Phoebe, comae.

XLVI.

- Saturnalia divitem Sabellum
Fecerunt: merito tumet Sabellus,
Nec quenquam putat esse praedicatque
Inter caustidicos beatiorum.
5 Hos fastus animosque dat Sabello
Farris aemodius fabaeque fressae,
Et turis piperisque tres selibrae,
Et Lucanica ventre cum Falisco,
Et nigri Syra defruti lagona,
10 Et ficus Libyca gelata testa
Cum bulbis cochleisque caseoque.
Piceno quoque venit a cliente
Parcae cistula non capax olivae,

XLVI, 9. lagena

3. nova T 4. Implet T Bircus sw: Hirus b: Hyrus
mx: Hirus c et corr. a: Irus h: Hircus pr. a Olympiadas q: Olim-
piades b et pr. h 5. Ferata XA et pr. B: Fer rata CGano et
pr. b, corr. B: Ferrea c et corr. b: Fer rata vota patri „ex optimis
membris“ (h. e. ex vestigiis) Heinsius in Ovid. Metamorph. IV,
387. arbor Tabelpsw et bodleianus: arbor Pm: uxor. cum reli-
quis „antiquus codex“ Domitil. 6. certat T: cetera A 7.
si T 8. longe XA Bromio pr. G Febe G

XLVI. De Sabello X. 1. Saturnalia c 4. beatiorum
t 5. fastus animusque XAB: fastusque animo s 6. fressae
XBCGOabchizpa: fressae A: fressae reliqui. 7. phuris b
tres] sex m 8. ventre] iure do et pr. h Falisto bh 9.
[om. B.] defruti X: defruti ACG: defricti bñB lagona AC:
lagona mxa: lagenam, „al.“ lacunam, c: lagena reliqui. 10.
Libycae vel Libyco Oabchizpa celata l: cellata B: galata G
11. bullis XB coeleisque bcipm: coeleisque B: choceisque XA:
choceisque C: choceisque q 12. quodquo: de et pr. h cly-
ento B 13. Pareat (corr. Parcae) s cistola pr. A: sistola w
et pr. a: cistulla μ

Et crasso figuli polita caelo
 Septenaria synthesis Sagunti,
 Hispanae luteum rotae toreuma
 Et lato variata mappa clavo.
 Saturnalia fructuosiora
 Annis non habuit decem Sabellus.

15

XLVII.

Encaustus Phaethon tabula tibi pictus in hac est.
 Quid tibi vis, dipyrum qui Phaethonta facis?

XLVIII.

Percidi gaudes, percisus, Papile, ploras.
 Cur, quae vis fieri, Papile, facta doles?
 Poenitet obscenae pruriginis? an magis illud
 Fles, quod percidi, Papile, desieris?

XLIX.

Nescit, crede mihi, quid sint epigrammata, Flacce,
 Qui tantum lusum ista iocosque vocat.

14. coeno XLVII, 1. depictus 2. dipyron
 XLIX, 1. Nescis 2. illa putas

14. polluta *lpß* coeno vel caeno *PCOabchlmprwzqµµ*: coeno a
 15. Septennaria *Ona*: Septemuaría *µ*: Septinaria *hm* Sa-
 gynti *X*: Sagunthi *O*: Sagitti, corr. Saginti, *A*: Sagutti, corr. Sa-
 gytti, *B*: Sagiuthi *quidam*. 16. Hispanie *G* rosae *w* et *pr.a*
 17. lata *B* mariata *e* cado *pr.h* 18. fructuosiora *AB*

XLVII. De Foetoute *X*. 1. En caustus *G*: Eucastus *Cp*:
 Eucastus *X*: Eu castus *hsw* et *pr.a*: Iucstus *biß* Phaeton, Phoe-
 ton, Pheton *libri plerique*. tibi pictus] depictus *s* et *Iunianae*. in
 ista est *Gm*: in ista *hh* 2. Quod *b* et *pr.h* dipyrum *ABCOaclµµµ*:
 dipyrum *Gw*: dypyrum *B*: clypyrum *X*: „al.“ elipyrum *margo G*:
 diprum *hh*: dapyrum *φ*: dipyron *szl* qui] quid et Phaetouta, Phe-
 touta, Phoetouta, Phoetunta *plerique*.

XLVIII. * Ad Phapylum pereisum *T*: Ad Papilum *X*. 1.
 Praecidi *Oabchlmprwzqµµµ* praecisus *Oabchlmprwzqµµµ* Paphile *Xh*:
 Phapyle *T*: Papyile *b*: Pamphile *l* 2. Papyile *X*: Phapile *T*
 3. Poenitet *X* puriginis *s* 4. praecidi *abchlmprwzqµµµ*

XLIX. * Ad Flaccum de epigrammate *T*: Ad Flaccum *X*.
 1. Nescit *TXABCGO*: Nescis *reliqui*. quod *φ*: quae *hh* sit *XA*
 2. ista *Tc*: illa *reliqui*. vocat *TXABCG*: vocas *klp*: pu-
 tat *O*: putas *reliqui*.

- Ille magis ludit, qui scribit prandia saevi
 Tereos, aut cenam, crude Thyesta, tuam,
 5 Aut puero liquidas aptantem Daedalon alas,
 Pascentem Siculas aut Polyphemon oves.
 A nostris procul est omnis vesica libellis,
 Musa nec insano syrmate nostra tumet.
 „Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.“
 10 Confiteor: laudant illa, sed ista legunt.

L.

- Quid me, Thai, senem subinde dicis?
 Nemo est, Thai, senex ad irrumandum.

LI.

- Cum tibi non essent sex milia, Caeciliane,
 Ingenti late vectus es hexaphoro;
 Postquam bis decies tribuit dea caeca sinumque,
 Ruperunt nummi, factus es, ecce, pedes,
 5 Quid tibi pro meritis et tantis laudibus optem?
 Di reddant sellam, Caeciliane, tibi.

LI, 2. laxa in margine.

3. scaevi l 4. Thereos *Ouxa* caenam X trudo A et
 pr.B Thyesta Xbh: Thyeste vel Thieste reliqui. Vide Schneider.
 Gramm. Lat. II, 1, p. 42. 5. liquidos XB aptant edenda
 lonas B optantem Gryphianae. ados X 6. Parcem sic
 ullas T Pholifemon b: Poliphemon ovas X: Poliphemo novas B:
 Pilophemon G: Palipamon T ovis abeo 7. Aut nostris pr.B
 nobis b omnes A et pr.B vessica bpa 8. Musa pr.B
 9. laudent T

L. Ad Thaidem X. 1. (Q)ui q Thais Oclsw dicit pr.B
 2. Thais Obclsw irrimandum bh

LI. * Ad Caecilianum parcom T: Ad Caecilianum X. 1.
 esset XA et corr.B Celiane B 2. lacte p: lato ex et corr.a:
 laxa Gruterus. vetus T: vexus X haexaphoro X: exaphoro TB:
 hexaphoro q: asse foro abclswB et pr.h 3. tribuit decies
 ABCGbhq 4. Ruperunt T ecce] ipse B 5. promeris
 T fraudibus vel sordibus Heinsius. 6. Dii Gaswphusa

LII.

Gestari iunctis nisi desinis, Hedyle, capris,
Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.

LIII.

Hunc, quem saepe vides intra penetralia nostrae
Pallados et templi limina, Cosme, novi
Cum baculo peraque senem, cui cana putrisque
Stat coma et in pectus sordida barba cadit;
Cerea quem nudi tegit uxor abolla grabati, 5
Cui dat latratos obvia turba cibos;
Esse putas Cynicum deceptus imagine ficta:
Non est hic Cynicus, Cosme: quid ergo? Canis.

LIV.

❶ cui Tarpeias licuit contingere quercus
Et meritas prima cingere fronde comas,
Si sapis, utaris totis, Colline, diebus
Extremumque tibi semper adesse putes.
Lanificas nulli tres exorare puellas 5

LIII, l. inter 7. falsa LIV, 3. Coline

LII, Ad Hedilen X. [Om. hoc Epigramma p.] 1. iunctis b:
iunctus φ Eclile Oh: Aedile μaa: Elide φ 2. erat pr.G

LIII. * Ad Cosmum de Cynico T: Ad Cosmum X. 1. intra
TXABCGabchawz et codices Pierii Valeriani in Virgil. Aen. XI,
552.: inter reliqui. vestrae XA: castae tp: Vestae, Pallados et
templi Musambertius. 2. lumine C 3. canna XAB pa-
trisque be 4. sordida verba T 5. Ceream T: Cerala m
undum corr.G et Iunianae: nucit egit pr.B: nucel corr.B: nudi
reliqui cum φ ab olla s: abolla T: obolla b grabati T: grabati
XABpax: grabati x: mariti pr.G 6. Cui dat (Dacus G)
latrat XAG et pr.B: Cuique datos latrat corr.B: Cui dat et usque
latrat C: Cuique. datis latrat obvia turba cibis Iunianae: Cui dat
latratos reliqui cum Gruterianis. 7. putans B cignum T
ficta Tabchipsuz: pieta „vel“ ficta m: falsa reliqui. 8. hic] is
φ .catus c

LIV. Ad Collinum X. [Versus 5. 6. 3. 4. apponit D.] 3.
Si sapis pr.G totus XC: semper D Colline XBDbhφ et „MSS“
Oudendorpii: Colline reliqui. 4. putas pr.h: puta λ 5. uni-
lis bno et pr.a puellas] sorores φ

- Contigit: observant quem statuere diem.
 Divitior Crispo, Thrasea constantior ipso
 Lautior et nitido sis Meliore licet:
 Nil adicit penso Lachesis fustosque sororum
 10 Explicat et semper de tribus una negat.

LV.

- Luci, gloria temporum tuorum,
 Qui Gaium veterem Tagumque nostrum
 Arpis cedere non sinis disertis:
 Argivas generatus inter urbes
 5 Thebas carmine cantet et Mycenae,
 Aut claram Rhodon aut libidinosae
 Ledaean Lacedaemonos palaestras.
 Nos Celtis genitos et ex Hiberis
 Nostrae nomina duriora terrae
 10 Grato non pudeat referre versu:
 Saevo Bilbilin optimam metallo,
 Quae vincit Chalybasque Noricosque,
 Et ferro Plateam suo sonantem,

10. secat. LV, 2. Gaurum, margo Graium.
 5. aut Mycenae, 7. Lacedaemonis 8. Iberis

6. Contigit $\delta\mu$ et $pr.A$ observat XA et $pr.B$: observa corr. B quem] quod D 7. Cresco G : Criso *Beverlandus*. 8. meliorve c 9. Nil adicit O : Hilare dicit X fusoque a sororem $pr.A$ 10. negat s : necat $\alpha\mu\alpha$: rogat awq : secat *Scriverius* et *Heinsius*: negat cum reliquis λ .

LV. Ad Lucium X . [Collati sunt *Ff.*] 1. duorum Pabemaw , margo λ et „quidam“ *Scriverii*: torum $pr.B$: nostrorum hlp : novorum *bodleianus*: nostrorum gloria temporum ϕ 2. Gaium $\text{h}\phi$: Gavim b : Graium Ol : Gaurum $\mu\alpha$ 3. Arns z : Arpinis C disertis $ABCbhw\mu\alpha$, $pr.G$ et corr. f 4. Argevos $pr.B$: Argivos corr. B orbes AB 5. Thebes XB cantet carmine s cantes corr. f et $XABCG\phi$: aut reliqui. *Mecenas* $pr.G$ 6. libidinoso X 7. Lacedaemonos $XABFafwz\lambda$: Lacedaemonas Gl et $pr.A$: Lacedaemonio C : Lacedaemones c : Lacedaemonis reliqui. 8. Noscentis AB et $pr.G$: Non centis X et om. G Hiberis $XABCG$ $\text{hw}\phi$: Hyberis μ : Iberis reliqui. 9. Nostra ϕ numina $XABCG\phi$ duriora A et $pr.G$ 10. pudet ϕ 11. Saevi C Bilbilim Bh : Byblim ϕ 12. Qua evincit F Chalybesque e Moricosque F 13. senantem ϕ

Quam fluctu tenui, sed inquieto
 Armorum Salo temperator ambit: 15
 Tutelamque chorosque Rixamarum,
 Et convivio festa Carduarum,
 Et textis Peterum rosis rubentem,
 Atque antiqua patrum theatra Rigas,
 Et certos iaculo levi Silaos, 20
 Turgontique lacus Perusiaequae,
 Et parvae vada pura Vetonissae,
 Et sanctum Buradonis ilicetum,
 Per quod vel piger ambulat viator;
 Et quae fortibus excolit iuvenis 25
 Curvae Manlius arva Vativescae.

18. Peteron
 23. Baradonis

21. Turgentisque
 26. Matinessae

Petusiaequae

15. Sola AG temperabitur b 16. Tutelamque corr. a et, teste Grutero, m; Tutelamque m, teste Modio, torosque bcm et pr. h: toresque corr. h Rixanarum pr. h: Rixamorum pml et Gruteri tertius: Rixanorum l: Rixamorum pma 17. conviva Gno: communia q 18. textis q: testis e: Paesti Rolus. Peterum corr. G: Peteron q: Peteron pl: Peter in XAB: Pater in C: Petit in pr. G: Paterem m: Pateram margo a: peterem reliqui cum p et Gruteri tertio. 19. thecata b Ripas pFabefuoz et corr. h: rides l et pr. h: Rigas cum reliquis margo Gryphii. 20. iaculos ABCG bawp et pr. a: iaculos X levis Gp: lavi i Silaos AOm: Sylaos X: Sylais B: Silaos as: Silacos w: Ylaeos G: Filacos C: Silevon margo m: Suelos l: Suchos pl et pr. f: Suevos bchzquma et Gruteri tertius: Saeuos F 21. Turgontique XAG: Turguntique Gp: Turgantique O: Turgintique F: Turgentique Bl: Turuntique pB: Tiruntique bodleianus: Turgontisque, corr. Turgintisque, z: Turgeutisque reliqui. Perusiaequae XABCGp: Petusiaequae pma: Turaslaequae pFbchz: Thurasiaequae f: Turasiaequae pr. a: Turisiaequae Om et corr. a: Curisiaequae w 22. parvo Fbchzoz et pr. a putat F: para X Vetonissae COasw, margo f et Iunil „vetus“: Netonissae q: Tuae tonisse AB et pr. X: Tuae Conissae G et corr. X: Toveuissae bumaB: Tontonissae Ffz: Teutonissae p: Tenuisae e: Covenisse l: convenisse h 23. Buradonis XABGmp: Bura donis G: Buratouis l: Buredonis l: Puratonis chz: Paratonius b: Purateonis p: Pura theonis F: Paratheonis, corr. Parathous, f: Durateonis w et pr. a: Duratonis a et corr. a licetum sw et pr. G: illicetum pma 24. Per quae Iunianae: Per quos Ff ambulet Heinisius. viator] amator e 25. quae Ffz et Gryphianae: quod reliqui. invenibus f 26. Mallius hp: Mulius O Vativescae pBFOA: Vativissae AC: Vativestae ba: Vativescae X: Vativescae, corr. Vativescae, G: Vativissae palatinus alter: Matinessae q: Mati-

Haec tam rustica, delicate lector,

Rides nomina? rideas licebit.

Haec tam rustica malo, quam Butuntos.

LVI.

Munera quod senibus viduisque ingentia mittis,

Vis te munificum, Gargiliane, vocem?

Sordidius nihil est, nihil est te spurcius uno,

Qui potes insidias dona vocare tuas

5 Sic avidis fallax indulget piscibus hamus,

Callida sic stultas decipit esca feras.

Quid sit largiri, quid sit donare, docebo,

Si nescis: dona, Gargiliane, mihi.

LVII.

Dum nos blanda tenent lascivi stagna Lucrini

Et quae pumiceis fontibus antra calent,

Tu colis Argei regnum, Faustine, coloni,

Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.

LVII, 3. Argivi

nessue *suxa* et *corr.a*: Matinense *hoB* et *pr.ah*: Matinense *corr.h*:
 Manitessae Gruteri tertius: Naticae *x* 27. rustice *XABC* et
pr.G dedicate *l* 28. Ridebis *abtpswB* rideas] rides *q*
 29. Butuntos *PAEFGO*, *corr.f* et *Bononiensis*: Butnatus *X*: Bu-
 nitos *C*: Butontos *q* et *pr.f*: Bytontos *l*: Bitontos „*plerique libri*
scripti“ *Scrivert*: Bitundos palatinus alter et *μ*: Bitontos *corr.m*:
 Bitrontos margo *m*: Bitannos *B*: Britannos *pr.a*: Britamnos *w*:
 Briticinos *s*: Britannos *schlxza*, *pr.m*, *corr.a* et margo *f*.

LVI. * Ad Gargilianum de muneribus *T*: Ad Gargilianum *X*.
 [Afferit Io. Saresberiensis *Nug. Curiall.* p. 602. *Amstelod.* „Unde Co-
 quns (margo: „*Al. M. Coquns*“; *M. Coens editio princeps.*): Mu-
 nera *sqq.*“] 1. quod] quid *s*: que Io. Saresberiensis *editio prin-*
ceps. viridisque *XAB*: vetulisque *GX* et *Bononiensis*. 3. nihil
 est om. *A*: nil te spurcius uno *pr.G*: nihil est te spurcius ipso quo
 c 4. tua *Bh* 5. audis *T* 6. deceperit *T* 8. Gor-
 giliane *bw*

LVII. * Ad Fanstianum *TX*. 1. Quom *c* blanda] stagna
l Lucerni *w*: Neronis *T* 2. pumiceis *Oachlipozμ*: pumiceis
B: pumices *T* frondibus *c* antra latent *x*: arva rigant *B*
 3. Argei *Heinsius in Ovid. Amor. III, 6, 46. ex „optimis membra-*
mis“: Argoi *XABCGX*: Argio *T*: Argollei *ipwB*: Argivi *reliqui*.
 regnum] rerum *T* 4. Quo thebis *pr.G*: Quotibis *X* ducis *T*

Horrida sed fervent Nemeaei pectora monstri, 5
 Nec satis est, Baias igne calere suo.
 Ergo sacri fontes et litora grata valete, 2
 Nympharum pariter Nereïdumque domus.
 Herculeos colles gelida vos vincite bruma,
 Nunc Tiburtinis cedite frigoribus. 10

LVIII.

In tenebris luges amissum, Galla, maritum.
 Iam plorare pudet te, puto, Galla virum.

LIX.

Flentibus Heliadum ramis dum vipera repit,
 Fluxit in obstantem sucina gutta feram.
 Quae dum miratur pingui se rore teneri,
 Concreto riguit vincta repente gelu.
 Ne tibi regali placeas, Cleopatra, sepulcro, 5
 Vipera si tumulo nobiliore iacet.

LX.

Ardea solstitio Paestanaeque rura petantur
 Quique Cleonaeo sidere fervet ager,

LVIII, 2. Nam LIX, 2. succina LX, 1. Castranaeque

5. Torrida Wakefieldius ad Lucret. V, 216. Nemeaei Ta:
 Dionei par. lect. e: Nemeaei vel Nemei reliqui. 6. Nec] Et h
 factis T: Balas XAB 7. sacra $\mu\alpha\alpha$: grata libri cum Φm :
 Graia Gruterus et Heinsius. 8. dolos l 9. colle s

LVIII. * Ad Galliam TX. 1. amissa X et pr.B: amissum
 O: admissum b 2. Iam TC: Nam $\chi\sigma\omega\phi$, margo b, pr.x et co-
 dicēs Seriverii: Num p et corr.x: Nec G: Non reliqui: Clam vel
 Nam — palam Heinsius.

LIX. * Ad Cleopatram de vipera in sucino T: Ad Cleopatram
 X, 1. Eliadum $\beta\mu\mu\chi$: Heliadum T scripsit Ol $\mu\mu\mu\alpha$ et corr.h:
 repit cum reliquis Φm . 2. obstantem XA: obstantem T sucina
 TXAB: fuscina, e: succina, reliqui, gutta duo codices Seriverii:
 guta T: gemma reliqui. 3. pingui se errore A et pr.B: pinguis
 errore T 4. vincta X: iuncta h ϕ et corr.G: eiuncta O: tineta
 m: cuncta w et pr.a. repenta T 5. Nec p

LX. De Cariacō X. 1. Ardua sw et pr.a. Pestranaeque
 b: Paestanae XAB: Castranaeque Seriverii „optimus.“ 2. Quis-
 que bsw et pr.a: Quinque $\mu\alpha$ Deonaeo a: Dionco e et pr.h

- Cum Tiburtinas damnet Curiatius auras,
Inter laudatas ad Styga missus aquas.
5 Nullo fata loco possis excludere: cum mors
Venerit, in medio Tibure Sardinia est.

LXI.

- Donasse amicum tibi ducenta, Mancine,
Nuper superbo laetus ore iactasti.
Quartus dies est, in schola poetarum
Dum fabulamur, milibus decem dixti
5 Emptas lacernas munus esse Pompullae,
Sardonicha verum lychnidemque ceriten
Duasque similes fluctibus maris gemmas
Dedisse Bassam Caeliamque iurasti.
Here de theatro, Pöllione cantante,
10 Cum subito abires, dum fugis, loquebaris,
Hereditatis tibi trecenta venisse,
Et mane centum, post meridiem centum.

LXI, 5. Pompillae 6. lineisque ter cinctum 12.
et post

3. domet 1: „al. laudet“ c Curatius *luna* et corr. h: Caritius
bezzao et margo a: Curatius a aures B [5. 6. Nullo — venerit
affert D.] 5. facta s excludere s quin B: qui 1 6.
Sardiniae (om. est) B: Sardinia est G: Sardonis est i

LXI. * Ad Mancinum TX. 2. laetu ore iactas ta T
3. Quantus 1 [dies est] es 1 scola TX alii. 4. Cum Gry-
phianae. famulamur XBino et pr. abh: famulantur C dixisti TXBC
et corr. G: dixi pr. G [5. 6. om. T.] 5. Pompullae BC: Pon-
pullae XA: Pompillae reliqui. 6. Sardonicha verum *Ph*: Sar-
donycas vel Sardonicas verum XABCOabipnoz et pr. Gh, margo m:
Sardonicas vero c: Sardonis verum corr. h: Sardonichis veris margo
Iunil: Sardonycas veros corr. h: Sardonicas auro *luna* et margo a
lychnidemque Ianus Rutgersius: lychnitenque O: lychnitisque margo
m: lychnumque p et „antiquus codex“ Domitii, qui lychnicumque in-
terpretatur: lineasque *lp* et corr. h: lineisque reliqui. ceriten Rut-
gersius: cerytam margo m: cerunctam B: terenti *cp*: Teruntum O:
teruntum b: ter untum Roii Amstelodamensis et pr. h: ter untium
corr. h: ter unctum XACGl et „antiquus codex“ Domitii: ter cinctum
anoxuna 8. Dedisti T Cheliamque T: Ceiamque *q*: Gelliam-
que e vitastl 1 [9. 10. 11. 12. om. T.] 9. Herede *bh*ap: Ne-
rede *w* Polione XA 11. recenta XB: trecenta *q* 12.
post XABCG ϕ : et prae 1: et post reliqui. meridie XAGObchupux

Quid tibi sodales fecimus mali tantum?

Miserere iam crudelis et sile tandem.

Aut, si tacere lingua non potest ista,

Aliquando narra, quod velimus audire.

15

LXII.

Tibur in Herculeum migravit nigra Lycoris,

Omnia dum fieri candida credit ibi.

LXIII.

Dum petit a Baulis mater Caerellia Balas,

Occidit insani crimine mersa freti.

Gloria quanta perit vobis! haec monstra Neroni

Nec iussae quondam praestiteratis aquae.

LXIV.

Nulli iugera pauca Martialis

Hortis Hesperidum beatiora

Longo Ianiculi iugo recumbunt:

Lati collibus imminent recessus

Et planus modico tumore vertex

Caelo perfruitur serenior,

5

LXIII, 4. Nec quondam iussae

13. [om. l.] facimus *XABCGbchneq* et *pr.a* malle *s:* mili
T 14. tam *bewex* et *pr.a:* tu *corr.a* 16. quod] quae *G*
 audire *om.* *abw:* vellemus audire *l:* Mancine quod vellemus *c:*
 Mancine vellemus *x* et *margo a:* Mancine velimus *Opua:* velimus
 audire *reliqui cum margine Iunii.*

LXII. De Licori *X.* 1. Tiburiae Herculeum *XA:* Tiburca
 Herculeam *pr.B:* Tiburica et Herculeam *corr.B:* Tibur ad Hercu-
 leum *Ch* 2. crede tibi *X*

LXIII. * De Corellia fredo mersa *T:* De Corellia *X.* 1.
 Cum *pr.p* ab aulis *B:* ambulis, *corr.* ambaulis, *G:* a baulis *hw:*
 a baulis *bi:* ex oculis *φ* Corellia *de:* Caerellia *Opua* 2. cri-
 mina *x* 3. quarta *b* nobis *w* Neroni *Taqw* et *corr.de:* Ne-
 ronis *reliqui.* 4. Hee *φ:* Ne *s* iussae quondam *TXABCGφl:*
 quondam iussae *reliqui.*

LXIV. De fortis (hortis) Martialis *X.* [Quaedam notata ex *V4.*]
 1. Iuli *φ,* *margo Iunii* et *corr.G:* Ulli (*om. littera initiali*) *φ:*
 Nulli *ex* et *pr.G:* Tulli *reliqui.* 3. recumbant *b* 4. eminent
OabhmewzφpuaB: eminent *a* 6. Coeno *l* seniore *l*

- Et curvas nebula tegente valles;
 Solus luce nitet peculiaria;
 Puris leniter admoventur astra;
 Celsae culmina delicata villae.
 Hinc septem dominos videre montes
 Et totam licet aestimare Romam,
 Albanos quoque Tusculosque colles
 Et quodcunque iacet sub urbe frigus;
 Fidenas veteres brevesque Rubras,
 Et quod virgineo cruore gaudet
 Annae pomiferum nemus Perennae.
 Illic Flaminiae Salariaeque
 Gestator patet essedo tacente;
 Ne blando rota sit molesta somno,
 Quem nec rumpere nauticum celeuma,
 Nec clamor valet helciariorum,
 Cum sit tam prope Mulvius, sacrumque
 Lapsae per Tiberim volent carinae.
 Hoc rus, seu potius domus vocanda est,
 Commendat dominus: tuam putabis;
 Tam non invida tamque liberalis,

LXIV, 17. Perennae 21. celeuma 24. lapsa

7. tergente l. 8. Solis pr.G 9. leviter w 10. amboven-
 thr C: admoventur XAs et pr.BG: admonetur corr.G austris
 margo Gryph. 11. hic B septem] semper G domino
 XABCGN montis ABG: colles q 12. extimare bsgux et
 pr.a 13. Albanos G Tusculosque a 14. iacet w et
 corr.a: facit z orbe G 15. Fidenes A veteresque Cp
 Rubros l: Rufas qB: Tabras h: Ulebras Ianus Rutgersius.
 16. quid w et pr.a canore vel rubore vel virginea cohorte Heinzius
 in Ovid. Fasti. III, 675. 17. perenne BGp: perhenne w: per-
 hennae a: perhennae s: Perenne h: Poronne b: Perennae Iunianae.
 18. Illic sw et pr.a Flaminiae BO Flaminiae ahs: Flam-
 miniae x: Flaminiae b: Flaminiae X Salariaeque pr.h: Salariae-
 que b 19. patet exseda: tacet B: iacet reliqu cum F. 20. Km
 et sedo A: et sedeo XB: ossedo sw et pr.a iacente l 20.
 Nec et sic w: sit q 21. nec] nunc m celeuma omnes.
 22. Neu pr.G heluariorum pr.G: helciariorum X 23. tam
 om.s Milvius Obchinzpuxa et pr.G, corr.a 24. Lapsae z
 Thyberī q volant h: volvet w et pr.a 25. seu] ni Heinzius.
 26. dominam var. lect. c 27. tanquam px

Tam comi patet hospitalitate,
 Credas Alcinoi pias Penates,
 Aut facti modo divitis Molochi.
 Vos nunc omnia parva qui putatis,
 Centeno gelidum digone Tiburi
 Vel Praeneste domate pendulamque
 Uni dedite Setiam colonos;
 Dum me iudice praeforantur istis
 Iuli iugera paucis Martialis.
 LXV.

Oculo Philaenis semper altero plorat.
 Quo fiat istud quaeritis modo? lusca est.

LXVI.

Egisti vitam semper, Line, municipalem,
 Qua nihil omnino vilius esse potest.
 Idibus et raris togula est tibi sumpta Kalendis
 Duxit et aestates synthesis una decem.

LXVI, 3. est excussa

28. pater accusat et pr. h. comi om. s. 29. Aleioi B:
 Alcyoni X: Aleioni Cel: Aelioni pr. A. 30. fati s: facta X:
 factam ABCGF. divites pr. A. 31. parvaque XB: parva
 quo ACbchwoq et pr. a. 32. Contento sw et pr. a. 33. dog-
 mate sw et pr. a: domatigno l. 34. dedite, Seeiam O et corr. a:
 dedite sediam s et pr. a: dedite sed iam w: dedite sed tamen XABCG:
 dedite sed non q: deditis ediam hcaB: deditis edium pr. h: deditis
 eoliam tamen l: credite Heiniaus. eollono q. 35. praeforantur
 pr. A: proferantur Gryphianae. 36. Iugi l: Tulli Oabchmswzquma:
 Iuli reliqui cum X.

LXV. De Philenide X. 1. Oculo p. 2. Quo fit bhw
 et pr. a: Quod fit l: Quod fiat B: Quod si fiat X: quaeritur F:
 modo/quaeritis bhw: lusca est om. b. quaeritis? modo lusca est
 distinguit G.

LXVI. * Ad Linaum de rustica vita T: Ad Linaum X. 1.
 Egisti G: Lino, semper bh. 2. dulcius XABCGOq, margo p,
 Iunianae et „antiquus codex“ Domitii: villis reliqui cum „recentiore
 codice“ Domitii, duobus Gruteri et codicibus Serierii. [3. 4. em. T.]
 3. raris] Nonis o togula est tibi sumpta XCOqX: togulae si
 tibi sumpta A: togulae tibi sumpta. BG: togula est excussa reliqui cum
 Gruterianis. calendis p. 4. et] ad Opua syndesis z uada A

- 5 Saltus aprum, campus leporem tibi misit inemptum,
 Silva graves turdos exagitata dedit.
 Captus flumineo venit de gurgite piscis,
 Vina ruber fudit non peregrina cadus.
 Nec tener Argolica iussus de gente minister,
 10 Sed stetit inculti rustica turba foci,
 Vilica vel duri compressa est nupta coloni,
 Incaluit quotiens saucia vena mero.
 Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris,
 Nec mersa est pelago, nec fluit ulla ratis.
 15 Supposita est blando nunquam tibi tessera talo,
 Alea sed parcae sola fuere nuces.
 Dic, ubi sit decies, mater quod avara reliquit?
 Nusquam est: fecisti rem, Line, difficilem.

LXVII.

Praetorem pauper centum sestertia Gaurus
 Orabat cana notus amicitia,
 Dicebatque suis haec tantum deesse trecentis,
 Ut posset domino plaudere iustus eques.

7. Raptus

8. rubens

9. missus

5. ineptum *T* et *Gryphianae*. 6. graves *Ts*: gravis reliqui.
 inexagitata *pr.B* 7. Captus *Tq*: Raptus reliqui. flumineo
 venit] nū *pr.G* 8. ruber *TXABCGq*: rubens reliqui.
 fundit *Tq* cadis *XA* 9. Argolicus *C* iussus *T*: missus re-
 liqui. 10. dedit *Heinsius*. 11. Vilica *TXAB*: Villica re-
 liqui. 12. vina *B*: turba *Phabemswz* [13. 14. om. *T*.] 13.
 serius *s* et *pr.a*: Syrius *μ* 14. fuit *XABGpB*: fugit *Cl* illa
XABCGq: pelagi fluctibus *Heinsius* et *H. Bolt Silv. Crit.* p. 101.
 15. subposita *TX* tessera *μ*: thessera *G* tala *XAC*:
 tallo *μ* 16. sole *h*: solea *T* 17. sit] sic *κ* reli-
 quid *TB*

LXVII. De Gaurō *X*. 1. centum pauper *q* sestertia *abq*
 Gaurō *XG* et *pr.A*: Gaurō *B* 2. cara *Oabchlswozμna*: nota
 carus *B*: cana reliqui cum *κ* et „quibusdam scriptis“ *Scrivenii*. 3.
 hoc *δch* trecentis *exq* et *corr.a*: tricenis *δhsu* et *pr.a* 4. ius-
 sus *hswozμnaB* et *pr.a*: visus *bc*: iustus reliqui cum *κ* et *marginē*
Gryphii.

Praetor ait „Seis me Scorpo Thalleque daturum,
 Atque utinam centum milia sola darem.“
 Ah pudet ingratae, pudet ah male divitis arcae.
 Quod non das equiti, vis dare, Praetor, equo?

LXVIII.

Invitas centum quadrantibus et bene cenas.
 Ut cenem invitor, Sexte, an ut invideam?

LXIX.

Tu Setina quidem semper vel Massica ponis,
 Papile, sed rumor tam bona vina negat.
 Diceris hac factus caelebs quater esse lagona.
 Nec puto, nec credo, Papile, nec sitio.

LXX.

Nihil Ammiano praeter aridam restem
 Moriens reliquit ultimis pater ceris.

LXVII, 8. non vis equiti,

LXIX, 3. lagona

5. sei pr.B; scin Heinsius. scorto φ; sthorpo pr.a; Strophe B
 Thalloque luma et corr.a: Talloquo bchz; Thalloqno XACO et
 pr.a: Talloque sp; Tilloqno G; scorphota loque B 6. Aquo G
 7. Ab pudet] Ha pudet Gh; Ae pudet b; A pudet B; Apud
 X ab] a XAB; ba Gb arcus XABC et pr.G; artos iq et corr.G
 8. non das] non vis φz

LXVIII. * Ad Sextum TX. 1. Invitus T 2. [Appo-
 nunt Frisingensia.] Sextoannt videar Frisingensia.

LXIX. * Ad Papylinum TX. 1. Sectina b; Secina G vel
 semper l Marsica Cbno; Mersica XAB; Mepsica z potas T
 2. Papyile TXB; Phapile b; Paphilo h; Pamppilo O; Pamphilo
 clpaxna rumor est tam XB et pr.A 3. no T coleps TA
 osso] of A lagona TXAB; lagona reliqui. 4. Papyile
 TXB; Paphilo clpx; Pamphilo OI

LXX. Ad Marollinum X. 1. Nihil Ammiano w et corr.a;
 Nihil Amiano μm; Nihil (Nil hz) Mamiano chazq et ḡt; Niehil Ami-
 mano b aridam vestem Oabchlmwaxpuxa et „antiquus codex“ Do-
 mitii; tritum vestem „recentes codices“ Domitii. 2. ultimus b et
 Gryphianae.

- 2 Fieri putaret posse quis, Marulline,
Ut Ammianus mortuum patrem nollet?

LXXI.

Quaero diu totam, Safroni Rufe, per urbem,
Si qua puella neget: nulla puella negat.
Tanquam fas non sit, tanquam sit turpe negare,
Tanquam non liceat: nulla puella negat.

- 5 Casta igitur nulla est? sunt castae mille: quid ergo
Casta facit? non dat, non tamen illa negat.

LXXII.

Exigis, ut donem nostros tibi, Quinte, libellos.
Non habeo, sed habet bibliopola Tryphon.
„Aes dabo pro nugis et emam tua carmina sanus?
Non“ inquis „faciam tam fatue.“ Nec ego.

LXXIII.

Cum gravis extremas Vestinus duceret horas
Et iam per Stygias esset iturus aquas,

LXX, 3. Maronille, LXXI, 1. Semproni 5. sunt
castae mille.

3. putet posse *Oacchiazum*: putat posse *pB*: posse putet *s*:
putet potuisse *a*: putaret posse *cum reliquis* *Phg* Marulline *s*: Mu-
rulline *A*: Marulline *G*: Marunille *Opn*: Maronille *a*: Marulline *re*-
liquit *cum B*. 4. Amianus *ma*: Aminianus *corr.a*: Mamianus
dehaz: Mamianus *B*. nolit *ma*

LXXI. * Ad Rufum de puellis *T*: Ad Rufum *X*. 1. Sa-
froni *TXABCGhlnop*: Sofroni *p*: Sophroni *Oacchiaz*: Semproni
Scriverius et Heinsius. Fufe *B* orbem *T* 2. neget] negat
Chz et pr.G negat] neget *X* 3. rogare *XAB et pr.G*
5. sunt castae *TXABG*: castae sunt *reliquis*. milae *A* quod *XABg*
6. ulla „*al. illa*“ *G*

LXXII. * Ad Quintum *TX*. 2. abeo *T* bybliopola *XAtg*
Tryphon *TBOpna* 3. dato *w et pr.a* sanus] sanus *pr.a*: si
via *CbcqB et corr.s*

LXXIII. * De Vestino egro *T*: De Vestino *X*. 1. Ve-
sthinus *XAB* horis *pr.G* 2. Etiam *TAB* Stygias *TXall*.

Ultima volventes oravit penia sorores,

Ut traherent parva stamilla pulla moras.

Iam sibi defunctus caris dum vivit amicis,

Moverunt tetricas tam pia vota deas.

Tunc largas partitus opes a luce recessit

Seque mori post hæc credidit ille senem.

LXXIV.

Aspicias, imbelles temptent quam fortia dammae

Praelia? tam timidis quanta sit ira feris?

In mortem parvis concurrere frontibus ardent,

Vis, Caesar, dammis parcere? mitte canes.

LXXV.

① felix animo, felix, Nigrina, marito

Atque inter Latias gloria prima nurus:

Te patrios miscere iuvat cum coniuge census,

Gaudentem socio participare viro.

LXXIII, 7. Tum LXXIV, 1. tentent damae

3. audent 4. damia LXXV, 4. participique

3. volventis *XAB* et *pr.G*: volentes *T* orabit *XA* et *pr.B*: orabat *Gasw* et *Iunianae*: oravit reliqui cum *Grutermanis*. pensa] fata e sororis *XAB* et *pr.G* 4. puella *T* et *pr.A*: nulla *Phyllis*: fusca *Om* (margo pulla) *w* et *corr.ac* 5. defunctis *pr.B* carnis *G*: atris *a* vivis *bu* et *pr.a* 6. teas *pr.B*: taenas *A* 7. Tunc *XABG*: Tam *i*: Tam reliqui. patitus *B*: patitur *A*: partitur *C* *a*] et *w*: o *Heinsius*. 8. Deque *XAB* et *pr.G* post haec *q*: post que *m* credit *T*: reddidit *X*: post haec credidit *pr.B*

LXXIV. * Ad Caesarem de dammis *T*: Ad Caesarem *X*.

1. imbelles *TXB* temptent *TX* alii: tentent vulgo. qua *μ*: quae *b*: ut ex dammae *TX* alii. 2. Praedia *s* tam *bs* cum *cs*: quam *XACG* et *pr.B* timidis *C* 3. morte *T* varis *Heinsius*. ardent *T* et margo *Gryphii*: audent reliqui. 4. dammis *T* alii: damnis *X*: damis reliqui. canis *XA*

LXXV. * De Nigrina *T*: Ad Nigrinam *X*. 2. Lacius *X*:

latites *T* 3. Te] iam *T*: Quam *Heinsius*. patruos *μ*: patriae *s* sensus *XABG* 4. participare *T* *q*: participemque *Oakeswyzma*: participique reliqui. tore *Heinsius*.

- 5 Arserit Euadne flammis iniecta mariti,
 Nec minor Alcestin fama sub astra ferat:
 Tu melius: certo meruisti pignore famam,
 Ut tibi non esset morte probandus amor.

LXXVI.

Milia misisti mihi sex bis sena petenti:
 Ut bis sena feram, bis duodena petam.

LXXVII.

- Nunquam divitias deos rogavi
 Contentus modicis meoque laetus.
 Paupertas, veniam dabis, recede.
 Causa est quae subiti novique voti?
 5 Pendentem volo Zoilum videre.

LXXVIII.

Condita cum tibi sit iam sexagesima messis
 Et facies multo splendeat alba pilo,

6. Alcestem 7. pignore vitae,

5. Arserat $\phi\mu\kappa$ Euhadne TB: Euehadne X: Heuehadne A: Euadne sz: Euadne a: Euadne bw ne flammis h: hanc flammis b iniecta T: iniecta XABC et pr.G: intenta bB mariti Heinisius in Claudian. Bell. Gild. 407. 6. miror T: minus $\alpha\beta\chi\mu\pi\omega\mu\mu\kappa$: minor reliqui cum Iunianis. Alcestin T: Alcestim XABua: Alcesten Ochlp: Alcestem $\omega\epsilon\phi$: Alcestem G: Alcesti π : Alceste bw: Alcesta s fama] flamma AG acta s 7. certe GOadeswz $\phi\mu\mu\kappa$: certae l et Aldina anni 1517.: certo reliqui cum pB et corr. π pignore famam T: pectore famam Alp et l: pignore vitae Oez $\mu\mu\alpha\lambda$ et corr.a: pignora vitae XABCGmsw χ et pr.a: famae Heinisius.

LXXVI. * De fematorum (h. e. feneratorum) T: Ad Bissenam X: In avarum amicum A. 1. bisena T: roganti p [2. Apponunt Frisingensia.]

LXXVII. * De voto T: De se X. 1. delitias pr.h deo rogavi s: rogavi deos XABG 2. Contextus XB 4. quae om. abhisw: tam O et Iunianae: Quae causa subiti pB: Quae causa est tam subiti $\mu\alpha$ subito T

LXXVIII. * Ad Rufum senem inquietum T: De enrdalione X. 1. Candida Gryphianae. mensis XA et pr.B

Discurris tota vagus urbe, nec ulla cathedra est,

Cui non mane feras irrequietus Ave;

Et sine te nulli fas est prodire tribuno,

Nec caret officio consul uterque tuo;

Et sacro decies repetis Palatia clivo

Sigeriosque meros Partheniosque sonas.

Haec faciant sane iuvenes: deformius, Afer,

Omnino nihil est ardalione sene.

LXXIX.

Hospes eras nostri semper, Matho, Tiburtini.

Hoc emis. Imposui: ius tibi vendo tuum.

LXXX.

Declamas in febre, Maron: hanc esse phrenesin

Si nescis, non es sanus, amice Maron.

Declamas aeger, declamas hemitritaeos:

LXXVIII, 8. Sigeriosque 10. ardelione LXXIX, 1.
Maro 2. rus LXXX. I. 2. 6. Mathon 3. hemitritaeus

3. quathedra ϕ est om. O 4. inrequietus TX alii. have
TXB 5. phas O adire s 7. repetitis s Palatio X
divo sB et pr. a [8. 9. om. T.] 8. Sigeriosque Ga: Sigerios-
que XABC: Sygereosque corr. h: Sidereosque bauwp et pr. h: Side-
reosque l: Saturiosque λ et margo p: Sydereosque reliqui cum B.
mos c: modos Oabhpawpuna: meros reliqui cum ϕ et margine
m: Sigeriosque meos „antiquus codex“ Domitil et Heinsius. 9.
faciunt s: faciat sane iuvenis lz Afer] autem aw 10. arda-
lione TXBCDh: ardaliane G: bardalione Ab: ardelione reliqui.

LXXIX. Ad Mathonem X. 1. Sospes G Maro abswaB
Tybarni b 2. emi pr. G: emas hB ius XABGabhlmwqX et
flz vis s: rus reliqui.

LXXX. * Ad Maronem febricitantem T: in reliquiis libris praeter
Ompa cum LXXIX. conflatum est: „haec Martialis esse non mihi fit
verisimile“ Scribevius. [1. 2. apponunt Frisingensia.] 1. Ma-
ron TXABObmpawp, Frisingensia, fl. et pr. G: Maro Caz: Matho
ei: Mathon reliqui, hoc esse Gp phrenesin C et Gryphianae:
frenesin OB: frenesin A: feresin X: phrenesim pa: frenesim
bhpaw, Frisingensia et pr. G: senesim corr. G: frenesim T 2.
est p Maron TOaswz et fl: Maro XABC et pr. G: Maton ei:
Mathon reliqui. 3. hemitritaeos pa: haemitritaeos T: hemitri-
teos XBCOelpaw: hemytriteos x: emitriteos AGabhw: emitreteus
Frisingensia hinc apponunt.

- Si sudare aliter non potes, est ratio.
 5 „Magna tamen res est.“ Erras; cum viscera febris
 Exurit, res est magna tacere, Maron.

LXXXI.

- Epigramma nostrum cum Fabulla legisset,
 Negare nullam quo queror puellarum,
 Semel rogata bisque terque neglexit
 Preces amantis. Iam, Fabulla, promitte:
 5 Negare iussi, pernegare non iussi.

LXXXII.

- Mos quoque commenda Venuleio, Rufe, libellos
 Imputet et nobis otia parva, roga,
 Immemor et paulum curarum operumque suorum
 Non tetrica nugas exigit aure meas.
 5 Sed nec post primum legat haec summumve trientem,
 Sed sua cum medius praelia Bacchus amat,
 Si nimis est legisse duos, tibi charta plicetur
 Altera: divisum sic breve fiet onus.

LXXXI, 4. permitte

LXXXII, 8. opus.

4. sudare φ es pr.G 5. est] es XA: om. pr.B. erras
 T φ abchpswzux et pr.x: errat l: erras Op, corr.x et var. lect. G:
 terra XAB et pr.G: torret CD: torrens Pontanus et Heinsius,
 viscere l 6. es a carere bel: eacare ahmpswzux et Aronde-
 lianus Gronovii in Syllog. Epist. III, p. 7.: vacare Gronovius.
 Maron TOabsux et Gl.: Maro XABC et pr.G: Mathon reliqui.

LXXXI. De Fabulla X. 1. Epigrammata nostra e no-
 strum om. sw 2. quo queror] coaqueror XABClq: cum que-
 rer G puellam s 3. bis terque Owpuxa 4. amanti de
 permittit wz et Heinsius: admittit Os et corr.a 5. Prius iussi
 om. s

LXXXII. Ad Rufum X. 1. Neveleo sw et pr.a 2. et]
 ut margo Gryphii. rogo X 4. tetrica XABu: tetricus sw et
 pr.a: tetrica b exigit G et Iunianae. aurem B 5. Set B
 baec] hi X summumque l trientem] triumphum o 6.
 sua] fusa hp cum medius] commodius XC: medius pr.B praedia
 s: praemia o 8. divisum pr.a leve margo Iunianae Lemairii,
 fiat e onus XABCGabsu, Gl. et margo h: opus reliqui.

LXXXIII.

Securo nihil est te, Naevole, peius; eodem
 Sollicito nihil est, Naevole, te melius.
 Securus nullum resalutas, despicias omnes,
 Nec quisquam liber, nec tibi natus homo est.
 Sollicitus donas, dominum regemque salutas,
 Invitas: esto, Naevole, sollicitus.

LXXXIV.

Non est in populo nec urbe tota,
 A se Thaida qui probet fututam,
 Cum multi cupiant rogentque multi.
 Tam casta est, rogo, Thais? Immo fellat.

LXXXV.

Nos bibimus vitro, tu murra, Pontice. Quare?
 Prodat perspicuus ne duo vina calix.

LXXXVI.

Si vis auribus Atticis probari,
 Exhortor moneoque te, libelle,
 Ut docto placeas Apollinari.
 Nil exactius eruditiusque est,

LXXXV, 1. murrha

LXXXIII. * Ad Naevolum TX. *Suspectat Epigramma Ianus Rutgersius.* 2. nil φ 3. nullos Iunianae. 4. liber] visus abehlswzq et bodleianus. natus TXABCφ: notus GAbehlmp swz, bodleianus, B et Gl.: gratus reliqui. 5. donas] dicis φ demum T

LXXXIV. De Thaida X. 1. nec in urbe G 2. Thaidam p qui Thaida φ salitam margo Gryphii. 3. capiant A et pr.B 4. roga pr.B: ergo htpφ

LXXXV. * Ad Ponticum TX. 1. murra TXAGapφ: myrrha p: myrra BΟμνα: mirra b: mirina h in pontice φ 2. Fraudat T prospicuus X: perspicuum a: conspicuum s

LXXXVI. Ad librum suum X. 1. Attici pr.G 2. exortor Ab: exorto pr.B me neoque A 3. Apollinari μκ

- 5 Sed nec candidius benigniusque:
 Si te pectore, si tenebit ore,
 Nec rhonchos metues maligniorum,
 Nec scombris tunicas dabis molestas.
 Si damnaverit, ad salariorum
 10 Curras scrinia protinus licebit,
 Inversa pueris arande charta.

LXXXVII.

Infantem secum semper tua Bassa, Fabulle,
 Collocat et lusus deliciasque vocat,
 Et, quo mireris magis, infantaria non est.
 Ergo quid in causa est? Pedere Bassa solet.

LXXXVIII.

- Nulla remisisti parvo pro munere dona,
 Et iam Saturni quinque fuere dies.
 Ergo nec argenti sex scripula Septiciani
 Missa nec a querulo mappa cliente fuit;
 6 Antipolitani nec quæ de sanguine thynni
 Testa rubet, nec quæ cottana parva gerit;

LXXXVI, 7. ronchos LXXXVII, 3. Et quod
 LXXXVIII, 3. scriptula 5. Antipolitano 6. coctana

5. benigniusque est *Ge* 6. si tenebit ore *XA*: site nec id
 ore *B*: si tenebat ore *I*: si te tenet ore *G* 7. nechronchos *X*:
 nec runchos *b*: nec runcos *φ* malignorum *αβρωφμ* et *pr. n*
 9. damnaverim *A* solariorum *s* 10. Curtas *s*

LXXXVII. * Ad Fabullum de Bassa *T*: Ad Fabullum *X*.
 1. Catulle *T* 2. deliciasque *T* voca corr. *B*: facit *αβρωφμ*
 3. quo *T*: quod reliqui. magis infantaria *G* miseris *pr. A*
 4. Bassa] caussa *s*

LXXXVIII. * Ad Septicianum *T*: De Septiciano *X*. 1. pro
 parvo *h* munera *pr. A* [3. 4. 5. 6. om. *T*.] 3. sex] se *Op*
 scripula *XABGO* et var. lect. *c*: stripula *h*: scriptula *PC*: scipula
ci: scrupula reliqui. Septitiani *XCφ* et *pr. G*: Septitiano *B*: Septi-
 aianæ luxa 5. Antipolitano *Oabewzux* thiri *w* et *pr. a*: tiri
s: cyrri *I*: trani, corr. tiani, *G* 6. Texta *pr. B* cottana
XABGma: cotana *φ*: coctona *hw*: cothona *s*: coctina *c*: coctana
 reliqui. Vide *Schneiderum* ad *Pallad.* p. 197. parve *pr. G*: farve
Heinsius.

Nec rugosarum vimen breve Picenarum,
 Dicere te posses ut meminisse mei.
 Decipies alios verbis vultuque benigno,
 Nam mihi iam notus dissimulator eris.

10

LXXXIX.

Ohe iam satis est, ohe libelle,
 Iam pervenimus usque ad umbilicos.
 Tu procedere adhuc et ire quaeris,
 Nec summa potes in scheda teneri,
 Sic tanquam tibi res peracta non sit,
 Quae prima quoque pagina peracta est.
 Iam lector queriturque deficitque,
 Iam librarius hoc et ipse dicit
 „Ohe iam satis est, ohe libelle.“

5

7. rugosarum *pr.* *A*: crusasarum *B*: rusa sacrum *X*: rugosarum
T placernarum *pr.* *G* 8. possis ut meminisse *T*: possus *x*
 9. benigne *T* 10. nobis *be*: votis *T* eras *l*

LXXXIX. Ad librum suum *X*. 2. umbelicos *A*: umbilicum
x φ : umbiculos *s* 4. schida *AB*: sceda *ux*: seida *wz*: ceda *G*:
 sella φ : scola *A* et *ſt*: schola *OelpB*: stola *Beverlandus*. 6.
 [om. *x*.] peracta est] notata est φ : notatur *XABCGOhlmX*
 7. hoc om. *X*: et om. *b*: et hoc et ipse *x*

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER V.

I.

- H**aec tibi, Palladiae seu collibus uteris Albae,
Caesar, et hinc Triviam prospicis, inde Thetin,
Seu tua veridicae discunt responsa sorores,
Plana suburbani qua cubat unda freti;
5 Seu placet Aeneae nutrix, seu filia Solis,
Sive salutiferis candidus Anxur aquis;
Mittimus, o rerum felix tutela salusque,
Sospite quo gratum credimus esse Iovem.

Diversitas scripturae exemplaris Seriveriani secundis curis emendati MDCXXI. —
1, 1. Hoc

Apparatus criticus. — *Accurate collati sunt iidem libri qui libro IV. praeter a, qui non est collatus. Accedit accuratissima collatio codicis P. In q primum est Epigramma hoc:*

Siquid turpe subest quinto fortasse libello
Non quia laseivum est: hoc minus ipse legas.

1. * Ad Caesarem TX: Germanicos Cesari oratio libelli P.

1. Haec T: Hoc reliqui. Pallidiae TP ureris s Alvae T: albis
183 2. hinc] in Csw Thetim GOHq: Thitim AB: Cbitim X:
Thetyn μλ: Thetym κα 3. dicunt B: discent X 4. Plena
T eupit „al. cubat“ G freti] maris 183 5. Aeneae A
6. Anxur TA: Anxir X et pr.B: Ansir corr.B: Ansur z: Anser
clsw 7. tute salusque T 8. Hospite l credimus] quaeri-
mus XABGX: rebimur Heinsius.

Tu tantum accipias: ego te legisse putabo
Et timidus Galla credulitate fruar. 10

II.

Matronae puerique virginesque,
Vobis pagina nostra dedicatur.
Tu, quem nequitiae procaciores
Delectant nimium salesque nudi,
Lascivos lege quattuor libellos; 5
Quintus cum domino liber iocatur;
Quem Germanicus ore non rubenti
Coram Cecropia legat puella.

III.

Accola iam nostrae Degis, Germanice, ripae,
A famulis Histri qui tibi venit aquis,
Laetus et attonitus viso modo praeside mundi,
Affatus comites dicitur esse suos:
„Sors mea quam fratris melior, cui tam prope fas est 5
Cernere, tam longe quem colit ille deum.“

IV.

Foetere multo Myrtale solet vino,

II, 6. iocetur III, 2. Istri

9. Tu tamen *chzφ*: Tuantum *pr.A* aspicias *X*: accipies *μαα*:
accipias *reliqui* cum *Ym*. 10. timidus „*al.* timidus“ *G* Galla].
falsa *COchlimpswzqμααB* (non *λ*): credulitate *A*: crudelitate *P*

II. Ad Lectorem *X*: De qualitate libri *P*. 1. Patronae *p*
2. spargina *pr.A* 6. iocatur *λB*: vocatur *XABCφX*:
vocatur „*al.* loquatur“ *G*: vocetur *w*: iocetur *reliqui*. 7. Ger-
minaeus *B* non om. *C* 8. Cecropia *b*: Cecropiam *XA*: Ce-
cropia *pr.w*

III. Ad Gramineum *X*: De praesentia Caesaris *P*. 1. Ac-
cole *μα* Degis] degit *O*: legis *φ* 2. A domitia *margo Iusti-*
nae Lemairii. Histri *XABPbbφ*: Istri *reliqui*. aquas *pr.B*
3. Letos *O* morto *b*: mox *h* 4. Affatus *X* 5. qua *μα*
6. quam colit *G*

IV. Ad Paulum *X*: De Mirtale vinulenta *P*. 1. Myrtale]
Tuccins *XABCGX* solet vino Myrtale *φ* vino] uao *B*

- Sed fallat ut nos, folia devorat lauri
 Merumque cauta fronde, non aqua miscet.
 Hanc tu rubentem prominentibus venis
 5 Quotiens venire, Paule, videris contra;
 Dicas licebit „Myrtale bibit laurum.“

V.

- Sexte, Palatinae cultor facunde Minervae,
 Ingenio frueris qui propiore dei;
 Nam tibi nascentes domini cognoscere curas
 Et secreta ducis pectora nosse licet:
 5 Sit locus et nostris aliqua tibi parte libellis,
 Qua Peō, qua Marsus quaque Catullus erit.
 Ad Capitolini caelestia carmina belli
 Grande cothurnati pone Maronis opus.

VI.

- Si non est grave nec nimis molestum,
 Musae, Parthenium rogate vestrum:
 Sic te serior et beata quondam
 Salvo Caesare finiat senectus
 5 Et sis invidia favente felix,
 Sic Burrus cito sentiat parentem:
 Admittas timidam brevemque chartam

2. Sed fallit nos *w* vorat *i* lauri *μν*: luri *pr.B* 3.
 Merumque quod cauta *b* fronte *a* aquam *B*: aquis *G* 4.
 Hanc *corr.G* et *Iunianae*. rubente *e* 6. Dices *φ* Myrtale
X bibit *i*

V. Ad Sextum *X*: Commendatio libelli *P*. 1. Sexta *pr.B*
 2. fueris *P* propiore *φ* 3. iam *φ* nascentis *i* et *var.*
lect. B 4. serrata *b*: serrata *ch* nosce *μν*: posse *Heinsius*.
 5. Sit locus *bch*: Sit solus *XAB* e nostris *la*: nostris *B*
 libellis *B* 6. pede *X* mersus *XBO* eris *pr.C* 7. Ad
om. XBC et *pr.AG*: Et *corr.G* et *Iunianae*: Qua *Heinsius*. Capi-
 toni *A* 8. cothurnati *φ*

VI. Ad Musas de Parthenio *X*: Ad Parthenium *P*. 1. nec
 minus *φ* 2. Parthenium *corr.B* nostrum *O* 3. condam *B*
 5. fatente *Heinsius Adversarius* p. 344. 6. Burrus *AG*:
 Burrus *C*: Burrus *P*: Brutus *e* sentiat] nexiat *A*: nosciat *X* et
pr.G 7. Admittat *i*

Intra limina sanctioris aevi.

Nosti tempora tu Iovis sereni,

Cum fulget placido suoque vultu,

Quo nil supplicibus solet negare.

Non est quod metuas preces iniquas:

Nunquam grandia nec molesta poscit

Quae cedro decorata purpuraque

Nigris pagina crevit umbilicis.

Nec porrexeris ista, sed teneto

Sic tanquam nihil offeras agasque.

Si novi dominum novem sororum,

Ultro purpureum petet libellum.

VII.

Qualiter Assyrios renovant incendia nidos,

Una decem quotiens saecula vixit avis,

Taliter exuta est veterem nova Roma senectam

Et sumpsit vultus praesidis ipsa sui.

Iam precor oblitus nostrae, Vulcane, querelae

Parce: sumus Martis turba, sed et Veneris:

Parce, pater: sic Lemniacis lasciva catenis

Ignoscat coniux et patienter amet.

VI, 8. aulae.

10. placidus

17. Si tanquam

8. lumina *w* aevi *XABCGX*: aulae reliqui. [9. om. *A.*]

10. placido *P* et *Heinsius*: pallidus *l*: om. *z*: placidus reliqui.

suosque *φ* 13. nec] et *l* poscet *z* 14. Quam *B*
credo *pr.G* 15. umbilicis *s* 16. septeneto *pr.B* 17.
nil *w* 18. genium *Heinsius*.

VII. * Ad Vuleaum *TX*: om. *Epigr. P.*

1. Assyrios *TX*

abii: Assyricos *pr.G* renovavit *μ*: petent *l* nidos] libros *B*

2. vicit *pr.B* 3. Talis exuta es (*eraso, ut videtur, t littera*) *T*:

Talis et exuta es *Heinsius*. exusta *s* 4. Sumpsisti et vel Et

sumpsi *Heinsius*. ista *T*: illa *O* tui *Heinsius*. [5. 6. 7. 8. om.

T: novum *Epigramma faciunt sw.*] 5. pretor *X* notae „non-

nulli codices“ *Domitii et „membranac“ Scribae*. Volcano *Anonyma*

6. sed et] solet *e* 7. Parco *X* pater] precor *φ* la-

scive *h* 8. atque paventer *sw*: et sapienter *Rutgersius*. ames

XABCGX

Sic veterem ingrati Pompei quaerimus umbram, 5
 Sic laudant Catuli vilia templa senes.
 Ennius est lectus salvo tibi, Roma, Marone 2
 Et sua riserunt saecula Maeonidem:
 Rara coronato plausere theatra Menandro,
 Norat Nasonem sola Corinna suum. 10
 Vos tamen, o nostri ne festinate libelli:
 Si post fata venit gloria, non propero.

XI.

Sardonychas, smaragdos, adamantas, iaspidas uno
 Portat in articulo Stella, Severe, meus.
 Multas in digitis, plures in carmine gemmas
 Invenies: inde est haec, puto, culta manus.

XII.

Quod nutantia fronte pertinaci
 Gestat pondera Masthion superbus,

X, 5. Pompeii XI, 1. smaragdos 2. Versat
 XII, 1. perticata

5. Pompei *TXABOβμλα*: Pompeji reliqui: Pompeiam *Heinsius*
Adversarius p. 529. 6. Et *μῦνα*: Sic reliqui cum *Ψ*. laudat —
 scaev. l. Iulia *δῆσῃμνα*: vilia cum reliquis *Ψ* et *margo Gryphii*: fa-
 tuti Iulia templa *Heinsius* l. c. senis *Gryphianae*. 7. Innias
T salvus l. Rome *μῦ* Marone] Romane „vel rubore“ *B*
 8. Moconidem *XB*: Maeoniden *A*: Meo videm *T* 9. Raro *O*
 coronata *pr.G* 10. Non erat *T* Corina *O* 11. ostrine
 „vel nostri“ *B*: nonostri *pr.A* nec *c*: non *μῦνα* *Hebellei T*

XI. * Ad Severum *TX*: De anulis Stellae *P*. 1. Sardo-
 nychas *T*: Sardonicas *XBP* alii. smaragdos *XA*: smarados *φ*:
 amaragos *Heinsius*: om. *T*: smaragdos reliqui. adamantos *Gb*: et
pr.T iaspidas *X*: iaspadas *B*: iaspides *TGb* et *pr.h* 2.
 Portat *TXABCGμνα*: Versat reliqui cum *βββm*. 3. dieitis
A: digito l 4. inde est hoc *φ*: ideo (id *x*) est haec *mx*: hinc
 est hinc *z*

XII. De Maselione *X*: Comparatio Lini et Stellae *P*. 1.
 nutantia *φ* perticata *Ψ* et „optimus codex“ (fortasse *Ψ* dicit)
Seriverii. 2. Masthion *Sealiger*: Maselion *XBCGOrμνα* et
corr.h: Maxlion *A*: Maschlion *φ*: Masselion *b*: Massilon *z* et *pr.h*:
 Meselion *P*: Messaleon *c*: Solion l supinus *Salmasius*.

- Aut grandis Ninus omnibus lacertis
 Septem quod pueros levat vel octo,
 5 Res non difficilis mihi videtur,
 Uno cum digito vel hoc, vel illo,
 Portet Stella meus decem puellas.

XIII.

- Sum, fateor, semperque fui, Callistrate, pauper,
 Sed non obscurus, nec male notus eques,
 Sed toto legor orbe frequens et dicitur „Illic est,“
 Quodque cinis paucis, hoc mihi vita dedit.
 5 At tua centenis incumbunt tecta columnis
 Et libertinas arca flagellat opes
 Magnaque Niliacae servit tibi gleba Syenae,
 Tondet et innumeros Gallica Parma greges.
 Hoc ego tuque sumus: sed quod sum, non potes esse:
 10 Tu quod es, e populo quilibet esse potest.

XIV.

Sedere primo solitus in gradu semper
 Tunc, cum liceret occupare, Nanneius,
 Bis excitatus terque transtulit castra,

3. Linus

3. grandes vel pandis *Heinsius*. Ninus *XABCGO*l: nimis *wpX*:
 Linus *reliqui*. omnibus] obviis *Heinsius*: eminens *Schottus*. 4.
 levat] gestat *C* 7. Portat *ACGp*: Levat *gi*. meas *s*

XIII. * Ad Callistratum *TX*: Comparatio literati et divitis *P*.

1. Summe *T* Calistrate *bh*: Calistratus *T* pauper] puer
 2. Sed] At *O* 4. puvies *b* hoc] haec *T* teste *Hein-*
sio. 5. At] Ant *T* teste *Heinsio*. testa *pr.B* 6. fragellat
A: fragella *b*: flagellas *pr.B* 7. Niliacis *pr.h* gleba] gloria
P Siacnes *T*: Syenis *e*: Syene *P* 8. Callica *XAC*: Gallica
 „vel Gallia“ *B* Parma] parca, corr. parva, *B* 9. sed em. *I*
 tu non potes esse *I* 10. es] esse *X*

XIV. De Nannelo *X*: De Nanneio *G* *allique et* „optimus codex
 et alius quidam scriptus“ *Seriverii*: De Nanneio in *sto P*. 1. Pe-
 dere *s* solet *bahl*: seles *s* in om. *e* 2. ineret „vel dice-
 ret“ *I*: licet *bhuo*: liceat *P*: licebat *Opua*: liceret *reliqui cum Iu-*
nianis. Nanneius *b*: Manneius *hpmua et pr.B* 3. ter quater
 tulit *h*: terque tulit *b*: terque quaterque transtulit *P*

Et inter ipsas paene tertius *sellas* 11. *prodiit*
 Post Gaiumque Luciumque *consedit.* 12. *ad* 5
 Illinc cucullo prospicit caput tectus
 Oculoque ludos spectat indecens uno.
 Et hinc miser deiectus in viam transit,
 Subselloque semifultus extremo
 Et male receptus altero genu iactat, 10
 Equiti sedere Lectioque se stare.

XV.

Quintus nostrorum liber est, Anguste, iocorum,
 Et queritur laesus carmine nemo meo,
 Gaudet honorato sed multus nomine lector,
 Cui victura meo munere fama datur.
 Quid tamen haec prosunt quamvis venerantia? Multis 5
 Non prosint sane, me tamen ista iuvant.

XVI.

Seria cum possim, quod delectantia malo

XIV, 5. Caiumque 8. vitam XV, 5. 6. venerantia multos? Non prosint: sane, XVI, 1. malum

4. selles b 5. Gaiumque *XABCGPb*: Graiumque s: Caium O: Caiumque reliqui. Liciumque C 6. Illic pr. A: cocullo *XAB*: cocullo G capud G 8. hic l in via *XABCq* et pr. G: in ima corr. G 11. Equiti sedere *Scriverius*: Equiti sedere A: Equiti se dedere *XBP*: Equiti sed sedere, corr. se sedere, G: Equiti se sedere *mu*: Equiti sedere se a: Equiti se cedere (caedere O) *Obhlswq*: Equiti se cedere Cex Lectioque se stare *mu*: Lectioque se stare *XABC* et corr. G: Letoque se stare P: Lentoque se stare pr. G: rectumque se (om. l) stare *Obchlnwq*

XV. * Ad Caesarem TX: Ad Augustum de locis suis P. [*Ignorat Epigr. l.*] 1. locorum s et pr. BG: librorum l 3. honoratus *PzqB*: ornatus e multo *q*: multum B nomine *TPzma*: carmine reliquit cum *XB*. Duplex igitur extitit scriptura: alteram recepitimus, altera fuit: Gaudet honoratus sed multo (vel multus) carmine lector. 4. victora pr. T muera pr. B: nomine l 5. celebrantia *Heinsius*. multis *TXACGq*, *bodleianus* et pr. B: multos reliqui. 6. prosint *TABCbhzq* et corr. G: prosunt reliqui cum P et *bodleiano*. Nos probato multis aliter distinxisimus: venerantia multos? vulgo.

XVI. * Ad lectorem TX: De facie sermonis P. 1. [*Apponunt Frisingensia.*] Siria T: (S)eriem q possum pr. G: possint,

- Scribere, tu causa es, lector amice, mihi,
 Qui legis et tota cantas mea carmina Roma?
 Sed nescis, quanti stet mihi talis amor.
 5 Nam si falceri defendere templū tonantis
 Sollicitisque velim vendere verba reis,
 Plurimus Hispanas mittet mihi nauta metretas
 Et fiet vario sordidus aere sinus.
 At nunc conviva est commissatorque libellus,
 10 Et tantum gratis pagina nostra placet.
 Sed non et veteres contenti laude fuerunt,
 „Cum“ minimum vati munus Alexis erat.
 „Belle“ inquis „dixti: iuvat, et laudabimus usque.“
 Dissimulas? facies me, puto, caudicum.

XVII.

Dum proavos atavosque refers et nomina magna,
 Dum tibi noster eques sordida condicio est,

9. commissatorque 11. non hac veteres 13. in-
 quis, dixti: satis est: laudabimus usque.

corr. prosint, A quod] hoc A et pr.G: quid Obchlypnus et Frisingensis. delectantius P malim xpxa: malo reliqui cum Frisingensibus.

2. est pr.T mihi] malo „antiquus codex“ Domitii. 3. canetas b: eunctus T: iaetas h et f. 4. stat G 5. falceri pr.B sonantis z: 6. Sollicitis volim P vendere] defendere „vel impendere“ B 7. Plurimas φ mittit T metretas B 8. fieri XAB et pr.G: fieret CX: fuit corr.G

vario] patrio („i. e. Hispano“) Heinsius: Phario Rutgersius. sordibus XB hero G sinus B 9. At] Et Ap et pr.G commissatorque P: comisatorque X: commissatorque A: comessatorque belzpxa et pr.G: commessatorque hs: commesatorque O: comitatorque B: miseratusque T libellis XABGI 11. Sed] Et pr.G ut veteres belisB: hac veteres pxa: et veteres reliqui cum P.

12. aimium bc: minus B vati] grati φ 13. Velle XABGI inquis TOpxa: inquit BG: inquit reliqui. dixi T: dicti XAG: dictique B iuvat (iuvat teste Boissonadio) et laudabimus T: satis laudabimus X et pr.G: satis laudabimur AB: tu satius laudabimur C: satis est, laudabimus OI: satis est, laudabimur reliqui. 14. [om. B.] facias w

XVII. * Ad Gelliam T: Ad Atavogelliam X: De Gellia quae potioribus cum nollet inagi P. 1. Cum Ce 2. sordida] maxima I

Dum te posse negas nisi lato, Gellia, clavo
Nubere, nupsisti, Gellia, cistifero.

XVIII.

Quod tibi Decembri mense, quo volant mappae
Gracilesque ligulae cereique chartaeque
Et acuta senibus testa cum Damascenis,
Praeter libellos vernulas nihil misi,
Fortasse avarus videar aut inhumanus.
Odi dolosas munerum et malas artes.
Imitantur hamos dona. Namque quis nescit,
Avidum vorata decipi scarum musca?
Quotiens amico diviti nihil donat,
O Quintiane, liberalis est pauper.

5

10

XIX.

Si qua fides veris, praeferri, maxime Caesar,
Temporibus possunt saecula nulla tuis.
Quando magis dignos licuit spectare triumphos?
Quando Palatini plus meruere dei?

XVIII, 5. videor XIX, 1. veri,

3. Gellia *P*: Galcia *s* clava *P* 4. cistifero *TP*βερυνα
et corr. *h*: cistibero *XAB* et *pr. G*: cistigero *Owφ*: cestigero *s*: cel-
tibero *ClX* et *pr. h*, corr. *G*

XVIII. Ad Quotianum *XP*. 1. quo *om.* *O* 2. Grati-
lesque *X* et *pr. B* ligulae *b* cereique *pr. G* 3. acuta *b*
texta *blse* dasnaceus, corr. dasnaseenis, *B* 5. videor *φ*
[6. 7. 8. apponit *D*.] 6. numerum *XD*: munerum *b* areos
B 7. Imitator *pr. A* dona. Namque] donamque *XBG* et *pr. A*,
corr. *D*: donatque *pr. D*: donaque *C* et corr. *A* quis] qui *X*
8. Avidum voratam *P*: Avidum donata *Clφ*: Avidum decipi donata
D decipis carum *AG*: decipit scarum *Xφ*: decipi scarum *μκ*
seaurum *olpφ* et *pr. h*: schaurum *b*: setaram *s* musta *b*: muscat
XAB et *pr. G* Avidum vorato decipi scarum musca *Brodacus*: Avi-
dum involuta decipi scarum nassa *Heinsius Adversarius* p. 532.
9. amicum nihil diviti donat *P* 10. *O*] Hoc *Heinsius*.

XIX. * Ad Caesarem *TX*: Latus Caesaris *P*. 1. veris
TPφ: veri reliqui. *Vide Burmann. in Ovid. Heroid. XVIII*, 119.
praefer *T* 2. nulla saecula *P* 3. exspectare *b*

- 5 Pulchrior et maior quo sub duce Martia Roma?
 Sub quo libertas principe tanta fuit?
 Est tamen hoc vitium, sed non leve, sit licet unum,
 Quod colit ingratas pauper amicitias.
 Quis largitur opes veteri fidoque sodali,
 10 Aut quem prosequitur non alienus eques?
 Saturnaliciae ligulari misisse selibrae
 Flammarisve togae scripula tota decem
 Luxuria est, tumidique vocant haec munera reges:
 Qui crepet aureolos, forsitan unus erit.
 15 Quatenus hi non sunt, esto tu, Caesar, amicus:
 Nulla ducis virtus dulcior esse potest.
 Iam dudum tacito rides, Germanice, naso:
 Utile quod nobis, do tibi consilium.

XX.

Si tecum mihi, care Martialis,
 Securis liceat frui diebus,

12. Flammataeve togae scriptula 13. regis.

5. maior] melior ObchtzB et codex Scrivervii. sub quo x: quod sub s: quo, om. sub, pr.G. ducere AG 7. hoc om. T: et Hein-
 sius. scilicet o 10. eques] epes O A versu 11. novum Epi-
 gramma („Ad Caesarem“ XP) ordiuntur libri praeter T: coniungenda
 esse viderat Scrivervius. 11. ligula T se librae P: selibrem x

12. Flammataeve togae scripula (scriptula PX: scrupula w)
 OPaqX: Flammataeve togae scripula T: Flammataeve toge scripula
 X: Flammata (Flammata i) vetulae scriptula (scrupula Cl) ABCGI:
 Flammataeve toge scripula h, qui pr. manu om. totum versum:
 Flammataeve (Flammataeve es: Flammataeve x) togae strupula (scrupula
 es: scrupula x) des: Flammataeve togae scrupula mu: Flam-
 mataeve stolae vel Lamoalis cetulae Heinsius. Flammataeve etiam
 „quidam scripti“ Scrivervii et l. 13. Luxuria T tumideque
 B: tumidaeque X: tumidique hB vocat T haec] hoc Heinsius.
 regis PB 15. Quatenus o hii T Inde a v. 17. novum
 Epigramma („Ad Germanicum“ XP) ordiuntur libri praeter TOPuX
 et corr.G. 17. tacites P rides] inces C Germani cenos T:
 tacitae rides, Germanice, nassae Heinsius Adversarii p. 531.

18. Utile A nobis TPB, „MS. quem contulit Ricardus Thomso-
 nus“ (an P?) apud Scrivervium, et corr.G: nobis vis i: nevis XA et
 pr.B: non vis reliqui.

XX. Ad Martialem de tempore otioso X: Otii bona vita P:
 om. Epigramma G, post XIII. habent lmu. 2. Securi x

Si disponere tempus otiosum
 Et verae pariter vacare vitae;
 Nec nos atria, nec domos potentum,
 Nec lites tetricas forumque triste
 Nossemus, nec imagines superbas;
 Sed gestatio, fabulae, libelli,
 Campus, porticus, umbra, virgo, thermæ,
 Haec essent loca semper, hi labores.
 Nunc vivit necuter sibi bonosque
 Soles effugere atque abire sentit,
 Qui nobis pereunt et imputantur.
 Quisquam vivere cum sciat, moratur?

XXI.

Quantum pro Decimo, pro Crasso, Regule, Macrum
 Ante salutabat rhetor Apollodotus.
 Nunc utrumque suo resalutat nomine. Quantum
 Cura laborque potest! Scripserat, et didicit.

XXII.

Mane domi nisi te volui meruique videre,
 Sint mihi, Paule, tuae longius Esquiliae.

XX, 11. vivit sibi neuter, heu, bonosque XXI, 2.
 Apollonius. 4. Scripsit et edidicit. XXII, 2. Exquiliae.

3. diponere, corr. depouere „vel disponere“ B adiosum w
 otiosum tempus φ 4. veterē Ab et pr. A gaudere l 5.
 potentum pr. A 6. litis dhw forumve c 7. Noscemus
 σωμα: Nossemus reliqui cum X. imagine superbus P 10.
 ii h 11. necuter sibi bonosque scripsi de meo: necut eius (neo
 utenis A) lito bonosque XABC: neuter sibi bonosque φ: sibi neuter,
 heu, bonosque α: uenter sibi bonosque reliqui. 12. an fugere
 s 13. Qui pro nobis tp: Quis nobis s p̄sereunt] poterunt h
 14. cousciat l: eum sic corr. A moriatur φ et corr. A: moratum l

XXI. * Ad Regulum TX: De rhetore autē amante P. [Collatus
 est V4.] 1. Viactum T Grasso T: Casso X Marcum

Prospina: Macrum reliqui cum duobus Gruteri, Scriuerianis et D.
 2. rethor TBF4. Apollodotus Heinsius et Gronovius: Apollonius

Opuma: Appollodorus P: Apolodorus w: Apollodorus reliqui cum V4.
 3. utroque μν resalutabat A: resultat s 4. labor quam

T scripserat et dedit T: scripsit et edidicit reliqui.

XXII. Ad Paulum X: Quo longe maneat nec in domo sua in-
 veniatur Paulus P. 1. domu corr. A nisi] si BGpwp merui

voluique Obchozuma (nam de φ rursus fallitur Lemairius.): volui
 meruique reliqui cum φm 2. Sunt OpumX

- Sed Tiburtinae sum proximus aequalis pilaeque,
 Qua videt antiquum rustica Flora Iovem;
 5 Alta Suburani vincenda est semita clivum
 Et nunquam sicco sordida saxa gradu,
 Vixque datur longas mulorum vincere mandras
 Quaeque trahi multo marmora fune vides.
 Illud adhuc gravius, quod te post mille labores,
 10 Paule, negat lasso ianitor esse domus.
 Exitus hic operis vani togulaeque madentis:
 Vix tanti Paulum manere videre fuit.
 Semper inhumanos habet officiosus amicos.
 Rex, nisi dormieris, non potes esse meus.

XXII.

- Herbarum fueras indutus, Basse, colores,
 Lara theatralis dum siluere loci.
 Quae postquam placidi censoris cura renasci,
 Iussit et Oceanum certior audit eques,
 5 Non nisi vel cocco madida vel murice tincta
 Veste nites et te sic dare verba putas.
 Quadringentorum nullae sunt, Basse, lacernae,
 Aut meus ante omnes Cordus haberet equum.

5. Suburrani 7. rumpere 11. hinc XXIII,
 8. Codrus

3. Tyburtinae Pb sum em. s: sunt P: mihi huc aequalis
 4. Flore X Iovem] iocum B 5. Suburrani q et Gruteri ter-
 titus, v. Burmann. Anthol. Lat. II, 514.: suburbani reliqui. vin-
 cenda est] est incendia s 6. saxa] glaxa C 7. Viaque pr.B
 murorum P et „codex antiquus“ Domitii. vincere] rumpere
 PbqB; erumpere s: eropere Heinsius. 8. marmore lxx
 10. lassum corr.B: lassa Pox iannitor O: ianite s: ganitor X
 11. hinc pxx: hic reliqui cum Xm. 12. tanti] tandem
 XABCq: tantum „vel tandem“ G 13. [Apponunt Frisingensia.]
 in humanos Frisingensia.

XXIII. Ad Bassum X: De Basso paradoxo divite affecto P.
 1. inductus s collares q 2. Iure X et pr.B 3.
 Sed postquam c censotus XA et pr.B 4. Oceanum Pbq
 5. eroco c: estre lxx tinctam A et pr.G 6. potas pr.B
 7. nulla pr.B: mille q sunt em. b lucernae B: lacertae
 b 8. omnis Pbxx Cordus XABGQ et Iunianae; Cerrus l:
 Codrus reliqui. habebit q eques l

XXIV.

Hermes Martia saeculi voluptas,
 Hermes omnibus eruditus armis,
 Hermes et gladiator et magister,
 Hermes turba sui tremorque ludi,
 Hermes, quem timet Helius, sed unum,
 Hermes, cui cadit Advolans, sed uni,
 Hermes vincere nec ferire doctus,
 Hermes suppositicius sibi ipse,
 Hermes divitiae locariorum,
 Hermes cura laborque ludiarum,
 Hermes belligera superbus hasta,
 Hermes aequoreo minax tridente,
 Hermes casside languida timendus,
 Hermes gloria Martis universi,
 Hermes omnia solus et ter unus.

5

10

15

XXV.

„Quadringenta tibi non sunt, Chaerestratē: surge,
 Leitus ecce venit: sta, fuge, curre, late.“

XXIV, 8. ipsi,

XXV, 2. Lectius

XXIV. Ad Hermem *X*: Laus Hermetis *P*. 3. Hermes gladiator *OPaw* 4. turbo *Heinsius*. 5. Elus *Opw*: Aelius *a*; Helius reliqui cum *pm*. 6. Hermetai cadit *b* sed unum *G* 7. nunc *p*: sed *a*: uce reliqui cum *Xpm*. 8. suppositivus *h*: suppositivus *l*: suppositus *ap* et corr. *G* sibi ipse *XABC* et pr. *G*: sibi met ipsi corr. *G*: et ipse sibi *q*: sibi ipsi reliqui. 9. delitiae *h* iecariorum *XpA*, idemque novit *Domitius*: lericariorum *Cw*: helciariorum *Heinsius*. 10. favorque *Heinsius*. ludicrum *q* 11. asta *AC*: tasta *B*: et hasta *s* 12. aequorea *XABG* 13. casse *x*: casside athenae vel cuspidē lauceae *Heinsius*. 15. [om. *P*.] salus *G* et tamen unus *hauwq*, pr. *G* et corr. *Ad*

XXV. Ad Cherestratum *X*: De divite dissimulatore Cherestrato *P*. 1. Quadringenta *P*: Quadraginta *C* tibi om. pr. *A* Ce- rostrate *B*: Crestrate *X*: Therestratē *b*: Cherastrate *G* 2. Leitus *X* et pr. *A*: Letius *O*: Letus *P*: Lactius *pm*: Lestus corr. *G*: Lectus *B* et pr. *G*: Lectius *a* et pr. *h*: Lectior *b*: Lector *C* et corr. *A*: Lactior *clawq* ecce *B* curre, late om. *C*: curte, late *s*: surge, late *chx*: surge, tace *b* *fi*.

- Ecquis, io, revocat discedentemque reducit?
 Ecquis, io, largas pandit amicus opes?
 5 Quem chartis famaeque damus populisque loquendum?
 Quis Stygios non vult totus adire lacus?
 Hoc, rogo, non melius, quam rubro pulpita nimbo
 Spargere et effuso permaduisse croco?
 Quam non sensuro dare quadringenta caballo,
 10 Aureus ut Scorpi nasus ubique micet?
 O frustra locuples, o dissimulator amice,
 Haec legis et laudas? Quae tibi fama perit!

XXVI.

Quod alpha dixi, Corde, paenulatorum
 Te nuper, aliqua cum iocarer in charta,
 Si forte bilem movit hic tibi versus,
 Dicas licebit beta me togatorum.

XXVII.

Ingenium studiumque tibi moresque genusque
 Sunt equitis, fateor: cetera plebis habes.

XXV, 11. amici, XXVI, 1. Codre

3. Et quis io Gφ: Exquisio Ph: Et qui sic w vocat c
 descendentemque φ 4. Et quis io Gφ: Et qui sic w: Nec qui
 sit l pandet es: paudis B: pangit l: patidit φ 5. legendum
 Heinsius. 6. loquendum, Qui Obhsuμna Stigias G. tutus
 Bchl: tutos bs audire pr.B 7. num melius φ nymbo O
 8. croco] mero bchpfl. 9. censuro w date b et pr.Bh
 quadriuta pr.B: quadraginta Cw 10. Scorpii Bb: Scopi s
 11. et dissimulator e amici φXOss 12. quae] quod
 e: quo Heinsius. petit s: „vel parit“ B

XXVI. * Ad Cordum TX: In Cordum P. 1. Quod nuper
 alpha pr.G: Quoda sedix T Corda XC: Cerdō w: Codre xμna
 2. Tu φ dum c locarer AB et pr.G: loecetur s in om.
 φ 3. novit pr.B: movet es 4. beata me T: betam me
 ABCG: vita me B: hem me P togatorum ABC: togatum sw:
 togatioram T

XXVII. * Ad Paulum T: De Oceano X: De non responde
 natalibus suis P. 1. stadiumque T tibi om. O genusque]
 genus T 2. ceteris pr.G phebis B: phoebis XA [3. 4.
 om. T.]

Bis septena tibi non sunt subsellia tanti,
Ut sedear visio pallidus Oceano.

XXVIII.

Ut bene loquatur sentiatque Mamercus,
Efficere nullis, Aule, moribus possis:
Pietate fratres Curtios licet vincas,
Quiete Nervas, comitate Rusones,
Probitate Macros, aequitate Mauricos,
Oratione Regulos, iocis Paulos:
Robiginosis cuncta dentibus rodit.
Hominem malignum forsitan esse tu credas.
Ego esse miserum credo, cui placet nemo.

XXIX

Si quando leporem mittis mihi, Gellia, dicis,
„Formosus septem, Marce, diebus eris.“

XXVIII. 4. Rufous. 7. Rubiginosa. Aug. 1. J.

4. Oceano bb

XXVIII. * Ad Autum TX: De Mamercio loquace malo P.

1. loquar *XBC* 2. quibus *Q* 3. fratres Curtios licet Douza: licet fratres Curios *bhsu*: licet Curios 1: fratres Curios licet *reliq.*, vinct *AB* et *pr.G* 4. Quiete et *P* veritas *w* Drasones *Pehlmsuozpma*: Diuiones *b* 5. Matros *X*: Marcos *mau*: reliqui Maeros *d* *Grutro* *ex* *codice* *restitutum*: Mariscos *pr.G*: Mauros *c* 6. regulus *T* 7. Robiginosis *T* et *pr.A*: Rubiginosis *reliq.*, eunetes *c* dentibus euneta *G* rodus *XABC* 8. forsitan *Te* credes *p*: credis 1: crudis *x* 9. Ego te miserram *pr.G*

* Ad Galliam T: Ad Galliam X: De Gallia feda R.
Affert hoc Epigramma Aelius Lampridius Sever. Alexandr. XXXVIII.
 "Quod ille leporem quotidie (colidit *codex Bambergensis*) haberet,
 locus poetionis emersit (*mersit Bambergensis*), ideoque quod multi septem
 diebus pulchros esse dicunt eos qui leporem comedierint, ubi Mar-
 tialis etiam (sic *Bambergensis* et biga *Palatinorum* *Glutritz*: Mar-
 tialis Coei editio princeps *Mediolani MCCCCLXXF.* edita) Epigramma
 significat, quod contra quamdam Galliam scripsit, huiusmodi Cum —
 leporem, " 1. 4. Gallia Tz dicis] mandas *Lampridius* 2.
 Formosus T septem] semper G, cum correctione marginali obser-
 vatore] Septem formosus *Lampridius* 16. *Mace* *Lampridii Bambergen-*
sis, Marie Mediolanensis.

Si non derides, si verum, lux mea, narra,
Edisti nunquam, Gellia, tu leporem!

XXX.

Varro, Sophocleo non infitiande cothurno,
Nec minus in Calabria suspiciende lyra,
Differ opus, nec te facundi scena Catulli
Detineat, cultis aut elegia comis;
5 Sed lege fumoso non aspernanda Decembri
Carmina, mittuntur quae tibi mense suo,
Commodius nisi forte tibi potiusque videtur,
Saturnalicias perdere, Varro, nucea.

XXXI.

Aspice, quam placidis insultet turba iuvenis
Et sua quam facilis pondera taurus amet.
Cornibus hic pendet summis, vagus ille per armos
Currit et in toto ventilat arma bove.
5 At feritas immota riget: non esset harena.
Tutior poterant fallere plana magis.

3. lux mea narres *Gryphianae*: Gellia narra O: Gellia
mandas *margo* h: Si verum dicis, si verum Gellia mandas *Lam-*
pridius.

XXX. Ad Varronem X: Ad Varronem de munere carminis P.

1. Varro B Sophocleo X Sophocleo cothurno hinc *excer-*
perunt Frisingensia. 2. labra C suspiciendo B: suscipiendo
Obhux lyram XAB 3. Affert bōh: opes s te om s
facundia caena X scena A: coena φ: scena b: cena h: cena C:
soema B 4. modis *Heinsius*. 5. fumo non μ asperucuda
C 6. sibi s suo] novo B 7. potinsque] potins P
8. mices pr. B

XXXI. * De certamine taurorum TX: Parabola tauri P.

1. quam] tam bōh 2. amat T 3. hinc XABC et
pr. G vagus] ingus μ 4. arma] aura G 5. Et feritas
G in mota O 6. poterat c: posset φuna: poterant cum re-
liquis X et codices *Gruteri*. fallere T

Nec trepidant gestus, sed de discrimine palmarum
Securus puer est, sollicitumque pecunia IV

XXXII.

Quadrantem Crispus tabulis, Faustinæ, supponit II
Non dedit uxori, Cui dedit ergo? Sibi. 01

XXXIII.

Carpere causicidius fertur mea carmina: quis sit,
Nescio: si sciero, vae tibi, causicide.

XXXIV.

Hanc tibi, Fronto pater, genetrix Flaccilla, puellam
Oscula commendo, deliciasque meas,
Parvula ne nigras horrescat Erotion umbras
Oraque Tartaræ prodigiosa canis.

XXXX.

XXXI, 7. et de discrimine XXXIII, 1. qui ait, M
XXXIV, 1. genetrix

7. trepidat C gestas pr.B: gressus luna: gestas reliqui cum X, 31., margine Gryphii et codicibus Gruteri: gestu Heinzius, sed de discrimine palmarum TOPHsopzuxa: sed dedis crimine b: et de discrimine palmarum eddices Gruteri (de m testatur idem Modius: P non habet et) sed de discrimine palmis Gryphandæ: nec de discrimine palmarum p. et de discrimine parmas XABG: et nec discrimine parvo C88 et margine w: sed de discrimine plantae Rois. 8. Si carus I

XXXII. Ad Faustinum X: De exheredata uxore ad Fausti-
num P. 1. tabulis Crispus 2. cui] quis belis, dedi s

XXXIII. * Ad causicidium TX: De causicidio detrahente, sibi
P. dedit A. quis CG et corr. B: carminaque pr.B: qui reliquit. 2. vae
2. vae Qux

XXXIV. * Ad Frontonem T: In Frontonem X: Ad Herotionem P, qui
tamen primum diallechon ignorat. [Collatus est P4.] 1. genetrix T. Abh
genetrix reliquit. Flaccilla Tz: Flaccilla bh: Flaccilla c 3. No-
tum Epigramma incipiunt TX. ABCG P4. cmz et Iunianæ: De Erotione
T: Ad Frontonem X, et pr. P4: Ad Frontonem A: Ad Erotionem
BCc et corr. P4: Ad eandem Iunianæ. De Palatino non satis ac-
curate Gruterus: "Cum ms. aliquot et ead. vet. isthæc confunderent di-
sticho superiori, eos non trepide secutus sum." — Stat tamen à vulgæ,
Palat. et quart. Parvula TACG P4 et corr. B: Parvula pr. B/P4:
Parvula codex Scriverii, qui Paulula coniecit: Pallida XOPhdsopzuxa
et corr. P4: Callida cmz nec OPbmsuxa Herotion OP4. bhqzuxa:
horreæ erotion T: Erotion G: Heration B 4. Oraque] Ora
pr. G Tarpareis

- 5 Impleta fuit sextae modo frigora brumae,
 Vixisset totidem ni minus illa dies.
 Inter tam veteres ludat lasciva patronos
 Et nomen blaeso garriat ore meum.
 Mollia non rigida cespēs tegat ossa, nec illi,
 10 Terra, gravis fueris: non fuit illa tibi.

XXXV.

- Dum sibi redire de Patrensibus fundis
 Ducena clamat coccinatus Euclides
 Corinthioque plura de suburbano
 Longumque pulchra stemma repetit a Leda
 5 Et suscitanti Leito reluctatur;
 Equiti superbo, nobili, locupleti
 Cecidit repente magna de sinu clavis.
 Nunquam, Fabulle, nequior fuit clavis.

XXXVI.

- Laudatus nostro quidam, Faustine, libello
 Dissimulat, quasi nil debeat: imposuit.

9. nec rigidus

XXXV, 5. Lectio

5. sex tno modo *T* 6. ut minus *XABGI*: nisi minus *C*
 7. Inter tam] Interim *X* et *pr. AB*: Interim *corr. A*: Interea
corr. B: Interitu *C*: Forte inter *vel* Inter io *vel* Inter iam *Heinsius*.
 ludet *I*: landat *C* paternos *C* 8. blesso *Tb*: blese *G*
 9. non rigidus *TXABCGφA*: nec rigidus *reliqui*. caespas *A*
 negat ossa *C*

XXXV. Ad Fabullum *X*: De Euclide divite qui claves suas fe-
 rebat *P*. 1. Cum *μνα*: Dum *reliqui cum Xφ*. tibi *o de*] *e*
margo Iunii. Patrensibus *QAB*: Patereusibus *φ*: Patruensibus
XABGPms: Patruensibus *w*: Patreutibus *z*: patruelibus *Cbehlms*.
 [Patrensibus *Gruterus ex φm attulit minus accurate*.] 2. Du-
 centa *Oppms*: Buceua *pr.w*: Buceina *z*: Dum cenat *de et pr.h*
 concinnatus *w* Euclides *I* 3. Corinthioque *m*: Cornitioque *e et*
pr.h: Cornichioque *w*: Corinthio *z*: Cornelio *s* suburbana *pr.B*
 4. pulchrum *chwx*: *om. C* stimma *corr.h*: temma *G*: stegma
z: schema *e* repetita Leda *GO*: petit a Leda *I*: repetit Leda *sw*:
 repetit a Lea *b*: repetit alia *e* 5. Et suscitant si ei tore la-
 cratur *P* Leito *XABG*: Leido *C*: Leto *φ*: Letio *μ*: Leeto *chlw*:
 Lectio *Oza*: Idem *repono XIV*, 11. relustatur *pr.B* 6. saper-
 bus *z*: Equitis urbo *P* 7. Concidit *e*: Credidit *I* mana desinu *φ*
 8. Fabullae *XAw*

XXXVI. Ad Faustinum *X*: De ingrato ad Faustinum *P*.
 1. quidem *pr.A*: quondam *chwx* 2. debet *φ*

XXXVII. 1. cynis, 8. miscellam in margine.

Puella senibus dulcior mihi cynis,
Agna Galaesi mollior Phalantini,
Concha Lucrini delicatior stagni,
Cui nec lapillos praeferas Erythraeos,
Nec modo politum pecudis Indicae dentem
Nivesque primas liliumque non factum,
Quae crine vicit Baetici gregis vellus
Rhenique nodos aureamque nitellam;
Fragravit ore, quod rosarium Paesti,
Quod Atticarum prima mella cerarum,
Quod sucinorum rapta de manu gleba;
Cui comparatus indecens erat pавus,
Inamabilis sciurus et frequens phoenix:
Adhuc recenti tepet Erotion busto,

XXXVII. 1. cynis, 8. miscellam in margine.
 11. succinorum 12. pavo,

XXXVII. * Ad puellam delicatam (delicaram T) TX: Epitaphium puellae delicatae P. 1. senibus mihi s. delicatior cynis A cynis T: tigis s: aignis P; cynis A. 2. Agna galesi mollior phalantini T: Phalanthioi Xn: Phalatioi b, pr. A et corr. G: Palatini c: Phalanioi a: Phalantioi reliqui cum P. 3. Choca Lucrini diligitiae T: delicatior s. 4. capillo s. praeferens P. Erythraeos P; Eritheos T; Erytheos XB; Eritheos G; Eriththeos q. 5. positum w. pecudis vidi cedentem P: pecudis indicentem T: pecudis Indicae gentem XAB: pecoris Indici dentem hB. 6. Nivesque pr. A tantum pr. A. 7. crimine T: nigra ACG: nigrae XB vincit COqyma: vicit b: vincet h: vicit reliqui cum X et aliquot Gruterianis. Baetici P vellus om. T. 8. [om. T.] Relique Xb nitellam XBpua et margo p: nitellam OpB, idque novit Domitius; miscellam l: vitellam s: nitellam reliqui cum D: vittellam Pontanus; miscellam. Scaliger. 9. Fragravit XBY Flagravit A: Flagravit TCGblaw: Fragans q. rosarum Pw. Paesti) peristi w. 10. prima T: mella q. 11. succinorum THP: succinorum reliqui. gleba XAS: globa l. 12. coma paratus o: comparato s. indeces T. eat Heiniaus. pavus XABCGX: pavo T: pavo reliqui. 13. Inamavillis T sciurus Tla et margo h: scyrus XAB: scirius C: scins O: syrus q: cirus Ga. et. var. dent. e: chirus l: chyru Pw: ciris m: ehiris z: cyrrus h: cirrus b: currus o infrequens qum phoenix OP: phaenix x: fenix GbA: senex l. 14. repenti w. tepeto rato nabus to T Erotion OPh: Orotion B: Eriktion Cel: Herition hsw. {15. 21. om. T.]

Unus cum sitis, duo, Calliodore, sedetis.

Surge: *σολοικισμόν*, Calliodore, facis,

Aut imitare genus Ledae, — cum fratre, sedore

Non potes —; alternis, Calliodore, seda

10

XXXIX

Supremas tibi tricies in anno

Signanti tabulas, Charine, misi

Hyblaeis madidas thymis placentas.

Defeci: miserere iam, Charine.

Signa rarius, aut semel fac illud,

Mentitur tua quod subinde tussis.

Excussi loculosque sacculumque,

Croeso divitior licet fuissem,

Iro pauperior forem, Charine,

Si conchem toties meam comesses,

10

XL

Pinxisti Venerem, colis, Artemidore, Minervam:

Et miraris, opus displicuisse tui?

XXXVIII. 8. *σολοκισμόν*

XXXIX. 2. 4. 9. Carine

10. conchen

7. Unius a duos XB et pr. A

8. *σολοικισμόν* XABC

et pr. G: *σολοκισμόν* φ: *σολοκισμόν* x: *σολοκισμόν* reliquit.

9. Adl] Ah e: A b mutare P: Ledae, aut cum *Isifanar* et corr. G

10. „vel alterius“ B Calliodore φ In P subdistinguitur

haec: „Herede petra cum phil paltibecho dufela mittit,“ quae ad sequens

Epigramma pertinere videntur.

XXXIX. Ad Charinum X: Pauper effertus est Carinus P.

1. Summas pr. G: Suppramas XB triciens XB

2. Defecti. *Heinsius*. Carine multi libri.

3. palestras

4. turris pr. G

5. sacculumque φ: saeculumque Xμκ: saeculumque

corr. saeculumque, G

6. tussis A

7. Chreso B: Cresao x: Chreso X

8. ditior XC et corr. G Iro] Prō G: Pro XABCφ: Prob x: Per w

ferem i

9. conchem XABCα: conchen φ *Ορεσω* et pr. φ:

concham Gμκ et corr. h: contam i

XL. Ad Artemidorem X: De deorum ira ad pictorem P.

1. [Apponunt *Frisingensis*.] Pinxisti

- Spadone cum sis evirator fluxo,
 Et concubino mollior Celaenaeo,
 01 Quem sectus ululat matris entheae Gallus,
 Theatra loqueris et gradus et edicta,
 5 Trabeasque et Idus fibulasque censusque,
 Et pumicata pauperes inanu monstras.
 Sedere in equitum liceat an tibi scamnis
 Videbo, Didyme: non licet maritorum.
- XLI.
- Callidus effracta nummos surruperet arca,
 Prosterneat patrios impia flamma lares;
 Debitor usuram pariter sortemque negabit,
 Non reddet sterilis semina lacta seges:
 5 Dispensatorem fallax spoliabit amica,
 Mercibus extractas obruet unda rates.
 Extra fortunam est, si quid donatur amicis:
 Quas dederis, solas semper habebis opes.

XLII, 7. quidquid

XLII. Ad Didymum. X: De Didymo cincedo. P. 1. fluxu
 corr. A: ipso pr. P. 2. concubineo 1. Celaeno dno: Cilleneo pr. A:
 Ceneo pr. B. 3. sextus ABC: septus C matris ululat de en-
 cheae Gallus b et pr. A: ethnae Gallus 1: matriseutae Gallus s: ma-
 tris entheaeus vel enthea eus XABC: matris entheaeus, crasis aliquot
 litteris, G: an matris entheae custos? 5. fabulasque Phs et
 idem commemorat Domitius: fibulosasque b: fibulas dno: fibulosas e
 6. pumicatae 1. pauperis C et corr. B monstras, AG: mon-
 stra pr. B. 7. in equitum] nequitum ds: nec equitum b: equi-
 tum, e an om. h et pr. G: hanc corr. G scamnis B: stannis
 corr. h: stagnis casu et pr. h. 8. Videte Heinsius, Didyme P:
 Didymo pm liceat ds et pr. h maritoni 10

XLII. De fure X: Amicis quod datur non perit P. [Versus 1.
 2. 3. 4. 7. 8. offerunt Frisingensia.] 1. effrata e et pr. B: auferat
 BC archa P allique. 2. patrios XABC Hinc novum Epi-
 gramma (1) De debitoribus XP) oritur XABCGPb. 4. Nbi
 Nunc G reddent B steriles Bb: sterile P latu delau: lacta
 m Rursus novum Epigramma in XABGPb. 5. De dispensatore X:
 „De debitoribus“ P. 5. Dispensatorem b spoliavit C et corr. B
 6. obstructas G: obstructa s: „vel instructas“ m [7. 8.
 apponit D.] 7. si quid XABCG et Frisingensia: quidquid reliqui.
 8. Qua dederit pr. B: Quas dederas pr. A

XLIII.

Thais habet nigros; niveos **Laeccania** dentes.

Quae ratio est? Emptos haec habet, illa suos.

XLIV.

Quid factum est, rogo, quid repente factum,

Ad cenam mihi, Dento, quod vocanti, —

Quis credat? — quater ausus es negare?

Sed nec respicis et fugis sequentem,

Quem thermis modo quaerere et theatri

Et conclavibus omnibus solebas.

Sic est, captus es unctiore mensa

Et maior rapuit canem culina.

Iam te sed cito cognitum et relictum

Cum fastidierit popina dives,

Antiquae venies ad ossa cenae.

XLV.

Dicis formosam, dicis te, **Bassa**, puellam.

Istud quae non est, dicere, **Bassa**, solet.

XLIII. 1. *Lecania*
est, 7. unctiore cena

XLIV. 1. quid repente factum

XLIII. De Thaide et Lecania X: De Lecania sine dentibus P.
[Om. Epigramma B.] 1. Legebatur Lecania. 2. Qui X
hemptos G

XLIV. Ad Dentonem X: Ad parasitum qui ad ditiores transierit
P. 1. Quis z: Quod l Quid factum rogo q quod l repete
B: repetens X factum est Pchmz factum est repente b 3.
et quater bs es] est bo 4. ne respicis refugis l 5. termo
pr.B et om. l 6. eumelavibus b 7. ultiore z coena
hpmz: mensa reliqui cum Xp et Viennensi Gruteri. 8. famem
Heinsius. 9. iam tesedieito XABCG cognitum] raptum z
11. caene XA

XLV. * Ad Bascum T: Ad Bassam X: Quis mulier feda puel-
lam se dicat P. 1. formosam X: formam pr.h 2. Utud l
quae TXABGO et duo Scriverii: quod reliqui. es mz Bassa]
saepe bohmx: nempe Heinsius. soles mp et corr. T

XLVI.

Basia dum nolo nisi quae luctantia carpsi,
 Ut placet ira mihi plus tua, quam facies,
 Ut te saepe rogem, caedo, Diadumene, saepe:
 Consequor hoc, ut me nec timeas, nec ames.

XLVII.

Nunquam se cenasse domi Philo iurat, et hoc est:
 Non cenat, quotiens nemo vocavit eum.

XLVIII.

Quid non cogit amor? secuit nolente capillos
 Encolpus domino, non prohibente tamen.
 Permisit flevitque Pudens: sic cessit habenis
 Audaci questus de Phaethonte pater.
 5 **T**alis raptus Hylas, talis deprehensus Achilles
 Deposuit gaudens, matre dolente, comas.
 Sed tu ne propera, brevibus nec crede capillis,
 Tardaue pro tanto munere, barba, veni.

XLVI, 3. rogam XLVIII, 2. nec 7. nec propera

XLVI. * Ad Diadumenum *X*: nullum lemma *T*: Amat basiare
 colluctantem *P*. 1. Bassia *TA* cum *l* nisi si *sw* luitantia
 s carpis *XABCGsw* 2. mi *T* quem *pr.A* 3. cedo
μκ: credo *Twφ* (in *P* correctum est cedo.) 4. Consequar *Pφ*:
 Cumsequor *l* hoc ut me nec] hoc moneo ut *B*: hoc, mei nec *P*
 nec timeas] ne timeas *δ*

XLVII. * Ad Philonem *T*: Ad Filonem *X*: De Philone forisce-
 nio *P*. 1. Nunqua *T*: Nusquam *κ* cinasse *P* Filo *δφ*
 iurati *P* haec *pr.w* 2. cena *P*

XLVIII. De Encolpo *X*: De abscissa coma Encolpi *P*. 1.
 Qui *X* et *pr.B* capillo *XA* et *pr.B*: capillum *G* 2. Encolpus
G: Encolpes *δ*: Encolpes *cwz*: Encolpo *P* non *XABGP* 3. nec
 reliqui. 3. Promisit *w* habenas *p* 4. Phoetonte *XB* et
pr.h: Phetonte *G* 5. deprehensus *Os* 6. gaudes *pr.B*
 volente s comam *G* 7. ne propera *XBCGP* 8. ne crede *B*:
 propera *pr.A*: nec propera reliqui. ne crede *CGP* 9. ne crede *B*:
 neu crede *Handius* in *Gronov. Diatr. Stat. II*, p. 161. 8. Tar-
 deque *A* venit *φ*

XLIX. *meum nam omnia*

Vidissem modo forte cum sedentem

Solum te, Labiene, tres putavi.

Calvae me numerus tuae fefellit:

Sunt illinc tibi, sunt et hinc capilli,

Quales vel puerum decere possint.

Nudum est in medio caput, nec ullus

In longa pilus area notatur.

Hic error tibi profuit Decembri,

Tum, cum prandia misit Imperator:

Cum panariolis tribus redisti.

Talem Geryonem fuisse credo.

Vites, censeo, porticum Philippi:

Si te viderit Hercules, peristi.

L.

Ceno domi quotiens, nisi te, Charopine, vocavi,

Protinus ingentes sunt inimicitiae,

Meque velis stricto medium transfigere ferro,

Si nostrum sine te scis caluisse focum.

Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit?

Improbius nihil est hac, Charopine, gula.

XLIX. 5. nec 9. Tunc L, 3. Meque petis

XLIX. * Ad Labienum X: Ad Laviennum T: locus de calvo P.

1. fortem T
2. Lavienn T: Labiane w
3. Calvo me numero te fefellit P tua T
4. S. illinc tibi sint T: Illinc tibi sunt et hinc X
5. vel TPI, margo Gryphii, Gl. et pr.p: nec reliqui. dicere T: docere bp poss T: possunt GPbchpswzq
6. Nudum pr.B: Nudus es corr.P.
7. pilus om. T
8. Hinc X et pr.BC profui b: fuit X
9. Tum T: Te de: Tunc reliqui. cum prandia] comparanda P
10. edisti q
11. Gerione hinc Frisingensia.
12. Vides b Philippi pr.T.
13. vidit b: videt l

L. * Ad Charopinum (Caropinum T) TX: De Charopino par-
sito P. 1. Leno w: Caedomi T nec te cz Charopine TX
alii. vocatur T 3. vells T: potes XABG: putes P Gl: pa-
ras X: petis reliqui: cupis vel furis Heinsius. [Post humo versum
deficit B usque ad V, 73, 3.] 4. sis s 5. semel ego pr.P
6. Charopine] caupone G: Charopine tgula (sic) P

Desine iam nostram, præcor, observare culinam,
Atque aliquando meus det tibi verba focus.

LI.

- Hic, qui libellis praegravem gerit laevam,
Notariorum quem premit chorus laevis,
Qui codicillis hinc et inde prolatis
Epistolisque commodat gravem vultum
5 Similis Catoni Tullioque Brutoque,
Exprimere, Rufe, fidiculae licet cogant,
Ave Latinum, χαῖρε non potest Graecum.
Si fingere istud me putas, saluteinus.

LII.

- Quae mihi praestiteris meminisse semperque tenebo.
Cur igitur taceo, Postume? Tu loqueris.
Incipio quotiens alicui tua dona referre,
Protinus exclamat „Dixerat ipse mihi.“
5 Non belle quaedam faciunt duo: sufficit unus
Huic operi: si vis, ut loquar, ipse tace.
Crede mihi, quamvis ingentia, Postume, dona
Auctoris pereunt garrulitate sui.

8. coquus.

7. præcor] procul e 8. Utque ὅπως focus TX: locus
behuz: locus s: coens XAC: coquus h: coeuns P: coquus reliqui.

LI. * Ad Rufum TX: De divite corde bruto, bruto raso P.

1. Huic Roius. libellis] verbis l pergravem bchl: per gravem
Gryphianae: quae gravem pr.G laevam l et Roius. 2. oorus
T laevis X: villa φ: levis vulgo. 3. probatis c 4. co-
modat φ: commodat Gryphianae. vultum X 6. fiduculae T
7. Have TX: Quao pr.G chere TGOP: kaire X: kera s:
χαῖρε μ: exaipe margo G: om. ὅπως postest T: potes XAG et Iu-
niana: pote est Roius. 8. salutem T

LII. * Ad Postumam de menere T: Ad Postumam X: Dona
garrulitate perire postuma P. 1. Quem G 2. tu om. pr.G
[3. 4. 7. 8. apponunt Frisingensia, 5. 6. 7. 8. D.] 4. ille CGel
5. Non eadem bello Heinsius. 6. loquor T tacae T
7. quamvis] quotiens h dona TGOPgl. et Frisingensia: do-
nas Gruteri tertius et corr.x: donos d: dones reliqui. 8. gratu-
litate s sni] tua z, quo probato Heinsius Auctori scribendum arbi-
tratur.

LIII.

Colchida quid scribis, quid scribis, amice, Thyesten?
 Quo tibi vel Nioben, Basse, vel Andromachen?
 Materia est, mihi crede, tuis aptissima chartis
 Deucalion, vel si non placet hic, Phaethon.

LIV.

Extemporalis factus est meus rhetor:
 Calpurnium non scripsit, et salutavit.

LV.

Dic mihi, quem portes, volucrum regina? „Tonantem.“
 Nulla manu quare fulmina gestat? „Amat.“
 Quo calet igne deus? „Pueri.“ Cur mitis aperto
 Respicias ore Iovem? „De Ganymede loquor.“

LVI.

Cui tradas, Lupe, filium magistro,
 Quaeris sollicitus diu rogasque.
 Omnes grammaticosque rhetorasque

LIII, 1. Thyestem?

LVI, 1. Cui credas

LIII. * Ad Bassum TX: De scolastico Basso P. 1. Cholchida A quid scribis *semel* T: quid scribit (scribis A) quod scribis XA Thiesten TO: Tiesten P: Thyestē φ: Thiestē Gbā: Tyestem X 2. Quo P ACGbchbmazfl: Quod TXφ: Quid Oρμνα Niobem XGdmφ: Niohe μνα Andromachem XG: Andromache μνα: Andromaden ā: Andromedem fl. 3. Matheria T crede om. ā 4. vel] aut P Poeton X: Phoeton, Pheton alii: Peton pr.P

LIV. De rethore X: De obliuio rhetore P. 1. est meus factus μν retor meus G 2. Calphurnium Oρμνα: Calphornium x: Chalfurnium G 3. scripsit G: scribit bchmoxμν salutavit lp

LV. Ad Iunonem X: De Ganymede ad Iunonem P. 1. Sic x portas P tonanti Cbchmox 2. manet pr.G amat] amai P 3. Quod μ cum chz mittis μν 4. Despicias G: Respiciat nwp

LVI. Ad Lupum X: Suet ne liberalis disceat P. 2. rogasque diu φ: diuque rogas GOhpm: diuque tentas α: diu rogasque reliqui cum X, Gruterianis et fl. 3. grammaticos (om. que) Cbz

- Devites, moneo: nihil sit illi
 5 Cum libris Ciceronis aut Maronis.
 Famae Tuttilium suae relinquo.
 Si versus facit, abdicet poetam:
 Artes discere vult pecuniosas,
 Fac discat citharoedus aut choraules.
 10 Si duri puer ingeni videtur,
 Praeconem facias vel architectum.

LVII.

Cum voco te dominum, noli tibi, Cinna, placere:
 Saepe etiam servum sic resaluto tuum.

LVIII.

- Cras te victurum, cras dicis, Postume, semper.
 Dic mihi cras istud, Postume, quando venit?
 Quam longe est cras istud? ubi est? aut unde petendum?
 Numquid apud Parthos Armeniosque latet?
 5 Iam cras istud habet Priami vel Nestoris annos.
 Cras istud quanti, dic mihi, possit emi?

6. relinquit.

4. Divites GPaw: Evites codex Vossianus Burmann. Anth. Lat. I, p. 509. 5. liberis O 6. Tuttilium pr.P et „liber omnium scriptorum optimus“ Seriverii: uttilium XACG: Vuttilium e: Lucillum codex Pulmanni: Titu Livium corr.P: Rutillium reliqui. Vide Spalding. in Quintilian. Inst. Orat. III, 1, 21. relinquo XACGOp: relinquo l: relinquo s: reliquit o: relinquit reliqui. 7. facis s 8. dicere G et Iunianae. vult discere s pecuniosus pr.A 9. Eac q hiscat Gulielmus. citharoedos CObelq, pr.h et corr.G 10. ingenui GOPhawppun 11. vel] aut i

LVII. * Ad Cinna TX: Mala tractatio Cynae P. [Apponunt Frisingensia.] 1. nolo Gryphianae et margo p: nolim. Seriverii coniectura: volo cl: noli reliqui cum Am. 2. resaluto T³ tuum TXABCltqumPB, Seriverii „optimus liber“ et var. lect. c: meum reliqui cum Frisingensibus.

LVIII. Ad Postumum X: Bene debere vivi ad Postumum P. [Apponunt Frisingensia et D.] 1. te] bene D victuorum pr.A 2. Illud i 3. Tam longum Heinatus. Quam tibi cras istud longe est h et corr.b: Dic mihi cras istud ubi est p longe est q et Frisingensia: longe reliqui. ubi est] tibi est ca: dubium est XO petendum est i et Frisingensia. 4. Armeniosve Opsw et Frisingensia. 5. Num q Castoris z 6. posset OPolusawppun

Cras vives: hodie iam vivere, Postume, tardum est:
Ille sapit, quisquis, Postume, vixit heri.

LIX.

Quod non argentum, quod non tibi mittimus aurum,
Hoc facimus causa, Stella diserte, tua.
Quisquis magna dedit, voluit sibi magna remitti;
Fictilibus nostris exoneratus eris.

LX.

Allatres licet usque nos et usque
Et gannitibus improbis lacessas,
Certum est hanc tibi pernegare famam,
Olim quam petis in meis libellis
Qualiscunque legaris ut per orbem. 5
Nam te cur aliquis sciat fuisse?
Ignotus pereas, miser, necesse est.
Non deerunt tamen hac in urbe forsam
Unus vel duo tresve quattuorve,
Pellem rodere qui velint caninam: 10
Nos hac a scabie tenemus unguas.

LXI.

Crispulus iste quis est, uxori semper adhaeret
Qui, Mariane, tuae? crispulus iste quis est?

LVIII, 7. serum est.

LXI, 2 et 13. Crispulus

7. Cras vivis P Cras vives vivis hodie iam vivere tardum est
Frisingensia. tardum est Pfl. cum *Frisingensibus*: serum est re-
liqui. 8. [Om. C.] heri *Frisingensia*.

LIX. Ad Stellam XP. 1. mittimus XACGFX: misimus re-
liqui. 2. Hoc facinus x: N facimus pr.G Stelle s diserta
AC 3. Si quis l 4. exoneratus b: exonoratus Cs: vix
oneratus *Heinsius*.

LX. Ad detractorem suum X: Non vult alic (sic) testimonium
bonum prohibere P. 1. Ad latres O: Illatres e usque prius
om. G 2. canitibus XA lacesses Cbow 3. Centum A
negare x 4. in om. z: a P 5. urbem P 8. Non
derunt XA: Non erant P in hac bA 9. vel om. pr.A
10. Pellere P vellent s 11. Nos hic P a om. XC

LXI. Ad Marianum X: De iuvene erispo qui civis uxor ad
latus ambulabat P. 2. crispulus G

- Nescio quid dominae teneram qui garrit in aurem
 Et sellam cubito dexteriore premit?
 5 Per cuius digitos currit levis annulus omnes,
 Crura gerit nullo qui violata pilo?
 „Nil mihi respondes? „Uxoris res agit“ inquis
 „Istè meae.“ Sane certus et asper homo est,
 Procuratorem vultu qui praeferat ipso:
 10 Acrior hoc Chius non erit Aufidius.
 O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini:
 Te successurum credo ego Panniculo.
 Res uxoris agit? res ullas crispulus iste?
 Res non uxoris, res agit isto tuas.

LXII.

- Rure tuo nostris maneat licet, hospes, in hortis,
 Si potes in nudo ponere membra solo,
 Aut si portatur tecum tibi magna supellex:
 Nam mea iam digitum sustulit hospitibus.
 5 Nulla tegit fractos nec inanis culcita lectos,
 Putris et abrupta fascia reste iacet.

LXI, 14. ipse tuas.

LXII, 5. culeitra

3. Nescio quod *pr. A* qui] quid *Cc* 4. sellam μ dexte-
 riore ϕ peremit *X* 5. omnis *P* 6. violenta *C*: fruticata
Heinsius. 7. agis *AG* inquit *P* et *pr. G* 8. coecus \mathfrak{B} et
pr. h: liber *cz* 9. vultum qui proferat ipso, *XA* proferat *c*:
 preforat *b*: perferat *h* aequo *z*, *pr. h* et „membrana *MS*“ *Gronov.*
Diatr. Stat. I, p. 597. *Hand.* 10. Atrior hoc ϕ : Aprior hic
P Chiuis μ : Citius *X* erit *XACOPchlsuwp*: eris *b*: erat *re-*
liqui. aut fidius *X* 11. erat *X* Latinis *bh* 12. Te] Et
C credo ego] credere *X* Penniculo *z* 13. uxores μ
 res ullas *ACGOqhm*, *Arondeilianus* et *Viennensis Gruteri*: res ulla
Xp: re nullas *b*: „vel si ullas“ *m*: res nullas *reliqui*. crispulus
G ipse *l* 14. Non agit uxoris *Viennensis Gruteri*. ipse tuas
bchlsuwp Non res uxoris *vel* Res anne uxoris? *Heinsius*.

LXII, Ad hospitem *X*: De hospitio hortorum *P*. 1. Rure
 tuo maneat licet nostris *l* ortis *XO* 2. nullo *l* ponere]
 pectore *s* 3. tecum] tenet *b* maga *l* suppellex *OPb*
 4. Non mea *b* dicitum *XAG*: lectum *Cbchlsuwp* \mathfrak{B} et margo *X*
 auspicibus *s* 5. factos *bch*: fragtos *pr. A* culcitra *CObchlsuwp*
 et *corr. A*: culcitra *s*: culcita *ex h. l.* apponunt *Frisingensia*.
 6. fascia *A*: fascea *P* resta *X*: teste ϕ : veste *m*

Sit tamen hospitium nobis commune duobus:
Emi hortos; plus est: instrue tu; minus est.

LXIII.

„Quid sentis“ inquis „de nostris, Marce, libellis?“

Sic me sollicitus, Pontice, saepe rogas.

Admiror, stupeo: nihil est perfectius illis,

Ipse tuo cedit Regulus ingenio.

„Hoc sentis?“ inquis „faciat tibi sic bene Caesar, 5

Sic Capitolinus Iuppiter.“ Immo tibi.

LXIV.

Sextantes, Calliste, duos infunde Falerni,

Tu super aestivas, Alcime, solve nives.

Pinguescat nimio madidus mihi crinis amomo

Lassenturque rosis tempora sutilibus.

Tam vicina iubent nos vivere Mausolea, 5

Cum doceant, ipsos posse perire deos.

LXV.

Astra polumque dedit, quamvis obstante noverca,

Alcidae Nemees terror et Arcas aper

LXIII, 4. cedit LXIV, 5. iam LXV, 2. Nemeae

7. Sic $\mu\alpha$: Si $b\phi$ continue w 8. instructam P

LXIII. Ad Ponticum X : Male tractat scripta P . 1. de] te b
Marce] certe w 4. cedit wz : cedat $Heinsius$. 5. sensit
 X si bene $Plaw\phi$: non bene C 6. Si lw ipse tibi c

LXIV. Ad Callistum X : Ad Calixtum G : Bene debere vivere morituros P . 1. Caliste $Ob\eta\mu\alpha$: Calixte G : Callide P infundi XA 2. extivas w : extinas s Alcime $b\phi$ et $pr.h$: Alcine $O\mu\alpha$: Alcyne $corr.h$: Elchime w solve $XAG\eta\phi\eta$: funde reliqui. 4. Lassenturque A : Laxenturque mz : Lassanturque ϕ subtilibus $OP\phi$: subilibus clz 5. Tam GOP (ex P nihil notatum.): iam reliqui. iubet bsw 6. doleant c

LXV. Ad Caesarem X : Laus Augusti in comparacione Her- culis P . 1. polumque pia dedit h opstante A 2. Nemees Gl et $corr.P$: Nemeae est XAC : Nemeis $pr.P$: Nemeae reliqui. terres z : terrore marchas P Archas $Ob\eta$

- Et castigatum Libycae ceroma palaestrae
 Et gravis in Siculo pulvere tusus Eryx,
 5 Silvarumque tremor, tacita qui fraude solebat
 Ducere nec rectas Cacus in antra boves.
 Ista tuae, Caesar, quota pars spectantur harenæ?
 Dat maiora novus praelia mane dies.
 Quot graviora cadunt Nemeaeo pondera monstro?
 10 Quot tua Maenaios collocat hasta suæ?
 Reddatur si pugna triplex pastoris Hiberi,
 Est tibi qui possit vincere Geryonem.
 Saepe licet Graiae numeretur bellua Lernaë,
 Improba Niliacis quid facit Hydra feris?
 15 Pro meritis caelum tantis, Auguste, dederunt
 Alcidae cito di, sed tibi sero dabunt.

LXVI.

Saepe salutatus nunquam prior ipse salutas:
 Sic eris aeternum, Pontiliane, Vale.

LXVII.

Hibernos peterent solito cum more recessus

3. Libyae 4. fusus 7. spectatur 14. quod
 facit LXVI, 2. erit

3. Libici G: Libyae Iunianae: Siculae B: ciroma G: ceroma
 w: oeronia Pp 4. Sicula P: tusus P: fusus reliqui. 5.
 fronde q 6. nec raptas c: non rectas P (nihil ex P notatum)
 et B, vide Hand. ad Gronov. Diatrib. Stat. I, p. 247. Cacus Oñ
 7. Insta A: late pr.G spectantur Heinsius: spectat w: spo-
 ctas c: exspectat bh: spectatur reliqui. 8. maior P: nonus b
 magna dies c 9. Quod Xhp et pr.G: Quo bsw graviora]
 maiora P Nemeaeo AGOPbq: Nemo Cchz monstro] nostro b
 10. Quod Xbrw et pr.G: Quo h Mannlios X asta µ:
 astra h 11. si om. P Hiberi XOhua: Hyberi Pp: haberi
 bp: Iberi reliqui. 12. possis A 13. Saepe quidem licet P
 belua XOPq: bulua A 14. Niliaci x facis Gp hydra]
 ira Gñ 15. anguste µ et pr.w: angusta sp 16. dii XAGOP
 bhawp sera bawp et corr.h

LXVI. * Ad Pontilianum T: Ad Pontilianum X: Ad qntilianum
 qui prior volebat salvari P. 2. Sic eris XACGPcpqñB: Di-
 ceris T: Sic erit reliqui: Dic ergo Heinsius.

LXVII. * De Progne TX: Ad Prognem P. 1. [Om. C.]
 Hiverno T: Hiberno x peterent subito l: solito peterent codex
 Oudendorpii: peteret solito q

Atthides, in nidis una remansit avis.
 Deprendere nefas ad tempora verna reversae
 Et profugam volucres diripuerunt suam.
 Sero dedit poenas: discerpi noxia mater
 Debuerat, sed tunc, cum laceravit Ityn.

LXVIII.

Arctoa de gente comam tibi, Lesbia, misi,
 Ut scires, quanto sit tua flava magis.

LXIX.

Antoni Phario nil obiecture Pothino
 Et levius tabula, quam Cicerone nocens:
 Quid gladium demens Romana stringis in ora?
 Hoc admisisset nec Catilina nefas.
 Impius infando miles corrumpitur auro,
 Et tantis opibus vox tacet una tibi.
 Quid prosunt sacrae pretiosa silentia linguae?
 Incipient omnes pro Cicerone loqui.

LXX.

Infusum sibi nuper a patrono
 Plenum, Maxime, centies Syriacus

LXVII, 4. suae.

6. Itym.

2. Athides *b*: Atides *h*: Atthidis *P* et *pr.x*: Attidis *q*: Althides
s: Atchydes *X*: Hachchidis *C*: Alcidis *l*: Itides *var. lect. G* in naius
C 3. Deprehendere *TOYNA*: Deprenderunt *corr. P* nephas *P*
adj sat s revesae *T* 4. fugam *s* deripuerunt *TXAC* suam
Tcm: suae reliqui. 5. discerpi *l* 6. cum] quo *P* Ityn
TC: Hityn *X*: Itia *AP*: Itym *q* in rasura: Ithim *Obh*: Itym reliqui.

LXVIII. * Ad Lesbiam *TX*: Laudat comam Lesbiam *P*.
 1. Arthoa *Gs*: Archto *w* commam *T* 2. scias *c*

LXIX. Ad Antonium *X*: Ad M. Antonium de morte Ciceronis
P. 1. nihil *ACGbciswzq*: non *h* obiectore *z*: obiectare *h*
 Pothino *CGOchtzq*: Phatino *b*: Pathino *P* 2. melius *l* nocens
XACG 3. astringis *l* hora *G* 4. nephas *P* 8. lu-
 cipiunt *behmzq*

LXX. Ad Maximum *X*: De Syrisco eversore ad Max. *P*.
 2. Syriacus *A* et *pr.G*

- In sellariolis vagus popinis
 Circa balnea quattuor peregit.
 5 O quanta est gula, centies comese!
 Quanto maior adhuc, nec accubare!

LXXI.

- Humida qua gelidas summittit Trebula valles
 Et viridis cancri mensibus alget ager,
 Rura Cleonaeo nunquam temerata leone
 Et domus Aeolio semper amica Noto,
 5 Te, Faustine, vocant: longas his exigue menses
 Collibus; hibernum iam tibi Tibur erit:

LXXII.

- Qui potuit Bacchi matrem dixisse tonantem,
 Ille potest Semelen dicere, Rufe, patrem.

LXXIII.

- Non donem tibi cur meos libellos
 Oranti totiens et exigenti,
 Miraris, Theodore! Magna causa est:
 Dones tu mihi ne tuos libellos.

LXXIV.

- Pompeios iuvenes Asia atque Europa, sed ipsum

LXXI, 3. Cleoneo

3. sellariolis *μικ*: sellariorum *δῆλ*: salariorum *O*, quod commemorat Domitius. 6. accumbere *δύω*

LXXI. Ad Faustinum *X*: Ad Faustinum de agris Trebulano et Tyburtino *P*. 1. Umida qua gelias *X* quae *P* summittit *G*: submittit *P* velles *X* 2. virides *s* canipi *c* 3. Dionaeo *c* Et nū vale cleoneo leone hinc *Frisingensia*. 5. Fausto *P* vocat- *Opus* longos hinc exigue menses *corr. h* hic exigue *XACclz*

LXXII. Ad Rufum *X*: loens de love ad Rufum *P*. 1. potui *s* Bacchi *P* patrem *pr. G* 2. Hic potuit *SB* Semelem *ACGOclz*

LXXIII. Ad Theodorum *X*: Male tractat scripta Theodori *P*. 3. Mirari *P* est *om. bcs* 4. ne tu mihi *s*

LXXIV. * Ad Pompho. *T*: De filiis Pompei *X*: De morte Pompei *P*. 1. Pompeius *pr. A*: Pomptios *G* iuvenes] ciuere *corr. P*

Terra tegit Libyae, si tamen ulla tegit.
 Quid mirum tote si spargitur orbe? Iacere
 Uno non poterat tanta ruina loco.

LXXV.

Quae legis causa nupsit tibi Laelia, Quinte,
 Uxorem potes hanc dicere legitimam.

LXXVI.

Profecit poto Mithridates saepe veneno,
 Toxicum ne possent saeva nocere sibi.
 Tu quoque cavisti cenando tam male semper,
 Ne posses unquam, Cinna, perire fame.

LXXVII.

Narratur belle quidam dixisse, Marulle,
 Qui te ferre oleum dixit in auricula.

LXXVIII.

Si tristi domicenio laboras,

LXXIV, 2. Libyes

2. Libyae scripsi: Lybiae T: Libyes vel Libies vel Lybies reliqui. ulla vegit A: illa vebit B 3. Quid nimirum T: expargitur dh: spargitur T 4. potuit h: ruina tanta P

LXXV. Ad Quintum X: locus de uxore legitima P. 1. „vel Qua“ B tibi nupsit s: Leva, corr. Levia, G 2. potest pr. B ducere CB et pr. p legitimum ds: legitimam P

LXXVI. * Ad Cinna TX: Ad Cinna nvarum comparatione Mitridatis P. [1. 2. om. C.] 1. Profecit T ponto T: toto XABCP 2. Tossica s: possint TP scaeva l: serva s Post verum 2. XB „Ad Cinna“ ordiuntur novum Epigramma. 4. possis T

LXXVII. Ad Marullum A: Ad Marullum pederisiam P: nullo lemme in XB cohaeret cum praecedente: Ad Marullum pederastam Scriverius ex „opt. cod.“ (num P?), qui habebat Pederisiam: Pederisiam Fl. 1. (N)arrator q: Marullae xq 2. Quid q: Quis e et var. lect. G ferret olens ds auricula XABGbmawzplp: auriculam reliqui.

LXXVIII. Ad Toranum X: Invitat Toranum ad cenam ne tristetur P. 1. laboris b

- Torani, potes esurire mecum.
 Non deerunt tibi, si soles propinquas
 Viles Cappadocae gravesque porri.
 5 Divisis cybium latebit ovis,
 Ponetur digitis tenendus ustis
 Nigra coliculus virens patella,
 Argentem modo qui reliquit hortum:
 Et pultem niveam premens botellus,
 10 Et pallens faba eum rubente lardo.
 Mensae munera si voles secundae,
 Marcentes tibi porrigentur uvae
 Et nomen pira quae ferunt Syrorum,
 Et quas docta Neapolis creavit,
 15 Lento castaneae vapore tostae.
 Vinum tu facies bonum bibendo.
 Post haec omnia forte si movebit
 Bacchus quam solet esuritionem,
 Succurrent tibi nobiles olivae,
 20 Piceni modo quas tulere rami,

LXXVIII, 2. Torani, merum.

2. Torano B: Torani Ow potest pr.B exurire s metum
 X 3. deruat p: desunt X: dederunt c: dederint B si soles
 propinquas la et margo h: si soles propinqua ABOx et „meliores“
 Scriverii: si soles propini Pp: si soles propium pr.G: si soles pro-
 pinqui XCboluB, corr.G et „plurimi MSS.“ Scriverii ad X, 48.
 p. 239. et eiusdem editio princeps: sodales propinqui pr.h: sessiles
 propinquo p ex coniectura Merulae. 4. Viles] Vllis P: Ilides
 X: Quae C: Caules Heinisius. Cappadocae OPbA: Capadone G
 5. Divissis cybum X: E divisis cybum, corr. cibium, h: Dives si
 cibium s: Dives si cibium C: Dives stibium b: Et dives syeibium ft.
 tybium l latebit] „vel patebit“ G: latevit P 6. Ponentur
 bap et pr.h tenendis baw unetis c, ut coniecerant Lipsius et Hein-
 sius. 7. Nigras XAC, corr.B et pr.G coliculus Pp: coliculis
 bo: coliculis sw virens patella m: ureas patellas C patellas X
 [8.9.10. cm. c.] qui modo P 9. vineam baw 10. pallas
 s 11. Mensae - secundo c 12. vivae B 13. piraque
 ABP ferant] perantque P 14. crevit baw 15. testae
 XABC et pr.G: coctae lpB et bodicianus. 16. Vinum faeles
 baw: Et vinum faeles h 17. ni Heinisius. 18. tuam et:
 cum h: quom b sillet P exurit ionem s: exuritiones h: exha-
 uritionem B: exuritit iovem b 19. Succurrant ba: vobiles b
 20. Pyeni X: Picem B: Picena b

Et fervens cicer et tepens lupinus.
 Parva est cenula, — quis potest negare?
 Sed finges nihil audiesve fictum
 Et vultu placidus tuo recumbes;
 Nec crassum dominus leget volumen,
 Nec de Gadibus improbis puellae
 Vibrabunt sine fine prurientes
 Lascivos docili tremore lumbos;
 Sed, quod non grave sit nec infacetum,
 Parvi tibia condyli sonabit.
 Haec est cenula. Claudiam sequeris,
 Quam nobis cupis esse tu priorem.

LXXIX.

Undecies una surrexti, Zoile, cena,
 Et mutata tibi est synthesis undecies,
 Sudor inhaereret madida ne veste retentus
 Et laxam tenuis laederet aura cutem.
 Quare ego non sudo, qui tecum, Zoile, cenō?
 Frigus enim magnum synthesis una facit.

LXXX.

Non totam mihi, si vacabit, horam,

29. infacetum LXXX, 1. vacabis

21. Et ververi *ba et corr. o: verveel pr. c* alter *pr. B*
 22. Parvula est cena *ā* 23. finges *dhaw* audiesve *G: audiesve dhaw*
 24. vultu *X* placidis *ABC: placidas φ: placide dhaw* recumbis *pr. G: recumbens p* 25. domini leges *Cδ*
 26. 27. 28. *affert Scholiasta Iuvenalis XI, 162.* 26. de om. *φ:*
 Ita ne *Schol. Iuvenalis.* Cadibus *XA et pr. B: Tadibus ba et pr. A:*
 cladibus *corr. B* improbus *δ* 27. si sine *X* prurientis *ABC*
 [29. om. *δ.*] 29. quo *P* nec grave *PδB* grave sit *δ:*
 gravescit *l:* grave *z* infacetum *XABCGOPchiazφ:* infacetum *reliquis.*
 30. condyli *C: eudyli P: condylis δB* 31. Claudiam si
 queris *CδB* 32. turporem *Oxa et margo Gryphii: tu priorem*
 libri cum *Gruterianis (P) et Scriverianis.*

LXXIX. * Ad Zoilam *TX: De Zoilo estuoso P.* 1. surrexti *A: surrexisti δ: subtexti z: surrexit XABPφ et pr. G* 2. est om. *TOlpxa* 2. 6. syndysis *zφ* 3. ne] ui *P* 4. E laxam *pr. B: Et lassam o* 6. Frigor *T*

LXXX. Ad Severum *X: De libello suo P.* 1. vacabit *BCm: vocabis wz: vacabis reliquis.*

- Dones et licet imputes! Severe,
 Dum nostras legis exigisque nugas,
 Durum est perdere ferias: rogamus,
 5 Iacturam patiaris hanc: ferasque.
 Quod si legeris ipse cum deserto
 — Sed numquid sumus improbi? — Secundo,
 Plus multo tibi debiturus hic est,
 Quam debet domino suo libellus.
 10 Nam securus erit, nec inquieta
 Lassi marmora Sisyphei videbit,
 Quem censoria cum meo Severe
 Docti lima momorderit Secundi.

LXXXI.

Semper pauper eris, si pauper es, Aemilliane.
 Dantur opes nulli nunc nisi divitibus.

LXXXII.

Quid promittebas mihi milia, Gaure, ducenta,
 Si dare non poteras milia, Gaure, decem?
 An potes et non vis? Rogo, non est turpius istud?
 I, tibi dispereas, Gaure: pusillus homo es.

LXXXI, 1. eris pauper

LXXXII, 4. I, tibi disperdas

2. imputet μ 3. nostra X 5. iam turam X et pr.B:
 lucturam pr.A: iam curam corr.B hanc patiaris G 6. ipse
 Om et margo Gryphii: ipsam XBCs et corr.G: ista P: ipsa reliqui.
 deserto Pbw 7. scimus pr.B serendo bc: ferendo h
 10. Non B 11. Laxi m: Lapsi c Sysiphi P 12. cum-
 meosivero A 13. luna b ϕ seculi s: secli bw

LXXXI. * Ad Aemilianum TX: in P desunt abhinc tituli. [Ap-
 ponunt Frisingensia et D.] 1. pauper eris TXABGP et Frisin-
 gensia: eris pauper reliqui. si pauper es om. pr.B: si es pauper
 s: tibi nil datur corr.B Emiliame T 2. Datur ϕ nulli TXD
 μ na: nullis reliqui.

LXXXII. * Ad Gaurum TX. 3. portes G nihil est t
 4. I tibi ABCOP μ na: Si tibi TXbchlmswz ϕ X: Ve tibi, „at.
 Sic tibi“ G desperas bchz ϕ X et margo Gryphii. homo est TG:
 eris sw: es b ϕ (om. homo). I, tibi disperdas Scaliger: Dii tibi,
 dispereas! Gruterus: Vae tibi! dispeream, Gaure, Heinsius: Tu nisi,
 dispeream, Gaure, Idem.

LXXXIII.

Insequeris, fugio; fugis, insequor; haec mihi mens est:
Velle tuum nolo, Dindyme, nolle volo.

LXXXIV.

Nam tristis nucibus puer relictis
Clamoso revocatur a magistro,
Et blando male proditus fritillo,
Arcana modo raptus e popina,
Aedilem rogat udus aleator.
Saturnalia transiere tota,
Nec munuscula parva, nec minora
Misisti mihi, Galla, quam solebas.
Sane sic abeat meus December.
Scis certe, puto, vestra iam venire
Saturnalia, Martias Kalendas.
Tunc reddam tibi, Galla, quod dedisti

LXXXIV, 8. quae 10. nostra *margo*.

LXXXIII. * Ad Diadimum *T*: Ad Dyadimum *X*. [*Apponunt Frisingensia.*] 1. (S) i sequeris ϕ et sequor *T* haec] et *bhs*

2. nollo ϕ Didyme *G*: Didyme *szp*: Dyadime *P*

LXXXIV. Ad Gallam *X*. 2. revocatus *w* 3. perditus
wzquna: protinus *bchtB* fritillos *P* 4. modo] mihi *bch* e]
est *P* 5. Aedilem *XAB* et *pr.G*: Aedilium *corr.G*: Edulum *w*:
Edilem *dotam* *b*: Edalium *C* vidus *X* aleator *pr.B* 6.
transire *s* 7. minuscula *pr.B*: parca *Heinsius in Ovid. He-*
roidd. XXI, 213. 8. quam *XABPAB*: quae reliqui. 9.
At ne sic *Heinsius*. hic *C* habeat *XABCPbel* 10. Scis
certe] Suscetto *pr.B* nostra *AB*: mea *c* 11. Marcia *P*
12. Tuus reddam *P* dedisti] fecisti *P*.

FINIT. EX. LIB. VI. INCIP. CAPVT. EX. VII. ET RELI-
QUIS. *T*.

M. VAL MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER VI.

I.

Sextus mittitur hic tibi libellus,
In primis mihi care Martialis:
Quem si terseris aure diligenti,
Audebit minus anxius tremensque
Magnas Caesaris in manus venire.

II.

Lusus erat sacrae connubia fallere tetae,
Lusus et immeritos exequisse mares.
Utraque tu prohibes, Caesar, populisque futuris
Succurris, nasci quos sine fraude iubes.

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI.

Apparatus criticus. — Collati sunt libri iidem qui libro quinto.

I. Ad Martialem X. 1. hic mittitur G 2. Imprimis b
3. texeris I 5. Magni margo m

II. * Ad Caesarem TX. 1. 2. Ludus behmsuq 1.
Lusus pr.B serae Pfl. connubia XAB: connubia T falle T
thedae TP 2. etiam merito XA: iam merito B: erat me-
rites C: Ludusque immeritos q: et innumeros fl. 3. prohibe
e puerisque futuris margo Gryphii. 4. quod Tß

Nec spado iam, nec moechus erit, te praeside, quisquam: 5
At prius, o mores! et spado moechus erat.

III.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo,
Vera deum soboles: nascere, magne puer;
Cui pater aeternas post saecula tradat habenas,
Quique regas orbem cum seniore senex.
Ipsa tibi niveo trahet aurea pollice fila 5
Et totam Phryxi Iulia nebit ovem.

IV.

Censor maxime principumque princeps,
Cum tot iam tibi debeat triumphos,
Tot nascentia templa, tot renata,
Tot spectacula, tot deos, tot urbes:
Plus debet tibi Roma, quod pudica est. 5

V.

Rustica mercatus multis sum praedia nummis:
Mutua des centum, Caeciliane, rogo.
Nil mihi respondes? Tacitum te dicere credo
„Non reddes:“ ideo, Caeciliane, rogo.

IV ante III.

5. non moechus C: moechus (om. neo) o trepeside X et pr.B quisque X et pr.B 6. Aut prius i omeres Tb erit pr.G

III. Ad Caesarem X. 1. numen G et codex Iani Gulielmii Verisim. III, 22. 3. alternas per saecula Heinisius. tradat b: trudit w: truda s 4. senem b 5. Ipse pr.G tibi invito b trahat i 6. toto P2B Phryxi O alique: om. X nevit h: nubit P: nubit besq3l.

IV. Ad Caesarem X. 1. principumque AC et pr.B 5. Quod plus, corr. Hoc plus, B tibi] si w

V. * Ad Caecilianum TX. 1. nummis sum praedia multis XABCOpuna: sum nummis praedia multis G: multis sum praedia (pedica P) nummis reliqui cum Pm. 2. centem pr.T roga pr.B 3. tacito T 4. reddis pr.A Caecidiaeno A

VL

Comoedi tres sunt, sed amat tua Paula, Luperce,
Quattuor: et *κωφὸν* Paula *πρόσωπον* amat.

VII.

- Mulia lex populis ex quo, Faustine, renata est
Atque intrare domos iussa Pudicitia est,
Aut minus, aut certe non plus tricesima lux est,
Et nubit decimo iam Telesilla viro.
5 Quae nubit totiens; non nubit: adultera lege est.
Offendor moecha simpliciore minus.

VIII.

- Praecones duo, quattuor tribuni,
Septem caudidici, decem poetae
Cuiusdam modo nuptias petebant
A quodam sene. Non moratus ille
5 Praeconi dedit Eulogo puellam.
Dic, numquid fatue, Severe, fecit?

VII, 1. 2. *omissi*. 4. Thelesina VIII, 1. Praetores
duo 6. Dignum quid fatuo

VI. * Ad Luperum TX. 1. Commedi XBb Luperco
XA et pr.B: Luperco CX et corr.G, qui pr. habuisse videtur Lu-
perum. 2. eophon — prosophon ΑΟφον: eophon — prosophon
TPbho et corr.G: quophon — prosophon XBC: eophon — luperum
pr.G Paulo X: Panle P

VII. * Ad Faustinum T: Ad Faustinam X. [1. 2. iam in priore
Seruieriana desiderantur, sed lemma in utraque: De Thelesina ad Fausti-
num.] 1. ex qua XABCbw relata est XABCbetXgB. Fau-
stina x 2. est om. Opua: Pudicitia Heinisus. 3. trigesima
Oblsq: tergesima c lus est pr.B 4. nubet ABCX Telesilla
XABC: tollis illa T: Telesina vel Thelesina reliqui. 5. lex est
e: certe est m 6. simplicitate exq

VIII. * Ad Severum TX. 1. Praecones T: Praetores re-
liqui. tribum T 3. Cuius iam T 4. A quodam a sene
C: A quodam sene m et pr.A: A quodam seno T 5. Enlonge
w: Eulogo b et pr.h: en longo es: en lego l 6. Dio, numquid
fatue, Severe, (fatues vero T: fatuo Severe O) fecit? TOz et „editio
omnium prima“ Seruierii: Digno. ne quid fatue Severe fecit P, qui
Die nonne quid scribere voluisse videtur: Dignum quid fatues (fatuns

IX.

In Pompeiano dormis, Laevine, theatro:
Et quereris, si te suscitât Oceanus?

X.

Pauca Iovem nuper cum milia forte rogarem,
„Ille dabit“ dixit „qui mihi templa dedit.“
Templa quidem dedit ille Iovi, sed milia nobis
Nulla dedit: pudet, ah, pauca rogasse Iovem.
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira, 5
Quam placido nostras legerat ore preces!
Talis supplicibus tribuit diademata Dacis
Et Capitolas itque reditque vias.
Dic precor, o nostri dic conscia virgo tonantis,
Si negat hoc vultu, quo solet ergo dare? 10
Sic ego: sic breviter posita mihi Gorgone Pallas:
„Quae nondum data sunt, stulte, negata putas?“

XI.

Quod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestes,

X, 4. pudet (heu)

Omogam; fatuis p et corr. B) Severe fecit XABCGmpwqum: Dignum quid (qui de et pr. h) fatus (fatum de; factum l; foetum, corr. quod facius, h) dehl: Dignum quid fatuo, Severe, fecit la

IX. Ad Levinum X. [Om. pr. B, post X. habet lq.] 2. Oceanus GPb

X. * De Iove T: Ad Iove X. [In P loco versus 2. scriptus est VI, 7, 3. sed punctis suppositis.] 2. quae T 3. ille dedit A et pr. B: ille om. sp semilla T 4. pudet ab ipB: pudet apauca T: pudet heu „vel haec“ G: pudet pauca XAP et pr. B (corr. heu): pudet heu Xm (teste Modio; nam Gruterus ex tertio et quarto pudet et affert.) et codex Turnebi Adversar. XXV, 27.: pudet et COBchwzqum: pudet la pauca] cassa Heinsius. 5. Ah quam q: A quam corr. B: Atque XA et pr. B: Quanquam non tetricus, quanquam nulla s tetricus A 7. Tali m Dacis] dieis XACG et pr. B: dicas corr. B 8. idque pr. A rediitque b 9. nostro T: nostro — tonanti Reius. 10. neget G 11. [om. b.] mihi] modo hmwqB Gorgoua x 12. nundum T Quae data nundum sunt wq: Quae nondum taxata sunt AB: Nondum taxata stulte XCbe et Sirmondus ad Ennod. p. 93.: Quae nundum sunt stulte l: Non data duntaxat Heinsius. negare C

XI. * Ad Marcum de amicis T: Ad Marcum X. 1. Quod nondum Pylades x Pilades TX nec sit herestes chw: non om. b

- Miraris! Pylades, Marce, bibebat idem.
 Nec melior panis turdusve dabatur Orestae,
 Sed par atque eadem cena duobus erat.
 5 Tu Lucrina voras, me pascit aquosa Peloris:
 Non minus ingenua est et mihi, Marce, gula.
 Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia vestit:
 Vis te purpureum, Marce, sagatus amem?
 Ut praestem Pyladen, aliquis mihi praestet Orestem.
 10 Hoc non fit verbis, Marce: ut ameris, ama.

XII.

Murat capillos esse, quos emit, suos
 Fabulla: numquid, † Paule, peierat?

XIII.

Quis te Phidiaco formatam, Iulia, caelo,
 Vel quis Palladiae non putet artis opus?

XI, 3. rhombus, turdusve dabatur Oresti: 7. Tyros
 XII, 2. numquid illa, Paule, peierat?

2. Piladis *pr.A* Mace *T* 3. panis] papyrus „quidam
Scripti“ *Scrivarii* et *margo Gryphii*: rhombus *Scrivarii* „optimus
codex“ et *codex Iani Gulielmi Verisim.* III, 22.: rhombus *corr.G*
 turdus videbatur *TX* et *pr.B*: pascit turdo videbatur *corr.B*
 Orestae *TXAB*: Horeste, *corr.* Horesti, *G*: Oresti *reliqui*. 4.
 caeca *T* 5. volas *pr.T* Petoris *B* 6. gyla *X*: gila *A*
 et *pr.B* 7. Te] Ne *T* Catmea *XB* Tyros *Tbc*: Tyros *re-*
liqui. mea pinguis galla veste *T* pinguis *μ* galea *μ* veseit
A 8. Vix *corr.B* Mariae *T* amen *X* et *pr.B* [9. 10. *affert*
D.] 9. Pyladem vel Piladem *TXBbswμ* et *pr.G*: Piladē *D*
 Orestem *XABO*: Orestē *φ* et *pr.B*: borrestē *D* 10. Hoc con
 sit verbis *om. pr.P*: Hoc non sit verbis *b*: verbis *om. l* Marci *T*:
 set *D* amerisame *T*

XII. De Fabulla *X*. 2. Fabula *B* Paule oia quid?
 Paula *corr.G* numquid Paule peierat (perierat *XABp*: peiurat *C*)
XABCGbchmswμ, *Gruteriani* et „editio princeps“ *Scrivarii*: num-
 quid ista Paule peierat *O*: numquid ipsa Paule peierat *Aldina* 1517.:
 numquid illa Paule peierat *Gruteri tertius manu secunda*: numquid
 Paule peierat? nego „duo *codices*“ *Scrivarii* et *corr.μ*: numquid Paule
 peieraverit *zφ*: numquid, Paule, numquid peierat *Hugo Grotius Syllog.*
Epist. II, p. 384. Totum Epigramma suspectat *Scrivarius*.

XIII. Ad Iuliam *X*. 1. Phidiaco *φ* forma tam *μ*xt: for-
 matum *Xcz*: formavit *gl*. 2. putat *IX* artai *pr.B*:

Candida non tacita respondet imagine Lygdos

Et placido fulget vivus in ore liquor.

Ludit Acidalio, sed non manus aspera, nodo,

Quem rapuit collo, parve Cupido, tuo.

Ut Martis revocetur amor summique tonantis,

A te Iuno petat ceston et ipsa Venus.

XIV.

Versus scribere posse te disertos

Affirmas, Laberi: quid ergo non vis?

Versus scribere qui potest disertos,

Non scribat, Laberi: virum putabo.

XV.

Dum Phaethontea formica vagatur in umbra,

Implicuit tenuem sucina gutta feram.

Sic modo quae fuerat vita contempta manente,

Funeribus facta est nunc pretiosa suis.

XVI.

Tu qui pene viros terras et falce cinaedos,

Iugera sepositi pauca tuere soli.

XIV, 3. quis potest XV, 2. succina XVI, 2.
tuere loci.

3. tactat XB: tacta ACGIXϣB resplendet i et Heinsius, qui
tamen rursus deleuit. 4. decor ϣzola et margo p: reliqui
liquor cum X, aliquot Scriverii, duobus Turnebi Adversarr. XXIII,
28., Gruteri tertio et B. 5. Ascidalio B: Adcidalio b: Audalio
X nudo Peaz: nando b 7. matris P renovetur ϣϣl.
8. Iuno] uno P geston P: cestam G

XIV. Ad Laberium X. [In b omisis versibus 2. 3. conflatum cum
XIII.] 1. te om. A: qui b disertos A: disertor pr. B
[3. om. x.] 4. Nec p: Ni corr. B Labere X: Laveriae b

XV. * De formica sineo inclusa TX. 1. Phetontea XBGbb:
Phaethonte φ: Fctontea s vagatur formica pr. AB 2. sucina
TXAB: succina reliqui. 3. modo] mihi i vitam pr. B cou-
tenta TO: comptenta b madente XABCO 4. nunc] nec T:
non φ

XVI. * Ad Priappum T: Ad Priapum X. 1. falce viros terras
et pene cinaedos Gronovius. a falce G teste Heinsio. Tui qui
A: Rura qui P poene T: penne P cynedos OP 2. sepo-
sitis T soli T: loci reliqui.

Sic tua non intrent vetuli pomaria fures,
Sed puer et longis pulchra puella comis.

XVII.

Cinnam, Cinname, te iubes vocari.
Non est hic, rogo, Cinna, barbarismus?
Tu si Furius ante dictus esses,
Fur ista ratione dicereris.

XVIII.

Sancta Salonini terris requiescit Hiberis,
Qua melior Stygias non videt umbra domos.
Sed lugere nefas: nam qui te, Prisce, reliquit,
Vivit qua voluit vivere parte magis.

XIX.

Non de vi neque caede, nec veneno,
Sed lis est mihi de tribus capellis.
Vicini queror has abesse furto.
Hoc iudex sibi postulat probari:
5 Tu Cannas Mithridaticumque bellum
Et periuria Punici furoris

4. aut longis XVIII, 1. Iberis.

3. Sed *Iunianae*. vetuli] vetuit *P* pomaria *chs* 4. et
TXBCbhmptwX et margo *Gryphi*: aut reliqui. culta puella *h*

XVII. Ad Cinnamum *X*. 1. Cuiam Cinname *G*: Cinnam
o: Cinnam *P*: Cinnam Cinme *X*: Cinnam Cinna *s*: Cinnam Cinnane
b 2. barbarismus Cinna *e* 3. arte *X* dictum *pr.B*
4. diceris *baz*

XVIII. * Ad Priscum *TX*. 1. Saloninis *Cwzq* et *corr.B*:
Salamoni *ba*: Salomonis *e* tarris *s* Hiberis *TXABGd* et *pr.h*:
Hyberis *P*: Iberis reliqui. 2. Qua merior Stigias non vidit *T*
Stygios *X* et *pr.B* 3. nephas *P* quae *B*: si *bchmswzq*
4. quam *A*: qui *s* voluit vivere] vere *s* parat *T*

XIX. * Ad Postumum *T*: Ad Postumum caudicum *X*.
1. Non divi *P* nec caede *cp* neque veneno *Pbw* 3. abisso
vel furtum *Heinsius*. futo *T* 4. iudex] iubet *pr.G* postolat
T 5. Tu Cannas mithridaticumque *T* Cannas *Heinsius*. Mi-
thridaticumque *q* 6. periura *T* ponici *pr.T*

Et Sullas Mariosque Muciosque

Magna voce sonas manumque tota.

Iam dic, Postume, de tribus capellis.

XX.

Mutua te centum sestertia, Phoebe, rogavi,

Cum mihi dixisses „exigis ergo nihil!“

Inquiris, dubitas, cunctaris inque diebus

Teque decem crucias: iam rogo, Phoebe; nega.

XXI.

Perpetuam Stellae dum iungit Ianthida vati

Laeta Venus, dixit „Plus dare non potui.“

Haec coram domina; sed nequius illud in aurem:

„Tu ne quid pecces exitiose, vide.

Saepe ego lascivum Martem furibunda cecidi, 5

Legitimos esset cum vagus ante toros.

Sed postquam meus est, nulla me pellice laesit:

Tam frugi Iuno vellet habere Iovem.“

Dixit, et arcano percussit pectora loro.

Plaga iuvat: sed tu iam, dea, parce deo. 10

XXI, 6. *isset* 10. *dea*, caede duos.

7. [om. G.] Sillas *hh*; Syllas *OP* 9. capillis *pr.G*

XX. * Ad Phoebum feverutorem T: Ad Foebum X. 1. to

om. B: terecentum G Phoebe] forte h 3. contaris *Op*

4. Toquidem crucias T nego T teste Heinsio.

XXI. * De coniunctione Stillae et Chiantide T: De Stella X.

1. Stillae T Ianthida AP: Iantida TCzq; Hiantida *Op*na:

Hiauthida h: Iautyda B: Lanthidu X et pr.G: Alanthida corr.G:

Atlantida Bononiensis: Athlantida *bchlae* [f. 1. 2] 2. laceta X

Veuais pr.B: vetus G 3. Hanc XA et pr.BG: Hoc corr.B

dominas P nequius P auro *Tbclpsu* et corr.h 4. Tunc quid

pr.G desidiose vel luxuriose Heinsius: exitiosa l et Bononiensis.

vides l [5—10. om. T.] 5. Iseivom X marem X: matrem

P 6. Legitimus A *isset* Heinsius: errat dum Idem *Adversa-*

riis p. 441. 7. pellice XA laedit C 8. iam ABG

Iuno] nullo B vellet] vult X: debet l Iovem] virum P [f. 1.

9. archano Ph 10. vivat P parce deo *hmpswpx* [f. 1. 2]

et Bononiensis: pare deo XABCGclD: patre deo b: caede duos vel

cedo duos *OPzpla*: parce tuo Heinsius.

XXII.

Quod nubis, Proculina, concubino,
 Et moechum modo, nunc facis maritum,
 Ne lex Iulia te notare possit:
 Non nubis, Proculina, sed fateris.

XXIII.

Stare iubes nostrum semper tibi, Lesbia, penem:
 Crede mihi, non est mentula, quod digitus.
 Tu licet et manibus blandis et vocibus instes,
 Te contra facies imperiosa tua est.

XXIV.

Nil lascivius est Charisiano:
 Saturnalibus ambulat togatus.

XXV.

Marcelline, boni soboles sincera parentis,
 Horrida Parrhasio quem tegit ursa iugo,
 Ille vetus pro te patriusque quid optet amicus,
 Accipe et haec memori pectore vota tene:
 5 Cantata sit ut virtus, nec te temerarius ardor
 In medios enses saevaue tela ferat.

XXIII, 4. Contra te

XXV, 3. quod optat

XXII. Ad Proculinam X. 1. 4. Proculeia *exq* 2. me-
 cum *Gs* modo, nunc] tunc modo *des*; tu facis *chip* 4. fateris
des et *pr.hq*; futuris *x*

XXIII. * Ad Lesbiam TX. 1. semper nostrum *XABCP*
 penem *P*: poenem *T* 4. Te contra facies margo *Gryphii*: E
 contra facies *T*: Contra te facies *reliqui*. [*In h. versus sic se exci-*
puit: 1. 4. 3. 2., in *h*: 1. 3. 4. 2.]

XXIV. De Crarisiano X. 1. Nihil *s* facilis, *corr.* laci-
 vius, *G* Charisiano X: Carisiano *BFbhqpmu*

XXV. * Ad Marcellinum TX. 1. Marcellini *O* bonae *e*
 soboles *B* sincere *e*: sintora *X* 2. Pharrasio *T* teget
T: tenet margo *Gryphii*. arsa *T* ursa iugo] saeva *pr.A*: ursa
 iuga *pr.B* 3. quod optet *COs*; quidquid optet *T*: quod optat
Seriverianae. 4. Accipere *B* hoo *q* pectora *pr.B* nota *B*
 5. sicut *h* nocte *O*: ne te *pmu*: nec tu *T* 6. telae *T*

Bella velint Martemque ferum rationis egentes,
Tu potes et patris miles et esse decus.

XXVI.

Periclitatur capite Sotades noster.
Reum putatis esse Sotadem? non est.
Arrigere desit posse Sotades; lingit.

XXVII.

Hic vicine Nepos — nam tu quoque proxima Florae
Incolis et veteres tu quoque Ficelias —
Est tibi, quae patria signatur imagine vultus,
Testis maternae nata pudicitiae.
Tu tamen annoso nimium ne parce Falerno,
Et potius plenos aere relinque cadus.
Sit pia; sit locuples, sed potet filia mustum.
Amphora cum domina nunc nova fiet opus.
Caecuba non solos vindemia nutriat orbos:
Possunt et patres vivere, crede mihi.

8. patriae miles et esse decus.

XXVII, 8. fiat

anus.

7. mortemque T ferant G 8. et patris miles et esse
ducis TXABCGmX, „quaedam membranae“ Scriverii; idemque „in
arcanis bibliothecis“ invenit Turnebus *Adversarr.* XXV, 27.: et pa-
tris miles et esse decus O; et miles et patris esse decus sw: esse
ducis „MS“ Gruteri (non P) et fl.: et patriae miles et esse decus
reliqui cum „editione principe“ Scriverii: esse tunc Beverlandus.

XXVI. De Sotade X. 1. Sotades s, et sic 2. 3. 2.
Reum qui X et pr.B: Reum quod corr.B: Reum quid C Sotaden
Abh 4. desit ABGOblnoq: desunt X: desit X posset X,
Sotades noster pr.B

XXVII. Ad Nepotem X. 1. His a proxime pr.G 2.
Ficelias AB: Ficecias O: Fitetias, corr. Fitetias, G: faecetias
XCsw 3. qui m patril mus: prima e signatus bh [3. 4.
in A erasi.] 4. nota lwS: vota s 5. nec l 6. pleno
P 7. Sic s: Et e Inplex x et potet xq: et potem A:
nepotem B musium A 8. nunc] nec m: non w fiet opus
XACGS: fiat opus Böchlno: fiat anns Pzq: fiat anns Ouxa
9. soles pr.B orbos clis: arbos C [Afferunt verum 9. Prun-
gensia.]

XXVIII.

- Libertus Mellioris ille notus,
Tota qui cecidit dolente Roma,
Cari deliciae breves patroni,
Hoc sub marmore Glaucias humatus
5 Iuncto Flaminiae iacet sepulcro:
Custus moribus, integer pudore,
Velox ingenio, decore felix.
Bis senis modo mensibus peractis
Vix unum puer applicabat annum.
10 Qui fleas talia, nil fleas, viator.

XXIX.

- Non de plebe domus, nec avarae verna catastae,
Sed domini sancto dignus amore puer,
Munera cum posset nondum sentire patroni,
Glaucia libertus iam Mellioris erat.
5 Moribus hoc formaeque datum: quis blandior illo?
Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit?
Immodicis brevis est aetas et rara senectus.
Quidquid amas, cupias non placuisse nimis.

XXX.

Sex sestertia si statim dedisses,

XXVIII, 6. innocens

XXIX, 8. ames,

XXVIII. Ad viatorem de Glaucia X. 2. Roma dolente G
3. deliciae pr. A 4. Glaucius bh: glacies B humatis
5. Flaminiae dhsq: Flaminiae μ: Flaminiae A: Flaminiae.
P iuxta Flaminiae iacet sepulchrum margo Iustiniae Lemairii.
6. innocens 1991. 8. mensibus dchlwq: [Hunc versum om.
P.] 10. Qui fleas b: Ni flos μ, margo Iunii et cum Scriverii
„editione princeps“ Aldina 1517: thālin h

XXIX. De eodem X. [In P praecedit Epigr. XXX.] 1.
catastae φ 3. quom P nondum s 4. Glacia μ: Glauci
P. 5. datum est h 6. Apollinio dms: Apollonio w ore
magis o: illo fuit s [7. 8. affert D.] 7. In modicis XDO:
Immodicus B est om. X 8. amos BGdhsq: nimis] mihi
XABC et teste Heinio G: tibi D et Heinianus.

XXX. Ad Petum sonoratorem X.

Cum dixti mihi „Sume, tolle, dono,”
 Deberem tibi, Paete, pro ducentia.
 At nunc cum dederis diu moratus,
 Post septem, puto, vel novem Kalendas,
 Vis dicam tibi veriora veris?
 Sex sestertia, Paete, perdidisti.

5

XXXI.

Uxorem, Charideme, tuam scis ipse sinisque
 A medico futui: vis sine febre mori.

XXXII.

Cum dubitaret adhuc belli civilis Enyo
 Forsitan et posset vincere mollis Otho,
 Damnavit multo staturum sanguine Martem
 Et fodit certa pectora tota manu.
 Sit Cato, dum vivit, sane vel Caesare maior:
 Dum moritur, numquid maior Othone fuit?

5

XXXIII.

Nil miserabilius, Matho, paedicone Sabello
 Vidisti, quo nil laetius ante fuit.

XXXII, 4. pectora nuda

2. dixisti C: dixit XAB et pr.G summe Obpae tolle X:
 tolle A: tolle s: tollie B: tolle i 3. sibi XABG 4. re-
 gatus Pfl. 7. Paete em. b

XXXI. * Ad Charidemum (Charidemum X) TX. 1. Chari-
 mede B senisque XB 2. futui] subigi T et margo Gryphii.
 vis sine] visione XB

XXXII. * De Othone T: Ad Othenem X. 1. Dum Gl.
 belli om. B civilis T senio XAB: Eripo cuezB et pr.h, corr. i:
 Aripe b et corr. l 2. et] an Cschlmaz pessit Tdclaw: posse
 et AB vivere hpp Othe] odie P 3. multum T: multes X
 staturum TP: staturam x: multos aturum (multos saturum X)
 XAB: saturum iam GOpua: saturatum ChpXfB: saturatam belaw
 artem T: matrem belaw 4. Effodit ABCGbelasB teta T:
 iuda X et pr.B: mula b: multa c: nuda reliqui. [5. 6. om. T.]
 5. Sic BCGbels saue] Magne („i. e. Pompeio“) Heinsius.
 Caesare] Calacre AB: Calacre X: Calatre, corr. Caltatre, G

XXXIII. Ad Mathenem X. 2. Vidi h

Furta, fugae, mortes servorum, incendia, luctus
Affligunt hominem, iam miser et futuit.

XXXIV.

- Basia** da nobis, Diadumene, pressa. „Quot“ inquis?
Oceani fluctus me numerare iubes
Et maris Aegaei sparsas per litora conchas
Et quae Cecropio monte vagantur apes,
5 Quaeque sonant pleno vocesque manusque theatro,
Cum populus subiti Caesaris ora videt.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Lesbia: pauca cupit, qui numerare potest.

XXXV.

- Septem clepsydras magna tibi voce petenti
Arbiter invitus, Caeciliane, dedit.
At tu multa diu dicis vitreisque tepentem
Ampullis potas semisupinus aquam.
5 Ut tandem saties vocemque sitimque rogamus,
Iam de clepsydra, Caeciliane, bibas.

XXXIII, 4. tam miser

3. fuges s. mortis P: mortes om. b. luctu Heinsius. 4.
Affligunt b. iam XABCG Obchlw et codex Wassii in Sallust. Indic. s.
v. Afflictare: tam reliqui. et om. b. tam miser? Et futuit Do-
mitius.

XXXIV. * Ad Diadumenum TX. 1. Bassia T. Diadume
P. spissa Heinsius Adversariis p. 191., reiectum ab ipso ibid. p.
613. quod TAB et pr.G 2. numerare φ 3. mares X
sparsa O conchas T 4. Cecropio Bb: Cecropia X 5.
plene pr.B manusque vocesque pr.B theatro manusque A
6. populus μ subiti * 7. quod TA et pr.BG Catullo Gφ

XXXV. * Ad Caecilianum T: Ad Caecilianum causidicum X.
1. clepsedras s: depsydras T tibi ter c. petentē XA et
pr.B: petentem corr.G 2. Celiliane G 3. tumulta P du-
cis T 4. Ampollis P potis A et pr.B: potassem supinus T
semisopitus B aquas I 5. Et tandem φ satias G: fa-
cies μ: facias α: saties vel sacies reliquit cum margine Gryphii.
ventremque sitimque h 6. [Apponunt Frisingensia.] clepsedra
s: clepsidra P: lepsydrā T

XXXVI.

Mentula tam magna est, quantus tibi, Papile, nasus,
Ut possis, quotiens arrigis, olfacere.

XXXVII.

Secti podicis usque ad umbilicum
Nullas reliquias habet Charinus,
Et prurit tamen usque ad umbilicum.
O quanta scabie miser laborat!
Culum non habet, est tamen cinaedus.

5

XXXVIII.

Aspicias, ut parvus, nec adhuc trieteride plena
Regulus auditum laudet et ipse patrem?
Maternosque sinus viso genitore relinquat
Et patrias laudes sentiat esse suas
Iam clamor centumque viri densumque corona
Vulgus et infanti Iulia tecta placent.
Acris equi soboles magno sic pulvere gaudet,
Sic vitulus molli praelia fronte cupit.
Di, servate, precor, matri sua vota patrique,
Audiat ut natum Regulus, illa duos.

5

10

XXXVI, 1. tantus tibi

XXXVIII, 5. coronae

XXXVI. * Ad Papilum TX. 1. quam magna est G quantus (quatus T) TPI: tam magnus Papile G: tantus Papile b: tantus tibi Papile reliquit. Papule b: Pāpyle A: Paphile h: Pamphile PizX
2. arriege B

XXXVII. De Charino X. 1. Septi c [2. 3. om. pr.P.]
2. Nulla pr.B reliquias XAb Carinus Oppian alii.
3. prurit pr.B: plurit sw 5. cynedus P

XXXVIII. De infante Regulo X. 1. ut] et X trietyride XB: trieride w: trientide h: triclide b plena om. P: fretus Aron-
dellianus. 2. eruditum b laudat Iunianae. 3. relloquant Pb
5. comptumque b coronam XPb: densamque coronam c: corona reliquit. 6. vilia Pux trita bgl. 7. Agris XA
anboles XB magno se C: sic magno a 8. Sic vultus A
capit m 9. Dil XABGOthwppua

XXXIX.

- P**ater ex Marulla, Cinna, factus es septem
 Non liberorum: namque nec tuus quisquam,
 Nec est amici filiusve vicini,
 Sed in grabatis tegetibusque concepti
 5 Materna produnt capitibus suis furta.
 Hic, qui retorto crine Maurus incedit,
 Sobolem fatetur esse se coci Santrae.
 At ille sima nare, turgidis labris,
 Ipsa est imago Pannici palaestritae.
 10 Pistoris esse tertium quis ignorat,
 Quicumque lippum novit et videt Damam?
 Quartus cinaeda fronte, candido vultu,
 Ex concubino natus est tibi Lygdo:
 Percide si vis, filium: nefas non est.
 15 Hunc vero acuto capite et auribus longis,
 Quae sic moventur, ut solent asellorum,
 Quis morionis filium neget Cyrtae?

XXXIX, 17. Cyrtae?

XXXIX. Ad Cinnam de uxore moecha X. 1. Mater pr.G
 Marullam A: Moricumalla s: Maricinnalla w Cinna em. beow
 est ABCGµ factus es Cinna h 2. lererum pr.B quisque b
 3. filius qui vicini P: filius nec vicini tpB 4. in em. l
 grabattis A tegetibusque P in tegetibus grabatibusque c
 concepit XABCg: contempti l 6. incedit om. C 7. subo-
 lem AB esse se coci Santrae Scriverius, qui postea ex Iano Deusa
 accepit „sic diserte legi in quodam codice Roelandii Antwerpiani.“
 Idem in margine libri sui annotaverat Scaliger.: esse se coci san-
 traе G: esse se cogis ontra P: esse se cesignantae (consignantae s)
 apna: esse cogis antrae XABC: esse cegisandre O et „quaedam
 membranae“ Scriverii: esse cegigraato l: esse cegiaatre h: esse co-
 signante wB et „quaedam membranae“ Scriverii: esse consignante c:
 esse cösignante b: esse cosignanitae xp 8. illi B simia b
 si manare BP: simanere X: summa nare sw turgidus c: tragidis l
 9. [om. s.] Pannichi XABCchlsB palaestitae q 10. Pi-
 ctoris Bb 11. lupum sB norit q vidit Px Damam µna:
 Damiam b: clamat B: videt, Damae? Roius. 12. cyneda P: cin-
 neda X candida X 14. Praecide AOclµna 15. Huc sw
 vere] non w acuti pr.G: acuto B auribus] naribus l
 16. noveatur pr.B selet c 17. Qui X filiam delx negat
 ABOPhilpaw Cyrtae A: Cirtae XBG: Cyrtae O: Cyrrhae Cne:
 Gyrte P: Girtae bclap: Gyrthae pµna: Gyrre A

Duae sorores, illa nigra et haec rufa,
Croti choraulae vilicique sunt Carpi.
Iamque hybridarum grex tibi foret plenus,
Si spado Coresus Dindymusque non esset.

20

XL.

Femina praeferrî potuit tibi nulla, Lycori:
Praeferrî Glyceræ femina nulla potest.
Haec erit hoc quod tu: tu non potes esse quod haec est.
Tempora quid faciunt! hanc volo, te volui.

XLI.

Qui recitat lana fauces et colla revinctus,
Hic se posse loqui, posse tacere negat.

XLII.

Etrusci nisi thermulis lavarîs,

18. ruffa ϕ : rufa b ; russa l 19. Croti P : Crotio b : Crod
A: Scroti *Heinsius*. coraula PbA vilique ABC : vilisque G : in-
lique X et margo G carpsi l 20. Iamque (Iam p) hybridarum
la et margo p : Iamque lubridarum $\mu\alpha$: Iam niubi (ubi B) da pruit
XABG, ut ibridarum voluisse videantur, de qua scriptura vid. *Schnei-*
der. in Varron. R. R. II, 2. p. 411.: Iam niobularum O : Iam mobidarum
 \S : Iam Niobidarum Pp et „alii codices“ Domitii: Iam tremularum C :
Iam vernularum (vernularum ϕ) *bchlwzqB* et *bodleianus*: Iam vernulo-
rum s : Iamque Ombridarum *Beverlandus*. 21. Choresus Pmq : Co-
racusus A : Choraesus X : Choreus B et teste *Grutero* \P : Coreus
Claus et var. lect. G : Coreulus *bch*: Choredus $\S l$: Corancusus G
Dyndimusque AP : Didymusque $h\alpha\phi$: Didymus usque O : Dindy-
mus (om. que) l essent c

XL. * Ad Ligorin anum ex formosa T : Ad Lychorin X .
1. potait om. T Lyeoris PbA 2. Glyceræ TX 3. Haec
erit ergo quod tu A tu non] non *GPbclwz*: sed non $C\B$: nam
non m quod haec est] quod haec XA : quid haec est l : quod
(quid c) hoc est bc 4. quid] quo T : sic l faciant $pr.A$
hanc volui te volo b

XLI. De eo qui colla lana contegebat X . 1. Quid X
laua om. X : lauro *bchlwzqB* et *Arondellianus Gronovii Syllog. Epist.*
III, p. 7. faces s et collare (om. vinctus) X : et tempora vinctus
(vincta *bodleianus*: victus p) *bchmswqB*, *bodleianus*, *pr.p* et
Arondellianus: et tempora lauro l

XLII. Ad Oppiaum X . 1. Etrusci nisi] Etruscis in B :
Etruscis nisi *bchlwz*: (H)Etruscis nisi ϕ : Etrusci me C ther-
mulus Pw : terminis $pr.G$ lavarîs *Ochlwzpwz*: lavarîs reliqui cum
 XP .

- Illotus morieris, Oppiane.
 Nullae sic tibi blandientur undae,
 Nec fontes Aponi rudes puellis,
 5 Non mollis Sinuessa fervidique
 Fluctus Passeris aut superbus Anxur,
 Non Phoebi vada principesque Baiae.
 Nusquam tam nitidum vacat serenum:
 Lux ipsa est ibi longior, diesque
 10 Nullo tardius a loco recedit.
 Illic Taygeti virent metalla
 Et certant vario decore saxa,
 Quae Phryx et Libys altius cecidit;
 Siccus pinguis onyx anhelat aestus
 15 Et flamma tenui calent ophitae.
 Ritus si placeant tibi Laconum,
 Contentus potes arido vapore
 Cruda Virgine Marciaque mergi;
 Quae tam candida, tam serena lucet,
 20 Ut nullas ibi suspiceris undas
 Et credas vacuum nitere Lygdon.
 Non attendis, et aure me supina

XLII, 18. Martiave

2. Illutus z moveris, corr. morieris, G Opiane bhq: Oppiane s 4. Aponi bμ 5. molli pr.B Sinuessa Oμx: Sinuessa b 6. Fructus b asseris Pzφ 7. Foebi X principique XABG: principisve B 8. Tam non quam l vadat pr.G: micat Pμxal: vacat reliqui cum „nonnullis MSS. et editione principe“ Scriverii. Gruteri reliqui quoque libri praeter marg. m, qui habebat vagat vel vacat, videntur micat tenuisse. 9. tibi Cbolsw et pr.h [10. 14. 11. 12. 13. 15. collocant (X?) ABCGOclswμx: 10. 12. 13. 14. 11. 15. bh: nostrum ordinem tenent cum reliquis Pm et φ, de qua falsum est et hic et paene ubique testimonium Lemairii.] 10. recedit] credit x 11. Taugeti XABG: Taieti B: Taieti b vigeat ObhlmswzφB 12. Et cretam bc: Et cretum s decora w 13. Frix Pb Lybis XO: Lybus P: Libius b alcius XA: varius pr.G: ascilis vel aut Ligur Heinsius. recedit λ 14. anelat Gb 15. ophytae P: ephitae s [16. 17. 18. obelo fixit Scaliger.] 16. placent Gh: placant s 17. Con- teptus C: Conectus XB: Concepto m 18. Martiave Pzμxαgfi. 19. lucent c 20. sibi bc et pr.h: ubi l suspiceris G 22. set l

Iam dudum quasi negligenter audis.
Illotus morieris, Oppiane.

XLIII.

Dum tibi felices indulgent, Castrice, Baiae
Canaque sulphureis nympha natatur aquis,
Me Nomentani confirmant otia ruris
Et casa iugeribus non onerosa suis.
Hoc mihi Baiani soles mollisque Lucinus,
Hoc mihi sunt vestrae, Castrice, divitiae.
Quondam laudatas quocunque libebat ad undas
Currere, nec longas pertimuisse vias,
Nunc urbis vicina iuvant facilesque recessus,
Et satis est, pigro si licet esse mihi.

5

10

XLIV.

Festive credis te, Calliodore, iocari
Et solum multo permaduisse sale.

XLIII, 2. sulfureis 5. Hic mihi 6. Hic vestrae
mihi sunt 9. urbi XLIV, 2. Te solum

23. quasi] quas φ negligenter XAB: negligenter G
24. Oppiane hφ: Opiana δ: om. C

XLIII. * Ad Castricum TX. 1. Cum GIB Dum tibi se
faciles coniectura Heinii ab ipso improbata. 2. sulphuris T
nympha] unda TδchlszφB iuvatur margo Iustinæ Lemairii.
3. Numentani T ruri δ 4. cassa T operosa pr.h: onerata
c 5. Hec TXABOPbchlmswφlB: Hic reliqui. Baiani O: Bo-
iani δ mollesque A et pr.G: molesque XB 6. [om. δ.]
Hec TXABCOphmswφ et pr.G: Hec pr.l: Hic reliqui. mihi sunt
vestrae T: mihi nostrae sunt h: nostrae mihi sunt clφ et Gryphia-
nae: vestrae exagitat, alterum neglexit. o astrice corr.B divitias
mihi sunt] Ne quis dubitet de hac lectione, norit depromptam ex penu
codicis Palat. Visedatur item in tert. a manu prima, in quart. a se-
cunda. Gruterus. At P Hoo vestrae mihi sunt. Nempe Gruterus
dum vestrae exagitat, alterum neglexit. o astrice corr.B divitias
pr.A: deliciae Heiniius. 7. Quodam P laudatus Pμ et pr.x
quacunque X libabat T: bibebat X 8. ne s pertimus
sevias T 9. Hunc μ urbis TPφδl: verbi A: urbe G: urbi
reliqui. iuvant T: iuvat δ facillique Heiniius. 10. pigro et
licet T: pigro scilicet δ

XLIV. * Ad Calliodorum TX. [Omittit w, versus 1. 2. 3. 4. ap-
ponunt Frisingensia.] 1. Calliodore T: Galliodore B iocari A:
vocari T 2. molto pr.T molto solum e salo l: sat est
XABC et pr.G

Omnibus arrides, dicteria dicis in omnes;

Sic te convivam posse placere putas.

- 5 At si ego non belle, sed vere dixero quiddam,
Nemo propinabit, Calliodore, tibi.

XLV.

Lusistis, satis est: lascivi nubite cunni:

Permissa est nobis non nisi casta Venus.

Haec est casta Venus? nubit Laetoria Lygdo:

Turpior uxor erit, quam modo moecha fuit.

XLVI.

Vapulat assidue veneti quadriga flagello,

Nec currit: magnam rem, Catiane, facis.

XLVII.

Nympha, mei Stellae quae fonte domestica puro

Laberis et domini gemmea tecta subis,

-
- XLV, 2. vobis 3. nubet XLVI, 1. assidue
2. facit. XLVII, 1. meo Stellae
-

3. adrides *TA* et corr. *G*: adriades *pr.G* dictaria ducis *T*
in om. *P* omnis *XA* 4. Si *BP* 5. At si] Ast *C* ergo
T velle *XA* et *pr.B*: vellem *C* et *pr.G*: At si ego nunc vellem
tibi vere dicere quiddam *X* quidam *Op*: quidnam *P* 6. pro-
pinavit *T*: propinabit *A* Callidiere *φ*

XLV. * Deletoria nubente adultero suo ligdo *T*: Ad eundem
X. [1. 2. om. *T*.] 1. Lasisti *XACG* et *pr.B* nubite] ludite
I 2. Promissa s vobis *Οηαρμυα* 3. Laetoria *TXABCG*:
Lictoria *I*: Lectoria *reliqui*. 4. Turpior *Ταρπιορ*: Turpius *re-*
liqui cum *PD*. quam mo quam modo moecha fuit *T*

XLVI. * Ad Catianum *TX*. 1. Vapulat *T*: Vapulit *pr.A*
assidue *BCG*: assidue *T*: assidue *XA*: assidue *reliqui*. qua-
drigis *b* flagella *T* 2. Non *G* magnam rem] magnarum *P*
Catiane *xp* et *pr.B*: Catiane *X* facis *δῆμας* et teste *Heinsio*
T: Catiane facis om. *P*: facit *reliqui*.

XLVII. * Ad Nympham *TX*. 1. Nympha mei Stellae *Opz*
φμνα: Nymphamet Stelle *XAB*: Nympham eistillae *T*: Nymphani et
Stellae *G*: Nympha meae Stellae *C*: Nympha meo Stellae *X*: Nym-
pha eistellanae *suo*: Nympha stellanae (atellanae et) *δαιτ*: Lympha
atellanae (corr. mei Stellae) *h* quae] quis *Gryphinae*: stellaeve
corr. *B* domestica *T*: domestico *XA* et *pr.B* pura *pr.G* 2.
Lavaris *T* geminea *φ*: gemma *b*

Sive Numae coniux Triviae te misit ab antris,

Sive Camenarum de grege nona venis:

Exsolvit votis hac se tibi virgine porca

Marcus, furtivam quod bibit aeger aquam.

Tu contenta meo iam crimine gaudia fontis

Da secura tui: sit mihi sana sitis.

XLVIII.

Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,

Non tu, Pomponi, cena diserta tua est.

XLIX.

Non sum de fragili dolatus ulmo,

Nec quae stat rigida supina vena,

De ligno mihi quolibet columna est,

Sed viva generata de cupressu:

Quae nec saecula centies peracta,

Nec longae cariem timet senectae.

Hanc tu, quisquis es, o malus, timeto.

3. ab antro; XLIX, 4. cupresso:

3. coniunx TAGOPH Triviae XCOmna et corr. B: Tribia
TA et pr. B: Trive P: Trebiae behlsuqB: Tibie, corr. Tinio,
G misit] nupsit e ab antris TP: ab antro pra: aldanna X:
ab anna (ana pr. B) ABG „MSS“ Turnebi *Adversar. XXIII*,
27., „antiquus codex“ Domitii, „vetus liber Petri Divae“ apud
Carriorem *Antiq. Lecti. I*, 1. et „unus“ *Scriverii*: ab anno w:
ab amne CObehlsuq, palatinus alter „quidam“ *Scriverii*, et fl. B:
ad annam X et „quidam“ *Scriverii*: Tyria te misit ab Anna Rut-
gersius et Heinsius in *Ovid. Fast. III*, 675. 4. nova O.Pippus
vonns P 5. ac se et: hao si w: hac te µx porta p
6. vivit P 7. meo iam crimine TPpazqna: meo lacrimo
XA: meo lacrine G: meo lacrimo (corr. lucrini) B: meo iam car-
minio margo p: modo lacrimata Ow: meo lacrimantia ls: modo la-
crimantia chgB: modo lacryanta b: modo lacrimarum C montis e
8. Do bsp satis A

XLVIII. * Ad Pomponium T: Ad Pomponium X. 2. tua
ost] fuit pr. G

XLIX. De so X. 2. sopina b venona X 4. cupressu
P: cupresso reliqui. 5. nec om. B. centies saecula q con-
tens P 6. longo µna: longa XA et pr. B: longam O cariao
e: carine q: oane b senecta O 7. tu] si O

- Nam si vel minimos manu rapaci
 Hoc de palmitis laeseris racemos,
 10 Nascetur, licet hoc velis negare,
 Inserta tibi ficus a cupressu.

L.

- Cum coleret puros pauper Telesinus amicos,
 Errabat gelida sordidus in togula.
 Obscenos ex quo coepit curare cinaedos,
 Argentum, mensas, praedia solus emit.
 5 Vis fieri dives, Bithynice, conscius esto.
 Nil tibi vel minimum basia pura dabunt.

LI.

- Quod convivaris sine me tam saepe, Luperce,
 Inveni, noceam qua ratione tibi.
 Irascor, licet usque voces mittasque rogesque.
 „Quid facies?“ inquis. Quid faciam? veniam.

11. a cupresso. L, 1. amores, 3. postquam
 coepit

8. [8. 10. 9. 11. confusi in bs.] Nam] Haec margo Iustinæ Le-
 mairii. si vel] simul bo: si tibi w mauus G 9. legeris
 Heinsius in Ovidii *Art. Am.* III, 703. 10. Nascitur P: Radetur
 bes 11. ficus] faciem bc a cupressu (*Gruterus* a cupressu ex
 P. affert) Pmz: a cupresso φ: incupressa b: in cupressu reliqui:
 e cupressu Heinsius.

L. * Ad Bithicum optimae vitae hominem T: De Thelesimo ad
 Bythynicum X. 1. Con pr.B pueros Pbe amicos] amores
 P, de quo valde dubito, cum nihil ex P evotatum sit diversitatis.
 2. Errat P sordibus B: torridus x togola T 3. ex quo
 coepit Beverlandus: ex coepit T: coepit (em. ex quo) XP et pr. AB:
 coepit coepit dñmwp et corr. A: coepit postquam C et margo h: Sed
 postquam coepit corr. B: postquam coepit reliqui. coepit] tulit coe-
 pit pr. x curare] servare X et pr. G: amare P 4. messas G:
 mensa X et pr. B [5. 6. apponit D.] 5. dives] debes P
 Bythynice X: Bithynice T: Bictynice b 6. vel] ut B bassia
 T para] sola cap debet pr. B

LI. * Ad Luperum TX. 3. Irascor Oxyma 4. in-
 quid T: inquit XABG

LII.

Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis
 Pantagathus, domini cura dolorque sui,
 Vix tangente vagos ferro resecare capillos
 Doctus et hirsutas excoluisse genas.
 Sis licet, ut debes, tellus, placata levisque:
 Artificis levior non potes esse manu.

LIII.

Lotus nobiscum est, hilaris cenavit, et idem
 Inventus mane est mortuus Andragoras.
 Tam subitae mortis causam, Faustine, requiris?
 In somnis medicum viderat Hermocratem.

LIV.

Tantos et tantas si dicere Sextilianum,
 Aule, vetes, iunget vix tria verba miser.
 „Quid sibi vult?“ inquis. Dicam, quid suspicer esse:
 Tantos et tantas Sextilianus amat.

LV.

Quod semper casiaque cinnamoque
 Et nido niger alitis superbae

LII. * De Pantagato puero mortuo T: De Pantagatho puero mortuo X. [Ex codice missello Gothano carmen praefert Fr. Duchnerus in Iahnii Annal. Philol. 1828, VIII, 3. p. 315.] 1. raptus a pueribus T amnis b 2. Pantagatus PTb; Pantagetus a laborque pr.G 3. vagus b et pr.B; vagus A 4. Ductus a hirsutas XB genas] comas pr.A 5. licet ut debes TGpB, tres Seriverii et margo Gryphii: licet videbis XAB et „alii codices“ Scriverii: licet indebitis l: licet usque sibi h: licet inde sibi Cbepswz puma et Gothanus: licet inde illi Om: licet imposito X et „libri quotquot vidit“ Christoph. Colerus Cur. Iuvenil. III, 3. stellus B pacata Heinzius. 6. Artifici Heinzius.

LIII. * Ad Faustinum TX. 1. Potus p est om. P. 2. Andragorus B 3. causas mortis chz: mortis om. b 4. vidit a Hermocratem XAP; Hermocratem B; Ermocrantem T

LIV. De Sextiliano X. 1. dicere b: dixere p 2. iunget p 3. quid suspicer: esse interpungit Gruterus.

LV. Ad Coracinum X. 1. casiaque BO: casineque est h: casia (om. que) pu cinnamoque a

- Fragras plumbea Nicerotiana,
Rides nos, Coracine, nil olentes:
5 Malo, quam bene olere, nil olere.

LVI.

- Quod tibi crura rigent setis et pectora villis,
Verba putas famae te, Charideme, dare,
Extirpa, mihi crede, pilos de corpore toto
Teque pilare tuas testificare nates.
5 „Quae ratio est!“ inquis; scis multos dicere multa.
Fac paedicari te, Charideme, putent.

LVII.

- Mentiris fictos unguento, Phoebe, capillos
Et tegitur pictis sordida calva comis.
Tonsorem capiti non est adhibere necesse:
Radere te melius spongia, Phoebe, potest.

LVIII.

- Cernere Parrasios dum te iuvat, Aule, triones
Cominus et Getici sidera ferre poli,

LVII, 3. necessum: LVIII, 2. sidera pigra poli,

3. Fragras XAC: Flagras BPhelmozq et pr.G plumbea X et
var. lect. G Nicerotiana behlmuzquna: Niceromana et in cerociana
O: Nicerotiana vel Nicerociana reliqui cum XPh et corr.h 4.
Coricine corr.P 4. 5. nihil bene

LVI. * Ad Charidemum TX. 1. riget s. setis s. sectis
1 et in pectora T villis q. nec pectora vellis Heinsius.
2. thecarideme X: thevarideme pr.B: de Charideme q: et Chari-
deme sw Carideme T: Charidame b 3. Exstirpe A: Exstir-
pes XG pylos X: piles B 4. Aeque T natis X et pr.A
5. Qua ratione behlmuzq. inquis XABC seis multos] fas
multis 1 discere b multa] multis XABX, pr.G et codices Tur-
nebi Adversariis XXVI, 27.: multi C 6. putant B

LVII. * Ad Phebum (Foebum X) tegentem (tegetem T) calvam
capillis TX. 1. fectis XABpx: factos T: tactos Heinsius in
Ovid. Fasti. IV, 740.: tinctos margo Iuntinae Lemairii. unguento]
ungendo behlmuzq: tingendo m Phoebe] saepe c 2. cana c

3. adhiberi P necessum suxa 4. spongea TAB et pr.G:
spongea X potes 1

LVIII. Ad Aulum X. 1. Parrasio cum P 2. Comminos

O quam paene tibi Stygias ego raptus ad undas
 Elysiae vidi nubila fusca plagae!
 Quamvis lassa tuos quaerebant lūmina vultus 5
 Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
 Si mihi lanificae ducunt non pulla sorores
 Stamina nec surdos vox habet ista deos,
 Sospite me sospes Latias reveheris ad urbes
 Et referes pili praemia clarus eques. 10

LIX.

Et dolet et queritur, sibi non contingere frigus
 Propter sexcentas Baccara gausapinas,
 Optat et obscuras lucas ventosque nivesque,
 Odit et hibernos, si tepuere, dies.
 Quid fecere mali nostrae tibi, saeve, lacernae, 5
 Tollere de scapulis quas levis aura potest?
 Quanto simplicius, quanto est humanius illud,
 Mense vel Augusto sumere gausapinas!

LX.

Rem factam Pompillus habet, Faustine: legetur
 Et nomen tota sparget in orbe suum.

10. magnus eques. LX, 1. Pompillus

Xapuna et Getici *αλφβ*: es cetici *AG*: es cetiti *X*: estotici,
 corr. et celsi, *B*: et Seythici *Chlmpuna*: et sitici *c*: est sciti *b*:
 et Seythia *Onw* sidera] frigora *m* ferre] pigra *λφβ*. Confer *IX*,
 46, 1. 2. Post hoc distichum Scaliger reponerat Epigr. *LX*, 3. 4.
 3. tibi peue *X* 4. victi *pr.B* nubila] „al. papula“ *G*
 fusca] tesqua *Heinsius Adversarii* p. 26.: furva *Rotus*, qui ipse
 attulisset *Ovid. Metam. V*, 286. 5. lapsa *dhmswzφβ* 6.
 prudens *A*: pudor *OPbchlnwzφβ* et corr. *B*: dolor *μν*: ex *λ* correxit
α. 7. Sic *s* ducunt om. *s* polla *XAB* et var. lect. *G*: pula
φ 8. Stramina *w* surdor *pr.B* vos *s*: nox *O* 9. ho-
 spes *XA*: ospes *pr.B* reveharis *h*: teneris *s* ad undas *c*: ad
 oras *bodletianus*. 10. referas *s* pili praemia] philippemia *XA*
 et *pr.B*: phileppemia *G*: poli praemia *pr.P* clarus] magnus *φ*

LIX. De Bacchara *X*. 2. sescentas *XA* Bacchara *Χηφ*:
 bacenta *z*: Bacara *P* causapinas *XP* 3. Obtat *X* lucas]
 hiemes *h* famesque *c* 4. hiberni corr. *B* 5. refecere *AB*
 sene *B*: sona *c*: saeva *α* 7. homanias *B* illud] ipso illas]
pr.A, corr. illas: illas *B* 8. causa pinas *P*

LX. Ad Faustinum *TX*. [*TXABFbhwφ* et alii, opinor, *LXI*.
 praeposunt.] 1. Pompillus *TXABCGP*: Pompilas *dh*: Pompillus
 reliqui. 2. numen *A* spargit *PTc* tuum *i*

- Sic leve flavorum valeat genus Usipiorum,
 Quisquis et Ausonium non amat imperium.
 5 Ingeniosa tamen Pompulli scripta ferantur:
 Sed famae non est hoc, mihi crede, satis.
 Quam multi tineas pascunt blattasque diserti,
 Et redimunt soli carmina docta cocili
 Nescio quid plus est, quod donat saecula chartis:
 10 Victurus Genium debet habere liber.

LXI.

Laudat, amat, cantat nostros mea Roma libellos,
 Meque sinus omnis, me manus omnis habet.
 Ecce rubet quidam, pallet, stupet, oscitat, odit.
 Hoc volo: nunc nobis carmina nostra placent.

LXII.

Amisit pater unicum Salanus:
 Cessas mittere munera, Oppiane?
 Heu, crudele nefas malaeque Parcae!
 Cuius vulturis hoc erit cadaver!

5. Pompilli 9. donet LXI, 2. sinus omnes,
 LXII, 1. Silanus

3. flavorum T: flavarum l pateat c Usipiorum pr.G: Visiporum
 T: Usiporum Pe 4. et om. s Ausonium XB: Anxonium b
 5. Pompulli TXBCGP: Pompullis A: Pompili bφ: Pompilli reliqui.
 scripta scripta P 7. pastum dñsw blattasque T: blattasque Ohp:
 blattasque x: plattasque P: plantasque belsw deserti P: dedisti
 pr.s 8. soli] olidi vel stolidi Heinsius in Petron. p. 350.
 docta] dota P: nostra l coqui Oxφ: ioci B 9. quod
 plus sit T donat TOhlpφpuxa: donant X(?) ABCGPberwzB: donent
 X teste Heinsio. chartis saecula donat l 10. Victurum P
 senim T. debet] habet B

LXI. * De invido carminum T: De aemulo X. 2. omnes
 l et pr. X. Idem coniecit Heinsius, qui et habent voluit, et Scriuerius.
 Sed vide Fossium Art. Gramm. II, 15. p. 162, ed. Halens. me]
 mea A manus] sinus m 3. rubet] subuet T 4. vobis P

LXII. Ad Oppianum X. 1. Admisit b Salanus X ABCGB:
 Solanus l: Silanus reliqui. 2. Cellas G. munera mittere P
 Oplane Ohp: Applane Pw: Apiane puxa (non l) 3. Eu XB
 4. vulturis z

LXIII.

Scis te captari, scis hunc qui captat, avarum,
 Et scis qui captat, quid, Mariane, velit:
 Tu tamen hunc tabulis heredem, stulte, supremis
 Scribis et esse tuo vis, furiose, loco.
 „Munera magna tamen misit.“ Sed inisit in hamo; 5
 Et piscatorem piscis amare potest?
 Hiccine deflebit vero tua fata dolore?
 Si cupis, ut ploret, des, Mariane, nihil.

LXIV.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,
 Nec qualem Curio, dum prandia portat aranti,
 Hirsuta peperit deprensa sub illice coniux:
 Sed patris ad speculum tonsi matrisque togatae
 Filius et possit sponsam te sponsa vocare: 5
 Emendare meos, quos novit fama, libellos
 Et tibi permittis felices carpere nugas:
 Has, inquam, nugas, quibus aurem advertere totam
 Non aspernantur proceres urbisque forique,
 Quas et perpetui dignantur scrinia Sili 10

LXIV, 3. rubicunda sub illice 5. sponsam possit

LXIII. * Ad Marianum TX. 1. nunc s captus corr. G
 2. capiat A et pr. BG: quid cupiat corr. B quid] quod T
 3. tabulis T [5. 6. apponit D.] 5. tamen] quidem Ouna:
 mihi corr. D, antea tibi fuisse videtur: tamen reliqui cum Pgl. B
 amo TX 6. Et] Sic s et Gruterus, qui puncto interpungit in fine
 versus. piscis] pis T potius? Heinsius *Adversarius* p. 531.
 7. Hiccine TXA et pr. B: Hiccine φ: Siccine Heinsius. deflevit
 XABCGb: defluit T tua] mea α dolere μx 8. plores AC
 et pr. B nihil] mihi b

LXIV. * Ad eum qui emendare voluit eius carmen T: Ad se-
 ctorem suum X. 1. regula s: regia P Faviorum T 2.
 portet i 3. reperit G deprensa T: rubicunda A: rubi-
 cunda reliqui. illice B: billice b 4. consi b 5. et] ut
 Heinsius. apensam possit Ouna: sponsum possit X: possit sponsa
 P 6. fovit Heinsius. 7. permittis felicis P: felices per-
 mittis (permittit e) ex: promittis felices i capere TBI 8. inquit
 X: inquis ABG quis T admittere exq lotam Heinsius.
 9. aspernantur h forisque XBCO 10. perpetua C dignatur
 s: Sicli b: Sidi w: Secli, corr. Sylli, h: Pili B

- Et repetit totiens facundo Regulus ore,
 Quique videt propius magni certamina Circi
 Laudat Aventinae vicinus Sura Dianae.
 Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
 15 Non dedignatur bis terque revolvere Caesar.
 Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerva
 Acris et tenues finxerunt pectus Athenae.
 Ne valeam, si non multo sapit altius illud,
 Quod cum panticibus laxis et cum pede grandi
 20 Et rubro pulmone vetus nasisque fimendum
 Omnia crudelis lanis per compita portat.
 Audes praeterea, quos nullus noverit, in me
 Scribere versiculos miseras et perdere chartas.
 At si quid nostrae tibi bilis inusserit ardor,
 25 Vivet et haerebit totaque legetur in urbe,
 Stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte.
 Sed miserere tui, rabido nec perditus ore
 Fumantem nasum vivi temptaveris ursi.
 Sit placidus licet et lambat digitosque manusque,

25. totoque legetur in orbe

28. vivi nasum tentaveris

11. repetit *G* faciendo *s*: faciendo *T* 12. Quisque *T*
 vidit *O* proprius *Bl*: prius *X*: totiens *T* magna *TO*
 13. iura *B* et *pr.h* Dianae *B* 14. toto *B* domino *P*
 16. mentis] sensus *l* cor] eur *O* Minerva *T* 17. et tenuos
T: etennes *b* finxerunt *TM*, *Gryphianae* et *Turnebus Adversarius*
XXF, 27.: fixerunt reliqui cum *Gruterianis*. 18. Nec *PS*
 sapit] valet *B* acris *c* illud *TXABCGPXP*: istud reliqui.
 19. Quid *XABCa* et var. lect. *G*: Qui *hp* et margo *Gryphii*.
 panticibus *P* lassis *c*: laxi *P* compede *B*: compede *bhlz*:
 compede *φ*: eum pende *pr.G*: corpore *c* grandi] vineto *pr.h* ti-
 mendus *P* 20. Et pulmone rubro *w* narisque vel, teste *Heinsio*,
 nasisque *T* timendus *ex* 21. lanis] ianuis *XAb* competa
X: compite *O* 22. [om. *B*.] quod *Cochz* et *Heinsio teste T*
 novit *b*: noverat *T* teste *Heinsio*: volverit *Heinsius*. 23.
 versiculos *P* miserasset *b*: miseras sed *c* 24. Aut *B* si qui
T: si quis *P* noster *P* inuserit *X*: inuserit *l*: invexerit *bcg*.
 25. totaque — urbe *T*: totoque — orbe reliqui. legentur *bchms*
 26. ne *x* vafra] vasta *de* 27. tua *B* rabido *OPzpmu*:
 arapido *A*: rapto *B*: rapido reliqui: pavido *Heinsius*. neque *z*: ne
Bbchw 28. vivi nasum *Pbchmawz*: nasum vivit *A*: nasum saevi
Heinsius. temptaveris *TABP*: tentaveris reliqui. 29. [om. *bc*.]
 et om. *XA* et *pr.B*: licet lambatque *corr.B* lambas *X*

Si dolor et bilis, si iusta coegerit ira, 30
 Ursus erit: vacua dentes in pelle fatigas.
 Et tacitam quaeras, quam possis rodere carnem.

LXV.

„Hexametris epigramma facis“ scio dicere Tuccam.

Tucca, solet fieri, denique, Tucca, licet.

„Sed tamen hoc longum est.“ Solet hoc quoque, Tucca, licetque:

Si breviora probas, disticha sola legas.

Conveniat nobis, ut fas epigrammata longa 5

Sit transire tibi, scribere, Tucca, mihi.

LXVI.

Famae non nimium bonae puellam,

Quales in media sedent Subura,

Vendebat modo praeco Gellianus.

Parvo cum pretio diu liceret,

Dum puram cupit approbare cunctis, 5

Attraxit prope se manu negantem

Et bis terque quaterque basiavit.

Quid profecerit osculo, requiris?

Sexcentos modo qui dabat, negavit.

30. et iusta G 31. Versus c. vaga G: vacues Rois.
 impelle Ab fatiga X et pr.G 32. tacitam Thimpy, bod-
 leianus et marge Gryphii: tacita BB: tacitus reliqui. possi pr.B
 predere T: redere C

LXV. * Ad Tuccam TX. 1. Exametris TXBOPbμ du-
 cere b: om. φ Tuccam] taceam T 2. Tuccas pr.B 3.
 est om. dochmz hoc om. T licereque O: licetre (sic) P: licere
 quia: licetque reliqui cum margine codicis Io. Utrici et Gryphii.
 4. breviora pr.B disticha PTb: disticha XB 5. Conve-
 niant P, Gryphianae et corr.BG longa] longa pr.B: longa A
 6. Sic corr.B

LXVI. De praecone puellam vendente X: De Gelliano praecone
 sparce A. 1. puellae x 2. Qualis P immedia b sedet
 φ: selent no Subura XGPP et corr.B: Subura w: Sibura A et
 pr.B: Subura reliqui. 3. Gallianus φ 4. praetis A: prae-
 dio pr.G liceret Gronovius Observatt. in Scriptt. Eccles. VI, p.
 69. 6. Attraxit b. manum P 7. quaterve w 9.
 Sescentos X dabit A: dabit XB negabit B et var. lect. G

LXVII.

Cur tantum eunuchos habeat tua Caelia, quaeris,
Pannice? vult futui Caelia, nec parere.

LXVIII.

Flete nefas vestrum, sed toto flete Lucrino,
Naidēs, et luctus sentiat ipsa Thetis.
Inter Baianas raptus puer occidit undas
Eutyehus ille, tuum, Castrice, dulce latus.
5 Hic tibi curarum socius blandumque levamen,
Hic amor, hic nostri vatis Alexis erat.
Numquid te vitreis nudum lasciva sub undis
Vidit et Alcidae nympha remisit Hylan?
An dea femineum iam negligit Hermaphroditum
10 Amplexu teneri sollicitata viri?
Quidquid id est, subitae quaecunque est causa rapinae,
Sit, precor, et tellus mitis et unda tibi.

LXIX.

Non miror, quod potat aquam tua Bassa, Catulle:
Miror, quod Bassi filia potet aquam.

LXVII, 1. 2. Gellia LXVIII, 2. Naiades,
LXIX, 2. potat

LXVII. * Ad Pannicum (Pannichum X) de uxore adultera TX.

1. habet P tu B Caelia T: Gelia P: Gellia reliqui.
2. Pannico TXBCbz: Pannyche A: Panyce P volt X futui]
sibi T Caelia T: Gellia reliqui. nec TXABGbehm: X (de P
nihil notatum): non reliqui. parere A

LXVIII. * Ad Castricum de morte T: Ad Castricum X.

1. nepos w flecte b Naydes P: Naiades Colsz: Nuades G
sentiet X ipse q Tethis Xq 3. occidet b 4. Euthy-
chus A: Eutichus TX: Euticus BOB: Eutycho P latus] decus
m et codex Cantabrigiensis Wassii Sallust. Ind. s. v. Latere.
5. curatum blandumque b 6. vestri bhs 7. te] de C 8.
vivit XA et pr. R. iuvit C, corr. B et pr. G: videt corr. G: fovit
Heinsius. Alcye P Hylan TXABCPbw: hilari w: Hylam re-
liqui. 9. negligit TXABCPo Hermophroditum XACP et corr. B:
Hermoproditum pr. B: Ermafroditum T: Hermofroditum bs 11.
quicunque est causa w: quaecunque causa bsz: quae causa, corr.
quae sit tibi causa, B 12. Sic s

LXIX. Ad Catullum X.

1. Basse pr. B Catullae XO
2. Bassis X: Basse PB potet XABGbepswq et corr. h: putet
pr. h: potet COPizma

LXX. Sexagesima; Marciane, messis
 Acta est et, puto, iam secunda Cottae,
 Nec se taedia lectuli calentis
 Expertum meminit die vel uno.
 Ostendit digitum, sed impudicum,
 Alconti Dasioque Symmachoque.
 At nostri bene computentur anni
 Et quantum tetricae tulere febres,
 Aut languor gravis, aut mali dolores,
 A vita meliore separentur:
 Infantes sumus, et senes videmur.
 Aetatem Priamique Nestorisque
 Longam qui putat esse, Marciane,
 Multum decipiturque falliturque.
 Non est vivere, sed valere vita est.

LXXI.

Edere lascivos ad Baetica crummata gestus
 Et Gaditanis ludere docta modis,
 Tendere quae tremulum Pelian Hecubaeque maritum
 Posset ad Hectoreos sollicitata rogos,

LXX, 15. vita.

LXXI, 4. sollicitare toros,

LXX. Ad Martianum X. 1. Maciane pr. B: Matiane w: Martiale bhs 2. puta O Coctae PbhBq et pr. G: coetiae s: „cocce al. nocte“ corr. G 3. te i lecturali pr. P caletia q 4. mi-
 nuit desuB 5. sed] vel i 6. Alconti G: Alconi Heinsius.
 Symma quoque pr. B: Summa choque A: Simachoque h: Simacoque b:
 Synacho O [7—15. apponit D.] 7. Et su: Heu D bene]
 male D computatur XCDbchmsqB 8. quantas A tetricae
 b 9. At x: Et B langor Opna aut mali] malique D do-
 loris P 10. asperantur s: separantur Dhm et pr. G. An com-
 putantur et separantur voluere? 13. Matiane w: Martiale bs
 Martiale esse b 14. decipitur pr. D 15. Non hoc vivere,
 sed D vita est XABCDG: vita reliqui.

LXXI. De Telethusa X. 1. ad] et XABCGwpmu era-
 sinata b 2. Gallitania XB modis comis o 3. Paelian A:
 Pelia Gbq: Piliam pr. h: Peliae f: Pelie p maritum em. XABG
 4. Posset et ad X adhaec toros A sollicitata XABGwXpB:
 sollicitare reliqui.

- 5 Urit et excruciat dominum Telethusa priorem:
Vendidit ancillam, nunc redimet dominam.

LXXII.

- Fur notae niniua rapacitatis
Compilare Cilix volebat hortum,
Ingenti sed erat, Fabulle, in horto
Praeter marmoreum nihil Priapum.
5 Dum non vult vacua manu redire,
Ipsam surripuit Cilix Priapum.

LXXIII.

- Non rudis indocta fecit me falce colonus:
Dispensatoris nobile cernis opus.
Nam Caeretani cultor notissimus agri
Hos Hilarus colles et iuga laeta tenet.
5 Aspice, quam certo videar non ligneus ore
Nec devota focis inguinis arma geram,
Sed mihi perpetua nunquam moritura cupresso
Phidiaca rigeat mentula digna manu.
Vicini, moneo, sanctum celebrate Priapum
10 Et bis septenis parcite iugeribus.

6. redimit

LXXIII, 3. ditissimus

5. domum P Theletusa B; Telesina xq; Thelesina μna; Te-
lethusa cum reliquis Pml. 6. nunc] nec C redimet XABCG
lwXq; redimit reliqui.

5 LXXII. Ad Fabullum X. 1. Cur G notae] nocte bp
capacitatis C 2. Compilare A Cilix X ortum Pbh
3. soderat P Fabullae A orto bh 5. manu vacua G
6. calix B

LXXIII. De Priapo X. 1. Non rhodis P indocta] mo-
desta s me] male μx 3. Cerretani b ditissimus Pqql;
gratissimos O 4. Nos φ Hilatus b; hilaris h et fl.; hi-
lares X; nil harus A et pr.B; Nilarus G; Hylarus P colle
A et pr.B lecta e; lenta μx 5. videat b orbe i 6.
focis] dueis X sanguinis C gerem pr.A; foram bchlpwq; foram
s 7. movitura P epresso scribendum videtur. 8. Pidiaca
b rigerat A; rideat B digna (sic) O 9. celebrare b et corr.B;
celebrati X 10. parcete A; parcere w; spargite s; parere XB

LXXIV.

Medio recumbit imus ille qui lecto,
 Calvam trifilem semitactus unguento,
 Foditque tonsis ora laxa lentiscia,
 Mentitur, Aefulane: non habet dentes.

LXXV.

Cum mittis turdumve mihi quadramve placentae,
 Sive femur leporis, sive quid his simile eat,
 Buccellas misisse tuas te, Pontia, dicia.
 Has ego non mittam, Pontia, sed nec edam.

LXXVI.

Ille sacri lateris custos Martisque togati,
 Credita cui summi castra fuere ducis,
 Hic situs est Fuscus. Licet hoc, Fortuna, fateri,
 Non timet hostiles iam lapis iste minas.
 Grande iugum domita Dacus cervice recepit
 Et famulum victrix possidet umbra nemus.

LXXIV, 4. Esculane LXXV, 2. simile, 4. nec mittam,

LXXIV. Ad Afulanum X. 1. Pedio i unus buepD
 fl. ille om. bc 2. trislem X: triphilem bh et aliquot Gru-
 teri: triphylem µx: triphilem α: triphillen Gryphianae: tripllem φ
 et corr. palatinus alter: simllem φ, „sed utrumque i punctis
 notat“ teste Grutero: trislem reliqui cum „melioribus membranis et
 editione principe“ Seriverii: Sileni Rutgersius. semitactus G(?)zφ,
 Scaliger et Heinsius: semotatus c: segmentatus Chloola: semitatus
 reliqui cum fD, „nonnullis codicibus“ Domitii, „antiquis libris“ Tur-
 nebi *Adversaria* XXVI. 27., φ, palatino altero et tertio Gruteri.
 arguto bc 3. Fuditque Pbh: Finditque lzφ lassa biswB:
 lata exφ leutissis s 4. Afulane XAC: Efulane EGO: Aefcu-
 lane P: Esculane bh: Esculaac reliqui.

LXXV. * Ad Pontiam T: Ad Pontianum X. 1. mitis O:
 minis s: turdumve TGPi et Gryphianae: turdumque reliqui. qua-
 dramque behzφ placentem w: placentem p 2. his G simile
 est T: simile reliqui. 3. Buccellas TBCA: Buccillas XP et corr. G:
 Buccillas A et pr. G Pontica C 4. non mittam TXfl: nec mit-
 tam reliqui. Pontica C nec cedem T

LXXVI. * Epitaphium Fuscus T: De Fusco X. 1. sacris
 T 2. Credite XBC et pr. G casta G 3. situs] siccus p
 4. hostilis P 5. domina α: famula margo Iuntinae Le-
 mairii. service φ 6. victas C possedit T remus b et
 pr. h: vcaus s

LXXVII.

- Cum sis tam pauper, quam nec miserabilis Irus,
 Tam iuuenis, quam nec Parthenopaeus erat;
 Tam fortis, quam nec, cum vinceret, Artemidorus,
 Quid te Cappadocum sex onus esse iuvat?
- 5 Rideris multoque magis traduceris, Afer,
 Quam nudus medio si spatiere foro.
 Non aliter monstratur Atlas cum compare ginno
 Quaeque vehit similem bellua nigra Libyn.
 Invidiosa tibi quam sit lectica, requiris?
- 10 Non debes ferri mortuus hexaphoro.

LXXVIII.

- Potor nobilis, Aule, lumine uno
 Luscus Phryx erat alteroque lippus.
 Huic Heras medicus „Bibas caveto:
 Vinum si biberis, nihil videbis.“
- 5 Ridens Phryx oculo „Valebis“ inquit.

LXXVII. * Ad Afrum TX. 1. Quom si w tam om. s
 nec om. Tbs: non c Yrus Gb: Hirus b: Hyrus l: Hirrus φ:
 heros T: Iros Heinsius. 2. iuenis B tam nec b Parthono-
 paeus G: Parthenopeius h: Partonopeus s 3. viveret h Arte-
 midos XAB: Arthemidos G: Antramidos s: Anthea migdos w: Antea
 migdos Cp et pr.h 4. Qui O te] de φ Capadocum O
 saxon ve P: saxonus w: sanxonus s: seximus b: saximus margo h
 ecce c 5. magistra duceris φ: magistro diceris w magis
 om. P. Apher Ouxa: aper Pbcsgl. 6. spartiere T: spatiare
 CGbchlsuwp [7—10. om. T.] 7. Atlans A: Adlas pr.B:
 Athlas OPbh et corr.B: Athlans X compare] corpore Olux et
 Gruteri tertius. ginno Scriverius: gibbo ABCGObchmswzqXg, Scri-
 verii „fere omnes, editio princeps et Aldina 1517.“: gybbo X: gibo
 lux: mulo Pla, quattuor codices vetustissimi Ang. Politiani Miscell.
 cap. XXIII., qui in paucis mediae vetustatis gibbo se repperisse te-
 statur, et „unus alterve“ Scriverii, denique, Grutero teste, m, ex quo
 gibbo consignavit Modius: nullo B 8. gerit c belua ABQP
 Lybin XP: Libin AGb: Libim h, margo libra: Libym φ: Bybin
 pr.B: Bibin s 9. lactica O 10. hexaphoro X: exaphoro
 Bbhx: hexaphro μ: ex aphoro P: ex afforo s

LXXVIII. Ad Aulum X. 1. Doctor pB: Potator P aulae
 O lumine sed uno Ohlw: lumine sine uno c: sed uno lumine s
 2. Luxus x Frix b et v. 5. 8. lippis pr.B 3. Hic b
 Heras corr.P et Scriverius: Eras P (pr. man.) et Beverlandi
 „MS“: erat XA et pr.BG: inquit corr.B: dixit Chlszq et corr.G:
 dicit Ouxa: dix b: Eros Beverlandus. 5. [om. z.] valebit
 X: videbis B

Misceri sibi protinus deunces,
Sed crebros iubet. Exitum requiris?
Vinum Phryx, oculus bibit venenum.

LXXIX.

Tristis es et felix; sciat hoc Fortuna caveto:
Ingratum dicet te, Lupe, si scierit.

LXXX.

Ut nova dona tibi, Caesar, Nilotica tellus
Miserat hibernas ambitiosa rosas,
Navita derisit Pharios Memphiticus hortos,
Urbis ut intravit limina prima tuae.
Tantus veris honos et odora gratia Florae, 5
Tantaque Paestani gloria ruris erat.
Sic quaecunque vagos gressumque oculosque ferebat,
Tonsilibus sertis omne rubebat iter.
At tu Romanae iussus iam cedere brumae,
Mitte tuas messes, accipe, Nile, rosas. 10

LXXXI.

Iratatus tanquam populo, Charideme, lavaris:
Inguina sic toto subluvis in solio.

LXXX, 7. vagus 8. Sutilibus

7. exitus requiri X 8. Unum Phrix oculum B medicas
1. habit b

LXXIX. Ad Lupum X. 2. dicit P

LXXX. * Ad Caesarem de rosis T: Ad Caesarem X. 1.
Caesari pr.P Nilotica p tibi in fine versus A 2. ambitiosa
T 3. Phareos O: Farios B memphiticus, corr. memphitica, B:
nempheticus T: memphineus s hortos om. T 4. Orbis T
tuae] nove pr.G 5. veris honos TOPpuna: venis honos A
venis onos pr.B: honos venis, corr. venit, G: venit honos reliqui.
6. Testani G 7. quaecunque bis: quocunque chisqB
vagos T: vagus reliqui. gressum (om. que) mu 8. [om. A et
pr.G.] Tonsilibus Tizpfl. et margo m: Textilibus XBG Ohloppuna:
Testilibus C: Sextilibus deu et „quidam scripti“ Scriverii: Sectilibus
m: Sutilibus „quaedam membranae, pro quo quidam scripti perperam
Subtilibus“ Scriverius. sertis] sectis Tfl.: tectis B rubeat
cfl.: subihat T 9. Ant tu s 10. messas pr.P Nile sa-
vas, corr. saas (sic) P.

LXXXI. * Ad Charidemum TX. 1. Iratatus s tanquam in
populo corr.B lavaris corr.T: levares P [2. 3. om. P.]

Nec caput hic vellem sic te, Charideme, lavare;
Et caput, ecce, lavas: inguina malo laves.

LXXXII.

- Quidam me modo, Rufe, diligenter
Inspectum, velut emptor aut lanista,
Cum vultu digitoque subnotasset,
„Tune es, tune“ ait „ille Martialis,
5 Cuius nequitias iocosque novit,
Aurem qui modo non habet Batavam?“
Subrisi modice, levique nutu
Me quem dixerat esse non negavi.
„Cur ergo“ inquit „habes malas lacernas?“
10 Respondi, „quia sum malus poeta.
Hoc ne saepius accidat poetae,
Mittas, Rufe, mihi bonas lacernas.

LXXXIII.

- Quantum sollicito fortuna parentis Etrusco,
Tantum, summe ducum, debet uterque tibi.
Nam tu missa tua revocasti fulmina dextra:
Hos cuperem mores ignibus esse Iovis.
5 Sit tua, sit summo, Caesar, natura tonanti:

LXXXIII, 5. Si tua sit

3. levare T: lavare X

4. mallo A

LXXXII. Ad Rufum X.

2. Inspector h empto b

3. subnotassem pr.B 4. es om. o illae B 5. nequitia
P iocos notavit, corr. iocosque, G: iocosque notavit XAB
6. habes pr.B Battavam B: hēbatavā P (habebat avamam P):
Suevam „MSS“ Beverlandi: severam COchlinowzuna et „editio om-
nium prima“ Seriverii: Batavam reliqui cum LX et Seriverii „omnibus
codicibus melioris notae, qui aut discrete praeferebant Batavam, aut pro-
xime illud accedunt.“ 7. lenique dhawm notu B: vultu dhaw

8. Ne quem X 9. inquit B: inquis G malas pr.P
10. poetae A 12. Mitte ol mihi Ruffe (Rufe P) Pshaw bonas]
Baianas ?

LXXXIII. Ad Caesarem Domitianum X.

1. Hetrusco φ:

Etrusco G teste Heinsio.

2. summae A: summo ducem p

mihi φ

4. Hoc pr.B

capetem b

5. Sit tua A: Si tua

reliqui, summa A et pr.B tonantque, corr. tonansque, P

Utetur toto fulmine rara manus,
Muneris hoc utrumque tui testatur Etruscus,
Esse quod et comiti contigit et reduci.

LXXXIV.

Octaphoro sanus portatur, Avite, Philippus.
Hunc tu si sanum credis, Avite, furis.

LXXXV.

Editur en sextus sine te mihi, Rufe Cameni,
Nec te lectorem sperat, amice, liber.
Impia Cappadocum tellus et numine laevo
Visa tibi cineres reddit et ossa patri.
Funde tuo lacrimas, orbata Bononia, Rufo,
Et resonet tota planctus in Aemilia.
Heu qualis pietas, heu quam brevis occidit aetas!
Viderat Alpheï praemia quinta modo.

LXXXIV. 2. Hanc tu
8. quinque

LXXXV. 1. Editur, heu,

6. Uretur *Heinsius*. torto *Heraldus*. fulmina *pr.B* 7.
utrumque *OP*. *Hetruscus*, *p*: *Etrusco* *P* 8. contingit *hp*

LXXXIV. * Ad Avitum *TX*. 1. Octaphoro *T*: Octaphuro
AC et *corr.B*: (Octaphuro *pr.B*): Octaphoro *x*: Othaphoro *s*: Ota-
phoro *hwo*: Octavaphuro (om. sanus) *X* optatur *B*: Philippi *B*
2. si] sis *b* credis] quaeris. *i* Avite] amice *T*

LXXXV. * Ad Rufum *TX*. 1. Editur en sextus *ABCchhoz*,
Aldina 1517. et *Seriverii*, *Ed. Vet.* et *Cod. MS*: "Accidit en sex-
tus *Q*: Editur en sexus *X*: Editur ense citus *T*: Seditur en sextus
fl.B: (E)ditur consertur (o sextur *teste Heinsio*) *pr.G*: Editus en
sextus *s*: Editus est sextus *Ppuna*, *margo G* (*teste Heinsio* Editur
en sextus) et *h* sine] sitie *b* mihi *TAGhwz*: mi reliqui.
Ruse B Cameni *TXABGmyn*, *Gruteri* tres et "praeter eodices
membranaceos editio princeps" *Seriverii*: amoni *P*: Camerius *s*: Ca-
menis vel Camobius reliqui. 3. iam pia *B* Cappadacum *O*
lumine *XAGOctX* 4. reddit vel sedit *T*: reddat *o*: redditur ossa
B et om. de patri *TOPchzypna* et *corr.B*: patris reliqui cum
XB. 5. lachrymas *O*: lachrymas *b* urbata *T* 6. resonat
T 7. pietas *T* 8. Elei — Iovis *Heinsius*. quinta *Tbchm*
swal: quanta *Pfl.B*: quinque reliqui: quarta *Gruterus*: quina
Heinsius.

- P**ectore tu memort nostros evolvere iustus,
 10 Tu solitus totos, Rufe, tenere locos,
Accipe cum fletu maestis breve carmen amici
 Atque haec absentis tura fuisse puta.

LXXXVI.

- S**etinum dominaeque nives densique trientes,
 Quando ego vos medico non prohibente bibam?
Stultus et ingratus nec tanto munere dignus,
 Qui mavult heres divitis esse Midas.
 5 **P**ossideat Libyensi messes Hermumque Tagumque
 Et potest calidam, qui mihi livet, aquam.

LXXXVII.

- D**i tibi dent et tu, Caesar, quaecumque mereris:
 6 Di mihi dent et tu, quae volo, si merui.

LXXXVIII.

- M**ane salutavi vero te nomine casu,
 Nec dixi dominum, Caeciliane, meum.

10. nostros LXXXVI, 6. calidam

9. Pectori O et volvere T. nostrosque revolvere Reus.
 10. To pr. B. toto b; nostros mxa; totos Heinisius: totos reliquit
 cum. 11. cum] tum q. carmen breve amici
 pr. B. amici. om. P. 12. appentis A. otura] plura T. 13. b. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126

Quanti libertas constat mihi tanta, requiris?

Centum quadrantes abstulit illa mihi.

LXXXIX.

Cum peteret seram media iam nocte matellam

Arguto madidus pollice Panaretus,

Spoletina data est, sed quam sicaverat ipse,

Nec fuerat soli tota lagona satis.

Ille fide summa testae sua vina remensua:

Reddidit oenophori pondera plena sui.

Miraris, quantum biberat, cepisse lagonam?

Desine mirari, Rufe: merum biberat.

XC.

Moechum Gellia non habet nisi unum.

Turpe est: hoc magis, uxor est duorum.

XCI.

Sancta ducis summi prohibet censura vetatque

Moechari. Gaude, Zoile, non futuis.

LXXXVIII, 3. constat

LXXXIX, 4. tanta lagena

7. lagenam?

XCI, 2. futues.

3. constat TXB: constat reliqui. tantū pr.B

LXXXIX. * Ad Rufum de ebrio Paureto T: Ad Rufum X.

1. Dum w peterem P sacvam X: sollam C: metellam
TXBb: voci puellam suprascr. P 2. pallidus c 3. Spoletina

T: Spoletana C: Spolet iudata AB qua B 4. soli sibi de
tota Tm: tanta B: toto Gl: tanta reliqui. lagena TABP: la-

gonam Xw: lagena reliqui. 5. reversus G 6. Reddidit et

w: Reddit et Cchlp munera Heinsius. prima sui maw sui om. b

7. biberat biberis x: bibera b: liberas l: libeat C: debet. maw
lagenam TAB: lagonam Xw: lagenam reliqui.

* XC: De Gellia X. [XC. XCI. XCII: om. p.] 2. Turpe

est magis G: Turpe sed hoc magis Obetsw: Turpe hoc sed magis

hm: Turpe est. sed magis p: Turpe est hoc magis, sed uxor x:

Turpe est: hoc magis: uxor est duorum Gronovius Obervatt: N, 15.

p. 262. Fulgo enim ita interpungitur: Turpe est hoc magis: uxor
etc. Recte Domitius: „Hoc turpe est, sed turpius quod est uxor

duorum.”

XCI. Ad Zoilum X. 2. gaude C: gaudet X et pr.B fu-

tulis DG Obchimszoppual et margo Scriverii MDCXXI.: futues reliqui

cum Iunianis.

XCII.

Caelatus tibi cum sit, Anniane,
Serpens in patera, Myronos artes,
Vaticana bibis: bibis venenum.

XCIII.

Tam male Thais olet, quam non fullonis avari
Testa vetus, media sed modo fracta via,
Non ab amore recens hircus, non ora leonis,
Non detracta cani transtiberina cutis;
5 Pullus abortivo nec cum putrescit in ovo,
Amphora corrupto nec vitata garo.
Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
Deposita quotiens balnea veste petit:
Psilothro viret aut acida latet oblita creta,
10 Aut tegitur pingui terque quaterque faba.
Cum bene se tutam per fraudes mille putavit,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

XCII, 1. Ammiane, 2. Myronis arte,

XCII. De Vaticana X. 1. Dolatus B Anniane XABPbgl.:
Ammiane G: Amiane Ahpuna: Amianne w: Ammiane reliqui. 2.
Semper in pateram pronos arte P Myronos A: Mironos XBCI: Mi-
ronos gl.: Myronis reliqui. artes XAB et var. lect. G: arte reliqui.
3. Vaticana C bilis bibis X et var. lect. G: bibis et bibis hgw.

XCIII. * De putribus thidae T: De Thaida X. 1. Iam
A: Tem T quam ut w avari] anbeli CD 2. media quae
modo fracta via est B 3. hircus B hora T: non a leonis
XAB: non ira leonis C: non ala leonis Oudendorpius et ante Hein-
sius in Ovid. Amor. I, 13, 1. 4. canit XA: lacu margo lun-
tinae Lemairii. transtiberina B: transtibellina s: transtiberiam w
5. Pullus B abortivo T necum putrescit T: nec com-
putrescit A 6. Amphora O caro XB: cado AX et pr.G
7. pallas XAB: pallas, al. pellax, al. pellas G 8. Depota
pr.B: Deposito C 9. Philothro s viret] „Diserte viret, ut
MSS. ad testimonium non eitem, exhibet Editio omnium prima et po-
sterior Aldi anni 1517.“ Scriuerius: vires XAB: videt l: nitena
sw: crines h: nitet pua acida T: accida (margo acuta) h: accitta
b: cacida l latet] late P: laetet A: letet XB: nitet ObchpswqDB
et margo G: inter l ollita B: obitae l carta e 10. pingui]
pista B fama P 11. se totam] secutam s: secnam ObchpswqB:
se totam P mille putavit] mille putabit P et corr.G: mihi lepna
avi A et pr.G: mihi lupus avi X: mihi lupavi B 12. Thaido-
let A et pr.B ·EXPLICIT EX SEPTIMO· T

XCIV.

Ponuntur semper chrysendeta Calpetiano

Sive foris, seu cum cenat in urbe domi.

Sic etiam in stabulo semper, sic cenat in agro.

Non habet ergo aliud? Non habet immo suum.

XCIV, 1. Calpetano

XCIV. De Calpetiano X. 1. Calpetano *CObetX*, *pr.h et*
corr.B: Chalpetano *w*: Calpetiano *φ*: Palpetano *AG et pr.B*
 2. fortis *As et pr.B* seu] sive *s* 3. in *om. c* 4. immo]
 ergo *l*

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER VII.

I.

Accipe belligeræ crudum thoraca Minervæ,
Ipsa Medusæe quem timet ira comæ.
Dum vacat hæc, Caesar, poterit lorica vocari:
Pectore cum sacro sederit, ægis erit.

II.

Invia Sarmaticis domini lorica sagittis
Et Martis Getico tergo fida magis,

Diversitas scripturæ exemplaris Seriveriani secundis curis emendati MDCXXI. —

Apparatus criticus. — Collati sunt iidem libri qui libro VI. In B desunt Epigrammata VIII—LI.

1. Ad Caesarem X. 1. Accipere P crudum] scutum s thoracæ G 2. Medusæ XA et pr.B quem timet ira comæ Oxp (fallitur enim Lemaius rursus) P: quem timet ira deæ Gpua: quem timet umbra comæ margo Iustinae Lemaii: quem iubet ira comæ Heinsius: quo timet ira comæ wffB: quo timet ira deæ Cps: quæ timet ira deæ XAB: quo timet ira comæ bchl et margo m: quo timet ira deæ l et bodleianus. 3. hic O morari pr.P 4. sederis l et pr.B aegit A: egit pr.B: ægida XC: ægos baw

II. Ad libellam suam X. [In OPwp et Iunianis cum Epigr. I. confusum est.] 1. In via O Sarmaticis O domino B sagittis h: sagittis b 2. matris P terrore O

Quam vel ad Aetolae securam cupidus ictus
 Texnit innumeri lubricus unguis apri:
 Felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus
 Fas erit et nostri mente calere dei.
 I comes et magnos illaesa merere triumphos
 Palmataeque ducem, sed cito, redde togae.

III.

Cur non mitto meos tibi, Pontiliane, libellos?
 Ne mihi tu mittas, Pontiliane, tuos.

IV.

Esset, Castrice, cum mali coloris,
 Versus scribere coepit Oppianus.

V.

Si desiderium, Caesar, populi que patrumque
 Respicis et Latiae gaudia vera togae,
 Redde deum votis poscentibus: invidet hosti
 Roma suo, veniat laurea multa licet.
 Terrarum dominum propius videt ille, tuoque
 Terretur vultu barbarus et fruitur.

VI.

Ecquid Hyperboreis ad nos conversus ab oris
 Ansonias Caesar iam parat ire vias?

3. Etholae G: Aetoliae p: Etholeo bwp: Aetolias B: Etholoz,
 corr. Etholios, h ieta s 4. innumeri] magni p lubricus A
 5. sua G et pr. P: tua es Gryphianae. 6. carere w
 7. mergere A: merge XB et pr. B: iango G: immergo CpuD:
 iniunge Pontanus. 8. Palmatoque p

III. Ad Pontilianum X. 2. Ne mihi tu mittis A: Nec
 mihi tu mittas spx: Ne tu mihi mittas b: Nec mihi tu mittis XBCG

IV. Ad Castricum X. 1. Esse, corr. Esses, B cum em. s
 2. Oppianus Obhopyma: Appianus P

V. Ad Caesarem X. 1. Siderium X populumque XAG
 et pr. B: populi cesarique s 2. Respicias b 3. Redde
 diem vel Redde age te vel Reddere io vel Reddere te Helmsius.
 hostis XAG et pr. A: hospes pr. B 4. [om. b.] 5. propius X

VI. * Ad Famam T: Ad Caesarem X. [1. 2. em. T.]

1. Ecquid b: Et quid XABGH: Quicquid s: Equis p abortis s

- Certus abest auctor, sed vox hoc nunciat omnis:
 Credo tibi: verum dicere, Fama, soles.
 5 Publica victrices testantur gaudia chartae,
 Martia laurigera cuspidē pila virent.
 Rursus, io, magnos clamat tibi Roma triumphos
 Invitusque tua, Caesar, in urbe sonas.
 Sed iam laetitiae quo sit fiducia maior,
 10 Sarmaticae laurus nuncius ipse veni.

VII.

- Hiberna quamvis Arctos et rudis Peuce
 Et unguarum pulsibus calens Hister
 Fractusque cornu iam ter improbo Rhenus
 Teneat domantem regna perfidae gentis,
 5 Te summe mundi rector et parens orbis:
 Abesse nostris non tamen potes votis.
 Illic et oculis et animis sumus, Caesar,
 Adeoque mentes omnium tenes unus,
 Ut ipsa magni turba nesciat Circi,
 10 Utrumne currat Passerinus an Tigris.

VI, 8. Invictusque

VII, 2. Ister

10. Passarinus

3. adest *bB* actor *C* vos *pr.B* hec *io* nuntia *T*
 4. tibi] *dñ G* forma solet *pr.B* [*Hinc novum Epigramma orditur*
T: „Ad Caesarem.“] 5. Puplica victrices testantur gaudia
 carcae (*corr. charcae*) *T* 6. laurigerae *XAG* et *pr.B* pila]
 tela *mzq*: sola *C* 8. Invitusque *T*: Invictusque *reliqui*: Invisus-
 que *Roiss.* orbe *P* tonas *B*

VII. Ad eundem *X*. 1. Hibernas *b* et *pr.h* quamvis *O*:
 quantus *q* Peuceae *X* 2. carens *hozqB* et *pr.c*: cares *s*
 Hister *XABPbzq*: Ister *reliqui*. 3. Fractusque *XABG*: Fra-
 ctusque *bchlpzwqlf* corviam ter *P* improbus *Plf* 4. Tene-
 ant *m* domantem *s* 5. [*Om. P.*] summi *XABCGobw* rector *s*
 et parens *h* et margo *Iunli*: te parens *reliqui* cum *Gruterianis*.
 urbis margo *Iustinæ Lemairii*. 6. potes tamen *X* putes
corr.B 7. Illis *p* oculos *pr.A* et *var. lect. B* animos *pr.B*
 summus *B* 10. Passarinus *qcmq* Passer inusa uttigris
A: Passerinus aut Tigris *XABCGlp*: Passer inus an Tigris. *p*
 Tygris *P*

VIII.

Nunc hilares, si quando mihi, nunc ludite, Musae:

Victor ab Odrysio redditur orbe deus.

Certa facis populi tu primus vota, December:

Iam licet ingenti dicere voce „Venit!“

Felix sorte tua! Poteras non cedere Iano,

Gaudia si nobis, quae dabit ille, dares.

Festa coronatus ludet convicia miles,

Inter laurigeros cum comes ibit equos.

Fas audire iocos levioraque carmina, Caesar,

Et tibi, si lusus ipse triumphus amat.

IX.

Cum sexaginta numeret Cascellius annos,

Ingeniosus homo est: quando disertus erit?

X.

Paedicator Eros, fellat Pinus: Ole, quid ad te,

De cute quid faciant ille vel ille sua?

Centenis fuit Matho milibus: Ole, quid ad te?

Non tu propterea, sed Matho pauper erit.

In lucem cenat Sertorius. Ole, quid ad te?

Cum liceat tota stertere nocte tibi.

VIII, 2. Othrysio

IX, 1. Cascelius

X, 1. Linus:

VIII. Ad eundem X. 1. Nymphae *Obchluwzq* 2. Otri-
sio *Gb*: Drisio *XA*: Othrysio *ppu* redditus *XA* ore *lw*
3. facies *A*: faves *G*: foves *Heinsius*: fides *Cbhlpu* et *pr.o* De-
cembris *bchips* 5. caedere *O*: dicere *bhlpsw* vano *lw*: lavo *s*
6. dabit *AGOlzX*: dabat *reliqui* cum *q*. illa *m* 7. ludet]
vicit *c* 8. In te *μ* 9. audite *b* leviori carmina *l*: leviori
carmine *bhsuB*: de leviori carmine *p* 10. Sit tibi *hlpua*: Ecce
tibi *c*: Et tibi *reliqui* cum *qm* (de *q* fallitur, ut solet, Gallus.)

IX. De Cascellio X. 1. Cascellius *ApB*: Cascellus *X*:
Cassellius *bq*: Cassellus *Opua*: Casellius *Gh*: Caselius *λ*: Caesellius
w: Cascellius *s*

X. Ad Olum X. 1. Paedicator *pr.A*: Predicator *P*: De-
dicatur *C* Eros *XA*: Heros *GP* et „membranae pleraeque“ *Scri-*
verii: Oros *Cbopua*: Orus *chzq*: Olus *O* fallat *b* Pinus *XAGlB*
et „notae melioris *oodices*“ *Scriverii*: Linus *P*: Linus *reliqui*.
Holle *q* ubique. 2. faciant *XACGlmqBgl*: faciat *reliqui*.
6. [6. 7. om. z.] toto *A*

Septingenta Tito debet Lupus: Ole, quid ad te?

Assem ne dederis crediderisve Lupo.

Illud dissimulas, ad te quod pertinet, Ole,

10 Quodque magis curae convenit esse tuae.

Pro togula debes: hoc ad te pertinet, Ole.

Quadrantem nemo iam tibi credit: et hoc.

Uxor moecha tibi est: hoc ad te pertinet, Ole.

Poscit iam dotem filia grandis: et hoc.

15 Dicere quindecies poteram, quod pertinet ad te:

Sed quid agas, ad me pertinet, Ole, nihil.

XI.

Cogis me calamo manuque nostra

Emendare meos, Pudens, libellos.

O quam me nimium probas amasque,

Qui vis archetypas habere nugas!

XII.

Sic me fronte legat dominus, Faustine, serena

Excipiantque meos, qua solet aure, locos,

Ut mea nec iuste quos odit, pagina laesit,

Et mihi de nullo fama rubore placet.

5 Quid prodest, cupiant cum quidam nostra videri,

Si qua Lycambeo sanguine tela madent!

XII, 3. laedit,

7. *Latus Ompa* 9. quid pertinet *A* 10. debuit esse
tunc *m* [44. 12. om. *Ps.*] 11. togula *A* ad te qd pertinet
[*P* 12. credit *XACOPX*: credidit *b*: credet *religui*. [12. 13.
om. *Pw*; 13. 14. *C*] 14. Possit iam dote *X* 15. quid de-
cias *AG*: quid decias *X* poterat *XA*: poterat *x* quod] quid
Cbepia: qui *x*: hoc *i*. 16. agas om. *b*

XI. Ad Pudentem *X*. 1. manu {manuque *P*} sinistra *Ps*:
manuque dextra? 4. Qui vis] Quis *G* archetypas *Ac* ar-
chetypas *AP*: architipas *x*: archetypos *x*

XII. * Ad Faustinum *TX*. 1. Si e *to pr. G* severa *pr. h*
2. Exigat atque—era *Helmas*. [qua] que *P* [3. 4. sic ap-
ponit *D*: Non mea vel iuste quos odit pagina laedit: Nam mihi de
nullo fama pudore placet.] 3. odi *Schmiederus*. laedit *Iunia*-
nos. 4. Est *p*: Ut *i* [5—8. om. *T*] 5. cupiant e
quidam cum *G* videri] libelli *i* 6. tela] tincta *pr. G*

Vipereumque vomant nostro sub nomine virus,
 Qui Phoebi radios ferre diemque negant!
 Ludimus innocui: scis hoc bene: iuro potentia
 Per genium Famae Castaliumque gregem
 Perque tuas aures, magni mihi neminis instar,
 Lector, inhumana liber ab invidia.

XIII.

Dum Tiburtinis albescere solibus addit
 Antiqui dentia fusca Lycoris ebur,
 Venit in Herculeos colles. Quid Tiburis alti
 Aura valet! Parvo tempore nigra redit.

XIV.

Accidit infandum nostrae scelus, Aule, puellae:
 Amisit lusus deliciasque suas;
 Non quales teneri ploravit amica Catulli
 Lesbia, nequitiis passeris orba sui,
 Vel Stellae cantata meo quas flevit Ianthis,
 Cuius in Elysio nigra columba volat.
 Lux mea non capitur nugis neque moribus istis,
 Nec dominae pectus talia damna movent:

7. Viperumque *bq* vomunt *Cochineop*: vomat *q* (Vipereumquo mat *P*) nostros *X* 8. negat *XACbnoq* et corr. *G*: nequit pr. *G* [In *A* sequuntur Epigr. *X*, 11. 12.] 9. innocui: scis hoc bene *Tpql*. „optimus liber“ *Scrivarii et bodleianus*: innocuis hoc bene (pene *G*) *XAG*: innocuis verbis hoc bene *C*: innocuus (innocui *D*) verbis hoc iuro *Di*: innocuis verbis, hoc iuro (iure *p*: viro *p*) reliqui. iuro] viro *TX* 10. Castalidumque *OPa*: Castalidumque *pa*: Castaliumque reliqui cum *lXql.B* gregem] cetum *margo Iuntinae Lemairii*. 11. nummis *T* 12. in humana *Pq* liber] em. *T*: victor *i*

XIII. De Lycoris *X*. 1. Cum *Gls* solibus *mPq*, „eodem quem optimum contulit“ *Gronovius* (h. e. *Arandelianus*) et *margo* et: collibus reliqui. 2. liquoris *G* 3. in] ad *i* quid] qui *X* Tyboris *P* alta *b*: almi *Heinsius*. 4. Aula *sw*: Auro *P* valent *b*

XIV. Ad Aulum *X*. 1. puella *X* 4. snis *XAC* 5. Stella *XAG* meo] modo *bipB* et pr. *h* quas *P*: quam reliqui. Sebit *P* Hiantis *Pbqpmca*: Hyanthis *O*: Iantis *G* 6. Elyseo *P* 7. neque moribus *PXCGbm* et *Gruteri* tertius: neque emoribus *A*: nec moribus *OchipsowB*: nec amoribus *pa*: neque sordibus *Heinsius*. 8. damna *μ*

- 10 Bis senos puerum numerantem perdidit annos,
Mentula cui nondum sesquipedalis erat.

XV.

- Quis puer hic nitidis absistit Ianthidos undis
Et fugitat dominam Naida? numquid Hylas?
O bene, quod silva colitur Tirynthius ista
Et quod amatrices tam prope servat aquas!
5 Securus licet hos fontes, Argyne, ministres:
Nil facient Nymphae: ne velit ipse, cave.

XVI.

- Aera domi non sunt, superest hoc, Regule, solum,
Ut tua vendamus munera: numquid emis?

XVII.

- Ruris bibliotheca delicati,
Vicinam videt unde lector urbem,
Inter carmina sanctiora si quis
Lascivae fuerit locus Thaliae,
5 Hos nido licet inseras vel imo,
Septem quos tibi misimus libellos

- XIV, 9. Bis denos XV, 2. Et fugit ad dominam
Naiada? 5. Argine XVII, 6. mittimus

9. Bissenos *Is et Heinsius*: Bis denos *reliqui*. 10. cui]
cur φ nondum ς sexquipedalis *Obhs*

- XV. Ad Arginnum X. 1. adsistit *mX*: assistit *Phehlwz*:
sistit φ Iantidos *b et pr.A*: Hiantidos $\varphi\mu\alpha$: Hiantidos *O et*
corr.A: antidos *XA*: ab antidos *CG* 2. Et fugitat dominam
B et Gronovius: Et fugit dominam (dominam *G*) *XACGPbelwz*:
Et fugit ad dominam *Ohapna* Naiada *XGohazquna*: Nayada *P*
3. Tyrintius *XP* 4. amatrice *b* iam prope *PpB*: tam
bene *l* 5. Securos *O* licet hos] bethos *b* Argyne *XG*:
Arginne *APbhzp*: Argine *reliqui*. 6. facient *Pzp et, teste Gru-*
tero, m: faciunt *reliqui*. *ni C* velis ς cave *om. XAG*: deus *C*

- XVI. Ad Regulum X. 1. solum] tantum *Opna (de φ sal-*
latur Lemairius.): solum *reliqui cum Xpm*. 2. emes *pB et pr.l*

- XVII. De bibliotheca Martialis amici sui X. 1. Rudis
XACbhwB et margo G: Audis *p*: Iuris, *corr. Iure, e*: Iudas et *l*:
(Nulli φ bibliothecae *ACp*: bibliotheca *w*: biliotheca *O*: biblyo-
theca *P*: bybliothea φ : bibliotheche *b* 5. Nos *b* nido] modo
PbhpawB inferas *G*: miseris *bs*: *om. P* ymo *b*: uno *Ghw et Be-*
verlandi M. 6. misimos *O*: mittimus *sw*

Auctoris calamo sui notatos:
 Haec illis pretium facit litura.
 At tu munere delicata parvo,
 Quae cantaberis orbe nota toto,
 Pignus pectoris hoc mei tuere,
 Iuli bibliotheca Martialis.

10

XVIII.

Cum tibi sit facies, de qua nec femina possit
 Dicere, cum corpus nulla litura notet,
 Cur te tam rarus capiat repetatque fututor,
 Miraris? Vitium est non leve, Galla, tibi.
 Accessi quotiens ad opus mixtisque movemur
 Inguinibus, cunnus non tacet, ipsa taces.
 Di facerent, ut tu loquereris et ille taceret:
 Offendor cunni garrulitate tui.
 Pedere te vellem: namque hoc nec inutile dicit
 Symmachus et risum res movet ista semel.
 Quis ridere potest fatui poppysmata cunni?
 Cum sonat hic, cui non mentula mensque cadit?
 Dic aliquid saltem clamosoque obstrepe cunno,
 Et si adeo muta es, discere vel inde loqui.

5

10

9. dedicata XVIII, 5. mistisque 7. et ipse
 9. mallem: 10. simul.

7. sui calamo s 8. Hoc Obchamps faciat p: fecit w
 litura A 9. Et s munera X dedicata Penpla
 10. cantaveris XACbhpwzq et pr.c: cantavimus s toto] tuo s
 11. Pinguis h tueri x 12. Tolli pu et margo h bi-
 bliotheca w

XVIII. * Ad Gallam TX. 2. Hiscere Heinsius. 3. Cum
 Gryphianae: Cur reliqui cum P. repetetque X: repetetque O: ro-
 petaque salitor T 5. Accesse T: Accessi A mistisque Opmu:
 mixtique XA moventur X: movetur Tq 6. Inguibus cunnus
 u et pr.x: Inguibus et monstrum T 7. Dii OPbwq: Diffacerent
 T ille TXAGPzqX: ipse reliqui. 8. monstri T 9. Pe-
 tere G vellem] mallem OPPmu neque hoc T te inutile s
 dixit el: dicit Heinsius. 10. Simachus O: Summachus G res
 habet c: res om. pr.P semel TXACbhlwzq et margo P: simul
 reliqui: sum Heinsius. 11. popysmata pu: popismata OPbh:
 pompismata T uri, h. c. nostri, T („voluisse puto monstri“ Bo-
 isszonadius.) 12. hic tui X: hi cui T cadat Heinsius.
 13. clamoso obstrepere cunno C: clamosoque obstrepe mon-
 stro T obstripe A [14. om. C.]

XIX.

- Fragmentum quod vile putas et inutile lignum,
 Haec fuit ignoti prima carina maris,
 01 Quam nec Cyaneae quondam potuere ruinae
 Frangere nec Scythici tristior ira freti.
 5 Saecula vicerunt: sed quamvis cesserit annis,
 Sanctior est salva parva tabella rate.

XX.

- Nihil est miserius neque gulosius Santra.
 Rectam vocatus cum cucurrit ad cenam,
 01 Quam tot diebus noctibusque captavit,
 Ter poscit apri glandulas, quater lumbum,
 5 Et utramque coxam leporis et duos armos,
 Nec erubescit peierare de turdo
 Et ostreorum rapere lividos cirros.
 01 Dulcis placenta sordidam linit mappam.
 Illic et uvae collocantur ollares,
 10 Et Punicorum pauca grana malorum,
 Et excavatae pellis indecens vulvae,
 Et lippa ficus debilisque boletus.

XX, 1. nec gulosius Santra. 8. Buccis placentae
 (Dulci placenta margo.)

XIX. * De navi Argo T: Ad lectorem X. 1. Fragmento
 * et om. T 2. Hoc bchilpsu8 ignotum X 3. Quam
 nec] Quae T ne G. Cydneae O: Cyneae C: Cineae X et corr. A:
 Cinae pr. A 4. Scythici T: Scithyci A unda Omu: ira libri
 cum Xpm. 5. sed] et T annis] navis P

XX. De Santra gyloso X. 1. Nil Pl neque XACGPz:
 nec reliqui. gylosius XA Santra XGOchilpsu: Antra Asw. et
 corr. C: Centra pr. C: Sanctra reliqui. 2. Recta Oz cum cu-
 currit (P)ezø: cum cunit X: cum currit ACGOPhims: cum curris
 w: cum recurrit µα 3. noctibusque b 4. glandulas pr. A:
 glandula µ: glandulas b 5. Et utram quam X coxam bh
 6. de turbo X 7. libidos Ab 8. Dulcis placenta
 XAGz: Dulcis (C corr. Dulces) placentas Cs: Dulci placenta Ocwz
 quua: Buccis placenta hlp: Buccis placentem b: Buccis placentae
 lgt.: Buccis plangentem P et „optimus liber“ Scriverii. lavit z:
 lingit Gryphianae. pappam X 9. oliares Pb 10. Nec
 Heinsius. 11. excavatae X pelvis B et Heinsius. incidens i
 volvae XX

Sed mappa oten iam mille rumpitur furtis,
 Rosos tepenti spondylos sinu condit
 Et devorato capite turturem truncum.
 Colligere longa turpe nec putat dextra
 Analecta quidquid et canes reliquerunt.
 Nec esculenta sufficit gulae praeda,
 Mixto lagonam replet ad pedes vino.
 Haec per ducentas cum domo intulit scalas
 Sequē obserata clusit anxius cella
 Gulosus ille, postero die vendit.

XXI.

Haec est illa dies, magni quae conscia partus
 Lucanum populis et tibi, Polla, dedit.
 Heu! Nero crudelis nullaue inuisior umbra,
 Debuit hoc saltem non licuisse tibi.

XXII.

Vatis Apollinei magno memorabilis ortu

19. Misto lagonam 20. domum tulit XXI, 1.
 quae magni

13. furtis] cunis *Hi.* hirus *P.* 14. Rosos *Heinsius.* tepen-
 tis podylos *AG*: tepenti podylos *C*: tepentis fondulos *P*: sponsilos
 bps et pr.h: sphondylos α: sphontilos μν sinus boh 15. Et
 devorato *Pzq* (devoratos *P*): Inde vorato *ACG* bchl: Inde vorato *X*:
 Inde vorato *Ono*: In devorato *μνα*: Inde et vorato vel Condit vorato
 vel Hinc devorato *Heinsius*: Indit vorato *Rois.* turturam *XO* bmqm

16. nec] non s. pudet *ACbhnzqμna*: putat reliqui cum *P*.

17. et quicquid *Oμν* reliquerant *C*: liquerunt h. [18—22:
 α *XXI—XXVII*, 8. om. s.] 18. aesculentis sufficit gylae

(gulae *XG*) prederit (praeda erit *AG*) *XAG*: esculenta sufficit gulae
 praedari (praeda. *O*). *CO*: esculentus sufficit gulae praedari *bhipwB*

et pr.α: esculentia sufficit gulae praeda *X*. 19. [om. *P.*] la-
 genam *XA*: lagonam *μν*: lagonam reliqui. replet] tepet bā. mero

Cbchzq. om. *O* 20. Hoc *AB*: Hic. b. domo intulit *Heinsius*:
 domo tulit *AG*: in domo tulit *XC*: domum tulit reliqui. 21.

obserata *XAC*: observata α: osserata b. clusit *XG* *Odmsqμna*
 et corr. *A*: elasis *C*: clasisit pr. *A*: duxit bā: ducit w. ausius *G*:

duxys *X*: caella *μνα* 22. Gulosus b. altero die x.

XXI. Ad Lucanum *X*. 1. magni quae *Pzq*: quae magni
 reliqui. 2. populus *X* 3. Ah xq. vero *O* crudelis *A*

nulla est *CbhpzqB* et pr.α: nulla *O*

XXII. De eodem *O*: in *XACG* bchlq. cum *XXI*. cohaeret.

1. Apollinei q: Applimpo w. ortua *XA* et pr. *G*

Lux redit: Aonidum turba, favete sacris.
Haec meruit, cum te terris, Lucane, dedisset,
Mixtus Castaliae Baetis ut esset aquae.

XXIII.

Phoebe, veni, sed quantus eras, cum bella tonanti
Ipse dares Latiae plectra secunda lyrae.
Quid tanta pro luce precer? Tu, Polla, maritum
Saepe colas et se sentiat ille coli.

XXIV.

Cum Iuvenale meo quae me committere temptas,
Quid non audebis, perfida lingua, loqui?
Te fingente nefas Pyladen odisset Orestes,
Thesea Pirithoi destituisset amor;
5 Tu Siculos fratres et maius nomen Atridas
Et Ledaе poteras dissociare genus.
Hoc tibi pro meritis et talibus imprecor ausis,
Ut facias illud, quod, puto, lingua, facis.

XXIII, 4. ipse XXIV, 1. tentas,

2. credit *A* attonitum *p* turva *A*: turba *G* et „membranae
Colonienses“ Iani Gulielmii Quaest. in Plauti Pseudol. cap. VI. fa-
vente *wB* saccis *P* 3. Nec meruit *bhw* Lucana *X* dedisses
bhw 4. Mixtus *O* Castelle *X* et *pr. AG* Batus *X*: Baecus
B: Lethes *bw* et *pr. h*: Lethis *corr. h* ut isset *Rutgersius*: ut irot
Heinsius. aqua *x*

XXIII. Ad Phoebum *X*. [*In P* cum XXII. confusum.] 1.
venus sed *pr. G*: venus et *XA* quantas *O* tonanti *XAGOmz*:
tonantis *CschipwB*: canenti *Pappus* 2. dares lares *P* 3.
preter *φ*: precor *P* 4. ille *XACGPpX*: illa *ι*: ipse reliqui.

XXIV. * De lingua hominum mula (sic) *T*: De iuvenali lingua
hominum *X*. 1. meo] modo *bhw* qui me *w*: quae tu *b*: quid
tu *T* temptas *TXAP*: tentas reliqui. 2. Quod *A*: perfide
T lingua doli *Heinsius* in *Ovid. Fasti*. I, 74. [3—8. om. *x*.]
3. Pyladem *G*: Philaden *Ab*: Phyladen *X* Horestes *Ob*:
Orestas *X* Pylades odisset Oresten *φ* 4. Thesia *X* Phiri-
thoi *A*: Pirithoi *P*: Phyrithoi *TX*: Perithoi *Obhw* 5. Tu] Et
T malus *A* 6. poteris *XA* 7. Haec *φ* implecor *T*
8. facias *b* facit *Iunianae*: facis reliqui cum *φ*.

XXV.

Dulcia cum tantum scribas epigrammata semper
 Et cerussata candidiora cute,
 Nullaque mica salis nec amari fellis in illis
 Gutta sit, o demens, vis tamen illa legi!
 Nec cibus ipse iuvat morsu fraudatus, aceti,
 Nec grata est facies, cui gelasinus abest.
 Infanti melimela dato fatuasque mariscas:
 Nam mihi, quae novit pungere, Chia sapit.

XXVI.

Apollinarem conveni meum, Scazon,
 Et si vacabit, ne molestus accedas,
 Hoc quaecunque, cuius aliqua pars ipse est,
 Dabis: hoc facetæ carmen imbuant aures.
 Si te receptum fronte videris tota,
 Noto rogabis ut favore sustentet.
 Quanto mearum, acis, amore nugarum
 Flagret: nec ipse plus amare te possum.
 Contra malignos esse si voles tutus,
 Apollinarem conveni meum, Scazon.

XXVI, 4. facetum 9. si cupis

XXV. * Ad eum qui epigrammata sine turpibus scribit. T: Ad eum qui epigrammata sine turpia scripserat X. [1. 2. om. x.]
 2. cerussata *XA* candidiore *XA* cutae O: nive P 3. amare
 T 4. Gutta soda meus X: Guttas o demens A ista leg
 lege T 5. fraudatus morsu pr. P 6. es *XA* 7. data
 pr. T: mell melada (om. dato) P 8. pingere G

XXVI. Ad Scazonem X. 1. (A)ppollinarem q mecum dw
 2. nemo molestus *XAG*: nec molestus p et *Gryphianae*: non molestus X accedes *Gryphianae*: accedat l 3. Haec *XAbhpw*:
 Nec l quaecunque p: quilecunque q ipsa est *XAGbhpwB*: ipsae est A: ipse es c 4. Dabit pr. G hoc] haec *XAbwP* facetæ
Gronovius: facetum libri: vacivae *Heinsius Adversarii* p. 519.
 imbibant m et *Heinsius* l. c.: imbuat l 5. repertum x 6.
 rogavis *AG* [ut] aut q 7. sis µ 8. Flagret *XA*: Fla-
 graret P. nec ipso plus amare *ewB*: non ipso plus amare q: nec
 ipse templum amare *XAG* 9. si voles *GObchmpwzB*: si potes
XAG: si cupis reliqui: si petos *Heinsius*. tuis X 10. Ap-
 pollinarem *Fbq* mecum dw

XXVII.

- Tuscae glandis aper populator et ilice multa
 iam piger, Aetolae fama secunda ferae,
 Quem mens intravit splendenti caspide Dexter,
 Praeda iacet nostris invidiosa focis.
 5 Pinguescant madidi laeto nido penates
 Flagret et exciso festa culina iugo.
 Sed cocus ingentem piperis consumet acervum
 Addet et arcano mixta Falerna garo.
 Ad dominum redeas, noster te non capit ignis,
 10 Conturbator aper: vilis esurio.

XXVIII.

- Sic Tiburtinae crescat tibi silva Dianae
 Et properet caesum saepe redire nemus,
 Nec Tartessiacis Pallas tua, Fusce, trapetis
 Cedat et immodici dent bona musta laeus;
 5 Sic fora mirentur, sic te palatia laudent
 Excolat et geminas plurima palma fores:
 Otia dum medius praestat tibi parva December,
 Exige, sed certa, quos legia, aure iocos.

XXVII, 5. madido tetri. 7. coquus

XXVII. Ad aprum missum sive ad amicum Dextrum X.

1. Thūscae φ 2. Impiger φbēlm̄JB: iam piger multa otholae
 G Aetoliae dēhlp̄JB: [erae] foret XAG 3. Quem om. b:
 Quam P intravit apendanti φ Dexter XAGulP: Cūster p: cul-
 ter reliqui. 4. iacet XAGPho: laeus reliqui. Insidiosa ap et
 var. lect. c 5. Pinguescant a madidi laeto CGObēlm̄wq̄p̄ma:
 magni laeto var. lect. c: madido laeto XA: madido laeti JB: ma-
 dido tetri P: madidi lauto Heinsius. nitore a 6. Fraglet XA:
 Fragret lux et pr.P. excisso b: fastu a 7. cocus XACGM:
 coenus P: quoquus b: focus B: coquus reliqui. consummet a:
 consumit XACbēlm̄wz acervum O 8. Addit l 9. cupit a
 10. Conturbatur b: Contumbator O iulius b et pr.h

XXVIII. Ad Fuscum X.

1. crescit φ 2. coenam b
 venus a 3. Tartessiacis Op et corr.h: Tarpesiacis XAG
 JB et pr.h: Cartessiacis μx: Cappesiacia Ci: tartis laeus Pb:
 carpes latis w: carpes latis a. Possis Carpesiacis, coll. Liv.
 XXIII, 26. Fauce XCw: Fauste AG 4. Cedet XAG: Cae-
 dat a: Caedant a: musta] vina B 5. Si fora P gaudeat l
 8. Exige, sed Pm, pr.G et codex l. Guēlm̄i Verisim. III, 25.:

„Scire libet verum? res est haec ardua.“ Sed tu(
Quod tibi vis dici, dicere, Fusco, potes)

10

XXIX.

Thestyle, Victoris tormentum dulce Voconi,
Quo nemo est tota notior urbe puer,
Sic etiam positis formosus amere capillis
Et placeat vati nulla puella tuo;
Paulisper domini doctos seponere libellos,
Carmina Victori dum lego parva suo.
Et Maecenati Maro cum cantaret Alexin,
Nota tamen Marsi fusca Melaenis erat.

5

XXX.

Das Parthis, das Germanis, das, Caellia, Datis,
Nec Cilicum spernis Cappadocumque toros;
Et tibi de Pharia Memphiticus urbe futuror
Navigat, a rubris et niger Indus aquis;
Nec recutitorum fugis inguina Iudaeorum,
Nec te Sarmatico transit Alanus equo.

5

XXIX, 1. Textile 2. toto — orbe 6. paucis

Exiges et A: Exeipe sed *una*: Exigis (Exigit b) et cum reliquis X: examina seneca mango m (?) trita mango h quod P legit. Cp locis pr. A 9. licet *una*: debet bio: deest cm: libet reliqui cum Xp et palatino altero. set A 10. Quid i: discere Co potest XA

XXIX. Ad Thestylum X. 1. Thestyle A, vide Weichert Reliq. Port. Lat. p. 261. Thestyle XOP: Testile z: Testile reliqui. victori Cbhm (teste Grutero) ps et pr. s: victoris „membranae“ Scriverit ad Spectaculor. XXXI, p. 25. victuri XAGm (teste Modio) wppX: Victoris omni reliquis l. Votoni G: votoni s 2. tota — urbe Heinzius: toto — urbe Bp: toto — orbe reliqui 3. positi XAG formosus A. amare XAG 4. placat / tua G 5. eponere A: eponere X: exponere pr. G 6. lectori exp: dum lectos dum lego (sic) p parvi z: paucis Oha 7. Alexin XAbhw: Alexin reliqui 8. [Om. P, ad marg. s „Deest unus versus.“] Marci ps: Melenos d: Melerros pr. h

XXX. * Ad Caelliam T: In Caelliam X. 1. Das Phartis O: Das Cantis *una*: Das Parthis reliqui cum Gruterianis. Gellia l: Gellia h 2. Cappadocumque T: Capadocumque P totis pr. A 3. Pharia T: Phario — orbe Heinzius. salitor T 4. e rubris ewp: et rubris x: et niger s 5. recutitorem pr. T: recutitorum, sed pinetis suppositis P 6. Sarmaticum A

Qua ratione facis, cum sis Romana puella,
Quod Romana tibi mentula nulla placet.

XXXI.

Raucae chortis aves et ova matrum
Et flavas medio vapore Chias,
Et fetum querulae rudem capellae,
Nec iam frigoribus pares olivas,
5 Et canum gelidis olus pruinis
De nostro tibi missa rure credis?
O quam Regule, diligenter erras!
Nil nostri, nisi me, ferunt agelli.
Quidquid vilicus Umber aut colonus,
10 Aut Tusci tibi Tusculive mittunt,
Aut rus marmore tertio notatum,
Id tota mihi nascitur Subura.

XXXII.

Attice, facundae renovas qui nomina gentis
Nec sinis ingentem conticuisse domum,
Te pia Cecropiae comitatur turba Minervae,
Te secreta quies, te sophos omnis amat.

XXX, 1. cortis 6. rure missa 10. II. transpositi.

7. scis et

8. Quod virgula transfigit P. nuda pr.G

XXXI. * Ad Regulum TX. 1. chortis XACp: cohortis P: cohortis bc: coitis sw: cortis reliqui. 2. Effluas X: Efflas A et pr.G: Effluxas corr.G: Et furvas X: Et flaccas Heinsius. modico idem. vapore XA et pr.G 3. faectum T: puella A 4. [om. T.] paras XA et pr.G olivae xp 5. holus XAp prunis X 6. De monstro T missa rure T: rure missa (ruffe et, omisso tibi, q) reliqui. 8. fuerunt A [9—12. om. T.] 9. Calenus Heinsius Adversariis p. 485. 10. [om. X: versus 10. 11. inuertunt domsw et Gruteri tertius.] 10. Tusculine q 11. [om. G.] rursus z natatam XC 12. In tota P8: Id totum s: Id sola Rojus. tibi X et pr.G Subura XAPμ: Suburra reliqui.

XXXII. Ad Atticum X. 1. facunda X renovat XA et pr.G: revocas O nomine C 2. demum pr.G 3. Minervam P. 4. Et secreta C: Te sacrata bhs8: Te sacra l te phosus X: te choros 8: te chornus CObehmpwq

At iuvenes alios fracta colit aure magister 5
 Et rapit immeritas sordidus unctor opes.
 Non pila, non follis, non te paganica thermis
 Praeparat, aut nudi stipitis ictus hebes,
 Vara nec in lento ceromate brachia tendis,
 Non harpasta vagus pulverulenta rapis 10
 Sed curris niveas tantum prope Virginis undas,
 Aut ubi Sidonio taurus amore calet.
 Per varias artes; omnis quibus area servit
 Ludere, cum liceat currere, pigritia est.

XXXIII.

Sordidior coeno cum sit toga, calcens autem
 Candidior prima sit tibi, Cinna, nive;
 Deiecto quid, inepte, pedes perfundis amictu?
 Collige, Cinna, togam; calcens ecce perit.

XXXIV.

Quo possit fieri modo, Severe,
 Ut vir pessimus omnium Charinus
 Unam rem bene fecerit, requiris?
 Dicam, sed cito. Quid Nerone peius?

XXXII, 9. iniecto ceromate

5. Ad G et corr. A: Ah Chelawp: A X et pr. A 6. rapta
 bbs apes X 7. pira pr. G tephagastica P 8. niti pr. x
 stipis s hietus XA hebes] adest dimissu et corr. e: idem pr. e:
 adest var. lect. m 9. Rara p: Varra B: Vara reliqui cum X.
 in lento PlazlB: inlocto vel in lecto XAOcpw et pr. G: illocto
 Ch et corr. G: iniecto reliqui: ingesto Heinzius. malim inducto.
 ceronie brachia P 10. arpasta XOPh: arapasta baw lapis Ppx
 11. unda b 12. Sinonio bs: Sydonio P 13. omnes
 bbsl servit Schmiederus: fervet Rutgersius et Heinzius. 14.
 est om. l

XXXIII. * Ad Cinnam TX.

1. caena T

2. tibi om. T

3. Deiecto TOpna: Delecto XACGh: Neglecto reliqui cum
 Bp et dedeciano. amictus pr. G 4. ecce] ante pr. G et in
 rasura A

XXXIV. Ad Severum X.

1. Quod A: Quid pr. G

pos-

set x feri G 2. Ut om. C. [3. 4. transponit s.] 3. Quam
 rem s bonafecerit Q: bene feceris h: bana gesserit B 4.
 scito B

- 5 Quid thermis melius Neronianis?
 Non deest protinus, ecce, de malignis,
 Qui sic rancidulo loquatur ore:
 „Ut quid tu domini deique nostri
 Praefers muneribus Neronianas?“
 10 Thermas praefero balneis cinaedi.

XXXV.

- Inguina succinctus nigra tibi servus aluta
 Stat, quotiens calidis tota foveris aquis.
 Sed meus, ut de me taceam, Laecania, servus
 Iudaeum nuda sub cute pondus habet.
 5 Sed nudi tecum iuvenesque senesque lavantur.
 An sola est servi mentula vera tui?
 Ecquid femineos sequeris, matrona, recessus,
 Secretusque tua, cunne, lavaris aqua?

XXXVI.

Cum pluvias madidumque Iovem perferre negaret
 Et rudis hibernis villa nataret aqua,

XXXV, 3. Lecania

4. nulla

5. Et nudi

5. Neronianus b 6. Non est X eceda malignis P; ecce da malignus g 7. rancidulo s; grandidulo P 8. Ut quid tu domini XObchawzqum: Ut quid te domini C: Ut tu qui domini I: Quid tu domini AG: Quid tumet domini Viennensis Gruteri: Quid te tot domini P: Quid? tu tot domini Gruteri: Ecquid tu domini Scriverius editione prior. 9. Praefers b Neroniana m; Neronianis Ppws 10. praeferro A balneas b cinaede XA: cinaede GX

XXXV. * Ad Letanum T; Ad Locaniam X. 1. tibi nigra bawp serva saluta pr.G 2. aquas X 3. ut de] vade pr.P tactam X Laecania TXA: Leconia xq; Lacania bu: Lacania s; Lecania reliqui. servos pr.P 4. Iudaeum nuda T; nullus Gulielmus: nulla reliqui: Iudaeum nullus sub cute pondus habens Graevius in Burm. Syllog. Epist. IV, p. 680. Idem p. 691. Heinss nuda qui cute praefert. succute XA habet om. P: habens Heinss. 6. Sed tecum nudi A: Sed mihi tecum b: Et nudi tecum p lavantur P: lavamur Opua 6. mentula servi vera X verpa Rutgersius, Gulielmus, Heinss. tibi p [7. 8. om. T.] 7. Et qui XA: Et quid b 8. cunne no p

XXXVI. * Ad Stillem T; Ad Stellam X. 1. pluviam p nagaret pr.A 2. nulla g natarit b

Plurima, quae posset subito effundere nimbo,
 Muneribus venit tegula missa tuis.
 Horridus, ecce, sonat Boreae stridore December: 5
 Stella, tegis villam, non tegis agricolam.

XXXVII.

Nosti mortiferum quaestoris, Castrice, signum?
 Est operae pretium discere theta novum.
 Exprimeret quotiens rorantem frigore nasum,
 Letalem iuguli iusserat esse notam.
 Tarpis ab inviso pendebat stiria naso, 5
 Cum flaret madida fauce December atrox.
 Collegae tenuere manus. Quid plura requiris?
 Emungi misero, Castrice, non licuit.

XXXVIII.

Tantus es et talis nostri, Polypheme, Severi,
 Ut te mirari possit et ipse Cyclops.
 Sed nec Scylla minor. Quod si fera monstra duorum
 Iunxeris, alterius fiet uterque timor.

XXXIX.

**Discursus varios vagumque mane
 Et fastus et ave potentiorum**

3. possit *T* subito *X* defendere *Gulielmus*: defendere *Heinsius*: diffundere *Reius*: eludere *Scriverii* editio prior, ipso invito.

4. regula *s* 5. Boreae] oreo *T* 6. Stella tegris *X*

XXXVII. * Ad Castricum *TX*. 1. Nostri *T* caestoris *x* dignum *T* 2. dicere *φ* zeta *X*: theca *Cbw* et *pr.h*: ethacea *T*: tona *s* novo *XAC* et *pr.G* 3. Exprimere *X*: Exprimerem *pr.G*: Exprimeret *T* rorantem *s*: rorantem *dehlpwz* 5. vendebant *P* styria *TX*: schiria *bw* 6. fleret *φm* media *T*: gelida *Heinsius*. 7. Colligae *Tp* et *pr.P* manus] nasus *T* 8. Conungi *w*

XXXVIII. Ad Polyphemum *X*. 1. nostris *XA* et *pr.G* Severi] diebus *O*: om. *P* 2. Ut me *x* posset corr. *x* 3. Sylla *Ok*: Silla *pr.A* minus *μm*: minor reliqui cum *Xpm*. 4. Iunxeris *A* timor] minor *XchlpzB*

XXXIX. De Caello *X*: De Celero *xp* 1. Discursus *G* mane] martem *XACG*: inane *P* 2. fastus *XA*

- Cum perferre patique iam negaret,
 Coepit fingere Caelius podagram.
 5 Quam dum vult nimis approbare veram
 Et sanas linit obligatque plantas
 Inceditque gradu laborioso,
 — Quantum cura potest et ars doloris! —
 Desit fingere Caelius podagram.

XL.

- Hic iacet ille senex, Augusta notus in aula,
 Pectore non humili passus utrumque deum;
 Natorum pietas sanctis quem coniugis umbris
 Miscuit: Elysium possidet ambo nemus.
 5 Occidit illa prior viridi fraudata iuventa:
 Hic prope ter senas vixit Olympiades.
 Sed festinatis raptum tibi credidit annis,
 Aspexit lacrimas quisquis, Etrusce, tuas.

XLI.

- Cosmicos esse tibi, Semproni Tucce, videris:
 Cosmica, Semproni, tam mala, quam bona sunt.

XL, 6. Olympiadas

3. preferre O 4. Celerius pr.b: Celerus xq 5. volt
 pr.A vult dum P 6. sanat XACG ligat l 9. Desit
 Pbhxqla: Desiit reliqui. Ceterus xq

XL. * Ad Etruscum TX. 1. senex q 2. non] in b
 utrumque P: viramque A: utroque b88 3. sanctisque T:
 sanctis quam XAC 4. miscuit X: coniunxit pr.G Elysium
 q ambo libri cum X et Gruterianis: umbra Gryphianae. 5.
 fraudat T 6. propter senas T: prope terdenas AGObhmwX:
 prope et terdenas q vixit TXp8 et margo Gryphii: vivit AG:
 vidit reliqui. Olympiades T: Olympiadas reliqui. 7. Sed fe-
 stinatis raptum tibi TObc9: Sed festinatis raptum sibi x et corr.m:
 Sed festis astum raptum te XAG: Sed festinatis raptum te reliqui.
 cecidit x

- XLI. Ad Tucceam X. 1. Cosmicus G et corr.P Trucea
 w: Trunca b

XLII.

Muneribus cupiat si quis contendere tecum,
 Audeat hic etiam, Castrice, carminibus.
 Nos tennes in utroque sumus vincique parati:
 Inde sopor nobis et placet alta quies.
 Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quaeris?
 Alcinoο nullum poma dedisse putas?

XLIII.

Primum est, ut praestes, si quid te, Cinna, rogabo:
 Illud deinde sequens, ut cito, Cinna, neges.
 Diligo praestantem; non odi, Cinna, negantem:
 Sed tu nec praestas, nec cito, Cinna, negas.

XLIV.

Maximus ille tuus, Ovidi, Caesonius hic est,
 Cuius adhuc vultum vivida cera tenet.
 Hunc Nero damnavit: sed tu damnare Neronem
 Ausus es et profugi, non tua, fata sequi.
 Aequora per Scyllae magnus comes exulis isti,
 Qui modo nolueras consulis ire comes.
 Si victura meis mandantur nomina chartis
 Et fas est cineri me superesse meo:
 Audiet hoc praesens venturaque turba, fuisse
 Illi te, Senecae quod fuit ille suo.

XLII. * Ad Castricum T: in XC cum XLI. conflatum est.

1. si quis om. b 2. Audebit etiam P 3. in utrosque s:
 intraque T vicinique b: minimumque w 5. dederis P 6.
 Alcinoe T putes bhpwφ

XLIII. Ad Cinna X. [Affert D.] 1. Primo est XAG
 ut] aut s te] tibi z Cynna D rogato P 2. aut cito s:
 si cito X 3. rogantem C

XLIV. Ad Ovidium X. 1. Cesonius μ 2. [om. φ.]
 multum O invida Pbhpsw cena b 3. Hunc vero Op
 4. Ausus et non profugi Pφ facta φ 5. Sylle h manus P:
 magni Heinsius. isti] isco b 6. Quo pr.G et in rasura A
 volueras Os et pr.h: velveras b exsulis pr.G 7. Sic XA et
 pr.G 8. es μ meis z 9. Audiat φ haec Opua: hoc
 reliqui cum Xpμ. 10. Ille A

XLV.

- Facundi Senecae potens amicus,
 Caro proximus aut prior Sereno,
 Hic est Maximus ille, quem frequenti
 Felix littera pagina salutat.
- 5 Hunc tu per Siculas secutus undas,
 O nullis, Ovidi, tacende linguis,
 Sprevisisti domini furentis iras.
 Miretur Pyladen suum vetustas,
 Haesit qui comes exuli parentis.
- 10 Quis discrimina comparet duorum?
 Haesisti comes exuli Neronis.

XLVI.

- Commendare tuum dum vis mihi carmine munus
 Maeonioque cupis doctius ore loqui,
 Excrucias multis pariter me teque diebus,
 Et tua de nostro, Prisce, Thalia tacet.
- 5 Divitibus poteris Masas elegosque sonantes
 Mittere: pauperibus munera plena dato.

XLVII.

- Doctorum Licini celeberrime Sura virorum,
 Cuius prisca graves lingua reduxit avos,

XLV, 8. Pyladem

XLVI, 4. placet.

6. pexa

XLV. Ad eundem X. 1. potens] proximus b 2.
 [Om. P.] Claro AlpB 4. paginae x̄p: pagi i 5. Hunc
 tu puer μu: Hunc puer i 6. O nullus O: Nullis h: Omissis
 bsw: O nulli vis tacende cum spatio vacuo inter vis et tacende P
 Ovidii s: hominum x̄p dicente bsw 7. furens s 8. Py-
 laden G: Phyladen A: Piladen P: Philaden X: Paladem w: Pyla-
 dem reliqui. 9. quae P exulis P̄ et pr.G parenti Chhwp
 10. Qui h̄ computet i: compararet C duorum] ducis b
 11. [om. Ps.] Neroni bhw

XLVI. Ad Priscum X. 4. Et vade P Pisce Pz placet
 Plā: tacet reliqui cum X et vetustis libris Turnebi Adversariis XXIV.
 28. 5. eligosque X 6. plana X: p ena (sic) O: pexa Pzpla:
 plena reliqui cum B et palatino altera: Prisce Beverlandus.

XLVII. Ad Licinium X. 1. Licini s celiberrime O
 Sura p̄: sume x: summe reliqui. 2. gravis P. reducit w

Redderis, heu, quanto fatorum munere! nobis,
 Gustata Lethes paene remissus aqua.
 Perdiderant iam vota metum securaque flebat 5
 Tristitia et lacrimis iamque peractus eras.
 Non tulit invidiam taciti regnator Averni
 Et raptas fatis reddidit ipse colus.
 Scis igitur, quantas hominum mors falsa querelas
 Moverit, et frueris posteritate tua. 10
 Vive velut rapto fugitivaque gaudia carpe:
 Perdiderit nullum vita reversa diem.

XLVIII.

Cum mensas habeat fere trecentas,
 Pro mensis habet Anninus ministros:
 Transcurrent gabatae volantque lanceae.
 Has vobis epulas habete, lauti:
 Nos offendimur ambulante cena. 5

XLIX.

Parva suburbani munuscula mittimus horti:
 Faucibus ova tuis, poma, Severe, gulae.

XLVII, 5. 6. flebant Tristia cum lacrimis 8. colos.

3. Reddideris *XA* quanta *A* fatorum] futurum *Pb*: faceret
s mueria *XAC* 4. Cum gustata *dehlps* aquam *XA*
 5. metum] modum *pr.G* flebant *cX* et „membranae“ *Scriverii*: flebit
bs 6. Tristia et lacrimis *P*: Tristia cum lacrimis *X* et „mem-
 branae“ *Scriverii*: flebant Tristia iam lacrimae *Gronovius*: Tristia;
 iam Lachesi iamque vel Tristitiae, Lachesi iamque *Heinsius Aduer-*
sarii p. 464. paratus *bsczp* 7. regantur *O* 8. raptas
corr, e et *Gronovius*: iactas *i*: raptum *X* texuit *Ruhnkenius*. ille
G colus *Pp*: solus *XAG*: solo *X*: colos reliqui. 9. mors]
 modo *s* saeva *Obsw* 10. Moveris *pr.C*: Moritur *A*: Molitur
X 11. raptor *OPzp* fugitiva (om. que) *C*

XLVIII. Ad Annium *X*. 1. habeat] hanc *pr.G*: haberet
bsw trecentas *XAGOXp*: ducentas reliqui. 2. habeat *As*
 Annius *b*: Anius *G* 3. gabatae *XA*: gabete *b* 4. habeti
O: cavete *p* lauci *A* 5. effundimur *pr.G*

XLIX. Ad Severum *X*. 1. Pauca *p* 2. ora *C*
 gylae *X*

Ille leget, bibe tu: noles licet, ille sonabit:
Et cum „Iam satis est“ dixeris, ille leget.

LII.

Gratum est, quod Celeri nostros legis, Aucte, libellos,
Si tamen et Celerem quod legis, Aucte, iuvat.
Ille meas gentes et Celtas rexit Hiberos,
Nec fuit in nostro certior orbe fides.
Maior me tanto reverentia turbat, et aures
Non auditoris, iudicis esse puto.

LIII. ab tua mibi tu

Omnia misisti mihi Saturnalibus, UMBER,
Munera, contulerant quae tibi quinque dies,
Bis senos triplices et dentiscalpia septem:
His comes accessit spongia, mappa, calix,
Semodiusque fabae cum vimine Picenarum,
Et Laetanae nigra lagona sapae:
Parvaeque cum canis venerunt cottana prunis
Et Libycae fici pondere testa gravis.
Vix puto triginta nummorum tota fuisse
Munera, quae grandes octo tulere Syri.

13. nolis LII, 3. Iberos LIII, 6. lagena 7.
cottana

13. bibere tu A. noles wφ: nollos XACGOchlsun; nolis Pxa
sonabat l et pr.G 14. leget om. X

LII. * Ad Anetum TX. (1. legit φ et pr.B; leges P. 2. Celeri duxp. [3. 4. om. T.] 3. Coltes w: Coltus corr. B. lexi XACCo: lexit z: legit G. Hiberos XABGφ: Hyberos Pr. bi-
bēnos h: hiboras b: Iberos reliqui. 4. Heo φ 5. tanto
Thmzφpφ: tanti Ouxa: tanta reliqui cum B. reurentia O
6. Non auditores vidicos iudicis T

LIII. Ad Umbrium X. 1. Umbor] uncti B 2. contu-
lerant, corr. contularint, A: contulerat l 3. dentis calpia φ
4. Hlis G spongia XABG 5. Semodius fabo cum vi-
mida Picenarum P 6. lagona XABP: lagoena p: lagena reliqui.
saeo Xp: saeo s 7. Arvaquo x: Ravauquo Heinsius, cum
magnis B cottana XAB: coltana O: cottaena reliqui. pruni XA
8. fici Puxa: fice vel ficao XABG: ficens cum reliquis Am.
10. Syri] sui XABG: viri Cp et pr.h: mibi l

Quanto commodius nullo mihi fæsse labore
Argenti potuit pondera quinque puer

LIV.

Semper mane mihi de me mera somnia narras,
Quae moveant animum sollicitentque meum.
Iam prior ad faecem, sed et haec vindemia venit,
Exorat noctes dum mihi saga tuas.
5 Consumpsi salsasque molas et turis acervos,
Decrevere greges, dum cadit agna frequens;
Non porcus, non chortis aves, non ova supersunt.
Aut vigila aut dormi, Nasidiane, tibi.

LV.

Nulli munera, Chreste, si remittis,
Nec nobis dederis remiserisque,
Credam te satis esse liberalem.
6 Sed si reddis Apicio Lupoque
Et Gallo Titioque Caesioque,
5 Linges non mihi, — nam proba et pusilla est, —
Sed quae de Solymis venit perustis
Damnatam modo mentulam tributis.

LIV, 7. cortis

LV, 6. puella est

8. tributi.

11. comodius P

12. poterit I

LIV. * Ad Nasidianum T: Ad Nasidjanum somnia narrantem
X. 1. mera] mea s: mihi Pb: tua codex Pulmanni: nova Roins.

2. sollicitentque pr.B 3. et om. h 4. Exoret z

5. Consumpsi (Cum sumpsi XB) salsaque XAB falsisque q
mola T turris A: turos X acervo b 6. gregis pr.B

7. chortis XACq: choris B: cohortis P: cortis reliqui. non ova
P avis T 8. Aut vigilavit P Nasidiane Glazq: Nasidiane
h: Nasidiana P: Nasidiane reliqui.

LV. Ad Chrestum X.

1. Cresce hsq: Cresce xp: Chreste

A: Cheriste G: Chrestero P si] scin s/ 2. Nec] Et: mi no-
bis] mihi hlp remiserisque B 4. Sed non reddis m: Sed si
eredis q 5. Titioque] utroque P Caesioque XABGXq: Ce-
lioque COmu: Gellioque dm: Gellioque reliqui. 6. Lingis q:

Lingens i: Ingens b: Lingas pua: Linges reliqui cum X et tibi
Turnebi Adversarii XXIV, 28. nam] non XB pusilla] puella q

8. mentulam] tabulam B tributi Turnebus et Heinsius: tri-
butis libri, quod et in P extat, quem Gruterus tributi habere dixit.

LVI.

Astra polumque pia percepsti mente, Rabiri,
 Parrhasiam mira qui strais arte domum.
 Phidiaco si digna Iovi dare templa paravit,
 Has petat a nostro Pisa tonante manus.

LVII.

Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam:
 Pyxagathos fuerat, nunc erit Hippodamus.

LVIII.

Iam sex aut septem nupsisti, Galla, cinaedis,
 Dum coma te nimium pexaque barba iuvat.
 Deinde experta latus madidoque simillima loro
 Inguina, nec lassae stare coacta manu,
 Deseris imbelles thalamos mollemque maritum
 Rursus et in similes decidis usque toros.
 Quare aliquem Curios semper Fabiosque loquentem,
 Hirsutum et dura rusticitate trucem.
 Invenies: sed habet tristis quoque turba cinaedos:
 Difficile est, vero nubere, Galla, viro.

LVI, 3. parabit,

LVI. Ad Rabirium X. 1. polumque pia percepsti *Scrivenerius*:
 polumque pia percepisti „V.C.“ *Scrivenerii*: polum quae („ai.“ qua)
 praecepisti G: polumque, percepisti (percepisti B) XAB: polumque
 tua cepisti $\mu\kappa\alpha$: polumque pia cepisti vel coepisti reliqui, cum B⁹dm.
 2. Pharrasia vel Parrasia XABCG *Oberswz* miram BCGO
 $\delta\epsilon\lambda\phi\sigma\omega\zeta$: myram ϕ 3. parabit ω et *Turnebus Adversarii XXIV*,
 28.: pararet var. lect. e: om. b: pararit *Gruterus*. 4. Has pe-
 tat] A spectet P: Has petatta nostro B

LVII. De Gabinia X. 1. Achillam *Ozola et corr. e*: Achil-
 lan P: Achilles $\mu\kappa$: Achillas reliqui. 2. Pyx agathos P ϕ : Pi-
 xagatos XBO δ : Pixagatas A et pr. G: Pixagatus corr. G: Pexaga-
 thos l: Pixatosque C fueras x Hippodamus P

LVIII. Ad Galla nubentem cinaedia X. 1. Nam x nubaisti
 A 2. te coma A pexaque x iuvat XA et pr. B: iuvant
 hp 3. Dein e maduloque var. lect. e thoro bc 4. lapsa
 bz 6. usque] ipsa x ϕ toros] viros var. lect. G

LIX.

Non cenat sine apro noster, Tite, Caecilianus. 2.

Bellum convivam Caecilianus habet. 3.

Et tamen aliquot sibi izel nobis iz conitidit.

Caecilianus pueri LX. 4.

Tarpeiae venerande rector aulae,

Quem salvo duce credimus tonantem,

Cum votis sibi quisque te fatiget.

Et poscat dare quae dei potestis:

5 Nil pro me mihi, Iuppiter, petenti

Ne succensueris velut superbo.

Te pro Caesare debeo rogare:

Pro me debeo Caesarem rogare.

LXI.

Abstulerat totam temerarius institor urbem

Inque suo nullum limine limen erat.

Iussisti tenues, Germanice, crescere vicos,

Et modo quae fuerat semita, facta via est.

5 Nulla catenatis pila est praecincta lagonis,

Nec praetor medio cogitur ire luto;

Stringitur in densa nec caeca novacula turba,

Occupat aut totas nigra popina vias.

LXI, 5. lagonis

(LXI. 5. lagonis)

LIX. * De Caeciliano T: De Caeciliano X. 2. Bellum T

LX. Ad Aulam X. 3. quisquis se fatiget G: quisque se fatiget ACOBmpw; quisquis se fatiget XB 4. dii h. potest his XB: potestas pr.G 5. Nihil sw mihi om.P potenti A et pr.G 6. Nec G succensueris XA et pr.B [7. om. q.] 8. Prout me s

LXI. * Ad Caesarem TX. 1. totam — orbem A: totum — orbem pr.G: tota — urbe i cetarius Obcmxpx et duo Gruteri: ceterarius w; ceterarius s: temerarius reliqui cum q. 2. nulli limine limes Roius. 3. Insisti P: iussisti i tenuis P Germani XAB et pr.G vivos X [5—8. om. T.] 5. praecincta XB: porcincta p lagonis XABP: clagonis w: lagonis reliqui: lacualis Heinzius. 6. praetor P 7. densas XABGHM turbas MM et corr.G

Tonsor, copo, cocus, lanius sua limina servant.

Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit. 10

LXII.

Reclusis foribus grandes percidis, Amille,

Et te depreudi, cum facis ista, cupis,

Ne quid liberti narrent servique paterni

Et niger obliqua garrulitate cliens.

Non paedicari se qui testatur, Amille, 5

Illud saepe facit, quod sine teste facit.

LXIII.

Perpetui nunquam moritura volumina Sili

Qui legis et Latia carmina digna toga,

Pierios tantum vati placuisse recessus

Credis et Aoniae Bacchica sarta comae?

Sacra cothurnati non attigit ante Maronis, 5

Implevit magni quam Ciceronis opus.

Hunc miratur adhuc centum gravis hasta virorum,

Hunc loquitur grato plurimus ore cliens.

9. caupo, coquus

LXII, 5. qui se

9. caupo TCGsw coeus TXABh; cocuus P: coquus reliqui.
lanens p sub limina s 10. est, nuper] ero unne T magoa
fuit benete B

LXII. Ad Anullum X. 1. Seclusis e grandis P: glandes
CQ et pr.G: pergrandes de percillis G: praecidis Ohmna: recedis
1: perdis e: percidis reliqui cum P. Anulle XABC 2. de-
prehendi ABGOFPhumna ista] ita XABC cupis] iuvat p: iu-
vant x 3. seivique B 4. Et niger (nigar X) XABCGXp:
Et nocet sw: Et notet reliqui. 5. paedicare se qui XB: pedi-
cari sed sequi b: paedicares equi („al. te qui“ G) AG: paedicari
te qui X: paedicari qui-se Pp Anulle XABC

LXIII. Ad Silium X. [Inest in codice helmstadiensis, ubi hoc
lemma: Marcialis coquus de Silo Italico.] 1. peritura hB
Silli b: Syli O: Siri G 2. tota C 3. Pieridos C re-
census X 4. Credi XAB: Dicis exp Baoniae XA Bacchia
pr.A: Bachica P certa p: sexta s 5. coronati B: coturui P
non attigi autem B: non agittit ante A: non agitat ante pr.G
6. Implerat G teste Heinsio. quem s: cum XABG 7. 8.
Nunc—Nunc i 7. athuc A 8. graco BC

- Postquam bis senis ingentem fascibus annum
 10 Rexerat, asserto qui sacer orbe fuit,
 Emeritos Musis et Phoebæ tradidit annos,
 Proque suo celebrat nunc Heliconæ foro.

LXIV.

- Qui tonsor tota fneras notissimus urbe,
 Et post hoc dominae munere factus eques,
 Sicanias urbes Aetnaeque regna petisti,
 Cinname, cum fugeres tristia iura fori.
 5 Qua nunc arte graves tolerabis inutilis annos?
 Quid facit infelix et fugitiva quies?
 Non rhetor, non grammaticus ludivo magister,
 Non Cynicus, non tu Stoicus esse potes,
 Vendere nec vocem Siculis plausumque theatri:
 10 Quod superest, iterum, Cinname, tonsor eris.

LXV.

Lis te bis decimæ numerantem frigora brumæ
 Conterit una tribus, Gargiliane, foris.

LXIV, 1. fueras tota

9. bis ingentem facibus ingentem *X* facibus *ABsp* 10. Rexerat *B* adserio *P*; a serio *Gb*; a certo *helmsadiensis*. urbe *P* qui fait orbe sacer *x* 11. Et meritos *ABp* et *pr.G* et *em. P* Phoco *XBG* 12. Perque *s* celebrant *h* thero *B*; foco *helmsadiensis*.

LXIV. * Ad Cinnamum *TX*. 1. tota fueras *T*; fueras tota reliqui. notissimus *B* 2. Et post hoc *TXABCbenasp*; Et post quæ *m*; Et demum hoc *l*; Et demum munere dominae *h*; Et demum dominae munere *pB*; Et post hæc reliqui. 3. Etneque *T*; Aetnaeque *XAB* et *pr.G*; Esternaque *corr.G*; Externaque *CholimpauD*; Atheniaeque *P* petasti *T* 4. dum vitas, *corr.* dum fugeres, *G*; Cinnae mecum fugies *P* fori iura *X* 5. Qui nunc *G* tollerabis *P*; tolerabis *A*; tolerabilis *T* inutilis] in oculis *P* 6. Quid facis *Cbm*; Sic facis *csuap* 7. restor *b* grammaticos *X* 8. potest *T* 9. voces *XBCG* Siculis *Pzpla*; Siculum *T*; singulis *XABG*; sagulis *bchlwmsB*; sagulus *C*; scenis *O*; cyclis *Oudendorpius*. thecetris *pr.B* 10. eras *b*

LXV. * Ad Gargilianum *T*; Ad Gargilianum *X*. 1. Bis te bis decimæ *l*; Licetbis decimæ *XAB* et *pr.G*; Licetbis te decimæ *corr.G*; Lucis bis decimæ *Cu* brumam *XABC* 2. Continet *cp*; Contigit *Ci* facis *P*

Ah miser et demens! viginti litigat annis
 Quisquam, cui vinci, Gargiliane, licet?

LXVI.

Meredem Fabius Labienum ex asse reliquit:
 Plus meruisse tamen se Labienus ait.

LXVII.

Paedicat pueros tribas Philaenis
 Et tentigine saevior mariti
 Udenas vorat in die puellas.
 Harpasto quoque subligata ludit
 Et flavescit happe, gravesque draucis
 Halteras facili rotat lacerto,
 Et putri lutulenta de palaestra
 Uncti verbere vapulat magistri:
 Nec cenat prius aut recumbit ante,
 Quam septem vomuit meros deunces;
 Ad quos fas sibi tunc putat reverti,
 Cum coliphia sedecim comedit.

5

10

LXVII, 5. happe graveisque 11. redire 12.
 sexdecim

3. A miser TXAB: Ha miser GPhaw litigat B 4. Quis-
 quo P

LXVI. De Labieno X. 1. Labienum x: labe minor b⁺
 labe numerasse P 2. erit w

LXVII. Ad Philonen X. [Versum 2—Epigr. LXX. om. C.]
 1. Pedica w 2. saevior l 3. vorat] dolet P; do-
 lat Gruterus: solet Rutgersius. 4. Harpasta B quosque P
 5. Et flavescit apbe XABGOl: Et flavi scitaphae (scytaphae q:
 scythaphe eis: scitapho b: stitafe s) bchleuzqum: Et flavi scitaphae
 P gravisque pua drauces XABlu et corr. G: drances pr. G;
 draucos OFbchszqum: drauco Gruterus. 6. Halteras Salmasius
 et Serivierius: Alteras XABGm et Hri Turnebi Adversarius XXIV,
 28. novitque Domitius, qui scilicet: Alteras x: Alteras xP: Alter-
 nans OX: Alceron l: Alterno reliqui. faciles m 8. Vuneti
 A: Uti B 10. meros A et pr. G 11. At XG reverti
 XBGOlma: reversa A: redire reliqui. 12. coliphia Ob: co-
 loephia AP: quo loephia XB: colophia s sexdecim bhlwqum:
 saepe clam PzP

- Post haec omnia cum libidinatur,
 Non fellat—putat hoc parum virile —
 15 Sed plane medias vorat puellas.
 Di mentem tibi dent tuam, Philaeni,
 Cunnum lingere quae putas virile.

LXVIII.

Commendare meas, Instanti Rufe, Camenas
 Parce precor socero: seria forsan amat.
 Quod si lascivos admittit et ille libellos,
 Haec ego vel Curio Fabricioque legam.

LXIX.

- Haec est illa tibi promissa Theophila, Cani,
 Cuius Cecropia pectora voce madent.
 Hanc sibi iure petat magni senis Atticus hortus,
 Nec minus esse suam Stoica turba velit.
 5 Vivet opus quodcunque per has emiseric aures;
 Tam non femineum, nec populare sapit.
 Non tua Pantaenis nimium se praeferat illi,
 Quamvis Pierio sit bene nota choro.

LXIX, 2. dote

14. virile] utile *pr.G*: civile *pr.b* 15. Sed sane *Pz* forat
 O 16. Dii *Oq*: Dementem *XABG* det *B* tua *XABG*
 Philaenis *XAB* 17. cunnumlingere *X* quae] qui *XABGbs*
 putat *G*

LXVIII. Ad Rufum *X*. 3. et *qm. P*

LXIX. Ad Theophilum *X*. [*In P inter versus 2 et 3. est spatium.*]

1. Theophila *X* 2. Cecropia.—dote *q*: Cecropio—rore
B et *Heinsius*: Cecropis (Cecropia *q*)—voce reliqui cum *X*. . manent,
corr. manant, P 3. petet *o*: petant *h*: putat *P* magnis *pr.G*
 Atticus ortus *XAB*; Atticus hostis *bsw* et *pr.ch*: altus in hortis *max*:
 Atticus hortus reliqui cum *lXp*. 4. suum *P* 5. quocunque
hlp: per quemcunque *P* per istas miseris *Guxa*: per istas emise-
 ris *XAB*: petas emiseric *o*: per iis emiseric *l*: per has emiseric
 (permiseris *Heinsius*.) reliqui cum *lXpBm*. horis *P*. 6. iam
 non *PB*: Tam neo *xq* et *Iuianae*: Tam non reliqui cum *q* (?).
 7. Parthenis. *XAOphppua*, *corr.B* et *Gruteriani*: Parthenis
lla: Parthenium *Gryphianae*: . nimium se] umii se *s*: versu se *m*:
 universe *bsw* proferat *l* 8. thoro *bpsw* et *pr.h*

Carmina fingentem Sappho laudavit amatrix:

Castior haec, et non doctior illa fuit. 10

LXX.

Ipsarum tribadum tribas, Philaeni,

Recte, quam futuis, vocas amicam.

LXXI.

Ficosa est uxor, ficosus et ipse maritus,

Filia ficosa est et gener atque nepos.

Nec dispensator nec vilicus ulcere turpi,

Nec rigidus fossor, sed nec arator eget.

Cum sint ficosi pariter iuvenesque senesque, 5

Res mira est, ficos non habet unus ager.

LXXII.

Gratus sis tibi, Paule, sit December,

Nec vani triplices brevesque mappae,

Nec turis veniant leves selibrae,

Sed lances ferat et scyphos avorum

Aut grandis reus aut potens amicus, 5

Seu quod te potius iuvat caputque.

9. laudabit LXXII, 4. aut scyphos

9. fringentem *A*: fingente *bw* Sappo *XAB*: Sappho *P* laudavit *O*: laudabat *PB*: laudabit *Gruterus*: laudaret *margo Iunii*. amatrix *X* 10. hoc *s* . et] est *m*: ast, at, aed *Heinsius*.

LXX. De Phileue *X*. 1. tribarum *O*: triviarum *C*: triviarum *XABG* Phileus *Oh* 2. quam] dum *Chilswszp* fuis *B*

LXXI. De marito et uxore de tota domo *X*. 2. et gener atque nepos *Ps*: et socer atque gener *h*: et gener inde socer *l*: et gener atque socer *reliqui*. 5. sit *h* ficosi *X* iuvenes pariterque *c* 6. ficos *Chilswszp* ullus *czp*

LXXII. Ad Paulum *X*. 1. sie] sit *B* tibi sit December Paule *XABClz*: an tibi sit December, Aule? 2. Nec iam *Bp*: Nec iam vauit 3. Nec turpes *P* leves salibrae *Opua*: leves velibrae *Ps*: breves selibrae (salibrae *Cl*) *reliqui cum Xps*. 4. ferant *bw* et *Pbz*: aut *reliqui*. autorum *B*: anorum *G* 5. Aut grandisecus *s* 6. Seu] Sed *PB* caputque *bw*: capisque *hp*

- Sic vineas Noviumque Publiumque
 Mandris et vitreo latrone clusos;
 Sic palmam tibi de trigone nudo
 10 Unctae det favor arbiter coronae,
 Nec laudet Polybi magis sinistras:
 Si quisquam mea dixerit malignus
 Atro carmina quae madent veneno,
 Ut vocem mihi commodes patronam,
 15 Et quantum poteris, sed usque, clames:
 „Non scripsit meus ista Martialis.“

LXXIII.

- Esquiliis domus est, domus est tibi colle Dianae
 Et tua patricius culmina vicus habet:
 Hinc viduae Cybeles, illinc sacraria Vestae,
 Inde novum, veterem prospicis inde Iovem.
 5 Dic, ubi conveniam, dic, qua te parte requiram:
 Quisquis ubique habitat, Maxime, nusquam habitat.

LXXIV.

Cyllenes caelique decus, facunde minister,

9. trigono

7. Novumque P: Nevinumque b: Novium (om. que) s Pul-
 liumque A et pr.G 8. Mandria et corr.G: Mandri sed bips:
 Mandris sed ch vitreo] utero s et margo h: uter b clusus
 pr.Gh: nudos μ: nudos x: clausos sw 9. Sit s 10.
 Uncta edet P: Hunc tedet AB et pr.G: Nunc tedet C: Nuneta
 te det ꝥ 11. Pholybi XB: Falibi var. lect. G magis]
 manus X et var. lect. G sinistram Heinisus. 12. dixerit]
 legerit exp 14. vovem B: noceam s comedes h patrona
 Xd 15. Et quanta Heinisus. set usque A et corr.G: et
 usque X: si usque pr.G: sed et usque bch: supraque O: sed
 semperque s: sed superque w: sed usque reliqui. 16. Neu] Heu
 ꝥ meus] mihi w

LXXIII. * Ad Maximum de habitatione sua T: Ad Maximum
 X. 1. Esquilias XAB: Esquilias dmswꝥꝥ domus est semel
 om. P colla XAC et pr.B 2. vicus] meus P 3. biduae
 XAC et pr.BG: biviae X, corr.BG et codex Gutielmii Verisim. III,
 22.: viduae b: quetude s: biviae Lipsius et Gulielmus: aedem Hein-
 sius. Cibelles T illie ꝥ [5.6. offert D.] 5. die] de P
 qua de μ

LXXIV. De Norbana X.
 deus p fecunde AB

1. Cylenes O: Myllenes B

Aurea cui torto virga dracone viret:
 Sic tibi lascivi non desit copia furti,
 Sive cupis Paphien, seu Ganymede cales;
 Maternaeque sacris orrentur frondibus Idus 5
 Et senior parca mole prematur avus:
 Hunc semper Norbana diem cum coniuge Tarpo
 Laeta colat, primis quo coiere toris.
 Hic pius antistes sophiae sua dona ministrat,
 Hic te ture vocat, fidus et ipse Iovi. 10

LXXV.

Vis futui gratis, cum sis deformis anusque.
 Res perridicula est: vis dare, nec dare vis.

LXXVI.

Quod te diripiunt potentiores
 Per convivia, porticus, theatra,
 Et tecum, quotiens ita incidisti,
 Gestari iuvat et iuvat lavari:
 Nolito nimium tibi placere. 5
 Delectas, Philomuse, non amaris.

LXXIV, 7. Caro 9. prius

2. viget, „al. viret,“ s 3. Sit *pr.B* 4. Praphien φ:
 Paphie Aw: Paphia o: Paphi z: pace μν euganymede A - coles
XABG: colis *var. lect. G*: coli Cbcswzμν 5. frontibus B: col-
 libus lp 6. anus h 7. com coniuge X: dieet cum coniuge
 sB Tarpo bhpz et m teste Grutero: Carpo XBCOcwφμνB et duo
 Gruteri: parco AG: campo l: caro Pz: Caro λa: Prisco vel Crispo
 Heinsius. 8. quo (qua μνα) coiere (coire O) toris Ozwμnaφ et
 corr.o: quo coleret (coluere corr.G) coris (choris X) *XABG et pr.a*:
 quod coleret coreis (colitis s) bs: quo caluere toris X: quod coluere
 choris (toris p) hlpB: qua coleret coliris w: quod coleret corilus C
 [Versus 9. 10. in XB cum Epigr. sq. conflati.] 9. Hinc
 bchp plus XAB ministrat BPzλa: ministret reliqui. 10.
 Hinc e rure φ vocet Ocmzμx: om: C

LXXV. In anum deformem O 1. gratis futui P et anus
 bwφ 2. vis dari φ non dare l et *pr.G*

LXXVI. Ad Philomusum X. 1. deripiunt Xbls 3. quo-
 tiens inridisti *pr.B* 5. tibi nimium h

LXXVII.

Exigis, ut nostros donem tibi, Tucca, libellos.
Non faciam: nam vis vendere, non legere.

LXXVIII.

Cum Sæxetani ponatur cauda lacerti
Et, bene si cenas, conchis inuncta tibi:
Sumen, aprum, leporem, boletos, ostrea, mullos
Mittis: habes nec cor, Papile, nec genium.

LXXIX.

Potavi modo consulare vinum.
Quaeris, quam vetus atque liberale?
Ipso consule conditum: sed ipse,
Qui ponebat, erat, Severe, consul.

LXXX.

Quatenus Odrysios iam pax Romana triones
Temperat et tetricae conticuere tubae,
Hunc Marcellino poteris, Faustine, libellum
Mittere: iam chartis, iam vacat ille iocis.
5 Sed si parva tui munuscula quaeris amici
Commendare, ferat carmina nostra puer:

LXXVIII, 2. tibi est:

LXXVII. Ad Tuccam X.

LXXVIII. Ad Paphilum X. 1. Sæxetani B et Hieron. *Magnus Miscell. II, 9.* coda ABz: causa bl: cauda X: corda, „al. cena,“ G 2. bone b conchisis uncta A et pr.G: conchesis uncta corr.G: conchis is cuncta XB tibi P et Gronovius: tibi est reliqui: scribendum censeo conche sit uncta tibi. 3. Sumere φ ostrea B mulos Puxa 4. Papyle B: Paphile Xhφ: Pamphile PbelX

LXXIX. Ad Severum X. 1. Putavi P 2. atque] et quam s 3. set A 4. Cui s Severe A et pr.G

LXXX. Ad Faustinum X. 1. Quatinus XG Odriosos b: Othrysios X: Sodrrysios X 2. tetricae b: tetricae O 4. vocat pφ iocis] locus P 5. amice G: amicae XA 6. Commendari hφ feret nostra carmina P

Non qualis Geticae satiatas lacte iuvencae
 Sarmatica gelido ludit in amne rota,
 Sed Mitylenaei roseus mangonis ephebus,
 Vel non caesus adhuc matre iubente Lacon. 10
 At tibi captivo famulus mittetur ab Histro,
 Qui Tiburtinas pascere possit oves.

LXXXI.

Triginta toto mala sunt epigrammata libro:
 Si totidem bona sunt, Lause, bonus liber est.

LXXXII.

Menophili penem tam grandis fibula vestit,
 Ut sit comoedis omnibus una satis.
 Hunc ego credideram — nam saepe lavamur in uno —
 Sollicitum voci parcere, Flacce, suae:
 Dum ludit media populo spectante palaestra, 6
 Delapsa est misero fibula: verpuſ erat.

LXXXIII.

Eutrapelus tonsor dum circuit ora Luperi
 Expungitque genas, altera barba subit.

LXXX, 8. rigido 11. Istro LXXXI, 2. liber
 bonus est. LXXXII, 3. in unum

7. saccatur B lacte Minervae s 8. rigido P ludet P
 tota pr. P 9. Mitylenaei A: Mitylenaei P mangonis X:
 magonis s ephebi dno 10. cetus G: caecus XAB vivente
 P: vidente margo Iustiniae Lemairii. 11. Histro XABPp:
 Istro reliqui. 12. posset XABCG: poscit *

LXXXI. Ad Lausum X. 1. mala om. P 2. bonus
 liber est XABGP: liber bonus est reliqui.

LXXXII. De Menophilo X: Demophilo T. [1—4. om. T.]
 1. Enephili p pennem P 3. Hunc quoque I reddi-
 deram B in unum P 5. laedit XA

LXXXIII. * De Utrapilo T: De Eutropilo tonsore X. 1.
 Eutrapelus Ppæ: Eutrapilus T: Eutropilus XABCGObhczp: Entro-
 pilus sio: Veropilus p cum dno ore pr. B 2. Expungitque a:
 Expurgatque c: Expungitque cum reliqua Pm. genas] eutem pr. a
 subit] venit hlp et var. lect. e

LXXXIV.

Dum mea Caecilio formatur imago Secundo

Spirat et arguta picta tabella manu,

I, liber, ad Geticam Peucen Histrumque iacentem:

Haec loca perdomitis gentibus ille tenet.

5 Parva dabis caro, sed dulcia dona, sodali:

Certior in nostro carmine vultus erit.

Casibus hic nullis, nullis debilis annis

Vivet, Apelleum cum morietur opus.

LXXXV.

Quod non insulae scribis tetrasticha quaedam,

Disticha quod belle pauca, Sabelle, facis,

Laudo, nec admiror. Facile est epigrammata belle

Scribere, sed librum scribere difficile est.

LXXXVI.

Ad natalicias dapes vocabar,

Essem cum tibi, Sexte, non amicus.

Quid factum est, rogo, quid repente factum est,

Post tot pignora nostra, post tot annos

5 Quod sum praeteritus vetus sodalis?

Sed causam scio. Nulla venit a me

LXXXIV, 3. Istrumque tacentem: LXXXV, 3. Epigramma, Sabelle,

LXXXIV. Ad librum suum X. 1. Cum *dhaw* 2. argutam X et corr. G manus XABGX 3. I] om. XAB Liber et ad B Geticea G: Geticam P Peucem h: Phoenes B Histrumque ABPdhq: Hystriumque X: Istrumque reliqui. iacentem XABCGlpX: tacentem reliqui. 5. Parva pr. B 6. in vestro G: in isto h: non nostro s 7. hoc *dehlp* nullis debilis] debilis flebilis XAG: debilis om. altero nullis cum spatio P: debilis nec flebilis B: et nullis debilis z: hic nullis flebilis COsw: nostris hic nullis debilis annis b 8. Apollineum X com X morietur pr. G: orietur b

LXXXV. Ad Sabellum X. 1. non] nam pr. AG insulae Obw 2. Distichaque belle p Sabella X [3. 4. apponit D.] 3. epigramma tabelle X: epigrammata felle P

LXXXVI. Ad Sextum X. 1. natalicias corr. G vocabat b 3. rogo] ergo p est in fine addunt XABP, om. reliqui. 4. pignora AB 5. sim h: om. b solidalis X 6. causa X: causae AG ad me XABl et pr. G

Argenti tibi libra pustulati,
 Nec laevis toga, nec rudes lacernae:
 Non est sportula, quae negotiatur.
 Pascis munera, Sexte, non amicos.
 Iam dices mihi „Vapulet vocator.“

10

LXXXVII.

Si meus aurita gaudet lagalopece Flaccus,
 Si fruitur tristi Canius Aethiope;
 Publius exiguae si flagrat amore catellae,
 Si Cronius similem cercopithecon amat;
 Delectat Marium si perniciosus ichneumon,
 Pica salutatrix si tibi, Lause, placet;
 Si gelidum collo nectit Glaucilla draconem,
 Lusciniò tumultum si Telesina dedit:

5

LXXXVI, 7. Hispani tibi 8. Nec tenuis 10.
 Poacis LXXXVII, 1. glaucopide 7. Gratilla 8.
 Lusciniæ Thelesina

7. Argenti] Hispani Φ z tibi libram $XABG\delta\epsilon\lambda\pi\sigma$: bilibra Φ
 pustulati $\lambda\alpha$: pusulati Φ : postulati $XABp$, corr. G et „quidam
 antiquus codex“ Domitii: postulata est z: postulanti reliqui cum X.
 8. laevis] tenuis $\delta\lambda\mu\alpha\phi\phi\gamma$ 9. quae] naque $\Pi\delta$ nego-
 elator P 10. Pascis $XABG\Phi$: Pascis reliqui, non om. X
 11. dicit corr. h: dicis P va pudet A: vah pudet X, pr. G
 et margo A: vapule P vocatur XBP et pr. A: vocatur $G\lambda$ et
 corr. A: vorator l

LXXXVII. Ad Flaccum X. 1. Si melius X et pr. A: Si
 magis $\epsilon\mu\sigma$: Si gaudet melius aurita B auriga $\delta\epsilon\omega$ lagalopece
 $O\delta$ et Gruterus: lagaopece $XABG\delta\epsilon\lambda\pi$: lagaopata p: lagaopice G
 „alias“ Gruterus: lagaopace $\alpha\phi$: lagaopoca w: lagaopece Φ (la-
 gago cepe P): lagopica $\mu\lambda$: lagoopoda μ : lagopode α : dagaopare m:
 glaucopida Scaliger. Flaccus B 2. Canius $O\eta\phi$: Camius b
 3. ex igna P fragrat X: fragat pr. A: fragrat $\sigma\omega$ et corr. A
 catullae As et pr. G: capellae Gronovii „MSC.“ Syllog. Epist.
 II, p. 523. 4. Si Chronius $XABO\eta\phi$: Si Cronus Iunianae: Si
 Chiomus b: Sithroulus s: cercopithecon C: cercophiticon s: cerco-
 phitacon O: circopiticon Xb et pr. A: circophithicon P: circopaticon
 G: circopeticon corr. A: circophiticon $\pi\omega$: circophiticon h: circopi-
 ticum (corr. circopiticon) B 5. ichneumon Oa: ichneumon $\mu\mu\lambda$:
 iconemo P: icansamo γ : isebamon Beverlandi M: hicemon l: ich-
 mon reliqui cum B. 7. gelido (gellido A) collam A et pr. G
 Glaucilla Heinsius (vel Flaccilla): Giacilla $\mu\alpha$: Glacia $XABC$ et
 pr. G: Gladilla Φ (Gadilla P): Gradilla $\delta\mu\alpha\phi$: Grandilla e: Gadilla
 $\Pi\pi\omega\delta$: Calathea corr. G: Galathia X 8. Lusciniò $XABGp$
 $\delta\epsilon\lambda\pi\sigma$: Luelio h: Lusciniò s: Lusciniæ reliqui. Telesilla P
 dedit] facit $\Phi\delta\epsilon\mu\alpha\alpha$

- 10 Blanda Cupidinei cur non amet ora Labycae,
Qui videt: haec dominis monstra placere suis?

LXXXVIII.

- Fertur habere meos, si vera est fama, libellos
Inter delicias pulchra Vienna suas.
Me legit omnis ibi senior iuvenisque puerque,
Et coram tetrico casta puella viro.
5 Hoc ego maluerim, quam si mea carmina cantent
Qui Nilum ex ipso protinus ore bibunt;
Quam meus Hispano si me Tagus impleat auro
Pascat et Hybla meas, pascat Hymettos apes.
Non nihil ergo sumus, nec blandae munere linguae
10 Decipimur: credam iam, puto, Lause, tibi.

LXXXIX.

I, felix rosa, mollibusque sertis
Nostri cinge comas Apollinaris.
Quas tu nectere candidas, sed olim,
Sic te semper amet Venus, memento.

XC.

Lactat inaequalem Matho me fecisse libellum:
Si verum est, laudat carmina nostra Matho.

9. amet ora Labycae *μυα*: amet ora Labyrtae (Labyrtae *g*)
φmlgB: amet ora Labistae (Libirtae *s*) *Obchluoz*: amet ore labritae
φ: amet tala bycae *A*: ame (amet *C*) atbalabice *C* et *pr.G*: amet
te labice *XB* et *corr.G* 10. domini *XABG* sua *XABCGm*

LXXXVIII. * Ad Lausum de carmine suo *T*: Ad Lausum *X*.

1. vere *Tμ* 2. Bienna *P* 3. senis *s* puerque iu-
venisque *h* 4. quoram *pr.B* 5. Haec *buwq* 6. ex
illo *XABCGbchlw* orbe *pr.G* 7. Hispanus *PB* Tagos *T*
8. Pascat et bibleas *pwB* et *pr.h*: Pascat et Hibla meos *corr.h*:
Pascat et hibleas (bibleas *s*) *bs* Hymetos *TXABOb*: Himetus *h*
9. nil *Pbsw* nec blandi (blando *corr.B*) munere linguae
(linguae *corr.G*) *XABCG*: nec magosae munere linguae *T*: nec blan-
dae murmure linguae *Opua*: nec blandae munere linguae *reliquit cum*
Xp. 10. Decipimus *C* et *corr.B* credo *x* laus et tibi *T*

LXXXIX. Ad rose coronam *X*. 1. I] *om. XABCGbclq*:
0 *pz* millibusque *h* 2. Nostris *AC*: Nostras *B* Appollinaris
P 3. nocte *i*: necesse *bu*: nectare *h* candida *XP* 4.
Si *pr.B*

XC. * Ad Creticum *TX*. 1. Lactat *XA* et *pr.B* 2.
nostra carmina *P*

Aequales scribit libros Calvinus et Uंबर.

Aequalis liber est, Cretice, qui malus est.

XCI.

De nostro facunde tibi Iuvenalis agello

Saturnalicias mittimus, ecce, nuces.

Cetera lascivis donavit poma puellis

Mentula custodis luxuriosa dei.

XCII.

„Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum“

Uno bis dicis, Baccara, terque die.

Appellat rigida tristis me voce Secundus:

Audis, et nescis, Baccara, quid sit opus.

Pensio te coram petitur clareque palamque:

Audis, et nescis, Baccara, quid sit opus.

Esse queror gelidasque mihi tritasque lacernas:

Audis, et nescis, Baccara, quid sit opus.

Hoc opus est, subito fias ut sidere mutus,

Dicere ne possis, Baccara, quid sit opus.

XCIII.

Narnia, sulphureo quam gurgite candidus amnis

XCH, 2. Bis nobis dicis

4. 6. 8. Audis, sed nescis,

XCH, 1. sulfureo

3. Calvinos A: Culvinus B: Calvinus T

4. Critice a

XCI. Ad Facundum X.

2. uugas B

3. lascivus h

donavit] dona b: donavit dona x

4. luxuriosa A

XCII. * Ad Bacaram T: Ad Vacaram X.

1. opus o fuerit B

scis] tibi P⁸⁸

2. Uno bis (his X) TXBC et pr. A: Ut uobis G

et pr. A: Bis nobis reliqui, dicis] decies T Bacara XAB: Bachara

P: Bacchara Op ubique.

3. tristissimae voce T: tristem me B

secundis pr. B

4. Audis et nescis TXABCGPM: Audis sed nescis reliqui.

Bachara T qui sit T [5. 6. om. h, 5—8. P: 7.

8. 5. 6. transponit φ.] 5. te coram TOLuxa: coram te G: cu-

raute XAB: curate bφ: cur a te Cess: cur a me h clareque X:

petituro lareque T: palamque clareque b 6. Audis et nescis

TGX: Audis sed nescis reliqui. [7—10. om. C.] 7. Ecce

wz

8. Audis et nescis T: Audis sed nescis reliqui. 9. est

om. T facias A et pr. G: fas P mutes XA et pr. G: motus B

10. nec TB: non φ

XCIII. * Ad Narniam civitatem TX.

1. Narnia P sul-

pureo A: sulfureo P: subphoreo T annis puz circuit amnia

Candidus h⁸⁸: candidaminis Circuit T

- Circuit, ancipiti vix adeunda iugo,
 Quid tam saepe meum nobis abducere Quintum
 Te iuvat et lenta detinuisse mora?
 5 Quid Nomentani causam mihi perdis agelli,
 Propter vicinum qui pretiosus erat?
 Sed iam parce mihi, nec abutere, Narnia, Quinto:
 Perpetuo liceat sic tibi ponte frui.

XCIV.

Unguentum fuerat, quod onyx modo parva gerebat:
 Olfecit postquam Papilus, ecce, garum est.

XCV.

- Bruma est et riget horridus December,
 Audes tu tamen osculo nivali
 Omnes obuius hinc et hinc tenere,
 Et totam, Line, basiare Romam.
 5 Quid possis graviusque saeviusque
 Percussus facere atque verberatus?
 Hoc me frigore basiet nec uxor,
 Blandis filia nec rudis labellis.
 Sed tu dulcior elegantiorque,
 10 Cuius livida naribus caninis

2. ancipiti T 3. adducere pr.G 4. detenuisse T
 5. umentum T: momentani Xw prodis Heinsius. 6. Pro turpi
 vitio qui X 7. ab utero O: abutero T quanto XA 8.
 Perpetua pr.T: Perpetuae Heinsius.

XCIV. * De papiro T: De Papylo X, qui Epigr. ipsum omittit.
 1. modo] mihi G parva] Nerva „vel simile nomen“ Scri-
 verius: parve gerebas Gronovius. ferebat T 2. Papyrus T:
 Paphilaa bh: Pamphilus P ecce] hoc h earum Pb: larum B
 est om. T

XCV. * Ad Linum T. 1. orridus T: horrida G 2.
 Audesi B 3. obuius TBCoblar et Iunianae: obuius omnes Ap:
 obvio P 4. lineas iasperoma T: Line basiam Romani (Romam
 B) XAB frontem, margo Romam, h 5. posses Ph senius-
 que B: saeviusque I: saevius G [6. om. T.] 7. bassi et
 T: basie s: basiat p ne uxor P 8. rudi T: nudis AB li-
 bellis XB [9-16. om. T.] 9. elegantiorque X 10.
 utinguida Heinsius: livida vel stiria —, glacie rigetque barba
 Rois.

Dependet glacies rigetque barba,
 Qualem forficibus metit supinis
 Tonsor Cinyphio Cilix marito.
 Centum occurrere malo cunnilingis,
 Et Gallum timeo minus recentem.
 Quare si tibi sensus est pudorque,
 Hibernas, Line, basiationes,
 In mensem rogo differas Aprilem.

15

XCVI.

Conditus hic ego sum Bassi dolor, Urbicus infans,
 Cui genus et nomen maxima Roma dedit.
 Sex mihi de prima deerant trieteride menses,
 Ruperunt tetricae cum mala pensa deae.
 Quid species, quid lingua mihi, quid profuit aetas? 5
 Da lacrimas tumulo, qui legis ista, meo.
 Sic ad Lethaeas, nisi Nestore serius, undas
 Non eat, optabis quem superesse tibi.

XCVII.

Nosti si bene Caesium, libelle,
 Montanae decus Umbriae Sabinum,
 Auli municipem mei Pudentis,
 Illi tu dabis haec vel occupato.

XCVI, 7. serior

11. forficibus *Oϣϣ*: forpicibus *CGlppX*: fornicibus *A*: for-
 micibus *X* et *pr.B*: forcipibus *reliqui*. metis *b*: petit *G* supinus
X 13. Cinyphio *Xb*: Cynpio *A*: Cilipio *B*: Cynaphio *hpϣ*:
 Cynio *z*: Cymphio *wϣ*: Cypio *P* Cylex *Pϣ*: calix *bt*: calibz *cio*:
 Chalybs *Beuerlandus*. 15. nimis *q* recentem *pr.A*: rigentem
Heinsius. 16. Quare *AG* et *pr.B* sensor *z* 17. Hibernas]
 Libertinas *P* lineas lationes *T*

XCVI. De Urbici funere *X*. 1. hinc *A* et *pr.B* 3. do-
 derant *XAB* tridentide *Pbϣ*: tridentide *ss* nomen in fine addit
A, omissum verum 2. manu *pr*. 4. male *Heinsius*. 6. De
A 7. serior *Pzppum*: senior *O*: serius *reliqui* cum *ϣϣ*. 8.
 Nonne adoptatavis *AB*: Nonne adoptat avis *X* et *pr.G*: Sed nec
 adoptet avus *C*: Non eat, optat anus *margo h*

XCVII. Ad libellam suam *X*. 1. Cesum libelli *P* 2.
 Montanae *!* Umbriae *C* 3. municipium *pr.h* 4. vel] et *lpϣϣ*:

- 5 Instent mille licet premantque curae,
Nostris carminibus tamen vacabit.
Nam me diligit ille proximumque
Turni nobilibus leget libellis.
O quantum mihi nominis paratur!
10 O quae gloria! quam frequens amator!
Te convivia, te forum sonabit,
Aedes, compita, porticus, tabernae.
Uni mitteris, omnibus legeris.

XCVIII.

Omnia, Castor, emis: sic fiet, ut omnia vendas.

XCIX.

**Sic placidum videas semper, Crispine, tonantem,
Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet:
Carmina Parrhasia si nostra legentur in aula,
— Namque solent sacra Caesaris aure frui —**

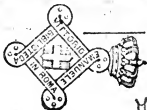
- 5 Dicere de nobis, ut lector candidus, aude:
„Temporibus praestat non nihil iste tuis,
Nec Marso nimium minor est doctoque Catullo.“
Hoc satis est: ipsi cetera mando deo.

XCVII, 9. tibi XCIX, 6. ille tuis.

5. mille] nulla $\overline{\text{f}}$ properantque 1 7. diligit ABC
proximusque ABhlp $\overline{\text{B}}$ 8. Curai XABG: Cur in p: la 1 liget
A et pr.G: legit P $\overline{\text{b}}$ cmu $\overline{\text{p}}$ $\overline{\text{B}}$ 9. tibi $\overline{\text{p}}$ $\overline{\text{f}}$ numisii XABCG $\overline{\text{b}}$ h $\overline{\text{f}}$ $\overline{\text{p}}$ $\overline{\text{B}}$
11. conuiva h $\overline{\text{p}}$ w sonavit XABG: sonabat 1: sonabant h $\overline{\text{p}}$ $\overline{\text{B}}$
12. taberna d $\overline{\text{h}}$ w 13. mittereris G legereris pr.G

XCVIII. Ad Castorem X 1. emis Castor X emit s et
pr.G fiat 20 vendat s

XCIX. * Ad Castorem ad Crispinum T, omisso tamen XCVIII.
Ad Crispinum X. 1. placitum X Crispine T 2. nimphus
pr.G amat T 3. Parrasii pr.G: Parrhasium P legustar T:
legantur G in auram P G 4. soles G anerae X 5. au-
det α et pr.B 6. [om. C.] ista I: ipse X: ille P et eodices Gruteri.
7. minor est nimum G doctoreae X 8. ipsa XBC

YAG-200120.4

